Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Αριθμός Εἰσαγωγῆς: 41629
Ημερομηνία Εἰσαγωγῆς: 2-11-81
Ταξινομικός Αριθμός: 0,90 Θρακ.Βιβλ
GRKR 00701 ορ(87

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΜΟΚΡΑΤΑ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

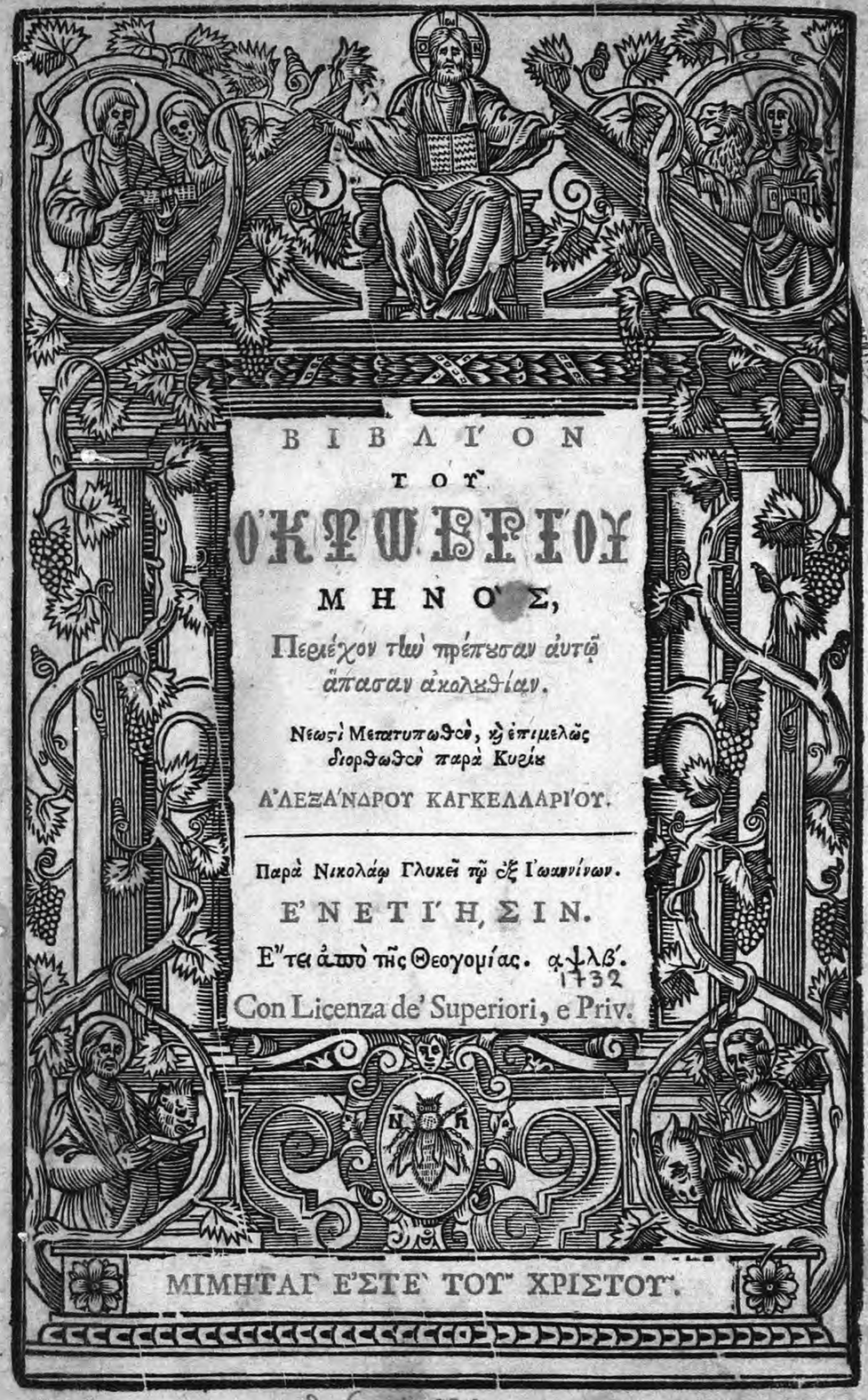

Αρ Εισ 41629

Ψηφιακή Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΜΗΝ
Ὀ ΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἔχωμ ἡμέρας λά. Ἡ ἡμέρα ἔχει, ὥρας, ιά. ἐν ἡ μὲξ ὥρας, ιγ΄.

Εἰς τὼ ά. τῦ ἁγίυ Ἀποστόλυ Ἀμαμίυ, συνὸς τῷ ἑβδομήκοντα, καὶ τοῦ Ὁσίου Παφὸς ἡμῶμ Ῥωμαμῦ τῦ μελῳδῦ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσωμλμ ἓ. σ΄. καὶ φάλλομλμ στιχηρὰ, τῦ Ἀποστόλυ, ἦχος, δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστυ κληθείς.

Τὼ ἀκτῖμα τὼ θείαμ δεδεγμένος, ὅτε μάλιστα κρείττομι πεπλημρωμένος σοι, ὁ πρώϊμ ζόφῳ κρατούμενος, προσῆλθε Σαῦλος, τὼι θείαμ κάθαρσιμ ἐξαιτούμενος. τότε παμμακάριστε ὡς Ἰσάρχης σοφὸς, ὑοθετεῖς τῷ βαπτίσματι, τὸμ μετὰ ταῦτα, τὼι Οἰκουμένῳ ὑοθετήσαμτα. ὅθεμ σὼ τούτῳ, μακαρίζομεμ, σὲ τῦ Χριστῦ τὸμ Ἀπόστολομ, Ἀμαμία θεόφρομ, ἱκετεύομτα σωθῆμαι ἡμᾶς.

Ἐμνημένος τὰ θεῖα παραδόξως, βρομτῆς γεγομώτος Μάκαρ ἐσάλπισας, λόγομ Θεῦ τὸμ σωτήριομ, τὺς ὑπνῶμτας, ἐμ τοῖς μνημείοις τῆς ματαιότητος, ἐξήγειρας μέχρωσιμ, ἁμαπορρίψαντας, τὼι τοῖς μεκροῖς σωοικίζεσαι, ἐμ τῷ ἅδῃ, τὺς κεκτημένους ἁμαπορέφεσαι. ὃς ἀπειργάσω, τῦ μεκρώσαμτος, τὸμ μεκρωτὼι σκάμι τίμια, Ἰησῦ τῦ Δεσπότυ, Σ Σωτῆρος τῶμ ψυχῶμ ἡμῶμ.

Σφωτοφόρος ὡς θεῖος ἱεροφάμτης, ὡς Μάρτυς θεόκριτος τῶμ παθημάτωμ Χριστῦ. Σ τῆς μελλήσης φαμήσεσθαι, ἀῤῥήτυ δόξης, συγκληρομόμος τε Σ συμμέτοχος, σωσὸμ τῷ Δεσπόζομτι ἐμηδόμενος, ταῖς πυγαζούσαις ἑκάστοτε, φωτοχυσίαις, ἐκ τοῦ ἀδύτου φέγγος Θεοπέσιε, τὼι φαιδροτάτωι τὰς τελετάς συ, μυῶ ἑορτὼι ἱκεσίαις σου, ζοφορῶμ ἐκ κιμδύμωμ, Ἀμαμία ἐλύθρωσομ.

Ἕτερα ἓ. προσόμοια, τῦ Ὁσίυ. ἦχος, ά.

Πρὸς τῶμ ὡραίωμ ταγμάτωμ.

Μουσοργέτης ἡ λύρα τῦ θείυ Πμεύματος· ἡ ἀηδὼμ ὁ τέττιξ, ὁ τῶμ θείωμ ᾀσμάτωμ, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, πᾶσιμ ἡμῖμ τὰς αὐτῦ παρατίθεται, μελῳδικὰς ᾠδὰς, ἐξ δι' αὐτῶμ, κατάφραίμει τὰς θεόφρομας.

Φαειμότατος λύχμος, καὶ διειδέστατος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ μάρα τῶμ ἀσήμωμ, τῦ Πμεύματος λογίωμ, ᾄδει φαμῶς, ἐκδιδάσκωμ τὰ πόρρατα. σὺ ἀσιγήτοις τοῖς ὕμμοις δοξολογεῖμ, τῆς Θεότητος τὼι μίαμ αὐγώ.

Τ' τῷ Δεσπότῃ τῶμ ὅλωμ, ὡς παρισάμενος, καὶ παῤῥησίαμ Πάτρ, πρὸς αὐτὸμ κεκτημένος, ἡμῶμ τῶμ ἐκτελούμτωμ, μιμήμω ποιῦ, τὼι φαιδραίσυ παμήγυριμ. τῦ λυτρωθῆμαι κιμδύμωμ ἐκ πειρασμῶμ, Ῥωμαὲ θεομακάριστε.

Δόξα, ἦχος, ά. Βυζαμτίυ.

Οἱ δὲ Ἀματολίκ.

Ὁ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸ μέγα δοχεῖομ τῦ Πμεύματος, Παῦλομ τὸμ Ἀπόστολομ

ἐφώτισας Ὅσιε. Θεόθεν κατὰ ἀποκάλυψιν χρηματισθεὶς, ὡς αὐτόπτης τοῦ Λόγου, καὶ μύστης τῆς θαυμάτων αὐτοῦ. Ἀπόστολος δὲ πρὸ τῆς Μαθητῆς καὶ πιστὸς οἰκονόμος, τῆς μέας Διαθήκης. διὸ αὐτὸν μιμούμενος, τὸν Διδάσκαλον Χριστὸν, τὸ οἰκεῖον αἷμα ἐξέχεας. μαρτυρικῷ πάθει, ὁμολογητὴς γενόμενος Ἀναμία Ἱεράρχα Χριστοῦ. καὶ τὸν δρόμον τελέσας, τὴν πίστιν δὲ ἄσυλον τηρήσας, σὺν τοῖς ἄνω Λειτουργοῖς, ἐν ὑψίστοις αὐλιζόμενος, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Παμμάκαρ.

Ϛ Λέξις ἡ ἄβυσσος ἐμὲ, τὸν βυθὸν γενόμενον, ἀκαθαρσίας ἐλέησον, καὶ λύσον παύτας, τῇ παθῶν τὸν ῥύπον, μετανοίας δάκρυσι, καὶ θείᾳ καταυγάσει λαμπρύνασα, δι' ἧς μοι δώρησαι, ταπεινὸν τῷ ὄντι φρόνημα, καὶ καρδίας, συντριβὴν σωτήριον·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ζ Οὐ ἴδιον αἷμα ἡ Ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος οἵμοι, θρηνῳδοῦσα ἔλεγε, πῶς τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; πῶ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Τέκνου παμφίλτατε;

Εἰς τὴν β'. τῆς Ὀκτωήχου, λέγομεν δὲ τὸ παρὸν ἰδιόμελον, τῇ Ἀποστόλῳ, μετὰ στίχων.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ἦχος, δ'.

Η Θλοφορικὸν ἐνδιαίτημα ἀπεφάνθης Ἀναμία Ἀπόστολε, τοῖς λίθοις ὡς αὐθέντι πυκαζόμενος. ὑπὲρ τοῦ παθόντος σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἑκουσίως τὸ αἷμά σου ἐξέχεας. ὅθεν ἡ Δαμασκὸς ἐμαυρώθη, τῇ ἰδρῷ παμηγύρεσι σήμερον, ἀ μόνον δὲ ἐκείνη, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος, τῶν θαυμάτων σου τὰ τρόπαια σαφῶς ἀνακηρύττουσα βοᾷ. πρέσβευε πρὸς Θεὸν, τοῦ δωρήσασθαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Θ Ρώτη καλῶν ἀπαρχὴ, ὤφθης σωτηρίας ἀφορμὴ, Ῥωμαϊκὲ Πατὴρ ἡμῶν. Ἀγγελικὴν γὰρ ὑμνῳδίαν συνησάμενος, θεοπρεπῶς ἐπεδείξω τὴν πολιτείαν σου. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεταρτημόριον αἰτήσεως Χαριστήριον.

Ν 'Ντίληψις καὶ σκέπη μου, ὑπάρχεις παναμώμητε Θεοτόκε. σὲ γὰρ ἔχω βοηθὸν, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις, καὶ ταῖς συνοχωρίαις, καὶ σὲ δοξάζω τὴν Ἀμώμητον·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η 'Παράνομος ὡς εἶδέσε, Θεὸν Σταυρῷ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, αἰεβόα μητρικῶς, Τέκνον Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φορεῖς πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε. καὶ τῆς Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'. Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. ἡ σωθῆναι βλέπω. Καμὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. ὁ Καμὼν τῆς Ἀποστόλου, ὃν ἡ ἀκροπ.

Ἀναβαθμοὶ τῶν Θεοτοκίων.

Ἀναμία με τὸ κλέος δοξάζετω.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, πλ. δ'. Ἰωάννης Μοναχός.

Τὸν ῥαὺ διοδεύσας.

Ν 'Νοίξωμεν στόμα εὐφημικὸν, βραμώσωμεν γλῶτταν, ἐν τῇ μνήμῃ παύτου πιστοὶ, τῆς ἀρχιποιμένος Ἀναμίου, καὶ σὺν αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν·

Μ Τμφίῳ ἀληθῶς μυμφαγωγεῖ, τὴν ἄσπιλον μύμφην, Ἀναμίας ὁ ἀγλεὴς. Χριστῷ τὴν σύνταυθα Ἐκκλησίαν, μεθ' ἧς φαιδρῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν·

Ρ 'Ραθὺς γενόμενος Μαθητὴς, τῷ μέσῳ βραβεύεις, τὴν ἀνάβλεψιν φοιτητῆ. τῷ πάλαι διώκτῃ Ἀναμία, καὶ μελῳδεῖς τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν. Θεοτοκίον.

Α Ἄξεισε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μήτηρ ἀῤῥήτως ἀγελλιτῶς, τὸν Κτίστην γὰρ τέτοκας ὡς πρὸ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου βάστασας·

Ἕτερος Κανὼν, τῆς Ὁσίου.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ω Ὡτολαμπεῖς λαμπηδόνας ἐξ Οὐρανοῦ, ἡμῖν ἐξαπόστειλον, ταῖς πρεσβείαις σου σοφὲ, Ῥωμαϊκὲ θεοπέσιε τὴν σὴν, ἀῤῥήτως ἰδεῖν, μνήμην ἐν ᾄσμασιν·

Π Ὸ μεότητος ὅλον σὺ τῷ Χριστῷ, σαυτὸν παρεθέμενος, ἠκολούθησας αὐτῷ. φεγγοβόλοις λάμψεσι τὸν μοῦν, οὐρανόθεν Ῥωμαϊκὲ καταστράπτομενος·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ω ραιο-

Ῥαϊσμένος τῷ κάλλει τῦ παντουργῦ, ἐ ἁγίᾳ Πνεύματος, ὡς ἀστὴρ φωτολαμπής. ἀρετῶν φαιδρότητι σοφὲ, ἀνεδείχθης Ῥωμανὲ Κόσμου τοῖς πόρασιν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σῦ προῆλθεν, ἀφράστως ὁ τῦ Θεῦ, Λόγος ὁ σωσάρχος ἐπ' ἐσχάτων τῶν καιρῶν. Ὃν τὸν πρῶτον ἄνθρωπον Ἀδὰμ, πεπτωκότα Θεοτόκε ἀνεσώσατο.

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εὐφροσύνην ἐπόμενος, τῇ Διδασκάλου στέγομας, Ἀρχιερεῦς, ἀθλοφορικώτατε, ἱερέων Ἀπόστολε.

Ἄνωθεν ἀνατάξεσι, θεοπειθέσι σου ἔργασαι, τὸν Λυτρωτὴν, τοῖς σὲ ἀνυμνοῦσιν, Ἀναμία Ἀπόστολε.

Ἅλωσιν ἐπέδησε, τῷ τοῦ θηρὸς ὁρμῷ Κύριος, ἐπιφανείς, ὃν φωτὶ ἀῤῥήτῳ, ἀναυγάσας τὸ πρόσωπον. Ἅγιε.

Ἐν παύταν κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί. σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Ἀνύμφευτε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Νοῦς σου γέγονε σοφὲ, σκήνωμα τῆς Τριάδος, Ῥωμανὲ τῆς ἁγίας, πεπλησμένος εὐσεβῶς, τῷ χρώσιν τῷ ἀληθῆ, ἐ προχέων, σύνθεα διδάγματα.

Ἐυμάτων ἔβλυσε πηγὰς, ἡ τιμία σου γλῶσσα, κελαδοῦσα τὰ θεῖα, ἐ φαιδροῦσα ἐμφανῶς τὴν τῦ Χριστῦ πρὸς ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, γνώμησιν τὴν ἄφραστον.

Δὸς ἐκφέρεις δαψιλῶς, ταῖς σοφαῖς ὁμιλίαις, ὃν τερπναῖς μελῳδίαις, τὰς διανοίας ἡμῶν, καὶ ἐμπιπλᾷς γλυκασμῦ, θειοτάτου, Ῥωμανὲ θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ἀσῶν ὑπάρχεις στρατιῶν, αὐτοδόξα Παρθενε, τὸν ἐκείνων γὰρ Κτίστην, τὸν Υἱὸν τὸν τῦ Θεῦ, συνέλαβες ἀνάρρητως, ἐ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, ἐ στερεώσας ἡμᾶς, ἐπὶ τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Καθ. ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Οἷς πάθεσι Χριστῦ, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, Ἀπόστολε σοφὲ, ὃν αὐτόνωτα τῷ Λόγῳ πιὼν γὰρ τὸ ποτήριον, ἐτελέσθης δι' αἵματος. ἀλλ' ὡς σώθρονος, ἐ κληρονόμος ὑπάρχων, ἐκδυσώπησον, ὑπὲρ εἰρήνης τῦ Κόσμου, αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον.

Δόξα, ἦχος, πλ. α'. Τὸν σωσάρχον.

Ὸν σωσάρχον Λόγον Πατρὶ ἐ Πνεύματι, δογματίσας τῷ Κόσμῳ ὡς ὁμοούσιον, τὰς πίστεις ὡς ἀληθῶς κατεφώτισας. ἐ αἱρέσεων δεινὰς, ὀρθοχελίας καθελὼν, παρίστασαι τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, ἧς σὲ ὑμνήμτων Ῥωμανὲ θαυμάσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὸν ἐκ σῦ σαρκωθέντα Θεὸν ἐ Κύριον, δι' ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι. τοῦτον ἱκέτευε θερμῶς, τῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, ἐ κατασχέσθαι τὸν θυμὸν, ὃν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ Σεμνὴ, ἀπὸ ἧς πίστει τιμώντων, ἐ ἀφημένων ἀπαύστως, τὴν δυναστείαν ὃν τὸ κράτος σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως ἐν μέσῳ λῃστῶν κρεμάμενον, κατατομὴν μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν. ἁμαρτάνετε τέκνον, πῶς ἀδικῶ ἐν σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ ἧς ἀνθρώπου, ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπὸ σῦ παιδευόμενος, ἀθλοφορικῶς ροπᾶται τὸν θανάτον, Ἀναμίας ὁ ἀοίδιμος, διὰ σῦ βραβεῖα κομιζόμενος.

Ἀθλητὴς ἐγκρατίσας, τῇ Διωκομένῃ Λόγῳ ἀοίδιμε, Ἀναμία ἐ διδάσκαλος, τῆς θεοσεβείας τῷ διώκοντι.

Ἐνεφάνισε Κύριος, Σαύλῳ ἀνθρώπῳ σὲ τὸν κρυπτόμενον, ἐ ὑπέδειξε μεσίτην σε, Ἀναμία τότῳ τῆς ἰάσεως.

Θεοτοκίον.

Ὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, λυτρωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνῦντάς σε.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ὀχεῖον γέγονας, τῇ Θείᾳ Πνεύματος, ἐ πυρίπνοον στόμα ἀναφωνῶν, θεῖα μελῳδήματα. ἐ καταθέλγων τὰς ψυχὰς, Ῥωμανὲ ἧς ὑμνήμτων σε.

Ψ Σὺ λύρα πέφυκας, σὺ ἐπταμήριος, ἡ κιθάρα ἡ πᾶσαν πρὸς ἑαυτὴν ἕλκουσα διάνοιαν, τοῖς δογμάσι τοῖς σοῖς, καὶ τρόποις σου μελῳδήμασιν.

Η Χάρις ἔπνευσε καὶ κατεσκίρτησε, τὴν ἁγίαν ψυχήν σου, τὸν παντουργόν, Πνεύματος παναφθέγμε. καὶ σὲ δοχεῖον καὶ σοφὸν, θεηγόρον ἀπεργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ι Ὃν μὴ ἐχέχει, ταῖς τῆς προμήτορος, ἀκοαῖς μὴ ὁ ὄφις. ἀλλ' ἡ Ἁγνὴ, τὸν τοῦτον ἐζητεύμαξε, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν φωνὴν, συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα Χριστόν.

Ω δὴ, ε'. Γλαθητί με ἀπώσω.

Ρ Οἷς ὠμὸν ἅλμα λιμένα, θεῖον ἡ ἀσίγαος πηγάσε Ἔμβοξε, τοῖς ὠμὸν ζόφῳ φέγγος τὸ ἀπρόσιτον φῶς ἀπεργάσατο, Ἀγαμία Μάκαρ, ὡς φοιτητὴν ἀξιοθέῳ, ἀμώμως ὦν σοὶ ἀπαπαυσάμενον.

Ο Ὁρῶν κεκρυμμένα, καὶ πρὸ τῆς γενέσεως εἰδὼς τὰ σύμπαντα, σοὶ τῷ κεκρυμμένῳ, τὸν λαθραίομενα Ἥλιον ἔδειξε, τὸν ποτὲ διώκτην, μετ' ὀλίγου τῆς πορθουμένης, ὑπ' αὐτοῦ ἀληθείας Ἀπόστολον.

Κ Ατάληψεως πόρας, ἡ ἀνεξιχνίαστος οἰκονομίας σου. δι' αὐτῆς γὰρ Σωτὴρ, ὁ φεικτὸς ἐζωδεώνται θανάτου. Ἀγαμίας ὄφις, ὡς μικτὴς Σ Ἰσραήλ, ὑπὸ σοῦ γεγηθὼς σφαγιάζεται. Θεοτοκίον.

Ψ Σὲ Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν Δημιουργὸν τῶν ἁπάντων Σ Κύριον, γενεαίσε πᾶσαι, τὴν ἀνθρώπων Ἁγνὴ μακαρίζουσι. καὶ τῶν Ἀσωμάτων αἱ μοῦραι ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσι.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ψ Σὺ πρεπέστατον ἱερὸν, σκεῦος ὡς ἁγιώτατον ὑρῶν, τῷ Παρακλήτῳ χάρις σε, Ῥωμανὲ θεόφρον, μανὸν ἐργάσατο, φωτὶ λελαμπρυσμένον, καὶ κατεσκίρτησε. Ἐσαρκωμένον γὰρ τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ τεκοῦσα ἀληθῶς, σὺν τῷ ψυχῷ κατεφώτισε, καὶ τὸν μὲν ὠδῖνος ἔπλησε, μυκτὸς σοι ἐπισᾶσα ἡ Ἀειπάρθενος.

Ρ Αἷς συγγραφαῖς σου τὴν ἱερὸν, λόγων Παναοίδιμε ὠφθεὶς, τοῖς πᾶσιν ὅμως ἡδύτατος, πάντας κατάφραίμεις, πάντων φωτίζων τὸν νοῦν, καὶ πάντας ἐκδιδάσκων γνῶσιν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Φ Ὡς ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν Παθρὸς, Λόγον τὸν ἀΐδιον Ἁγνὴ, φωτιστικαῖς ταῖς πρεσβείαις σου, φώτισον τὸν νοῦν μου καὶ ἀπολύτρωσον, τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου, Παναγνε Δέσποινα.

Ω δὴ, ς'. Γλαθητί μοι Σωτήρ.

Χ Ἀρρένων ζώντι Θεῷ, μεμαθηκὼς ἱερώτατε, καὶ λύσας πολυχεδῆ, ἀφρόμωμα κακόμοιαν, τὴν μίαν ἐδίδαξας, Ἀγαμία σέβειν ἰσοτίμως Θεότητα.

Ξ Δέξω ὦν ταῖς χερσὶ, τῆς Ἐκκλησίας τὰς οἰακας, τῷ κυβερνήτῃ Χριστῷ, φοιτήσας Ἀπόστολε. καὶ ταύτην τῷ Πνεύματι, ὡς ὁλκάδα θείαν Ἁγαμία ἐκυβέρνησας.

Ο Πλαστουργήσας αὐτὸν, ὁδὸν αὐτοπορον ἔλλεσθαι. τῷ κλείσαντι Μαθητῇ, προστάξας Δέσποτα, τῆς δικαιοτάτης σου, ἐκλογῆς τὸ σκεῦος, ἐκκαλύπτων προσάνοχόμενον. Θεοτοκίον.

Π Σὲ ἔμψυχος κιβωτὸς, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας. ὡς ἅγιος δὲ Ναὸς ἐδέξω τὸν Ἅγιον, ἄνθρωπον γενόμενον, ἐπ' ὀργεσίᾳ, τοῦ ἀνθρώπου Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Τὸ βίᾳ τῶν θαλασσαν.

Ρ Ωτισμῷ πληρούμενος, καὶ πρὸς ὕψος ἀρετῆς τῆς ἀνθέων ἀναγόμενος, κατεφρόνησας πάντων τῆς ἐπὶ γῆς. καὶ σύλος ὑραίος, καὶ φωστὴρ ἀσεβείας ἐχρημάτισας.

Σ Αρκὸς κατεμάραμας, τὰς ὀρέξεις καὶ ψυχῶν, τὸν σεαυτοῦ ἐκόσμησας, λαμπροτάτης ἀρετείας μαρμαρυγαῖς, καὶ κάλλος ὑράσμιον, ἀρετῆς ἀνεμορφίᾳ περιέθηκας.

Τ Ισήσας τὸν πρόσκαιρον, καὶ ματαίαν καὶ σαθρὰν, καὶ ῥέουσαν ἀπόλαυσιν, τῷ Ναῷ τῆς Παναγνε προσκαρτερῶν, τὸν μὲν καθηγίασας, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Υ Πάντα προβλέπουσα, οἱ Προφῆται πάλαι γῶς, τὸν ἐσομένην ὄρος, ἐκ Παρθένου Χριστέσε ἐπὶ τῆς γῆς, παράδοξον γένησιν, ἐμφανῶς οἱ Θεόπται προηγόρευσαν.

Ο Εἱρμός.

Φ Οὐ βίᾳ τὸν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τὸ κλύδωνι, τῷ ἀδύτῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶσοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κομ-

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τῇ ὑπερβείσῃ.

Ε'ν περβείαις θρόνοις τὸν αὐτοπάτορα, καὶ τοῖς ἀϊδίοις ταχύτατα εἰσακούων, δέξαι τῶν δεήσεων Μαρία ἡμῶν. καὶ τῷ Χριστῷ δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, ὁ μόνος ὑπὲρ Ἁγίοις δοξαζόμενος.

Ο' Οἶκος.

Ω' φωτισμῷ τῆς ἐλλάμψεώς σου, ἐκκαθάρας Σωτῆρμου, τῷ ἀχλυῶ τῆς ἐμῆς καρδίας τε καὶ τῷ πόρωσιν, δίδυ μοι λόγον ἀναδραμεῖν, καθαρῶ συνειδότι τοῦ Ἀποστόλου τὰς θεαυγεῖς ἀρετὰς, καὶ τὰς ἄθλους τοῦ Μάκαρος. πηγὴ γὰρ σὺ εἶ σοφίας, καὶ δοτὴρ ἀγαθὸς πολυώνυμος ἀγχιμεδιῶσας τῷ γλώττῃ μου, τὸν ἐφύμνιον ὕμνον μου πρόσδεξαι. Ο' μόνος ὑπὲρ ἁγίοις δοξαζόμενος.

Μηνὶ Ο'κτωβρίῳ, ἔχουσι ἡμέρας, λά. ἡ, ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιά. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιγ'.

Εἰς τῷ, ά. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀναγίου.

Λίθοις μέλλω θέλοντα μηδαμῶς σέβας, Ἀναγίαν βάλλουσι, δυσσεβεῖς λίθοις. Λύθη Ἀναγίας Ο'κτωβρίου ἡμέρᾳ πρώτῃ.

Τ'ῇ τοῦ Ἁγίου Ἀναγίας ὁ Ἀπόστολος, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ, ὃς καὶ Παύλου ἐβάπτισε δι' ἀποκαλύψεως, γενόμενος Ἐπίσκοπος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. τελῶν δὲ πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ, καὶ ἐν Ἐλευθερουπόλει, καὶ πολλοὺς πρὸς τὸν εἰς Χριστὸν ἐπιστρώμενος πίστιν, ὑπὸ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος τύπτεται βεμβύροις, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ λαμπάσι κατακαίεται, καὶ ἔξω θεὶς τῆς πόλεως, λιθοβολεῖται, καὶ ὕπνῳ πληροῖ τὸ μαρτύριον, καὶ πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνὰς ἀπαίρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ἁγίῳ Μαρτύρων Μιχαὴλ ἐκ τῆς μονῆς Ζώβης, καὶ τῷ συναθλήσαντι αὐτῷ, λς'. ἁγίων Μοναχῶν, τῶν μαρτυρησάντων ἐν τῇ εὐωνύμῳ Σεβαστουπόλεως.

Τιμηθεὶς Μιχαὴλ σὺν μαθηταῖς ἐπὶ δέκα, Χορῷ συνήφθη, τῷ μοναχομαρτύρων. Τ'οῦτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, καθεζόμενοι ἐν Μοναστηρίῳ λεγομένῳ Ζώβη, πλησίον Σεβαστουπόλεως. ἐκστρατεύσας δὲ Ἀβδελὶμ ὁ Ἀμηρᾶς τῆς Ἀγαρηνῶν κατὰ τῆς χώρας ἐκείνης, ἐκράτησε τοὺς Ἁγίους. οἱ δὲ ὅσιοι Πατέρες αὐτέστησαν αὐτῷ, κρατυνόμενοι τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, καὶ στὰς ἐν μέσῳ Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἡγούμενος, καὶ κατισχύσας, ὡδήγησε πάντας πρὸς τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον. καὶ πρῶτοι τοὺς αὐχένας κλίναντες, ἀπετμήθησαν, εἶθ' ὕστερον ὁ παράσιος Μιχαήλ.

Οἱ ἅγιοι ἐξ Ὁσιομάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Ε'ξ συμμάσται τοὺς ἑαυτῶν μαθητὰς, Ἄθλοις ῥυθραίνουσι, τοῖς διὰ ξίφους.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ρ'ωμανοῦ τοῦ Ποιητοῦ τοῦ Κοντακίων.

Καὶ πεῖν μὴ ὕμνει Ρ'ωμανὸς Θεὸν Λόγον, Τ'μνεῖ δὲ καὶ μυῶν, ἀλλὰ καὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Τ'οῦτος ὁ ἐν ἁγίοις Ρ'ωμανὸς, ὑπῆρχεν ἀπὸ Συρίας ἐκ τῆς Ἐμεσηνῶν πόλεως, Διάκονος γενόμενος τῆς ἐν Βυρητῷ ἁγίας Ἐκκλησίας. καταλαβὼν δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐν τοῖς χρόνοις Ἀναστασίου τοῦ Βασιλέως, κατέμενεν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Τ'περαγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Κύρου, ἐν ὠλαβείᾳ διάγων, καὶ διαμυκτηρίζων ἐν τῇ παννυχίδι τῶν Βλαχερνῶν. ἐπετέλει δὲ ἐκεῖσε τὴν παννυχίδα, καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν ἐν τοῖς Κύρου. ἔνθα καὶ τὸ χάρισμα τῆς συντάξεως τῶν Κοντακίων ἔλαβεν, ἐπιφανείσης αὐτῷ τῆς Τ'περαγίας Θεοτόκου κατ' ὄναρ, καὶ τόμον χάρτου ἐπιδούσης, καὶ κελευσάσης αὐτὸ καταφαγεῖν. ἔδοξεν δὲ ἀνοῖξαι τὸ στόμα, καὶ καταπιεῖν τὸν χάρτην. ὡς δὲ ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστοῦ γενέσεων, καὶ αὐτέως ἔξυπνος γενόμενος, ἀναβὰς ἐν τῷ ἄμβωνι, ἤρξατο ψάλλειν, Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπόρθιον τίκτει. καὶ ποιήσας καὶ τῶν λοιπῶν Ἑορτῶν τὰ Κοντάκια, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν ἐπισήμων Ἁγίων, ὡς εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων Κοντακίων ὑπὲρ τὰ χίλια, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δομνίμου.

Ἐν εἰρήνῃ Δομνῖνος σωρηβλιᾶ σκελῶν φόρει,
Τ' ποσκελισμὸς τῆς Σαταῖ καταιχνίων.

Ὅ Τ' τος ὑπῆρχεν ἀπὸ Θεσσαλονίκης. τῆς δὲ Μαξιμιανοῦ Βασίλεια κτίζοντος ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὡς Χριστιανὸς ἐκρατήθη, καὶ τῷ βήματι παρέστη αὐτῆς. ὁ δὲ μετ' ὀργῆς εἶπε πρὸς αὐτόν. διατί ἐμοῦ προκαθημένου τῆς πόλεως, τολμᾷς Θεὸν ἕτερον ὁμολογεῖν; ἀλλὰ θῦσον τοῖς Θεοῖς, εἰ βούλει ζῆν. τῆς δὲ μὴ πειθομένης, ἐκέλευσε, καταξαίνεσθαι τὸ τοῦτο τὸ σῶμα. ὡς δὲ ἑώρα ἑαυτὸν ὑπὸ τῆς Ἁγίας καταμωκώμενόν τε καὶ γελώμενον, ἐκέλευσε πρὸ τῆς πόλεως ἀπενεχθέντα, σωτριβῆναι τὰ σκέλη. καὶ τῆς πόδας ἀποκοπεὶς ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἑπτὰ ἡμέρας διεκαρτέρει ζῶν, μὴ μεταλαβὼν τροφῆς, καὶ τῷ Θεῷ ὕπως ἀχαριστῶν, παρέδωκεν αὐτῷ τὴν μακαρίαν αὐτῆς ψυχήν:—

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Γ' δαίας.

Ἁλπιζέτω ἐμφρόνως, ἡ θεόλεκτος ποίμνη ἀνήχω σάλπιγγι, τῆς ἄθλης τῆ ποιμένος, Ἀ'μαμία βοῶσα, τῷ αὐτῆς Ποιμεναρχῃ Χριστῷ, ὁ τῷ Πατρῴῳ.

Δοξαζέτω Θεῦσε, Μαθητὴς Ἀ'μαμία, καὶ Γ'ορχίωσεπτὸν, καὶ Μάρτυρα τῷ Θείῳ, παθημάτων φωνῆσα, ἡ σεπτὴ Ἐ'κκλησία Χριστῷ, ὁ τῷ Πατρῴῳ:—

Τ' θαμάτῳ τῷ δεῖ, ἀλλὰ πόθῳ τῆς ποίμνης, ἀποκρυπτόμενος, τὸν λύκον ὤωτορ ἅρμα, ἑρῶν τιθασσεύθεντα, Ἀ'μαμίας ἐκραύγαζον, ὁ τῷ Πατρῴῳ:—

Θεοτοκίον.

Ἀρθονικῆς ἐκ μηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διόσε τὴν Μητέρα, εἰδότα Θοτόκον, ἀχαρίστως κραυγάζομεν, ὁ τῷ Πατρῴῳ ἡμῶν:—

Ἄλλος. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ἠ Θεοτόκου Μαρίαν, Θεόφρονα ἔσχες διδάσκαλον, σωφρονίζουσάν σε, καὶ μυοῦσαν καὶ φάλλειν προτρέπουσαν, ἀλλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῷ Πατρῴῳ:—

Ὧν σῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος, τὴν Οἰκουμένην ἐπλήρωσε, καὶ τερπνῶς μελῳδεῖν τοὺς ἀνθρώπους, Χριστῷ παρεσκάσεν, ἀλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῷ Πατέρων:—

Ἑλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ, ὡς φαεινότατος Ἥλιος, Ῥωμαϊκὸς πυρσὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, ἀλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῷ Πατρῴῳ:—

Θεοτοκίον.

Τὴν μακαρίζουσι πᾶσαι, αἱ γενεαὶ τῷ ἀνθρώπωσε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ὡς προέφης, ὃ πίστει δοξάζουσιν, ἀλογημένος Παῖχνιε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου:—

Ὠδὴ, η'. Ἑστὼς ἐπλασίως κάμινον.

Ἐμακάρισεν ἐνόμιζον Ἀ'μαμίας ὁ σύνδουλος, ὃς ἁρπακτικῆς τῆ πορθητῆ τῆς ποίμνης σου, δυνάμεως δέσποτα, τὴν ὑπὸρ λόγον ἄμειψιν, πρὸς ποιμαντικῶν. ὅθεν σκιρτῶν ἀεβόα, οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀυμνεῖτε, λαός:—

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, καὶ σκιρτάτω τῷ Πνεύματι, ἡ παμάκλεις σου μακαρία πόλις σου, τὴν σὴν ἀμοιρήσασα, ἐπισκασίαν Ἐνδοξε, καὶ ἀχαριστοῦσα τῷ Σωτῆρι βοάτω, οἱ παῖδες ἀλογεῖτε:—

Ὡς ποιῷ προστάγματι, Ἀ'μαμία ὑπήκουσε, τὴν φωτοποιὸν τοῦ ὁραθέντος δυνάμιν τῷ Σαύλῳ ἐκήρυξας, καὶ ἀπεκρύσω πήρωσιν, τὰς ἀλεξικάκους ἐπιθείσα παλάμας, βολίδας δρακοντίους, ἐκβαλὼν ὡς λεπίδας, βοῶν ὑπερυψοῦτε:—

Θεοτοκίον.

Ἐν ἀνάγκαις σώζουσα, καὶ θερμῶς προστατεύουσα, πάντας τοὺς ἐν θλίψει, παραγίνα δέσποινα, ὠλαγχνίσθητι σῶσόν με, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον. χεῖρα βοηθείας, πρὸ τοῦ τέλους δοῦσα, μὴ μύξε με τοῦ θανάτου, καταλάβη ὑπνοῦντα, ἵνα σε καταλέγω, δοξάζω εἰς αἰῶνας:—

Ἄλλος. Νόμων παρῴχηκε.

Ἄσαρ τῷ Κόσμῳ τὴν τερπνότητα, καὶ τὴν ῥυφὴν καὶ δόξαν ἀποσεισάμενος, τὴν ψυχήν σου ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὰς ἄνω χορείας, πρὸς τὰς ἐκείνων, δόξας καὶ λαμπρότητας ἀεὶ, πρὸς τὰ κάλλη τὰ ἄῤῥητα, πρὸς μονὰς τὰς ἐκεῖσε, πρὸς φῶς τῆς Θεαρχίας κραυγάζων, σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας:—

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μ Ὦ θείῳ πόθῳ πυρπολούμενος, τὰς ἀναβάσεις ἐθὲν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἀσώματον ἐν σώματι, πολιτείαν ἐκτήσω τὰς τῶν Ἀγγέλων, τάξεις ἐκμιμούμενος σοφὲ, τὰς ἐκείνων ἐπόθησας ἐν Κόσμῳ μελῳδίας, ἐν πίστει Ῥωμανὲ ἀνακράζων, σὲ ὑπόρυθμῳ.

Ψ Ηγορία τῇ ἐνθέῳ σου, καὶ γλυκυτάτων λόγων μακαριώτατε, Ῥωμανὲ πᾶσαν διάνοιαν, καταθέλγεις ἀνθρώπων καὶ καταφραίνεις, οἵατις φοφοὺς πλανοποιοὺς, καὶ φωτίζεις φαιδρότατα, καὶ βοᾷν ἐκδιδάσκεις, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπόρυθμῳτε. Θεοτοκίον.

Σοφείᾳ δελεάσας με, ὁ βροτοκτόνος ὄφις ὁ σκολιώτατος, ὡς αἰχμάλωτον ἁφήρπασε, φυφῆς τῇ Παραδείσου, ἀλλ' ὁ Δεσπότης, φύσει ὁ Υἱὸς ὁ τῇ Θεῷ σαρκωθείς, ἐπεδήμησεν ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἦρέμε πρὸς ὕψος, θεώσας, ὃν ὑπόρυθμῳ ἐν ἐμοὶ εἰς πάντας. Ὁ Εἱρμός.

Ν Ὁ μῶν παρφῶν μακαριστοὶ, ἐν Βαβυλῶνι μέσοι προκινδυνεύοντες. Βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσαγῆς ἀλογίστου. καὶ συμμυσταί, φ ὐκ ἐχωρίσθησαν πυρὶ, τῇ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀμέλπον τὸν ὕμνον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπόρυθμῳτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὦδὴ, γ'. Σειρὰ τῶν ἀπειρογάμων.

Γ Λύσας παρεύθημε, τὸ σκότος τὸ τῆς ἀγνωσίας, φῶς δὲ ἀληθῶς ἔξήστραψας, Δαμασκῷ τρισυπόστατον, ἀλλ' ὡς φιλότεχνος Πατὴρ, καὶ φιλόεργος Ποιμενάρχης, ὀρθοδοξοῦσαν ταύτῃ φύλαττε.

Αὐτῶν τὴν ἐπήσιον, πανήγυριν ἐπιτελοῦντάς. δεῦτε φωταυγεῖ ἐκλάμποντάς, τῆς ψυχῆς ἀξιώματι, τῇ τῆς Τριάδος, Λαμπάσιτε καὶ Κήρυκος Ἀγαμίᾳ, τῇ τρισφεγγεῖ ἀρετῇ μέλψωμεν.

Τ Η͂ς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἀξίας Μάκαρ Ἀγαμία. ὡς γὰρ μαθητὴς ἠγάπησας, ὡς ποιμὴν ἀπέπαυσαι. καὶ ὡς ἀθλοφόρος, τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι, τοῖς Σεβασμίοις μαρτυρικῶς ἀγλαϊζόμενος. Θεοτοκίον.

Χ Ρᾶσθε Παράμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς ἀνωδίας. αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, Βασιλεῖ μὴ τὰ τρόπαια, τῆς τῆς δουλείας δὲ ζυγὸν, δοῦναι τῇ ἄφεσιν τῷ λαῷσου, σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ρ Αῖς ἀνωτάταις, Ἐνδοξε χορείαις συνήφθης, τῇ ἀσωμάτῳ, ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, ὑπάρχει ἀνθρωσύνη, καὶ διηνεκὴς ἀπόλαυσις. ἔνθα ἐκεῖνο, τῆς Θεαρχίας φάος, ὑπάρχει καὶ χαρά. ἔνθα ἡ ἀνεκλάλητος δόξα μακαριώτατε.

Μ Ετὰ δικαίων, ἔνδον εἰς Θεοῦ θείαν δόξαν, κατασκηνώσας, βλέπεις τὸν τρισμάκαρα, τὸν ἄφραστον ἐκεῖνον. βλέπεις τὸν ῥυθμὸν τὸν ἄληκτον. βλέπεις τὰ κάλλη τῆς Οὐρανῶν. τὰ ὄντως ἐράσμια σοφὲ, βλέπεις Πατριαρχῶν τὰς χορείας Ῥωμανὲ ἔνδοξε.

Ο Ὗ τὴν φωσφόρον, μνήμην τοὺς πίστως ἐκτελοῦντας, ἐκ τῆς κινδύνων, λύτρωσαι πρεσβείαις σου, Θεόφρον καὶ ἐκ πάσης, βλάβης Ῥωμανὲ καὶ θλίψεως τῶν ἀλλοτρίων, τῆς ἐπαρσίου ἀξίωσον τυχεῖν, δόξης καὶ Βασιλείας, τῆς ἄνω μακαριώτατε.

Ω Ραϊσμένος, κάλλει ἀσυγκρίτῳ Θεόφρον, τῷ τῆς Τριάδος. καὶ πεποικιλμένος λαμπηδόνας ζάσπράστεις, καὶ περιχαρῶς παμόλβιε περιπολάεις, περὶ τὸν θρόνον ὄντως τοῦ Κτίστου καὶ Θεοῦ. ἔνθα ἑορταζόντων ὁ ἦχος, Ῥωμανὲ ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Π Ὸ τῆς πάλαι, πτώσεως ἀνθρώπων τὸ γένος, τῷ πρωτοπλάστῳ, γέγονεν αἰχμάλωτον Παρθένε Θεοτόκε, καὶ δεδουλωμένον πάθεσι, τῆς ἁμαρτίας. ἀλλ' ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς ὑπεράγαθος Θεός. τοῦτο τῇ ἑαυτοῦ ἀνωτάτῃ ἀγχιμίᾳ ἀνεκαλέσατο. Ἐξαπτέριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ῥ Χαῖος μαθητὴς Χριστοῦ, γεγονὼς Ἀγαμία, τῷ μέσῳ τὴν ἀπάβλεψιν, Μαθητὴ σὺ βραβεύεις, Παύλῳ τῷ θείῳ διόσε, σὺν αὐτῷ ἀνθημένον. ὡς Ἱεράρχην ἔνθεον, ὡς Ἀπόστολον θεῖον, ὡς ἀληθῆ, Μάρτυρα καὶ Κήρυκα θεηγόρον, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, πάσης τῆς Οἰκουμένης. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ν Εοπρεπέσιν ἄσμασι, κατευφράνθησας Μάκαρ, τῷ τῆς Χριστοῦ ἀπορρήτῳ, θείᾳ οἰκονομίᾳ, καὶ ὕμνοις ἐσέβασας πάντας,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

τας, Ρ'ωμαϊὲ τὲς Α'γίυς. μεθ' ὧν φαιδρῶς αὐύμνησας, τὴ ἀχμὴ Ϛ Παρθένου, καὶ ἀληθῆ, τῆ Θεῆ Μητέρα παύσοφε Πάτερ. μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε, παρεςὼς τῆ Τριάδι :~

Εἰς τὸν ἅ. τῆς Ο'κτωήχυ.
Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Α'ματολίυ.

ΜΑθητὰ τῆ Σωτῆρος, Α'ρχιθραύχα σύνδοξε. κλέος Μαρτύρων, Α'μαυία φωςὴρ φαειπότατε, ἡμῶν δὲ πολιῦχε. ἐκτενῶς ἱκέτευε, ῥυσθῆναι τὴ ποίμνη συ, ἐκ κινδύνων, Ϛ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. Ω" τῆ παραδόξυ.

Θη τὰ μακραὶ ποιῆντά με, τῆ ἀγαθῆσυ Τίῦ, ἀγαθὴ ἐ παράμωμε, πόῤῥω μυ ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μυ. ἐ τὸν ζητῆντα ἐ ὠρυόμενον, καταπιεῖν με κάκιςον λέοντα, ὄφιν τὸν δόλιον, σκολιὸν Ϛ δράκοντα, τὸν πονηρὸν, σώςιψον τῷ κράτησυ, ὑπὸ τὰς πόδας μυ.

Σταυροθεοτοκίον. Ο" μοιον.

Τοῦ παραδόξυ θαύματος; ὢ μυςηρίου καινῆ; ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως; ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷσε ὡς ἔβλεψεν. ἐν μέσῳ δύο λῃςῶν κρεμάμενον, τὸν ἀμωδύνως φρικτῶς κυήσασα. ἔκλαιε κράζυσα, οἴ μοι τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριςος, Σταυρῷ προσήλωσεν :~

Τῷ αὐτῷ Μιῶι, β'. Τῆ Α'γίυ Ι'ερομάρτυρος Κυπριανῆ, καὶ Ι'υςίνης τῆς Παρθένυ, ςιχηρὰ, ἦχος, δ'.

Ω'ς γενναῖον ἐν.

Ἐρέων ἐν χρίσματι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι, τῷ Θεῷ προσήγγισας, τελεώτατα. Κυπριανὲ παναοίδιμε, τὸ αὔθος τῆς φύσεως, ἡ τῆ λόγων καλλονή. τῆς σοφίας ἀκρόπολις, τῆς ὀρθότητος. τῆ δογμάτων ἡ ςάθμη, τῆ καμόμων, παμαρμάριος ἀῦτης, Ε'κκλησιῶν ἡ ἀυπρέπεια :~

Ω'ν ἀθλήμτων τὴ εὐκλειαν, τῆ Μαρτύρων τὸν ςέφανον, ὑπογράφων ἔπεισας, τὲς θεόφρονας, κατατολμᾶν γενναιότατα. ποικίλων κολάσεων, ἐ δεσμῶν Ϛ φυλακῆς, Ϛ σωμάτων γυμνώσεως, ἐ ςρεβλώσεων, ἐ κρυῦ θανατότυ ἐ μαςίγων, ἐ θανάτυ τελαυταίυ, Κυπριανὲ παμσεβάσμιε :~

Π' ὠδαῖς ταῖς τῦ δαίμονος, τὰς ᾠδὰς τὰς τῦ Πνεύματος, ἐ Σταυρῦ τὸ ςόπαιον, αὐτιτάξασα, τὴ παρθενίαν ἐτήρησας. Ϛ Μάρτυς ἀήττητος, προσηνέχθης τῷ Χριςῷ, ἱερώτατον σφάγιον, ὅθεν ἔτυχες, τῆ ςεφάνυ τῆς νίκης, Ι'υςίνα, τῆ Παρθένῳ καὶ Μαρτύρῳ, κεκοσμημένη φαιδρότητι :~

Δόξα, ἦχος, β'.

Ιδασκαλίας τὴ πλανίλυ, Ϛ γνώσεν τῆ εἰδώλων, ἀπεδύσω ἀληθῶς, καὶ Σταυρὸν ἠμφιάσω, ὅπλον εἰς σωτηρίαν, Κυπριανὲ παμμακάριςε. ἔῤῥιψας τὰς βίβλυς τὰς μαγικὰς, τὸν ἄνθρωπον ἀπέδυ τὸν παλαιὸν, Ϛ ὤφθης ἐν σοὶ Θεοπρωσία, ἡ Τριὰς ἡ ὁμοούσιος. αὐτὴ ἱκέτευε, Ι'εράρχα, σὺν Α'γγέλοις τῆ σωθῆναι ἡμᾶς :~

Καὶ νῦν. Ο" τε ἐκ τῆ.

Α'πτων, θλιβομένων ἡ χαρὰ, ἐ ἀδικυμένων προςάτις, ἐ πενομένων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀθενύντων ἐπίσκεψις. καταπονυμένων, σκέπη ἐ αὐτίληψις, ἐ βακτηρία τυφλῶν. Μήτηρ τῆ Θεῆ τῆ ὑψίςυ, σὺ ὑπάρχεις Α"χραντε σωτῆσον, δυσωπῆμν σῶσαι ἐ τὲς δήλυς συ :~

Σταυροθεοτοκίον. Ο" μοιον.

Υ'λω, τῆ Σταυρῆσε Γ'ησῆ, προσαρτηθέντα ὁρῶσα ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε Ϛ ἔλεγε. τέκνον γλυκύτατον, ἵματί ἐγκατέλιπάς, ἐμὲ τὴ τεκῆσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τῆ προαναρχυ Πατρός; σωτῆσον, καὶ δοξάθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζομτες :~

Εἰς τὸν ἅ. πρ. τῆς Ο'κτωήχυ.
Δόξα, ἦχος, β'.

Ο'μ φωςῆρα τὸν θεολαμπῆ. τὸν τῆ Παύλυ συνόμιλον, ἐ ἔργοις συμμέτοχον. Κυπριανὸν ἀῦφημήσωμεν. μετ' Α'γγέλων γὰ ἀγάλλεται, λαβὼν τὸ ςέφος τῆς ἀφθαρσίας, παρὰ τῆ μόνυ Θεῆ. ἐ πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ μνῶ, Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τῆς ξύλου σε νεκρόν.

Ἄλλω κραταιαὶ καταφυγαί. ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον. ὅμπως σε κεκτήμεθα, εἰ μὴ σὲ Παῖδα νε, καὶ πρὸς σὲ καταφάγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν, Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολλώμεθα, δέξαι εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυσωδίας τὸν δόξαν, καὶ τῆς ἀθυμίας τὸ μέγεθος:

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμίαντος ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, καὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν, ἀτεκνῶσαι μὴ ἀδεῖς με, Χριστὲ τὸν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀθυμῶ καὶ δοξάζω, σὸν τὸν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε:

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ.

Ἀρότων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῷ Ἁποστόλων γενόμενος, τὸν πρᾶξιν εὗρε θεόπνευστε, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει σὺν ἠθλησας μέχρι αἵματος. Γρηγορίτης Κυπριανὲ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Εἰς τὸν Ὄρθρον. ἡ σωτήρος ἄλω. οἱ Καρπόν σου τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῶν Ἁγίων, ἢ ἀκροστιχίς.

Μέλπω Μάκαρσου, τὸν κυπρίζουσαν χάριν.

Ὠδὴ, α. ἦχος, δ. Θαλάσσης τὸν ὄμβρον.

Ἐτὰ τῆς ὑπερκοσμίου τάξεως, μοῦ αὐλιζόμενος, ὦ ἱερὰ καὶ θεία κεφαλὴ, ὑπερόθεν ἐπίβλεψον, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας πρότερον, δεινῶς κρατούμενος, καὶ ψυχολέθροις πάθεσι σαρκὸς, ἀκρασίᾳ πηρούμενος, μεταβολὴν παράδοξον, εὗρεν ἀθρόως παμμακάριστε. Οἰμῶν μοι ἔσται καθέδραν πρότερον, Πάτερ ἐκάθησας, καὶ ἐν καθέδρᾳ πάλιν τὸν Χριστὸν, Πρεσβυτέρων ἐδόξασας. ἀλλοιωθεὶς σαφέστατα, τῇ τοῦ ὑψίστου θείᾳ χάριτι:

Θεοτοκίον.

Ἀρθενος μετὰ τόκον ἔμεινας, αὐτὸν γὰρ τέτοκας, τὸν Ποιητὴν πάντων ὅλων καὶ Θεὸν, ἀσωμάτως καὶ ξένως ἡμῖν, ἐπιφανέντα σώματι, Θεογενήτορ Μήτροπάρθενε:

Ὠδὴ, γ. Εὐφραίνεται ἐπί.

Σ Παῦλος πρὸς τὸν Χριστὸν, τὴν τῆς ψυχῆς μεταβολὴν ἔφεσιν, Κυπριανὲ πάνσοφε, τότε Μαθητὴς ἐχρημάτισας. Νῆς ἄνεται σε Χριστὸς, ἀντὶ χιτῶνος τῶν παθῶν δόξης σοι, κατασταλὲν δωρούμενος, τὴν ἁγιασμένης σύνδυμα:

Λέοντος Μαρτυρικὸς, προγεγονὼς καρτερικὸς ὕστερον. Κυπριανὲ παράφημε, Μάρτυς ἀληθείας γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τρέως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν. σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σαρκὶ γεγονότα Παράμωμε:

Ὁ Εἱρμός.

Τ'φραίνεται πάντα σοι, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύμπνοιαν ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα:

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀδαθεὶς ἐν τῇ πλάνῃ ἐπιμελῶς, ὡς ὁ Παῦλος ἐκλήθης ἐξ ὑπάρχης. Σταυρῷ ὁδηγούμενος, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χρώσεως. τῆς δὲ σεμνῆς Παρθένου, τῷ πόθῳ φλεγόμενος, δι' αὐτῆς ἡρμόσθης, τῷ Πλάστῃ τῆς κτίσεως. ὅθεν θειαμβεύσας, τὸν ἐχθρὸν τὸ ἀμίαντον, σὺν αὐτῇ κατηξίωσαι, τὸν χορὸν τῶν Μαρτύρων. Κυπριανὲ ἱερώτατε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν:

Δόξα. τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὀγισμοῖς ὀλιθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατωνέχθην ἁμαρτιῶν. καὶ σέ μου κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Παράκλητε. ἐμοὶ θαυμάσιον, τὸ πλούσιον ἔλεος, τῆς σῆς ἀθυμίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον, καὶ δόσμοι μεταμοίαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου:

Σταυ-

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ μὲν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ ἄμνας θεωρήσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σε τὴν σταύρωσιν, ἵν' πρὸ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἔλεος, μακρόθυμε Κύριε. τὸ ἔλεος ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχίσθητι καὶ δώρησαι, τῆς σταυσμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει, ὑμνοῦσί σε τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθένιτασε.

Ναμήψας Θεοφάντορ τῆς πολυμανίας, δαιμονικὴν ἀπάτην, καὶ ψυχολέθρου πλάνην, πᾶσιν ἐθεάμβυσας, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ὡμαλαίως Ἰησοῦ κρατυνομένη, καὶ τὴν Ἀγνὴν Παρθένον καὶ κεχαριτωμένην, σφόδρα ἱκέτευσα, τὰς βρόχους διέφυγες, καὶ τὰ τοῦ ἐχθροῦ μηχανήματα.

Τηρουμένη τῇ πίστει τοῦ σοῦ Νυμφίου, καὶ τῷ Σταυρῷ τὴν δύναμιν, περιβεβλημένη, δαίμοσιν ἀμάλωτος, βοῶσα διέμεινας, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Κατὰ φύσιν ἐλεύθερος τὴν ἰδίαν, δούλου μορφὴν ἐπτώχευσε, χρηστότητος πλούτῳ. Μῆτερ Ἀειπάρθενε, ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν, ὅλον προσλαβὼν τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορφύριον σαφῶς, τὴν Ἀγνὴν Θεομήτορα, πλουτήσασα Ἰησοῦν, τὴν σεπτὴν Παρθενίαν, ἐτήρησας ἀμώμητον.

Ὁ ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ τερπνότατον ἄγαλμα, τιμήσωμεν Ἰησοῦν, τὸ ἀπόθετον κάλλος, τὸ ἄσυλον ἀνάθημα.

Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ἡ γυνὴ καὶ ἄπαις, τὴν ἄθλησιν τῇ ἀσκήσει, προσλαβοῦσα δικαίως, διπλοῦν στέφος κομίζεται.

Θεοτοκίον.

Οὓς οὐκ ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, τὸ ἄφραστον ὑμνεῦσαι, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῦ τόκου σε Παναχράντε.

Ὠδὴ, ς'. Θύσωσοι, μετά.

Ἀχίας, τὸν πυθμένα τὸν κάτω κατείληφας, τῆς ἀκροτάτης δὲ πάλιν, ἀρετῆς ἀνῆλθες, Πάτερ εἰς ὕψος, παραδόξως, ἀλλοιωθεὶς τῷ θείῳ βαπτίσματι.

Πῆρξας, ὑπηρέτης δαιμόνων τὸ πρότερον, ἀλλὰ Χριστοῦ Θεοφάντορ, Μαθητὴς ἐσύστερον ἀνεδείχθης· διαθέσει, τῆς ὀρεκτῆς ποθήσας τὸ ἔσχατον.

Ὅλως σὺ, τῷ Δεσπότῃ προσήγαγες Μάρτυρας, πραγματείων τῷ μεγίστῳ, ὑποφαίνων αἵματι βραχυτάτῳ, Βασιλείαν, τῆς Οὐρανῶν Θεόφρον ὠνήσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ἥξόμην, τὰς σειρὰς τῆς σταυσμάτων Θεόνυμφε, τῆς ἁμαρτίας τοῦ νόμου, τῆς ζωῆς τῷ νόμῳ ἐλευθερίαν, δωρουμένη, ἡ Δοτῆρα τοῦ νόμου κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Σῶσόν με, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη· τῷ δι' οἴκτου ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχάς.

Σὲ Γεράρχου τίμιον, καὶ ἀθλητὴν σφοδρότατον, ἡ Οἰκουμένη ἀξίως γεραίρει, Κυπριανὲ ἀοίδιμε. καὶ τοῖς ὕμνοις δοξάζει, τὴν ἁγίασιν μνήμῃ, αἰτοῦσα παντότε σταυσμάτων ἄφεσιν, διὰ σοῦ δωρηθῆναι, τοῖς μέλπουσιν Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Ὁν σοφὸν Γεράρχου τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα σοφὸν καὶ διδάσκαλον. ὅτι ἐξ ἀκανθῶν πλάνης ἐμύησεν, ὡσπερ ῥόδον τερπνότατον. καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύησεν, ἁμάτων ὀδμαῖς, καὶ βολαῖς θαυμάτων· ὥστε ᾄδειν ἡμᾶς τοῦ Δαβὶδ τῷ ᾠδῷ, Ἀλληλούϊα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, β'. τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης.

ἦ. Ἀλγεῖ Σατανᾶς τὸν πάλαι φίλον βλέπων,
Ξίφει φιλοῦντα, σωθαμεὶν Ἰουστίνῃ.
Τιμᾷ δευτερίᾳ σὺν Ἰουστίνῃ Κυπριανός.

Ὁ Εἷτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας θεῖ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, εὐγενὴς καὶ πλούσιος, φιλόσοφος καὶ μάγος ἄκρος. ἠγράφη δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, παρὰ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου καὶ Χριστιανῆς,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

μῆς, πᾶσας τας δαιμονικας αὐτῦ ἐμβρυγείας, ὡς ἰσὸν ἀράχνης διαλυσάσης, ὁρμωμένης Ϛ αὐτῆς ἐξ Ἀντιοχείας. ἀμὴν γάρ τις Ἕλλην, Ἀγλαΐδας λεγόμενος, ἔρωτι τῦ κάλλους αὐτῆς ἡττηθείς, ἐς μὴ τυχὼν τῦ σκοπῦ, προσῆλθε τῷ Κυπριανῷ. ὁ δὲ ἐκ βίτης δαίμονας ἑξαπτοφείλας πρὸς τὴν Κόρην, λίμνην ὕδατος. ὡς γὰρ ἔγνω τὴν ἑαυτοῦ τέχνην ἀπρακτῆσαν, ἐβαπτίσθη, Ϛ κατακαύσας τὰ μαγικὰ αὐτῦ βιβλία, ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ. γίνεται δὲ καὶ τελευταῖον Ἐπίσκοπος. ἐς πολλοὺς ὁδηγήσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκρατήθη παρὰ τῆς τῆς Δαμασκῦ Κόμητος σὺν τῇ Ἰουστίνῃ. καὶ τας πλάγας ξέονται, καὶ σιδηρῷ τυγαύῳ ἐμβάλλονται, ἐς ἐπὶ Νικομήδειαν ἀπαχθέντα, τας κεφαλας ἀφαιροῦνται. ὁ δὲ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, οὐχ ἑταίρους, ἀλλ' αὐτὸν ὁρᾷς λῶ τῆς Παρθένου φησί. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ αὐτῶν Μαρτυρίῳ τῷ ὄντι πόρρω ἐν τοῖς Σολομῶντος :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τῦ ὁμολογητῦ :~

Ν. Ἐναρτίον μου σὴ τελευτὴ τιμία, Λέγει Θεός σοι, τῷ φίλῳ Θεοφίλῳ.

Ο Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν ἐς Ὁμολογητὴς Θεόφιλος, ὑπῆρχε Μοναχὸς ἀνάβας, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τῦ Ἰσαύρου. οὗ τὴν ἀθεότητα ἰδὼν, καὶ τὴν πρὸς τας ἁγίας Εἰκόνας ἐπίθεσιν πορνραῷ, ἦλθε κατὰ πρόσωπον αὐτῦ παῤῥησιασάμενος, ἐς ἤλεγξεν, ἄθεον αὐτὸν ἀποκαλῶν Ϛ παράνομον, ἐς τῦ Ἀντιχρίστου πρόδρομον. ὅθεν εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τῦ Βασιλέως κινηθέντος, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται, Ϛ λιμοκτονεῖται ἱκανῶς. ἐς πάλιν τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, ἐς μὴ πεισθεὶς, εἰς ἐξορίαν πέμπεται. κἀκεῖσε τῷ Θεῷ ἀνεχαριστῶν, τὸ πνεῦμα αὐτῷ παρέθετο :~

Ω, δὴ, ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἐναρχίας ἐπιβας, ἐναρχικώτατον τύπον, τοῖς Ἱεράρχαις σεαυτὸν, καὶ εἰκόνα κραυγάζων ἀνέδειξας. ὑπόμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Ω ἀρχικῆς σοι δεξιας, ὅμπως ἡ ἀλλοίωσις Πάτερ, Κυπριανὲ λιμὴν ἐς σοφὸν, θεηγόρον εἰργάσατο φάλαγγα. ὑπόμνητε Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ο Πλοῦν ἀήττητον ἡμῖν, κατὰ τῦ ἁλάστορος Μάκαρ, σὺ ἀνεδείχθης τας αὐτῦ, σκληρύνων ἀπάτας τοῖς μέλπουσιν. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~ Θεοτοκίον.

Ϝ Περιφανῶς Χοροὶ, ἐς οἱ ἐπιφανῶς Δῆμοι, ὑμνολογῦσι τὸν ἐκ σῦ, Θεοτόκε τεχθέντα κραυγάζοντάς. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Ω ἀδὴ, ἡ. Εὐφραίνθητι Ἱερουσαλήμ.

Ϛ Ὀφῶτατα τῆς Ἑλληνικῆς, καταπεφρόνηκας σοφίας Ἔνδοξε. τῶν Ἀποστόλων δὲ, τὸν θεῖον φθόγγον, Πνεύματι τὸν κρυόμενον Πάτερ, καὶ πυρίμῃ γλώσσῃ φανῶς ἐκφωνύμενον, ἀνεβόας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~

Ζ Νέδραμες πρὸς τὰ ὑψηλὰ, καὶ ὑπερκόσμια φαιδρῶς σκιρτώματα. Χριστῷ δι' αἵματος ὡς ἱερεῖον, ἄμωμον προσαγόμενος Πάτερ, καὶ θυσία ζῶσα δεκτὴ ἐς εὐάρεστος, ἀναμέλπων, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~

Η Ἱκώμεναι ἀπὸ τῆς σὺν σοὶ, σκιρτύσης χάριτος Δαιμόνων φάλαγγα, ἀποδιώκονται, καὶ δραπετεύει, πάθη Κυπριανὲ τῶν μυσύντων, οἱ πιστοὶ δὲ θείᾳ φωτὸς ἐμφορύμενοι, βοῶμεν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~

Θεοτοκίον.

Θ Ὁράσει σοὶ ἀγγελικαῖς, Ἀγνὴ Δυνάμεσιν ἐπὶ τῷ τόκῳ σε, οἱ Θεομήτορα καὶ Θεοτόκον, πίστει σε καταγγέλλοντες. σὺ γὰρ τὸν Δεσπότην ἐς Λυτρωτὴν ἡμῶν τέτοκας, ᾧ βοῶμεν, εὐλογεῖται τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~ Ὁ Εἱρμός.

Ι Ἰφραὴθ Ἱερουσαλὴμ, παμηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών. ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τὰς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἦλθεν. ἀλαβείθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτῦ, καὶ βοάτω εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~

Ω ἀδὴ, θ'. Εὖα μὲν τῶν τῆς παρακοῆς.

Ν Ὤνησεν ἡμας τοὺς ἀσεβῶς, ὑμνῳδύντας σε ἐποστερύων θείᾳ χάριτι, Κυπριανὲ σαῖς

σαῖς ἱκεσίαις, ὦ ὅπλῳ ἀδοκίας σε φαιδρώσομεν, εἰρηνεύσωμεν καὶ σωτηρίαν βραβεύσωμεν ἡμῖν, ὡς Ἱεράρχης ἱερώτατος:~

Ρ Εἴθρομι ἁμάτων δαψιλῶς, ἡ κόμις σε τοῖς ποθοῦσιν ἀμαδέδεκται. σὲ δὲ Κυπριανὲ γυμναῖκα ὡς θεῖον θησαυρὸν ὑποδέχονται, καὶ πρόθυμοι φαιδρύνουσι κρυπτόμβρον, ἵνα σε παντὰς ἀπολαύσωμεν:~

Σ Θωρον ἡμῶν πρὸς τὸν Χριστὸν, παιόλβιε τὴν πορείαν διὰ πράξεως καὶ θεαρέστου πολιτείας καὶ εἰλικρινεστάτης καθαρσεως, τὴν ὄντως θείαν γαλήνην αἰτούμενος, ὡς Ἱεράρχης συμπαθέστατος:~

Θεοτοκίον.

Τ Εὔρωσον ἡμῶν τὴν τῆς ψυχῆς, ἀθενείαν Θεομῆτορ τῇ δυνάμει σου. λύσον τὸ κράτος Παναγία, τῆς ἐπιτιθεμένων τοῖς δούλοις σου, ἡ Κόσμῳ δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, ἀμορφιώτως ἀπατείλασα:~

Ο Εἱρμός.

Υ Ἅ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς, μολύσματι τὴν καταράν εἰσωκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξεύρησας, ὅθεν σε πάντα μεγαλύνομεν:~

Ἑξαπτέρυγα.

Γυναῖκα ἀκατίδ.

Φ Ὁ μὲν πρότερον ὑπάρχοντα, κακίας μύσει ὕστερον, διὰ τιμίας Παρθένου, Ἀρχιερέα φανέντα, Κυπριανὸν τὸν μέγιστον, συμφώνως μακαρίσωμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν. ταῖς σαῖς λιταῖς ἀμεμίζους, ἡμῖν τὸν πάντων Δεσπότην:~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χ Ἀραὶ τὴν ἀμεκλάλητον, ἡ τέξασα Παμάμωμε, χαρὰς ἡμᾶς αἰωνίους, μετόχους ποίησον πάντας, Παρθένε Θεομύμφευτε, ἡ σκέπη τὸ κραταίωμα, τῆς ἀσεβῶς βοῶντων σοι, μὴ ἐπιλάθῃ σῶν δούλων.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Ω Τῆς κακίας πρότερον, ἀκριβὴς ὑπέρμαχος, τῆς Ἐκκλησίας ὕστερον, ἀληθὴς διδάσκαλος. ὁ λειτουργὸς τῆς πλάνης τῷ εἰδώλῳ, Ἀρχιερεὺς τῆς πίστεως ἐφάνη. καὶ ὁ ἀκόλαστος σώφρων, διὰ τιμίας Παρθένου. ἀμφοτέρων ταῖς ἀχαῖς σῶσον ἡμᾶς Κύριε:~

Καὶ νῦν, τῆς Ὑπεραγίας.

Ω Ὡς σε τὴν χάριν ὑμνήσαιμι, καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμὲ, τὴν ἀμέτρητον δῆλόν σε, καθ' ἑκάστην πρόνοιαν, ἣν σαφῶς ἐπιδέδεικσαι; πῶς δέ σε φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ποικίλην ὄντως κυβέρνησιν; σὺ ἦν καὶ ἔτι μοῦ, εἰς ἀεὶ μοι πρόσεθι, παντὸς κακοῦ, ζῶντα Θ θανόντα με, ἐκλυτρουμένη σεμνή:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ε Καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς φορεῖς ὁ Ἰατρὸς ὁ ἰασάμενος, βροτοὺς τὴν ἀθένειαν καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ ἀπωλαγχίᾳ σου:~

Μνείᾳ τῷ αὐτῷ γ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἦχος, ὁ Παράφθεγμα Μαρτυρικόν.

Γ Γηγόρῳ τῆς χάριτος σοφῶς, ὁ Παῦλος ὁ σύνθεος, δημηγορήσας ἐζώγρησεν, ἱεροφάντορα, καὶ τῆς ἀποῤῥήτων, θεωρὸν εἰργάσατο, σὲ σκευὸς ἐκλογῆς θεασάμενος. μεθ' ὃ δυσώπησον, θεορρήμον Διονύσιε, τῶν σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε:~

Γ Γελοίως ὁμότιμον τὸν μοῦν, Πάτορ Διονύσιε, δι' ἀρετῆς ὀργασάμενος, τὸν ὑπέρκοσμον, τῆς Ἱεραρχίας, ἀντάξιαν παίσοφε, τὸν τέτμον ἱερῶς αἰτησόρησας, καθ' ὃν ἐρύθμισας Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ἀραιῶν τὰς τάξεις μιμούμενος:~

Φ Μφιλοσοφώτατα Θεῷ, Μάκαρ Διονύσιε, ὡς δυνατὸν ὁμοιούμενος, τῷ ὁμοιώσαντί σε, μυστικῶς τῷ θείῳ, ἀσεβῶς ἐξέπλωσας, τὸν σύνθεον Θεόφρονα αὐάστυξιν, σύνεσει κρείττονι, μυηθεὶς τὰ ὑπὲρ σύνεσιν, καὶ μυήσας τὸν Κόσμον τὰ πρῶτα.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Α Ὑμνήσωμεν Ἱερόσολυμίται, οἱ δὲ Βυζαντίοι. Εὐτε συμφώνως οἱ πιστοὶ, τὸν ἐπίσημον μνήμην, τῷ Ἱεράρχῃ ἀφιερώσωμεν, Διονυσίου τε καὶ Κυπριανοῦ. ὁ μὲν γὰρ διαπρεπὴς, τῷ ἰσοδίκῳ Φιλοσόφῳ, καὶ τῷ σκάνει τῆς ἐκλογῆς μαθητευθεὶς,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῷ

ἧς ἀποῤῥήτων μυστηρίων γνώστης ἐγένετο. ὁ δὲ διὰ τῆς καλλίστης Παρθένου Γεσίμνης, τῷ διαβόλῳ φωτισθείς, τῷ ἧς δαιμόνων ἀπάτην ἐξέφυγε, καὶ τὰς μαγικὰς βίβλους εἰς πυρὶ ἀναλώσας, τῷ Εὐαγγελίῳ Κήρυξ γέγονε. διὸ καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, τὸν δοξάσαντα τοῦτος, δοξολογοῦντά Σωτῆρα βοήσωμεν. ὁ τοὺς σοὺς ἀθλοφόρους στεφανώσας, εἰς δόξαν Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μνῆ. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χαῖρε πᾶσα Κτίσις σοι βοᾷ, χαῖρε Παναγία Παρθένε. χαῖρε τὸ σκῆπτρον Δαβίδ. χαῖρε ἡ βλαστήσασα τὸν βότρυν τὸν μυστικόν. χαῖρε πύλη ὑψηλοτέρα, καὶ ἄφλεκτε βάτε, χαῖρε φῶς παγκόσμιον, χαῖρε ἡ παύτων χαρὰ, χαῖρε Ἀποστόλων τὸ κλέος, χαῖρε ἡ αὐτίληψις χαῖρε, προστασία παύτων τῶν τιμώντων σε.

Σταυροθεοτοκίων. Ὅμοιον.

Τίς ἡ Παράμωμος ἁμνὰς, ἅρμα τὸν αὐτῆς ἐθεώρει, ἑλκόμενον πρὸς σφαγήν. θρήνοις συνεκόπτετο αἱμαβοῶσα πικρῶς. τί σοι δῆμος ἀχάριστος, γλυκύτατον τέκνον, πάλαι αὐτὰ πέδωκεν; ὁ ἀπολαύσας σου, οἴμοι τῶν πολλῶν δωρημάτων; πῶς δὲ καὶ τὸν πόνον ὑποίσω, ὅτι θέλων ταῦτα μοῦ ὑφίστασαι;

Εἰς τὸν ᾱ. ῆ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ΄.

Ἧς Οὐρανίου γνώσεως, ἀθεώρητον βυθόν σε καλέσωμεν, λαμπρότατε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ; ὡς γὰρ ὁπλίτην, καὶ στρατηγὸν ὑπέρμαχον τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυμνοῦμέν σε Σοφέ. πυρὶ γὰρ ἐλαμφθεὶς τῷ ἀγνοτάτῳ, ἠξιώθης ἅμα ταῖς ἄνω στρατολογίαις, τὸ φωτεινὸν περιβόλαιον ἐνδύσασθαι Χριστόν, καὶ λαμπρυνθεὶς τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, τὸν μοῦν Διονύσιε. διόσου, τὸν παγκόσμιον μνήμην, πανηγυρίζοντα, πιστῶς δοξάζομεν, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Καὶ μνῆ, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον.

Πὸ πάσης με θλίψεως, καὶ παντοίας κακώσεως, καὶ δεινῆς ἐκλύτρωσαι περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων με, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου, ἐκ σκανδάλων προμηνῶν, καὶ ἀνθρώπων μισούντων με, καὶ δαιμόνων δὲ, τῶν ζητούντων ἑκάστης ἀπολέσαι, τῆς ἡμῶν Θεοτόκε, τὸν προστασίαν σε θέμενον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ ὡράκε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον, ἐπωδύρετο, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐφθέγγετο. τί σοι αὐταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντά Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μήμε μόνην ἐάσῃς, ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, σωσαι σῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ΄.

Ρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ μήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθῇ συνειδήσει, ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, λύτλησας ἐκ τοῦ σκάνους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόῤῥητα, καὶ τῇ πίστει πυρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἦσιν ἡ ᾱ. ὁ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς΄. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν μοῦν γράφω, τῶν σοφῶν διδαγμάτων. Θεοφάνους.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, πλ. δ΄.

Τραχὺ διοδεύσας.

Ὃς Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευθεὶς, τῷ τῶν Οὐρανίων Διονύσιε θεατῇ, Οὐράνιος Μύστης παραυτίκα, καὶ θεηγόρος ἐχρημάτισας.

Χάριτι θείᾳ καταυγασθεὶς, καταύγασον Μάκαρ, τῶν ὑμνούντων σε τὰς ψυχὰς, τὰς σὰς σωτηρίαν θεοπρεπῶς, διδασκαλίας Διονύσιε.

Ὃς καθαρότητι καὶ ψυχῆς, τῶν ἐπουρανίων διακόσμων τὰς ἁρπαγὰς, μαθεῖν ἠξιώθης καὶ τὰς τάξεις, χορεύσασα ἰδεῖν Διονύσιε. Θεοτοκίον.

Υμφὼν φωτοφόρος τῆς ὑπερφυοῦς, σαρκώσεως ὤφθης, τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ. ἐκ σοῦ γὰρ τοῦ σαρκὸς Θεομήτορ, τοῦ μετόχου ἡμφιάσατο.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐρανίας ἀφίδος.

Γραμμὴν ἀφίδων, ὑπόρανθεὶς Ὅσιε, τῶν ὑπερκοσμίων τὰς τάξεις καὶ τὰ στρατεύματα.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ματα, ἐ τας λαμπρότητας, ὑψηγορίαις τῆ λόγω, ἐ παμσόφοις φράσεσι, πᾶσιν ἐβράμωσας:~

Ψ Ψηλῆς θεωρίας, ἐμφορηθεὶς Ε"μδοξε, τὴν τῆ ὁμομάτω τῆ θείω πᾶσαν αὐάτυξιν. ἐθεολόγησας, ριαδικὸς Θεολόγος, γεγομὼς τῆ χάριτι Θεομακάριστε:~

Ν Εκρωθεὶς τοῖς παρῦσι, τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι, ἐ φιλοσοφία σωτόμως, ἐγγυμμασάμμος. τῆ ὑπὸρ σύμοιαν, ζωοποιῶν χαρισμάτω, θεοφόρον ὄργαμον Πάτὸρ γεγονῆσαι:~

Θεοτοκίον.

Ι Εωργία Παρθενε, τῦ παντεργῦ Πνὰματος, σῶμα τῷ Δεσπότῃ τῆ ὅλω ἐκαρποφόρησας. ὃν ᾧ κατέκρινε, τὴν ἁμαρτίαν τῦ Κόσμυ, καὶ ζωὴν ἐπήγασε τὴν αἰωνίζουσαν:~

Ο' Εἱρμός.

Ο Υ'ραμίας ἀψῖδος, ὀροφεργὲ Κύριε, Σ τῆς Ε'κκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον. ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε:~

Καθισμα, ἦχος, Δ'. Τὴν Σοφίαν,

Ω Σ τῦ σκάυυς ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, ἀπεικόνισμα θεῖον ὡς ἀληθῶς, τὰ θεῖα μυστήρια, ἐκδιδάσκεις τῷ Πνὰματι. Σ φωτισθεὶς τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τας τῶν Ἀ'γγέλων τάξεις, σαφῶς διεσάφισας. ὅθεν καὶ τῷ Κόσμῳ, μοναῖς καταλείψας, τὰ θεῖά σε δόγματα, κατεφώτισας ἅπαντας, ἱερομῦσα Διονύσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆ σωτασμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Σ μῶν, Δ'. Ο μοιον.

Ο Υ Η'λίυ μεφέλη τῦ μοναῦ, θεία φέγγος λυχνία χρυσοφανὴς, ἄστιλε ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μυ, τυφλώττυσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι, ἐ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μυ πλυῦσον, ῥοαῖς καταμύξεως, μεταμοίας τε δάκρυσι, ἐ τῷ ῥύπῳ με κάθαρον. ἵνα πόθῳ κραυγάζωσοι, Θεοτόκε ἀειπάρθενε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν τασμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀσεβῶς προσκυνῦσι, τὸν παμάγιον τόκον σου:~

Η 'Παρθένος ἐ Μήτηρ τῦ Γ'ησῦ, Σὺν ξύλῳ ὁρῶσα τὸν ποιητὴν, ἔστενε δακρύουσα, ἐ πικρῶς κατεβύχετο, τὴν ψυχὴν Σ τὸ σῶμα, παράττουσα ἔτυπτε, πρὸς αὐτὸν βοῶσα, πιστῶς ἐ κραυγάζουσα. οἴμοι ὦ Τἱέ μυ, πῶς ἀνέχω τὸ πάθος, τὰς ἥλυς καὶ τὴν λόγχην, ἡ ἀπόμως σε λοχεύσασα; ἀλλὰ πνεῦσον ἐγερθῆναι, τῦ ἰδεῖν σε Τἱὲ Σ Θεὲ, ἐ τῦ θρήνυ παῦσασθαι ἐ πόνυ, ἐ τοῖς ὑμνῦσί σε τὰ πάθη, τασμάτων λύσιν δωρήσασθαι:~

Ω'δὴ, δ'. Σύμου ἰσχὺς Κύριε.

Κ 'Κκλησιῶν, τὴν οἰκουμίαν ἐρύθμισας, ἐν αὐταῖς γὰρ, Πάτὸρ ἐζωγράφησας, μορφωτικῶς τύπυς ἐμφορεῖς, ἱεροπλαστίας, τῶν ἀμορφώτων Δυνάμεων. δι' ὧν μυσταγωγεῖται, ἐ φωτίζεται πᾶσα, τῶν πιστῶν ἡ θεόφρων ὁμήγυσις:~

Ε 'Ἐν θρα τῆς σῆς, θεολογίας θεόλητε, τυς λειμῶνας, ἅγαν καταρδεύσι, τυς λογικυς ἐ ἀειθαλεῖς, ἐ πεφυτευμένυς, Σὺν δογμάτων ὀρθότητι. Μονάδα γὰρ ἐν σίας ἐν Τριάδι προσώπων, τὴν σεπτὴν Μοναρχίαν ἐκήρυξας:~

Γ 'Γελικῆς, ἱεραρχίας τὸ σεπτόμον. Γ'εραρχα πόθον καὶ τὸν ἔρωτα, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἀκλινῆ. μενσιν πρὸς τὸ ὕψος, τὸ θεῖον ἐ ἀκατάληπτον. ἐδίδαξας ἐμφρόνως, τυς ἐν πίστει βοῶντας, τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε:~

Θεοτοκίον.

Ι 'Εργὸς, τῆς σωτηρίας ἐγένετο, ὁ Τἱός σου, πᾶσι τοῖς ὑμνῦσί σε, καὶ ποδηγὸς ἐ φωταγωγὸς, καὶ δικαιοσύνη, Παρθενε ἐ ἀπολύτρωσις. διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως δοξάζομεν:~

Ω'δὴ, ε'. Γ"ματί με ἀπώσω.

Η 'Μάρτων σε ὁ φθόγγος, ὡς ὁρατίς ἀράμιος, ἦχος φορόμενος, τας ἀθέσς φρένας, κατεβρόντησε λόγῳ τῆς χάριτος, καὶ δογμάτων θείων, μαρμαρυγαῖς ταῖς φαυστάταις, τῶν πιστῶν τας καρδίας ἐλάμπρυνεν:~

Μ 'Μοιώθης ἐμπόρῳ, τῷ τὺς μαργαρίτας ζητῦντι Παμάλβιε, καὶ ἀρῶν τὸν σύν, μαργαρίτην τὸν ὄντως πολύτιμον, καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θαυ-

θαυμάσας τότε, τὰς θεουργὸς φωτοβολίας, Γόραρχα Θεοῦ ὡμολόγησας:~

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ἐμφιλοσοφώτατα Πάτερ ἠγάπησας, καὶ τῷ ταύτης φίλτρῳ, καὶ ἀγάπῃ συμπεριφορόμενος. πολλοστὸς ἐγενόμην, ὃς ποταμὸς θείων ναμάτων, ἀενάως πηγάζεις θεόπαιδας.

Θεοτοκίον.

Σὲ κεχαριτωμένην, τὴν καλλοποιὸν ὑπεδέξω ἀπρέπειαν. τὴν τὰ παίτα μόνῳ, τῷ βουλήματι κατασκευάσασαν. καὶ τῷ θείῳ κάλλει, καὶ φωτισμῷ τῆς ἀσεβείας, Θεομήτορ ἡμᾶς καλλωπίσασαν:~

Ὠδὴ, ς'. Γλάθητί μοι Σωτήρ.

Ομίμως φιλοσοφῶν, σοφίας δώρων ἐπέτυχες. ἐνθέως θεολογῶν, ὀρθόδοξα δόγματα, Παμμάκαρ κατέλιπες. ὧν καταφρυφῶντες, οἱ πιστοί σε μακαρίζομεν:~

Τιμᾶσι θεοπρεπεῖ, Θεόφρον καλλωπιζόμενος. τῷ θείῳ μυσταγωγῷ, τὸ ἔνδοξον ὑπέκλιμας, καὶ τὴν ὑποβρόχιον, ὑπ' αὐτῆς σοφίαν, ἐμύθησας Διονύσιε:~

Βίος σου θαυμαστὸς, ὁ λόγος θαυμασιώτερος. ἡγλωσσάσου φωταυγὴς, τὸ σῶμα πυρίπνοον, Μάκαρ Διονύσιε. ὁ δὲ μῦς σου Πάτερ, ἀκριβῶς θεοειδέστατος:~

Θεοτοκίον.

Ὡμολόησέ σοι τὸ Γαβριὴλ, τὸ Χαῖρε πίστει κραυγάζομεν. ἐξ ἧς ἀφράστως ἡμῖν, ὁ ζωαρχικώτατος, ἐνηνθρώπησε. καὶ σωσαφεστάφη, τοῖς ἀνθρώποις ὁ φιλάνθρωπος. Ο' Εἱρμός.

Λάθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου:~

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀστραμένος διαβὰς πύλας ἐν Πνεύματι. μαθητεύθεις τῷ ὑπὸ χεῖρας Οὐρανὸς φθάσαντι, Ἀπὸς ὅλῳ Διονύσιε τῶν ἀῤῥήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας πρὶν καθεύδοντας. διὸ κράζομεν, Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε:~

Ο' Οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, ἀρεταῖς χρηματίσας, ὁ μέγας Διονύσιος πᾶσαν, ὡς ὑπόστοχος ἐμυήθη τὸν μὲν, τὴν ὑραίαν γνῶσιν, διὸ ἄσμασιν. ὡς ἄγγελον τιμήσωμεν βοῶντες, πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα. Χαῖρε, ὁ νέος Χριστὸν διὰ Παύλου. Χαῖρε, πολλοὺς πρὸς Χριστὸν ὁ τρέψας. Χαῖρε, πολυθέου σκληρᾶς ὀλετήριον. Χαῖρε, θεογνώστου βουλῆς σκοπευτήριον. Χαῖρε, βίβλος θεοχάρακτος μυστηρίων θησαυρέ. Χαῖρε, πίναξ θεομόρφωτε καὶ διόπτρα Οὐρανοῦ. Χαῖρε, ὅτι τὸ πάθος τοῦ Κυρίου κατεῖδες. Χαῖρε, ὅτι προθύμως δι' αὐτὸν σφαγιάζῃ. Χαῖρε, πηγὴ βλυσταύσα ἄφεσιν. Χαῖρε, ῥαμνὶς κοιλαίνουσα αὐλῶνας. Χαῖρε, φραγμὸς ἀσεβῶν παροδίας. Χαῖρε, φωστὴρ τοὺς πιστοὺς καταυγάζων. Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, γ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ἓν μνήμῃ κεφαλαίῳ τὸ λοιπὸν ὡς μέγα. Ἄρας γὰρ αὐτὸν, Διονύσιε φέρεις. Τὸν μηθεὶς τὸν κεφαλαίῳ Διονύσιε θέσας ἄρας.

Τέτος πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ σωφροσύνῃ καὶ σοφίᾳ τῶν ἀπάντων ὑπερέχων. τῶν ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ βουλευτῶν εἷς ἦν. Καὶ ἁρπασθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγάλου Παύλου, καὶ βαπτισθεὶς, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, τὰ ἀπόῤῥητα μυηθεὶς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Ἱεροθέου. καὶ συγγράμματα καταλελοιπὼς παράδοξα, καὶ θαυμασάτε καὶ ὑψηλότατα, ὧν ἐνὸς τέως μνημονεῦσαι ἐπικαιρότατον. γενόμενόν με φησίποτε κατὰ τὴν Κρήτην, ὁ ἱερὸς Τίτος ἐξεναγώγησε Καρπος, ἀνὴρ εἰκαίτις ἄλλος διὰ πολλὴν καθαρότητα μοῦ πρὸς θεωρείας ἐπιτηδειότατος. καὶ γὰρ οὐδὲ ταῖς τοῦ Ἁγίου μυστηρίου τελεταῖς ἐπεχείρει, μὴ πρότερον αὐτῷ κατὰ τὰς προτελείους ἀγχας ἱερᾶς καὶ ἀμέμπτου ὁράσεως ἐπιφαινομένης. ἔλεγεν οὖν. ὅτι λελυπημένος αὐτὸν τοῦ ἀπίστου τινός. ἡ λύπη δὲ ἦν, ὅτι τῆς Ἐκκλησίας ἐκεῖνος τιμὰ πρὸς τὸ ἄθεον ἀπεπλάνησεν. ἔτι τοῦ ἱλαρίου αὐτοῦ ἡμέρων τελουμένων, δέον ἀμφοτέρων ἀγαθοπρεπῶς ὑποδέξασθαι. καὶ Θεὸν συλλήπτορα λαβόντα, τὸν μὲν ἐπιστρέψαι, τὸν δὲ ἀγαθότητι νικῆσαι, καὶ μὴ διαλιπεῖν μαθητεύματα διὰ παντὸς, καὶ ὅπως ἐπὶ τῇ θείᾳ ταύτῃ

ἀμαγαγεῖν γνῶσιν. ἀλλ' ὅγε μὴ πρότερον
τοῦτο παθὼν, οὐκ οἶδ' ὅπως τότε πολλὴν
δυσμένειαν καὶ πικρίαν σὺν ἄξας τῇ ψυχῇ,
κατέδραμε μὴν ὅπως κακῶς ἔχων. ἐστέ-
ρα γὰρ ἦν. περὶ δὲ μέσας νύκτας. εἴωθε
γὰρ εἰς τόνδε τὸν καιρὸν αὐτὸς ἀφ' αὑτοῦ
πρὸς τοὺς θείους ὕμνους ἐγρηγορέναι, διανι-
στάμενος. ἐς ὃς δὲ ὅμως εἰς τὴν θείαν ὁ-
μιλίαν, οὐκ ἀναγῶς ἰωιᾶτο καὶ ἐδυσχέραι-
νεν. οὐκ εἶναι δίκαιον λέγων, εἰ ζῶσιν
ἀνδρὰς ἄθεοι καὶ διαστρέφουσι τὰς ὁδοὺς Κυ-
ρίου τὰς εὐθείας. καὶ ταῦτα λέγων, ἐδεῖτο
τοῦ Θεοῦ πρηνεῖ τινὶ τὰς ἀμφοτέρων εἰς
ἅπαξ ἀμηλεῶς ἀποσωτάσαι ζωάς. καὶ
ταῦτα εἰπὼν, ἔλεγε δόξαι ἰδεῖν ἄφνω
τὸν οἶκον, ἐν ᾧπερ εἱστήκει, διαδομηθέν-
τα πρότερον ἐκ τῆς ὀροφῆς εἰς μέσον δύο
διαιρεθέντα, καὶ τινα πυρὸς φλόγα πο-
λύφωτον ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ταύτῃ,
ἐδόκει γὰρ ὕπαιθρος ὁ τόπος, λοιπὸν ἐκ
τοῦ ὑραμίου χόρου μέχρις αὐτοῦ καταφορ-
μένῃ. τὸν δὲ Οὐρανὸν αὐτὸν διαπεπετα-
σμένον, καὶ ἐπὶ τῷ μώτῳ τοῦ Οὐρανοῦ
τὸν Γ'ησοῦν, ἀπείρῳ αὐτῷ ἀνθρωποειδῶς
παρεστηκότι Ἀ'γγέλῳ. καὶ ταῦτα
μὲν ἄνωθεν ὁρᾶσθαι, καὶ αὐτὸν θαυμάζειν.
κάτω δὲ κύψας ὁ Κάρπος, ἰδεῖν ἔφη καὶ
τὸ ἔδαφος πρὸς ἀχανὲς, ὅτι χάσμα καὶ
σκοτεινὸν διορρηγμένον. καὶ τοὺς μὲν ἄν-
δρας ἐκείνους, οὓς ἐπαρᾶτο πρὸ αὐτοῦ, κα-
τὰ τὸ ὁμοῦ ἑστηκέναι τοῦ χάσματος ὑπο-
φόβους ἐλεεινοὺς, ὅσον ὅπως καταφορμέ-
νους, ὑπὸ τῆς τῶν οἰκείων ποδῶν ἀστα-
σίας. κάτωθεν δὲ ὑπὸ τοῦ χάσματος, ὄφεις
ἀνορύττειν. καὶ περὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ὑπο-
κειμένους, ποτὲ μὲν συείττειν, ἐπα-
πειλουμένους, ἅμα καὶ ἐπιβαρύνοντας καὶ
ἕλκοντας. ποτὲ δὲ καὶ τοῖς ὀδοῦσι, καὶ τοῖς
ὠραίοις ὑποτύφοντας, καὶ ὑπογαργα-
λίζοντας, καὶ διὰ παντὸς εἰς τὸ ἀχανὲς
ἐμβαλεῖν μηχανωμένους, καὶ διαδομοῦ-
ντας ἅμα, καὶ ὑπωθοῦντας, καὶ παίον-
τας. ἐδόκουν δὲ εἶναι πρὸς τὸ πεσεῖν ἑ-
κεῖνοι. τὰ μὲν ἐκόντα, τὰ δὲ ἄκοντες,
ὑπὸ τοῦ κακοῦ βιαζόμενοι, κατ' ὀλίγον ἅ-
μα καὶ πειθόμενοι. ἔλεγε δὲ αὐτὸν ὁ Κάρ-
πος ἰδέσθαι, κάτω βλέποντα, τῶν ἄνω
ἀμελεῖν. δυσχεραίνειν δὲ καὶ ὀλιγωρεῖν,
ὅτι μὴ ἤδη πεπωκασι, καὶ τῷ πράγματι
πολλάκις ἐπιθέμενον καὶ ἀδυνατήσαντα,
ἀχθεσθῆναι καὶ ἐπαράσασθαι. καὶ ἀνα-
μάσαντα μόλις, ἰδεῖν μὴν αὖθις τὸν Οὐ-
ρανὸν, ὡσαύτως καὶ πρότερον ἑωράκει, τὸν
δὲ Γ'ησοῦν ἐλεήσαντα τὸ γιγόμενον, ἐξα-
μαχῆναι τῇ ὑπερηφανίᾳ θρόνῳ, καὶ ἕως
αὐτῶν καταβάντα, χεῖρα ἀγαθὴν ὀρέ-
γειν. καὶ τοὺς Ἀ'γγέλους αὐτῷ συνεπι-
λαμβανομένους ἄλλος ἄλλον αὐτέχεσθαι
τοῖν ἀνδροῖν, καὶ εἰπεῖν τῷ Καρπῷ, τὸν
Γ'ησοῦν τῆς χειρὸς ἤδη προτεταμένον. παῖε
κατ' ἐμὲ λοιπόν. ἕτοιμος γάρ εἰμι πολλά-
κις, καὶ αὖθις ὑπὲρ ἀνθρώπων σωσω-
ζομένων παθεῖν, καὶ προσφιλές μοι τοῦ-
το, μὴ ἄλλων ἁμαρτανόντων· πλὴν ὥ-
ρα, εἰ καλῶς ἔχει σοι τὴν σὺν τῷ χάσμα-
τι, καὶ μετὰ τῆς ὄφεως μοῖραν ἀνταλλάξα-
σθαι, τῆς μετὰ Θεοῦ καὶ τῆς ἀγαθῶν καὶ φι-
λανθρώπων Ἀ'γγέλων. αὐτὸς τοίνυν
καὶ τῆς Ἐ'κκλησιαστικῆς κατασάσεως ὁρ-
μηνεύσας τὸν τύπον. μετὰ ταῦτα κα-
ταλαβὼν τὰ ἑωθινὰ μέρη τῆς τοῦ
Βασιλείας Δομετιανοῦ, καὶ πολλὰ θαύματα
ἐπιδεξάμενος, ἐν Παρισίῳ τῇ Πόλει, τὴν
κεφαλὴν ἀποτέμνεται. καὶ αὐτὴν ἰδίαις
χερσὶν ὑποδεξάμενος, μέχρι δύο μιλίων
ἐβάδισε, θαῦμα τοῖς ὁρῶσιν ἐμφανίσας.
καὶ ὁ πρότερον ταύτῃ ἀφῆκε, πρὶν ὅτε
γυναικὶ ὁμοπατρὶ Κατέλᾳ ὑπαντήσας,
καὶ κατὰ θείαν παντὸς συνηθεῖς πρόνοιαν,
ταῖς ἐκείνης παλάμαις οἷά τινα θησαυρὸν
ἐναπέθετο. ὡσαύτως Ῥ'ηστικὸς καὶ Ἐ'λευ-
θέριος καρατομοῦνται οἱ αὐτοῦ φοιτηταὶ,
καὶ σὺν τῷ μαρτυρικῷ σώματι τοῦ ἱεροῦ
Κήρυκος, τὰ τῆς Ἀ'γίας σώματα ῥίπ-
τονται, θηρσὶ βορὰ, καὶ ὀρνέοις προκεί-
μενα. πιστῶν δέ τινων τὰ τῶν Ἁ'γίων
λαμβάνουσι λείψανα, καὶ ἐν τῷ ἀφανεῖ
κατατίθενται, διὰ τὸν ἐπικείμενον φό-
βον τῆς δημίας. κἀκείνων ἀπαλλαγέν-
των, σύν τινι τὰ τῆς Μαρτύρων λείψανα
ἡ Μακαρία Κατέλα δομήματι κατατί-
θησι, τρίτῳ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἄγον-
τος. ἐν δὲ κατὰ τὸν σωματικὸν τύπον,
τὸ μέγεθος μέσος, ἰσχνὸς, λάσκος, ὑ-
πωχρος, ὑπόσιμος τὴν ῥῖνα, τὰς ὀφ-
ρῦς συνεσπασμένος, κοῖλος τοὺς ὀφθαλ-

μοὺς

μὰς ὦτα μεγάλα ἔχων, πολιὸς, κομήτης, μεσίως βαθυώμφος τὴν ὑπωλίαν, ἀραιὸς τὴν ἔκφυσιν τοῦ γενείου. ἡρέμα προγάστωρ, μακροδάκτυλος ταῖς χερσίν. ἡ δὲ σωάξις αὐτοῦ τελεῖται, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ἁγίῳ Μαρτύρῳ Ῥάστικῷ, καὶ Ἐλευθερίῳ.

ᾱ. Ἐλευθέριον Ῥάστικόν τε ξίφος,
Ἐλευθέρους τίθησι καὶ τῷ γήμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου.

ᾱ. Κτίσῃ σέβας δοὺς Θεόκτιστος, οὐ κτίσει,
Χαίρων κεφαλῆς τὴν ἀφαίρεσιν φόρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὀκτὼ Μαρτύρων.

ᾱ. Διονύσιος σὺν σωάθλων ὀκτάδι,
Ζόφον μεταστὰς, φωτὸς οἰκεῖ χωρίον.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου, καὶ Γαληνίου τοῦ Βασιλέως. καὶ προσαχθεὶς Ἀμιλιανῷ τῷ ἡγεμόνι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ὑποροΐᾳ καταδικάζεται. εἶτα δημεύεται, καὶ λιθάζεται, πλείονα παθὼν ὧν ὑπέμεινε πρώην σὺν Δεκίῳ ἐν τῇ Λιβύῃ. κατακλεισθεὶς οὖν ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, σὺν Φαύστῳ, καὶ Γαΐῳ, καὶ Πέτρῳ, καὶ Παύλῳ, καὶ ἑτέροις τέσσαρσιν, οἱ ἐγκαρτερήσαντές σὺν αὐτῷ ὁσὶ δώδεκα χρόνοις, ἐτελειώθησαν ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεαγένους. ᾱ.

Ὡς ἦλθεν ἐν χρῷ τῆς πυρᾶς Θεαγένης,
Ἐσῆλθεν αὐτὴν, ὑταραχθεὶς τῇ θέᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοτέκνου.

ᾱ. Ἄπαξ ἐλεύθω καὶ Θεότεκνος λέγει,
Ὡς Παῦλος εἶπε, πρὸς Κορινθίους γράφων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδαύκτου.

ᾱ. Ξίφει θανὼν Ἄδαυκτε Μάρτυς Κυρίου,
Σὺν μάρτυσι ζῇς, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου, Ἐπισκόπου Καισαρείας.

Ὁ'κτώβρ.

Τοῦτος ὁ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, Θηβαῖος ὑπῆρχε τῆς κατ' Αἴγυπτον χώρας. δεξάμενος δὲ τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Παπνούθ, καὶ σωταξάμενος τῷ γέροντι, τὰς ἁγίας ἐν Ἱεροσολύμοις κατέλαβε τόπους. εἶθ' ὕστερον ἀπελθὼν πρὸς τὸν Παπνοῦν αὐτὸν, καὶ σωταξάμενος τῷ γέροντι, ἐξῆλθε τῆς Μονῆς. καὶ ἐν κρυμμώδει τόπῳ καὶ δυσβάτῳ ἐρήμῳ μικρὸν ἀπήλαιον, ἐν αὐτῷ κατῴκησε, βεβρωμένος ἐκ τῆς ἐκεῖσε ἀκροδρύου. τοῦτον ὁ Θεὸς βουλόμενος δοξάσαι, ἐφανέρωσεν ὅτως. Ἀμμωνίας τις ἀσκητὴς μέγας καὶ περιβόητος ὢν ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις κατοικῶν. προσῆλθε δέτις πλησίον Υἱὸς τῷ μεγάλῳ τούτῳ ἀνδρὶ, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου ὀχλούμενος, οὐ προσεδέχθη δέ. προφασιζόμενον δὲ τοῦ Ὁσίου ἐκ ταπεινώσεως πάντως, ἐπὶ τὸ ἐγγύτερον μᾶλλον τοῦ τόπου εἰσελθεῖν, καὶ τὸν αἰγύπτιον Ἰωάννην ἐπιζητῆσαι. ὡς δὲ οἱ ἀποσταλέντες ἄνδρες ὧν ἐζήτουν, καὶ ἀπήγγειλαν δι' ὧν παρεγένοντο, πρῶτον μὲν, οὐκ ἐπείθετο προσέλθασθαι. ὀχληθεὶς δὲ, προσήλθατο. καὶ γραφεὶς, λέγει πρὸς τὸν δαιμόνιον. ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκάθαρτον Πνεῦμα οὐκ ἐγὼ, ἀλλὰ Ἀμμωνίας ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος, διακελεύεταί σοι ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ παιδός. ταῦτα ἀκούσαν τὸ ἀκάθαρτον Πνεῦμα παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἐξῆλθε, καὶ γέγονεν ὁ παῖς ὑγιής. καὶ ἐπεὶ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος διαβόητον τοῦτον εἰργάσατο, ἐπείθη καὶ μὴ βουλόμενος, τὴν τοῦ Ἐπισκόπου δέξασθαι χειροτονίαν ἐν Καισαρείᾳ. ὅτι δὲ οὐ συνεχωρεῖτο τὸν ἡσύχιον βίον καὶ εἰρηνικὸν μετέρχεσθαι, τὴν Καισάρειαν καταλείψας, πρὸς τὴν ἔρημον παλινδρομεῖ. ἀλλ' οὐκ ἔλαθε τὸν γνήσιον ὁ θησαυρός. παιδίον γὰρ ἔχων σκιρότατον, ὑπὸ ἀκαθάρτου καὶ τοῦτο ὀχλούμενον πνεύματος, σπυριδίῳ ἐνθεὶς, καὶ βοτάναις αὐτὸν καλύψας, τέθεικεν ἐν χρῷ τῆς τοῦ Ἁγίου θυρίδος, κἀκεῖθεν ὤχετο. κλαυθμυρίσαντος δὲ τοῦ παιδὸς, ἀφεὶς ὁ Ἅγιος, καὶ ἰδὼν, ἐπέγνω τὸ ἐμφολεῦον αὐτῷ ἀκάθαρτον Πνεῦμα. καὶ φυγαδάσας τοῦτο, ὑγίωσε τὸν παῖδα. ἀλλ' οὐκ ἠρέμησεν ὁ φυγὰς. σχῆμα γὰρ ὑποδὺς ἀνθρώπου, ἐπὶ

ἐπὶ κρυμνώδες δ᾽ δυσβάτε τόπε τὸν Ἅ-γιον ἀῤῥὼν, προσέπεσε τοῖς τότε ποσὶν, ἀλλογίαν ὡς δῆθεν ἐπιζητῶν. τὸ ἀθρόον δ᾽ τῆς ὄψεως ὁ τῦ Θεῦ δῶλος καταπλαγεὶς, τῶν ποδῶν αὐτοῦ συμπλακόντων, πρὸς τὸν ἕκατον τῦ κρυμνοῦ ἀπόῤῥιφη πυθμένα, κατὰ κεφαλῆς πεσών. ὐδὲν δ᾽ ἔτι ὁ βροτοκτόνος ἐκ τότε ἀπώνατο. ἐμεινε γὰρ ὁ Ἅγιος τῇ τῦ Θεῦ χάριτι ἀβλαβής. ἐθ᾽ ὅτως ἀνδροφόνῳ λῃστῇ τὸν τοῦ Θεῦ δῶλον ἐκδέδωκε. τοίνυν ἐ ποτὲ μὲν ὑπ᾽ αὐτῦ ἐτύπτετο, ποτὲ δὲ ἐ ὁ περιεβέβλητο σῶμα ἀφαιρεῖτο, ἐ τῷ καλύβαν ἐμπίπρα ὁ τύραννος. ὅτω δὲ πάσχων ὁ Ἅγιος, τῦτο μόνον καθ᾽ ἑαυτὸν ἔλεγεν. ὡς εἴπερ ὦ Κύριε ἀρεστά σοι ταῦτα, ἀχαριστῶσοι. ἤκεσεν δ᾽ Οὐρανῦ ὁ Κύριος. ἐ κρατηθέντος ὑπὸ τῦ ἄρχοντος τῦ λῃστῦ, ἐ φόβῳ δεινῷ τῷ ψυχῷ ἀπορῥήξαντος, οὐ μικρᾶς αἱρέσεως ὁ τῦ Θεῦ δῶλος τετύχηκεν. ἀλλ᾽ ὐκ ἐπαύσατο καὶ πάλιν ὁ δόλιος ὀργάνων κατ᾽ αὐτοῦ. διερχομένε γάρ ποτε τῦ Ἁγίε πρὸς ἐπίσκεψιν ἀδελφῶν, γυνή τις κατὰ πάροδον ἐντυχοῦσα τῷ Ἁγίῳ, δ᾽ δν ἰχνῶν αὐτοῦ ἐπιλαβομένη, παρεκάλει μὴ ἀπαξιῶσαι πρὸς τῷ ἐμ ᾧ αὕτη κατῴκει δωματείῳ ὁδόν. ἐφ᾽ ᾧ εἰσελθόντος ἀῤῥίσασθαι τὸν ἐκ τότε ἁγιασμόν. ὡς οὖν ὁ Ἅγιος δυσωπηθεὶς κατεπάνσε, δ᾽ εἰσῆλθεν, ἡ ἄμομος καὶ βέβηλος μιαιρὰς τὰς θύρας κλείσασα, παῦ μέλος αὐτῆς ἀπεγύμνε. κἀκεῖνα ἡ αἰδοὺς καὶ μιαρὰ ἔπραττεν, ἅπερ μὴ δὲ θέμις εἰπεῖν, πειρωμένη μολῦναι τὸν ἀμόλυντον. ἀλλ᾽ ὁ ἀδαμάντινος ἦτος, καὶ δαίμονος ὄργανον καταβαλὼν, δ᾽ ἀπωσάμενος, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. ὗτος ὁ Μακάριος Γ'ωαννης ἀκέσας περίτιμος ἀσκητῦ Μαρκιανῦ, διαβεβοημένε τοῖς πᾶσιν, ἐπόθει θεάσασθαι αὐτόν. ὅτε δὲ ἔφθασεν ὑπὸ δεσμῶν πεσεῖν, τῦ μὴ ἐξελθεῖν τῦ σπηλαίε, κἂν ἀπαραίτητόν τι παρεμπέσῃ, αὐτὸς ἑαυτὸν δεσμήσας, τὸν δεσμὸν διαῤῥῆξαι ὐκ ἠνέσχετο. ὁποῖον δὲ παράδοξον ἡ παντέφορος πρόνοια κἀνταῦθα οἰκονομεῖ; Ἄγγελος μετάρσιον ἄρας τὸν Μαρκιανὸν ἐκ τῦ κελλίε αὐτῦ, ἀῤῥοφητὶ ἐν ἀῤῥῳ τῦ Μακαρίε Γ'ωαννε κατῴκησε. σπελθόντων δ᾽ ἀμφοτέρων, ἐ ἀσπασαμένων, ἐ τῆς πρὸς ἀλλήλες πνευματικῆς ὁμιλίας εἰς κόρον ἐμφορεθέντων, ἐ τῦ Μακαρίε Γ'ωαννε τὸν τελευταῖον τῆς ἀχαριστίας προσεπιπλέξαντος λόγον, δ᾽ ὅτως εἰπόντος, Δόξα τῷ ἁγίῳ Θεῷ τῷ καταξιώσαντί με τὸν ποθεινότατόν με ἰδεῖν Μαρκιανὸν, ἐξαίφνης ὑπὸ τῦ Ἀγγέλε ἁρπασθεὶς ὁ Μαρκιανὸς, ἐξ ὀφθαλμῶν γέγονε τοῦ Μακαρίε Γ'ωαννε. τῦτο δὲ εἰς λογισμὸς διαφόρες τὸν Ἅγιον ἐνέβαλε, ἐ διεζάλωσεν. τοῖς λογισμοῖς δ᾽ μαχόμενος, ἐ τῇ δεσμῇ καταφρονήσας, ἐξῆλθε τῦ σπηλαίε. ἐ τινὶ πρὸς τὸ Μαρκιανῦ κελλίον ἀγνοσαν ὁδὸν ὥδευε. τῷ γὰρ μεγέθει τῦ θαύματος ἐκπλαγεὶς, φαντασμα ὑπέλαβεν εἶναι τὸ γεγονός. ὡς δ᾽ ἀπῆλθε, ἐ ἐξ ὀνόματος καλέσαντα τὸν ὅσιον Μαρκιανὸν ἠκηκόει, ἐ τὸν τρόπον τῆς ἐπιδημίας ὁ Μακάριος Γ'ωαννης ἐμέμαθε, χαίρων ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἀγαλλόμενος. διὰ τῦτο καὶ πάλιν ἀσπασαμένω, ἐ ἀχαριστήριον δόξαν τῷ Θεῷ προσαγαγόντων, οἰκαδε πάλιν ὑπέστρεφε. καὶ τί μοι τὰ πολλὰ λέγομτι; ἕτος ἐ δαιμόνια ἐξ ἀνθρώπων ὐκ ὀλίγα ἀπήλασε. καὶ νοσήματα ἀνίατα ἐθεράπευσεν. ὕδατα ἐν διαφόροις τόποις ἁγιάβλυσαι πεποίηκεν. ὀχετὸς ἐξ Οὐρανῦ δι᾽ ἀχῆς πολλάκις κατήγαγε, ἐ ἄλλα πολλὰ σημεῖα ὁ Θεὸς διὰ τότε εἰργάσατο. ἐ μετὰ ταῦτα τῷ τιμίαν αὐτῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν ἐν εἰρήνη ἐ γήρα καλῷ·

Ταῖς αὐτῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω᾽δὴ, ζ'. Θεῦ συγκατάβασιν.

Ὁ ὄμβρος ὐρανίος ἐν γῇ διψώσῃ, τὰ σὰ διδάγματα. τῦ πιστῶν τὰς καρδίας, ἀεὶ ποθούσας καταπιαίνυσι. ἀκορέστως, βοᾷν ἐκδιδάσκυσιν. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῦ Πατέρων ἡμῶν·

Ὁσίοις θεόφρονι, τὰς ἀσωμάτες, Νόας διέγραψας. ἐ τὰς τότων παμμάκαρ, ὑμνολογίας σῴζες γνόμενος, τῷ Ἐκκλησίαν ὑμνεῖν ἐξεπαίδευσας, ἄλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῦ Πατέρων ἡμῶν·

Ὀχεῖον Πνεύματος τῆς Παναγίε, ὤφθης ἁνάρμοστον, δ᾽ τὰς τότε ἐμπνεύσεις,

καὶ

ἐ φαμβρώσεις προφητικώτατα. προαγορεύω, σοφὲ Διομύσιε, ἀλογητὸς ἐκβοῶμι, ὁ τῆ Πατρῶμ Θεός:~

Θεοτοκίομ.

Ἐ δὲ μιῶ πεπλήρωται, τῆ Ἡσαίᾳ ἡ προαγόρευσις. ἐμ γαστρίσι Παρθένε τὸμ Λόγομ ἔχθρ καὶ ἀπεκύησας, τὸμ Ζωοδότμ, ᾧ παμτὰρ κραυγάζομεν. ἀλογητὸς ὁ Θεός:~

Ω'δὴ, ἡ. Ἑ'ωταπλασίως.

Ἰαφαμὲς ὡς ἔσοπρομ, γεγομὼς Διομύσιε, καὶ χωρητικὸμ τῆ καθαρῶμ ἐμφάσεωμ, τὸμ μὴμ ὁρῶγασάμενος, δι' ἀρετῆς παμόλβιε. τὰς μαρμαρυγὰς τῆ ὑπὸρ μὴμ λαμπηδόμωμ, δεχόμενος ἐβόας, Ἱερεῖς ἀλογεῖτε:~

Φθορωτόρα χάρισσου, ἐξεχύθη τοῖς χείλεσιμ. ὅθεν τὰς ἐμθέους, διδαχὰς παρέθηκας, τιὼ τέτωμ διαφοραμ, ὑπόρφυῶς ἡμῖμ ἐξαπλῶμ. Ϛ διαφαμῶμ, Ϛ πηλαγῶς ἀπατωτόσωμ, τοῖς πίστει μελῳδῦσιμ, Ἱερεῖς ἀλογεῖτε:~

Νωριμωτόρα γέγομε, διὰ σὲ Διομύσιε. ἡ τῆ Ἀθηναίωμ ἀκλεὴς μητρόπολις, Χριστῷ προσενέγκασα, Ϛ ἀπαρχιὼ παμιέρομ, τῷ παμβασιλεῖ, διηνεκῶς μελῳδῦσα. οἱ παῖδες ἀλογεῖτε:~

Θεοτοκίομ.

Ἡ τηρ Θεῦ Παράμωμε, τῆς ψυχῆς μὲ τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς ἕλας ἐξάλειψομ. Τίὸμ γὰρ ἐγείμησας, τὸμ ἐξουσίαμ ἔχομτα, τὰς πεπεδημένας ταῖς σειραῖς τῆ ταισμάτωμ, ἀκόλως ἀφιέναι, τῆ δεσμῶμ τῆ ἀλύτωμ. τὸμ μόμομ ἀόργετόμ, Θεὸμ εἰς τὰς αἰῶμας:~

Ο' Εἱρμός.

Ἑ'ταπλασίως κάμιμομ, τῆ Χαλδαίωμ ὁ Τύραμμος, τοῖς θεοσεβέσιμ, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττομι, περισωθέντας τότε ἰδὼμ, τῷ Δημιργῷ, ἐ Λυτρωτῆ ᾠδεβόα. οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς παμτὰς τὰς αἰῶμας:~

Ω'δὴ, δ'. Ἐ'ξέστη ἐπὶ τότῳ ὁ Οὐραμός.

Γίὼμ Ἀποστόλων ἀξιωθεὶς, θεατὴς χρηματίσαι ἐ σύμπορος. συγκοιμωθεὶς, γέγομας τῆς δόξης ἐ συνὶ αὐτοῖς, ἐπὶ τιὼ θέαμ ἑστάσας, σώματος τῦ ὄμτως ζωαρχικῦ. τῆς μόμης Θεοτόκυ, ἐ σεβασμιωτάτης, ἰῶ ἐπαξίως μεγαλιώομεν.

Ἧ ς θείας Βασιλείας ἐμ Οὐραμοῖς, κληρομόμος ἐγεμήθ ὡς σύμομος, Ἀρχιόρᾶς, Πάτρ ὡς ἀήττητος ἀθλητὴς, ἰόρωσιμῆς χρίσματι, αἷμα συγκράσας μαρτυρικόμ. διὸ διπλῦς ἐφαμῆς, ἀπείληφας ἀξίως, Ἱερομύστα Διομύσιε:~

Σ' ἔχωμ παῤῥησίαμ πρὸς τὸμ Θεὸμ, Ἱεράρχα σοφὲ Διομύσιε, διὰ παμτὸς, πρέσβευε ῥυσθῆμαι ἐκ πειρασμῶμ. τὺς ἀσεβῶς ὑμνῦμτάς σε, Μύστα τῆ ἀῤῥήτωμ θεωριῶμ. ὡς τῆς κρυφιομύστ, Ϛ θεαρχικωτάτης, Ἱεροφαμῆτης ἀγαθότητος:~

Θεοτοκίομ.

Ἱκῶσαμ τὰς αἱρέσεις μεαμικῶς, τιὼ σεπτιὼ Ἐ'κκλησίαμ ἀνάδειξομ, ἰῶ ὁ Χριστὸς, Αἵματι τιμίῳ τῷ ἑαυτῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτήσατο, κεχαριτωμένη ὁ σὸς Τίός. καὶ σῶσομ ἐκ κιμδυώωμ, ἐ τῆς ἐπικρατείας τῆς κατεχύσης ἡμᾶς λύτρωσαι:~

Ο' Εἱρμός.

Ἔ'στη ἐπὶ τότῳ ὁ ὐραμὸς, ἐ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πόρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς. καὶ ἡ γαστὴρ σου γέγομεν, ἀρυχωροτόρα τῆ ὐραμῶμ. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλωμ καὶ ἀνθρώπωμ, ταξιαρχίαι μεγαλιώσιμ:~

Ἐ'ξαποστειλάριομ. Πρὸς, Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ω' Παύλῳ Διομύσιε, τῷ κλειμῷ Κορυφαίῳ, μαθητευθεὶς παμόλβιε, ὑπ' αὐτῦ ἐμυήθης, τῆ ἀποκρύφωμ τιὼ γνώσιμ. ὅθεν ἐ σὲ λαμπτῆρα, τῇ Ἐ'κκλησίᾳ τίθησιμ, Ἀθηνῶμ προχειρίσας τῆς ἀσεβῦς, Ἱεράρχιω πόλεως, ἰῶ φυλάττοις, ὀρθοδοξῦσαμ παμσοφε, σαῖς ἀχαῖς θεοκήρυξ.

Θεοτοκίομ.

Ἐ'ν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, Παναγία Παρθένε, παρὼν ὁ Διομύσιος, σιὼ τῷ Ἱεροθέῳ, ἐ Τιμοθέῳ τῷ θείῳ, ἅμα τοῖς Ἀποστόλοις, ὕμμομ ἐξάδωμ ἕκαστος, πρόσφορομ τῇ σῇ μνήμῃ μεθ' ὧμ, ἐ μιῦ πᾶσα γλῶσσα βρότειος αἰνεῖσε, τιὼ τοῦ Θεῦ λοχάριαμ, ἐ τῦ Κόσμυ προσάτιν.

Εἰς τὸμ ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχυ.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Γόρμαμῦ.

Ἐ'Ν ὄρεσι ἐ Μάρτυσι, διαπρέψας Ὅσιε,

πιςὸς ἀνεδείχθης ποιμὴν, καὶ Χριςοῦ πιὼν τὸ ποτήριον· διὸ ἐν ἑκατόροις ἀναρεςήσας αὐτῷ τῷ Χριςῷ, πρέσβευε ὑπὲρ παντῶν ἡμῶν, σὺν τοῖς ἀγγέλοις λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ μὴν ἀυλιζόμενος:~

Καὶ μὴν. Ὠδὴ τῆ παραδόξε θαύματος.

Πᾶσαν ἔξωσον Δέσποινα, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, ῥαθυμίαν ἀμέλειαν, ἀκηδίαν ἀμοιραν, ἀσωτείαν ἀσέλγειαν, ἀντιλογίαν ἀηκοίαν δειμὴν, τῶν προσταγμάτων τῆ θείε Πνεύματος. πᾶσαν πρὸς τύτοις δὲ, ἀπληςίαν ἄμοιραν ἀσυμπαθῆ, τρόπον ἀσυνείδητον, γνώμην ἐ σῶσόν με:~

Σταυροθεοτοκίον. Κύριε εἰ καὶ κειτηρίω.

Ἄναρχε Λόγε τῆ Πατρὸς ἐ Υἱέ μου, ἐ τῷ Πνεύματι συνθρονε. πῶς τὰς σὰς ἁγναῖς παλάμας, ἐπὶ τῆ ξύλε ἐξέτεινας; τίς ἡ τοσαύτης μὴν, τωθεχεία ὑπέρβαθε; παρισαμένη τῆ σῆ σταυρώσει, ἀμεβόα ἡ Παναμωμος:~

Μιμνὶ τῷ αὐτῷ, δ'. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου Ἐπισκόπε Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, π. προσόμοια, ἦχος, δ'.

Παναοίφημοι Μάρτυρες.

Φωτοειδέσατος Χριςὲ, ἔρως ἐ θειότατος, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνε, ἐ τὴν διαμοιραν, γλυκυτάτῳ φέγγει, ἀσεβῶς ἐπύρσευσε, ἐ πᾶσαν αἰσθητὴν ἡδυπάθειαν, ὡς πῦρ κατέφλεξεν, ἀραμίῳ ἐπιλάμψεως, ἐκτελέσας, δοχεῖον πανσέπιμον:~

Μεγαλοπρέπεια τῶν σῶν, λόγων Ἱερόθεε, καὶ τῶν σοφῶν ἀποδείξεων, ἡ παναρμόνιος, καὶ ἀκριβεσάτη, ἀγωγὴ καὶ μέθοδος, ἐπιςημονικῆς διαθέσεως, καρπὸς γνωρίζεται, καὶ φωτίζει τὺς προσρέχοντας, καὶ σοφίζει, τὺς ἀναγνώσκοντας:~

Ὁ περιφανέσατον τῶν σῶν, σωταγμάτων Ὅσιε, περὶ τὰ θεῖα θεάματα, ὁ Διονύσιος, ὁ πολὺς τὰ θεῖα, τοῖς πιςοῖς ἐκήρυξε, ἐ τὸ ὑπέρφυὰ τῶν δογμάτων σε. μεθ' ἧς δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἐ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀρθενε παμύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυςήριον, προφητικοῖς εἴδεσι ὄμμασι, καιομένην βάτον, καὶ μὴ φλεγομένην. πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σε Ἁγνὴ ὐ κατέφλεξε. διὸ αἰτεμένσε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, παράσχε τοῖς δούλοις σε:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φαγεῖν σε τὴν ἄδικον Χριςὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόασεν, τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπης μόνην με, ἀόργητε πολυέλεε, τὴν Μητέρα σε δέομαι:~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σειρὰ τῆς ἑβδ. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, β'. ἐ τῆ Ἁγίε, ᾧ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν φωσφόρον σου παμμάκαρ μνήμην σέβω.

Θεοφάνες. Ὠδὴ, α'. ἦχος, π. δ'.

Τὴν ἁρπαγὴ διοδεύσας.

Ὁ ἐν ὑραγοφοίτῃ μυσαγωγὸν, θεόληπτον Παῦλον, τὸν τῆ Κόσμου σαγηνευτὴν, διδάσκαλον ἔχων θεωρίας, τῆς ἀνωτάτω μύσης γέγονας:~

Πνευματοκίνητος ἐμφανῶς, τῆ Παύλε γλῶσσα, φθεγγομένη τὰ τῆ Θεῆ, μυσήρια Μάκαρ περιέχε, καὶ θεηγόρον ἀπεργάσατο:~

Τυπόμενος πόθῳ πνευματικῷ, ἐ θείοις λογίοις, ἐν σωφρόσει προσομιλῶν, τῷ παντῶν Δεσπότῃ παντόθεν, θεολογίας ἀνατέθηκας:~ Θεοτοκίον.

Ὡτὸς ἀϊδίε θεοπρεπὲς, δοχεῖον Παρθενε, γενόμενη καὶ καθαρὸν, κυλίδων με πάσης ἁμαρτίας, καὶ μολυσμάτων πλυῦον Δέσποινα:~

Ὠδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Σιδηρολογῦντα, τὰ ἱερὰ γράμματα, ἐ τῆς ἀσεβείας τὸν λόγον, ἀνακηρύττοντα, πάντες τιμῶμεν σε, χαρμονικῶς συνελθόντες, Μάκαρ Ἱερόθεε, ἐ μακαρίζομεν:~

Τμητομίᾳ ἐ μάσει, ἐ θείκῳ ἔρωτι, πρὸς τὸν ἀνεργέτην τῶν ὅλων ἀνατεινόμενος, τὸν μὲν ἐλάμπρυνας, μαρμαρυγαῖς ταῖς

ἐκεῖ-

ἐκεῖθεν. καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας, μακαριώτατε:~

Φ Ερωμύμως ἐκλήθης, Σ ἱερὸν σθένος, ἐ ἡγιασμένον Θεόφρον, ὤφθης ἀμάθημα, τῷ Παντοκράτορι, ἐ Ποιητῇ τῷ αἰώνων, Σ μαὸν ἐκόσμησας, τὸν ἐπουράνιον:~

Θεοτοκίον.

Ο Τ' ῥαμὸν ὁ ταμύσας, ἐ τὸν τῆς γῆς Α'χράντε, γύρον ὁ κατέχων τὰ πάντα, φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε, σωματικῶς κατεχέθη, ἐ πιστοῖς σε φέγγημα, πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Ο Τ' ραμίας ἀψίδος, ὀροφύργε Κύριε, ἐ τῆς Ε'κκλησίας δομήτορ, σύμε φόρεσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ τῷ ἐφετῷ ἡ ἀκρότης, τῷ πιστῶν τὸ φέγγημα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κα. ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Ν Α'σαν ἤρδευσας τλὺ Οἰκουμένῳ, ὡς πρὸ μάμασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς ἀσεβείας τὰ δόγματα Ι'ερόθεε. ἡ τῆς ζωῆς γὸ πηγή, ὁ Χριστὸς, ἐν σοὶ ἐπαμεπαύσατο. Πάτερ Ο'σιε, αὐτὸν ἱκέτευε, παῤῥησίαν κεκτημένος ἄνωθεν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

Ο Εἰας φύσεως ὐκ ἐχωρίσθη, σαρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σε. ἀλλὰ Θεὸς ἐναυθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας παράμωμον. μόνος Κύριος, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Η Α'μίαντος ἀμνὰς τῷ Λόγῳ, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζε. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ω, δὴ, δ'. Σύμε ἰσχὺς Κύριε.

Ρ Ητορικαῖς, θεηγορίαις ἐλάμπρυνας, τὰς χορείας, Μάκαρ Ι'ερόθεε, τὰς τῷ πίστῳ, καὶ τὸν ἱερὸν, σύλλογον Θεόφρον, τῷ Α'ποστόλῳ κατηύφρανας. ἐκτάσει θειοτόκα, κεχρισμένος Σ φάλλων, τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Ο'κτώβρ.

Ο Λος Θεῷ, ἱδρωμένος γεγένησαι. ὁλοτρόπως, Μάκαρ ἀξιάμενος, ταῖς πρὸς αὐτὸν θεολογικαῖς, ἱερολογίαις, Ι'εροφάντωρ θεόληπτε. καὶ θεῖος ὑμνογράφος, ἐ σοφὸς θεηγόρος, τοῖς παροῦσιν ἐμφρόνως κειμένοις:~

Ν Υ̃μν καθορῶν, Πάτερ τὰ θεῖα φαιδρότερον. παρελθόντων, παύτων ἱερώτατε, τῷ αἰνιγμάτων Σ τῷ σκιῶν, ταῖς ἀληθεστάταις, τῆς θεουτίας ἐμφάσεσι. δυσώπησον σωθῆναι, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, τῇ δυνάμει σου:~

Θεοτοκίον.

Γ Υ̃ν τὸν Θεὸν, τὸν ἀχωρήτως χωρήσαντα. ἐν κοιλίᾳ Παναγνε ἐχώρησας, ὡς καθαρὰ, καὶ παρθενικαῖς, καθωραϊσμένη, φαιδρότησιν Α'ειπάρθενε. διόπερ Θεοτόκον, ἀληθῶς σὲ φρονοῦμεν, καὶ τὸν τόκον σου πίστει δοξάζομεν:~

Ω, δὴ, ε'. Ματί με ἀπώσω.

Ο Μοδίαιτος Μάκαρ, τῷ τῶν Α'ποστόλων ὑπάρχων συγκρίματι. σὺν αὐτοῖς ἐπέγης, τῇ κοιμήσει τῇ θείᾳ Θεοπάτορ. τῆς τοῦ ζωοδότου, σωματικῶς ἡμῖν τεκούσης, Παναγίας Α'χράντου Θεομήτορος:~

Υ Πόρφυρος ἐνόησας, ἐ πρεσβυτικῶς ὑπὲρ φύσιν τὰ θαύματα, ὑφηγήσω πᾶσι τοῖς πιστῶς δεχομένοις τὴν ἔλαμψιν. ἐ τὰς σὰς Παμμάκαρ, σωστικὰς θεολογίας, σωθῆναι ποθοῦσι παράσχου.

Α μολβίαις ἀκτῖσι, τῆς ὑπέρφυος φωταυγίας λαμπόμενος, ἀκριβείᾳ θείῳ, ἀποδείξεως Σ καθαρότητι. τῷ πολλῷ ἐκράτεις, χρόνῳ βίβῃ Σ θεωρίᾳ, σοφωτέρως τὰ θεῖα μυούμενος:~

Θεοτοκίον.

Π Εραύδρως Παρθένε, τὸν ἀπερίοριστον φύσει Θεότητος. ἀνθρωθέντα Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους σωέλαβες. ἐξ αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον ἐ νόμον τῆς φύσεως:~

Ω, δὴ, ς'. Πλασθέντι μοι Σωτήρ.

Υ Μνεῖ θεοπρεπῶς, τλὺ θείαν χρῶσιν μυούμενος, τοὺς λόγους Πάτερ τοὺς σοὺς, ὡς δεύτερα λόγια, σαφῶς καταλέλοιπας. ἱερομουσίας, τὰς ψυχὰς ἡμῶν φωτίζοντα. Α κάριος ἀληθῶς, ἐγένου Θεομακάριστε. κεκαθαρμένῃ ψυχῇ, τὸ ὄντως μακά-

ειον, καὶ μόνον ὡράσμιον· ἀγαπήσας κάλλος, τῦ Σωτῆρος Γ'ρόθεε·

Χραμτοις ἐπιβολαῖς, σνατενίζων θεόληπτε, ταῖς μοναῖς ἀγραπαῖς, τῷ θείῳ ἐλλάμψεως, τῆς αὐτῶν μεθέξεως, καὶ φωτοδοσίας, κοιμωμὸς ὤφθης μακάριε.

Θεοτοκίον.

Κτείως ἐ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν. τὸν ὄμτως ὄμτα Θεὸν, ἀῤῥήτως ἐκύησας, σαρκὶ καθ' ὑπόςασιν. σωδεδραμηκότα, Παναγία Μηροπαρθένε·

Ὁ Εἱρμός.

Λάθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μν. ἐ ἐκ βυθῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. ἐ ἐπάκνσόν μν, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μν·

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὁν Γ'ραφχῶν Α'θηνῶν, ἀνέδειξεν ἐμὲ σε. ὡς μυηθέντες διὰ σῦ ξένα ἐ ἄῤῥητα. ἀμελείχθης γὰρ θεόληπτος ὑμνολόγος. ἀλλὰ πρέσβνε παμμάκαρ Γ'ρόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύεσθαι, ἵνα κράζωμεν. χαίροις Πάτερ θεόσοφε·

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, δ'. Τὸ ἐν Α'γίοις Πατρὸς ἡμῶν Γ'ροθέου Ε'πισκόπου Α'θηνῶν.

ᾨδ. Γ'ρόθεος ἱερώθησαι πάλαι,
Νῦν δ' αὖ μετᾶρας, ἐ σωανήφθη Λόγε.
Ἡοῖ σῆμα κάλυφε τεταρτῃ Γ'ρόθεον.

Τ'τος τῇ ἐν τῷ Α'ρείῳ πάγῳ ἐνέα βαλάντῃ εἷς ἦ. Προκατηχηθεὶς δὲ παρὰ τῦ Α'ποςόλν Παύλν, Ε'πίσκοπος χειροτονεῖται Α'θηνῶν. ἐ αὐτὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὸν εἰς Χριςὸν κατηχεῖ πίςιν. Αὐτὸς δὲ ἐ ἐπὶ τῇ κηδείᾳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκν ἰῶ ἄρχων, ἐπὶ τῇ συμελάσει τῶν ἁγίων Α'ποςόλων. ὅλος ἐκδημῶν, ὅλος ἁρπάμενος, ἐ παρὰ πάντων, ὧν ἠκούετο, ἐ ὡράτο, θεόληπτος, ἓ θεῖος ὑμνολόγος φαινόμενος. Καλῶς δὲ ἐ θεοφιλῶς πολιτνσάμενος, ἐ Θεὸν τῇ πολιτείᾳ ἐ τοῖς κατορθώμασιν ἀφράμας, πρὸς Κύριον ἁρπάζεται·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Α'γίου Μάρτυρος Πέτρν Καπετωλείων.

ᾨδ. Εὔθικτος ὢν μάχαιρα Πνεύματος Πέτρος,
Τὸ τῆς ξίφνς εὐθικτεν ἐκ ἐδειλίαν.

Τ'τος ἰῶ γενόμενα καὶ θρέμμα τῆς αὐτῆς

πόλεως, σοφὸς ἄγαν, σωέσει δὲ πολλῶν διαφόρων. Γάμῳ δὲ προσομιλήσας, ἐ παῖδας τρεῖς ἀποτεκών, τὸν μοναςικὸν βίον ὑπῆλθε. ἐ Πρεσβύτερος βίᾳ τιμηθεὶς παρὰ τῦ τὸν θρόνον ἱδμόντος Βόςρων. ὡς διδάσκαλος χρειαφῶν, τῷ τῆς Α'γαριῶν διαβάλλεται ἐθναρχῃ, ἐ ἐν τῇ τῆς Δαμασκηνῶν ἀχθεὶς, διὰ τὸν τῦ Χριςῦ ἀγάπην. πρῶτον μὲν τὸν γλῶτταν τμηθεὶς, θαμνώτερον ἐ ὀξύτερον ἐξεβόησεν. Εἶθ' ὕτως τὸν δεξιὰν χεῖρα ἀφαιρεῖται, ἐ τὰς πόδας. Εἶτα τὰς ὀφθαλμὰς ἐξορύττεται. ἐ ςαυρῷ προσηλνται. ἐ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. καὶ πυρὶ τὰ ὀςᾶ πυρποληθεὶς, τῷ ποταμῷ ἀπορρίφη·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς Α'γίας Μάρτυρος Δομνίνης, ἐ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, ἐ Βερίνης, καὶ Προδόκης.

ᾨδ. Τὸ τῦ ποταμῦ ῥεῦμα τρεῖς Κόραι πλύσιν,
Βιωτικῶν ἔχνσιν ἀχνημάτων.

Τ'ται αἱ γναῖκες θείῳ ζήλῳ θωθεῖσαι, καταλιπνσαι οἰκίας ἐ συγγενείς, πρὸς τὴν ἀλλοδίαν μετετάξαντο. ἐ τὸ λοιπὸν φύγνσαι, κατέλαβον τὴν Ε'δεσσαν. Ε'κεῖσε τοίνυν διατριβνσῶν, ξένη ἐπίςαται ὁ αὐτὴρ καὶ Πατὴρ, ςρατιώτας ἔχων πρὸς τὴν σύλληψιν τῆς θύρας. Ὡς δὲ σωεληφθησαν, κατέλαβον τὴν Ι'εράπολιν. ποταμὸς δὲ παραῤῥεῖ τὴν ὁδὸν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐπαγίεσαν. Αὖται λαθνσαι τὰς ςρατιώτας αἱρεσοποιημένας ἐ μεθύοντας, ἀρχῇ σωτόμῳ χρησάμεναι, εἰσῆλθον εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἀφῆκαν ἑαυτὰς διὰ τῶν ῥευμάτων. ἐ ὕτω ἐτελειώθησαν διὰ τῆς τῦ ὕδατος πνιγμονῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Α'γίου Μάρτυρος Α'μβακύκτν, ἐ Καλλιθένης, τῆς αὐτῦ θυγατρός.

ᾨδ. Θεὸν θεωρεῖ κάλλος ἡ Καλλιθένη,
Οὗπερ τὸ θεῖον εἶχεν εἰς σκέπλν θέμος.

Τ'τος ὑπῆρχεν ἐξ Ε'φεσίνν τῆς Α'σίας, ὃς ἐ Δεξ Δεκῶν γεγονὼς, ἐ Ε'παρχος Μαξιμίνν, ἐν πλούτῳ καὶ σωέσει πολλῶν διαφόρων. Διὰ δὲ τὸ μὴ θελῆσαι αὐτὸν ἐκδῦναι πρὸς γάμον τὴν ἑαυτῦ θυγα-

γατρὰ τῷ Βασιλεῖ, ὡς ἀλλοδίῳ τῆς πίστεως, τὴν οὐσίαν δημεύεται. ὁ εἰς Μελιτινὴν ἐξορισθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ἡ δὲ Καλλιστὼ τὴν κεφαλὴν κειραμένη, ὁ ἀνδρικὸν σχῆμα περιβαλλομένη, ἐν Νικομηδείᾳ ἐκρύπτετο. Μετὰ δὲ χρόνους ὀκτὼ, πρός τινα γυναῖκα ἦλθεν ὀνόματι τὴν Θράκιλλαν, ἧς ἡ θυγάτηρ τὸν ὀφθαλμὸν ἐλελώβητο. ἣν ὁ ἰασαμένη, χάριν τῆς ἰάσεως, πρὸς κοιμωμένην γάμον οἱ τεκόντες ἁρμόσαι ταύτῃ, ἄνδρα πάντα εἶναι οἰόμενοι, τῇ ἰδίᾳ ἐβουλήθησαν θυγατρί. Ἡ δὲ, ἀναγκασθεῖσα λέγει τὰ κατ' αὐτήν. ὁ ἐκπλαγέντα ὁ πατὴρ εἶκός, ἐδόξασαν τὸν Θεόν. Τοῦ δὲ Μαξιμίνου ἀναιρεθέντος, κρατεῖ τῆς Βασιλείας Λικίνιος. τύτου τὴν γυναικὶ πιστὴν ὄσαν, ἀδελφὴν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐμφανίζεται ἡ Καλλιστὼ, ὁ ἐκτίθεται πάντα τὰ συμβάντα αὐτῇ. Ἡ δὲ προσλαμβάνει ταύτην, ὁ ὡς Μητέρα καθίστᾳ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ. ὁ ὅπως ἡ Μακαρία Καλλιστὼ, πᾶσαν τὴν παρικὴν οὐσίαν, ἣν ἀφείλετο ὁ Μαξιμῖνος ἀπολαμβάνει. ὁ τὸ ἅγιον λείψανον τοῦ Πατρὸς αὐτῆς, ἀπὸ Μεσοποταμίας εἰς Ἀσίαν κομίζει. ὁ Μαρτύριον ἐν ὁμόματι αὐτοῦ δειμαμένη, καθιδρυῖ. ὁ τὸ λειπόμενον τοῦ ἑαυτῆς βίου, ἀποστολικῶς διανύσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Ἀμμοῦν τοῦ Αἰγυπτίου.

ϛ. Ἀσκήσεως διῆλθε τὸν σκληρὸν βίον, Ἀμμοῦν ὁ θεῖος, ὁ φυφῆς εὗρε πλάτος.

Τοῦτος Αἰγύπτιος μὲν τὸ γένος, ὁ ἐκ τῆς γονέων ὀρφανὸς, ὁ παρὰ τοῦ Θείου αὐτοῦ ἀναγκασθεὶς, γυναικὶ συνεζεύχθη. ὁ συνοικήσας αὐτῇ χρόνους δεκαοκτὼ, αὐτὸς μὲν ἐσχολάζων ἐν τῷ Βαλσαμῶνι, πολλὰ αὐτῇ πόνον ὁ κόπον παρέχοντι, μηδόλως προσεχὼν αὐτῇ ὡς γυναικὶ, ἀλλ' ὡς ἀδελφῇ. Οὗτος ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, προσφοιτᾷ Ἀντωνίῳ τῷ μεγάλῳ. καὶ λίαν θαυμασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, πολλοῖς ἐγένετο ὠφέλεια. ὁ μάλιστα διὰ τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἀπόῤῥητα θαύματα:—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίων Μαρτύρων Φαύστης, Γαΐου, Εὐσεβίου, ὁ Χαιρήμονος τῆς Διακόνων.

Οἱ τοῦ Μαθηταὶ ὑπῆρχον τοῦ μεγάλου Διονυσίου, ὁ Διάκονοι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Γάϊος ὁ Φαῦστος, σὺν αὐτῷ ἐξωσθέντα, ὁ πολλὰ παθόντα, τὸ τοῦ Μαρτυρίου τέλος ἐδέξαντο. Εὐσέβιος δὲ ὁ Χαιρήμων, μετὰ τὸν τοῦ διδασκάλου ἐξορίαν, τὰς ἐν φυλακαῖς ἐπισκεπτόμενοι Ἁγίους, καὶ τὰ τῆς Μαρτύρων λείψανα θάπτοντες, καὶ μέχρι τῆς Δεκίου χρόνων διακαρτερήσαντες, ὁ πολλοὺς ὑπομείναντες πειρασμοὺς, διὰ τὸν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθέντες, ἀπεκεφαλίσθησαν:—

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὦ δὴ, ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Γίων τὰ ἅγια, καταμοῆσαι σοὶ ἄδων Μακάριε. καθαρότητι βίου, καὶ θεωρίας θείας ἀκρότητα, σοφῶς ἐκτήσω, ὁ ψάλλων ἐκραύγαζες. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:—

Ἡμάτων ὁ φθόγγος σου, ὁ συγγραμμάτων ἡ καλλιέπεια, κατάφραίνει τὸν πόθον, προσομιλοῦντας ὁ διαιρέσει, πρὸς ὑμνῳδίαν κραυγάζειν διδάσκουσα. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ὁμάδα Θεότητος, χωριζομένην ἐθεολόγησας. ὁ προσώπων Τριάδι, ὁ ὑμνουμένην ὁ ὑποστάσεσι, τρισὶ Θεόφρον, ὁ ψάλλων ἀνέμελπες. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:—

Θεοτοκίον.

Ὁμίμων τῆς φύσεως, Παρθενομήτορ ἀῤῥεγενείμηκας, τὸν δεσπόζοντα πάντων, τῶν ὁρωμένων ὁ μουμένων Ἄχραν, ὃν ἀνυμνοῦντες, συμφώνως κραυγάζομεν. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὦ δὴ, ἡ. Ἑστὼ πλασίως κάμινον.

Παρθενίας τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου ἐμόργεια, τῇ καθαρωτάτῃ σου ψυχῇ σκιώσασα, θεόληπτον Κήρυκα, ὁ θεηγόρον ἔδειξεν, ὁ προπρεπῶς τὸν Λυθρωτὴν ἀνυμνοῦντα. ὃν παῖδες ἄλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:—

Ἐτ' ἀσεβοῦς ζητήσεως, ῥᾳδιήσας τὰ ἄῤῥητα, τῆς οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ μυσταγωγὸς, γραφῶς ἐφαμόρωσας, ὑψηγορίᾳ χρώμενος,

μος, καὶ τῇ γλυκυτάτῃ, τῆς σῶν λόγων σωθήκῃ. Βοῶν ἀδιαλείπτως, Ἱερεῖς ἀὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε:~

Ἡ Παμολβία χάρις σε, θεοτόκας ἐμπιμάσεως, καὶ θεολογίας ἀκριβῦς ἐμέπλησεν. ἀμτεῦθεν αἰέβλυσας, ὡς ποταμὸς τὰ δόγματα, τὰς τῆς Ἀποστόλων καταφραίμων καρδίας. μεθ' ὧν μοῦ ἀμαμέλπεις, Ἱερεῖς ἀὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας:~

Θεοτοκίον.

Ἐμεκρωμεύλω Παμάχε, τὸν ψυχλύμε τοῖς ταίσμασι, Σ κεκακωμεύλω ἰοβόλῳ δήγματι, Θεὸν τὸν δυνάμενον, ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἡ ἀπειρογάμως ὑπὸρ φύσιν τεκῦσα, ἀράσησον βοῶντα, Ἱερεῖς ἀὐλογεῖτε:~

Ὁ Εἱρμός.

Ὑπταπλασίως κάμινον, τῆς Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τότε ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα. οἱ παῖδες ἀὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀὐμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὠδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ὀφίας ὑπερσόφου ὡς ὄρασις, γεγονὼς τῆς χαρίτων τὸν στέφανον, τὸν ἀὐπρεπῆ, χαίρων ἐκομίσω μοῦ παρ' αὐτῆς, Σ χορὸν τοὺς ὁραίους, περὶ τὸν τῆς ὅλων Δημιουργὸν, γονόμβος δυσώπει, σωθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς σὲ ὑμνῦντας Ἱερόθεε.

Σκιώσας τὰς ἄνω θείας αὐλὰς, Σ μονὰς αἰωνίως κατῴκησας, καὶ στρατιαῖς, μοῦ συνεορτάζεις Ἀγγελικαῖς. σὺν Ἀποστόλων τάγμασιν, οἷς Σ συναυλίζῃ χαρμονικῶς, μεθ' ὧν Σ συναγάλλῃ, τοῖς πίστει σε τιμῶσι, θείαν εἰρήνην ἐξαιτούμενος:~

Βεβαίας αὐτιδόσεις ἀπολαβὼν, ὧν ἐν γῇ τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, διηνεκεῖ, πόθῳ ἀναπτύων πρὸς τὸν Θεόν. μοῦ ἐκτενῶς ἱκέτευε, Πάτερ Ἱερόθεε ἱλασμὸν, δοθῆναι τοῖς ἐν πίστει, τὴν μνήμην σε τελοῦσι, τὴν φωτοφόρον Σ παννύχιον:~

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ τῆς ὅλων Δημιουργοῦ, μητρικῇ παῤῥησίᾳ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν, σῶσαι δυναστείας τυραννικῆς, τοὺς αἰχμαλώτους δούλους σοῦ, Σ συκοφαντίας τῆς πονηρῶν, ἀνθρώπων καταργῆσαι, γαλήνην τε βραβεῦσαι, Σ σωτηρίαν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, Σ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, Σ ἡνάρησε γέγονεν, ἀὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διόσε Θεοτόκον, Ἀγγέλων Σ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν:~

Ἑξαποστειλάρ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅτε ἡ Μήτηρ τοῦ Λόγου, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, μεταστᾶσα ὤφθη, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, σὺ Ἱερόθεε ὕμνοις, ἐπέστης ταύτην προπέμπων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ε'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης. Π. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἧς χαρᾶς ὡς ἐπώνυμος, ἐν χαρᾷ προσεχώρησας, εἰς νυμφῶνα Παμένε, τὸν ἀραίον, ὅθα τὸ σὸν ἐπεπόθησας, κεκτῆσθαι πολίτευμα, ὑπομείνασα σθρῶς, ἀλγεινὴν ὄντως βάσανον, τῶν ὀδόντων τε, Σ ὀνύχων ἀπαύστων ἐκείνων, ἀθλοφόρε Χαριτίνη, Παρθενομάρτυς πολύαθλε:~

Ὧν λεόντων σιέθλασας, σιαγόνας πολύαθλε, σιαγόνων φορέσασα τὰ σιωθλάσματα. τῶν δὲ ὀνύχων ἐκείνων, γενναίως ὑπηνέγκας, ἐκείνων τὰ δεινὰ, τῆς ἀπάτης φρυάγματα, θαλαττίοις τε, ἐν βυθοῖς ἀπορρίφης, τὴν κακίαν, ὑποβρύχιον ποιῦσα, τοῦ πονηροῦ πολεμήτορος:~

Ἐτὰ τέλος μακάριον, ἐν θαλάσσῃ ῥιφεῖσαμσε, σὸς Γενήτωρ ἐνδόξε σωεκόμισεν, ἀμαβοῶν μετ' ἐκπλήξεως, πῶς μοῦ κεχαρίτωσαι, ἱερώτατον ὁμοῦ, Σ ποθούμενον γύμνημα, ταῖς κολάσεσι, τοῦ σεσωτοῦ Μαρτυρίου, Σ τὴν κλῆσιν, ἀληθεύσασαν ἐργάσω, προτυπωθεῖσαν τῇ χάριτι;

Δόξα, Σ νῦν. Θτ. Ὅμοιον.

Σωτηρίας λιμένα σε, τὸν παράκλυστον Ἀγαμτε, Σ πραεῖαν ὄντως γαλήνην ἔχομεν, οἱ ἐν πελάγει Θεόνυμφε, σφοδρῶς χειμαζόμενοι, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν Σ δεινῶν περισάσεων, διὰ τοῦτο, Σ προσρέ-

χομεν

χομβρ παντὰς ἐκβοῶντάς, εἰς αἵματας μὴ ἐλλίπης, τῶν οἰκετῶν σε προίστασθαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄμωμον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου Παράκλητε, οἰκείῳ σὺν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωώσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἧς ἐρᾷ τὸ σὸν τέκνα, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ σωτήρια ἡλῶ. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας, ἓξ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῆς Χαριτίμης τὴν χάριν μέλπω πόθῳ.

Γωσήφ. Ὠδὴ, α'. Ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Αἷς σαῖς μυ, ὦ Χαριτίμη χάρισι, τὴν μὴν χαρίτωσον, χαριτωθεῖσα ἄθλοις ἱεροῖς, ἱερῶς ἀγυμνήσαισε, ὡς ἀθλοφόρον Μάρτυρα, Σ παρθενίᾳ διαλάμπουσαν.

Χάρις τῆς Παναγίας Πνεύματος, σὲ χαριτώσασα, χαροποιαῖς ἐφαίδρυνε πλοκαῖς, καὶ χαρᾷ τὴν αἰώνιον, κληρονομεῖν ἐνίσχυσεν, ἀνδρειοφρόνως ἐναθλήσασαν.

Ταυρῷσε ἀνιρτηθέντα Δέσποτα, καταμονήσασα, ἡ ἀνδρεία σε Μάρτυς αἰκισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυναμωμένη θέμεσι, τῇ τὴν ἡμῶν φύσιν μαυρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖον χωρητικὸν γεγενῆσαι, τῆς θείας φύσεως, Θεογενῆτορ ἄχραντε διὸ, Χαριτίμη ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σε, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενεύκεται.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νάψας σε τὴν ψυχὴν, ἔρως ὁ θεῖος, τῆς σαρκὸς ἔρωτας, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσε.

Ἡνυμένον πρὸ ποδῶν, Μαρτυρικῶν τὸν δυσμενῆ βλέποντες, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, αἴνεσιν αὐτῷ προσενέγκωμεν.

Ἰσχύϊ παντουργικῇ, τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς ἔθλασας, σῆς κεφαλῆς φόβῳ σα, Μάρτυς καρτερῶς τὴν κατάφλεξιν.

Θεοτοκίον.

Ἡμῖν μόνην ἐν γυναιξὶν, ἀλογημένην σε Ἀγνὴ σόργυσα, σαῖς ἀγαθαῖς χάρισι, Μάρτυς Χαριτίμη δεδόξασαι.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, σύμμαχός μου Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὧν μυσθὸν τὸ τέρπνον ἐπιποθοῦσα, πῶν ὁρωμένων τὸ ῥυστὸν καταλείψασα, ταῖς θείαις ὠχύρωσαι ἐλπίσι τὸν βίον. ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὅπλον καθεῖλες. καὶ ἀμεπλέξω μίσχος ἀπρεπῆ, στέφανον Κόρη, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὧν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς μιφάδας, τίς ἐξεπεῖν δυνήσεται Παράνομε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθὴ, τούτων μοι παῦσιν, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν ἐξ ἀνάρχου τὸν Πατρὸς γεννηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σὲ σαρκὶ τεκοῦσα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε, Γιὸς ἀμέμπτου, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων; τοῦτο ἀνόμων μιαιφόνων Τέκνον, θέλων σταυρῶσαι; ὑμνῶσε Μακρόθυμε.

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐρέμον ὥσπερ ἄμωμον πρὸς σφαγὴν σε, ἐκ παρθενικῶν ἀφήρπασαν, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἀγκαλῶν σε Τύραννοι, Πατρὸς Οὐρανίου, ὑπερβολικῶς ἀγαπήσασαν. Εὐσεβέσι ταῖς φρονίμοις ἀκολουθοῦσα, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, αἵματι πλουσίως, ἠρδεύσας παραύφηκε, καὶ θεῖον κεκλήρωσαι, Μάρτυς χαριτώνυμε θάλαμον.

Καρδίᾳ σε τῷ ἔρωτι τοῦ Νυμφίου, πυρπολουμένην ἀθρακας, πλανῆς γεναιόφρον, λύθρῳ ἐναπέσβεσεν, αἱμάτων τε θάλασσαν, τῆς πολυθείας ἐξήραν.

Θεοτοκίον.

Ὠματόμβρον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, Θεογενῆτορ ἄχραντε, ὃν ἡ Χαριτίμη, στόργυσα θερμότατα, πυρὶ αὐτετάξατο, καὶ πολυειδέσι στρεβλώσεσι.

Ὠδὴ,

Ω'δὴ, έ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἡμ καράμ ξυρισμῷ, ἐ αἱθράκωμ πυρώσεσι, σωθλίβομτές σε Θεόφρομ λογισμοῦσε τὸμ τόμομ, ὐδ' ὅλως παρεσάλευσαμ.

Ἄλυσε πρὸς σφαγλὼ, εἰκομίζυσα Κύριε, τλὶ ἔμπυρομ ὀβελίσκωμ, ὑποφόρω ὀδύνλω, ἡ Μάρτυς αἰεκραύγαζεν:~

Ἵ καις τλὼ κεφαλλὼ, Χαριτίμη κατέςεψαι, μικήσασα τὸμ τλὼ Εὔαμ, ἐκμικήσαμτα ὄφιμ, τοῖς ἄθλοις Καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίομ.

Οὓς βρότειος τλὼ σλὶ, ὑποῤ ςύμοιαμ σύλληψιμ, ὐ δυάται ἐμμοῆσαι, Μήροπάρθενε Κόρη, Θεὸμ γὰρ ἀπεκύησας:~

Ω'δὴ, ς'. Θύσωσοι μετὰ φωμῆς.

Ἀέρσι, Ὃ σημείοις Χριςὸς ἐςεφαύωσε, τλὼ ἱεραὶ κορυφλώσε, ὑποῤ ὃ τὸ πάχειμ προήρκσο. Ἀθλοφόρε, τῆς χαρᾶς τῆς σὺθέσ ἐπώμυμε:~

Ἄγγελος, Ἰωαμῆ ἐκ βυθῦ ὁ ῥυσάμενος, σὲ θαλαττίῳ πελάγει, ἐῤῥιμμένῳ σώζει ζῶσαμ Θεόφρομ. ἐ βυθῷσε, ἧῤ αἱμάτωμ ἐχθρὸς κατεπόμτισε:~

Ὀμφαία, καρτόριας ἐχθρὸς ἐθαμάτωσας. καὶ καρτερῦσα ὁδόμτωμ, παμτελῆ ἐκείζωσιμ Ἔμδοξε. ἧῤ λεόμτωμ, τῶμ ἀσάρκωμ τὰς μύλας σωέθλασας:~

Θεοτοκίομ.

Ἔσχυσε, ἀῤαμένη Παρθένε ἐ ςήειγμα, ἡ Χαριτίμη αἰκίσεις, καρτερῶς προσφέρει ἐ χαίρυσα. σῦ ὀπίσω, τῷ τῶμ ὅλωμ Δεσπότῃ προσάγεται:~

Ο Εἱρμός.

Σῶσοι, μετὰ φωμῆς αἰμέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόμωμ λύθρυ, κεκαθαρμένη. τῷ δ' οἴκτομ, ἐκ τῆς πλάυρᾶς σε ῥάσαμτι Αἵματι:~

Τῷ αὐτῷ Μλνὶ, έ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίμης.

ᾗ. Ὃ περ δ' ἀχῆς εἶχε σαρκὸς τλὶ λύσιμ, Ἰδὼ δ' ἀχῆς λαμβάμει Χαριτίμη.

Ἦν τὴ ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιαμοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Δομετίυ Κόμητος, δήλη ὖσα Κλαυδίυ τιμός. περὶ ἧς ὁ Κόμης ἀκύσας, γράφει τῷ Κυρίῳ αὐτῆς, ἀποςεῖλαι πρὸς αὐτὸμ εἰς ἐξέτασιμ, ὡς Χριςιαμλὶ ὖσαμ. ὁ δὲ Κύριος αὐτῆς λυπηθεὶς, σάκκομ ἐνδυσάμενος, ἐθρλύει αὐτλύ. ἡ δὲ παρηγορῦσα, ἔλεγε. Κύριέ μου, μὴ λυποῦ, ἀλλὰ χαῖρε. ὑποῤ τε γὲ τῶμ ἐμῶμ καὶ σῶμ πλημμελημάτωμ, ἱερεῖομ τῷ Θεῷ ἀπρόσδεκτομ λογισθήσομαι. τῦ δὲ, εἰπόμτος. μέμμησόμου ἐν τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ, ἀποςέλλει τῷ Κόμητι. ἐ ἀχθεῖσα, ἐ τὸμ Χριςὸμ ὁμολογήσασα, ξυρᾶται τλὼ κεφαλλύ. ἐ ζέυσαμ αἰθρακιαὶ καταπάσσεται. εἶτα δεσμεῖται λίθῳ βαρεῖ, ἐ ῥίπτεται εἰ τῇ θαλάσσῃ. ἐ ἐξελθῦσα, ἐνεφαμίσθη τῷ Κόμητι. Ὃ πολλὰ τιμωρηθεῖσα, καὶ τῶμ ὀμύχωμ τῶμ χειρῶμ ἐ τῶμ ποδῶμ ςερηθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ Πμεῦμα παρέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μαμέλχθης.

ᾗ. Ὃ μῦ λελυμσίλωμε Χριςὲ προσδέχυ, Μαμέλχθα φησὶ, ἐ λίθοις βεβλημσίλω. Πέμπτῃ βλῦτο λίθοις καὶ θυμὸμ ἀφῆκε Μαμέλχθη.

Τῆ ὑπῆρχεν ἐκ Περσίδος. Ἱερεία δὲ τῆ Ναῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ἔχυσα ἐ ἀδελφλὼ Χριςιαμλύ. εἶδε δὲ ἐν ὁμείρῳ Ἄγγελομ Θεῦ, δεικνύομτα αὐτῇ τὰ μυςήρια τῶμ Χριςιαμῶμ. ἐ αἰας ᾶσα ἔμφοβος διηγεῖται τῇ ἀδελφῇ. ἡ δὲ ἄγει αὐτλὼ πρὸς τὸμ Ἐπίσκοπομ. ἐ βαπτισθεῖσα, ἐδέξατο αὐτλὼ ἐκ τῆς αἰαγκμήσεως, ἡ ἰδία ἀδελφή. ὅθεμ μαρτύτώ οἱ Ἕλλμες, λίθοις αὐτὴμ ἀπέκτειμαμ, ἔτι τὰ ἄμφια τῆ ἁγίῳ Βαπτίσματος περιφόρυσαμ, καὶ εἰς λάκκομ βυθύτατομ ἔῤῥιψαμ, ἐξ ἧ μόλις οἱ Χριςιαμοὶ ταύτλω αἰμεγκεῖμ ἠδυνήθησαμ. ὁ γοῦμ Ἐπίσκοπος προσελθὼμ τῷ Βασιλεῖ τῶμ Περσῶμ ἔλαβεμ ἐξυσίαμ, τῦ καταλύσαι τὸμ Ναὸμ τῆς Ἀρτέμιδος, ἐ οἰκοδομῆσαι Ἐκκλησίαμ τῇ ἁγία Μάρτυρι. ὃ ἐ ποιήσας, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιομ αὐτῆς κατέθετο λείψαμομ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁπτασία Κοσμᾶ Μοναχῦ, φοβερὰ ἐ ὠφέλιμος.

Ἔτει φίτῳ καὶ δεκάτῳ τῆς Βασιλείας Ῥωμαίῳ τὰ Ῥωμαίωμ ἀσεβῶς διϊθυομτος σκῆπτρα, ἦμ τις αἰμὴρ ἐν ταύτῃ τῇ βασιλάυσῃ, εἷς ὢμ τῶμ ἐκ τῦ Βασιλικῦ κοιτῶμος, τῦ μικρῷ πρόθεμ τὴμ Βασιλείαμ διέπομτος Ἀλεξάμδρου, καὶ πρὸς θεραπείαμ σικειοτόρωμ, οὗτος τὸμ μομήρη

βίομ

βίον ἐπαμελόμβος, γέγονε ποιμὴν τῆς ἐν τῇ πρὸς Σάγγαρον ποταμὸν Μομῇ μοναχῶν, μετὰ δέ τινα χρόνον περίοδον, σωέβη τότῳ ἀῤῥωστίᾳ δεινῇ περιπεσόντι, ὡσὶ συχνὸν χρόνον ἐν ταύτῃ διαρκέσαι. ἐν δὲ τῷ συμπληρῶσθαι πενταμηνιαῖον ἤδη καιρὸν, περὶ ῥίτλιν ὥραν τῆς ἡμέρας, μικρὸν ἀναψύξας, ἐ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρέμα πῶς τὸ κλινιδίον ἀφασας, ἐκάθισεν ἔνθεν κακεῖθεν ἀπὸ τῆς σωνήθως αὐτῷ χωριζόμενος, ἐ ἐν τῷ καθῆσθαι, ἔξω γέγονεν ἑαυτῦ ἀπὸ ῥίπης ὥρας ἕως ἐμπάτης, τὸς ὀφθαλμὸς ἔχων ἀτενίζοντας πρὸς τὸν ὄροφον τῦ οἰκήματος, ὃ τὸ σόμα νεοφηθυρίζων ἄῤῥαθρα ὃ παύτη ἀκαταμόητα. ἐν τῷ μέσῳ δὴ τῆς εἰρημένων ὡρῶν, εἰς ἑαυτὸν μικρὸν ἐπαμελθὼν, ἀπήτει τὸς αὐτῷ συμόντας, ἄρτυ ξηρῦ κλάσματα δύο. δότε μοι τὰς δύο τῦ ἄρτου μερίδας λέγων, ἃς παρὰ τῦ τιμίυ γόρμτος ἔλαβον. ὃ λέγων, ὑπετίθει τῷ κόλπῳ τὰς χεῖρας ψηλαφῶν τὰ ζητύμενα. τινὲς δὲ τῆς παρόντων, φαντασμα καὶ μὴ ὑποστασίαν τὸ πρᾶγμα ἡγύμενοι, ἐπιτιβόλυν ἐξεπεῖν αὐτοῖς τὸ μέγα τοῦτο μυςήριον. εἰπὲ Πάτερ, καὶ μὴ βασκανίας ἡμῖν τῆς ὠφελείας, τῦ τὰς τοσαύτας ὥρας ἧς, ποίαν δὲ θεωρίαν τὸν μὲν αὐεβίβαζες, ὃ τὰ χείλη ὑποκινῶν, τίνι σωελάλεις; ὁ δὲ, σφόδρα κοπτομένων αὐτῆς, παύσασθε ἔφη τέκνα, ὃ τῦ Κυρίυ διδόντος αὖ εἰς ἑαυτὸν σωελθω, τὴν αἴτησιν ὑμῶν ἐκπληρώσω. ἔνθεν δὴ πάσης τῆς ἀδελφότητος πρὸς αὐτὸν σωδραμύσης, ἔτω τῆς διηγήσεως ἄρχεται. τὸ μὲν δὴ παύτα κατὰ μόρος αὐτυπῶσαι τῷ νοΐ, Πατέρες ἐ Ἀδελφοὶ, ἐ λεπτομερῶς διηγήσασθαι, κρεῖττον ἢ κατὰ νοῦν ὃ γλῶσσαν ἀνθρωπίνην. πλὴν ὅσα φορῶ διὰ μνήμης, οἷός τε εἰμὶ διηγήσασθαι, ταῦτα διηγήσομαι ὑμῖν. ὡς ἐκαθήμην τῷ κλινιδίῳ ὑπὸ τῆς δύο ἀδελφῶν χωριζόμενος, ἔδοξα θεωρεῖν, ὡς ἀπὸ τῦ πρὸς ἀριςερὸν μόρυς, πλῆθος ἀνθρωπαρίων ἀνεκάςων, μεμελανωμένων τὰ πρόσωπα, ὐκ ἐπίσης δὲ πᾶσι ἡ μελανία προσῆν. ἀλλὰ τοῖς μὲν, μᾶλλον, τοῖς δὲ ἧττον. ἐ οἱ μὲν, διεςραμμένας εἶχον τὰς ὄψεις, οἱ δὲ, τὺς ὀφθαλμὺς πελιδνὺς, ἄλλο καθημαγμένυς φόνιον καὶ θηριώδες βλέποντας, καὶ τῦ μὲν, πελιδνὰ τὰ χείλη ὃ πολλῷ τινὶ ὄγκωσιν φορόμτα, τῦ δὲ, τὸ σόμα. ὃ τῦ μὲν, τὸ ἄνω, τῦ δὲ, τὸ κάτω. τὰ τοιαῦτα τοίνυν ἀνθρωπάρια πλησίον τῆς κλίνης ἐγένοντο, ἐ σπουδὴν εἶχον λαβεῖν με ἀφ' ὑμῶν. ὃ τὰ μὲν πρῶτα, κυκλωθεν ὑμᾶς παρόντας ὁρῶν, ἐδόκυν, μὴ σφόδρα δεδοικέναι, μηδὲ πρὸς τινὶ ὁρμὴν δειλίαν. ὐκ οἶδα δὲ, πῶς μορφθεὶς ἀφ' ὑμῶν, ὑπ' ἐκείνων ἐκυριάθην, ἐ δὴ λαβόντες με θρασέως, οἱ μὲν, ὡσὶ τὸ πρόσω δέσμιον εἶλκον, οἱ δὲ, ὤθυν ὄπιθεν. καὶ οἱ μὲν, ἄλλος ἀλλαχόθεν με σωεπόδιζον. οἱ δὲ σφοδρῶς ὑπεπίεζον, καὶ τέλος ἀπαγαγόντες με πρός τινα παμμεγέθη κρημνὸν, ὃ τὸ πλάτος μὲ οὐ πλείω λίθυ βολῆς, τὸ δὲ βάθος, ἕως ταρτάρου, πρὸς τῦτον βιαίως κατέσυρον· ἐπὶ τῷ νῦ δὲ τῦ κρημνῦ μέρει, ὑπῆρχεν ὁδὸς σωμὴ λίαν, ὡς μὴ δὲ ὅλως ἴχνος ποδὸς δυνάσθαι ταύτῃ χωρεῖν. κατὰ ταύτην δὲ τινὶ σωνῇ ἐ λεπτοτάτῃ ὁδὸν, βιαίως ὑπ' ἐκείνων εἱλκόμην, πρὸς τὸ δεξιὸν πλευρὸν μᾶλλον πλαγιάζων, μήπως ἀποσκαθεὶς, εἰς τὸ ἀχανὲς κατσεχθῶ, καὶ ἀνεκδιήγητον βάραθρον. κατὰ δὲ τὸ χάος ἐκεῖνο, ποταμὸς ἔοικε διορχεσθαι, μεγάλως βρύθων τοῖς ῥεύμασι. μετὰ πολλῦ τοίνυν χρόνου τινὶ σωνεχεῖ ἐκείνῃ ὁδὸν παρελθόντες, ὡς ἑῶν δῆθεν μέρος βαδίζοντες. πρὸς τὸ τέλος, ἐπ' ὀλίγον ἀρχῇ τοῦ φοβεροῦ τούτου κρυμνῦ, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν ποταμοῦ, πύλῃ μεγάλῃ μικρὸν ἀνεῳγμένῃ ἐφάνημεν. πρὸς ᾗ ἑκάθητο μέγας γιγαντιαῖος ἀνὴρ, μέλας μὲν τὸ εἶδος, φοβερὸς δὲ τῇ πρόσοψιν. οὗ οἱ ὀφθαλμοὶ μὲν, διάςροφοι, λίαν παμμεγέθεις καὶ ὕφαιμοι, καὶ φλόγα πυρὸς πολλῇ σωαπέπεμπον, μυκτὴρ δὲ, καπνὸν ἀπεράγετο. γλῶσσα δὲ πῆχυν σὺν τοῦ σόματος ἔξω ἀπεκρέματο. καὶ δεξιὰ μὲν χεὶρ, εἰς ἅπαν ἀπέψυκτο· δατόρα δὲ δίκην ἐξώγκοτο κίονος, ἐ αὐτὴ γυμνὴ ἐ λίαν

λίαν τεταμένη, μεθ' ἧς τὴν ὑπάθυμον δραστόμυος, εἰς ἐκεῖνο τὸ χάος ἀπέρριπτεν. οἱ δὲ ἐν τούτῳ καταδικαζόμενοι, τὸ, ναὶ, ἐ τὸ, οὐ μοι παντὰς ἀνέκραζον. πλησιάσαντά τοίνυν τῷ φοβερῷ τούτῳ ἐ ἀγελαίῳ ἀνδρὶ, σφοδρῶς ἕτος ἀθὺς βοήσας πρὸς τὰς ἀπαγαγόντας με. ἕτος φίλος μοι ἐστίν. ἅμα τῇ χεῖρα ἐζέτεινε κρατῆσαί με προθυμούμενος. ἐγὼ δὲ φόβῳ καταθεὶς, ἐρόμαξα, ἐ πρὸς ἐμαυτὸν σιωπάλλω. ἐ παραχρῆμα, ὥσπερ ἐξ ἀποστολῆς τινος, ἐφάνησαν δύο ἄνδρες πεπολιωμένοι, καὶ ἱεροπρεπεῖς, ὡς Ἀνδρέαν εἶναι ἐ Ἰωάννην τὼς ἱεροὺς Ἀποστόλους ἐνόμιζον, ὅσον ἀπὸ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων θεωρίας ἀναλογιζόμενος. τούτους ἰδὼν ἐκεῖνος ὁ δυσειδέστατος, ἀθὺς συσταλεὶς ὑπεκρύβη. καὶ δὴ λαβόντά με γηραιῶς οἱ δύο ἕτοι γηραιοὶ, ἐ διελθόντά τὰς μικρὰς πρόθυρον εἱρημένας πύλας, ἐ τὴν αὐλὴν τῆς πυλῶν πόλιν πράσαντά, ἐξήλθομεν εἰς τινα πεδιάσιμον τόπον, ἐν ᾧ κάλλιστα χωρία, καὶ ὡραῖα ἐτύγχανον. ἃ παραλειφάμενοι, παρὰ τὸ τέλος τῆς πεδιάδος, κοιλάδα χλοερὰν τε, ἐ παντόθρεμον εὕρομεν. ἧς τὴν ὡραιότητα τῶν κάλλους ἐ τὴν ἐνοῦσαν χάριν, ὁρμηνεῦσαι καὶ παραστῆσαι λόγῳ, λίαν ἀδύνατον. μετὰ δὴ τὸ μέσον αὐτῆς, γηραιός τις ἐκάθητο, χαρίεις καὶ τίμιος, περὶ αὐτὸν ἔχων παιδίων πληθὺν, παραπλησίαν τῇ ἄμμῳ τῆς θαλάσσης. τότε τοίνυν ἐγὼ τὸν φόβον ἀποβαλλόμενος, ἠρέμα πῶς, τὼς ἀπάγοντάς με ἠρώτησα. τίς ἂν εἴη ὁ γηραιὸς, ἐ τίς ὁ περὶ αὐτὸν ἀναρίθμητος ὄμιλος; οἱ δὲ, ἕτος ἐστὶν εἶπον, ὁ Ἀβραὰμ, ἐ ὃν ἀνέεις κόλπον τῶ Ἀβραάμ. ἐ ἅμα προσαπεὶς παρ' αὐτὸν, προσεκύνησα μετ' αἰδῶς, ἐ ἠσπασάμην ὃν ἔλεγον Ἀβραὰμ εἶναι, ἐ αὖθις ἐπὶ τὰς πρόσω πορείας εἰρχόμεθα, καὶ πλησμονῆς τῆς κοιλάδος, διεδέχετο μέγιστος ἐλαιὼν, ἧ τὰ δένδρα πλέονα τὸν ἄστρων ἦσαν ὡς ὑπολαμβάνω τῶ Οὐρανῶ. ἐ καθ' ἕκαστον δένδρον, οἷον σκηνὴν ἴδοις, ἐ κλίνη καθ' ἑκάστην σκιωνῶ. καὶ ἐφ' ἑκάστην κλίνην ἄνθρωπος, ὧν οἷς ἀνεχώρισα πολλοὺς μὴν τὴν ἀγαστρεφομένων εἰς τὰ Βασίλεια. πολλὼς δὲ τὴν κατὰ τὴν πόλιν, τιμὰς δὲ ἐ τὴν οἰκήτων ὧν τοῖς ἀγροῖς. καίτοιγε πρὸς τούτοις τὴν ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς Μονῆς. ἕτοι δὲ πάντά ὡς ἀνεχωρίζομεν, προτετελάτηκότα ἦσαν. ὧν ὅσην δὲ διελογιζόμην πυθέσθαι, τίς ὁ τηλικοῦτος καὶ θαυμαστὸς ἐλαιὼν, φθάουσιν οἱ γηραιοὶ τὴν ἐρώτησιν, τί διαλογίζῃ λέγοντά, τίς ὁ μέγας οὗτος ἐ περικαλλὴς ἐλαιὼν, καὶ τίνα πάντα τὰ ἐν αὐτῷ; ταῦτα ἐστὶν, ἄπερ ἀκούεις, πολλαὶ μοναὶ παρὰ σοὶ Σωτῆρ πεφύκασι, κατ' ἀξίαν πᾶσι μεριζόμεναι κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς. ἐ μετ' ἐκεῖνον τὸν ἐλαιῶνα πόλις ἐστὶν. ἧς τὸ κάλλος ἐ τὴν ποικιλίαν, ἐ τὴν περὶ τὸ τεῖχος ἁρμονίαν καὶ σύνθεσιν, ἀμήχανον ἐξαπεῖπον. δώδεκα μὲν τοῖχοι περὶ τὸ τεῖχος ὅλον ἦσαν, ὥσπερ τίμιες ζῶναι, ἐκ τῆς τιμίων δώδεκα λίθων ἐτύγχανον. ἑκάστη δὲ τούτων ἐξ ἑνὸς ἀμνημόνευτου λίθου καὶ ἑκάστου τούτων, κύκλον ἴδιον ἀπαρτίζουσα. τὶ δὲ δεῖ λέγειν ἀθύτητα πλατὼς καὶ ἰσότητα, ἐ τὴν ἐν ἅπασιν ἁρμονίαν καὶ σύμπηξιν; ἔστι δὲ τῷ τείχει, πύλαι χρυσῷ ἐ ἀργύρῳ κεκραμμένῳ κατεποικίλλοντο. τῆς δὲ πυλῶν ἑνὸς, δάπεδον ἦν οἰόγετο χρύσεον, ἐ τοῦτο, οἰκίαι χρυσαῖ διεδέχοντο ἐ χρυσαῖ καθέδραι, ἐ χρύσαιοι ἄβακες. ἡ δὲ πόλις πᾶσα, πλήρης φωτὸς ἀνεκλαλήτου, πλήρης ἀνωδίας, πλήρης χαρᾶς. τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιερχόμενοι, οὐκ ἀνθρωπον, οὐ κτῆνος, οὐκ ὄρνεον, οὐκ ἄλλότι τῆς περὶ γῆν ἐ ἀέρα κινουμένων ὅλως κατείδομεν. πρὸς δὲ τὸ ἄκρον ταύτης τῆς πόλεως, θαυμαστὰ Βασίλεια ᾠκοδόμητο. εἰς δὲ τὴν τῆς Βασιλείων εἴσοδον, θάλαμος, ἕ τὸ περίμετρον, ὡσεὶ λίθου βολή. ἐπ' ἄκρων δὲ τοῦ θαλάμου μέχρι τῆς ἑτέρων ἄκρων τεταμένη τράπεζα, ἐκ μαρμάρου πάσης ῥωμαϊκῆς, καὶ τοσοῦτον τῆς γῆς ἀπέχουσα, ὅσον ἐπορείδεσθαι ἀνθρωπον. πλήρης δὲ ἦν πᾶσα τῆς ἀνακειμένων, ἀκραιφνεστάτου δὲ φωτὸς καὶ ἀνωδίας πλήρης καὶ χάριτος, ἅπας ὁ οἶκος ἐπεπλήρωτο. πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ θαλάμου, μικρὸς κοχλίας ἐτύγχανε. τὸ δὲ τέλος τοῦ κοχλίου,

χλίδι, τὸ πρὸ μὲν ἡλιακὸν διεδέχετο, πρὸς αὐτῷ ἐπιεῦον τῷ βάπεζαν. ἐξ ἧς φωτοειδεῖς ἀμφίχοι δύο προκύψαντά, τῷ ὄψιν ἀστραπῇ παραπλήσιοι, καὶ πάσης ἀγλαΐας ὑπερπλέοι. λέγουσιν ἐκείνοις τοῖς γηραιοῖς τοῖς κρατοῦσί με· κατακλιθήτω δὴ ἐς ἕτος ἐπὶ τῷ βάπεζαν. ἐς ἅμα τῷ λόγῳ τὸν τόπον ὑποδεικνύουσιν. ἐφ' ὃν οἱ γηραιοί με φορόμενοι ἀνακλίνουσιν, αὐτοὶ δὲ ἐφ' ὧν τῆς θαλάμου μέρος ἐκάθισαν. οἱ τοίνυν ἀμφίχοι, ὡς πρὸς τῷ σύνδον τῆς ἐπὶ τὸν ἡλιακὸν δῆθεν οἰκίας εἰσέδυσαν. ἐμὲ δὲ τῷ τάτους χρομίζειν, ἀπαρόργως ἐγὼ θεωρῶν τὰ κατ' ἐκείνου τῷ βάπεζαν, πολλὰς σωήθεις ἐκ τῆς ἀνακειμένων ἐμνώριζον, ἔκτε τῆς κοσμικῆς καταλόγου τυγχανόμενος. πρὸς οἷς, καίτοιγε τῆς καθ' ἡμᾶς Μοίρης. τιμὰς δὲ ἐς τῆς ἀμαρτωλοὺς μεθομένων εἰς τὰ Βασίλεια. μετὰ πολλὰς δὴ τὰς ὥρας, πάλιν οἱ ἀμφίχοι προκύψαντά, ἐς τοὺς γηραιοὺς ἐκείνους φωνήσαντες, ὑποῤῥέψατε τοῦτον λέγουσιν, ὅτι μεγάλως πονηθῆναι αὐτὸν τὰ κατὰ Θεὸν αὐτῆς γνωμήματα, ἐς ὁ Βασιλεὺς παρακληθεὶς, βούλεται αὐτὸν κατὰ τὸν μοναχὸν εἶναι, ἐς τοῦτον δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀπαγαγόντα, λάβετε αὐτ' αὐτῆς τὸν μοναχὸν Ἀθανάσιον τὸν τῆς Τραϊανῆς. ἐς παραυτὰ οἱ γηραιοὶ λαβόντά με, τοῦτε θαλάμου ἐς τῆς πόλεως σωτόμως, δι' ἄλλης ὁδοῦ ὑπεξήλθομεν. καθ' ὁδὸν δὲ λίμναις ἑωτὰ παρεβάλομεν, μεγαῖς τιμωρίων ἐς κολάσεως. ἡ μὲν, σκότους πλήρης ἦν, ἡ δὲ πυρὸς, ἡ δὲ, δυσώδους ὁμίχλης, ἡ δὲ σκώληκος. ἡ δὲ, ἄλλης κολάσεως εἴδους ἐς τιμωρίας ἀπλέως. κοινῇ δὲ πᾶσαι πλήθους ἀριθμήτου ἐπεπλήρωντο, ἐλεεινῶς ὀδυρομένων, ἐς γοερῶς πάντων ὀλολυζόντων. ταύτας δὴ τὰς λίμνας παραμειψάμενοι, καίτοιγε τόπον μικρὸν, πάλιν τὸν γηραιὸν κατελάβομεν, ὃν ἔλεγον εἶναι τὸν Ἀβραάμ. ς τούτῳ συνταξάμενος, πάλιν αὐτὸν ἠσπασάμην. ὁ δέ μοι χρυσοῦν ποτήριον δίδωσιν, οἶνου πεπληρωμένον, γλυκυτέρου τοῦ μέλιτος. ἐς ἄρτου ξηροῦ κλάσματα ῥία. ὧν τὸ μὲν σὺν ἐμοὶ τῷ οἴνῳ βάψας, ὡς ἐδόκουν ἔφαγον. ἐς τὸν ὅλον οἶνον ἐξέπιον. τὰ δὲ ἕτερα ἕτερα δύο, τῷ ἐμαυτοῦ κόλπῳ ὑπέθηκα, ἅπερ χθὲς ὑμᾶς ἐπεζήτουν. εἶτα μετ' μικρὸν πάλιν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀπήλθομεν, σύνθα ὁ Γιγαντιαῖος ἐκεῖνος καὶ δυσειδέστατος, ς νυκτὶ παραπλήσιος τῷ ὄψιν ἐτύγχανον. ὁ δέ με ἰδὼν, ἔβρυχον ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας δεινῶς. ἐς μετ' ὀργῆς ἐς πικρίας ἔλεγεν, ἀπάρτι ἐξέφυγές με. πλὴν ἀλλὰ τοῦτό σε οὐ παύσομαι παύτα κατασκάλλων, ἐς τοῦτο κατὰ σὲ Μοναχηίου. τὰ μὲν δὴ μέχρι τότε ἀδελφοὶ, γινώσκων ἀπήγγειλα. τὸ δὲ ὅπως εἰς ἐμαυτὸν ἐγνόμην, παντελῶς ἀγνοῶ. ταύτης τῆς ὄψεως οὕτως ἐχούσης, αὐτίκα ἀπεστάλη τις πρὸς τὸ τοῦ Τραϊανοῦ Μοναχήιον, ἐς καταλαμβάνει τὸν μοναχὸν Ἀθανάσιον, τοῦ σώτος ἐκδημήσαντα, ἐς ἐπὶ κλίνης ἐκ τοῦ κελλίου ἐκκομιζόμενον. πυθόμενος δὲ πότε τετελεύτηκεν; ἠκηκόει. τῇ χθὲς ἡμέρᾳ περὶ ὥραν ἑβδόμην, καθ' ἣν, ἐς τὴν ὀπτασίαν ἰδὼν εἰς ἑαυτὸν ἐγένετο. ἐκ εἰς μακρὰν δὲ ἐς ἄμφω τὰ Μοναχήια εἰς οὐ γεγόνασιν, διὰ τὸ ἀγχίθυρα κεῖσθαι ς μέχρι τοῦ μυῶν, ὑφ' ἑνὸς καθηγητοῦ κυβερνώμενα. ἐπὶ τριάκοντα δὴ χρόνοις παρὰ τοῦ τὴν ὀπτασίαν ταύτην ἰδόντος, ἐς ἐξαρκέσαντος ἐκείνου τῇ ζωῇ, ἐς τῇ πρὸς Θεὸν πολιτείᾳ, ἀμφοτέρων τῆς Μονῆς διαθεμένων, ἡ μικρά τις ἡ ἐπίδοσις ἐν ταύταις γέγονεν, ἐπίτε τῇ τῆς Μοναχῶν θεαρέστῳ πολιτείᾳ, ἐς τοῖς ὅθεν δήποτε πρὸς τὴν τούτων διοίκησιν, ἐς διαφοφλῶ εἰσοδιαζομένοις, εἰς δόξαν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν :~

Ὠδὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ν Οῦς ὁ τοὺς παῖδας, ἐν τῇ καμίνῳ λυτρωσάμενος, σώζει ἐκ φοχοῦσε Μάρτυς πολυειδῆς, Χαριτίμη αἱμαμέλπτωσαν. ἀλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ε Τὰ Παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς Οὐράμιον, βαίνεις τοῦ πυρὸς λαμπάδα καρτερικῶς, ἐς φάλλεις ὑπομείνασα· ἀλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ε Ἠλεγμένος, ὑπομονῆσου ὁ παράνομος, χεῖρας σου δεσμεῖ καὶ πόδας καὶ τῷ βυθῷ, παραπέμπεισε κραυγάζουσαν, ἀλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε :~

Λόγῳ

Ο᾽γφσε θεῖφ, τλὶ ἀλογίαν ἐξηλίτασας, πάθει παθημάτων Μάρτυς ζωοποιῶν, ἀμεπλήρωσας ὑσόρημα, ἀλογημένος ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σε Κύριε:~

Θεοτοκίον.

Μαρθένε μόνη, ἐ καθαρὰν σε ἐ ἀκήρατον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε ἐ ἐκ σῦ, ἀμεπλάσατο σαρκούμενος, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ὁ Χαριτίνλν δοξάσας σὺ τοῖς θαύμασι.

Ὠδὴ, ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ῥαία ἐν κάλλεσι τῆ σῶν, στιγμάτων γέγονας, ἐ κατηγγύωσας, Παρθένος ἄφθορος μένουσα, τῷ ὡραίῳ Λόγῳ παύσεμνε, τῷ ἐκ Παρθένε δι᾽ ἡμᾶς σεσαρκωμένῳ Χριστῷ ᾧ βοῶμεν. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε Κυρίε τὸν Κύριον:~

Μάσαις μαχομένη προσβολαῖς, τῆ τιμωρήτων σε, γενναίως ὑπέγκας. ῥοχοῦ φλογίζοντος κάκωσιν, ὀβελίσκων τλὼ πυράκτωσιν, τλὼ εἰς βυθὸν ἀπορρίφλὼ, ἐ τῆ ὀδόντων Σεμνὴ ἐ ὀμύχων, τὰς ἐκριζώσεις Χριστὸν μεγαλύνουσα:~

Ἱ πόδες σοὶ ταῖς καλλοναῖς, τῆ πόνων ἐνδοξε καθωραιώθησαν, δύο ἐν ὕδασι βαίνοντες, ὐκ ἐβράχησαν σωόντων σοι, Παρθενομάρτυς ὑμνεῶν Θεὸν Ἀγγέλων, μεθ᾽ ὧν ἀεβόας. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε Κυρίε τὸν Κύριον:~

Αὖμα καταπλῆττον πάντα μὴν, μετὰ τελείωσιν, πῶς τῷ Γενήτορι, τὸ σὸν ἐκδέδωκε λείψανον, ὁ βυθὸς ὁ κολπωσάμενος, ὅπερ κηδεύσας πατρικῶς, φυγᾷ τλὼ χάριν ἐκ σῦ Χαριτίνη, τλὼ Βασιλείαν λαβὼν τλὼ Οὐρανίον:~

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπέρτερα Οὐρανῶν, Θεὸν ὑράνιον ἀποκυήσασα. τὸν οὐρανώσαντα Παναγνε, γηγενῶν ὅλων τὸ φύραμα, ἐ Χαριτίνης τλὼ σεπτλὼ μνήμλν φαιδρύναντα. ᾧ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε Κυρίε τὸν Κύριον:~

Ο᾽ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετλὼ περιζωσάμενοι, οἱ ἀσεβείας ὁρασαὶ, Παῖδες κραυγάζοντες. ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ὠδὴ, θ᾽. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Ἵνα τῆ σεφανῶν τῆς δόξης, ὡς ἀδιάφθορος Παρθένος, Μάρτυς ἐπιτύχης παντοίων, κολασηρίων εἴδος ὑπνίεγκας, ἀγαλλομένη Πνεύματι, ἐ διαιρέσεως αἱμασήματι:~

Σ περικαλλὴς ὡς ὡραία, ὡς περιδέξιος Παρθένος, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, ὡς τῆ Δεσπότε Νύμφη παρόμοιος, χρυσοειδέσι ποικίλλυξι, πρὸς τὰ ὑραῖα καθίστασο:~

Τ᾽ φωτοειδεῖς Χαριτίνη, ἁπαστράπτεις λαμπηδόνας, ζόφον πονηρίας δαιμόνων, καὶ παθημάτων ἀποδιώκουσα, ταῖς θεοδότοις παύτοτε, θαυματουργίαις ἀξιάγαστε:~

Περιχαρὴς σε ἡμέρα, περιχαρῶς λαὸς ἀθροίζει, σῦ τὰς ἀεισείας ὑμνῆσαι, καὶ τὰς ἀγῶνας ἐ τὰ παλαίσματα, Σ τλὼ γενναίαν ἄθλησιν, Μεγαλομάρτυς χαριτώνυμε:~

Θεοτοκίον.

Ὡς ἡμῖν ἀνέτειλε μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρε σε Παρθένε, οὗ ταῖς φρυκτωρίαις ἐμθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν. ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυήτορ ἀπειρόγαμε:~

Ο᾽ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειροτμήτος ὄρους, ἐξ ἀλαξάτε σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωσάμας τὰς διεφθαρμένας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν:~

Μνὶ τῷ αὐτῷ, ς᾽. Τῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλε Θωμᾶ. Πλ. ἦχος, δ᾽.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἧς πλευρᾶς ἐφαψάμενος, τῆ Δεσπότε παρόλβιε, τῆ καλῶν κατείληφας τὸ ἀκρότατον. ὡς περ γὰρ πόγγος τὰ μάματα, ἐκεῖθεν ἐξιώτλησας, τλὼ πηγλὼ τῆ ἀγαθῶν, καὶ ζωλὼ τλὶ αἰώνιον, ἐ ἐπότισας, χερσωθεῖσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, τῦ Θεῦ θεογνωσίας, ἁπαπηγάζων τὰ δόγματα:~

Ἢ πίστη ἀπιστίᾳ σε, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, ὡς Θεὸν ἐ Κύριον πάσης κτίσεως, θεολογεῖν ἀπαρξάμενος, τὸν σάρκα φορέσαντα, δι᾽ ἡμᾶς τὰς ἐπὶ γῆς, Σ Σταυρόμ-

ρόμτε Σ θαμάτομ, ἀπομείμαμτα. ἐ τὰς φήσεις τῇ ἥλωμ, ἐ τῇ λόγχῃ, τῷ πλάμαῳ διαμυγμύτα, ᾧξ ἧς ζωῶ ἀρυόμεθα :~

Ὁ Θωμᾶς ὁ θαυμάσιος, τῷ πηγῷ αἰσθόμωσε, τῇ δογμάτωμ Δέσποτα τοῖς θεόφροσι. τῷ γὰρ πλάμαῳ ψηλαφήσας σε, δίπλῆ τῷ ὁμολογίαμ, ταῖς θείαις ταῖς δίτταῖς, καταλλήλως μεμύηται, ἐ ἐβόησε. σὺ Θεός μου ὑπάρχεις, ἐ Δέσποτης, σὺ καὶ Κύριος τῆς δόξης, ὁ δι' ἐμὲ σὰρξ γενόμενος :~

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Τοῦ Σπανδίτου.

Σ ὑπηρέτης τοῦ Λόγου, ἐ τῆς ἀῤῥήτου σαρκώσεως αὐτοῦ, βυθὸμ σοφίας ᾠξιώτλησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε. τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀμιχμάωμ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ψυχὰς ἐζώγρησας. ὅθεν τῇ σαγλώνῃ τῆς σῶν δογμάτων, πᾶσαμ ἐφώτισας τῷ Οἰκουμένῳ. ἐ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως, τὰς τῆς Ἰμδῶν ἐζοφωμένας ψυχὰς κατελάμπρυμας. διὸ τῆς δόξης τὴλαυγῶς, Χριστὸν καταβυθῶν, αὐτὸμ ἱκέτάνε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς :~

Σταυροθεοτοκίον.

Τετράηχος αἰσθητὸς Κύριε.

Ἥλιος ἐσκότασε, Σταυρῷσε προσηλόμενον, φωτοδότα καθορῶν σε καὶ ἡ γῆ, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, λαὸς δὲ Ἰουδαίων, οὐδ' ὅλως ὤκτειρεν ὁ ἄνομος.

Εἰς τὸν ἅ. ἁ. προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, δ'.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Ὅπερ μαργαρίτωσε, ἐκ τοῦ πελάγους αἰσθητοῦ, τῆς τοῦ Κόσμου συγχύσεως, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, διὰ σοῦ πλουτίσας, τοὺς ἀπορημένους, ἐ τῇ πενίᾳ τῇ δαιμόνων, συγκεκραμμένους Θωμᾶ Ἀπόστολε. διόσε μακαρίζομεν, καὶ τὸν παμέορτον μνήμωσε, ὃν αἰνέσει δοξάζομεν, ἀσεβῶς σε γραίρομτάς :~

ἅ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἔνδοξα κατελάμπρυμας, πᾶσαν τὴν γῆν Ἰουδαίων, φωτίσας ἀπεργάσω, φωτὸς καὶ ἡμέρας, τέκνους ὦ Πνεύματι σοφὲ, εἰδωλικοὺς τε Ναοὺς κατέῤῥαξας, ἀνέγειρας δὲ χάριτι, Θεοῦ εἰς δοξαν καὶ αἴνεσιν, Ἐκκλησίας Μακάριε, πρεσβεύτα τῷ ψυχῶν ἡμῶν :~

ἅ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Εἰρὴ φιλοπράγμονι, θείαν πλάγαν ᾠξηράνμασας, καὶ τῷ ἥλῳ τὰ βαύματα, ἅπερ ὁ ἀθανάτος, δι' ἡμᾶς ὑπέφη, καὶ τὴν ἀπιστίαν, μεταβαλὼν χαρμονικῶς, εἰς ἀνπιστίαν Θωμᾶ ἐβόησας. σὺ εἶ ὁ Θεὸς Σ Κύριος, Σ σὲ δοξάζω φιλανθρωπε, τὸν τοῖς πάθεσι βλύσαντα, τοῖς πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν :~

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἀναστολίου.

Ἀθεῖα ἐποπτεύω, Χριστοῦ τῆς σοφίας, μοντὸς αὐαδέδεξαι κρατῆρ, μυστικῶς Θωμᾶ Ἀπόστολε. ἐν ᾧ τῷ πιστῶν αἱ ψυχαὶ ἀνφραίμονται. τῇ γὰρ θείᾳ σαγλώνῃ τοῦ Πνεύματος, λαὸς ἀνείλκυσας ἐκ βυθοῦ τῆς ἀποχρώσεως. ὅθεν ἐκ Σιὼν ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος ᾠξήλθες, τὰ σὰ ἐκβλύζων θεῖα δόγματα, εἰς τὴν σύμπασαν Κτίσιν. διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν πλάγαν ἐλογχεύθης, ἐν τῷ χρόφῳ εἰσδύσας τῆς ἀφθαρσίας. αὐτὸμ ἱκέτάνε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Ἦταν μου εἰς ὄνοιαν, τὸ φοβερὸν ἔλθη Βῆμα, τοῦ Υἱοῦ σου Παράγμε, ἐ τὸ δικαστήριον τὸ παγκόσμιον, ἀπορῶ δέδοικα, δειλιῶν ἐ τρέμων, τὴν τῶν ἔργων μου ᾠξέτασιν. φαῦλα γὰρ ἅπαντα, ἐ αἰσχύνης πάσης ἀνάπλεα, ἐ σκότους ἐ κολάσεως, ἐ ἀποστροφῆς ὄντως ἄξια. ἴδε μου τὴν θλῖψιν, Σ ἴδε τῆς ψυχῆς τὴν συντριβὴν, Σ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης με, ῥῦσαι ἐ κολάσεως :~

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὁμφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορῥήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος ἐ χολὴν ποτιζόμενον, πλάγαν τε ὀρυττόμενον, χεῖράς τε Σ πόδας ἡλούμενον. καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζε βοῶσα μητρικῶς. τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον, ἦχ. γ'. Ἀπόστολε Ἅγιε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτήρια πλῶ.

Εἰς τὶ γ'. πλῶ. κα. ἦχος, π. ά.

Τὸν σωαύαρχον Λόγον.

Ὁ μ Ἀπόστολον παύτὰ ὲ Μαθητὼ τῦ Χριστῦ, ἀφημήσωμεν ὕμνοις ὡὸὶ τῇ μνήμῃ αὐτῦ. Θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν, διαμοίας ὁ αὐτὸς, τύτε ἧ ἵλεων ψηλαφῶν, βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, ἐφήκεξεν ὰ Κυρίῳ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὁ μ ἐκ σῦ σαρκωθέντα Θεὸν Ὃ Κύριον, δι' ἡμᾶς τὰς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι, τῦτον ἱκέτὰε ἀεί, τῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν, Ὃ τὶ ὀργὶ αὐτῦ Σεμνὴ, ἀπὸ ἧ πίσει βοώμτων, ὲ ἀφημήμτων ἀπαύστως, τὰ μεγαλεῖα σῦ τῆς χάριτος:~

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὦ Σταυρῷ τῦ Κυρίυ παρισταμένη, Ὃ πικρῶς θρηνῳδῦσα ἡ Σεμνὴ ἔλεγεν. οἴμοι τέκνον, οἴμοι τὸ φῶς ἧ ἐμῶν ὀφθαλμῶν. πῶς ἐτάθης ὰ Σταυρῷ, ὁ τείμας Λόγε ὡς Θεὸς, τὸν Οὐραμὸν ὡσεὶ δέρριν; ὲ ἐκ θαλάσης ἀράγων, πηγὰς ὑδάτων, τῷ σῷ προστάγματι;

Οἱ Καμόν τῆς Ὀκτωήχυ, ὲ τῦ Ἀποστόλυ, εἰς ς'. ὁ Καμών. ἔ ἡ ἀκροστιχίς. Τὸν θαυμάτων γέμοντα Θωμᾶν θαυμάσω.

Θεοφάνες. Ὦδὴ, ά. ἦχος, δ'.

Τειράτας κραταιάς.

Ὁ μ ἀῤῥαχον Υἱὸν, τῦ Θεῦ Θεὸν Λόγον, τὸν φανέντα ὡὸὶ γῆς, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ὃν ἑώρακας Ἐμδοξε. ἔ Ὃ τὰς χεῖρας παλάμη, ὲ πλευρὰν ἐψηλάφησας, καθικέτὰε σῶσαι τὰς δύλας σε:~

Ὁ Γνώσης ἧ κρυπτῶν, ὲ μεφρὰς ὁ ἑτάζων, Ὃ καρδίας ὁρῶμν, Θεός μ Ἰησῦς, σὲ Θωμᾶ Παμμακαρισε, τῆς αὐτῦ Θεοφανείας, ὑπηρέτὶ Ὃ Μάρτυρα, ὲ Ἀπόστολον θεῖον προσήκατο:~

Αἱμάτων μυστικῶν ποταμὸς ἀνεδείχθης, περικλύζων σὺ Θωμᾶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, Ἐκκλησίας τε σύστημα, ῥύμασι θεογνωσίας, καὶ τῷ ῥείθρῳ τῦ Πνύματος, τὶ πολύθεον πλάνην ἀπήλασας:~

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Θεοτοκίον.

Ἁμάτων ὲ φθορᾶς καθαιρέτης ὑπάρχεις, ἀφθαρσίας τὶ πηγὶ, τεκῦσα τὸν Χριστὸν, Θεοτόκε παμύμητε, τὸν ὲ τῆς ἀθανασίας, ὡραίσαντα χάριτι, ἧ ἀνθρώπων τὶ φύσιν Παμάμωμε:~

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ῥετῆς κάλλει, διαπρέπων αὐτόπτα καὶ θαύμασι, ἧ Ἰμδῶν τὸ δυσειδὲς, φωτὶ τῷ θείῳ κατηύγασας, πίστει ὲ ἐφαίδρυμας τύτων τὶ ζόφωσιν:~

Ἐπὸ τῆς αἴγλης, πυρωθεὶς αὐτεργίᾳ τῦ Πνύματος, ὡς βολὶς θεοφεγγὴς, ὄξα πεσάλης θεόλητε, ὲ Κόσμον ἐφώτισας, Θωμᾶ τοῖς θαύμασι:~

Ἐμνημόνυος, τῆς ἀνθέν σοφίας τὰ δόγματα. ὥσπερ τάχος ἁρπαγῆς, διερχομένης Ἀποστόλε, Θωμᾶ κατελάμπρυμας Κόσμυ τὰ πόῤῥατα:~

Θεοτοκίον.

Παρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, ἧ παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονύμένόν με ὲ ἀνέωσον. ἐ γὰρ ὄχυμ Ἀγαμτε, πλιώσε βοήθεια:~

Ὁ Εἱρμός.

Υ̓κ ἐν σοφίᾳ, ὲ δυνάμει ὲ πλύτῳ καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεῦ. ἐ γὰρ ὄχυμ ἅγιος, πλιώσε φιλανθρωπε:~

ἦχ. ἦχ. πν. Τὶ σοφίαν ὲ Λόγον.

Ἠ σαγλυὴ ἧ λόγων ἧ θεϊκῶν, τὰς ἰχθύας ζωγρήσας τὰς λογικάς. τύτας προσήγαγε, ἀπαρχὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ὲ τῦ Χριστῦ τὰ σίγματα, ποθῶν ἐπενδύσασθαι, μιμητὴς τῦ πάθυς αὐτῦ πεφανόρωσαι. ὅθεν σωελθόντα, καταχρέως τιμῶμεν, Ἀποστόλε Ἐνδοξε, τὶ παμέορτον μνήμὶ σε, ὲ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἧ τῶν ταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι:~

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἡ μ ὐράνιον πύλην ὲ κιβωτὸν, τὸ παράγιον ὄρος τὶ φωτειμὶ, μεφέλην ὑμνήσωμεν, τὶ ἀκατάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὶ ἀνάκλησιν. τῆς Οἰκυμένης πάσης, τὸ μέγα κοιμήλιον. ὅτι Σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη,

τῷ

τῷ Κόσμῳ ἡ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀσεβῶς προσκυνοῦσι, τὴν παναγίαν τόκον σε:~

Σταυροθεοτοκίον, Ὄμοιον.

Ἐν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σωτικῷ, ὁ Παράμωμος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ. ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐπωδύρετο, καὶ σωσοχῇ καρδίας τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα. Τί ἔμε καὶ Κύριε. πῶς ὁ ἀνομώτατος ἑβραίων δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ ἁμαρτήτε; πῶς καὶ θέλων ὑφίσασαι, τὰ προσώπα ῥαπίσματα; ὄξος καὶ τὴν ῥῆσιν πλευράς, χολήν τε οἶμοι, καὶ ἦλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα τῇ θείᾳ Σωτήρ οἰκονομίᾳ σε:~

Ὠδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἡ μεγίστη τῶν θαυμάτων, ἐπιδείξει χρησάμενος, τοῦ δογμάτων θείων, δόξαν πλανωγῶς ἐκτιθέμενος, τὴν Οἰκουμένην ἐπέχων τῷ κηρύγματι, τὴν κραυγάζουσαν. δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σε:~

Σαυτόπτωσε τὸν Λόγον, καὶ θρόμον ὑπηρέτου τε. καὶ τῆς τότε δόξης, καὶ μεγαλειότητος Μάρτυρα. καὶ ὡς πιστὸν οἰκονόμον, τοῦ Ἀποστόλου. ἀφημνήμονσε, Μάκαρ Θωμᾶ παρσεβάσμιε:~

Τμήκλι ὥσπερ παράδα, καὶ σκληρὸν ἐπεραίωσε, τὸν βαθραν λίθον, ἀκρογωνιαῖον πηξάμενος, ἐπωκοδόμησας Μάκαρ παναοίδιμε. Ἀποστόλων ἀκρότης, Θωμᾶ τοῖς πιστοῖς:~

Θεοτοκίον.

Ἡν ἀμήρωτον τὸν σάκκον, τῆς ζωῆς γεωργήσασαν. καὶ μεφέλιν κύφον, ὄμβρον ζωοδότην πηγάσασαν, τὴν παναγίαν Παρθένον ὁμολογοῦμεν. οἱ κραυγάζοντες, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σε:~

Ὠδὴ, ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἀλαμφθεὶς Ἀπόστολε, τῇ δόξῃ τοῦ Χριστοῦ. καὶ πλευρᾷ τοῦ ζωοποιοῦ, ψηλαφήσας λύτλησας ἀμεξιχίαστον, ἀλογίας ἄβυσσον, καὶ τὸν Κόσμον κατεπλήτισας. Ἡ παρὼν τῇ πρώτῃ σε εἰσόδῳ ὁ Θωμᾶς, ἀπιστῶν τε τοῖς Μαθηταῖς, πιστωθεὶς δὲ ὕστερον, χαίρων ἐβόησε. σὲ Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ ἀναγγέλλω πολυέλεε:~

Ὁ Τραυὸς ὁ ἔμψυχος τῆς δόξης σε Χριστέ. τῇ βρυτῇ τῇ πνευματικῇ, ὁ Θωμᾶς ἐβόησεν, ἐκδικούμενος, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, σὲ πιστοῖς ἀνηγγελίσατο:~

Θεοτοκίον.

Ἱκετικὰ ἀπάδειξον, Παράμωμε τὸν μόνον, τῶν παθῶν καὶ τῶν λογισμῶν, τὰς ὁρμὰς ὑπόταξον τούτων Θεόνυμφε, ἡ Θεὸν γεννήσασα, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἦν παύτων, ἀπιστίαν Θωμᾶ τὴν ψυχόλεθρον. ἡ ἀπιστία σε Μάκαρ, θραπεύει. σὺ γὰρ ἀναμφιλέκτως, τῶν ἥλων καὶ τῆς λόγχης τοὺς τύπους ἠρίθμησας:~

Φῆκας, ὡς δυνατὸς Χριστὲ τὸν Ἀπόστολον. ἠκονημένον ὡς βέλος, ἐν ἐχθρῶν καρδίαις σε Ζωοδότα, καὶ τῶν σκύλων τὴν προνομὴν σοι τούτων προσήγαγον:~

Θυσίας, εἰδωλικὰς Οἰκτίρμον κατήργησας, σφαγιασθεὶς ξύλου, καὶ σφαγαῖς ἁγίαις τῶν θεηγόρων, Ἀποστόλων, τὰ σὰ μιμησμένων παθήματα:~

Θεοτοκίον.

Θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐχωρήσεν:~

Ὠδὴ, ζ'. Εἱρμός.

Θυσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δὶ οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥάσαντι Αἵματι:~

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Σοφίας χάριτος πεπληρωμένος, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθῶς, ἐν μετανοίᾳ ἐβόησε. σύ μου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος:~

Οἶκος.

Ὁ τῷ Χριστοῦ Μαθητὴς, καὶ μέγας μυστολέκτης, Θωμᾶς τὸν Θεηγόρον, τοῦ Πέτρου ἐκβοῶντος, ἑωράκαμεν τὸν Κύριον, ἔφησεν ὅτος. ἐὰν μὴ ἴδω ἐγὼ τοὺς ἥλους τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ψηλαφήσω δὲ καὶ τὴν πλευράν, ἃ μὴ πιστεύσω. ἀλλ' ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων, καὶ Δεσπότης, ὡς πρὸ δοῦλος ἐλήλυθε, θέλων πάντας σῶσαι, καὶ λέγει τῷ Θωμᾷ. ψηλάφησον χεῖρας ἥλωμένας, καὶ τὴν πλευρὰν τύπος καὶ μὴ ἄπιστος. ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου.

ὁ δὲ ἐμ μεταμοίᾳ ἐβόησε. Σύ μου ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ϛ'. Τῶ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ὁ χεῖρα πλευρᾷ σῇ βαλεῖν ζητῶν πάλαι,
Πλευρᾷ ὑπὸρ σοῦ, μύττεται Θωμᾶς Λόγε.
Δοὺρασιν ὑτάσθη Θωμᾶς μακροῖσιν ἐμ ἔκτῃ.

Τ'τος Μήδοις Σ' Παρθοις, Πόρσαις καὶ Γ'μδοῖς τὸν λόγον τῶ Θεοῦ κηρύξας, φερεῖται παρὰ Σμιδαίου Βασιλέως, διὰ τὸ πιςεῦσαι ϛ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτῶ Οὐαξαμῆνου τὸν Υἱὸν αὐτῶ, Σ τὴν Γυναῖκα Τορτίαν, Σ Μιγδωνίαν, Σ Ναρκαν. διὸ καὶ παραδίδοται πάντε ϛρατιῶται, οἳ τοῦτον ἐπί τι ὄρος ἀναβιβάσαντες, λόγχαις κατέτρωσαν. καὶ ὕτω πρὸς Κύριον ᾠξεδήμησεν:~

Ἐκ τῆς αὐτῶ Περικόπης.

Τί δὲ ζῶν ὁ Ἀπόστολος, σὺν Ἀβαμῆ τιμὴ ἐμπόρῳ, τὴν Γ'μδίαν διαπορᾷ. ἐπίτι δὲ δωμάτιον τῆς Ἀμβραπόλεως καταλύσιν. ἐκδόμτος δὲ τὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Χώρας ἐκείνης τὸ ἑαυτῶ θυγάτριον εἰς γάμου κοιμωμίαν, σωεορτάζειν Σ τὰς παρατυχόμτας σωέβαινεν. ὁ μὲν ὖν Ἀπόστολος ϛὰν τὸ ἀντελέτερον ἀμέβλητη τῆς ϛαπεζῶν. παύτων δὲ ἐμφορουμένων ϛὰν τοῖς ἐδωδίμοις, μόνος ἔτος ἀμέτοχος τῆς τοιούτων ἰῶ. σώφρων γὰρ ὢν, καὶ ἑαυτῷ προσέχων, ἐκάθητο σωεσϛαλμένος. τῆς διακομένων ὖν τις, ἀπορμοίᾳ ἀρθεὶς, ῥάπισμα δίδωσιν αὐτῷ, εἰρηκώς. εἰς γάμον κληθεὶς, μὴ σκυθρώπαζε. ἀλλὰ χαῖρε σωηδόμενος τοῖς συμπόταις. Σ ὁ Ἀπόστολος. ἀπαλείψαι σοι Κύριος τὸ σφαλὲν εἰς τὸν ἐπιόντα αἰῶνα, τῷ τύψαντι ἔφησε. τὴν δὲ ἀκρατῶς κατ' ἐμοῦ ἐκταθεῖσαν χεῖρα, θῆρα ἐπιμερισάτωσαν ἄγριοι ἐν τῷ παρόντι, εἰς πολλῶν παιδείαν. ϛ ἅμα τῷ λόγῳ, ἐπιδραμὼν ὁ ῥαπίσας, οἰμοχόος γάρ ἰ, ὕδωρ διακομίσαι τοῖς δαιτυμόσιν εἰς κρᾶσιν οἴνου, ϛὰν θηρὸς τῷ φρέατι παρακαθημένου διαϛαραχθεὶς, ϛ ἄγχις αὐτῶν τῆς ἐγκάτων, ἀπέψυξε. τότε κύων ἐκ τοῦ παρατυχόμτος, τὴν τὸν Ἀπόστολον τύψασαν δεξιὰν ἐρρίμενον ἐπ' ἀμφόδου λαβὼν, ἐν αὐτῷ τῷ συμποσίῳ εἰσήει, τὴν ἀδικίαν ὡς πᾶσι ϛὰν δεικνύων. διαπορόμτων δὲ τῶν δαιτυμόνων περὶ τῆς χειρὸς, τίνος ἄρα αὖ εἴη, γνώτις τινὸς τῶν αὐλούντων διαπρύσιόν τι φωνήσασα, φησί. μέγα ἡμῖν ἀνεγνωρίσθη σήμερον μυϛήριον. ἀκούσατε οἱ ἀνακεκλημένοι. Θεὸς, ἡ Ἀπόστολος Θεοῦ σὺν ἡμῖν ἀνακλιθῆναι ἠξίωσεν. ὃν γὰρ εἶχον ὁμόγλωσσον καταυλοῦσα ϛ ἠδύνησα, ἤκουσα τῷ τύψαντι τοῦτον οἰμοχόῳ, φήσαντα, τὴν τότε δεξιὰν χεῖρα ϛὰν κυνὸς σύρεσθαι εἰς ἐπίδειξιν τῶν πολλῶν, ὅπερ πάντα ὁρᾶτε γεγενημένον. καὶ ὡς τοῦτο διεβοήθη ἐπὶ πᾶσι τὸ θαῦμα, Σ εἰς τὰς τοῦ κρατοῦντος ἦλθεν ἀκοὰς, μετὰ τὴν λύσιν τοῦ συμποσίου, προσκαλεσάμενος τὸν Ἀπόστολον ἔφη ὁ Βασιλεύς. εἰ ἐπαρᾶσθαι οἶδας Σ θανάτου ἐπάγειν, δεῖξον καὶ τῆς σῆς ἀνοχῆς τὸ δραστήριον, εἰς τὴν σήμερον ἐκδοθεῖσάν μοι παῖδα. τοῦτο περιχαρῶς δεξάμενος ὁ Ἀπόστολος, πρὸς τὴν ἐπιθαλάμιον εἰσέδυ παστάδα. καὶ τὰς μὲν εἰς σωφροσύνην ἐπιστρέξας, Σ τῆς σαρκὸς ἀπώσασθαι τὴν ἡδυπάθειαν πείσας τότε, Σ τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἐκεῖθεν ᾤχετο. μετὰ μικρὸν δὲ προσεοικότα τινὰ τῷ Ἀποστόλῳ, ὁ νυμφίος ὁρᾷ τῇ μεαύλει προσομιλοῦντα, Σ Θωμᾶν εἶναι ϛὰν τοπάσας, ἔφη. οὐχὶ πρὸ παύτων ᾠχῆλθες, πῶς ἄφνω πάλιν γέγονας, ἀπορῶ. ϛ ὁ Κύριος. ἐγὼ Θωμᾶς οὐκ εἰμὶ, κτ' χάριν δὲ ἐκείνου ἀδελφός. ὃς δ' ἂν ἐμοὶ ὡς ἐκεῖνος ἀκολουθήσῃ, ἀπαρνησάμενος Κόσμον, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ οὐ μόνον ἀδελφὸς, ἀλλὰ ϛ συγκληρονόμος τῆς ἐμῆς Βασιλείας γενήσεται. τοῦτο εἰπὼν, ἀπ' αὐτῶν ἀοράτως διέϛη. ἐκεῖνοι δὲ τὸν λόγον ὡς μαργαρίτην ἐγκολπωσάμενοι, ὁλομύκτους δεήσεις τῷ φανέντι προσέφερον. ἕωθεν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὸν κοιτῶνα, οὗθα οἱ μέοι, κατέλαβεν. αὐτίκα δὲ τούτους καθεζομένους ἀρωὴν, ταραχθεὶς τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαζεύξεως, τὴν αἰτίαν ἠρώτα. οἱ δὲ πρὸς αὐτόν. ταύτην τὴν διάζευξιν ἀνόμεθα μέχρι τέλους ἡμῖν διαφυλαχθῆ-

θῶαι, ἵνα ἐν τῷ τῆς κεφαλῆς καιρῷ, εἰς τὸν μυμφῶνα τὸν ἀκατάλυτον, ἀδιαίρετοι μείνωμεν, κατὰ τὴν τοῦ φωτὸς ἐν ἡμῖν τῆς ξένης ἐπαγγελίαν. Καὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς ταραχθείς, δωρεῶν ἀποχέσεις, ἐφ' ᾧ τὸν ἀπατεῶνα ἀνελεῖν καὶ παραιτῆσαι ἐπαγγείλατο. ἀλλ' ἐπεὶ ζηλότυπον ἐξεράνησεν ἐξορύξεις, ἀοράτως μᾶλλον τοῖς κατηχουμένοις ἐπιχειρίζων ὁ ζητούμενος ἐποιεῖτο. ὡς Καὶ τῇ προσοχῇ τῆς αὐτῶν πίστεως, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ Βασιλέως καταλεαῦναι, καὶ τὴν ὑστεραίαν Χειροτονίαν πᾶσαι γενέσθαι. ὅτι δὲ οὐχ' οἷόν τε τὴν ἀρετὴν διαλαθεῖν, ἔδειξεν αὐτὴ καὶ τὸν Ἀπόστολον ἐν Γαλάταις διαβιβάσαι. καὶ πρὸς αὐτὸν ἤτοι τὸ βάπτισμα λήψομενοι, παραγενομένου οἱ δόκιμοι μαθηταὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, ἀκλινῶς ταύτην ἐδόξαζον. ὅτε γὰρ πρὸς Γαμβαθόρον εἰσέβαλε τοὺς Γαλάτας Βασιλέα ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, ποίαν εἶδέναι αὐτὸν ἐν ξύλοις ὀργασίαν ἐπύθετο, καὶ ποίαν ἐν λίθοις. Ὁ Καὶ μὲν ξύλοις, ἄροτρα, κώπας, ζυγοὺς, καὶ πηδάλια. Καὶ δὲ λίθοις, σήλας, ναοὺς, καὶ Βασιλείων οἰκοδομὰς κατασκάζειν ἐμπειροτάτως ἔλεγεν εἰδέναι. Ὁ Βασιλεύς. ἄραγε παλάτιον ἐν ᾧ τόπῳ ἐφέσεως κέκτημαι, δυνάσαί μοι κατασκάψαι πρὸς θεραπείαν; καὶ ὁ Ἀπόστολος ὡς κατέθετο, μηδὲν μελήσας, χρυσὸν αὐτίκα λήψεσθαι ἐκέλευσε πρὸς τὴν τῆς ἐπιτηδείων μετακομιδὴν, καὶ τοὺς θεμελίους ἄρτι καταβαλεῖν ὑπετίθει, τὸν τόπον ὑποδεικνύς. ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ παρόντος καιροῦ ὦ Βασιλεῦ τὸ κτίζειν ἐπίτηδες, ἀλλὰ τοῦ ὑπερβορεταίου μᾶλλον μιμοῦς. οἶμαι δὲ τοῦτο εἰρῆσθαι τῷ Ἀποστόλῳ, διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τῆς βεβιωμένου ἀμοιβήν. διὸ καὶ τὴν τοῦ κρατοῦντος ἀφυῶς παρεκρούσατο γνώμην. λαβὼν Καὶ χεῖρας, καὶ καμόμιον, καὶ τὴν διάθεσιν ἐπιμελῶς διαζωγραφήσας, ἀλύπως ἔπαθεν ἔχειν αὐτοῦ τὸν σκοπόν. ἀγαθεὶς δὲ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ περιδέξιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ ἱκανὸν τῆς ἀμαλωμάτων αὐτῷ ἐπιδοὺς, οἴκοι ἐπανεκάμπτεν. τότε ὁ Ἀπόστολος εἰς τὰς τῆς δεσμίων χεῖρας ἅπαν τὸ χρυσίον κα-

ταβαλὼν, ὡς Ἀπόστολος ἀχειροποίητον οἰκίαν ἐν τῇ τῆς πρωτοτόκων αὐλῇ τῷ Βασιλεῖ κατεσκάσεν. ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς ἱκανὸν χρόνον παραδραμόντος, ἔσω δὲ περὶ τοῦ ἔργου μαθεῖν, ἤκουσε δὲ, τὴν σέγλην μόνην ἀπολείπεσθαι, ἐκ περιχαρείας ὡς ἀληθεύσαν τὴν ἀγγελίαν ὑποτοπάσας, ἑτοῖον χρυσίου ὅλκιον τῷ Ἀποστόλῳ πέπομφεν, εἰρηκὼς, καλλιεροῦσαί μοι τὴν ὀροφὴν τῆς οἰκοδομημάτων διὰ τάχους ἀποτέλεσον. ἵνα ὅταν αὐταῖς ὄψεσιν ἴδω, λόγοις ἐπαίνων τῆς ἐπιστήμης τὸν πλεονέκτην ἐγκωμιάσω. αὐτὸς δὲ πάλιν τὸ χρυσίον ἀπολαβὼν, εἰς οὐρανὸν ἄρας τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα, ἀνεχαριστῶσι φιλανθρωπεῖ ἔλεγεν, ὅτι ποικιλοτρόπως ἑκάστου τὴν σωτηρίαν οἰκονομεῖν οἶδας. καὶ τῆς προτροπῆς πάλιν ἐχόμενος, ἅπαν τοῖς δεομένοις τὸ ἀργύριον διένειμεν. Καὶ τούτοις πᾶσιν, ὡς τιμὰς τῆς ἐκείσε, ἐν οἷς ὁ Ἀπόστολος διαβιβάσας, καὶ χρόνου τινὸς διαῤῥάσαντος, πρὸς τὸν Βασιλέα ἀφίκοντο, καὶ περὶ τοῦ καλλους τῆς οἰκοδομημάτων μαθεῖν ἐμέριμνο, ἤκουσε, μὴ προσδοκᾶν τὸ σιῶλον ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς οἰκοδομὰς κτισμάτων, ὡς τοῦ χρυσίου παντὸς τοῖς πόνοις διαμεμηθεύντος, μᾶλλον δὲ ὅτι καὶ Θεοῦ ἀμοιβὴν κηρύσσει, καὶ τοῖς προσφοιτῶσιν αὐτῷ ξένα τινὰ θαυματουργεῖ, μὴ δ' ὅπως τὸ σιῶλον σιτιζόμενος. ὁ Βασιλεὺς δὲ καταχέτω μανίας πληγεὶς, καὶ τὸν Ἀπόστολον μετασειλάμενος, ἐπιμαθέσθαι, εἰ τὸ παλάτιον ἔκτισαι. ὁ δὲ ὑπολαβὼν, εἶπεν. ὁ παρὰ τοῦ ἀληθινοῦ ἀρχιτέκτονος ἐγὼ οἰκοδομεῖν μεμάθηκα, Βασιλεῦ, τοῦτό σοι ὡραῖον καὶ παμμεγέθη παλάτιον ἔκτισαι. καὶ ὁ Βασιλεὺς, ἐξ αὐτῆς παραγενομένου, τὸ κατασκάνασθαι ἴδωμεν. ὅμοι δοκεῖ, ὁ Ἀπόστολος ἀπεκρίνατο, τὴν τότε χρῆσιν ἔχειν σε τὸ παρόν. ἀλλ' ὅτε μεταβάσης γένῃ τῆς ὧδε, τότε τοῦ κτισθέντος ἀνήσεις ἁρμόδιον τὸ κατάλυμα. καὶ ὡς δῆθεν ὁ Βασιλεὺς χλευάζομενος, τοῦτο γὰρ ὑπέλαβε, θηριωδῶς κατεβρόντησεν εἰπών. τὸν ἀπατεῶνα τοῦτον, εἰς σκοτεινότατον λάκκον, σὺν τοῖς ἀγαγόντι μοι ἐμπόρῳ, ἀσφαλισθῆναι προστάττω· ὡς δὲ τοῦτον ἤφρασε

δεσμώτιν εἶχε κατάκλειστον, ὁ τῦ Βασιλέως ἀδελφὸς, ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ὡς δῆθεν τῷ ἀδελφῷ συναλγῶν, καὶ ἀθυμίας μέρει ἐπιπεσὼν, πρὸς θάνατον ἤπειγε, τὸν Βασιλέα προσκαλεσάμενος ἔφη. διὰ τινὰ τῦ δολίου συμβᾶσάν μοι ἐπήρειαν, τινὶ ψυχικῷ παθῶν ἤδη, τῆς ζωῆς ὑπεξέρχομαι. ἐξ ἑκατέρων ὅπως ὁμιλήσω, ἀπορηγεὶς ἄφωνος ἔμεινε. τότε τινὶ ψυχικῷ αὐτῦ λαβὼν Ἄγγελος, τὰς σκιὰς Κυρίε ἐπιπορεύομενος, ὑπεδείκνυε τινὶ τόπον ἀνάπαυσιν. ἐξ ὡς οἵαν οἰκῆσαι βέλτιστο ἐπηρώτα. καὶ ὡς ἔγνω ἡ ψυχὴ μίαν τὸ ἄριστον ἔχουσαν, καὶ ἅπασι ταύτην ἐδείκνυε τῷ Ἀγγέλῳ, ἵν' ἐν μέρει ταύτης τῆς κατοικίας οἰκῆσαι παρεκάλει. ἵν' ὁ Ἄγγελος, ἐν ταύτῃ οἰκῆσαι ἀνέωσαν. αὕτη γὰρ ὅτι τῦ ἀδελφῦ σου, ᾧ ὁ ξένος αὐτῷ Θωμᾶς ᾠκοδόμησε. καὶ δέομαί σου αὐτέφησεν, ἀλλά μοι πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν. ἀτόμως γὰρ ὠμνοσάμην αὐτῷ, ἄν ἐκείνου ἐπαμέλθω. ἀνδὲ γὰρ οἶδε τὸ κάλλος αὐτῆς. τότε ἐπαμακάμψας ὁ Ἄγγελος τινὶ ψυχικῷ, τῷ νεκρῷ σώματι ἀποδίδωσιν. ὡς ἀπὸ καρδίας δὲ τιμὸς ἀμαμήνας ὁ τεθνηκὼς, τοῖς παρεσῶσι τὸν ἀδελφὸν ἐπεζήτει. ἵν' παραγενομένῳ, πρὸς αὐτὸν εἴρηκεν. ἀμνδοιάσως πέποισμαι, ὡς τὸ ἥμισυ τῆς Βασιλείας σου προείλου δῶναι εἰς τινὰ ἐμὸν ἀναβίωσιν. ὅθεν μικραίτιμα χάριν αὐτῷ παραχεῖν μοι. ἵν' μὴ ὑπόθεο χαρίσασθαί μοι. ἵν' ὁ Βασιλεὺς, ὅσον ἐπὶ τινὶ χεῖρα ὄφελ', φιλτάτῳ προθύμως χαρίσομαι, ὅρκῳ τῦτο βεβαιώσας. τότε ἀνύποπτος ὅλως τὸ ζητούμενον τῷ ἀδελφῷ ἐπεγράψησεν, εἰπών. τὸ μὲν Οὐρανοῖς σοι παλάτιόν μοι ἐπίδος, εἰς ὅσον βέλη χρημάτων ἀνταλλαγήν. ἵν' ὡς πρὸ ἐμοῦ ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ γενόμενος, ἔφη. ἐμοὶ παλάτιον ἐν Οὐρανοῖς; πόθεν; καὶ μὴν ἔγισοι ἔφη, εἰ ἵν αὐτὸς ἀγροῖς, ὅπόρσοι ὁ ἐν φρενὶ ἐδομήσατο ὑπηρέτης. ὡς ἐξ αὐτοῦ ἐγὼ τῇ πρὸς σὲ ἀχθόμενος λύπῃ ἀφαγεὶς, τότε εἶδον τινὶ καλλονήν. τότε σωθεὶς ὁ Βασιλεὺς τὸ λεγόμενον, ὕτω πῶς τὸν ἀδελφὸν ἀπεκρύσατο εἰπών. εἰ μὴ τῷ ἐπὶ τινὶ βασιλείαν κειμένῳ τὸ ζητούμενον ἰῶ, ἐξ ἀμάγκης ἡ τῦ ὅρκου λύσις ἐπισφαλής. εἰδὲ τῷ ἐν Οὐρανοῖς ἀποκεκληρωμένῳ, αὐτὸς τὸ λεγόμενον δίκασον. ἀλλ' ἐπεὶ παρέσιν ὁ τέκτων, λάβε τῦτον, ἵν' ὦν ἐθεάσω, σκιάσει σοι λαμπρότερα. τῦτο εἰπὼν σιὼ τῷ Ἀβάμ, τῆς φυλακῆς τὸν Ἀπόστολον ἐξάγει. ἐ πεσὼν αὐτῦ πρὸς τὰς πόδας, τῆς σωτηρίας τὸ σφαλὲν συμπαθῆσαι ἐζήτει. Ὡσὶ τῦτο τῷ Θεῷ ἀχαριστήσας ὁ Ἀπόστολος, ἐ ἀμφοτέρως τῷ λόγῳ τῆς χάριτος καταλαμπρύας, δὺς αὐτοῖς τὸν ἀρραβῶνα τῆς ἀκρατῦ Βασιλείας, ἐφ' ἑτέρας αὐτὸς κηρύσσων ὥρμητο πόλεις. δοξάζων ἐ ὑμνολογῶν τὸν Πατέρα, ἐ Υἱὸν, ἐ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα Παφλαγόνος, τῦ Ὁμολογητῦ.

ᾨ. Θλίψεις νήσασα εἰκόνων θείων χάριν,
Χαίρει χαρᾷ Νικήτας οἵαν οἱ Νόαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἐρωτηίδος.

ᾨ. Ἐρωτηίδα πυρπολῦσι παρθένον,
Ἔρωτι Χριστῦ τινὶ προπυρπολυμένῳ.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ἐμπαίγμων.

ΜΕτὰ τῆς ἄνω χορεστασίας ὡς Ἀπόστολος, χαίρων συγχορεύεις Μάκαρ ἐν Οὐρανοῖς, ἀναμέλπεις τε γηθόμενος. ἀνυμνούμενος ἐν ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε·

ΑΠὸ πράτων, ἕως πράτων ὁ σὸς διέδραμε, φθόγγος ἐ ῥημάτων θείων ἡ προφορὰ, τὰς κραυγάζοντας παιδεύουσα. ἀνυμνούμενος ἐν ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε·

ΝΑὸς ἐγένου, σὺ τῆς Τριάδος παναοίδιμε, ὅθεν ἐ μανὺς Εἰδώλων τε ἐ βωμὺς, ἀπεκάθηρας Ἀπόστολε, μανὺς δὲ ἤγειρας, εἰς ὑμνῳδίαν ἐ αἶνον Χριστῦ τῦ Θεῦ·

Θεοτοκίον.

ΝὈμὺ δουλείας, τῇ σῇ γενυήσει ἐλευθερώμεθα. σὺ γὰρ Θεοτόκε τὸν ἐλεύθερωτὴν, ἀπειραμβρως ἡμῖν τέτοκας. ἀνυμνούμενή σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπαρχεις Παναμωμε Δέσποινα·

Ὠδὴ, η'. Παῖδας διαγεῖς.

ΘΕῷ ὁμιλῶν σεσαρκωμένῳ, σαρκὸς ἐπιλελησμένος ἐμαπέφυσας. τινὶ δὲ ὑπερκόσμιον, θέωσιν ἐπλύτησας, τῇ πρὸς Θεὸν ἐγ-

ἐγγύτητι θεοποιούμενος. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἀ Γάπῃ Θεῷ συγκεκραμένος, τὸν θάνατον μετ' αὐτοῦ Μάκαρ ἐπόθησας, τοῖς συμποτρόλοις σου, ἄγωμεν φθεγξάμενος. καὶ σὺν αὐτῷ τὸν θάνατον καταδεξώμεθα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Ἁ Μᾶς ὁ Χριστὸς τοὺς Ἀποστόλους, μεφέλας τῆς ἐκουσίου βροχῆς ἔδειξεν, ὄμβροις ἐπικλύζοντας, θείας ἐπιγνώσεως, τὰς Ἐκκλησίας παύσοφοι, καὶ καταρδεύοντας. καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Θεοτοκίον.

Ὡ Μωμ καθαρὰ καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης ἁγιωσύνης ὄσα τέμνος, Λόγον τὸν παμάγιον, πάντας ἁγιάζοντα, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ἐκυοφόρησας. διόπερ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἀ Ϊδας ἀναγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσαν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ὨΙδὴ, θ'. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Ῥ Η͂μα φωτοφόρον ἐδείχθης, ἐπικαθήμενον τὸν Λόγον, τῇ ἀπειθεστάτῃ σου ψυχῇ, καὶ θεοφόρῳ ἐπιφορόμενος, πρὸς σωτηρίαν ἐνόδευε, ἱκετεύοντα τοὺς ὑμνοῦντάς σε:~

Οὗ τὴν παμμακάριστον μνήμην, ἐπιτελοῦντες δυσωποῦμεν, πάσης βλάβης σωθῆναι, τῇ μεσιτείᾳ τῆς παῤῥησίας σου. ἵνα ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, ἔχεις Θωμᾶ μακαριώτατε:~

Ἡ μῶν τὴν μνήμην σου πάντες, Θωμᾶ Ἀπόστολε τελοῦμεν. φώτισον ἁγίασον πίστει, πειρατηρίων καὶ περιστάσεων, καὶ παθημάτων πάντοτε, ἀπολυτρούμενος πρεσβείαις σου:~

Θεοτοκίον.

Ὄφθης θεομύμφευτος Μήτηρ, καὶ παρακήρατος Παρθένος. σὺ γὰρ παρθενίαν καὶ τόκον, εἰς ἓν συνῆψας ἄλλοτε Δέσποι-

μα, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, πάσης τῆς κτίσεως γενόμενα:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἱ Ὸς ἀχειροτμήτου ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωτῆρας, τὰς διεφθαρμένας φύσεις. διὸ ἐπαγγελλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλαρ. Γυναῖκα ἀκατάσχετε.

Τ' τοῦτα Σὺ Ἀπόστολε, Χριστὸν τὸν παμοικτίρμονα, εἰρήνην δώρησαι πάσῃ, τῇ Οἰκουμένῃ Σὺ νίκας. τῷ φιλοχρίστῳ Ἄρματι, ἡμῶν τροπαιούχων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν αἴτησαι, τοῖς σὲ Θωμᾶ ἀφνεύσιν, ὡς Μαθητὴν θεηγόρον:~

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Ρ Ιστὸς ὁ μέγας Ἥλιος, ἀκτῖνά σε πολύφωτον, ἐν τῇ Γῆ ἐκπέμπει, τὴν ζοφερὰν πλάνην Μύστα, σωτήρως ἐκδιώκοντα, Θωμᾶ σοφὲ Ἀπόστολε. Σὺ τοὺς λαοὺς φωτίζοντα, Τριάδα σέβειν τὴν θείαν, παρ' ἧς φρυάττεσθε πάντα:~

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἀ μάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῆς Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογενήτρια, ὅταν καθήσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ:~

Εἰς τὸν ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου, λέγονται Σὺ τὰ παρόντα, ἦχος, α'. Ἀματολίου.

Ρ Ιστῷ ἠκολούθησας Θωμᾶ Ἀπόστολε, Σὺ τοῦ Κόσμου κατεφρόνησας, καὶ τὰ τούτου διδάγματα ἐν τῷ ταμείῳ σου κρύψας, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος. ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς Ἔθνεσι, καὶ τὰς τούτων ἐκ τῆς πλάνης, καὶ τῆς παθῶν σκοτισθείσας ψυχὰς, ἀπολαῖς τοῦ Σωτῆρος ἐφώτισας, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον:~

Ἦχος, δ'.

Ὢ τῆς χώσεως θείῳ πυρὶ, τὴν ψυχὴν καταυγασθείς, ἐν πᾶσι τοῦ Δεσπότου μιμητὴς γέγονας, ὡς σύνομος Μαθητὴς, Θωμᾶ Ἀπόστολε. τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας, ἀνεβῶν ψυχὰς ἐζώγρησας. ὅθεν καὶ τὴν τῆς Ἰνδῶν ἐζοφωμένην διάνοιαν, τῷ τοῦ θείου Πνεύματος ἀγκίστρῳ ἐσαγηνεύσας.

Χριστὸν τὸν Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, ὑμᾶς ῥυσθῆναι τῶν ἐχθρῶν, ἐζοφωμένης ὄψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ὁ μὴ τῆς ἁλίας βυθὸν καταλιπὼν, τῷ τῶ Σταυρῶ καλάμῳ πίστει προσέδραμες, καὶ ἐν αὐτῷ πάντας ἐζώγρησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε. διὸ σὺ τὴν ἄχραντον πλευρὰν τοῦ Λόγου, τῇ χειρὶ ψηλαφήσας, τῇ πεπαρμένῃ ἥλῳ τὰς ὠτειλὰς, τῷ δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκτενῶς πρέσβευε ἀεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου, καὶ Βάκχου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσωμεν ὃ. ζ'. καὶ ψάλλομεν ΠΠ. ἦχος, ά.

Παμμάκαριοι Μάρτυρες.

Ἄναξε καὶ Σεργίε ὑμᾶς, ὁ τῆς δόξης Κύριος, κατακοσμήσας ταῖς χάρισι ταῖς τῆς ἐπάσεως, θαυμαστὸς ἐν Κόσμῳ, ἀνέκλεως ἀνέδειξε, μοσχύτας δι' ὑμῶν θεραπεύων ἀεί. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἄναξε καὶ Σεργίε ὑμεῖς, ὡς τῆς γῆς ἀθλήσαντες, ἐν Οὐρανοῖς συγχορεύετε, σὺν ἀσωμάτοις γὰρ, ἀεὶ παρεστῶτες, τῇ Τριάδι Ἅγιοι, καὶ δόξῃ ἀφθάρτῳ ἀγάλλεσθε. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἄναξε καὶ Σεργίε ὑμεῖς, τῶν ἐχθρῶν τὴν σύγχυσιν, ἀνδρείως ἄμφω ἐλύσατε, καὶ τῆς Εἰδώλων δὲ, ὀλεθρίαν πλάνην, ἀσεβῶς ἀπώσασθε, Χριστὸν τὸν Βασιλέα κηρύξαντες. ὧν ἱκετεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ἔργοις καὶ Βάκχος, ἡ φαιδρὰ τῆς Μαρτύρων καὶ τερπνὴ λαμπηδών. τῆς μὲν Τυραννίδος τὸ θράσος κατέβαλε, τῆς δὲ Εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησε. καὶ τῆς θεογνωσίας τὸ τέλειον μυστήριον, λαμπρᾷ τῇ φωνῇ, ὑφηγορούμενος ἀμεχήρυττον. ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, ὁ τέτων μομοδότης, ἀγωνοθέτης τε καὶ στεφανοθέτης, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, κατὰ τῆς ἀοράτων καὶ ὁρατῶν δυνάμεων, τὸ κράτος ἀναδήσασθαι:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἅλων κυήσασα, Δικαιοσύνης Παράμωμε. τὸ ζοφῶδες διάλυσον, παθῶν τῆς θλιβόντων με, καὶ τὸν ἀπατῶντα, τὸν ψυχικόν μου ὄφιν, καὶ καταθέλγοντά με νῦν, φιληδονίαις καὶ ματαιότησι, πόρρωθεν ἀπωδίωξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐν γαλήνῃ φυλάττουσα, ἀπαθείας τὸν δρόμον:~

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ταυρόμορφον βλέπουσα, καὶ τὸν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Παράνομος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα. τί τοῦτο Τέκνον μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀπετιμήσω ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοὺς καὶ ἀνάδεις με, ἀτεκμωθήτως παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν:~

Εἰς τὸν ΠΠ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Κραταιώθη τῆς τῶν Χριστοῦ Μαρτύρων, κατ' ἐχθρῶν τὸ σύστημα. ἐν οἷς ὡς φωστῆρες κοσμικοὶ διαλάμπουσιν, οἱ ἀθλητικοὶ καὶ ἄριστοι Ἀθλοφόροι, Σέργιός τε καὶ Βάκχος. τούτοις ἔκλινε τὰ μῶτα ἡ πονηρὰ φάλαγξ τοῦ Δαιμόνου. τούτους ἐξεπλάγησαν Τύραννοι. καὶ ἐθαύμασαν Ἄγγελοι. ὁρῶντες τὸν ἀσώματον, μετὰ σαρκὸς πατούμενον. τῆς δὲ πίστεως ἡ Ἐκκλησία, πανήγυριν ἑορτῶ καὶ κοσμικῶ χαρμονῆ, ἐπιτελοῦσα βοᾷ. ὁ ἀθλήσας σαρκὸς πεδήσας τὸν ἰσχυρὸν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Ἁγίων σου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὦ τῆς παραδόξου.

Ὡς σου τὸν χάριν ὑμνήσαι μι, καὶ τὸν πολλὸν πρὸς ἐμὲ, τὸν ἀνάξιον δόλον σου, καθ' ἑκάστην πρόνοιαν, τίς σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; πῶς δέ σε φράσω τὸν ἀγαθότητα, καὶ τὸν ποικίλον ὅντως κυβέρνησιν; σὺ δή μ' ἔτι νῦν, εἰς ἀεὶ μοι πρόσηθι, παντὸς κακοῦ, ζῶντα καὶ θανόντα με, ἐκλυτρωμένη σεμνή:~

Σταυ-

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ψ Τῇ παραδόξῳ θαύματος, ὦ μυστηρίου καινοῦ, ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ὁμ σταυρῷ θεωρῆσάσε, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν αἰωδύνως φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε κράζουσα, οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεινὸς, δῆμος ἐ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ἐ Μάρτυράσα Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σιωπήθης ἓλό. Καθέμες τῆς Ὀκτωήχου, β'. ἐ τῇ Ἁγίων εἰς, ς'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὸν ἄγιον Ἀθλοφόρον, ἐ Βάκχον ἀοίδιμον ᾄδω.

Θεοφάνους. Ὦδὴ, ά. Ἦχος, ά.

Σῶ ἡ φοταυγὴς δεξιά.

Ε Ἔργιε θράπον τῷ Χριστῷ, συμπρεσβεύτιν προσλαβὼν ἐ συλλήπτορα, Βάκχον τὸν ἀοίδιμον, μεθ' ὧν τὸν Ἄθλον θεοφρόνως ᾠδυσας. λόγον μοι σοφίας, ὑμᾶς ὑμνοῦντι βραβεύσατε.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστοῦ, πέτραν τῆς πίστεως Ἅγιοι Μάρτυρες. θεμέλιον, ἐπ' ἀσφαλοῦς ἐρηρεισμένοι πίστεως, πρόβολοι ἐ πύργοι, τῆς ἀσεβείας ἐδείχθητε.

Ἡ μασι πιστὰ ἄσαντες Χριστῷ, ἐ πρὸς αὐτὸν ἀκλινῶς ἀτενίζοντες, πᾶσαν διεστύσατε, παρθρχομένην ἀδοξίαν Ἅγιοι. δόξης ἀϊδίου, καταξιωθέντες τῷ ἔρωτι.

Ε Ἔμφυς ἐ πατρίδος καὶ τιμῆς, διὰ Χριστὸν γυμνωθέντες ἀγάλλεσθε, ἐ περιβαλλόμενοι, θηλυπρεπὲς ἀνδρειοφρόνως ἔνδυμα, τὴν τῆς ἀφθαρσίας, κατασολὴν ἠμφιάσθητε. Θεοτοκίον.

Λεως γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ ἀμενὴ Θεομῆτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. σὲ γὰρ προστασίαν, ἐ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Ὦδὴ, γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ὁ Μόνος γινώσκων ὡς Θεὸς, τὰ πάντα πρὶν γενέσεως, τὴν πρὸς αὐτὸν ὁρῶν ὑμῶν πρόθεσιν, σοφίας λόγον ἐ θείας χρώσεως, ἐ στόρῥῦ φρονήματος, δαψιλῶς ἐμέπλησεν, ὡς αὐτῷ στρατιῶτας μακαρίους.

Ν Ομίμως θράπουτες Χριστῷ, ἀθλῆσαι προελόμενοι, τὴν φθειρομένην δόξαν ὑ

ῥέυσαν, ἐ Κόσμοι πάντα ἐ κοσμοκράτορα, λογισμῷ θεόφρονι, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐβδελύξασθε πόθῳ τῷ κτίσαντος.

Χ Ἁμάτοις μοὸς ἐπιβολαῖς, Θεῷ μὴν παρεισάμενοι, ὑ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης πληρόμενοι, ὑ τῆς ἀφράστου μακαριότητος, σαφῶς ἀπολαύοντες, πειρασμῶν Ἀθλοφόροι λυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Α μάτῳ κραταιόμενος τὸ πρὶν, Ἀδὰμ μὴν ἠλάθρωται, τῇ σῇ γενήσει μόνη Θεόνυμφε. ζωὴν γὰρ ὅπως τὸν ἀμύστατον, ἐνωθεῖσαν σώματι, Ἁγνὴ καθ' ὑπόστασιν, ὑπὲρ φύσιν ἐ λόγον ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, ὑσίας τὴν ἀθένειαν, ἐ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόμε δυνάμει, τοῦ ὕψους δυνάμιν, τὸ βοᾷμσοι ἅγιος, ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου δόξης φιλάθρωπε.

Καθ. ἦχ. πλ. Τὴν σοφίαν ἐ Λόγον.

Α τῆς πίστεως αἴθη τὰς Νοητὰς, μαργαρίτας Κυρίου ἐ Ἀθλητὰς, Σῶν τιμήσωμεν, καὶ τὸν Βάκχον τὰς Μάρτυρας. ὡς τὸν ἐχθρὸν τὸν πλάνον σὺν θέου πατήσαντας, ὑ τῆς Εἰδώλου πᾶσαν ἰσχὺν ἐδαφήσαντας. ὅθεν ἐπαξίως, θραμόθεν τὸ στέφος, τῆς νίκης δεξάμενοι, σὺν Ἀγγέλοις χοράζουσι. διὸ πίστει βοήσωμεν. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ν Θυμοῦμαι τὸν κρίσιν καὶ δεινὸν, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινὸς, ἄξια ἐ δέομαι, Θεοτόκε παρύμνητε. πρὸ τοῦ τὰς πύλας φθάσαι, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μεταμοίας ὁδὸν ὁδηγοῦσά με. ἵνα σὺν χαρίστως, προσκυνῶν σὲ ὑμνῶσα, τὸν ἄμετρον δυνάμιν, ἐ τὴν θείαν αὐτοῦ ἐλεημοσύνην, Παναγία Θεόνυμφε. πρεσβεύσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἐ αἰτοῦμαι δοθῆναί μοι, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Α ρεσῶσα σὺ Κόρη σὺν τῷ Σταυρῷ, καὶ ὁρῶσα τὸν σὸν Υἱὸν ἐ Θεὸν, σταυρούμενον ἀλάλαξε, ἀμέτρως ἀπαράτησα, παρειὰς

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ

ρειας καὶ προσβρέχουσα, τοῖς δάκρυσιν ἔλεγε. Ὦ πῶς ἐμέγκω ταῦτα, ἢ τ' ἄλλα τῆς ὕβρεως, ὅσος Σ καλάμυς τὰς τύψεις, ῥαπίσματα φόρτα, κολαφίσματα ῥᾳσίμτε, τῆς πλάυρας ἐξορύγματα, ἢ ἀμωδιώσας κυήσασα; μιῶ δὲ αἱ ὀδύναι σφόδρα, ψυχιὼ κατατείχυσι βλέπυσαν, Δέσποτα τὰ παθήματα, ὅσα θέλων ὑφίσασαι:~

Ὠ, δὴ, δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἀμπτῆρά διττοὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐξαμέτειλαν, τὴν ἐμαρτίαν τῷ τῆς γῆς, τότε κραταιμτι δυσσεβεῖ, ποιήμενοι κίμησιν, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀμαρτολὴν ἐπειγόμενοι, τὴν φωτοφόρον Χριστὲ ἢ σωτήριον:~

Τ' ξίφος ἢ πῦρ ἢ διωγμὸς ἢ δὲ μάστιγά, τῆς ἀσεβοῦς περὶ Θεοῦ, γνώμης ἐχώρισαν ὑμᾶς. ζωὴν γὰρ ἠγήσασθε, τὴν τελάυτιν τὴν δι' αὐτὸν ἀξιάγασοι, ἢ μακαρίαν φυφλὴν ἢ αὐώλεθρον:~

Ὡς ἥρες οἱ ὅμπως ἀπλανεῖς τὸ σρέωμα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ Χριστὸ, περιαυγάζυσι φωτὶ τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἢ τὰς ψυχὰς τῆς ἀσεβῶν καταφραίμυσι, τὰς τῆς θαυμάτων ἀκτῖνας ἐκπέμποντες:~

Βάκχος ὁ θεῖος ἢ παράκλητος Σόργιος, ἁμαυτῶν περιφοπαῖς, τὰς ἀσεβείας ὁρᾶσας, τὰς φιλομάρτυρας, πνάυματικῶς πρὸς ἀνωχίαν προφέπονται, τὰς ἀεισείας αὐτῶν προτιθέμενοι:~

Θεοτοκίον.

Ὁμφαία τὰς πύλας τῆς Ἐδὲμ ἡ φυλάττυσα, παραχωρεῖ μιῶ τοῖς πιστοῖς, καὶ ὑποδέχεται φαιδρῶς, τιμίῳ ἐν Αἵματι, τῷ ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς τεχθέντος Παράμωμε, σημειωθέντας ὁρῶσα ἢ χάριτι:~

Ὠ, δὴ, έ. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Γ' τὴν πλάνην ἀληθείας ἐν ὅπλῳ ἐλάσαντες, ἢ Τυράννων καρτρῶς αἰκισμὸς ὑπομείναντες, νικηταὶ γεγόνατε, παρὰ Χριστὸ σεφανωθέντες, ἢ μιῶ ἀξίως ἀγάλλεσθε:~

Ευρόμενοι ἀντιτύπῳ δυνάμει καὶ χάριτι, ἢ δυας τῆς Μαρτύρων κατέβαλε, τὸν τῶν σκότυς ἄρχοντα, ἢ τὺς αὐτῷ δεδυλωμένυς, τῆς τότε πλάνης ἐρρύσατο:~

Αρτεία, καὶ ἀνδρεία ψυχῆς ἢ σφρότητι, διαποίας ξιώσεις τῆς Μαρτύρων ἡ σύνδοξος, ὑπόρεβη ἅπασαν, τῆς διωκτῶν πικρᾶς μανίας, ἢ σὺν Ἀγγέλοις αὐλίζεται:~

Θεοτοκίον.

Νέτειλας Θεομῆτορ ὡς ὄρθρος τὸν Ἥλιον, τὸν ἄδυτον ἱνωμένον σαρκὶ καθ' ὑπόσασιν, ἐν ἀγκάλαις φόρυσα, τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης. διόσε παύτὰν δοξάζομεν:~

Ὠ, δὴ, ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἀσεως πηγὰς Μαρτύρων λείψανα, πλυσίως ἀναβρύουσιν. ἀρυσώμεθα προθύμως οἱ πιστοὶ, ἢ τὺς Ἀθλοφόρυς μακαρίσωμεν, τὸν ἀνκλεῆ Σόργιον, Βάκχον τε τὸν ἀοίδιμον:~

Αρόμενοι τὸν μετ' ἀνόμων σκιώσιν, ἢ πλανῇ δυσχραίμυντὰν, τὸν Οὐρανίον πορείαν ἀσφαλῶς, Σόργιος καὶ Βάκχος ἐπορεύοντο, ἢ πρὸς Χριστὸν λιμένα, ἔφθασαν τὸν ἀχείμαστον:~

Νοίγονται τοῖς Ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, αἱ πύλαι αἱ Οὐρανίαι, ἀνλαβόμεναι τὸ πάθος τῶν Χριστὸν, τὸ τῇ ἐκμιμήσει τῶν Θεῶν ἡμῶν χαρισθὲν, καὶ φυγαδεῦον Δαιμόνων φάλαγγας:~

Θεοτοκίον.

Τ'ρίως σε Θεῦ Μητρὸς Παῤῥένε, φρονῦντὰν καταγγέλλομεν. τὸν γὰρ ἄῤῥαρχον Υἱὸν μονογενῆ, τὸν πρὸ τῆς αἰώνων ἀναλάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀῤῥήτως Παρθένε τέτοκας:~

Ὁ Εἱρμός.

Κύκλωσεν ἡμᾶς ἐχάτη ἄβυσσος, ὠκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῆς ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις:~

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ μὲν πρὸς ἐχθρὺς ἀνδρείως παρετάξασθε, τὴν πᾶσαν αὐτῶν ἀπάτην καταλύσαντες. Σ τὴν νίκην ἄνωθεν, εἰληφότες Μάρτυρες παμάκαρμοι, ὁμοφρόνως ἐκράζετε. καλὸν ἢ τέρπνὸν τὸ συμεῖναι Χριστῷ:~ Ὁ Οἶκος.

Ν Οὐρανοῖς Χριστὲ κατοικοῦντες Σόργιός τε ἢ Βάκχος, Σ τῷ θείῳ φωτὸς τῷ παρὰ σοῦ ἐμφορόμενοι, ἐμὲ τὸν ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας πορεύομενον προσφθάσαντες διὰ τάχυς, ἢ τῆς παθῶν ἀφαρπάσειαν μό-

μόνε ἀθάνατε, φολλά μοι τῆς ἀφθαρσίας καταπέμποντά. ὅπως λάχωμεν ὧν, τῷ φωτοφόρῳ αὐτῶν ἑορτῷ αὐτῶν ἀνυμνῶ, ἐκραυγάζωσοι Κύριε. Καλὸν καὶ τόρμον τὸ σωθῆναι Χριστῷ:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ζ'. Τῶν Ἁγίων μεγάλων Μαρτύρων, Σεργίου καὶ Βάκχου.

ἤ. Χαλκᾶ σὰ μεῦρα Βάκχε πρὸς μάρωμ βίον,
Καὶ πρὸς ξίφος Σέργιε, πῦρ σὴ καρδία.
Σέργιον ἑβδομάτῃ ξίφος ἔκταμε, μεῦρα δὲ Βάκχον.

Τ' τοι ὑπῆρχον Θεῷ Μαξιμιανῷ τῷ Βασιλέως. Ὁ μὲν Σέργιος Περιμμικήριος ὢν τῆς χολῆς τῆς Κιμηλίων. ὁ δὲ Βάκχος Σεκρηδικήριος τῆς αὐτῆς χολῆς. ἀρχῆθεν δὲ τὰ τῆς χριστιανῶν μυηθέντα, καὶ τὰς θεοπνεύστους γραφὰς ἐκμαθόντα καλῶς, διαβληθέντα τῷ Βασιλεῖ, προεκάπησαν ἅμα αὐτῷ θυσίαν τοῖς Εἰδώλοις προσενεγκεῖν· τοῦτο δὲ μὴ καταδεξάμενοι, ἀφηρέθησαν τὰς ζώνας καὶ τὰ μανιάκια τὰ Θεῷ τοῖς βραχίοσι αὐτῶν κείμενα, καὶ περιεσάλησαν θηλυπρεπέσιν ἐνδύμασι, καὶ διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐφ' ὕβρει δῆθεν σίδηρα πεπεδημένοι ἤχθησαν, καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀντίοχον παραπέμπονται, εἰς πόλιν Εὐφρατησίων. ἤδη δὲ πλησιάζοντα, ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλων, θείας ἰσχύος καὶ βάρους ἐπλήθησαν. Ὁ μὲν Βάκχος πρῶτος τυφθεὶς μάστιξι ὠμοῖς, τῆς ὥρας παραταθείσης, ὧν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὸ Πνεῦμα παρέδωκεν. ὁ δὲ Σέργιος διαφόρως ἐξετασθείς, καὶ κρηπῖσι τὰς πόδας καθηλωθεὶς σιδηραῖς, καὶ δρέχειν ἀναγκασθεὶς μακροτάτας ὁδούς, εἶτα καθειρχθεὶς, καὶ αὖθις ταῖς αὐταῖς κρηπῖσι καθηλωθείς, τῇ κεφαλῇ τῷ ξίφει ἀποτέμνεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γαλιανοῦ Πρεσβυτέρου, καὶ Καισαρίου Διακόνου.

ἤ. Σάκκῳ δοθεῖσι καὶ βυθῷ, Θεὸς Λόγος, Διττοῖς Ἀθλητᾶις, σάκκον εἰς χαρὰν τρέφει.

Λαοδίκου βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, καὶ τῇ ἰδίαν Μητέρα ἀποκτείναντος διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὃν ἐφείσατο ἔκτοτε χριστιανῶν· τότε ὁ Μακάριος Καισάριος ἀπὸ τῆς Ἀφρων Χώρας ἐλθὼν, ἐν κώμῃ λεγομένῃ Ταρακλινῇ, ὡς εἶδε τὰς μυσαρὰς θυσίας, κατέπτυσε. συμπαθήσας δὲ ταύτας, καὶ κρατηθεὶς ἐν βραχεῖ ἡμέραις ἄσιτος τῇ φυλακῇ, παρεδόθη τῷ Ἀρματώρῳ. δεσμάθεὶς δὲ τὰς χεῖρας ὄπισθεν, εἵλκετο παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἔμπροσθεν τοῦ ὀχήματος τοῦ Ἄρχοντος, μέχρι τοῦ μαῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὡς ἤδη πρὸς τὸν μαὸν ἀφίκοντο, τοῦ Ἁγίου προσδοξαμένου, πέπτωκεν αὐθέως ἐκ θεμελίων ὁ Ναός. συμπεριλαβὼν ἔνδον, τότε ἀρχιερέα καὶ ἄλλους πολλούς. ὅπερ ἰδὼν Λεόντιος ὁ Ὑπατικὸς, προσέπεσε τῷ Ἁγίῳ, καὶ πιστεύσας εἰς τὸν Χριστὸν, ἐβαπτίσθη αὐτὸς σὺν πάντων παῖδων. καὶ ἐλθὼν ὁ Πρεσβύτερος Γαλιανὸς, μετέδωκεν αὐτῷ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων. καὶ τῷ Ὑπατικῷ αὐθέως τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ἀφαθεμένου ἐξ αἰτήσεως διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου προσευχῆς. θεασάμενος Λοξώριος ὁ ἄρχων τὸ γεγονὼς, ἐκράτησεν Γουλιανὸν τὸν Πρεσβύτερον, καὶ Καισάριον τὸν Διάκονον, καὶ προσέταξε, βληθῆναι αὐτοὺς εἰς σάκκους, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ. οἱ δὲ Ἅγιοι εἶπον πρὸς αὐτόν. ἡμεῖς μὲν Λοξώριε ῥιπτόμεθα ἐν τῇ θαλάσσῃ, σὺ δὲ ὑπὸ δεινοῦ ὄφεως δηχθεὶς, κακῷ θανάτῳ τῇ ψυχῇ ἀπορρήξεις. ὃ καὶ γέγονε. μετὰ γὰρ δύο ἡμέρας περιπλακεὶς αὐτῷ ἐν τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντι δεινότατος ὄφις, καὶ πάντα τὰ τούτου μέλη τύψας, ἄπνουν καὶ νεκρὸν εἰργάσατο· ἐξογκωθεὶς γὰρ ἔκειτο τοῖς ὁρῶσι θέαμα μέγα. τὰ δὲ σώματα τῶν Ἁγίων ἐξελθόντα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὑπὸ Κυρίου κυβερνώμενα, Εὐσέβιός τις Πρεσβύτερος, καὶ Φίλιξ δι' ὀπτασίας ἀποσταλέντα, ὑπεδέξαντο ταῦτα, καὶ διήρχοντο ὅπου ὁ δύσλιμος ἔκειτο. ὃς καὶ θεασάμενος ἐταλαίπωρον ἑαυτόν. ἀλλ' ὁ Υἱὸς τοῦ βαπτισθέντος Λεοντίου τοῦ ὑπατικοῦ, μετὰ τὸ κατατεθῆναι τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα πλησίον τῆς πόλεως, ἀπέτεμε τὰς τούτων κεφαλὰς, ῥίψας αὐτὰς ἐν τῷ ποταμῷ· Κυαρτὸς δὲ Πρεσβύτερος ἐκ τοῦ Κάστρου Καπύης, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου

ὁδη-

ὁδηγηθεὶς, ἀπελθὼν ἔλαβε καὶ τὰ τούτων ἅγια λείψανα, Εὐσεβίου φησὶ Σ Φίλικος. Σ κατέθετο ταῦτα ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, εἰς δόξαν Πατρὸς Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυχρονίου.

ϛ. Κτείνουσι πολλὰ Πολυχρονίου ξίφη, Πρὸς τὰ ξίφη δὲ λήψεται καὶ τὰ γόνατα.

Ο Σ Ἐπαρχίας μὲν ἔφυ τῆς Γαμφαμίτης, λεγομένης. ὁ δὲ τούτου Πατὴρ Βαρδαμίος, γεωργὸς ἦν. τὸν δὲ παῖδα γράμμασι ἐπαίδευσε, καὶ τοῖς παισὶν ἐπακολουθεῖν τοῦτον ἐκέλευσε. καὶ διὰ τὸ εἶναι μίκροθεν τὸ ὕδωρ, τῇ ἀρχῇ τοῦ παιδὸς πηγὴ ἀνεδόθη, πολλὴ γὰρ ἦν ἐν τῷ μέρει ἡ σωτηρία καὶ ἡ ἐγκράτεια. Σ ἐπεὶ εἰς μέτρον ἔφθασεν ἡλικίας, τοῖς ἀμπελικοῖς ὀργάταις συνῆν ἑαυτὸν συνώσας, πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν ἔρχεται. Σ ὀργαζόμενος Σ αὐτὸς μετὰ τῶν λοιπῶν τὰς ἀμπέλους, διὰ δύο ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν τροφῆς ἐλάμβανε καὶ ὕδατος. ὁ δὲ τούτου ὀργοδότης θαυμάσας τὸν τοῦ Θεοῦ ὀργάτην, Σ ἀνδεθεὶς αὐτοῦ τῷ ἀρετῷ, ἐφοδιάσας χρυσίου ποσότητι, ἀπέστειλεν ἀπών. ἀπελθὼν εἰς τὰ ἴδια, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχόμενος, κρατήσας τὴν δίκελλαν αὐτοῦ πίστεως χάριν, ἥτις πολλὰ θαυμάσια ἐτέλεσεν. αὐτὸς δὲ μετὰ τοῦ μὲν χρυσίου, Ἐκκλησίαν κατασκευάσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Σωσθῷ εὑρεθεὶς, Ἀναγνώστης ὢν, δέχεται τὸ τοῦ Διακόνου, Σ Πρεσβυτέρου ἀξίωμα. ἐπεὶ δὲ ὁ μέγας Χρυσοστόμος τὸν βίον μετήμειψε, παραυτίκα ἡ τοῦ Ἀρείου αἵρεσις ἤρξατο τοὺς πολλοὺς ἐκταράττειν. ὅθεν οἱ κακόδοξοι φθόνῳ πικρόμενοι, ὀρύττουσι τὸν Ἅγιον τῷ Θυσιαστηρίῳ παρεισάμενον, ἄφνω ἐκπηδήσαντες, τοῖς ξίφεσιν αὐτὸν κατέσφαξαν, καὶ κατέκοψαν. Σ τῷ μυστικῷ καὶ θείῳ Αἵματι συμμίξαντες, θυσίαν ἀκοσίως τῷ ἁγίῳ Θεῷ παρέπεμψαν:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ'. Σὲ μοναὶ Θεοτόκε κάμμονον.

Χ Χαῖρε δυὰς Ἁγιοφόρων Ἐνδοξε. χαῖρε μικήσασα λαμπρῶς, τῷ Τυράννῳ τὰς ἀπειλὰς, χαῖρε ἡ αὐύσασα δρόμον τὸν μακάριον. χαῖρε βαθέως παρεστῶσα Θεῷ Θεομακάριστε:~

Ο Λολαμπὰς, ὡσὶ γῆς βαδίζοντες, τὰς τῷ Δαιμόνων ὀφθαλμὰς, Σ τὰς ὄψεις τῷ διωκτῇ, Μάρτυρες ἐμβλωσάτε, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, Σ ταῖς αὐγαῖς τῆς ἀθλήσεως, τὸν αἰνετὸν ἀυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον:~

Ν Οἱ Θεοῦ πεφιλωτότες ἔνδοξοι, ζῶντος καὶ ζῶντες ἀθληταὶ, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, ὄντως δυναμένοι, τίφος ἐνεποιήσασθε, τῷ δυσμενῶν παμμακάριστοι, τὸν κραταιὸν ἐν πολέμοις Χριστὸν, ὕμνοις γεραίροντες:~ Θεοτοκίον.

Χ Χαρτε σὺ, Ναὸς ἐχρημάτισας, καὶ παναγία κιβωτὸς, δεξαμένη τὸν Ποιητὴν, τὸν ἀπερίληπτον, καὶ τὸν ἀπερίληπτον, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα. τὸν αἰνετὸν τῷ Πατρὶ συν Θεὸν Σ ὑπερένδοξον:~

Ω, δὴ, η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ο Τῇ δρόσῳ πάλαι τοῖς Παισὶ, τὴν φλόγα κατεψύξας, ἐσῶσας ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐδυνάμωσεν αὐτοὺς, τοὺς Μάρτυρας ψάλλοντας. ὑμνολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

Ι Ὀβολοὺς καὶ ψυχοβλαβεῖς, σωτηρίας τῷ Τυράννῳ, ἐμφρόνως οἱ Ἀθλοφόροι διεκρούσαντο, Χριστῷ βοῶντες Σ ψάλλοντες. ὑμνολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Δ Ρυσθείσης φύλακας ἡμῖν, τὸν Σοφίαν Σ Βάκχον, τοὺς ὄντας στεφανηφόρους, ἐπεστήσατο Χριστὸς, φρουροῦντας Σ ψάλλοντας. ὑμνολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ι Θωμᾶ μοι Δέσποτα Χριστὲ, πρεσβείαις τῷ Μαρτύρων, τὴν πίστιν τῆς ἀρετῆς μοι κατάμαθε, καὶ σοὶ κραυγάζειν ἀξίωσον, ὑμνολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Θεοτοκίον.

Η Ἀκαρίζωσε τὴν ἀληθῆ, Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, προσκομίζω σοι, Ἁγνὴ Παρθένε Δέσποινα. σὲ γὰρ ὄντως πάντα τὰ ἔργα, ὑμνοῦσι καὶ ὑπερυψοῦσιν:~

Ο Εἱρμός.

Ν Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς ἀσεβείας, κα-

θα-

θαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέρι λβον λέγοντά. ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, Ϛ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ, θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ὅλον τὸν Χριστὸν ἐκτήσασθε, Κόσμον γὰρ ὅλον δι' αὐτοῦ κατελίπατε. ἐν μιᾷ Μαρτυρᾷ τοὺς οὐρανοὺς ἐμβατεύοντες, τὰς χορείας τῇ ἄνω Δυνάμεων, ἀνδρῶν τε τῇ μακαρίων καταμοίτε ἀφραιρόμενοι :~

Ἐμοὶς ξυνωρὶς παιδείσε, τῷ τοὺς ἐπαίμους πόθῳ σοι προσκομίζομτι, χάριν αἴνων θεν καὶ τῇ τωταισμάτων συγχώρησιν, δυσωπῆσα τὸν μόνον Οἰκτίρμονα. πρὸς ὃν ἐπειγομένη, τῇ χαμαιζήλων κατεφρόνησας :~

Γῆλη φιλαμπὴς Θεότητος, πεφωτισμένοι οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τιὼ πολύθεον ἀπατελίαν ἀθεότητα, ἐν Τυραίμνων τὸν φόβον ἀπώσαντο, καὶ μιᾷ τῆς ἀκρατείας, καταρυφῶσιν ἀπολαύσεως :~

Ρυμὸν τὸν καλὸν τελέσαντά, τιὼ ἀσεβῆτε πίστιν σώζειν τωδάζοντες, τιὼ ἀσάλυτον παραλαβεῖν ἠξιώθητε, Βασιλείαν Παμένδοξοι Μάρτυρά, διάδημα τῆς κάλλους, ἐν ἀπρεπείας περικείμενοι :~

Θεοτοκίον.

Τῶν ὑπὲρ μὲν θαυμάτων σε. τὸν τῆς Θεᾶς γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας ὑπερφυῶς Μητροπαρθένε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βελήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, ἐν κυβερνῶντα ἐν σωέχοντα.

Ὁ Εἱρμός.

Τύπον τῆς Ἁγνῆς λοχείας σε, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος. Ϛ μιᾷ καθ' ἡμῶν τῇ πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τιὼ κάμινον. ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν :~

Ἐξαποστειλαρίον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Δελφικῇ σωδόμενοι, τῇ οργῇ καὶ τῇ πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Σέργιος ὁ Θεόφρων, ἐν ὁ ἀοίδιμος Βάκχος, σὲ Χριστὲ δυσωπῆσιν, εἰρηνεύειν δοῦναι τῷ Κόσμῳ, ἐν τοῖς ἐν Κόσμῳ ἐν Βασιλεῖ, κατ' ἐχθρῶν βαρβάρων τρόπαια νίκης, ἡμῖν τωταισμάτων ἄφεσιν, ἐν ψυχῶν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Ὃν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἁγνῶν σε αἱμάτων, Παρθενομῆτορ ἔλαβες, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἀναξείων σου δούλων, ὅπως εὕρωμεν χάριν, ἐν εὐκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ κείμεθα, γένος βροτῶν, ὡς Θεὸς παρέχων τὰ κατ' ἀξίαν. σὲ γὰρ προστάτιν ἅπαντες, ἔχομεν ἐν αἰτάγκαις :~

Εἰς τοὺς Αἴνους π. ἦχος, α. ὃν Ϛ δαυτφῶμεν, ἐν τὸν γ'. Ϛ τὸν δ'.

Ἦχος, α. Γόρμαμε.

Ἀβιτικῶς αἰεβόων, Σέργιος Ϛ Βάκχος οἱ Μάρτυρες. ἰδὲ δὴ τί καλὸν ἢ τί τέρπνον, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; ἀ δεσμούμενοι φύσεως σχέσει, ἀλλὰ πίστεως τρόπῳ; ὅθεν οἱ Ἅγιοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, ἐν τὸν Σταυρὸν αἰράμενοι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν. καὶ πρεσβεύουσι τῷ Βασιλεῖ ἐν Θεῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἦχος, γ'.

Ἴντι καλὸν ἔτι τέρπνον, ἢ αὐτάδελφος χνώμη τῇ Μαρτύρων σε Κύριε. ὃς γὰρ ἡ φύσις σαρκικοὺς ἀδελφοὺς οὐκ ἐνώρισε, τούτους ἡ πίστις ἀδελφὰ φρονεῖν μέχρις αἵματος κατηνάγκασε. ὁ Θεὸς ταῖς αὐχαῖς αὐτῶν, ἐλέησον ἡμᾶς :~

Ἦχος, δ'. Ἀματολίου.

Ροφητικῶς τοῖς Ἁγίοις σωελθόντα, τὸν ὕμνον βοήσωμεν. ἰδὲ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τέρπνον, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, ἀ φύσεως ἀκολουθία, ἀλλὰ πίστεως, σύνωσι τῷ ἁγίῳ Πνεύματος; τὰ γὰρ φθαρτὰ βδελυξάμενοι πάντα, ἥραν τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἐν ἠκολούθησαν Χριστῷ, Σέργιος καὶ Βάκχος, οἱ γενναῖοι Μάρτυρα· ἐν οὐρανοῖς παρρησίαν κεκτημένοι, πρεσβεύουσιν αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ καταπεμφθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ποδησάμενος Σέργιος, ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ ἀναγγελίου τῆς εἰρήνης, τὰ τῇ ἥλων τωδήματα, τῷ αἵματι τῷ τῇ ποδῶν ἀπορρέοντι, τὸν ὄφιν τὸν ἐπιτηρήσαντα τιὼ τωτήραν ἡμῶν, ἐξετύφλωσε, ἐν τοῦ Μαρτυρίου σέφανον ἐκομίσατο. διὸ ἀνχαῖς

αὐ-

αὐτῷ Χριστὸς ὁ Θεὸς, καθήλωσον ἐκ τῷ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ ἡμᾶς ἐλέησον:~

Καὶ μῶ, Θεοτοκίον.

Ρ Ὑσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἡ τεκοῦσα τὸν τῆς ὅλων Ποιητήν. ἵνα παύσῃ κράζωμέ σοι· χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῆς ψυχῶν ἡμῶν:~

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ρ Ὁν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, Χριστὸν ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἄμνας ἡ τέξασα ἐπωδύρετο. καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο, Τέκνον ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, ἀνηρτήθης φιλάνθρωπε; πῶς τὰς χεῖρας σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ Αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, β'. Ἀματολίου.

Κ Ἀθορῶσα πάλαι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τοὺς ὑμῶν ἀγῶνας Μάρτυρες παγκόσμιοι, σήμερον φαιδρῶς γολίζεται, καὶ πιστῶς ἑορτάζει ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν, ὡς κόσμον βασίλειον περιφορήσασα τῷ αἵματι, τῷ Χριστῷ τοῖς θείοις ὑμῶν ἀγῶσι ἐπιτεθεῖσαν παικτικῶς. δι' ἧς δόξης καταξιώθητε ἐπουρανίου, καὶ τῆς ἀτελευτήτου μακαριότητος:~

Καὶ μῶ, Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ο Ὅλῳ τῷ ζωῷ με ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, μῶ κατελείφθην Ἀγνή, πάσης ὅντως ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως. προσεγγίζοντα βλέπων δὲ, τὸν θάνατον οἴμοι; φέρω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ. ὅπου, ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς αἰφνης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με:~

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Π Ὁ μους κατεμείμασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοῦ σου σταυρώσει Ἄχραντε, ἔσταμαι δακρύουσα καὶ ὀλολύζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὄφις, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ἡ. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, ᾱ. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γ Κρατείᾳ τοῦ σῶσαί σε, Πελαγία νεκρώσασα, τῷ ψυχῷ ἐζώωσας καὶ ἐκόσμησας. Σοὶ κτήριον Πνεύματος, σαυτῷ ἀπετέλεσας, καὶ σωφρόνως μυστικῶς, τῷ νυμφίῳ καὶ Κτίσῃ σου. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀειπάρθενον μνήμην σου:~

Ο Ὡραῖον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, Πελαγία Ἐνδοξε μετορύθμισας. οὐχὶ χρωμάτων τοῖς ἄνθεσιν, ἀρετῶν δὲ κάλλεσι, κατεποίκιλας σαυτῷ, καὶ τῷ Κτίσῃ γεγένησαι καθ' ὁμοίωσιν, ἐκτενῶς δυσωπῶσα ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀειπάρθενον μνήμην σου:~

Ω Μ δακρύων ἀλάβαρον, καθ' ἑκάστην προχέουσα, ᾠδίας ἔπλησας τὰ ὠράματα. διὸ ὡς μύρα πολύτιμα, Χριστῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὀσμὴν τῷ μυστικῷ, τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως ἐκχεόμενα. διὰ τοῦτο δυσώπει ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀειπάρθενον μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος, δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Π Ὡς ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, καθὼς ὁ Ἀπόστολος διδάσκει. ἐν προσευχαῖς γὰρ καὶ δάκρυσι Πελαγία, τῶν πολλῶν σαιασμάτων τὸ πέλαγος ἐξήρανας, καὶ τὸ τέλος ἀπρόσδεκτον τῷ Κυρίῳ, διὰ τῆς μετανοίας προσήγαγες. καὶ ἐν τούτῳ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ μῶ, Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ε Υ̓πρεπείας τοῦ Πνεύματος, τῆς Ἁγίου Παράκλητε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν κατάρδευσον, καὶ τὴν στόμα κινήσασαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀπεσμήχουσα ἀπορρήτοις, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάρρους, καταξίωσον ῥυφῆς με, ταῖς ἀειζώοις πρεσβείαις σου:~

Θεο-

Θεοτοκίον, Ο'μοιον.

Ω Σὲ ὡράκε Κύριε, ἡ Παρθένος Σ Μήτηρ σε, ὃν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐπωδύρετο. ὃν θρηνῳδοῦσα ἐφθέγγετο. τί σοι αὐτὰ πέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντά Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μήμε μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀφ' ἁγίων, σωφρονίσῳ τὰς προπάτορας:~

Εἰς τὸν ᾱ. τῆς Ο'κτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. Μελετ. Γ'ρομ. Βλασ.

Ε Ετὰ τὸ ἁρμῆσαθαι σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, ἀνεδείχθης καθαρὸν δοχεῖον, τὸ δι' ἀσπλαγχνίαν τοῖς ἀνθρώποις συγκαταβάντος φιλανθρώπου Λόγου. ὅθεν καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω οἰκεῖν σε ἠξίωσεν ὡς ὑπεράγαθος. τὰ ῥαμία πάντα συγχαίρουσι, τὴν πεῖσε ἀσέμνως βιώσασαν, μὴ καθορῶντα Χριστοῦ ἄσπιλον κειμήλιον, τὸ ἐν Οὐρανοῖς ἀπὸ τῆς γῆς σε μεταθέντος, πάντας πιστοὺς, φρουροῦντος τῇ μνήμῃ σου:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. Ε'ν σοὶ Μῆτερ ἀκηράτως. Εἰς τὸν Ο'ρθρον, ἡ σωτήρια ἕλκε. οἱ Καμόνες τῆς Ο'κτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πόθῳ γράφω τὴν σοφὴν Πελαγίαν.

Ε'ν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου.

Ω, ᾠδὴ, ά. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ρ Ροθεῖσα ὡς παιδαγωγίαν σήμερον, τὴν θείαν μνήμην αὐτῆς, τῇ Οἰκουμένῃ πάσῃ μυστικῶς, Πελαγία προτρέπεται, καταβυθῆσαι ἅπαντας, τῶν ἐδεσμάτων τῶν ἀγώνων αὐτῆς:~

Ο Πόθος ὁ ὑπὲρ πᾶσαν ἔφεσιν, ἐν τῇ ψυχῇ σου Σεμνὴ, κατοικισθεὶς ἐκύρωσε τὸν νοῦν, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Πνεύματος, ἁφάψας σε ἐφώτισε, καὶ τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἔφλεξεν:~

Θ Αλάσσης τῆς ἁμαρτίας κλύδωνα, ὑπεκφυγοῦσα Σεμνὴ, τῷ γαληνῷ λιμένι τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία προσώρμισαι. διὸ τὴν μετανοίαν σου, ἀπεκλήρωσε τὸν Παράδεισον:~ Θεοτοκίον.

Ι Λλὰ μὴ τῶν ἐν τῷ βίῳ Ἄλαστε, χειμαζομένων βροτῶν, καὶ ἀσφαλὴς Σ ἄγκυρα σωτηρία, καὶ λιμὴν καὶ κυβέρνησις, αὐτὴ ὑπάρχεις πάντοτε, χειραγωγοῦσα καὶ διέπουσα:~

Ω, ᾠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ν 'Νέπτης εἰς Οὐρανοὺς, ἡ τοῦ Χριστοῦ περιστερὰ πτόρυξι, τῆς ἐγκρατείας σαυτὴν, Σ πόνοις πολλοῖς ἀμύλωσας:~

Ι 'Λύος τῶν παθῶν, σὺ τὸ δυσῶδες τῷ Χριστοῦ ὕδατι, ἀπεσμηχθεῖσα Σεμνὴ, μύρον Πελαγία ἐδείχθης αὐτῷ:~

Φ 'Ομφαία τῷ πονηρῷ, θαυματηφόρος ἀληθῶς γέγονεν, ἡ πρὸς Θεὸν σου Σεμνὴ, ἔμπυρος ἀγάπη καὶ ἔφεσις:~

Θεοτοκίον.

Ω Σὲ δρόσος ἐωθινὴ, ἡ ἀφροσύνης Ἄγνη σάρξασα, τὸν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀϋμνήτων σβεννύει ἀεί:~

Ο' Ειρμός.

Γ Γ'φραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ε'κκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, σύμμαχε ἰσχὺς Κύριε, Σ καταφυγὴ καὶ σκέπασμα:~

Καθ. ἦχ. πλ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε Ταιρείας τῆς δρόσου τὴν πρὸ παθῶν, ἀποσβέσασα φλόγα τὴν ἑαυτῆς, ζωὴν ἀπετέθεικας, τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί σου. διὰ τοῦτο Κόσμον, φυγοῦσα ἐμόχλαζε, ἐν ὄρεσιν βίον Ἀγγέλων ζηλώσασα. ὅθεν καὶ τὸ τέλος, μετὰ δόξης μεγάλης, θεόθεν τιμώμενον, ἐπεμπώθη τοῖς πόθοις, Πελαγία παμμάκαρ. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ο'μοιον.

Π Ειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, τῷ σάλῳ σωέχομαι, τῶν ἁμέτρων πταισμάτων μου. καὶ ὡς θερμὴ ἀντίληψιν, καὶ σκέπη μου Ἄχραντε, τῷ λιμένι προσρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε παμμάκαρε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν παναγιον τόκον σου:~

Σταυ-

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Κ Ἀθελκόμενος Λόγε ἐν τῷ Σταυρῷ, ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων χηλῇ σκαιᾷ, ὁρῶσα ἡ Μήτηρ σου, καὶ δακρύσασα ἔλεγε. καὶ κοπτομένη σπλάγχνα, ἐθρηνεῖ κραυγάζουσα, καὶ σιωπῇ καρδίας, ἐβόα σπαράζουσα. οἴμοι τῇ τεκούσῃ, Θεὲ ὑπομάγαθε; πῶς θέλω ὑφίσασαι, τὰ προσώπου ῥαπίσματα. πῶς δὲ πάλιν ἐμπτύσματα, καὶ τὸν ἄδικον θανατον; φεῦμοι τῇ τεκούσῃ Υἱὲ, Σταυρῷ ὁρώσῃ σε ἥλοις πεπηγνύμενον. Καὶ γὰρ πάσχεις θέλων, ὁ φύσει φιλάνθρωπος:~

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθενεύσασα ἐτέκου.

Ω Θυμίαμα ὑπόρτιμον Παναγία, τῆς ἐγκρατείας ἀνθραξιν ὁλοκαυτωθεῖσα, ᾠδὴ γέγονας, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας θυμιῶσα τῷ μύρῳ αὐτοῦ:~

Μ Ἡμῶν τοῦ σώματος ἀνεπίπεπλος Παναγία, τῆς ἁμαρτίας ὕλην πρώην γενομένην, ὅλην μετερύθμισας, εἰς κάλλος ἀνόθευτον, ὃν ὁ σὸς νυμφίος ἐράσθη Χριστός:~

Η Τοῦ Πνεύματος ἐμπλήσασα Παναγία, ἐν τῇ ψυχῇσου χάριν ὡς σεμνοπρεπῆ τοῦ λόγου, τὴν φλόγα μετέωρον, ἀνῆψε τῆς πίστεως, καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἐχώνευσεν:~

Θεοτοκίον.

Ρ Ἄβδος ἔφυς Θεοτόκε ἐξ ἧς τὸ ἄνθος, τὸ μονογενὲς ἐβλάστησε θείας ᾠδῆς, πληρώσαν τὰ σύμπαντα, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μύρον ὠνὴν ἀκήρωτον τίμιον:~

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ν Ἁμαρτωλοῖς μυστικοῖς, πιανθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐξιλάσθησας ἐν τῇ πίστει, ἀρετῶν ἀνθορείαν, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως:~

Υ Κύριε τὸ φῶς, τῶν ἐν σκότει κειμένων βροτῶν. σὺ ἔλαμψας ἐν καρδίᾳ, τῆς Ὁσίας τὸν αὐγάλιον, τῆς θείας ἐπιγνώσεως:~

Ι Πόνοις σου Σεμνὴ, Παναγία ἐν δάκρυσι, σπειρόμενοι ἀνθρωσύνης, καὶ χαρᾶς ἀνθομίαν, ἐν Οὐρανοῖς σωληθροισαν:~

Θεοτοκίον.

Ν Νωρίσου ἀληθῶς, ἡ χάρις αὐανδέδεκται. Παναχράντε παραδόξως, ἐμβρυῶσα δυνάμεις, καὶ τρόπατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ:~

Ὠδὴ, ς'. Θείσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Α Μείσης τῆς ἀνεσπέρου, αὐγῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ψυχῇ Παναγίας, ὁ τῶν σκότους ἀρχῶν ἀπεσοβήθη, καὶ φῶς ἔθη, ἡ τῶν Πνεύματος χάρις καὶ πίστις αὐτῶν:~

Π Πάλαι παγιδευθεῖσα, ὑπὸ τοῦ ὄφεως παγὶς, αὐτῷ ἀνεδείχθη, τὴν αὐτοῦ συνέχουσα δυναστείαν, καὶ πατοῦσα τὴν αὐτοῦ παμεργίαν δυνάμει Θεοῦ:~

Τ Μφίον τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν ἀγαπήσασα, ταῖς ἀρεταῖς κοσμηθεῖσα, καὶ πεποικιλμένη πόνοις ἐνθέοις, τοῦ νυμφῶνος τοῦ αὐτοῦ Παναγία ἠξίωσαι:~

Θεοτοκίον.

Δ Εῦρο Θεοτόκε, τὴν δόξαν τὴν ἄφραστον, πάλαι ᾠδήσαν Θεῷ, οἱ Προφῆται πάντες ἀλλ' ἐπ' ἐλάττων, ἡμῖν ὤφθη τοῖς ποθοῦσί σε Κόρη Παναμώμε:~

Ὁ Εἱρμός.

Σ Ω͂σόν μου φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥύσαντι Αἵματι:~

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο Σῶμα τὸ σὸν, μνηστείαις κατατήξασα, ἀχρύπνοις δάκρυσι, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, τοῦ λαβεῖν σῶν πράξεων, τὴν τελείαν συγχώρησιν. Καὶ ἐδέξω Ὁσία σαφῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα:~

Ὁ Οἶκος.

Ὅσοι ἐν βίῳ ἐν ἁμαρτίαις ἐμολύνθητε, ὡς ὁ τάλας ἐγὼ, ζηλώσωμεν τὴν μετάνοιαν τὸν ὀδυρμόν τε μετὰ δακρύων, τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Παναγίας. ἵνα ταχὺ ἐν Θεῷ, τὴν συγχώρησιν λάβωμεν. καθάπερ ἡ Μακαρία ἔτι ζῶσα τὸν ῥύπον ἀπέπλυνε τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἔλαβεν ἐν Θεῷ τὴν τελείαν συγχώρησιν, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα:~

Μίαν τῷ αὐτῷ, ἦχ. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Παναγίας.

Π Ἄθους λυθεῖσα, καὶ λιποῦσα τὸν σάλον,
Πρὸς ὅρμον ἦκεις οὐρανῷ Παναγία.
Ὑγδοάτη ὑπέλαβε βίου πέλαγος Παναγία.

Τ Ὴν ἡ Ἁγία ὑπῆρχεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ Βασιλέως, ἐκ Πόλεως Ἀντιοχείας, ταῖς ὀρχήσεσι καὶ ταῖς θεατροκοπίαις σχολάζουσα. καὶ παλακύνουσα τὴν Πόλει, καὶ σωάγουσα ἐκ τῆς πορνείας ταύτης ὀργασίας

σίας πλῆτον ἄπειρον. αὐτὴ καταιχηθεῖσα παράτιμος Νόμῳ Ἐπισκόπου ἁγίου ἀνδρὸς, ἐκ θορύβου μεταμοήσασα, ἐκ βαπτισθεῖσα, ἀποβάλλεται πάντα ὡς σκύβαλα. ἐκ περιβαλλομένη τείχιμα, καὶ εἰς ἄνδρα μεταχηματθεῖσα, ἐκ λαθοῦσα, κατέλαβε τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. ἐκ ἐγκλείσασα ἑαυτὴν ἐν κελλίῳ, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς, θεαρέστως ζήσασα, ἐν εἰρήνῃ ἀπεπαύσατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Πελαγίας τῆς Παρθένου.

ᾗ. Κρημνὸν φυγοῦσα κρημνὸν αἰωνίου μέγαν.

Κρημνοῖς τὸν ἐχθρὸν, ἀφυῶς Πελαγία.

Ἦν ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, γένος ἐνδόξη. μαθοῦσα δὲ ὁ ἄρχων τῆς ἐκείσε πόλεως, ὅτι Χριστιανή ἐστιν, ἀπέστειλε στρατιώτας, τοῦ κρατῆσαι αὐτήν. οἱ δὲ ἀπελθόντες, περιεκύκλωσαν τὸν οἶκον αὐτῆς, βουλόμενοι ἁρπάσαι αὐτήν. ἡδὲ Ἁγία μαθοῦσα τοῦτο, ἠτήσατο μικρὸν παραμεῖναι. τῶν δὲ πειθομένων, στᾶσα πρὸς ἀνατολὰς ἐν ᾧ τόπῳ εἰώθει προσεύχεσθαι, ἁπλώσασα τὰς χεῖρας, ἐκ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄρασα εἰς τὸν Οὐρανὸν, προσηύξατο ἐπὶ πολὺ πρὸς Θεὸν, μὴ παραδοθῆναι τοῖς στρατιώταις, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν σὺν ᾧ. ἐκ ἱερεῖον ἄμωμον. ταῦτα εἰποῦσα, ἐκ σεμνῶς αὐτὴν περιστείλασα, τῷ Κυρίῳ τὸ Πνεῦμα παρέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

ᾗ. Βοὸς τὸ χαλκούργημα, πῦρ φαγὸν φλέγον,

Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.

Ἐλαγία ἡ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας. Λίαν δὲ τοῦ Ἐπισκόπου πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων βαπτίζοντος, ἡ ἁγία Πελαγία ὁρᾷ κατ' ὄναρ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἐπισκόπου παρακαλοῦντα αὐτὴν πρὸς τὸ βάπτισμα. ἐκ αἰτήσασα τὴν Μητέρα, ὡς δῆθεν πρὸς τὴν φοφὸν ἀπελθεῖν, ἦλθε πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, ἐκ ἐβαπτίσθη. καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα, δέδωκε τῷ Ἐπισκόπῳ τὴν πολύτιμον αὐτῆς στολὴν, δεῖται τοῖς πτωχοῖς. εἶτα ἐλθοῦσα πρὸς τὴν φοφὸν, ἃ προσεδέχθη. ἀπελθοῦσα δὲ πρὸς τὴν Μητέρα, μεθ' ἧς ἐμεδέδυτο ταπεινῆς στολῆς, τὴν μὲν Μητέρα ἐπὶ τοῦτο ἃ μικρῶς ἀλγήσασαν, προσαγγεῖλαι τῷ ὑῷ τοῦ Διοκλητιανοῦ τῷ ταύτην μνησαμένῳ. τὸν δὲ παροξυνθέντα ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι. ἐπὶ τούτῳ δὲ ὀργισθεὶς ὁ Πατὴρ αὐτοῦ Διοκλητιανὸς, Ὃν κρατήσας αὐτὴν, χαλκῷ βοὶ πεπυρακτωμένῳ ἐμέβαλε. ἐκ ὅτω ἡ ἁγία πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας Ταϊσίας τῆς πόρνης.

ᾗ. Ἐκ τοῦ ῥύπου σμηχθεῖσα τῆς ἀσωτίας, φαιδρὰ πρόσεισι τῷ Θεῷ Ταϊσία.

Τὴν ἐκ παιδὸς παρὰ τῆς ἰδίας Μητρὸς, ὀργανοποιὸν κατέσχη τοῦ διαβόλου, παρὰ δὲ Παφνουτίου τοῦ Σιδωνίου ἀνρεθεῖσα, ἐκ τελείαν πληροφορίαν λαβοῦσα, ὅτι ἐστὶ μετάνοια, πάντα τὰ πρόσοντα αὐτῇ τοῖς δεομένοις διανείμασα, λίτρων ὅντα τετρακοσίων, ἐκ ἑαυτὴν ἐγκλείσασα σὺν τινι κελλίῳ, ἐκ δακρύσασα, ἐκ στενάξασα ἐκ βάθους καρδίας, ἔλεγεν. ὁ πλάσας με ἐλέησόν με. ἐν τούτοις διετέλεσεν ἔτη τρία. ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθοῦσα κελεύσει τοῦ Ἀββᾶ, μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἐτελειώθη:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμωνος.

ᾗ. Κόσμου μεταστὰς, καὶ Θεῷ προσεγγίσας,

Σός εἰμι καὶ σῶσόν με φησὶν Ἀρτέμων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Πρεσβύτερος τῆς κατὰ Λαοδικείαν Ἐκκλησίας, γηραιὸς ἐκ ἤδη ἐπαυθέσαν ἔχων τὴν πολιάν. εἰσελθὼν δὲ μετὰ Σισινίου τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῷ τῶν εἰδώλων ναῷ, τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κατέσρεψεν ἄγαλμα· ὁμοίως ἐκ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀνέτρεψε ξόανον, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ δράκοντας ἀφῆκε. φασὶ γὰρ αὐτοὺς εἴκοσι πήχεις ἔχειν τὸ πλάτος, ἐκ τὸ μῆκος ὀγδοήκοντα. διὰ τοῦτο κρατηθεὶς, τὰς σάρκας σιδήροις κατατέμνεται, ἐκ ἐν ἐχάρᾳ πυρακτωμένῃ ὀπτᾶται, καὶ ἐκ ταύ-

τῆς ἀπαθοῦς διαμίσαται. ἐ ταῦτα ἐπῆγον τῷ Ἁγίῳ οἱ ἀλιτήριοι, καίπερ δορκάδος ἑπομένης αὐτῷ, καὶ φωνῇ ἀνθρωπίνῃ ἐλεγχόσης τὴν τῶν παρανόμων ὠμότητα. ὁ δὲ Ἅγιος, ἐν ᾧ μιᾷ ἱσάμωρος τόπῳ, ἐξαίφνης πηγῆς ἀναδοθείσης, καὶ τοὺς παρατυχόντας βαπτίσας, αὐτίκα ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἔλαγος θείῳ, κατορθωμάτων ὤφθης ὡς ἀληθῶς, ὅλῳ τῷ ἐχθρῷ βυθίσασα ἐν αὐτῷ, τὴν ἰσχὺν διὸ ἀνέμελπόν σε. ἀλλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῆς ἐγκρατείας σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, θεῖον ὡς χρυσὸν ἐχώνευσας καθαρὸν, καὶ τὸ πρῶτον κάλλος ἔδειξας, ἀριζωθεῖσα σεμνὴ, Πελαγία τῇ ἄκρᾳ ἀσκήσει σου:

Οὐρῷ τῷ θείῳ, ἐνδυσαμένη ὅλον σὺ ἀληθῶς. ὃν πρὸ παλαιοῦ ἐκδέδυσαι τῷ παθῶν, καὶ φθειρόμενόν σε ἄνθρωπον. τὸν μέσον ἄνθρωπον, ἡμφιάσω Χριστὸν συμμορφούμενον:

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ θρόνῳ, τῷ Πατρικῷ ὀχούμενος Λόγος Θεοῦ, ξένως σοὶ ἐσκήνωσε σφεκτῶς, Θεοτόκε ἐ αἰέπλασεν, ἡμῶν τὸ φύραμα, ἐν αὐτῷ ἀνυφώσας ὡς εὐσπλαγχνος:

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἀμπυσιν ἀκτῖνες φαειναὶ, τῷ θαυμασίῳ σου καθάπερ Ἥλιος, ἐ τὴν τῶν βίων σου ἅπασαν, ὑπεμφαίνουσι λαμπρότητα. καὶ τὴν ἀγράφασαν ἐν σοὶ, τῆς θείας πίστεως ἐκβοῶσι, πάσῃ τῇ κτίσει αὐγὴν Πελαγία σεμνή:

Λύτον δεσμὸν τὸν εἰς Χριστὸν, πιστῶς σωθήσασα, προσεκολλήθης αὐτῷ, ἐ ἀδιάσπαστος ἔμεινας, τῇ ἑνώσει τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, σωφρονισθεῖσα μοναῖς, σεμνὴ τῇ πίστει αὐτοῦ, Πελαγία ἀδιαιρέτως αὐτῷ διαμείνασα:

Νῶσιν δεξαμένη ἀληθῆ, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, διὰ τοῦ Πνεύματος. σαφῶς κατέλιπες ἅπασαν, τὴν τοῦ βίου ματαιότητα. διὸ κατέπληξας βροτοὺς, ἐν τῇ ἀθρόᾳ Σεμνῇ μεταθέσει, ἐ Οὐρανοὺς ἀφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Μνῶσι Παρθένε Ἁγνὴ, τὰ μεγαλεῖά σου αἱ μοῦσαι πρατιαί. ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Παρθενίαν καὶ Προφῆται πρανῶς, σὺν Ἀποστόλοις ἁγίοις, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροὶ, καὶ Ὁσίων ἅπαν τὸ πλῆθος. μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε:

Ὁ Εἱρμός.

Εἵρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετῇ περιζωσάμενοι, οἱ ἀσεβείας ὁρᾶσαι, Παῖδες κραυγάζοντες, ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Δεῖν ἐπεθύμησας ὅντως, τῷ ὁρατῷ Χριστῷ τὸ κάλλος. δι' ὃν ἐστωρώθης τῷ Κόσμῳ, ἐ τὸ ὡραῖον ἄνθος τοῦ σώματος, Ὁσία κατεμάρανας, καὶ τὴν τοῦ βίου ἐβδελύξω τρυφήν:

Πᾶν τὸ τοῦ σώματος κάλλος, ἀποθεμένη Πελαγία, διὰ ἐγκρατείας ἐ πόνων, πρὸς ὑραμίδας σκιωνὰς ἀνέδραμες. ἐν αἷς τῷ ποθουμένῳ, ἐπαπολαύεις κάλλους Ἐμμοξε.

Τῶν τοὺς σὲ τιμῶντας ἐκ πόθου, πάντας Ὁσία ἐποπτεύεις, καὶ τοὺς τὴν ἐπίσημον ταύτην, ἐπιτελοῦντάς σου μνήμην πρέσβευε, τῷ Ποιητῇ ἐ Κτίστῃ σου, ἵνα μετάσχωμεν τῆς δόξης αὐτοῦ:

Θεοτοκίον.

Μνῶσι τὸν τόκον Παρθένε, ἐ μεγαλύνωσι τὸν χαρὰν σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως ἡ παράκλησις. ἡ ταχεῖα βοήθεια, καὶ σωτηρία ἐ ἀντίληψις:

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειροτμήτος ὄρους, ἐξ ἀλοξώτου σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωσάρας τὰς διεφθαρμένας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν:

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πολυμόχθως ὁ βίος σου, Μοναζόντων ἐδείχθη. ἐ ἀκεραίως ἀνορθώσεις τῶν δεινῶς πεπτωκότων, ἀοίδιμε Πελαγία. τῶν παθῶν γὰρ τὴν νύκτα, φυγοῦσα προσεπέλασας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, Χριστῷ Σεμνή. Ἀσκητῶν ἐκλάμψασα ὁμηγύρει,

ρει, μεθ' ὧν σε τὴν ὑπέρλαμπρον, ἑορτάζομεν μνήμην:~

Θεοτοκίον.

Χ Αρμονικῶς τὸ Χαῖρέσοι, τῷ σεπτῷ Ἀρχαγγέλῳ, οἱ λυτρωθέντες Παμμῆτορ, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τῆς θείας σου τόκου, ἀχαρίστως βοῶμεν, Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ λύτρωσις, Χαῖρε Εὔας ἡ λύσις, Χαῖρε δι' ἧς, ἅπαν ἡμῶν βρότειον ἐθεώθη, Χαῖρε δι' ἧς ἐτύχομεν, Οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τὸν ᾱ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Θ'. Τῶ Ἁγίω Ἀποστόλω Ἰακώβῳ τῷ Ἀλφαίου, καὶ τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ᾱ. σ'. Καὶ ψάλλομεν π. τῶ Ἀποστόλω. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας ἀξιάγαστε, τῷ διδασκάλῳ τοῖς μάθεσιν, ὑπείκων Ἰάκωβε, τῷ φωτίσαντος τὸν σὸν, καὶ πάντα διαφοιτᾷ, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σὲ Παμμάκαρ, ἀμαδείξαντος τῆς τότε, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Τῶ Πνεύματος ἔλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τῷ πυρὸς ἐν εἴδει καὶ σὲ Μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, σωτήρως ἐλαύνομενα, ἀθείας τὸν ἀχλὺν, καὶ τὸν Κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν παθῶν σου λόγων, Μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Χριστὸν αὐτόπτα Ἰάκωβε:~

Σφραπαῖς τῶν κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθάπτοντας, ἀγνωσίας Ἔνδοξε κατεφώτισας, καὶ ἀνέδειξας Ἰάκωβε, Υἱοὺς διὰ πίστεως, τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ. ὃν τὸ πάθος ἐζήλωσας καὶ τὸν θανάτον. τῆς γὰρ δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, ὡς Μαθητὴς ἀληθέστατος:~

Ἑτέρα π. τῶ Ὁσίου. ἦχος, π. β'.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι, βιωτικὴν τυραννίδα. Καὶ πλοῦτον μισήσαντες, καὶ ῥυθμὸν τὸν ῥέοντα, βδελυξάμενοι. τὸν σταυρὸν ἤρατε, ὡς ζυγὸν εὐθὲν, καὶ Χριστῷ ἠκολουθήσατε, καὶ πρὸς ἀγῶνον, κλῖναι θαυμα-

στῶς ἐσκευώσατε. ἐν οἷς σωναγαλλόμενοι, μέμνησθε ἡμῶν τῶν ἐκ πίστεως, ὑμῶν μεμνημένων, καὶ πόθῳ ἐκτελοῦντων ἄλαβῶς, τὴν ἱερὰν καὶ σεβάσμιον, μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι:~

Ὅλως ἀγαπήσασα, Σὲ ἐκ ψυχῆς τὸν Δεσπότην, ὀπίσω σου ἔδραμε, δυὰς ἡ ἀοίδιμος Σ ὁμόζυγος. καὶ τὸ τρίμα ἅπαντα, καὶ δεσμὸν ἄλυτον, ὡς ἰὸν ἀράχνης ἔλυσε. διὸ καὶ ἔτυχε, σὺν τῆς Βασιλείας ἀθανάτου. αὐτὴν ὑμῖν ταῖς δεήσεσιν, ἱλασμὸν Οἰκτίρμον παράσχου μοι, τὴν πλημμελημάτων, καὶ δεῖξόν με αὐτόπτορα παθῶν, τὴν ὁμοχλούντων μου Δέσποτα, τὸν ψυχὸν ἑκάστοτε. Αἴδων ἐσρήθητε, τῆς ποθεινῆς ξυνωρίδος, προσάξει τῇ κρείττονι, καὶ τῷ βίῳ μεμορτὸν ἀπαράλακτοι. τὸν φωτὸν ἤρατε, τὸν γενναιοτάτου, τὸν Γὸν καὶ ἀνεκράξατε. Κύριος ἔδωκε, Κύριος καὶ πάλιν ἀφείλετο. διὸ Σ τὸ ποθούμενον, ἔργον ἀχρῶς διανύετε. καὶ πρὸς ὀρεμίας, καὶ τόπους τοὺς ἁγίους ἐν χαρᾷ, μεταμασσόμενοι ὤφθητε, ζεῦγος ἱερώτατον:~

Δόξα, ἦχος, δ'. Θεοφάνους.

Ἦν τὸ θεῖον Πνεῦματος σαφῶς, χάριν δεξάμενος, τῆς ἱερωτάτης χορείας τῶν Ἀποστόλων σωαρίθμιος Ἰάκωβε γέγονας. ὅθεν Σ ὁραμόθεν τὸν φορομανῆ ποτὲ, πνοὴν βιαίαν πυρίμη γλώσσῃ ἐμπνεόμενος, τὸν τῆς ἐθνῶν ἀκαθαρσίας ἔφλεξας ἀθεότητα. Χριστὸν τὸν Θεὸν, Θεοκήρυξ ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κριτὴς ἤδη παρέστη, τὸ κριτήριον ἑτοιμον. ὁ πρὸς τοῦτο φόβῳ θανάτου ἤγγικεν. οἱ ὑπνηροὶ ἑτοιμότατοι, τὰ πάντα ἠνυτρέπισαι, τί δὴ μέλεις ὦ ψυχή; τί βραδύεις μὴ κράζουσα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Θεὸς τῶν ἐλέους, ταῖς πρεσβείαις, τῆς Μητρός σου οἰκτειρόν με, καὶ πάσης ῥῦσαι κολάσεως;

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἅμμας ἡ κυήσασα τὸν ἀρνίον τὸν ἄμωμον. τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἆσασθαι, πάντες τὸν Κόσμον Παναχράντε, οἰκείῳ αἵματι, τὸν σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωώσαν τὰ σύμπαντα, σύμε σύδυσον, γυ-

μνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἧς ἐείς τῇ σῇ τόκῳ, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὴν ἡ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. α.

Ἰσῶς παμηγυρίζομεν, τὴν παύσεσπον ἡμέραν τῆς σῆς μνήμης, Ἰάκωβε σύνδοξε, οὐχ ὡς Ἀλφαίου Υἱὸν, ἀλλ' ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον, καὶ Κήρυκα τῆς αὐτοῦ ἀῤῥήτου σαρκώσεως. Ὅθεν τῷ Δεσποτικῷ θρόνῳ, σὺν Ἀσωμάτοις ἀεὶ παριστάμενος, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων χοροῖς, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ὑπερασπίζουσα ῥομφαίας ἐχθρῶν, νῦν τὴν ψυχήν μου Θεομῆτορ Παρθένε Ἁγνὴ, πᾶσα κατηργήθη τοῦ ἀλάστορος, ἰοὺς καὶ ἠφάνισαι, τῶν δαιμόνων στρατεύματα. καὶ σωτηρία, καὶ τῶν πόνων ἀπάπαυσις, τοῖς πιστεύουσι, τῷ σῷ τόκῳ γεγένηται. Ὅθεν καὶ γὼ κραυγάζω σοι, πολέμησον Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντας ἀεί με. καὶ δίκην τούτους ἀπαίτησον, τῆς πρὸς ἐπηρείας, δι' ἧς πάσης μοι κακίας, πρόξενοι ὤφθησαν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λέπυσα ἡ Ἁγνὴ τὸν Ἀμνὸν, Θεοῦ τὸν αἴροντα τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα, ἐν ξύλῳ ἀνηρτημένον, καὶ πεπληγμένον πλευρᾷ, θρηνῳδοῦσα ταῦτα, ἀπεφθέγγετο. Τί σοι πῶς λυέχου, θαματωθῆναι ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ὑπάρχων, καὶ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, εἰ καὶ φαίνεσαι, σαρκοφόρος θελήματι; τίνος χάριν ἐτάχυνας, τὸν δρόμον ποιήσασθαι, καὶ ἐγκατέλιπες μόνῳ, τέκνον ἐμὸν τὸν τεκοῦσαν σε, ἀμνῶς Εὐεργέτα; λόγον δός μοι, μὴ βραδύνῃς, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἅγιε.

Τοῦ Ὁσίου, ἦχος, α. Τῆς ὀρήμου πολίτης.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτήριος ἅλως. Καθίσμα τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο. Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος πλ. δ.

Χριστοῦ μαθητὴν Υἱὸν Ἀλφαίου σέβω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α. ἦχος, πλ. β.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Εἶρά μοι δίδου θεόφρονα καὶ μαθητὰ, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, τῷ σεπτῷ σου ἑορτῷ, ἀφημένῳ ὁρμήσαντι καὶ φῶς, τῇ καρδίᾳ μου ταῖς σαῖς, πρεσβείαις ἔλαμψον.

Εἴθροις ἐν θεοσοφίας περικλυσθεὶς, ποταμὸς ἐξώρμησας, παραδείσου τῆς ῥυφῆς, καὶ τῆς γῆς τὸ πρόσωπον ῥοαῖς, εὐσεβείας ἀληθῶς σοφὲ κατήρδευσας.

Ἐρωτάτη χορείᾳ τῶν Μαθητῶν, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, συνεταγῆς συμπληρῶν, ἀριθμὸν τῶν δώδεκα μεθ' ὧν, τῷ Δεσπότῃ παρέστως, ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παναγία Παρθένε τὸν Οὐρανὸν, ὁ ταμεύσας Κύριος, καὶ τὴν γῆν θεμελιώσας, Οὐρανὸν ἐπίγειον ἐκ σοῦ, προελθὼν μετὰ σαρκὸς, ἡμῖν ἀνέδειξε.

Ἕτερος Κανὼν τῇ Ὁσίᾳ, ἔχων ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, Δημητρίου.

Ὠδὴ, α. ἦχος, πλ. δ.

Ἁρματηλάτου Φαραώ.

Ῥοχαθρεῖς σου τὴν ψυχὴν Ἀνδρόνικε, ταῖς γνωσικαῖς ἀρεταῖς. καὶ θείκῃ πόθου, πυρωθεὶς τοῖς ἄθλοις, τὰς τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, πυρακτώσεις τὴν δρόσον, τὴν θείαν εἶχες γὰρ ἄνωθεν, σὲ καταδροσίζουσαν παύτοτε.

Ἧ τῷ Δεσπότῃ προσαγῇ πειθόμενος, ὡς Πατριάρχης ποτὲ, ὁ Ἀβραὰμ Πάτερ, τὸν σὸν γῆν κατέλιπες, καὶ συγγενῶν ἠλόγησας, γυναικός τε καὶ πλούτου, μακρὰν ἐγένου καὶ ἔρημον, Μάκαρ καταμόνας κατῴκησας.

Ἡ τοῦ Κυρίου ἐντολῶν πεπλήρωκας, πάντα πωλήσας τὰ σὰ, καὶ τοῖς πτωχοῖς μείμας, δι' αὐτῶν τὸν ὄμνιν, τοῦ μαργαρίτου εὕρηκας, τὴν τιμίαν καὶ τέτον, λαβὼν ἐπλούτησας ἄφθορον, πλοῦτον τὴν τῶν μύρων ἀνάβλυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἡμιεργάται βληθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ τοῦ Ἀδὰμ Πλαστουργὸς, καὶ ὁ δρακὶ φορῶν, Θεοτόκε σύμπαντα, ταῖς σαῖς ἀγκάλαις φορεῖται. ὢ φρικτὸν μυστήριον, καὶ μύπιος ἀναδέδεκται, πάντων τῶν αἰώνων ὁ Κύριος.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὐ θείου Πνεύματος σαφῶς, δεδεγμένος τὸν χάριν, τοῖς ἐν σκότει ὡς ὄρθρος, ἀνε-

ἀμεδείχθης πρωϊμὸς, Η'λίᾳ τοῦ μοναῖς, καταγγέλλων, πᾶσι τὴν ἐμφάνειαν:~

Ο Πῶς σε ἔχῃ προφανῶς, ὦ ἀθύτητι Μάκαρ, περὶ τὸν Βασιλέα, τὸν ἀθῆτε Σ χρηςὸν, χοράνων περιχαρῶς, ἐ βαδίζων, ῥίβον τὴν ὑραίαν:~

Γ Ἰὸν τὸν ἄναρχον Θεοῦ, τὸν τὰ παντα ποιοῦντα, θείᾳ ἐξουσίᾳ, ἁπλανῆ μυσαγωγὸν, τὴν χρῶσιν τὴν ἀληθῆ, σὲ μυοῦντα, ἔχηκας Γ'άκωβε:~

Θεοτοκίον.

Μ Ἀεία παντων ἡ ἐλπὶς, ἧν εἰς σὲ πεποιθότων, ἡ τεκοῦσα τὸν Λόγον, σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποικίλων με πειρασμῶν, ἐ κινδύνων, Παναχμε διάσωσον:~

Ἄλλος. Ο' στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ξ Ξωγραφίθη τῆς Ε'δὲμ, τῇ συμβουλῇ τῇ τῆς Εὔας, ὁ Α'δὰμ σὺ δὲ πειθεὶς συμβουλίᾳ, τῆς συζύγου σοφὲ, τὸ Παραδείσου γέγονας, ἔνδον σωθεὶς ταύτῃ χαίρων, παντοτε Μάκαρ Α'μδρόσιε:~

Ο Κεκρυμμένως ἐ σοφῶς, οἰκονομῶν παντα Λόγος, ἐ βροτὸς πρὸς σωτηρίαν ἰθύνων, ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανὸν, τὸς ποθεινὸς μεθίστησι. παῖδας ὑμῶν τὸς δύο, ῥίβον ἀθεΐας δείκνυς ὑμῖν:~

Ρ Η ἔ ἐπικήρυ ἐ φθαρτῆς, ἠλογηκότα ἀγάπης. τοῖς ἐμγῇ καταλιπόντα δὲ ταύτην, σωεδέθητε ςοργῇ πνευματικῇ μακάριοι. ὅθεν καὶ μοῦ οἰκεῖτε, ἔνθα Δικαίων σκηνώματα:~

Θεοτοκίον.

Η Α'συγκρίτως Χερουβὶμ, ἐ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, ἡ Θεὸν ἀφράστως τεκοῦσα, Σ τὸν βρότειον ἀρᾶσθαι, εἰς ἀλογίαν ῥέψασα, ὕμνοις ἀεὶ τιμάσθω. αὐτὴ γὰρ ἡμῶν προίςησι:~

Ο Εἱρμός.

Ο 'Στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τὸς Οὐρανὸς ἐν σωνέσει, ἐ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας. ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριςὲ, τῆς Ε'κκλησίας ςήριξον. ὅτι οὐκ ἔςι πλούσιος, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε:~

Κα. ἦχος, π. δ. Τὴν σοφίαν ἐ Λόγον.

Ρ Η'ν σοφίαν τὴν ὄντως παιδαγωγὸν, ἐχηκώς σε μυσαν τὰ ὑπερ μὲν, σοφίαν ἐμόραμας, τῶν Ε'λλήνων ἐθέπνευσε. ἐ ἐθνῶν ἐγένου, φωςὴρ ἐ διδάσκαλος.

Θ ἀσεβείας λόγοις, ῥυθμίζων τὰς ἄφρονας. ὅθεν οἱ ῥυθμόντα, διὰ σὲ τῆς ἀπάτης, ἀξίως ὑμνοῦμέν σε. καὶ πιςῶς μακαρίζομεν, Θεηγόρε Γ'άκωβε. πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ:~

Δόξα, τὴν Ο'σίαν. Ο'μοιον.

Ρ Ο'ν ζυγὸν τῆς Κυρίου τὸν ἐλαφρὸν, ὁλοψύχως ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, αὐτῷ ἠκολούθησας, Θεοφόρε Α'νδρόνικε, ἐ κοσμικὰς θορύβους, καλῶς βδελυξάμενος, ὦ ταῖς ὁρμαῖς Μάκαρ, προθύμως ἐξέδραμες. ἔνθα ἐ τὸν δρόμον, τῆς ἀσκήσεως Πάτερ, ἀμέμπτως διήνυσας, τῷ Θεῷ συγγινόμενος. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

Ψ Σ παράμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Παράμωμε. ὁμοίας με ὄντα, αἰχρὸν καταγώγιον, ἐ δαιμόνων παίγνιον, ὦ χνώσει γενόμενον. πνεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε. δίωξον τὸ μέφος τῶν παθῶν, ἐ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, Σ φωτὸς ἀπεσόρυ πρεσβείαις σου:~

Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Ρ Ο'ν ἀμνὸν ἐ ποιμένα Σ λυτρωτὴν, ἡ ἄμνας θεωροῦσα ὦ τῷ ςαυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, ἐ πικρῶς ἀνέβοα. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὸν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὸν ςαύρωσιν. ὃν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἔλεος, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίςει σε, ἀνυμνοῦσι τὰ παθήματα:~

Ὠδὴ, δ'. Χριςός μου δύναμις.

Υ Τ'ὸς σε Κύριος, ὁ μόνος Α'γιος, τὴν σεπτὴν ὁμηγύρει τῶν Μαθητῶν, Μάκαρ συμπείθμησε, τὸν ἀγῶνα σου ἐ λαμπρὸν, πολιτείαν προορώμενος:~

Θ Αυμάτων ἔμπλεως, τοῦ θείου Πνεύματος, γεγονὼς Θεοκήρυξ τερατουργεῖς· μόσας ἐφυγάδευσας, καὶ πομπείας Πνεύ-

Η μάτων, τὰς αὐθρώπους ἠλάθρωσας· Θεία ἔλαμψις, ἐπιφοιτήσασα, τῇ καρδίᾳ σε Μάκαρ θεολαμπῇ, ταύτῃ ἀπεργάσατο, καὶ δεκτικὴν τῶν ὑπὲρ νοῦν, χαρισμάτων κατεσκάσε·

Θεοτοκίον.

Ω θείῳ τόκῳ σου, Παρθενε παναγνε, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις καὶ τῶν βροτῶν, ἥνωνται συστήματα. τὸν εἰρηναρχην γὰρ Χριστὸν, καὶ Σωτῆρα πάντων τέτοκας.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἱ ἱδρῶτες τῶν πόνων σε, οἱ ἐκ τῆς σαρκὸς σε ἐκπορευάξαντες, ἱερώτατε Ἀνδρόνικε, εἰς ὀσμὴν τὴν μύρε μετημείφθησαν.

Ὥσπερ φοῖνιξ ὑψίκομος, σὺ ἐν ταῖς ὀρήμοις Πάτερ ἐξήνθησας, καὶ Θεῷ ἐκαρποφόρησας, γλυκυτάτας πόνας τῶν καμάτων σε·

Ὧν δακρύων τοῖς χάσμασι, τὴν τῆς ἐρημίας γῆν κατεδρόσισας. καρποφόρον δὲ ἀπέδειξας, τὴν ψυχήν σου πόνοις τῆς ἀσκήσεως·

Θεοτοκίον.

Ἡ κενώσας ὁ Κύριος, κόλπους τὸν Παρθένους τὸν σὸν κατῴκησε, μήτραν Κόρη τὸν παράδοξον, καὶ τὸν Κόσμον ὅλον ἀνεκαίνισεν·

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθέ.

Λίθῳ Μάκαρ τῷ μοναχῷ, σωίκος τελῶν μαρμαρυγας, σὺ τας ἐκεῖθεν δεχόμενος. ὅπερ κατ' οὐσίαν πρῶτος ἐκεῖνος ἐστὶ, δεύτερος κατὰ χάριν γέγονας Ἐνδοξε·

Οὗν καθαρώτατον ἐχνηκὼς, καὶ διαφανῆ εἰλικρινῆ, σὺ τὸν καρδίαν κτησάμενος, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν ἑώρακας, τὸν ἀκαταληψίᾳ καταυγάζοντα.

Ποχωρεῖσοι τῷ Μαθητῇ, πᾶσα προφητεία, καὶ πᾶσα νομοθεσία παρέλθε. τὸν γὰρ ταύταις πάλαι προχαραττόμενον, αὐτόπτως ἠξιώθης Μάκαρ θεάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Δὸν Παρθενε προφητικῶς, ἔχες ἐν γαστρί σου, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην καὶ Κύριον. ὃν ἀφράστῳ τρόπῳ Σεμνὴ γεγένηκας, Παρθένος μετὰ τόκον ἄφθορος μείνασα·

Ἄλλος. Ὀρθίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Μνήσωμεν Ἀνδρόνικον ᾄσμασι, πάντες πιστοὶ, καὶ τὴν τούτου σωίκον, Ἀθανασίαν δοξάσωμεν·

Τὸ ὅλως ὥσπερ γέγραπται δέδωκας, σοῖς ὀφθαλμοῖς, ὕπνον οὐδὲ νύσιν, τοῖς σοῖς κροτάφοις Ἀνδρόνικε·

Δόξασε τοῖς μύροις σε Κύριος, Μάκαρ τὰς σὰς πόνας προσδεξάμενος, ὡς θῦμα ὅμοιως ἀπρόσδεκτον·

Ὁ μία τῆς Τριάδος ἐκύησας, Κόρη φρικτῶς, καὶ γάλακτι ἔθρεψας, βροτῶν τὴν φύσιν τὸν Ῥέφοντα·

Ὠδὴ, ς'. Τὸ βίᾳ τὴν θάλασσαν.

Ποδες ὡραῖοί σε, τὸν ἐρήμῳ ἁπλανῶς, ὡς ἀναγγελίζομενοι, τὸν ἐρήμῳ τὴν ὅμοιως ὑπερφυῆ, καὶ μὴν ὑπερέχουσαν, Μαθητὰ τῷ Κυρίῳ παρσεβάσμιε·

Οἶμ τὸ μυστήριον, καὶ κηρύττειν τὸ φρικτὸν, τῆς τῷ Θεῷ σαρκώσεως, ἠξιώθης Ἀνδρόνικε πρωτουργὸς, ἀκτῖνας δεξάμενος, παρ' αὐτῷ τῷ ὑψίστῳ Παμμακάριστε·

Ἀὸς Θεῷ ἔμψυχος, ἀμεδέκτης καὶ μαὸς, τὸς τῶν δαιμόνων ὤλεσας. καὶ μαὸς ἐδομήσω τὸς τῷ Χριστῷ, δωρεᾷ καὶ χάριτι, Ἀπὸς ὅλων τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα·

Θεοτοκίον.

Παντων δεσπόζουσα, τῶν κτισμάτων ὡς Θεὸν, τὸν ἀγαθὸν γεννήσασα. τῶν τωαισμάτων μου Παναγνε τας ὕλας, εἰς τέλος ἐξάλειψον, ἀπολαγχνίᾳ χρωμένη τῷ τεχθέντος ἐκ σοῦ·

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἧς φύσεως τὸ χαῦνον οἰδαμῶς, τὸν πρόθεσιν ἤμβλυνεν. ἣν περ ἐκέκτησο, πρὸς τῶν πόνων ὦ Ὁσία τὰ σκάμματα.

Μείνασα τὸ σῶμα σαφῶς, τὸν φύσιν ἐλαφθαρτον, ὅθεν ἀνύποστον, τὸν ὁδὸν τῆς σωτηρίας διήνυσας·

Γνώρισας τὸν σύζυγον τὸν σὸν, ὁδῷ πορευόμενον, ᾧ καὶ συνώδευσας, μηδαμῶς τι πρὸς αὐτὸν ὁμιλήσασα·

Θεοτοκίον.

Ἡμάτων Γαβριὴλ σοι τὸν φωνὸν, Κόρη μυῶ προσάγομεν. χαῖρε ὁ Κύριος, μετὰ σοῦ ἀλογημένη βοῶντές σοι·

Ὁ Εἱρμός.

Ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν·

Κον-

Κοντάκιον. ἦχ, β'. Τῶ ἐν πρεσβείαις.

Ὑ Σεωσφόρον ἐκλάμποντα πᾶσαν Κτίσιν, τὸν τῆς Χριστοῦ αὐτόπτην καὶ θεηγόρον, ὑμνοις Γ'άκωβον ἀφηνιάσωμεν, γεραίροντες τῶν τότε παρήγυριν σήμερον. πρεσβεύει γὰρ ἀεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μ ὐραμόθεν τοῦ Λόγου μυηθέντα τὴν γνῶσιν, καὶ φανῶς τοῖς ἐν γῇ τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξαντα, Γ'άκωβον τὸν μέγαν προφητικῶς, τῇ Α'λφαίου τὸν νόμον ἀνυφηνῆσαι, σὲ δυσωπῶ καταπέμψαι μοι χάριν, Χριστὲ Γ'ησοῦ, ὁ πλήσας Πνεύματος θείου τὸν σοφὸν Μαθητήν σου. καὶ Κήρυκα τοῦτον πᾶσι τοῖς πέρασι δωρησάμενος, καὶ πρέσβιν πρὸς σὲ ἀπρόσδεκτον. Πρεσβεύει γὰρ ἀεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου, θ'. Τοῦ ἁγίου Α'ποστόλου Γ'ακώβου τοῦ Α'λφαίου.

ἦ. Τὸν σαυρὸν Γ'άκωβος φόβῳ ἡδέως, Ὡς ἔφη Σῶτερ ἄξιός σου δείκνυει. Α'μφ' ἑπτὰ Γ'αχὼβ σὺν σαυρῷ τετάμυσο.

Ὁ Σὴν ἀδελφὸς Ματθαίου τοῦ Τελώνου καὶ Εὐαγγελιστοῦ. ὅτος ὁ Α'πόστολος ἐξελθὼν εἰς τὸ κήρυγμα, πάντα τὰ πρὸ εἰδώλων Τεμένη ζήλῳ θείῳ πυρποληθεὶς κατέσρεψε, μόσους ἀπελάσας καὶ πονηρίας πνεύματων. διὸ καὶ ἡ πληθὺς τῶν ἐθνῶν, σωτήριον θεῖον αὐτὸν ὠνόμασε. διαδραμὼν οὖν τὴν σύμπασαν ὡς ὁρᾶς τοῦ Χριστοῦ, ἃ δ τὸ πάθος, καὶ τὸν θανάτον ἐζήλωσε, σαυρῷ προσηγμυται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Α'νδρονίκου, καὶ Α'θανασίας τῆς συμβίου αὐτοῦ.

ἦ. Σύσκιον Α'νδρόνικος Α'θανασίαν, Κόσμῳ τ' ἐν ἀσκήσαντε, καὶ Πόλῳ ἔχει.

Ὁ Τ'τος ὁ Ὅσιος Α'νδρόνικος, ἦν ἐξ Α'ντιοχείας τῆς μεγάλης, ἀργυροπράτης τὸ ἐπιτήδευμα, ἀλλαβὼν παῦρον, καὶ πλήρης ἀγαθῶν ἔργων, καὶ πλούσιος. ἔγημε δὲ γυναῖκα τὴν Α'θανασίαν, σεμνὴν καὶ θεοφιλῆ καὶ αὐτὴν οὖσαν. μεθ' ἧς ἐπ' ἀγαθῷ συμφωνήσας, εἰς ῥᾴα διεῖλον ἀεὶ τὸν βίον αὐτῶν. καὶ τὸ μὲν οὖν μέρος, τοῖς πτωχοῖς ἀφθόνως παρεῖχον. τὸ δὲ ἕτερον, δαψιλὲς παρεῖχον ἀμοιβὴ τοῖς χρείαν ἔχουσι. τὴν δὲ τρίτην μερίδα, λόγῳ τῆς ἀργυροπρατείας, καὶ ἧς πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίως ᾠκονόμουν. ἔτεκον δὲ δύο παῖδας, ἄῤῥεν, Σ θῆλυ. τεχθέντων δὲ αὐτοῖς τέκνων ἧς δύο παίδων, οὐκ ἔτι προσέθεντο προσεγγίσαι ἀλλήλοις. ἀλλ' ἦσαν ἀμφότεροι ἐν σωφροσύνῃ Σ προσευχαῖς, καὶ ταῖς ἧς πτωχῶν καὶ μοναζόντων ἀποπαίαις ἐμβελεχῶς συνδαζόντων. μετὰ δὲ δώδεκα ἔτη τῆς αὐτῆς συνοικήσεως, ὄντων τῶν τέκνων αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡλικίᾳ, ἦ ἀγάλλειν τοὺς γονεῖς εἶχον, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τεθνήκασιν ἀμφότεροι. ὁ δὲ Μακάριος Α'νδρόνικος, ὢδὲν ἀγνοῶν τῶν συμβεβηκότι ἐμδεξάμενος, τὸν μακαρίαν μᾶλλον φωνὴν τοῦ Γ'ὼβ ἐξεβόησεν. αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον, καὶ τὰ ἑξῆς. ἡ δὲ τούτου σύμβιος Α'θανασία, ἀπαραμύθητον ἔχε τὸν λύπην. ὅθεν Σ ταφέντων τῶν παιδίων ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου Γ'ουλιανοῦ, οὐκ ἠθέλησεν ἐκεῖθεν ἐξελθεῖν, λέγουσα, συναποθανοῦμαι καὶ αὐτὴ, καὶ συνταφήσομαι τοῖς τέκνοις μου. λαβόντος δὲ τὸν Παρχιάρχου τὸν Μακάριον Α'νδρόνικον ἐν τῷ Πατριαρχείῳ, χάριν παραμυθίας, ἡ γυνὴ οὐκ ἠνέχετο τοῦ Μαρτυρίου ἐξελθεῖν, ἀλλ' ἔμενεν ἐκεῖ γοερῶς κοπτομένη. μεσούσης δὲ τῆς νυκτὸς, ὤφθη αὐτῇ ὁ Μάρτυς Γ'ουλιανὸς, ἐν σχήματι Μοναχοῦ, λέγων αὐτῇ. τί ἔχεις ὦ γύναι; τί οὐκ ἐᾷς ἡμᾶς τοὺς ὧδε; ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα, ἔφη· μὴ βαρυνθῇς Κύριέ μου κατὰ τῆς δούλης σου, ἐπεὶ σφοδρὸν πόνον κέκτημαι. δύο γὰρ μόνα τέκνα ἔσχον, σήμερον ἀμφότερα ἐξεκόμισα. ὁ δὲ λέγει αὐτῇ. μὴ κλαῖε περὶ αὐτῶν. λέγω γάρ σοι γύναι, ὅτι ὃν τρόπον ἀπαιτεῖ ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου τὴν βρῶσιν, Σ ἀδύνατον μὴ δοῦναι ἑαυτῷ φαγεῖν, οὕτω καὶ τὰ μήπια ἀπαιτοῦσι τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ, λέγοντα, Δικαιοκρίτα, ἀντὶ τῶν ἐπιγείων ὧν ἐστερήθημεν, μὴ στερήσῃς ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων. ἡ δὲ, ἀκούσασα, κατενύγη, καὶ μετέβαλε τὸ πένθος εἰς χαράν, λέγουσα. ἆρα ζῶσι τὰ τέκνα μου ἐν Οὐρανοῖς, τί κλαίω; καὶ γραφεῖσα, ἐζήτει

τὸν λαλήσαντα αὐτῇ Α'ββᾶν. ⸗ περιελθοῦσα ὅλον τὸν Ναὸν, οὐχ εὗρε. ⸗ λέγει τῷ θυρωρῷ, πῦ ἐστιν ὁ Α'ββας, ὁ εἰσελθὼν ἀνταῦθα ἄρτι; λέγει αὐτῇ ὁ θυρωρός. ὁρᾷς πάσας τὰς θύρας ἠσφαλισμένας, ⸗ λέγεις, πῦ ἐστὶν ἄρτι; ἔγνω δὲ ὁ θυρωρὸς, ὅτι σωτασίαν ἑώρακεν. ἡ δὲ φόβῳ συνεχεθεῖσα, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ⸗ διηγήσατο τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἃ εἶδε, καὶ ἠτήσατο βαλεῖν αὐτὼ εἰς Μοναστήριον. ὁ δὲ ⸗ γὰρ ⸗ αὐτὸς ἰδὼν τοῦτο ποθῶν, ἀσμένως τὸν λόγον δεξάμενος, δέδωκε πλεῖστον μέρος τῆς οὐσίας αὐτοῦ τοῖς πτωχοῖς, ⸗ τοὺς ὠμήτους τῶν δένδρων ἠλάθρωσε, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, ἀνέθετο τῷ πνευθρῷ αὐτοῦ, παραγγείλας αὐτῷ, ποιῆσαι μοσοκομεῖα ⸗ ξενοδοχεῖα Μοναχῶν. αὐτὸς δὲ μικρὰ ἐφόδια λαβὼν, ἐξῆλθε νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως, αὐτὸς, ⸗ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μόνοι. ἡ δὲ μακαρία Α'θανασία, μακρόθεν ἰδοῦσα τὸν οἶκον αὐτῆς, ἀναβλέψασα εἰς τὸν Οὐρανὸν εἶπεν. ὁ Θεὸς, ὁ εἰπὼν τῷ Α'βραὰμ ⸗ τῇ Σάρρᾳ, Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, ⸗ ἐκ τῆς συγγενείας σου, ⸗ δεῦρο εἰς γῆν ἣν σοι δείξω, αὐτὸς ταχὺ ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβον σου. ἰδοὺ γὰρ κατελείψαμεν τὸν οἶκον ἡμῶν ἀφεψγμένον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ κλείσῃς ἡμῖν τὴν θύραν τῆς Βασιλείας σου. καὶ κλαύσαντά ἀμφότεροι, ἀπῆλθον. καὶ φθάσαντά εἰς τοὺς ἁγίους τόπους, προσεκυνήσαν. ⸗ σωέτυχον πολλοῖς παρῶσιν. ὑποστρέψαντά δὲ ἐκεῖθεν, ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι εἰς τὸν Α'ββᾶν Δανιήλ. ⸗ αἰτησαμένων αὐτῶν ἀναθοῦναι τὴν Α'θανασίαν τῷ Μοναστηρίῳ, ἀπέστειλεν αὐτὴν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ταβεννησιωτῶν. ὁ δὲ Α'μβρόσιος δεξάμενος τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα παρὰ τοῦ γέροντος, ἔμεινε παρ' αὐτῷ ἔτη, ιβ'. διελθόντων δὲ τῶν δώδεκα ἐτῶν, παρεκάλεσε τὸν Α'ββᾶν Δανιήλ, συγχωρῆσαι ἀπελθεῖν αὖθις εἰς προσκύνησιν τῶν ἁγίων τόπων. ὁ δὲ ποιήσας ἀγχιν, ἀπέλυσεν αὐτόν. ὁδεύων δὲ ὁ ὅσιος Α'μβρόσιος κατὰ τὴν Α'ίγυπτον, ἐκάθισεν ὑποκάτω φυτοῦ, ἵνα ἀναψύξῃ ἀπὸ τοῦ καύματος. ⸗ ἰδοὺ κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, ⸗ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπερχομένη ⸗ αὐτὴ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, συνῴκησε τῷ ὁμοζύγῳ αὐτῆς Α'μβροσίῳ. ⸗ ἀσπασαμένων ἀλλήλους, ἐκείνη μὴ ἀναγνώρισεν αὐτὸν, ἐκεῖνος δὲ οὐκ ἐγνώρισεν αὐτὴν, διὰ τὸ μαραυθῆναι τὸ κάλλος αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἄγαν ἀσκήσεως, ⸗ ὡς Αἰθίοπα αὐτὴν φαίνεσθαι. λέγει δὲ αὐτῷ ἐκείνη. πῦ ἀπέρχῃ Κύριε Α'ββᾶ. λέγει αὐτῇ, εἰς τοὺς ἁγίους τόπους. λέγει αὐτῷ. ἐκεῖ βάλλομαι κἀγὼ ἀπελθεῖν. λέγει δὲ αὐτῇ. θέλεις ὁδεῦσαι ἡμᾶς ἀμφοτέρους ὁμοῦ; λέγει αὐτῷ, ὡς κελεύεις, πλὴν ὡς μὴ ὄντος μου, ὅπως ὁδεύσωμεν σιωπῶντες. ὁ δὲ Α'μβρόσιος ἔφη, ὡς κελεύεις. λέγει αὐτῷ. ὄντως οὐκ εἶ μαθητὴς τοῦ Α'ββᾶ Δανιήλ; λέγει αὐτῇ, μαί. ⸗ λέγει αὐτῷ. οὐκ Α'μβρόσιος ὁμοιάζῃ; λέγει αὐτῇ, μαί. εἶπεν αὐτῷ. αἱ ἀνχαὶ τοῦ γέροντος σωοδύσσιν ἡμῖν. λέγει ὁ Α'μβρόσιος, ἀμήν. ⸗ σωώδυσαν ἀμφότεροι. ⸗ προσκυνήσαντες τοὺς ἁγίους τόπους, ὑπέστρεψαν σιωπῶντες εἰς Α'λεξανδρείαν. ⸗ λέγει ὁ Α'ββᾶς Α'θανάσιος (ὅτω γὰρ μετωνομάσθη ἡ Α'θανασία) τῷ Α'μβροσίῳ. θέλεις ἵνα μείνωμεν ὁμοῦ εἰς κελλίον; λέγει ὁ Α'μβρόσιος· ὡς κελεύεις. ἀλλὰ θέλω πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ λαβεῖν τὴν ἀνχὴν τοῦ γέροντος. λέγει αὐτῷ, ὕπαγε. ⸗ μείνωσε εἰς τὸ ὀκτωκαιδέκατον. ⸗ ἐὰν ὑπομείνῃς μεῖναι μετ' ἐμοῦ σιωπηρῶς, ὡς ὠδύσαμεν, ἐλθέ. εἰδὲ μὴ, οὐκ ἐλεύσῃ. ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀνήγγειλε τῷ γέροντι τὰ περὶ τοῦ πράγματος. ὁ δὲ γέρων, εἶπεν αὐτῷ. ὕπαγε, ἀγάπα τὴν σιωπὴν, ⸗ μεῖνον μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ. Μοναχὸς γάρ ἐστιν ὡς δεῖ εἶναι. ἐπαναλύσαντος δὲ αὐτοῦ, ἔμειναν ὁμοῦ, ὅτε Α'θανάσιος, καὶ ἡ αὐτοῦ σύζυγος, ἄλλα ιβ'. ἔτη, καὶ οὐκ ἐγνώσθη αὐτῷ, ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐστι. πολλάκις δὲ ἤρχετο ὁ γέρων εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῶν, διαλεγόμενος αὐτοῖς τὰ περὶ ὠφελείας. ἅπαξ δὲ ἀπελθόντος τοῦ γέροντος, ⸗ συνταξαμένου αὐτοῖς, σὺν τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἔδραμεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁ Α'ββᾶς Α'μβρόσιος, ⸗ καταλαβὼν αὐτὸν, λέγει, ὁ Α'ββᾶς Α'θανάσιος ὑπάγει πρὸς Κύριον. ⸗ ἐπαναλύσας ὁ γέρων, εὗρεν αὐτὸν

τὸν πυρετῷ συνεχόμενον. καὶ ἤρξατο κλαίειν ὁ Ἀββᾶς Ἀθανάσιος. λέγει αὐτῷ ὁ γέρων. διὰ τί χαριζόμενος ἔκλαυσας, ὅτι ἀπὸ ἀρχῆς ἀπαρτίσαι Θεῷ, κλαίεις; ἡ δὲ ἔφη. οὐ κλαίω, εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀββᾶν Ἀμβρόσιον, ἀλλὰ ποιήσομαι ἀγάπην, καὶ μετὰ τὸ θάψαι με, ἀνοίξεις πυράκιον κείμενον πρὸς κεφαλῆς μου, καὶ ἀπάγγειλον αὐτῷ, καὶ δὸς αὐτῷ τὸν Ἀββᾶ Ἀμβρόσιον. καὶ ποιησάντων ἀνχὼν, ἐκοιμήσατο, καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ. ἦλθον δὲ κηδεῦσαι αὐτὸν, καὶ ἰδὼν τὴν φύσει ἀρρύθμητον. καὶ ἀκούσθεὶς ὅλῳ τῷ Λαύρᾳ. καὶ πέμψας ὁ γέρων, ἀπήγγειλεν ὅλῳ τῷ σκήτει, καὶ τοῖς εἰς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον οἰκοῦντας Ἀδελφοὺς, καὶ ἀπῆλθον πᾶσαι αἱ Λαῦραι Ἀλεξανδρείας, καὶ πᾶσα ἡ πόλις συνῆλθε, καὶ οἱ σκηνῶται λαμπροφορούμενοι. ὅπως γὰρ ἔστιν ἔθος ἐν τῇ σκήτῃ. μετὰ κλάδων ἦν καὶ βαΐων, ἐξεκόμισαν τὸ τίμιον λείψανον Ἀθανασίας, δοξάζοντες τὸν Θεὸν, τὸν τοσαύτην ὑπομονὴν παρασχόντα τῇ γυναικί. ἔμεινε δὲ ὁ γέρων, τὰ ἑβδομα τελέσαι τῆς Μακαρίας Ἀθανασίας. καὶ μετὰ ταῦτα ἠθέλησε λαβεῖν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Ἀββᾶν Ἀμβρόσιον. ὁ δὲ, οὐκ ἠνείχετο, λέγων. μετὰ τῆς κυρίας μου τελευτήσω. καὶ πάλιν συνταξαμένου τοῦ γέροντος, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, φθάνει αὐτὸν ἀδελφὸς λέγων. ὁ Ἀββᾶς Ἀμβρόσιος, πυρετῷ συνέχεται. καὶ πάλιν ἔπεμψεν ὁ γέρων ἐν τῇ σκήτῃ, λέγων. δεῦτε ἀπέλθετε, ὅτι ὁ Ἀββᾶς Ἀμβρόσιος ἀκολουθεῖ τῇ ἀδελφῇ Ἀθανασίᾳ. οἱ δὲ ἀπῆλθον, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ζῶντα. καὶ ἀλογηθέντων αὐτῶν παρ' αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ. ἐγένετο οὖν σύγχυσις μεταξὺ τοῦ ὄχτω καὶ δεκάτου, καὶ τῶν σκηνιωτῶν, περὶ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ, ποτέρων τῶν μερῶν λήψεται αὐτό. μόλις οὖν κατέπαυσεν αὐτοὺς ὁ γέρων, ἐάσαι αὐτὸ ἐκεῖσε συνταφῆναι μετὰ τῆς συμπαγωμένης αὐτῷ Ἀθανασίας. καὶ ὅπως ἐπαύσαντο τῆς φιλονεικίας ἀμφότεροι, δοξάζοντες τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ποπλίας.

ᾨδ. Ρ' Ὑθεῖσα Κόσμου τῆς πλάνης ἡ Ποπλία,
Πόλεσι πρόσεισι φωλεοῖς ὡς ῥαθίον.

Τῇ κατὰ τοὺς καιροὺς Γαλιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς γενομένῃ, γάμου τὸ πρῶτον ἐπιμικρὸν κοινωνήσασα, καὶ καρπὸν ἄξιον τῷ Θεῷ προσενέγκασα τὸν Πρεσβύτερον Γωαμμᾶν, ὃς πολλάκις προέστη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀεὶ τινὰ ἡγεμονίαν δι' ἄκραν ταπείνωσιν ἔφυγεν. ὕστερον δὲ διά τινα ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν αὐτοῦ τινὰ ἀγαθὴν, τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας, Διάκονος ἐχρημάτισε, καὶ χορὸν ἱερῶν Παρθένων ἐξῆρχε. τοῦ γοῦν Γαλιανοῦ τότε τὴν Ἀντιοχέων ἐπιδημήσαντος, καὶ πολλὴν δεισιδαιμονίαν κεκτημένου, καὶ πάντας ἐκκαλυμένου τοῖς δαίμοσι σέβας προσενεγκεῖν, αὕτη ἡ τιμία χραῦσε τοῦ παραβάτου Γαλιανοῦ παρόντος, ἀπήρξατο ψάλλειν γεγονότροπον σὺν ταῖς Παρθένοις, τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύρεον καὶ χρυσοῦν, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. διὰ ταῦτα ἐλκυσθεῖσα, κατὰ τῶν παρεόντων τύπτεται σφοδρῶς, ὥστε καὶ τὴν γῆν φοινιχθῆναι τῷ ταύτης αἵματι. ὁ δὲ θάνατος αὐτῆς, ἐν τῷ ὑποστρέφειν τὸν παραβάτην ἐτελειώθη. αὕτη διαρκέσασα χρόνον, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου.

ᾨδ. Ε Ἰς ὕψος ἀρθεὶς ἀρετῶν θεῖος Πέτρος,
Τὸν χθὲς ἀπεκδὺς, ὕψος Οὐρανοῦ φθάνει.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἀνὴρ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰωβιανοῦ Θεοφίλου, ὁρμώμενος ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ἐπαρχίας, Θεοφίλου καὶ Εὐδοκίας γενήματα, καὶ κάλλει καὶ μεγέθει, καὶ ῥώμῃ σώματος σεμνυνόμενος. ὃς δι' αὐτὸ τοῦτο, Κώμης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ζώμυται. διαπρέψας δὲ ἐν τῇ στρατείᾳ χρόνον οὐχὶ σύντομον, πάντων καταφρονήσας, τὸν μοναχὸν βίον μετέρχεται, τινὶ κόμῃ σύντριμι Μοναχείῳ Δαφνεῶνι προσαγορευομένῳ κειράμενος, καὶ Πέτρος αὐτὶ Λέοντος ὀνομασθείς. ἔπειτα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ γέγονεν. εἶτα τὰς ἁγίας τόπους κατέλαβεν. εἶθ' ὕστερον τὴν Λαοδίκειαν καὶ τὴν Ἀτάλειαν. πάντα δὲ πόνον τὸν ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, καὶ τῶν ἰσμαηλιτῶν τὸν ἀπαίδευτον θυμὸν ὑπενεγκών, αὖθις κατὰ τὸν Ὄλυμπον γίνεται. ἐπεὶ δὲ τὸ τῆς

πολι-

πολιτείας αὐτῦ ἡ ἀρετῆς ὕψος, τοῖς Βασιλεῦσι καταδηλον γέγονε, πείθει αὐτὸν Βασίλειος ὁ Βασιλεὺς, ἐν τῇ Μονῇ τῦ Ἁγίου Φωκᾶ γενέσθαι. ἐν ᾗ πολλὰ κατὰ Θεὸν ἀγωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα αὐτῦ τῷ Θεῷ παρέθετο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Δ Ωρόθεος ὁ ἀοίδιμος, Ἐπίσκοπος γέγονε Πόλεως Τύρου, πᾶσαν γραφικὴν ἐπισάμενος ἱστορίαν. ἡ ἰῷ μῇ φυγῶν διὰ τὸν διωγμόν. μετὰ δὲ τὸν τελευτῶν Διοκλητιανῦ, ϛ Λικινίου, καταλαβὼν πάλιν τὸν Τύρον, ἐποίμανε τὴν ἁγίαν τῦ Θεῦ Ἐκκλησίαν, μέχρι Γαλιανῦ τῦ Παραβάτου. ἡ ἐπεὶ δ' φανερῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς τὸ πρότερον διὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐφόμαχεν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀσεβείας αὐτῦ ὁ Γαλιανὸς τὰς Χριστιανὰς, ἀκούσας ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Τύρου, καὶ κατέλαβε τὴν χώραν τῆς Θράκης, ἀλλ' ὐδ' ἐκεῖ τὰς εἰδωλολάτρας ἐξέφυγε. κρατηθεὶς γὰρ παρὰ τῶν Γαλιανῦ ἀρχόντων, καὶ πολλὰς τιμωρίας ὑπομείνας, καὶ γόνων ὢν, ἑκατὸν γὰρ ἑπτὰ ἐτῶν ὑπῆρχεν. ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν μακαρίαν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ δικαίου Ἀβραὰμ, ϛ τῦ ἀνεψιῦ αὐτῦ Λώτ.

Ἀ. Τίς οἶκος ἐστὶν Ἀβραὰμ τεθμηκότος;
Οὐ κόλπος ἄλλος, οἶκος ὡς τῷ Λαζάρῳ.
Τ' πῆρξε Λὼτ Οὐρανὸς Σιγὼρ μέα.
Εἰς ὃν φθάσας πέφυγεν, ὡς πῦρ τὸν βίον.
Ταῖς τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ω, δὴ, ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὑλῳ φωτοχυσίᾳ, πεπυρσάμενος Ἀπόστολε. τὰς ἐν ζόφῳ δεινῷ, ἀγνωσίας κεκρατημένας ἐφώτισας. ἀλλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεός :~

Ἀμπάσι ἡ φρυκτωρίαις, λελαμπρυσμένον τῦ Πνεύματος. τῶν ἐθνῶν ἡ πλημμὺς, σωτήριά σε ὁμοφώνως κραυγάζουσα, ἀλλογητὸς εἶ Κύριε :~

Ρωμήσει κεκοσμημένος, Θεοδωρήτῳ κατέλυσας, τὴν τῦ Κόσμου σοφίαν θεοφρόνως. κραυγάζω Γάκωβε, ἀλλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Θεοτοκίον.

Τίων ἁγιωτέρα, Παρθενομῆτορ γεγενῆσαι. συλλαβοῦσα Θεὸν, ὃν ὑμνοῦντες ἀπαύστως κραυγάζομεν, ἀλλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄλαι καυχώμενον ἀμέρως, τὸν ἀρχέκακον συλλῆψεσθαι τῷ Κτίσιν, ὡς γραθίον οἰκτρὸν κατέρραξας δυνάμει, θωρακισθεὶς τῦ Πνεύματος, καὶ Σταυροῦ τῇ παμοπλίᾳ :~

Ἔρωτι ἐπ' ὤμων τὸν σαυρόν σου, ἠκολούθησας Κυρίῳ ὁλοψύχως, ϛ τῆς δόξης αὐτῦ τετύχηκας τῆς θείας, ὡς πληρωτὴς Ἀνδρόνικε, τῶν αὐτῦ διαταγμάτων.

Εἰκμυσι χάρις ἡ τῶν μύρων, τὴν πρὸς Κύριον σὴν Πάτερ παῤῥησίαν. τῶν ὑδάτων ϛ γὴ, τὴν χύσιν ἐκμιμεῖται, εἰς σωτηρίαν πάντας, ϛ πιστῶν προχεομένη.

Θεοτοκίον.

Να θεώσῃ με τὴν φύσιν, ὁ παντέλειος ἀῤῥήτως μηπιάζει, ϛ ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς, προσέρχεται ὁ λόγῳ, παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ϛ σωέχων ϛ κρατιῶν.

Ω, δὴ, ἡ. Νόμων Πατρώων οἱ.

Ἑρομύστης τὰ ὑραμία, μεμυημένος Μάκαρ ὄντως μυστήρια, διελήλυθας τὴν σύμπασαν, Οἰκουμένην κηρύττων μεγαλοφώνως, λόγον τὸν τῆς πίστεως Χριστοῦ. ϛ διδάσκων Ἀπόστολε, τὴν ἀπόῤῥητον χάριν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας :~

Ἄβιος ἔφυς ϛ Μακάριος, ἠξιωμένος πάσης μακαριότητος. ὡς συνόμιλος ϛ συνοίκος γεγονὼς τῦ Δεσπότου, ϛ τὴν ἐκάστου ὄντως ἀνθρωπίαν πλυτήσας, καὶ τῷ λόγῳ γνωθόμενος ἁμαρτίαν ϛ φαῦλον. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ϛ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Πρὸ τῦ Κόσμου πρέσβις ἄριστος, πρὸς τὸν Σωτῆρα ᾔδει Μάκαρ Γάκωβε. ἐξαιτούμενος τὴν ἄνωθεν ϛ πλουσίαν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις, ϛ τοῖς ἀνθρώποις σου πιστῶς, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν ϛ ψυχῶν σωτηρίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, ϛ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Τ᾽ σωτηρίας πᾶσι πρόξενος, Θεογενήτορ ὤφθης μόνη παρθένε μήτηρ, τὸν σωτήριον γενήσασα, Θεὸν Θεὸν Λόγον. δι᾽ ὃν Κόσμος σέσωσται τῆς πάλαι καταράς, ⁊ τοῖς πίστει κραυγάζουσιν, εὐλογίαν πηγάζει. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ⁊ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Αἷς τῶν δακρύων ἐπιῤῥοαῖς καταρδεύσας, τῆς ψυχῆς τὴν ἄρουραν ἐρέφω, τῷ ἐκ τῶν θαυμάτων, αὐτίδοσιν πλουσίαν. Ῥαυματιθεῖσαί μου τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, προσβοῶ τῷ θείῳ σου φαρμάκῳ, ταύτην θεραπεύσαις, Θεράπον τοῦ Κυρίου.

Δόξα.

Ἡμῶν ὑπάρχων οἱ πιστοὶ αὐυμνοῦμεν, εὐσεβῶς Τριάδα παναγίαν. τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, τὰ πάντα ἀγαγοῦσαν.

Θεοτοκίον.

Ἐμηνίσε προθεωρεῖ ὄρος, Κόρη ἀλοξότως ἐξ ἧς ἀπετμήθη, λίθος ὁσιωρίψας, βωμοὺς τοὺς τῶν εἰδώλων.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, ⁊ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, ϛ. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Φάρας Κόσμῳ, ὥσπερ ἀστραπὴ, διαῤῥέχων τοὺς ἐν τῷ σκότει, πάλαι ⁊ σκιᾷ τῆς ἀγνωσίας καθημένους, ἔλκων πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, τοῦ σαρκωθέντος μονογενοῦς Υἱοῦ, ὃν αὐτόπτης ἐγένου Μάκαρ, ⁊ δραστικὸς ὑπηρέτης, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἰαίαν Μάκαρ τὴν ἐξ Οὐρανοῦ, φορομένῳ πρόσω ἐδέξω. γλῶσσαν πυρίπνοον πλουτήσας καταφλέγεις, δίκην ἀκάνθων τὴν ἄθεον Κόσμου σοφίαν, φωτιζομένοις αὐγαῖς τοῦ κηρύγματος Χριστοῦ, λάμπων ⁊ τὴν ἀχλὺν, διαλύων θεομακάριστε.

Ῥαϊσμένος κάλλει ἀσυγκρίτῳ, Θεόφρον τῷ τοῦ Δεσπότου. Ϛ πεποικιλμένος λαμπηδόσι, ἐξαστράπτεις. ⁊ περιχαρῶς Γάμου, περιπολάεις περὶ τὸν θρόνον, ὄντως τοῦ Κτίστου ⁊ Θεοῦ. σὺν τῷ Ἀποστόλῳ, χορεύσαι μακαριώτατε.

Θεοτοκίον.

Σ ἀπειράνδρως ἔχων ἐν γαστρί σου τὸν Λόγον, ὕπως ἀφθόρως τέτοκες, διαμείνασα Παρθένος Θεοτόκε, τὴν Ἐμμανουὴλ ὑπάρχοντα, τοῦτο κἀκεῖνο. ⁊ γὰρ ὁμοῦ Θεός τε ⁊ ἄνθρωπος ἐστί. τοῦτον διπλοῦν τῇ φύσει εἰδότες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐτέχθης τῷ προσκαίρως, χαίρων πρὸς τὰ ἄνω, Ϛ σωτὴ Παρθένε σὺ ἁγίοις σκηνώσας ἡμῶν, τῷ μεμνημένῳ σου Πάτερ, μέμνησο πάντοτε.

Κβλύζεις τὴν τῷ μύρων, χάριν ἀκενώτως, καὶ τοῖς προσέρχουσι πᾶσι, παρέχεις πιστῶς, τῶν μυσημάτων τὴν λύσιν, Πάτερ Ἀνδρόνικε.

Ροδέχυσε μου τὸν ὕμνον, ὦ δυσὶ Ὁσίοιν, ⁊ ἀμοιβήν μοι παράσχου, τὴν σὴν πρὸς Θεὸν, ἱκετηρίαν ὑπαισμάτων, ἐκλυτρουμένην.

Θεοτοκίον.

Πέπραγε σὴν μήτραν, πάλαι τοὺς ῥεῖς Παῖδας, μὴ καταφλέξασα κάμινος, Κόρη ἀμνή. καὶ γὰρ ἀφλέκτως ἐδέξω, πῦρ τῆς Θεότητος.

Ὁ Εἱρμός.

Τρίσμε Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀμνή, σὺν ἀσώμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκου.

Σμύρνης ⁊ Ἀπόστολος, ⁊ ὑπηρέτης ἄριστος, Χριστοῦ τοῦ μόνου Δεσπότου, Γάκωβε θεοκήρυξ. τοῦτον δῶμαι ἱκέτην, τῷ Βασιλεῖ τὰ πρόπαια. ⁊ ἱλασμὸν παράφημε, ἁμαρτιῶν τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ε᾽ οἱ Προφῆται ἅπαντες, Παρθένε προηγόρασαν, τάμνον ⁊ ῥάβδον ⁊ πλάκα, ⁊ ἀλατόμητον ὄρος. ⁊ κιβωτὸν ⁊ τράπεζαν, λυχνίαν χρυσαυγίζουσαν. ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτόκον, ἀξίως ἀνυμνοῦμεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ἱ. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας. Π. ἦχος, δ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Λίου λαμπρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμησις, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε. τὴν Κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Εὐλάμπιε Μάκαρ, ⁊ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, ⁊ τῶν δαιμόνων νύκτα διώκουσα,

διό-

διόσε μακαρίζομεν, καὶ ἑτησίως γοραίρομεν, ὡς φωςῆρα παγκόσμιον, πρεσβάτιν ὡς θερμότατον :~

Ϛ Ἰδήρῳ ξεόμενος, ἓ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενος, Σειρκῇ συγλειόμενος. ξίλφ ἁμαρτώμενος, καὶ θηρίοις βρῶμα, διδόμενος Μάκαρ, ἀπαρασάλευτος τὴν μοῶ, διεφυλάχθης τῇ θείᾳ χάριτι. καὶ δίκης διαδήματι, κατεκοσμήθης Εὐλάμπιε. διὰ τοῦτο τὴν μνήμην σου, χαρμοσύνως γεραίρομεν :~

Ζ Ἣν Εὐαν τὴν ῥώσαντα, Σ Παραδείσου ἐξώσαντα, πολυμήχανον ἔρωσας, ῥωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τοῦ Παμβασιλέως, Χριςοῦ Εὐλαμπία, καὶ ὑπομείνασα σθερρῶς, σώματος ῥῶσιν καὶ πᾶσαν βάσανον. διὸ μεθέξει κρείττονι, θείας θεώσεως ἔτυχες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσα, τοῖς πιςῶς ἀφνημνήμονσι :~

Δόξα, ἦχος, δ'. Γ'ωάννου Μοναχοῦ.

Η Ἣν φιλαδελφία, ἡ ὁμωνυμία συγκραθεῖσα, ἓ ἡ ἀγνεία, τῇ ἀπαθείᾳ σύμμιχθεῖσα, ἀβλαβῶς διεφύλαξε, τῆς γνώμης τὸ εὔτομον. ὅπου γὰρ Θεὸς ὁ ποθούμενος, Κόσμος ὅλος καταπεφρόνηται. ὦ τοῦ θαύματος. ὁ ὄφις μενέκρωται, καὶ ὁ εἰς ὕψος ἀδικίαν λαλήσας, ὑποχθόνιος αὐταδέλφοις Μάρτυσι κατεπέπτωκεν, Εὐλαμπίῳ τῷ σοφῷ, καὶ Εὐλαμπίας. τούτοις ἀοχωτάτοις ἄσμασι βοήσωμεν. οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι Χριςῷ τὸν δρόμον τελέσαντες, αἰτήσασθε τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ μνῶ, Θτ. Ε'δωκας σημείωσιν.

Χ Αἶρε ἡλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα. ἡ τὸν Η'λιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον. χαῖρε μῆς ἀςράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀςραπῆς, ἡ διαυγίζουσα γῆς τὰ πόρατα. ὁ ὄμπνους χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλλὴς καὶ παμάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀΐδιον, τοῖς πιςοῖς ἐξαςράψασα :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ϝ Ἡ μνται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος μυγείσης σου, τῆς πλάνας πολυέλεε. Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ῥαίσιν Αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται αὐαχράζουσα. δόξα τῇ σῇ παντοδυνάμει, δόξα τῇ θείᾳ σαρκώσει σου. Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. τῆς Ο'κτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ω Ἣ τῆς Τριάδος φωτὶ, ἡ αὐτάδελφος ξυμφωνοῖς λαμπρυνθεῖσα, τῶν Τυραννούντων τὴν ὠμότητα κατέβαλεν. ὅθεν καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες, χορεύοντες ἔψαλλον. ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ἓ πρὸς εὐθὲν δόξαν ἀποβλέποντες, ὑραμίου δόξης κατηξιώθησαν, Χριςὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ μνῶ, Θτ. Ε'δωκας σημείωσιν.

Δ Αἱμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτείρησον Δέσποινα. Σ φερέωσόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ, ἓ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον, ποιεῖν με τὰ προστάγματα, τοῦ σοῦ Τίοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν. ὅπως τύχω ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η Ἥτηρ ἀπειρόγαμος, Θεοῦ ἐδείχθης Παμάμωμε, τοῦ σταυρῷ ὁμιλήσαντος. ἓ πάθῳ μειώσαντος, τοῖς τιμίοις τούτου, πάθεσι ἓ πόνοις, ὅσπερ ὑπέμεινεν ἑκὼν, διὰ τὸ σῶσαι βροτοὺς ἐν χάριτι. διὸ καὶ μὲ δυσώπησον, σωθῆναι σαῖς παρακλήσεσι, Μηροπάρθενε Δέσποινα, τῶν Ἀγγέλων ὑπέρτιμε :~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σιωπήσης ἅλω. οἱ Κανόνες τῆς Ο'κτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. ἓ ἡ ἀκροστιχίς.

Τ ῶν λαμπρῶν ὑμνῶ Μαρτύρων ξυμφωνίδα.

Ω, δὴ, ά. ἦχος, πλ. β'.

Ω ἐν ὑπείρῳ πεζεύσας.

Α Ἷς φαιδροτάταις ἀκτῖσι τῆς τριλαμπὸς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐλλαμπόμενοι αὐγῆς, φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τῶν παμέορτον ὑμῶν, μνήμην γεραίρουσιν.

Λιακὰς ἀπαστράπτει μαρμαρυγὰς, ἡ σεπτὴ ἓ εὔσημος, τῶν Μαρτύρων Ἑορτή.

τή. Σ τῆς γῆς τὰ πράτα ἀεὶ, καταγάζει μυστικῶς, θεία τῆ Πνεύματος.

Ν Ἐφ ᾧ σώματι Μάρτυς τὸν παλαιὸν, τῆς κακίας ἄρχοντα, κατεπάλαισας σθένει, ὑπομείναις βάσανα καὶ πῦρ, καὶ δεινῶν ἐπιφοράς, μάκαρ Εὐλάμπιε.

Θεοτοκίον.

Ε Ἐλυτρωμένοι Παρθένε προγονικῆς, καταδίκης Ἄχραντε, τῆ γεννήσει σου σαφῶς, ἐν φωναῖς ἀσμάτων σε ἀεὶ, μακαρίζομεν πιστοὶ ὡς θεομήτορα :~

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Γ Γῶμας λύσας σθένει, ὑπομείνας βασάνους, καὶ πικρὰς τιμωρίας, τῆ μελλόντων ἀγαθῶν, μακρύμνους προφανῶς, ταῖς ἐλπίσιν, ἐνδοξε Εὐλάμπιε.

Ε Ἀρτύρων εὔκλειαν φαιδραῖ, περικείμενον Μάρτυς, καθορῶσάσε ὅλιον, ταῖς βασανίοις ἑαυτὴν, ἐκδέδωκεν ἡ σεμνὴ, Εὐλαμπία, ἀδελφὰ φρονοῦσάσοι.

Θ Θήσας Μάρτυς τὸν Χριστὸν, τὰ ὁρώμενα πάντα, εἰς ὄδυνον ἐλογίσω, τῆ Τυραννήμτων ὁρμὰς, Εὐλάμπιε ἀθλητὰ, ὀλεθρίως πίστει φρονωσάμενος :~

Θεοτοκίον.

Τ Τθλιῶσαι πάσης πομπὰς, ἁμαρτίων ἐφόδου, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τοὺς σὲ τιμῶντας ἀεὶ, Θεοτόκε Παρθένε ἱκέτευε :~

Ὁ Εἱρμός.

Ο Τ'κ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῆ πίστιν σε ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῆ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου :~

ἦχος δ'. Ἦχος, π. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ω Ὦν βασάνων τὰ μέρη τὰ χαλεπὰ, ἀθληταὶ παραδόντες καρτερικῶς, ὡς Ἥλιος χάριτι, τῆ Σωτῆρος ἐλάμψατε. ἀδελφικῆ στοργῆ δὲ, ἐμφύτως σωζόμενοι. ἐφ' ὁμοίοις πόνοις, λαμπρῶς ἐδοξάσθητε. ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, παρ ὕψους ἐδέξασθε, θεοπρεπῆ μυσήματα, Ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι :~

Δοξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Ἦχος Ὅμοιον.

Η Ν ψυχῶ μου Παρθένε τὴν ταπεινῶν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῆ πειρασμῶν, μὴ ὡς ἀκυβέρνητον πομπεύσῃς τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραυτλον, ἐν πυθμένι ἅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβείαις σου ἐλέει, γαλήνιον παρέχουσα, σῷ λιμένι καθόρμισον, Παναγία Θεόνυμφε. σὺ γάρ μου λιμὴν τῆς ψυχῆς, ἀγωγίμων πταισμάτων λυτρώσασά με, καὶ ψυχήν μου πρὸς ὕψος ἀνάγουσα :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο Ὁ Ἀμνὸν ἐν Ποιμένα ἐν Λυτρωτὴν, ἡ Ἄμνας θεωρήσασα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, ἐν πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ὧν πρὸ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἔλεος, μακρόθυμε Κύριε, τῆ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐν πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς πίστει σου ὑμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Γ Γεῖων χάσματα, θηρῶν ἐφίμωσας. ἐπικλήσεσι θείαις ἀγγελικῆ, δόξῃ καλυμόμενος, ἐν Μαρτυρίᾳ ἱεραῖς, φωταυγίαις λαμπρυνόμενος :~

Ν Αόμασε ἔμψυχον, Ναὸν παμάγιον, ἡ τῆ Πνεύματος χάρις Μάρτυς σοφὲ, εὗρατο Εὐλάμπιε. ᾧ κραταιούμενος Νεὼς, τῶν εἰδώλων κατηδάφισας :~

Ῑ Ἦρξας ἀσείστος, ἀκαταπτόητος, ἀπερίβρητος πάσαις ἐπιβουλαῖς, χαλεπῶν κολάσεων, κραταιούμενη ἐν Χριστῷ, Εὐλαμπία παναοίδιμε :~

Ε Ἀρτύρων αἵμασι καλλωπιζόμενοι, ἐν ὁμοίαν πίστει ἀδελφικῆ, σώζοντάς Μακάριοι, τῶν διωκτῶν τὰς ζοφόρας, ἐπιμοίας διεκρούσασθε :~ Θεοτοκίον.

Ν Οήσας πόρρωθεν, ἐμφαντικώτατα, Ἀβακούμ σε ἐκάλει ὄρος Ἅγιον, ἀρεταῖς κατάσκιον, ὃ ἐν ἔφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Σ Ὀρθρος ἔλαμψας ἀπρεπῆς, ὡς ἡμερινὸς ὄντως ἀστὴρ, ὡς φαεινότατος Ἥλιος, ἄθλων καὶ σημείων μαρμαρυγαῖς τὰς πιστὰς, ἐνθέως καταυγάζων, Μάρτυς Εὐλάμπιε :~

Μεγί-

Μεγίστας πόνας ἐγκαρτερῶν, καὶ τὰς αἰσθήσεις τῆς δειλίας ἐπιφορὰς λογιζόμενος, Μάρτυς ὡς ἡδύσους ῥυφὰς Εὐλάμπιε, τὰς θείας αὐτιδόσεις, χαίρων κεκλήρωσαι.

Ἰάματα ῥεῖθρα Μάρτυς σεμνὴ, χέουσα ἐκτήσω τῆς ῥυφῆς, σὺ τὸν χειμάῤῥουν παράφημε. καὶ τῷ δι' αἰῶνος δόξαν ἀμάραντον. καὶ τῷ σὺν Παραδείσῳ, τερπνῷ ἀπόλαυσιν:~

Θεοτοκίον.

Ὀμφαῖαι πᾶσαι τὸ δυσμενὲς, Ἄχραντε παράμωμε Ἀχμὴ, ὅπως εἰς τέλος ἐξέλιπον. σὺ γὰρ τὸν παντῶν Θεὸν ἐκύησας, τὸν Σταυρῷ καθελόντα τύπου τὸ φρύαγμα:~

Ὠδὴ, ς'. Τὸ βίᾳ τῷ θαλάσσῃ.

Εἰρόμενοι Μάρτυρες, καὶ στρεβλούμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηρσὶ ῥιπτόμενοι, καὶ μελῳδὸν κοπτόμενοι καὶ πυρὶ, συλῶ φλεγόμενοι, τῷ ἀμώμητον πίστιν οὐκ ἠρνήσασθε:~

Ψοῦμενα κύματα, τῆς κολάσεων σφοδρῶς, δικαστικαῖς προσάξεσι. τὸ σαθρὸν τῆς γνώμης τῆς ἀθλητῆς, βυθίσαι οὐκ ἴσχυσε. τῇ γὰρ θείᾳ παλάμῃ ἐκρατιώμετο.

Οἷς ἀπεπνίξατε, Φίραῳ τὸν δυσμενῆ, τὸ ἐκχυθέντος αἵματος. τῷ δὲ Χριστοῦ ἠρδάσατε δίκαιον, ἀήττητοι Μάρτυρες, Ἐκκλησίαν, τῇ πίστει ἀναθάλλουσαν.

Θεοτοκίον.

Σ' ὄμβρος κεκύνωται, σὺν τῇ μήτρᾳ σου Θεὸς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον. καὶ τὸν χειμάῤῥουν ἅπαντα τῆς ῥυφῆς, ἐπότισε δέους οἶμα, καὶ τῷ Κτίσιν φθαρεῖσαν ἐκαινούργησεν:~

Ὁ Εἱρμός.

Οὗ βίᾳ τὴν θάλασσαν, ὑψωμένην καθορῶν, τῷ πειρασμῷ τῷ κλύδωνι, τῷ ἀδίῳ λιμένι σε προσδραμὼν, βοῶσοι αἰάγαγε, ἐκ φθορᾶς τῷ ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Οὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς κατὰ σάρκα. τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν. ὅτι γὰρ τῆς τυραννικῆς μηχανουργίας, ἠχώησαν τῇ δυνάμει τοῦ σταυρωθέντος. διὰ τοῦτο αἰωνόχθησαν, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα:~

Ὁ Οἶκος.

Ἡμῦν δυάδα πιστοὶ τῆς Ἀθλοφόρων, σήμερον συνῳδαῖς ὕμνοις ἀφηνιάσωμεν. ὅτι τῆς εἰδώλων καθαίρουν τὴν πλάνην, πολυθείας πῦρ κατασβέσαντες. καὶ δαίμονας ἠχώησαν, τῆς δὲ Τυραννικῆς θυμὸν οὐκ ἔτυψαν, ξίφητε καὶ πῦρ μὴ δειλιάσαντες, ὅτε θηρίων ὁρμὰς ἀγείων, ἀγωνισάμενοι καλῶς. Εὐλάμπιος ὁ ἀνικήτως σὺν τῇ σεπτῇ Εὐλαμπίᾳ, ἀδελφοὶ συάθλοι δειχθέντες, Μαρτύρων δόξα ὁμοῦ καὶ καύχημα:~

Τῷ αὐτῷ Μίνι, ἤ. τῆς ἁγίων Μαρτύρων, Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας.

Ἦ. Καὶ προφθάσασα τὴν τομὴν, Εὐλαμπία,
Εὐλαμπίῳ τμηθέντι κοινωνεῖ σέβας.
Τμήθη τῇ δεκάτῃ Εὐλάμπιος, ἔκθαῤῥ ἀδελφός.

Οἱ τοι οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ τῇ Πόλει, ἡγεμονεύοντος Μαξίμου. κατεκρύπτοντο δὲ πολλοὶ τῆς Χριστιανῶν ἐν τῷ ὄρει, οἵτινες ἀπέστειλαν τὸν ἅγιον Εὐλάμπιον ἀγοράσαι ἄρτους ἐν τῇ Πόλει. ὁ δὲ ἀπελθὼν, καὶ ἰδὼν γράμματα προτεθειμένα τῶν Βασιλικῶν διατάξεων, καὶ ταῦτα ἀναγινώσκων, ἐκρατήθη παρὰ τῆς εἰδωλολατρῶν. καὶ ὁμολογήσας ἑαυτὸν χριστιανόν. καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ Ναῷ τῶν εἰδώλων ὡς θύσων, ἐπέταξε τῷ Ἄρει πεσεῖν, καὶ πεσὼν, συνετρίβη. τιμωρηθεὶς δὲ αὐτοῦ, Εὐλαμπία ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰς τὸ μέσον ἐλθοῦσα, ἐδυσώπει τὸν ἅγιον Εὐλάμπιον, εὔξασθαι ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ συμμαρτυρῆσαι αὐτῷ. ἐμβληθέντων δὲ εἰς λέβητα καὶ χλάζοντα, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντων, ἐπίσευσαν ἄνδρες διακόσιοι. καὶ σὺν αὐτοῖς ἀπεκεφαλίσθησαν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων Διακοσίων Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῷ ἁγίῳ Εὐλαμπίῳ.

Ἦ. Ἀνδρῶν τετραπλῆν οἶδα πεντηκοντάδα.

Ξίφει τελειωθεῖσαν. ὦ θεῖον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ῆ. Ὁ Βασιαμὸς τὸν κάτω λιπὼν βίον,
Χαίρων πρὸς αὐτὸν τὴν ἄνω χωρεῖ βάσιν.

Τῷ τοῦ ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Βασιαμὸς, ὑπῆρχον ἐξ ἀγατολῶν τῆς Σύρων χώρας. ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Μαρκιαγοῦ τοῦ ἀσεβεστάτου, ἦλθον εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ τοσοῦτον διέλαμψεν ἀρεταῖς καὶ θαύμασιν, ὡς καὶ Ναὸν κτίσαι ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τὸν Βασιλέα, ὃς μέχρι τῆς σήμερον ἕστηκεν. ἐπληθύνθη δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὡς εἰς τεσσαράκοντα. ἐξ ὧν ἦν καὶ ἡ ἁγία Ματρώνα. ὕστερον δὲ βιώσας, καὶ πολλοὺς τῷ Θεῷ προσαγαγὼν, καὶ πόνους θεραπεύσας, καὶ θαυμάτων ἀπείρων αὐτουργὸς γεγονὼς, εἰς βαθυτάτῳ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Τοῦτος ὁ Μακάριος Πατὴρ ἡμῶν Θεόφιλος πρὸς τριῶν σταδίων Τιβεριουπόλεως γενόμενος, παρὰ ἀσεβῶν γονέων καὶ χειμαζομένων, τελετὴν ὧν, τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι ἀναγεννηθείς, λαβόντες αὐτὸν οἱ γονεῖς, ἀνέβραμον πρὸς τὸ Σελεύκιον ὄρος· καὶ ἀρόμενοι τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Στέφανον, καὶ τὴν ἐκείνου εὐλογίαν δεξάμενοι, οἴκαδε ἀνεχώρουν. ἔκτοτε δὴ σχολάζων ἐν ὁ παῖς τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. εἰς τεσσαρακαιδέκατον δὲ φθάσας χρόνον, πρὸς τὸν Ὅσιώτατον ἀνέβραμε Στέφανον. ὃν καὶ ἰδὼν, τίνος χάριν ὦ τέκνον ἔφη πρὸς ἡμᾶς ἐλήλυθας; ὁ δὲ παῖς ἐπεκείματο, κέκληκάς με Πάτερ. καὶ ἄφες τοὺς γονεῖς, ἦλθον πρὸς σέ. πότε τέκνον ὁ Ὅσιος ἔφη; καὶ τίσι εἴρηκα; ἐν τῷ ἀγριδίῳ περιπορεύμενοι εἴρηκας. τέκνον Θεόφιλε, ἀπεμάκρυνας τὸν Κύριον λέγοντα, ἄρον τὸν σταυρόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. ἐπὶ τούτῳ πληγεὶς τὴν καρδίαν, ἠκολούθουν μέχρι τοῦ πυλῶνος. καὶ ἀνοίξας αὐτὸν κεκλεισμένον, ἐξῆλθες ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ ἀνέθην μόνος. καὶ δοκεῖ μοι Πάτερ ἅγιε, ὡς τὸ προσόμοιοι τῆς ὁμιλίας διδωσί μοι ἐννοεῖν, ἐκ ἧς αὐτὸς σὺ ὁ καλέσας με; ἀλλὰ μὴ ἀπόστρεψης τὸν δοῦλόν σου ζητοῦντα τὴν σωτηρίαν. ὁ δὲ Ὅσιος τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, προσελάβετο τὸν παῖδα, ἀναγὼν καὶ ἐκπαιδεύων τὴν τοῦ μονήρους βίου ἀκολουθίαν καὶ ἄσκησιν. τελείων οὖν ἤδη ἐμαυτῶν παρεχηκότων, προσκαλεσάμενος ὁ Ὅσιος τὸν τῆς Λαύρας Ἡγούμενον, παρέδωκε τὸν παῖδα. ὃς λαβὼν τοῦτον, ἀπέκειρεν ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν Λαύρᾳ. οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ, οὐκ ἠμέλουν ἀδημονοῦντες, καὶ κατάδομτες εἰς τὴν τοῦ κρυπτομένου ἀνεύρεσιν. ὀψὲ δέποτε μετὰ παραδρομὴν χρόνων τινῶν τὰ περὶ τοῦ παιδὸς μαθόντες, προσῆλθον τῷ Ἡγουμένῳ, περιπαθῶς δεηθέντες ἐμφανισθῆναι αὐτοῖς τὸν Υἱόν. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ὀλίγως ἐπὶ τούτῳ δυσχεράνας, εἶτ' ὅλως κατένευσεν. ὡς δὲ τὴν συνέχυσαν αὐτοῦ ἀθυμίαν ἑώρα, καὶ τὸ τῆς θλίψεως ὑπερβολικὸν καὶ ἀφόρητον, καὶ μὴ θέλων, ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν Υἱόν. οὓς οἱ τεκόντες ὡς εἶδον ὅπως ἔχοντα, εἰς θρῆνον χαρᾶς σύμμικτον ἐτράπεντες, ἐμηκαλίζοντο, καὶ κατησπάζοντο, τί μὴ λέγοντες, καὶ τί μὴ πράττοντες τῶν ἱκανῶν, καὶ αὐτῶν χεδὸν τῶν ἀψύχων καθάπτεσθαι. τέως ἐπίτισιν ἡμέρας σωζομένοις τῷ Υἱῷ, καὶ τῆς ἐμφύτου αὐτῷ χάριτος ἀκριβῶς αἰσθόμενοι, ὅρκοις ἐμπεδοῦν ἤρξαντο τὸν Ἡγούμενον, μεθ' ἑαυτῶν ἔχειν καὶ τὸν παῖδα, οἴκαδε ὑποστρέφοντες. ἐφ' ᾧ ἐκπαλαι ποθοῦντας σῶσαι καὶ ἀναγεῖραι Μονασηρίου ἐξ οἰκείων ἀναλωμάτων, μιᾷ καιρῷ καλοῦντος δέον ἀπαρτισθῆναι. ἀναβαίνοντος δὴ πρὸς τοῦτο τὸν Ἡγουμένα, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τὸ παῖ προσαναθεμένα, μυρίᾳ τεκμηρίῳ καὶ παμμύχῳ ἀληθείᾳ ἐκ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου λύσιν λήψεσθαι κοινῶς ἐψηφίσαντο. καὶ τούτου γενομένου, ὡς θαυμαστὰ τὰ ὄργανα σου Κύριε, φωνὴ ἔναρθρος ἐν τῷ Ναῷ ἠκούσθη ἄνωθεν τὸν ζητούμενον ἀπολυθῆναι, παρακελεύουσα. ὃν καὶ παραλαβόντες οἱ γονεῖς μετὰ καὶ Ἀδελφῶν τινῶν τῆς Μονῆς, ὑπέστρεψαν οἴκαδε χαίροντες, καὶ τῆς Μονῆς τάχει πολλῷ κατασκαλευθείσης, ἣν ὁ Ἅγιος Θεόφιλος ἐν αὐτῇ, ἀσκητικῶς διάγων χρόνοις ἱκανοῖς. ἐπεὶ δὲ ὁ κοινὸς πάντων, ἐχθρὸς οὐδέποτε ἠρεμεῖ, τὸν δυσώνυμον θῆρα ὑπελθὼν Λέοντα Βασιλέα τὸν εἰκονομάχον, παρασκευάσαι οἱ ἀνέπεισε τὸν Ἅγιον. καὶ ὁμολογή-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λογήσαντα τὴν τῆς ἁγίας Εἰκόνας προσκυνήσιν, βεμάτοις τύπτεσθαι προσέταξεν. εἶθ' ὕστερος δὲ τὰς χεῖρας ὀπίσθεν δεσμάσθαι, καὶ τὴν διὰ Νίκαιαν ἄγεσθαι τρίβον. τὸν δὲ φυλίτην Λογγῖνον, ὕστατον ἐπὶ γῆς ἀπλωθῆναι, ἐπιθεῖναί τε τῇ τότε κεφαλῇ τὰς ἀρεθείσας αὐτῷ ἱερὰς Εἰκόνας, καὶ καταφλεχθῆναι. ὁ δὲ Ἅγιος ἤδη τὴν Νίκαιαν καταλαβών, παρέστη τῷ δικαστηρίῳ. καὶ τότε μὲν τὸ Θεοφίλου τὸ πεπαρρησιασμένον δ' ἐλεγκτικὸν μὴ φέρων ὁ δυσσεβὴς, σταυροειδῶς ἐπὶ δυσὶ ξύλοις διαταθῆναι τοῦτον ἐκέλευσε, καὶ βεμάτοις ξηροῖς τὰς τότε σάρκας καταξαίνεσθαι ἔμπροσθεν δ' ὀπίσθεν. ὅτε δὲ κρημνὸν τὸ αἷμα κατέρχόμενον εἶδε, καὶ τὴν γῆν φοινισσομένην, ἐγερθεὶς τῷ θρόνῳ αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας τὰς ὄψεις τοῦ Ἁγίου ἔτυπτε. μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τύπτειν αὐτὸν, σιδηροῖς ὑποδήμασι πεπυρακτωμένοις προσέταξεν ὑποδεθῆναι, δ' ῥέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. τότε ὁ ἄρχων ὑπατικὸς αἰδεσθεὶς τὴν τοῦ Ἁγίου ἀρετὴν, ἄραγε φησὶ Θεόφιλε, σὺ μόνος καὶ οἱ κατὰ σὲ μωραίνετε εἰς τὸ προσκυνεῖν τὰς εἰκόνας, ἢ ὁ Βασιλεὺς δ' ἡμεῖς οἱ δοκοῦντα κρατεῖν; ὁ Ἅγιος εἶπεν. εἰ θέλεις, ἐκ τῆς γραφῆς γυμνάσωμεν τὸ ζητούμενον. οἶδα γὰρ, ὅτι ἀκριβῶς ἐπίστασαι τὰς γραφάς. καὶ ἐὰν ἀλόγως πείσῃς με, ἀποβαλοῦμαι προσκυνεῖν τὰς εἰκόνας. εἰδὲ πεισθῇς, προσκυνήσεις αὐτάς; ὁ ἄρχων εἶπεν. ἀμφιβόλως. τότε ὁ Ἅγιος περιχαρὴς γενόμενος, ἤρξατο διαλέγεσθαι περὶ τιμῆς δ' σχέσεως τῆς ἁγίας Εἰκόνος. δ' πεισθεὶς ὁ ἄρχων, φησί. τίμιε γέρον, ἐγὼ ὡς ἀδάσαι ἔχω, πεῖσαι τὸν Βασιλέα σωελθεῖν τῇ διαγνώσει ταύτῃ, εἰ ἄρα δυνηθῶ. σὺ δὲ τὸ ἀφέσιμον παρ' ἐμοῦ λαβών, ὑπόστρεφε εἰς τὸ κελλίον σου. ὁ δὲ Ἅγιος περίλυπος γενόμενος, ὡς μὴ πληρώσας τὸν τοῦ Μαρτυρίου δρόμον, ὅμως ἔχων τὰ στίγματα, ἔχαιρε. δ' ὑποστρέψας εἰς τὸ Μοναστήριον, χαρᾷ μικρᾷ δ' ἀγαλλίασιν ἐμέβαλε τοῖς ἀδελφοῖς, δ' φίλοις, δ' συγγενέσι, δ' πᾶσι τοῖς πλησιοχώροις. ὀλίγον δὲ χρόνον διελθόντος ἐκ τῆς ἀθλητικῆς αὐτοῦ ἐπαύλεως πρὸς τὴν Μονὴν, ὁ ἀοίδιμος μὲν τὸ ἀπὸ τῆς γενέσεως πρὸς τὰ ὑραῖα αὐτοῦ μετάβασιν, δ καλῶς τὰ περὶ τῆς Μονῆς διαθέμενος, δ παῦτας κατηχήσας δ' ἀλογήσας, πρὸς ὃν ἐπόθει Κύριον ἐξεδήμησεν. ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὦ δὴ, ζ'. Δροσοβόλον μοι τὸν κάμινον.

Ε Εαφίας θεῖς ἐν χάριτι μεμυημένοι, τὸ πῦρ κατεπατήσατε, δροσιζόμενοι, τῷ αὐλῷ Πνεύματος πυρί. Σ Φάλαγγα Μάρτυρα Χριστῷ, ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ν Εομηνίας τῆς σαρκὸς, ἡ πρὸς τὸν κτίσαντα, ἀγάπη ἐκρατύνετο. οἱ γὰρ Ἅγιοι, ὁλοτρόπῳ μύσει πρὸς Θεὸν, θεούμενοι ἐμελέτων πιστῶς, ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Υ Πορείαν σοι καρδίας τὰ κινήματα, ταῖς θείαις ἀναβάσεσιν. ἐν ἀσαλεύτῳ, Ἀθλοφόρε πέτρᾳ τῆς ζωῆς, ἀκλόνητος ἵστασο βοῶν, ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Θεοτοκίον.

Ν Εαφίας θεῖς, ἡ κάμινος σε οὐκ ἔφλεξε, γνώμην προτυπώσασα τὴν σήν. τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξαν ὤκησεν ἐν σοί, καὶ παῦτας ἐφώτισε βοᾷν, ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ὦ δὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ω Ραιότατος ὤφθης ψυχῇ δ σώματι, τῶν βασάνων μιφάσι καταχωννύμενος, Μάρτυς ἀθλητὰ, ἀδαμῶς δὲ ἡττώμενος, μέλπων τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Η Τεραύμενα ἅμα λόγον τὸν σύνθεον, ἐξεφαύλισαν δόγμα ἄλογον. ἡ ἀδελφικῇ ἀγχιστείᾳ σωδούμενοι, Μάρτυρά του παύτων Θεοῦ καὶ Βασιλέως:~

Ι Ερεῖα δ θεῖα ὁλοκαυτώματα, ἐθελόθυτοι ἄρνες ἄμωμα σφάγια. κάρπωμα δεκτὸν, τῷ Θεῷ προσηνέχθητε, ἐν πυραμίῳ ῥαπέζῃ ἀθλοφόροι:~

Λ Ιαυγῆσε ἀστὴρ φωτοειδέστατον, ἰαμάτων ἀκτῖσι καταλαμπρύνοντα, παύτων τὰς ψυχὰς, ἀθλοφόρε Εὐλάμπιε, πίστει ἐγκωκότες, ὑμνοῦμέν σε εἰς αἰῶνας.

Θεο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Πειρόγαμε Κόρη χαῖρε Παμάμωμε. ὁ λιμλὼ ἧ ὠ ζάλη χαῖρε Θεόνυμφε. τῶν ἁμαρτωλῶν χαῖρε τὸ ἱλαστήριον, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, Θεὸν σεσαρκωμένον:~

Ο' Εἱρμός.

Ἄφλογος τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, Σ δικαίᾳ θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ω'δὴ, Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Δεῖν τιὼ δόξαν τοῦ Παντοκράτορος, ἐπιποθῶν, Σ κάλλος δὲ αὐτοῦ τὸ ἀμήχανον, ἀδοξίαν τοῦ βίου παρέδραμες, ἄτιμον νωμένας, θανάτου Ε'νδοξε. δόξαν προξενοῦντάσοι ἀεὶ, Μάρτυς Εὐλάμπιε:~

Σφῶς ὡς λύχνος ἀειλαμπέστατος, τοῖς ἐν μυκτὶ τοῦ βίου καθωράθης Εὐλάμπιε. ἀγνωσίας τὸ σκότος ἐδίωξας. ἔλυσας παθημάτων, τιὼ ἀμαυρότητα. φέγγει ἰαμάτων, ἀθλητὰ Θεομακάριστε:~

Τολαῖς βαφείσαις ὑμῶν ἐξ αἵματος, μαρτυρικοῦ, ὡραίους ἑαυτοὺς περιστείλαντες. στεφηφόροι Κυρίῳ παρίστασθε, μέλποντες σιὼ Ἀ'γγέλοις, Ἅ'γιος, Ἅ'γιος, Ἅ'γιος Τριὰς ἡ παντουργὸς, Σ παντοδυνάμος:~

Ὅμων ἧ πίστει τιὼ ἀσεβάστου, Σ ἱεραὶ, ἐ πλήρη φωτισμοῦ ἐ λαμπρότητος. Ἀ'θλοφόροι Μάρτυρες τελοῦντων ὑμῶν, μνήμιν καὶ προσκυνοῦντων, πίστει τὰ λείψανα. μέμνησθε παντοίων πειρασμῶν, πάντας λυτρούμενοι:~

Θεοτοκίον.

Ὠτὸς δοχεῖον τοῦ ἀναλάμψαντος, θεοπρεπῶς ἐκ σοῦ, τῆς καθαρᾶς Παναμώμητε, τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φώτισον, σκότος τῆς ἀγνωσίας ἀποδιώκουσα, ἐ τῆς ἁμαρτίας τιὼ ἀχλὺν ἐξαφανίζουσα:~

Ο' Εἱρμός.

Ἐν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἡ τολμᾷ Ἀ'γγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνομεν. σιὼ ταῖς ὑμνίαις χάρισι, σὲ μακαρίζομεν:~

Ἐξαποστειλάρ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐίως ἐποφείλομεν, ὑμνεῖν τοὺς ὑμνόφρονας. Εὐλάμπιον Εὐλαμπίαν, τοὺς ἱεροὺς Ἀ'θλοφόρους, ὡς αὐταδέλφους Μάρτυρας, ἐ τιὼ αὐτῶν ὑπερλαμπρον, μνήμιν τελεῖν ἐν ἄσμασιν. ὑπερ τοῦ Κόσμου γὰρ ἔστοι, ἐξιλεοῦνται τὸ Θεῖον:~

Θεοτοκίον, Ο'μοιον.

Ἀμίσι τοῦ ἐλέους σου, καταῤῥύσον Παμάμωμε, τιὼ ἐκτακεῖσαν ψυχιμου, τῆς ἁμαρτίας τῇ καύσει· ἐ σκοτιωθύντα πάθεσι, τὸν μὸν μου φωταγώγησον, τὸν τὸν σαφῶς ἰθιώσασα, πρὸς ἄὐλον θεωρίαν, τοῦ σοῦ Τἱοῦ Θεοτόκε:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιά. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ, Μητροπολίτου Νικαίας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ. Π. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, δ.

Ο' ἐξ ὑψίστης κληθείς.

Διακόνοις ἑπτὰ κατειλεγμένος, ὡς πλήρης σοφίας τε ἐ θείας χάριτος. διακονεῖν Μάκαρ Φίλιππε, ταῖς τῶν Ἁγίων, ἅμα Στεφάνῳ χρείαις προκέχρισαι. ὅθεν αἱρούμενον, τοῦτον θεώμενος, ἐπὶ Σαμάρειαν ἔδραμες, προσάξει θείᾳ, Θεοῦ τὸν Λόγον κηρύττων Ε'νδοξε, ἐ καταυγάζων τοὺς ὑπάρχοντας. ἐν τῷ σκότει τὸ πρὶν ὃς ἐτέλεσας, διὰ Πνεύματος θείου, τῆς ἡμέρας Τἱὸς Παῦσοφε:~

Εὐσημίαις χειρίσι τελουμέναις, οἱ δῆμοι θεώμενοι τυφλῶν αἰσθήσιν, ἐ παρειμένων ἀνόρθωσιν, ἐ ἀκαθάρτων, ὤμπρο κατοικον πνεύματος δίωξιν. ἐξίστατο Φίλιππε, Σ σωπηλαύμουτο, πρὸς τιὼ σωτήριον κάθαρσιν, ἐξ ἀπιστίας, πιστοὶ ἐξαίφνης ἀποδεικνύμενοι, ἅπερ ὁ θεῖος, ὡς ἀκήκοεν, Ἀ'ποστόλων χορὸς ἐπαφραίνετο, ὅτι Σ Σαμαρείας, ἡ πληθὺς Θεῷ προσιώκηται:~

Ῥῆμα τοῦ Λόγου ὑπάρχων θεηγόρε, ἀφ' ἅρματος βλέψας τε προσεποχούμενον, καὶ τὰς ζητήσεις ποιούμενον, ἐ ἀπορούμενα, φθάσεις Καβδάκιν τὸν ἀξιάγαστον, ἐ τοῦτο τιὼ δήλωσιν, ἐ τιὼ σαφήνειαν, ἧ ποθουμένῳ Μακάριε, καθυποδέξας, πείθεις τιὼ θείαν αἴτησαι κάθαρσιν. ἧς μεταχόντα, θεῖον Κήρυκα, παν-

τε ργόσσε Θεὸς ἀπεργάσατο, πάσης Αἰθιοπίας, ἐ Μαρτύρων ἀκροθίνιον·

Ἕτερα π. τῦ Ὁσίυ, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τ' τοκίμητον ὄργανον, ταῖς προαῖς ὑπηχήμενον, τῦ Ἁγίυ Πνεύματος ἐχρημάτισας. τῇ πυρίφθογγο γὰρ γλώττῃ σε, τὰ θεῖα ἐβρόντισας, ἐ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῇ μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνήμτων τῦ Κυρίυ, ἐ Θεῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς Ἀχράντυ Μητρὸς αὐτῦ·

Σ φως ἠρ διαυγέστατος, τῷ πυρσῷ τῶν δογμάτων συ, καταλάμπεις ἅπασαν τὴν ὑφήλιον. δαβιτικῶς τὴν κιθάραν συ, κιμῶν ἐμελῴδησας, τῇ Ἁγίῳ τῦ Χριστῦ, ἀξιέπαινα ἄσματα, Σ ἔπεμψας, εἰς τὴν ἥπειρον πᾶσαν. διὰ τῦτο, ἐδοξάσθης ἐπαξίως, Ἱερόμυστα Θεόφαν·

Ἐρέων ἐν τάγμασι, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστῦ μέχρις αἵματος, σθρρῶς ἀθλησάμενος, παρανόμου δικαστῦ, διελέγχων ἀσέβειαν, ἐ προστάγματι, ἀσεβῦς Βασιλέως, τῷ μετόπῳ, ὡς ἐν τύπῳ διεγράφης, σημειωθεὶς θείᾳ χάριτι·

Δόξα, ἐ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Πορῶ Σ ἔξίσαμαι, τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ὅταν τέλος φθάσῃ τὸ τῆς ζωῆς μου λοιπόν; πῦ μοι ὁ δρόμος ὁ ἄκαιρος, πῦ τὰ ἀξιώματα, πῦ ὁ πλῦτος πῦ ῥυφή; πῦ ἡ δόξα ἡ πρόσκαιρος, πῦ τῆς φύσεως, τὸ καιρότατον ἄνθος; ἀλλὰ δεῦρο, πρὸ τῦ τέλυς ὦ ψυχή μυ, τῇ Θεοτόκῳ προσπέσωμεν·

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὁ μὲν Ἀμνὸν ἐ Ποιμένα σε, Σωτῆρ ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἄμνας ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, Σ μηρικῶς σοι ἐφθέγγετο. Τί ἐπαθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, ἁπλωθήσῃ μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς συ, Σ τὺς πόδας συ Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων Σ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον, ἦχ. γ'. Ἀπόστολε Ἅγιε.

Καὶ τῦ Ὁσίυ, ἦχος, πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτήθης πλῦ. Καμὼν τῆς Ὀκτωήχυ εἰς, καὶ τῦ Ἁγίων δύο. ὁ Καμὼν τῦ Ἀποστόλυ, οἱ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ τῦ Φιλίππυ θεῖον αἰμέσω κλέος.

Ἰωσήφ. Ὦδὴ, ά. ἦχος, πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Αἷς φαιδρυτάταις λαμπάσι τῆς τῦ Χριστῦ, ἀστραφθεὶς Θεότητος, ἐ μέθεξιν σοφέ. φῶς ὡράθης δαύτερον πιστοῖς, ἱερῶς φωταγωγῶν, Ἔνδοξε Φίλιππε·

Τ' πόρθιος Λόγος ὑσιωθεὶς, ὅλον τὸ ἡμέτερον, ἱερόν σε Μαθητὴ, ἱερῶς προβάλλεται σοφὲ, ἀμίαντα σκοτασμῦ, ἔθνη λυτρούμενον·

Ἡ τῇ χειρῶν ἐπιθέσει τῇ ἱερῶν, Μαθητῶν ἐκλέλεξαι, σὺ Στέφανε ἐ λοιποῖς. ἱερὸς Διάκονος ὡς ὢν, πλήρης Πνεύματος Θεῦ, Παύσοφε Φίλιππε·

Θεοτοκίον.

Ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα δημιργῶν, ὡς αἰτίαν ἔχεσε, τῆς σαρκώσεως αὐτῦ. Θεομῆτορ Ἄχραντε διὸ, καταχρέως οἱ πιστοὶ, σὲ μακαρίζομεν·

Ἕτερος Κανὼν, τῦ Ὁσίυ, ἦχος, ἐ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ μῆς ἐμῆς διανοίας ταῖς σαῖς λιταῖς, ῥόθον ἐξαφάνισον, Ἱερὰρχα τῦ Χριστῦ. ὅπως μέλπω Ἔνδοξε τὸν σὸν, φωτοφόρον ἑορτὸν, Πάτερ Θεόφαν·

Αἷς θείκαις λαμπηδόσι τὸν σὸν ψυχὸν, αὐγασθεὶς Θεόφαν, τῇ παθῶν τὰς ἡδονὰς, ἐγκρατείας ἔφλεξας πυρὶ, μελῳδῶν εἰλικρινῶς, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ·

Ἱεραπὸ ἀνέτειλε μὲν Κόσμῳ ἐκ τῆς Σιὼν, ἀστερίας δέδειξαι, ἐ κατέφλεξας πυρὶ, ἐξαφθεὶς ἐν Πνεύματι Θεῦ, τῇ αἱρέσεων σοφὲ, τὸν ὕλην ἅπασαν·

Θεοτοκίον.

Ἀειμοτάταις ἀκτῖσι τῦ σῦ Τἱῦ, Θεοτόκε φώτισον, τὸν ζοφώδη μυ ψυχήν. καὶ παθῶν τὸν ταραχον τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς Θεὸν, κόπασον Δέσποινα·

Ὦδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε.

Ἱῦς ἐτέλεσας φωτὸς, τὺς ἐν σκότει ἀνοίας, ἐμπαρχομένους Μάκαρ, ἐν σημείοις φοβεροῖς. ὡς οὐρανὸς ὑψηλὸς, τῷ τῦ Λόγυ, δόξαν διηγούμενος·

Φῶς Γ᾽ ἅδα τὸν Χριστὸν, ἀπατείλαντα Μάκαρ, ἱερῶς καταγγέλλων, τῷ τῆς χάριτος φωτὶ, ὑπέδειξας ὃν Μωσῆς, καὶ Προφῆται, πάλαι προκατήγγειλαν·

Ὃν ψυχόλεθρον φυγεῖν, καὶ σωτήριον χαίρειν, ὑποδέξασθαι πείθεις, μελιῤῥύτοις λαλιαῖς, τοὺς ἀπωθουμένους μακρὰν, ἀγνωσίας, Φίλιππε θεόπνευστε·

Θεοτοκίον.

Τυχεῖα ὤφθης μυστικὴ, τὸ λαμπάδιον Κόρη, περιφορήσασα ὄντως, τὸ φωτίσαν τοὺς μυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας τὸ πεῖν, συνεχομένους, ἄκρα ἀγαθότητι·

Ὁ αὐτός.

Ογμάτων θείας ἁρπάσας, ἕξας ῥάπτων Παμμάκαρ, ἐφυγάδευσας πᾶσαν, τῆς αἱρέσεως ἀχλὺν, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ, ἀμαυρώσαντα, ἅγιος εἶ Κύριε·

Παῤῥησίαν ἔμπλεος σοφὲ, θείου Πνεύματος ὤφθης, διαῤῥέφων πλησίον, ἀσεβείας γλυκασμῷ, τῷ λόγῳ τῷ ζωτικῷ, τὰς καρδίας, τῶν προσερχομένων σοι·

Γῆς ὄρος θείων ἀρετῶν, ἀνελθὼν Γεδαρχα, καὶ εἰς νηόφορον εἰσδύσας, σιωπηκράδης Θεῷ, καὶ διανοίας πλαξὶν, ἐχομίσω, νόμον τὸν τῆς χάριτος·

Θεοτοκίον.

Δεῦ ἡ κλίμαξ Γακὼβ, ἣν ἑώρακε πάλαι, ἑδρυμένην ἐπ᾽ ἤπορ, ἐπερείσκετο Θεὸς, ἡ φωτοφόρος Ἀγνὴ, Θεοτόκος, ὤφθη παρθενεύσασα·

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου. ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ. καὶ ἱερεώσας ἡμᾶς, ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου·

Κοντάκιον, τῆς Ἀποστόλου, ἦχος, δ᾽.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἰμνητὴς γενόμενος, τῆς Διδασκάλου. δι᾽ αὐτὸν Ἀπόστολε, ταῖς τοῦ Ἁγίου τοῦ αὐτοῦ, χρείαις πιστῶς διηκόνησας. ὅθεν σε πάντες πιστοὶ, μακαρίζομεν·

Ὁ Οἶκος.

Οὓς σωτηρίους τοῦ Χριστοῦ, καὶ ζωοποιοὺς λόγους, καὶ τὰ θαυμαστὰ ἔργα, ἀκούοντες καὶ βλέποντες, φῶς ἐφωτίσθης δι᾽ αὐτῶν τὸ τῆς ἀληθείας. καὶ χαίρων αὐτῷ πεπιστευκὼς Μακάριε, προθύμως δὲ τοῖς ἄλλοις

ἐκήρυξας, βοῶν· ἡ σωτηρία τοῦ βροτοῦ ἐπεφάνη, ὁ Ἥλιος ἀνέτειλε τῆς Δικαιοσύνης· διὸ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ Σοφὲ καὶ θείαν πίστιν, πλείστοις ἐγένου λύχνος καὶ πυρσὸς, καὶ φέγγος τοῦ μὴ σκότει. ὅθεν σε πάντες πιστοὶ μακαρίζομεν·

Καὶ ἦχος, πλ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Λατρεύσας τοῦ Δαιμόνου ἀπεδέχθης, καὶ φωτὴρ τοῦ μὴ σκότει ἀποφανεὶς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα. καὶ μᾶς Εἰδώλων, σωτείλας ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι, ὦ Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ·

Δόξα, Ὁμοίον.

Ὦ τῆς χάριτος λόγῳ τὰς ἀκοὰς, τοῦ πιστῶν ἀνοίξεις ταῖς διδαχαῖς, ταῖς σαῖς Παναοίδιμε, ἐρωτῶσι τὸν Τύραννον. καὶ καλῶς τὸν δρόμον, τελέσας τῆς πίστεως, καὶ τὸν τῆς δόξης Μαρτύρων ἠξίωσαι. ὅθεν καὶ χαρᾷ, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τιμῶμεν Ἀοίδιμε, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, Θεοφόρε Θεόφανες. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὁμοίον.

Ἣν σοφίαν καὶ Λόγον ἀνηγάγετο, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ· τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα· καὶ ἀνακάλαις φθορᾶς, τὸν πάντα σωέχοντα. τὸν προφθάστην παῦσον, καὶ πλάστην τῆς Κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζωσε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων με. ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε Ἁγνὴ, τινὰ σοῦ βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Παντέμψυχε·

Σταυροθεοτοκίον, Ὁμοίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ, ὡσὰν ξύλον ὁρῶσα τὸν Ποιητὴν, ἔσω ἐδακρύσα, καὶ πικρῶς κατετείχετο, τινὶ ψυχὴν δὲ τὸ σῶμα, παράτασα τύπτουσα. καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶσα, πικρῶς καὶ κραυγάζουσα. οἴμοι ὦ Υἱέ μου, πῶς σὲ ἐγὼ τὸ πάθος σου, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην, ἡ ἀσώρως σε λοχεύσασα; ἀλλὰ σπεῦσον ἐγερθῆναι,

τῶ ἰδεῖν σε Υἱὲ Σ Θεέ. ἐ τῶ θρλύς παύσασθαι ἐ πόνυ. ἐ οἱ ὑμνῦντάς σε τὰ πάθη, τραισμάτων λύσιν κομίσωνται:~

Ω, δὴ, δ'. Χριστός μυ δυνάμις.

Δῶν τελῦντάσε, ὁ Σίμων θαύματα. Σ σημεῖα μεγάλα ἐποκριθεὶς, Φίλιππε βαπτίζεται, μὴ τὸ κακίαν δὲ φυγὼν, ἀπωλείᾳ παραδίδοται:~

Ὅλας δυνάμεις σε, τελῦντα βλέποντες, οἱ τὴν Πόλιν οἰκοῦντες Κήρυξ Χριστῦ, Σαμαρείας Φίλιππε, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς, γεγηθότες ἐποδέχονται:~

Ορᾶν ἔφησοι, Κυρίυ Ἄγγελος, τὰς πορείας αἰθυνων τῶ ἱερῦ, Φίλιππε Αἰθίοπος, τῶ ἐπιγνῶναι τὸν ὁδὸν, τῆς τῶ Λόγυ σωματώσεως:~

Ἰερώτατος, Καβδάκης βλέψας σε, συμετίζοντα τῶτον, σῦ τῇ χειρὶ, Φίλιππε βαπτίζεται. Σ πλήρης Πνεύματος ὀφθεὶς, Κύρυξ θεῖος ἐχρημάτισεν:~

Θεοτοκίον

Γὺς ἐτέλεσε, Θεῦ Παμάμωμε· τὺς Υἱὺς τῆς ἀνθρώπων, ὁ σὸς Υἱὸς, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων συ, σωματωθεὶς Σ γενηθεὶς, διὰ τῶτό σε δοξάζομεν:~

Ὁ αὐτός.

Σκήνει παμσοφε, Πάτερ Θεόφαντε. σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ὅλος φωτὸς ἔμπλεως γεγένησαι. ὅλος Θεῦ χωρητικὸς, ὅλος Πνεύματος συμμέτοχος:~

Ἱμῶτηκόμβυος, δειναῖς βαλλόμβυος. ἐξοχείαις Παμμάκαρ ἀθλητικῶς, πάσχων ἐκαρτέρησας. ἐκ διανοίας καθαρᾶς, τῶ Κυρίῳ ἀγαλλόμβυος:~

Σράψας Ε'μδοξε, τοῖς κατορθώμασι, τεθηγμένη ἐδείχθης οἷα Θεῦ, μάχαιρα συγκόπτυσα, αἱρετικῶν τὰς μηχανὰς, θείῳ Πνεύματι ῥωμβύμενος:~

Θεοτοκίον.

Τχνία πάμφωτος, ἡ θεία τράπεζα, τῶ Θεῦ τὸ χωρίον ἡ κιβωτὸς, ῥάβδος ἡ βλαστήσασα. αὖθις τῶ Κόσμῳ τὸν Χριστὸν, σὺ ἐδείχθης Μητροπάρθενε:~

Ω, δὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθέ.

Τμὸν αὐτόμων μὴ πτοηθεὶς, μέσον ὡς ἀμνίον ἀληθῶς, Φίλιππε λύκων πεπόρευσαι. τότυς μεταπλάττων πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῆς χάριτος τῷ λόγῳ Μακαριώτατε.

Πὶ σφαγὴν ἤχθη ὡς Ἄμνος, ὁ Ἐμμανουὴλ, καθὼς φησὶν, ὁ Ἡσαίας ὁ θεῖος. ὅπερ ἐμνοῆσαι μὴ θένων Φίλιππε, ὁ Ἱερὸς Καβδάκης, πρὸς σῦ διδάσκεται:~

Ἐρολόγον σε Μαθητὴν, ἵνα Διακόνων τῆς ἑωτὰ, ἐκλελεγμένον ἐπέγνωμεν. Σ τῆς Ἐκκλησίας θεῖον θεμέλιον. ἐ παύτων τῆς ὑμ σκότει, φωτὸς ἦρα Φίλιππε:~

Θεοτοκίον.

Γ Θεοτόκον σε ἀληθῶς, καθομολογῦντες πειρασμῶν, ἐ δυσχερῶν ἐξαιρύμεθα, σῦ ταῖς πρὸς τὸν παύτων Θεὸν ἐ Κύριον, Παρθένε μεσιτείαις Θεοχαρίτωτε:~

Ὁ αὐτός.

Αῖς φωτοβόλοις σε ἀστραπαῖς, Πάτερ Ἱερώτατε ἀχλὺν, τὴν ζοφεραὶ ἐξηφάνισας, τῆς αἱρετιζόντων θεογνωσίας φωτὶ, αὐγάζων διδαχαῖς σε Κόσμυ τὰ πέρατα:~

Ὧν δυσσεβῶν οἱ ὑπασπισταὶ, σὲ τὸν ἀξιάγαστον ὄντα, δειναῖς αἰκίαις ἐτίμωσκον. ὧν Ἀγγέλων τάξεις περιεπύσοντο, Χριστῦ ὡς Ἱεράρχην καὶ θεῖον Μάρτυρα:~

Πῆρξας Πάτερ φωτοειδὴς, τῆς πεπλανημένων ὁδηγὸς, ἀδικυμένων κυβέρνησις. τῆς σαλευομένων Πάτερ Θεόφανες, ἑδραίωμα ἐ τεῖχος ἀκαταμάχητον:~

Θεοτοκίον.

Καλλονὴ τῶ Ἰακὼβ, ὃν Θεὸς ἠγάπησε σαφῶς, ὃν κατοικεῖν ἡρετίσατο. πιστῶν δὲ τὸ κλέος καὶ καταφύγιον, Παρθένε Θεοτόκε σὺ ἀναδέδειξαι:~

Ω, δὴ, ς'. Τῶ βίᾳ τὴν θάλασσαν.

Αμάτων τῶ Πνεύματος, πληρωθεὶς ὡς ποταμὸς, θείας Ἐδὲμ πεπόρευσαι. προσεπικλύζων κύματι γαληνῷ, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, Σ ἀρδεύων καρδίας ἀξιάγαστε:~

Νοίξας τὸ στόμα σε, ἐπληρώθης Μαθητὰ, πνευματικῆς σωτέσεως. ἐ διανοίξας φάρυγγας πονηρῶν, τὴν πτῆξιν ἀφέσασας, ἀναρίθμητα πλήθη ἐ διέσωσας:~

Σχὺς καταβέβληται, ἀοράτυ δυσμενῦς, καὶ παντελῶς ἠφάνισαι. σοῦ ἐν ἰσχύϊ Πνεύματος τὸν Χριστὸν, κηρύττοντος Φίλιππε, σαυρωθέντα ἐ ἔθνη προσκαλύμενον:~

Θεο-

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Νομίμως τῆς φύσεως, δίχα τέτοκε Χριστὸν, τὸν πλάστουργὸν τῆς φύσεως. καὶ ὑπὲρ φύσιν ἔμεινεν ἀληθῶς, Παρθένος ἀμίαντος, ἡ Ἁγία σε Μήτηρ ὑπεράγαθε:

Ὁ αὐτός.

Παρῆλθεν ὡς Ἥλιος, θεαυγεῖς μαρμαρυγὰς, Παμμάκαρ ἐξαπέστειλας. αὐτομάτων τῶν Μαρτύρων τὰς αἰκισμὰς, στρεβλώσεις τε μάστιγας, τε τὰς ξένας ἀγῶνας Ἱεράρχα Χριστοῦ:

Ἦν παράνομον Δέσποινα, ἀφημῶν εἰλικρινῶς, τῇ γλώσσῃ σε Θεόφανες, ἐκελάδησας λόγους φωτοειδεῖς, πιστῶν τὰ συγκήματα, τε σοφῶν τὰς καρδίας ἱλαρύνοντας:

Ῥαφεὶς σε τῷ παμσέπτῳ, τε σεβάσμιον σοφὲ, ὄψιν Τυραννων γράμμασιν, ἐξαλείφεις τὰ τούτων θεοστυγῆ, τε ἄθεα δόγματα, καταγγέλλων τιμᾶσθαι τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ:

Θεοτοκίον.

Πάντα βουλήματι, συγκατάμενος Θεὸς, σπερμάτος ἐν ταῖς σαῖς, ἀγκάλαις βαστάζεται, ὁ τῇ θείᾳ οὐσίᾳ ἀπερίγραπτος:

Ὁ Εἱρμός.

Οὗ βίᾳ τῷ θαλάσσῃ, ὑγρομένῳ καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ ἀδίφ λιμενίσω προσδραμὼν, βοῶσοι αὐτῷ· ἄγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, ἦχος, α.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Ῥαῖος ὁ καρπὸς, τῆς χειλέων σου Πάτερ. ὁ βίος δὲ γλυκὺς, ὡς κηρίον καὶ μέλι, ἐδείχθη Μακάριε, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. σὲ γὰρ ἐφρίξαν, τε τῶν Δαιμόνων τὰ πλήθη. σὲ ἠδέσθησαν, αἱρετικῶν γλωσσαλγίαι, τὴν πίστιν τηρήσαντα:

Ὁ Οἶκος.

Πὸ γῆς τε θαλείας, ἐλαύνθρωσον τὸν δεινὸν πολεμήτορος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Θεόφανες. ὅπως ὑμνήσω τὸν ἰσάγγελον βίον σου, ὃν ἐν γῇ διετέλεσας, ἐγκρατείᾳ, ἀγρυπνίαις σὺν θλίψεσιν. ἀλλ' ἕως τέλους Μάκαρ, Βασιλέα αἰτοῦμαι, ὃν ἐκπαύσω διελέγχων· ὅθεν σοι τὸ στέφος διπλοῦν ὁ Δεσπότης ἐξ οὐρανοῦ κατέπεμψε. σὺν χάριτι ἀρέκλειπτον ἰᾶσθαι νοσήματα, τὴν πίστιν τηρήσαντα:

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιά. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

Ὃς ὑπὲρ δικαιοσύνης ἐν γῇ πραγμάτων, Ἐν οὐρανοῖς Φίλιππε, μισθὸν λαμβάνεις.

Ὁ τος ἐκ Καισαρείας τῆς κατὰ Παλαιστίνην ὁρμώμενος, σὺν γάμῳ προσομιλήσας, τέσσαρας θυγατέρας προφητεύσας ἐξέκτησε. τοῦτον ὁ ἀναγγελικὸς καὶ θεῖος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἀπεμνημόνευσεν, ὡσὸν δὲ τῶν Ἀποστόλων ἐν ταῖς χρείαις τῶν Ἁγίων Διάκονος καταστὰς ἅμα Στεφάνῳ καὶ τοῖς λοιποῖς. ὅτε τὴν Σαμάρειαν ἐμαθήτευσε, καὶ Σίμωνα τὸν μάγον ὑποκριθέντα ἐβάπτισεν. ὡσὸν Ἀγγέλου δὲ ἁρπαγεὶς, τὸν Αἰθίοπα καταλαβὼν ἀμάρτυρον, κατηχήσας ἐβάπτισεν. εἶτα εἰς Ἄζωτον ὡσὸν Ἀγγέλου ἀπενεχθεὶς, καὶ ταύτην τῷ λόγῳ κατεφώτισε. καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Τράλλων κατάλαβεν. ἐν ᾗ θαύματα ἐργασάμενος, καὶ Ἐκκλησίαν δειμάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μαρτύρων Ζωαΐδος, καὶ Φιλομίλλας τῆς αὐταδέλφων.

Ἐν εἰρηνικῶς ὑπήρξατε Εἰρήνης φίλαι, Φιλομίλλατε, Ζωαΐς αἱ δύο. Ζωαΐς ἑνδεκάτῃ Φιλομίλλῃ σὺν θαμὰ κυδρῇ.

Ἦτε ὑπῆρχον ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, συγγενεῖς Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. καὶ καταλιπόσαι τὴν θρεψαμένην, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν ἀπαρνησάμεναι, τὴν ἁρπικὴν ἐν τῷ δοκεῖν μετερχόμεναι τέχνην, τῇ ἀληθείᾳ ἀποστολικὸν ἔργον ἐπλήρουν. ἦρχοντο γὰρ ἐν Δημητριάδι τῇ πόλει· καὶ σύντομα ὠφελαίῳ εἰσελθοῦσαι, τὸν βίον διῆγον· ἐκεῖσέτε, ἡ μὲν Ζωαΐς, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν θεραπεύουσα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. ἡ δὲ Φιλομίλλα, μακροτάταις νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, θαυμάσια πλεῖστα ἀπετέλει· καὶ τῇ τῆς φύσεως ἀκολουθίᾳ δουλεύουσα, τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπαλλάττεται:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν, Συμεὼν τῆς Θεοφάνους, ἀδελφῆς τῆς Ἁγίας Θεοδώρας τῆς Γραπτῆς.

ἦ. Ὁ γραπτὸς ἐν γῇ τὴν θέαν Θεοφάνης,
Καὶ κλῆσιν ἔσχε, ἐκθαμὼν Γραπτὸς Πόλῳ.

Τοῖ γονέων ὑπάρχοντες ἀσεβῶν τῆς Παλαιστίνων οἰκήτωρ, Συμεὼν φιλοξενίαν ἐπιμελησάμενος, τὴν τῆς γονέων αὐτοῦ, πᾶσαν φιλοσοφίαν ἐξεπαιδεύθησαν, τῶν τε ἱερῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς, καὶ τὸν μοναστικὸν ὑπῆλθον βίον. εἶθ' ὕστερον χειροτονοῦνται Πρεσβύτεροι. Θεοφίλου δὲ τοῦ δυσσεβοῦς, κατὰ τῆς ἁγίων Εἰκόνων λυττήσαντος, καὶ κωλύοντος ταύτας προσκυνεῖν, ἀποστέλλονται ὕστερον οἱ παῦσοφοι παρὰ τοῦ τότε καθεστῶτος Πατριάρχου τῆς ἁγίας Πόλεως, πρὸς τὸν μισόχριστον Βασιλέα μετὰ Λιβέλλου. ὃ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ θεομάχον αὐτὸν ἀπελέγξαντες, ἐγκλείονται ἀμφότεροι ἐν τῇ εἱρκτῇ Θεοῦ πολλῷ χρόνον, εἶτα τὸν Μακάριον Θεόδωρον ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ὁ ἀνόσιος ἐφ' ἑαυτὸν καλέσας, καὶ τύψας σφοδρῶς, καὶ ταῖς ὄψεσιν αὐτοῦ ἐγκολάψας εἴκονας ἰάμβους, πάλιν τῇ φρουρᾷ παραπέμπει. Θεοφάνην δὲ τὸν Ἅγιον, τὰ αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ πεπονθότα, εἰς Θεσσαλονίκην ὑποφορίζει. ὃς μετὰ τοῦ κατασοφοῦ τοῦ δυσσεβοῦς Θεοφίλου, ἀμακληθεὶς ὑπὸ Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῆς ἀσεβῶν Βασιλέων, προβάλλεται Μητροπολίτης τῆς κατὰ Νίκαιαν Ἐκκλησίας, παρὰ Μεθοδίου Πατριάρχου, τοῦ τὰ εἰκονομάχων αἱρέσεις καταλύσαντος. καὶ ὕστερον θεοφιλῶς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ ποίμνιον κυβερνήσας, τῆς παρούσης ζωῆς ὑπεξίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Νεκταρίου, Ἀρσακίου, καὶ Σισινίου.

ἦ. Ὁ Νεκτάριος ἐκ τοῦ τὸ μύθου Λόγε,
Ἀληθινὸν δὲ σῆς ῥυθῆς μέκταρ πίνει.
Τὸν Χριστὸν ἐν γῇ Ἀρσάκιος δοξάσας,
Πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, αὐτεδοξάσθη πλέον.
Ἀσινὰν ἦραν πνεῦμα τὸ Σισινίου,
Οὐ σινιαθὲν μηχαναῖς τῶν Δαιμόνων.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

Ὦ δὴ, ζ'. Δροσόβολον μέν.

Πεδίβασεν ὡς ἵππον σε ταράσσοντα, ἐθνῶν θαλάσσας Φίλιππε, ὁ ὑπερθέος κεφαλὰς σωθλῶντα τῶν ἐχθρῶν. καὶ μέλποντα τούτῳ ἐμμελῶς, ἀλλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ἀφωνίζων τὸ πρὸ παντὸς ἀποκείμενον, αἰῶνων σὺ μυστήριον, μυστολέκτης τε, χρηματίσας Φίλιππε σοφὲ, ἐμύησας ἔθνη καὶ λαούς. καὶ μυστηρίων ἀναγῶν ἀπεκάθηρας·

Φῆς Ἔνδοξος ἀστὴρ μέγιστε Φίλιππε, καὶ Τράλλης ἐγκαλλώπισμα. ἐν ᾗ τὸ σῶμα τὸ σεπτόν σου κείμενον τελεῖ, θαυμάτων παράδοξα σοφὲ, εἰς φωτισμὸν τῶν ἀσεβῶς μακαριζόντων σε· Θεοτοκίον.

Τοφόρον σε Παρθένον ὁμολογοῦμεν, Μαρία θεομύμφευτε· οἱ σωζόμενοι διὰ σὲ ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐχθρῶν ἐπηρείας βλαβερὰς, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ ψυχικῶν μολυσμῶν·

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ῥητομήσας τὸν λόγον, μαστίγων πεῖραν ὑπέμεινας. ἐξορίας πικρὰς, καὶ κακώσεις Ἱεραρχα Θεόφανες, ἀλλογητὸς εἶ ἔψαλλες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ἱ ποταμοί σου τῶν λόγων, τῶν μελιρρύτων Θεόφανες. τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, ἀφροσύνης ἐμπλέως ἐπλήρωσαν. ὑμνολογούντων ἅσμασι, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ὁ δρόμον σου Ἱεράρχα, τετελεκὼς μεταβέβηκας. ἐν ὑψίοις χορεύων, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων Θεόφανες, ἀλλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Θεοτοκίον.

Ἔνοσοι τὸ μέγα ἐπράχθη, Παρθενομῆτορ μυστήριον. ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπέφανεν. ᾧ γεγηθότες βοῶμεν. ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὦ δὴ, ἡ. Εὐφλογοῦσι τοῖς ὁσίοις.

Ὀγῷ θείῳ Παμμάκαρ καθάπερ ἅλατι, κεχρισμένος τῆς πλάνης ἀπεκάθηρας, σῆψιν χαλεπὴν, καὶ καρδίας ὑγείωσας. σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στόρεσε τὸ βάσεις χωλῶν τῷ λόγῳ σου, καὶ βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ ἤρχετο, πυ-

πνεύματα σοφὲ, τῶν ἐχόντων ἀκάθαρτα. φόβον τὸν δοθέισαν, μὴ θνητά σοι χάριν:~

Ο Γ Σαμάρειαν πάλαι οἰκοῦντες Φίλιππε, τὸ τῆς χάριτος φέγγος τοῦτο σὲ δέχονται. βλέποντάς πολλὰ, ἐκτελοῦντά σε θαύματα. Πνεύματος δυνάμει, πηγὴς τῶν χαρισμάτων:~

Θεοτοκίον.

Ρ Αλάθεισαν κακίας τὸ πολεμήτορος, τὴν ψυχήν μου Παρθένε Λόγῳ σόφρονα. ἡ τὸν θεῖον ἐπιβλέψει σαλευόμενον, παντὸς δεξαμένη, ἐς μὴ σαλευομένη:~

Ἄλλος. Νόμων παρεύρων οἱ μακάριστοι.

Ν Ό μων παρεύρων Παμμακάριστε, τῆς ἀληθείας φόβῳ ὡς ἐμμονώτατος, βασιλέως κατέστυσας προσαγὼς ἀλογίστως. τὸ αἱμόβροτος Πάτερ τὸ Κυρίου τὴν μορφὴν, ἀσεβῶς καταισχύνεσθαι. ἣν λαβὼν ἐν τῷ Κόσμῳ, ἐπέφανεν ἐκ Κόρης Παρθένου. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ο Νὸς ὁ θεῖος ἡ τὸ Πνεύματος, τὸ παναγίου λύρα ἡ παναρμόνιος. ἀνδὼν ἡ καλλικέλαδος, τῶν πιστῶν ἡ ἀκρότης. ὀρθοδοξίας σύλος ἐδραίωμα σοφὲ. Ἐκκλησίας τὸ σήριγμα, μοναζόντων τὸ κλέος Θεόφανες, Πατέρων ἡ δόξα. μέλπων ἀνεδείχθης, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Μ Υροθήκη ἡ τὸ Πνεύματος, τὸ παναγίου Πάτερ σὺ ἀνεδείχθης. προφορᾷ τῶν μυροπνόων σου σοφῶν διδαγμάτων. ἐξαφανίζεις πλάνης δυσωδέστατον φθοράν. καὶ μυρίζεις τοῖς λόγοις σου τὸν σεπτὸν Ἐκκλησίαν, κραυγάζων ἀσιγήτως σὺν ὑμνοις, σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Θεοτοκίον.

Ε Υ̓͂ τὸ ὄρος τὸ πιότατον, ὃ ὁ προπάτωρ πάλαι Δαβὶδ προέγραψε, μελῳδῶν προφητικώτατα. σὺ εἰδέχθης Παρθένε, ἐξ οὗ ἐτμήθη, λίθος ὁ ἀχειρότμητος Χριστός. καὶ συνέθρυψεν ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν τῶν Εἰδώλων, αὐτὸν ἀκαταπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ο' Εἱρμός.

Ν Ό μων παρεύρων οἱ μακάριστοι, ἐν Βαβυλῶνι μέσοι προκινδυνεύοντες, βασιλέως κατέστυσαν, προσαγὼς ἀλογίστως. Σωσιμμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωρίσθησαν πυρὶ, τὸ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὕμνον. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας:~

Ὠδὴ, γ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τ Ὸν τὰ πάλαι σοι ἐλπιζόμενα, καὶ τὸ Θεοῦ λαβὼν τὴν Βασιλείαν ἀσάλευτον. περὶ ἧς τὰς ἀνθρώπους ἐδίδαξας. Φίλιππε θεηγόρε, τόπων Σὺ χόρευε, θείου ἀπολαύων φωτισμοῦ Σὺ παρακλήσεως:~

Ω Σ φῶς ὡς ἄστρον ὡς μέγας Ἥλιος, φωτίσι καὶς ἀκτῖσιν Οἰκουμένην ἐπέδραμες, διαγγέλλων τὸ ἄθεον κήρυγμα, Τράλλων δὲ τῆς Ἀσίας, πόλιν ἐπέφθασας. ἧς ἐπιστροπάσας, ἐν αὐτῇ Μάκαρ κεκοίμησαι:~

Τ Αυρὸν καὶ θαύματον ἐν τῇ ἔγερσιν, τοῦ Λυτρωτοῦ τοῖς πέλας καὶ τοῖς πόρρω κατήγγειλας. Οὐρανὸς χρηματίσας κατάστορος. θείαις φωτοχυσίαις ἀγλαιζόμενος, Φίλιππε Ἀποστόλε Χριστοῦ, ἀξιοθαύμαστε:~

Γ Η͂ τὸ σῶμά σου τὸ πολύαθλον, μαρμαρυγὰς ἐκπέμπον ἰαμάτων ἐκάλυψεν. οὐρανὸς δὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμά σου, μετὰ τῶν Ἀποστόλων φορέα γνησιώτατον. μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησο σοφὲ, τῶν ἀφνεμένων σε.

Θεοτοκίον.

Φ Ωνὴν προσάγει σοι χαριστήριον, πᾶσα πτωχὴ βοῶσα, χαρμοσύνως καὶ λέγουσα. χαῖρε θρόνε ὑψίστου πυρίμορφε. χαῖρε Θεοῦ χωρίον ἀρρυχωρότατον, χαῖρε Ἀποστόλων ἀπρεπὲς, Ἀγνὴ σεφάνωμα.

Ἄλλος. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Π Ρομαχοῦντα ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ βροτοκτόνος, βλέπειν οὐκ ἰσχύων σε, πειρασμοῖς σοι ἐπεκτείνει. ὅμως ἀκλινὴς μεμένηκας, ἀνδριοφρόνως πρὸς Βασιλέως σκαιὸς ἀνθιστάμενος πείθων, πάντας προσκυνεῖν τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ Θεόφανες:~

Ω Μοσῶν ἀγώνων εἴληφας ἀξίως, τὰ γέρα. Σὺ σεφηφόρος, μετὰ Ἀγγέλων σωσάφραιμη. σὺν θα Προφητῶν τὸ σύστημα, καὶ Ἀποστόλων, καὶ τῶν Μαρτύρων ὁμοτράπεζος Μάκαρ.

εἰθα ἑορταζόμτων ἦχος, Πάτερ Θεόφαμε:~

Μ Η ἐπιλάθη ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν σπερβείαις, τὰς ἐκτελοῦντας, σὺν τῷ παμσεβάσμιον ἡμῶν Γ᾽ερμαρχα· πάσης ἀπειλῆς λυτρούμενος, ἀπαγωγῆς τε, δεινῆς τῆς ἁμαρτίων καὶ θλίψεων πολλῶν. σώζων καὶ περιέπων ἐκ βλάβης, Πάτερ Θεόφαμε:~

Θεοτοκίον.

Ῥ Ῥῆξαν ἀνάκτι πιστῶς, ἐν πολέμοις κτ᾽ βαρβάρων, δίδυμοι νικητήρια Παρθένε Θεοτόκε. σκέπουσα παντοίας βλάβης ἐχθρῶν εὐλογημένη. δεδοξασμένη Μήτηρ Ἀ᾽πείρανδρε Κόρη. ἵνα τὸν σὸν Υἱὸν ἀνυμνοῦντες, σὲ μεγαλύνωμεν:~

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθοῦσι.

Θ Θυσιῶν ποιμνίων, ὁ Καμδάκης Αἰθίοψ. τὰς τρίβους σὺν ἅρματος, Ἡσαΐου τὸν βίβλον, ἀναγινώσκων ἐπόρει. ὃν ὁ Φίλιππος φθάσας, ὑπὸ τοῦ θείου Πνεύματος, τῆς ἀπορίων τὴν λύσιν μυσταγωγεῖ. καὶ βαπτίσας, κήρυκα ἀποστέλλει, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, πάσης Αἰθιοπίας:~

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Ω Ὦ τοῦ Χριστοῦ μου βήματι, παρεστὼς Γεράρχα, μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ παμάγνε Παρθένε, ἐκδυσωπῶν μὴ ἐλέγξῃς, μίκλον κτ᾽ βαρβάρων, τῷ σταυροφόρῳ Ἀ᾽μακτι, σὺν εἰρηνεύοντι τῷ Κόσμῳ σὺν ψυχικῶν, Σωτηρίαν παράσχου τοῖς τελοῦσι, τὴν μνήμην σου Θεόφανες, ἀσκητῶν ὡραιότης:~

Κυριακῇ, μετὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνὸς, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίων Πατέρων, τῆς Ἑβδόμης καὶ Ἁγίας σὺν Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον, κατὰ καθαιρέσεως καὶ ἀναθέσεως τῆς ἀθέων δογμάτων τῆς μισοχρίστου καὶ χριστιανοκατηγόρου Εἰκονομαχίας, τότε Κωνσταντίνου, σὺν τῆς αὐτῷ συμφρονήσαντων ἀθλίου Ἐπισκόπων, σὺν Ἀνθίμου Ἀρχιερέως, καὶ τοῦ αὐτῶν ἀθέσμου, καὶ ἀγαγίστου Συνεδρίου. ψάλλεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἑορτὴ, κατὰ τὴν ἑνδεκάτην, εἰ πρὸ τύχῃ Κυριακῆ. Ἐπὶ πρὸς, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ιϛ. ἰ. σὺν ψάλλομεν ιϛ. αἰνοῦσι, γ. καὶ αὐτολικὸν, ά. καὶ τῆς Ἁγίων Πατέρων ιϛ. προσόμοια, ς. ἦχος, πλ. β.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ἀ Ἀς σεπτὰς Συνόδους τὰς τῆς Πατέρων, κτ᾽ διαφόρους καιροὺς συνάσας, εἰς ἕνα συμήθροισεν νῦν Καρπὸν τὸν δε. μάλα καλῶς ὁ Πατριάρχης, ὁ Γερμανὸς ὁ μέγας, γράφων ὁμοῦ τε καὶ κρατύνων, τὰ δόγματα τὰ τούτων. ὃς σὺν πρέσβεσι αὐτοῦ ἀγρύπνους, τῆς σωτηρίας τῷ Κυρίῳ προβάλλεται, καὶ τοῦ ποιμνίου συμποίμνας:~

Ο Ὁ τοῦ νόμου γράμμα παισὶν Ἑβραίων, ἔθετο τιμίαν τὴν Ἑβδομάδα. σκιᾷ προσαμέχθησι, καὶ λαβοῦσι ταύτην. ἰὼ πατέρων Πατέρων σωδραμόντων, ἐν ἑπταδὶ Συνόδῳ, φύσει Θεοῦ τοῦ ἐν ἑξάδι, ἡμέρῳ σύμπαν τόδε, ἀπαρτίσαντος καὶ τὴν ἑβδόμην εὐλογήσαντος, σεμνοτέραν εἰργάσασθε, ὅρον ἐκθέμενοι Πίστεως:~

Η Ἡν Τριάδα πᾶσιν ἐκ τῶν πραγμάτων, τῆς κοσμογενείας ὅσαν αἰτίαν, φανῶς παρεδώκατε θεσπέσιοι Πατέρες· θεὸς γὰρ καὶ τέσσαρας Συνόδους, μυστικωτάτῳ λόγῳ θεύντες, καὶ ἔκδικοι φανέντες, τῆς ὀρθοδόξου λόγου, τὰ στοιχεῖα τὰ τέσσαρα ὄντα· καὶ τὴν Τριάδα ἐμφανίσατε, κτίσασαν ταῦτα, καὶ Κόσμον ποιήσασαν:~

Η Ῥῆσε καὶ μίαν ζωὴν ἐμπνεῦσαι, τῷ κειμένῳ γόμῳ τῆς ὑπουργούσης, Προφήτου αὐάκαμψις Ἐλισαιὲ τοῦ παῦ. ὅμως αὐάκαμψεν ἑπτάκις, καὶ συνέκυψε τρίτῳ. οἷα προεῖπεν προαγγέλλων, τὰς ὑμῶν συνελάσεις· αἷς τὴν μέκρωσιν τοῦ θείου Λόγου ἐμψυχώσατε, θαματώσαντες Ἄρειον, καὶ τοὺς ἐκείνῳ συγκάμνοντας:~

Ο Ὁ διηρημένον Χριστοῦ χιτῶνα, καὶ διῃρημένον κυσὶν ὑλάκταις, σοφῶς συνῤῥάψατε σεβάσμιοι Πατέρες. βλέπων τὴν γύμνωσιν τοῦ τότε, μηδαμῶς ἐγκόπτες, ὡς πρὸ ὀλίγου καὶ Γάφεθ, τὴν παρῳδίαν τῷ πάλαι, καταισχύναντες τὸν παράνομον, καὶ τοὺς ἐκείνῳ συμφρονήσαντας Ἄρειον, τὸν τῆς μανίας ἐπώνυμον. Οὓς Μακεδονίους καὶ Νεστορίους, καὶ τοὺς Εὐτυχέας καὶ Διοσκόρους, Ἀπολιναρίους τε καὶ Σαβελλιοσεβήρους· λύκους, βαρεῖς ἀποδεχ-

δεχθέντας, ἐν δόξαις προβάτων. πόρρω τῆς ποίμνης τοῦ Σωτῆρος, ὡς ἀληθεῖς ποιμένες, ἀπηλάσατε γυμνὸς κωδίων, τοὺς φισαθλίους καταφήσαντες ἄφιξα, ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν:~

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ἀεὶ μυστικὰς σήμβρον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνάφημήσωμεν. τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἁρμόνιον θεολογίας. Τριάδα μίαν ἀπαράλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα. τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους. τοὺς πρεσβεύοντας παύτοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ, ά. τοῦ ἦχου. Εἴσοδος. Φῶς Ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιδ'. 14.

Ἤκουσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰλ, ἡ ἐστιν ἐκ δεξιῶν Δαμασκοῦ. καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων. καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν. ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συναντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομόρ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ. τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως. καὶ Μελχισεδὲκ Βασιλεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ οἶνον. ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι:~

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 8.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως. καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ σωστοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν. χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· διακούσατε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν· καὶ κρίνετε δικαίως, ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. οὐ μὴ φοβηθήσῃ πρόσωπον ἀνθρώπου. ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν:~

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι'. 14.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· πλὴν τῶν Πατέρων ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς. καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν, οὐ σκληρυνεῖτε· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων. ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὃς τὸ πρόσωπον οὐ θαυμάζει, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου:~

Εἰς

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ σωρὸν ἦχος δ΄.

Τῆς πολιτῶν παραδόσεως, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. μεθ' ὧν Σ' Μακεδονίου, πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίματε Νεστόριον, Εὐτυχέα Σ' Διόσκορον. Σαβέλλιόν τε Σ' Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον. ὧν τῆς πλανῆς, αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς. ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προσασία παντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα. σὺ σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἔστι. πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀναξείων δούλων σου.

Εἰς τὸν Ω. τῆς Οἰκτωήχου.

Τὰ τῆς ἀλφάβητον. Δόξα. ἦχος δ΄.

Ἡμῖν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῷ Θεοφόρῳ Πατέρι, τῷ ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ Πόλει Νικαέων, τῷ ὀρθοδόξῳ τὰ συγγράματα, ἀσεβοῦντα πιστῶς ἑορτάσωμεν. ἔστοι γὰρ τοῦ δεινοῦ Ἀρείου τὸ ἄθεον δόγμα, ἀσεβοφρόνως καθεῖλον, καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, συνοδικῶς τοῦτον ἐξωγράκισαν· καὶ γραπτῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς πίστεως συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ ἀσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἑπόμενοι, βεβαίως πίστιν ἀόρατον λαβόντες, σὺν Πατρὶ τὸν Υἱὸν, σὺν τὸ Πνεῦμα τὸ παράγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Εὔσπλαγχνε παράκλησις, σῶν οἰκετῶν Παράμονε, παῦσαι δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν. καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ὑπὲρ σοῦ πιστῶς βοώντων. χαῖρε Δέσποινα, πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ΄.

Πρωτοδοξασμένος ὑπὸ Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυέλεε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη ἀλλ. αἱ Καθίσματα τῆς Οἰκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, εἰς ς΄. ὁ Καθίσμα τῶν Ἁγίων. οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν μὲν μακάριον συνοδικὸν τὴν ἑβδόμην.

Ὠδὴ ἁ. ἦχος πλ. δ΄.
Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ὁμολογῆσαι τῇ ἑβδόμῃ ἀθροισμῷ, ἐφιεμένῳ μοι μοῦ. τὴν τῶν ἑπτὰ δίδου, χαρισμάτων συνοδον, τὸ Παρακλήτου Πνεύματος, τὴν σοφίσασαν ταύτην, γλωσσοπυρσεύτους καὶ βλάσφημον, πᾶσαν γλωσσαλγίαν σιγήσασαν.

Εἴλου ἀριθμῶν ὁ ἕβδομος, δημιουργίας Σ' γὰρ, τῆς τοῦ Θεοῦ πάσης, πρωτοτύπως γέγονεν ἡ παντελὴς κατάπαυσις, εἰς ἑβδόμην ἡμέραν, καὶ μοῦ πασῶν τῶν αἱρέσεων, λῆξιν εἰς ἰσάριθμον Συνοδος.

Ἐνικησὰς τὸν θεομάχον Ἄρειον, ἐν τῇ Νικαίᾳ τὸ πρίν. ποιμαντικῇ ῥάβδῳ, ὀρθοδόξοις ἔθωσε, τὴν Ἐκκλησίαν δόγμασιν, ὁ χορὸς τῶν Πατέρων, Σ' μοῦ ἐν ταύτῃ κατήχησε, τὸν οἰκουμενάχον ὁ σύμμαχος. Θεοτοκίον.

Σὲ οἱ Πατέρες ἀσεβῶς ἐδίδαξαν, ὁμολογοῦμεν πιστῶς. παρθενικὴν μήτραν, ἀφθόρως τέξασαν, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, προσκυνοῦμέν τε τούτου, σηλογραφοῦντες τὴν μόρφωσιν, καὶ τιμητικῶς ἀσπαζόμεθα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἡ σαλεύθηναι τὸν Χριστὸν, τὴν ἀῤῥαγῆ Ἐκκλησίαν. ὑπ' αὐτοῦ μυσταγωγούμενοι θεῖοι, Ποιμενάρχαι τοὺς αὐτῆς, παρασαλεῦσαι θέλοντας, ὡς Ἀντιχείρας μοίρας, τῶν ἀσεβῶν παρεσάλευσαν.

Ἀνακαθαίρει θολεροὺς, καὶ βορβορώδεις χειμάῤῥους, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου αὐτλήσας.

σας. Σ διψῶντα τὸν λαὸν, τὸν τῦ Χριςῦ κορυφῦσι, τῆ διδαχῶν τοῖς ῥείθροις, ὁ τῆ Πατρῶα κατάλογος:~

Κ Ατὰ τῆ ὄντως μισητῶν χριςιανοκατηγόρων, σωδρομὴ τῆ φιλοχριςων ἑβδόμη, ἐν τῆ Πόλει τῆ λαμπρᾶ, τῆ Νικαέων γέγονεν, ἧς Βασιλεῖς Εἰρήνη, καὶ Κωνσταντῖνος σωτῆροι:~

Θεοτοκίον.

Λ Πας ἀπέςω δυσσεβὴς, ὁ τὴν Εἰκόνα μὴ σέβων, τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόκυ καὶ ταύτην. μὴ κηρύττων τὸν Χριςὸν, θεαρδεικῶς κυήσασαν, ἐ τῷ πυρὶ πεμπέσθω, κατακαιόμενος ἀκαυςα:~

Ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φ Ως ἦρας ὑπόλαμποι, τῆς ἀληθείας σαφῶς, τῷ Κόσμῳ ἐδείχθητε, μακαριώτατοι, Πατέρες θεόφθογγοι, πήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῆ βλασφήμων γλωσσάλγων. σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῆ δυσφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς Ἰσραὴλ Χριςῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Χ Αχὺ ἡμᾶς πρόφθασον, Παρθενομῆτορ Ἀγνή. ἐχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν βλασφημούντων εἰς σέ. θραῦσον τὰς γλωσσαλγίας, τῆ αἱρέσεων πάσας. λῦσον τὴν σὴ ἰσχύϊ, ξυμμορίας τὰς τότων. γνώτωσαν ὅτι μόνη, Θεομῆτορ ὑπάρχεις. πρεσβείαις σῦ ὀρθοδόξων, τὸ σύςημα σώζουσα:~

Ω δὴ, δ'. Σὺ μὲ Χριςὸς Κύριος.

Ρ Ἦμα Θεῦ, ἔχοντα βέλος ἐ μάχαιραν, πάντων ἀόλως, τότες κατασφάττων, τὰς δυσμενεῖς, τύπῳ φανερικῷ, τὰς μὴ σεβομένας, ἐπίσης τὰ ἐκτυπώματα, Χριςῦ τῆς Θεοτόκυ, τῆ Ἁγίων τε πάντων, οἱ Πατέρες οἱ θεοειδέςατοι:~

Σ πορέωται, σάλπιγγες Ἰεριχούντια. εἰς ἑβδόμην, τείχη κατηδάφησαν, περιδρομὴν ὅτως αἱ ἕωται, Σωόδοι παῦ σίφος, κ' Θεῦ ἐπαιρόμενον, κατήγαγον εἰς χάος, σωδρομὴ εἰς ἑβδόμην, τῶν ἀήχων σαλπίγγων τῦ Πνεύματος:~

Ε αυτὸν, σῦσιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ τῷ θείῳ, ζήλῳ πυρπολούμενος, ὁ παρικὸς δῆμος Ἡλιῦ. οἷα τῆς αἰχμῆς, τὰς Ἰσραὴλ ἐθαμάτωσε. διὸ σὺν παῤῥησίᾳ, τῆ Χριςῦ τὴν Εἰκόνα, σεπτικῶς προσκυνεῖν ἐδογμάτισε:~

Θεοτοκίον.

Γ Υ μὲ ἐλπὶς, Παναγνε σὺ μὲ Σ ὕμνησις. σὺ λιμήν μὲ, σύ μὲ ἐ κυβέρνησις, ἡ τὸν Θεὸν, Λόγον τῦ Πατρὸς, σεσωματωμένον, ἀσωδιάςως κυήσασα. διό σε ἀδιάκτως προσκυνῶ τὴν Εἰκόνα, τῆ ἰσχύϊ σε ἐνδυναμούμενος:~

Ω δὴ, ε'. Γ ματί με ἀπώσω.

Ψ Ηλῆ διανοίᾳ, σωδιασκεδάμενοι αἱρεθεμάτισαν, τὰς εἰκονομάχας, ὡς ἀλλόκοτα τότων φρονήσαντας. οἱ σεπτοὶ Πατέρες, ἐ τὴν τιμὴν, Χριςῦ τῷ τύπῳ, ὡς εἰκὸς ἀπονέμειν ἐθέσπισαν:~

Τ μὴ καιρὸς ἀφροσύνης, ἄρτι σωτηρίας ἡμέρα ἐπέφανεν. ἀφραινθῶμεν τοίνυν, καὶ Χριςῷ ἀφροσύνως βοήσωμεν. τὴν εἰρήνην δίδυ, τὴν σὴν ἡμῖν λιταῖς Πατέρων, τῆς ἑβδόμης Σωόδυ φιλανθρωπε.

Θεοτοκίον.

Λ Ιὰ σπλάγχνα ἔλεος, ἀπὸ τῆς Παρθένυ, ὁ Υἱὸς γεγένηται. τῦ Θεῦ ἀῤῥέπτως, τὸ ἀλλόφυλον φόβῳ ὡς ἴδιον. Σ μορφὴ τῆ τότυ, περιγραπτὸς ὁρᾶται θέλων, κατ' ὐσίαν ὁ ὢν ἀπερίγραπτος:~

Ω δὴ, ς'. Ἰλάθητί μοι.

Ρ Ἀμάτωσαν γλυκασμὸν, τὰ ὄρη ἐ ἀγαλλίασιν, Αἱρετικῶν ἡ πληθὺς, ἀπεσκορακίσθη γὰρ, πικρὸν ἡ προχέουσα, ἰὸν τῆ Εἰκόνων, τῶν Ἁγίων τὴν ἀθέτησιν:~

Ο Υ̓ρανὸς ἐ ἡ γῆ, συμφώνως ἑορταζέτωσαν. τῆς Θυγατρὸς τῦ Θεῦ, τὴν μεγαλειότητα, ἐ γὰρ μεγαλυύεται, ἀποβαλλομένη, τὰς αὐτὴν κατασμικρυύντας.

Θεοτοκίον.

Η ρὸς Υἱὸς ὁ Πατρὸς, ἀπάτωρ ὁ πρὶν ἀμήτωρ δέ. θεοπρεπῶς γενηθεὶς, καὶ ἀναγενήσας με. διὸ τὴν γενήσασαν, σὺν τῷ γενηθέντι, εἰκονίζων κατασπάζομαι:~

Κοντάκιον, Ἦχος, β'.

Χαράγραφον Εἰκόνα.

Ε κ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀῤῥήτως, ἐκ Γυναικὸς ἐτέχθη διπλῶς τῇ φύσει. ὃν εἰδότες, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα. αὐτὸ δὲ ἀσεβῶς ἀπορρίπτες, σέ-

σέβομεν πιστῶς, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀληθινὴν Πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀναπάζεται τὴν Εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐναν θρωπήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἔλεων ὁ παντοικτίρμων Θεὸς, ἡμᾶς διεγείρειν ἀεὶ πρὸς μνήμην τελείαν, τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρωματουργίας τῇ Εἰκόνῃ, τὴν σεβάσμιον ἀπατυπῶσθαι μορφὴν, ὅπως ταύτην ἐπ' ὄψεσιν ὁρῶντες, πιστάνομεν, ἀπορρόγῳ ἀκηκόαμεν. χωρίζοντες σαφῶς τὴν πρᾶξιν καὶ τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα καὶ τὰς ἄθλους τῶν ἁγίων ἀνδρῶν. Σὺ Χριστὸν τὸν θεοδότην θεοφανῆ παρεχόμενον, τοῖς Ἁγίοις ἀθλητάις τε Σου μάρτυσι, δι' ὧν ἀρτι ραφώτορον, Τὴν ἀληθινὴν Πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἀναπάζεται, τὴν Εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐναν θρωπήσεως.

Κυριακῇ, μιᾷ τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ παρόντος Μηνὸς, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ Μακαρίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸν δόγματον, κατὰ τῶν ἀσεβῶν Σου φιλοχρίστων Βασιλέων, Κωνσταντίνου, Σου Εἰρήνης, καὶ τῶν δυσσεβῶς καὶ ἀναθῶς, καὶ ἀπερισκέπτως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, εἰδωλολατρεῖν εἰπόντων, Σου τὰς σεπτὰς Σου Ἁγίας Εἰκόνας καταβαλόντων.

Ἅ. Τ' πρόμαχοι σοὶ, τοῖς λόγων ὅπλοις Λόγε,
Ἐχθροὺς τροποῦνται, τῶν σεβασμῶν Εἰκόνων.

Ἁγία αὕτη καὶ Οἰκουμενικὴ ἑβδόμη Συνόδος γέγονεν, ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον, κατὰ Κωνσταντίνου Βασιλέως, καὶ Εἰρήνης τῆς Μητρὸς αὐτοῦ. καὶ κατὰ Ἀδριανοῦ Πάπα Ῥώμης. Ταρασίου, Κωνσταντινουπόλεως. Πολιτιανοῦ, Ἀλεξανδρείας. Ἀντιοχείας Θεοδωρήτου. καὶ Ἠλία Ἱεροσολύμων. ὑπῆρχον δὲ οἱ συνελθόντες Ἅγιοι Πατέρες, τριακόσιοι ἑξήκοντα πέντε. καὶ συνῆλθον κατὰ τῶν εἰκονομάχων, καὶ ἀνεθεμάτισαν ἐγγράφως, πᾶσαν αἵρεσιν, καὶ τοὺς τῶν αἱρέσεων ἀρχηγοὺς, εἶτα Σου τοὺς εἰκονομάχους ἅπαντας, ἐγγράφως ἐκθέμενοι καὶ τυπώσαντες, ὅτι ὀφείλομεν τὰς Ἁγίας Εἰκόνας μὴ προσκυνῶν, ἀλλὰ τρεῖς ὅτι τῆς τῶν ὀρθοδόξων Πίστεως. καὶ ὅτι ἡ τῆς Εἰκόνος τιμὴ, εἰς τὸ πρωτότυπον διαβαίνει, καὶ ὅτι, ὁ προσκυνῶν καὶ τιμῶν τὴν Εἰκόνα, προσκυνεῖ ἐν αὐτῇ τὸν ἐγγραφόμενον τὴν ὑπόστασιν. καὶ οὕτω διαταξάμενοι, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κρατύναντες, ἕκαστος εἰς τὸν ἑαυτοῦ Ἐπισκοπὴν ἀπελύθη:

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Θεῦ συγκατάβασιν.

Τύπτωται τοῖς δόγμασιν, αἱρεσιάρχαι τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν. τῶν τὸ σέβας πρὸς τύπον, τοῖς ἀρχετύποις μεθαρμοζόντων ὀρθῶς. καθάπερ ἔφη ὁ μέγας Βασίλειος. ἀνύμνητος ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:

Αἱ καλλωπίζονται, φαιδραῖς Εἰκόσι κατακεκομμένοι μυῶ. διὰ τοῦτο ὁ Κόσμος ἐν Ἐκκλησίαις τῷ ὑπὲρ πάντας βροτοὺς, ὡραίῳ κάλλει, συμπάλλει τῷ πάλλοντι. ἀνύμνητος ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ φῶς ἀπατέταλκε, μακρὰν τὸ σκότος, οἱ δυσσεβεῖς ἐκποδῶν. διὰ τοῦτο τὰ πάντα, φωτὸς πληθύνται, τὸν φωτοδότην Χριστὸν, μετ' ἀθυμίας ὑμνοῦσι καὶ λέγουσιν. ἀνύμνητος ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:

Θεοτοκίον.

Παράκλησις Δέσποινα, ἡ μόνη πάντων τῆς σωτηρίας ἐλπὶς, ἡ φερωνύμως τετοκυῖα, τὸν Βασιλέα τῶν Βασιλέων Χριστόν. ἐν ταῖς ὠλναις αὐτὸν βρέφος φέρουσα, συμπροσκυνεῖται χαρτῶς, ὡς οἱ Πατέρες φησίν:

Ὠδὴ, η'. Ἐταπλασίως κάμινον.

Ὁμοθετεῖ μὴν ἄριστα, τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος. τοῖς θεοσεβέσι σχετικὴν προσκύνησιν, καὶ τὴν ἀπαρχὴν τιμὴν, τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος Χριστοῦ· οἱ φιλασεβεῖς δὲ, τὴν ἐτήσιον μνήμην, ὡς παῖδες ἐκτελοῦμεν, ἀπειθεῖς τὴν ἐκείνων. καὶ πόθῳ τὴν Εἰκόνα, Χριστοῦ καταφιλοῦμεν:

Ἐταπλασίως ἔκαμπτον, ταπεινὰς ὑψηλόφρονες· Σου τῶν φιλαρέτων τὰς ὁρμὰς ἀνέκοπτον, δι' ὧν ἐμιαίνοντο, εἰς τὰς ἐναθέους πράξεις αὐτῶν· ἀλλ' οἱ τῆς ἑβδόμης, συνελθόντες Συνόδου, Πατέρες

ἐν

ἐμ Νικαίᾳ, τῷ ὀφρωῖ τῷ ἐκείνῳ, αὐτίκα καταπωῶσιν, ἑπταπλασιοτόρως.

Ε Ἑλη μητίων γίνονται, ψαλμικῶς γηραιόφροσι, τῆ μητροφρόνῳ αἱ πληγαὶ ἐ μάστιγες. τῇ θείᾳ δυνάμει δὲ, ξεσθενεῖσι γλῶσσαι πολλαὶ, τῆ τας βλασφημίας, εἰς τὸ ὕψος λαλήσωσιν. ἐ πᾶς τὶς τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ὄντα γινώσκει, παντάπασιν ἐ μόνον.

Θεοτοκίον.

Δ Ημιουργεῖται μήτιος, ἑκουτὶ διὰ ἔλεος, ὁ Δημιουργὸς ἐκ τῆ ἁγνῶν αἱμάτων σου. τηρῶν μ᾽ τόκον σε, κεκαθαρμένῳ ὅλῳ ἁγνεί. Σ τῷ ῥυπωθεῖσαν, ἐκκαθαίρων εἰκόνα. διόπερ ἐμ Εἰκόσι, συμμορφῆται σοι φύσει, βροτὸς γεγενημένος, Θεὸς ὑπάρχων φύσει.

Ω δὴ, θ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ο Μέγας τῇ ἰσχύϊ καὶ τῇ βουλῇ, ὁ τὸ παῦ συγκρατῶν ἀκατάληπτε, μόνε Θεὲ, κράτισε παντάρχα Παμβασιλεῦ. τῷ Ἐκκλησίαν κράτωσον, τῇ ὀρθοδοξίᾳ σε σωτηρῶν. Πατέρων παμενδόξων, παραδειγματισάντων, κακοδοξίαν παρακλήσεσι.

Ε Ἐγάλων ἠξιώθητε τῆ τιμῶν, ἐπὶ γῆς ὡραιόφρονες Ἅγιοι. ὅτι Χριστῷ, τύπον ἐτιμήσατε σχετικῶς. Σ μωῒ σκιᾷ ἐκθέμενοι, Σ τὸ περικάλυμμα τῆς σαρκός. αὐτὸν αὐτοπροσώπως, εἰς πρόσωπον ὁράτε, ἐ τῆ μείζονος ἀξιούμενοι.

Ν Ἵνα παιδευθῶμεν παῦρατιᾶς, βαρβαρώδης ἱππείας ἠρέθησας, ῥύμῃ αὐτὸς, θραῦσον ἐ τὸ θράσος τὸ καθ᾽ ἡμῶν. καὶ Βασιλεῖ συμμάχησον, τῷ τεθαῤῥηκότι σοι Παντουργέ. ταῖς ἀπαῤῥησιάστοις, πρεσβείαις τῆ Πατέρων, ὧν ἐκτελοῦμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ν Οῆσαι τὸ μυστήριον ὅδαμῶς, τῆς φρικτῆς σε λοχείας δεδιώκται, βρότειος μὲς, ἀλλ᾽ ὅδ᾽ ὑψηλόμεσε ἀγγελικός. ὅτι Θεὸν ἐγέννησας, σὺ σεσαρκωμένον ὑπερφυῶς. διό σε Θεοτόκον, εἰδότα σωῒ ἐκείνῳ, καθιερεῦντα μεγαλύνομεν.

Ε Ξαποστειλάρ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Α Τέρα ὡραιόφρονα, οἱ Σιωνίτῃ ἑβδόμῃ, συναθροισθέντα δέησιν, ἐκτενῆ τῇ Τριάδι, προσάξατε τῷ ῥυσθῆναι, ἐκ πάσης αἱρέσεως, Σ κρίσεως αἰωνίε. Βασιλείας τε τυχεῖν, οὐρανῶν τὰς τῷ ὑμῶν, σωάξειν θείαν ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ρεσβείαις ὑπέρμαχε, Κύριε τῆς Μητρός σε. Σ τῆ ὃν ἑστὰ Σιωνίτοις ἀθροισθέντων Πατέρων. τῷ Ἐκκλησίαν σήκειον ἐ τῷ Πίστιν κράτωσον. Σ οὐρανῶν Βασιλείας, δεῖξον πάντας κοιμωμένους. ὅταν ἔλθῃς ἐπὶ γῆς, τῷ κεῖμαι πᾶσαν τῷ Κτίσιν.

Εἰς τὰς Αἴνους, ιε. Ἀναστάσιμα, δ. καὶ Ἀματολικὸν, ά. καὶ τῶν Ἁγίων, τὰ σόμοια, γ. ἦχος, πλ. β.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Ο Ἅλῳ συγκροτήσαντες, τῷ τῆς ψυχῆς ἐπισκήμῳ, Σ τῷ θείῳ Πνεύματι σωδιασκεφάμενοι, τὸ οὐράνιον, Σ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν. ὃν ᾧ σαφέστατα, τῷ γεγενημένοτι σωαύρχον, τῷ Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ ἀκλεεῖς ἐ παμόλβιοι, ὄντως Σ θεόφρονες.

ιε. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Ἅλῳ εἰσδεξάμενοι, τῷ μοναδικῷ λαμπηδόνα, τῷ Ἁγίε Πνεύματος, τὸ ὑπέρφυέστατον χρησμολόγημα, ὃ βραχεῖ ῥήματι, ἐ πολλῇ σωτείρᾳ, θεοπρεπῶς ἀπεφθέγξαντο, οἱ χριστοκήρυκες, ἀναγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ Μακάριοι, ἐ τῆ ἀσεβῶν παραδόσεων. αὖθις λαβόντες, τῷ τέτων ἀποκαλύψει σαφῶς, ἐ φωτισθέντες ἐξέθεντο, Πίστιν θεοδίδακτον.

ιε. Σωαγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.

Ο Ἅλῳ συλλεξάμενοι, ποιμαντικῷ ἐμπειρίαν, ἐ θυμὸν κρήσαντες, μωῒ τὸν δικαιότατον ἀδικώτατα. τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, ἐ λυμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τῷ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος. πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς αἱμάτων μοσχάσαντας. οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς θεῖοι μιμησιώτατοι Χριστοῦ, ἐ τοῦ ἀθέου κηρύγματος, μύσαι ἱερώτατοι.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῆς τῆς Οἰκουμένης περάτων συνδραμὼν, Πατρὸς Σ Υἱοῦ, Σ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε Σ φύσιν. καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας, σαφῶς παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὃς ἀφημνῦται μὲν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντάς. ὦ θεία παρεμβολὴ, θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου. ἀσφαλῶς πολύφωτοι, τῷ μοναδικῷ σφρεώματος. τῆς μυστικῆς Σιὼν, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι. τὰ μυρίπνοα ἄνθη τῆς Παραδείσου. τὰ πάγκαλλα σώματα τοῦ Λόγου. Νικαίας τὸ καύχημα, Οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιβ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πρόβου, Ταράχου, Σ Ἀνδρονίκου. εἰς προσόμοια, ἦχος, α'.

Παμμάκαρσι Μάρτυσιν ὑμᾶς.

Γ Ἅγιοι Μάρτυρες οἱ θεῖοι, ἐν νῖκος φρονήματι, τῇ βασιλίῳ Θεότητι, ἀεὶ λαμπρύνοντες. ἀπειλὰς Τυράννων, καὶ πληγὰς βασάνων τε, ὑπεμείνατε τῇ πίστει ῥωννύμενοι· Πρόβος Σ Ταράχος, καὶ ὁ σώματλος Ἀνδρόνικος· καὶ τῆς νίκης, στεφάνους ἐδέξαντο:~

Χριστὸν ἐνδυσάμενοι Σταυρὸν, ὡσπερ ὅπλον φέροντες, ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν Ἅγιοι, στερρῶς καθείλετε, τῆς ἐχθρῶν τὰ θράση, καὶ τῆς νίκης Ἔνδοξοι, βραβεῖα ἐκ Θεοῦ ἐκομίσασθε, αὐτῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὦ πόθῳ φλεγόμενοι Χριστοῦ, Ἀθλοφόροι Ἔνδοξοι, ἀκαταγώνιστοι ὤφθητε, ξίφος οὐ κάμινος, οὐ θυμὸς Τυράννων, οὐ ποιναὶ κολάσεων· οὐ θάνατος ὑμᾶς ἐξέφόβησεν. ἀλλ' ἐκτελέσαντες, τὸν ἀγῶνα τῆς ἀθλήσεως, ἐπαξίως στεφάνους ἐδέξασθε.

Δόξα, ἦχος, δ'. Ἀναστολίου.

Τραυθέντες τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ γῆς τερπνὰ κατελίπατε. καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄραντες, διὰ βασάνων πολυπλόκων, αὐτῷ ἠκολουθήσατε. ἐν ἁγίοις Βασιλέων καὶ Τυράννων πολλῶν, μὴ ἀρνησάμενοι αὐτόν. Ἄγγελοι τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν κατέστεψαν, παῤῥησιασμένην τὴν ψυχὴν, καὶ φαιδρῶς εἰς τὸν νυμφῶνα, τὸν μέγαν συνεκλύσατε. Πρόβε, τὸ κλέος τοῦ Μαρτύρων. Τάραχε, τοῦ Δαιμόνων ὀλοθρευτὰ, Σ Ἀνδρόνικε, νίκη τοῦ πιστῶν. παῤῥησίαν ἔχοντες, τῷ Σωτῆρι τοῦ ὅλου πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἔνδοξας σημείωσιν.

Δαιμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς σου εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτείρησον Δέσποινα. Σ σῶσόν με, ἀρετῶν ἐν πέρᾳ. καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον· ποιεῖν με, τὰ προστάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Σ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως τύχω ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως:~

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἐκρεμνον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Παρθένος Δέσποινα. καὶ μεκρῦπτα τὸν δόλιον, ἠλάλαξε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐχθρῷ πλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, Σ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο. τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον:~

Εἰς τὸν ᾱ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, α'. Ἀνδρέου Γέροσολυμίτου.

Ὁ βραχέλεχον ἄθροισμα. οἱ ἰσάριθμοι τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὡσπερ ἀστέρες φαεινοὶ, ἐκ τῆς Ἑώας φαενόντες, τῷ Κτίσαντι συγκλῦσι, πρὸς ὁραν πανηγυρίζουσι. Πρόβος καὶ Ταράχος σὺν Ἀνδρονίκῳ τῷ σοφῷ· τὰς ἁδρὰς σάρκας αὐτῶν, θηρίοις παρέδωκαν. Σ τῷ αἵματι τῷ γῇ πορφυρώσαντες, στεφηφόροι ἐν οὐρανοῖς, μετ' Ἀγγέλων χοράσουσιν. αἰτούμενοι ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, πλημμελημάτων ἄφεσιν δωρηθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων.

Ἐταβολίσθη μοι τὸ βίος, Παρθένε δώρησαι. ἀπὸ τῶν ἐμπαθῶν μου, μεταβάλλουσα τρόπων, πρὸς θείας ἀπαθείας, μεθύσιν ὁμοῦ

καὶ

Σ οἰκείωσιν ἄῤῥητον, πειθοῦς χαρμόσυνον βρύειν με τῷ ψυχῷ, ἀνυμάως μοι παρέχουσα·

Σταυροθεοτοκίον, Ο'μοιον.

Ἄ Ναρθηκίτα ὡς εἶδεν, Θεὸν Σταυρῷ τὸν Ἀ'μνὸν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῳδοῦσα ἐβόα, γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινὸν, ἢ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, Θεὸν ξύλῳ προσηλώθης σαρκί;

Ἀ'πολυτίκιον, ἦχος, πλ. α.

Τ ῶν Ἁ'γίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα.

Εἰς τὸν Ο'ρθρον, ἡ σωτήριος ἔλλαμψις. Καμώμασι τῆς Ο'κτωήχου. καὶ τῶν Ἁ'γίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μ έλψοι μοι τῶν σῶν Μαρτύρων Σῶτορ κλέος.

Γωσήφ. Ὡδὴ, α. ἦχος, πλ.

Ἁ'ρματηλάτῳ Φαραώ.

Ἀ Αρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένοι χάρισι, τῷ σεφοδότῃ Χριστῷ, ἐν Οὐρανοῖς πόθῳ, Μάρτυρες παρίστασθε, φωτὶ καταυγαζόμενοι, φρισλίτι λαμπάδος, καὶ πάντας καταφωτίζετε, πίστει τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας·

Ν διωγμῷ τῆς ἀσεβείας ὤφθητε, πᾶσαν διώκουσαν, τὴν δυσεβῆ πλάνην, Μάρτυρες ἀήττητοι, γυμναίοις ἀγωνίσμασιν, ὡς καλοὶ στρατιῶται, ὡς Ἐ'κκλησίας ὀρείσματα, καὶ τῆς ἀληθείας κραταίωμα·

Ελογισμένῃ διανοίᾳ πάσοφα, ἀποκρυσάμενοι, τὴν πονηρὰν ζάλην, καὶ τὴν ἀνοσιώσαν, τῆς ἀσεβείας θάλασσαν, ταῖς τῶν Πνεύματος αὔραις, πρὸς τοὺς λιμένας ἐφθάσατε, τοὺς ἐπουρανίους γηθόμενοι·

Τ χαῖς Μαρτύρων τὰ ὑμῶν συγχαίρουσι, Μάρτυρες πνεύματα, ἐν Οὐρανοῖς ὄντως, Πρόβε καὶ Ἀ'μβρόσιε, καὶ Ταράχε μακάριε. αἰδέσιμοι γὰρ τοὺς πόνους, τῆς μαρτυρίας λυσάμενοι, νίκαις θείαις κλειζόμενοι·

Θεοτοκίον.

Τ ῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁ'γίῳ Πνεύματι, Λόγος σωσάρχος, παρθενικὴν μήτραν, βουληθεὶς κατῴκησε, καὶ σαρξ ἀρρέπτως γέγονε. Σ παθὼν ἑκουσίως, Μάρτυρων θεία στρατεύματα, πίστει ἐμαθλεῖν παρεσκεύασεν·

Ω, ὠδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀσπίδος.

Ἴ σχυρῶς τῷ διώκτῃ, αἰτιαχθεὶς Τάραχε, καὶ τὴν σωφρίβλην τῶν προσώπων, φέρων στόρρωτατα. μύλας σωσθλασας, τῶν μωμένων λεόντων, ἀρίστους γενόμενος, θνήσει τῶν Πνευμάτος·

Εγαλόφρονι γνώμῃ, τὰς αἰκισμὰς ὑπέγκας, μώτε καὶ γαστρὸς Μάρτυς Πρόβε, διατεμόμενος. Σ συμφλεγόμενος, τοῖς ὀβελίσκοις τὰ σώματα, καὶ τὸ θεολόγημα σὸν σῶμα τυπτόμενος·

Ἐ ρεῖον καθάπερ ἁμαρτηθεὶς ἔφορες, πόνους δεινοτάτων μαστίγων, Μάρτυς Ἀ'μβρόσιε. πυρὸς κατάφλεξιν, καὶ ἐκριζώσεις ὀδόντων, καὶ τῆς θεολόγου σὸν γλώσσης ἀφαίρεσιν·

Ριφεγγεῖς ὡς ἀστέρας, ταῖς μοναῖς λάμψεσιν, ἅπασαν ἐν δόξῃ τοῦ Κτίσαντος καταφωτίζετε. σκότος διώκοντες, τῆς πολυθέου ἀπάτης, Ἀ'θλοφόροι Μάρτυρες θεοειδέστατοι· Θεοτοκίον.

Σ καλῶ σε ὡραίαν, ὡς ἐκλεκτὴν Ἀ'γγελων, Λόγος ὁ τὸ παῦ ὑσιώσας, σὲ ἐκλεξάμενος. σὸν τὸν ἀμόλυντον, Θεοδόχον γαστέρα, βουληθεὶς κατῴκησεν ὁ ὑπέρθεος· Ο' Εἱρμός.

Τ ραχείας ἀσπίδος, ὀροφύργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐ'κκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ σου, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε·

καὶ ἦχ, πλ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Η ἁ Ἁ'γίας Τριάδος τὸν κραταιὸν, ὁπλισάμενοι πίστιν μεγαλικῶς, Ἀ'μβρόσιος καὶ Πρόβος τε, καὶ ὁ πάσοφος Τάραχος, πολυθέου πλάνης, τὸ κράτος διέλυσαν, καὶ λαὸς πρὸς θείαν, ἀγάπην σωέδησαν. ὅθεν τὰ τῆς νίκης, κομισάμενοι γέρα, χοροῖς σωαὐφραίνονται, ἀσωμάτων Δυνάμεων, οἷς συνπίστει βοήσωμεν, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων·

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ο'μοιον.

Σ θένειαν βαρεῖαν περιπεσὼν, καὶ δεινῶς συνοῖς πόνοις κατακαμφθεὶς, ἡ φόρτῳ τὸν

τὸν καύσωνα, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας. ἀλλ' ὁ εἰδὼς ἑκάστυ, Σωτὴρ τὴν ἀθυμίαν. ἐ ὡς Πατὴρ παιδεύων, τὸς χώμησοι παίσαντας, σύμε ἐξαράσησον. δυνατὸς γὰρ ὑπάρχεις, ἰᾶσθαι τὰ μοσήματα, τῇ ψυχῇ Σ τῇ σωμάτων ἡμῶν. ἵνα δοξάζω παύτοτε, τὰ μεγάλα συ ἔργα Σωτὴρ, φοβῶμαι θαυμάσια. λυτρῶσαι γὰρ ἐξ ἀνάγκων, τὸς πιστῶς σε δοξάζοντας:~

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἐν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σαυρικῷ, ἡ Παράμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτήν. ἐθρήνει δακρύουσα, ἐ πικρῶς ἀπεφθέγγετο. Σ συνοχὴ καρδίας, ταὶς κόμας ἐσπάραττε. Σ πρὸς αὐτὸν ἐβόα, Τέκνον καὶ Κύριε. πῶς σε ἀνομώτατος, Ἑβραίων δῆμος, ἀδίκως προσήγαγεν, τῷ Σταυρῷ ἀνάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑψίσασαι, τὰ προσώπα ῥαπίσματα. ὄξος ἐ τὴν χολήν τε οἶμοι, Σ ἦλος μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα Σῶτορ, τοῖς θείοις σε παθήμασι:~

Ὠδὴ, δ'. Σύμε ἴσχυς Κύριε.

Τὸν γῶν Χειρῶ, φόβου ζυγὸν ἐπαυχένιον. τὸν αὐχένα, φόβου σωτηριβόλμιος, τὸν δὲ Σταυρὸν ῥάβδον κραταιάς, Ταράχε Παμμάκαρ, δυνάμεως ἐπαγόμενος. τῇ ῥάβδῳ τὰς μιφάδας, ἀποφόβου ἐκραυγάζων. τῇ δυνάμει σε δόξα, φιλανθρωπε. Σ δυνατὸς, θείῳ γενόμενος Πνεύματι. τῇ κνημῶν σε, φόβου ἐν τὴν ἐπῴδυνον, κυρτευικῶς, Πρόβε σωτηριβιόν. καὶ τὴν τῇ ὀμμάτων, ἀφαίρεσιν φωτιζόμενος. τῇ γνώσει τῆς Τριάδος, τελειώτορον δρόμον. ἐ τοῖς ἄνω χοροῖς συναπτόμενος:~

Ἐμικῶς, Μάρτυς Ἀμβρόνικε ἴσασο. πρὸ βημάτων, ἀνταγωνιζόμενος, τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς. ὅθεν κατατέμνων, τὰς κνήμας σε ἀνορθώτορον, ἐργάζετό σε καρδίαν, τὴν αὐτῆς συμπαθείαν, ἐ πορείαν τὴν ἄνω σελλόμενον:~

Θεοτοκίον.

Ὁ μὴ Θεὸν, φόβου ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον. τὸν τὸ εἶναι, πᾶσι παρεχόμενον, ὃν ἐν ᾅδῃ οἱ ἀκλιμεῖς, καθομολογοῦντά, ἐμήνυσαν θεῖοι Μάρτυρά. Παρθένε Θεοτόκε, τῇ Ἀγγέλων τὸ θαῦμα, καὶ Δαιμόνων τὸ φαῦλα Παύμηνε:~

Ὠδὴ, ε'. Ἰματί με ἀπόυσω.

Κλιμεῖς ὁδοιπόροι, τείβε τῆς φυγῆς καὶ φαχείας γεγόματε. πειρασμῶν μιφάδας, ὡς ἀφρὸς θαλαττίους ὠθούμενοι. ἀῤῥαγεῖς ὡς πύργοι, ὡς ἐν πέτραν τὴν καρδίαν, Ἀθλοφόροι ἐδράσαντες Πίστεως:~

Ἠορύων τὰ θεῖα, ἐ θεολογῶν τὰ σωτήρια δόγματα. τῇ χειλέων φόβου, τὰ σπαράγματα νώμης σορρότητι. ἀποφράττων στόμα, κε Θεὸ Τάραχε Μάκαρ, βλασφημίαν λαλοῦντας ποιήσαντος. Ἐραχῶς τεταμένος, ἐ ταῖς ἐκ μαστίγων πληγαῖς σωεχόμενος, τῆς ψυχῆς ἐδήλου, τὸ γενναῖον ὁ Πρόβος ἀθάνημα. σεφηφόρος ὄθεν, ἀναδειχθεὶς σὺν τοῖς συμάθλοις, Βασιλεῖ τῇ αἰώνων παρίσταται.

Θεοτοκίον.

Πορτόρα τῇ ἄνω, πέφυκας δυνάμεως, Λόγον κυήσασα, τὸν Πατρὸς Παρθένε, τὸν σωσάρκον καὶ σωναίδιον. ἃ ταῖς φρικτωρίαις, οἱ Ἀθληταὶ καταγαθέντα, ἀθείας τὴν μύκτα παρέδραμον.

Ὠδὴ, ς'. Γλάθητί μοι Σωτήρ.

Ὁμφαία τῶ δυνατῶ, γενόμενοι διὰ Πίστεως. καρδίας τῇ ἀσεβῶν, ἀνδρείως ἐρύσατε, ἀνταγωνισάμενοι, κατ' αὐτῶν γενναίως, Ἀθλοφόροι μεγαλώνυμοι:~

Σπάλαι τὸν Δαυὶδ, ἐν λάκκῳ θηρὸς ἠδέθησαν. ὕπω καὶ μὴν τῆς φόβου, ὁπλίτας τῆς χάριτος, ἐν σαδίῳ ἔπτηξαν, καταλαβηθέντα, τὰ σεσωτὰ τέκνων παθήματα:~

Τγεῖσαν σε τὴν Πλάνην, ἐξεκομίζων ὁ Τάραχος, εἰσδέχεται ταῖς πλάναις, κενοτήματα Δέσποτα, ἐ ὄξος ποτίζεται. Σ πνεῖ τὴν καύσαν, ὠμοτάτως καταφλέγεται:~

Θεοτοκίον.

Τμέλαβεν ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Ἄναρχον τε. ἐ τέτοκας ἐν σαρκὶ, τὸν φύσει ἀπρόσιτον. ἐ γάλα ἐπότισας, τὸν τροφέα πάντων, Θεομῆτορ ἀπειρόγαμε:~

Ὁ Εἱρμός.

Λάθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. Σ ἐκβυθοῦ τῇ κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου:~

Κομ-

Κοντάκιον. Ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Ριάδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐμφανίσαντες. γενναῖοι Χριστοῦ, ὁπλῖται θεῖοι Μάρτυρες. σὺν Ταράχῳ Πρόβος τε, καὶ Ἀνδρόνικος ἤλεγξαν, ἅπασαν τῆς Τυραννου ἀθεότητα. τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες. Ὁ Οἶκος.
Οὗ Γ'νσοῦ τὰ πάθη γενναίως μιμησάμενοι, ἅμα σὺν Ταράχῳ τῷ σοφῷ, ὁ Πρόβος καὶ Ἀνδρόνικος. χαίροντες ἤχθησαν ἐν σταδίῳ, παρανόμων ἐλέγχοντες ἀθεΐαν. ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐκ πόθου τιμῶντες τὴν μνήμην αὐτῶν, ἐν ὕμνοις ἀνανθημεν, καὶ πιστῶς τὰς ἀγῶνας κηρύττομεν. ἐθαυμάσωσε γὰρ ὁ Κύριος, ὡς φωστῆρας ἐν Κόσμῳ ἀναθλήσαντας. Τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιβ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.
Ἐκ Σίδης τῆς Παμφιλίας. Ἦσαν Ταράχος, Ἀνδρόνικος, καὶ Πρόβος,
Ἠθλησαν μήκιστον, γῆς προβαλόντες ταράχου.
Τῇ μιᾷ δωδεκάτῃ Πρόβος, Ἀνδρόνικος, Ταράχός τε.
Τοῦτοι ὑπῆρχον ἐπὶ ὑπατείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Φλαβιανοῦ ἡγεμόνος. καὶ ὁ μὲν Ταράχος, προβεβηκὼς εἰς τὴν ἡλικίαν. Ῥωμαῖος τὸ γένος, στρατιώτης τοῦ τύχου. ὁ δὲ Πρόβος, ἐκ Σίδης τῆς Παμφιλίας. ὁ δὲ Ἀνδρόνικος, πόλεως Ἐφεσίων τῆς Ἰωνίας. καὶ ὁ μὲν Ταράχος, θλᾶται λίθοις τὰς σιαγόνας, καὶ τὸν αὐχένα. τὰς χεῖρας πυρὶ καταφλέγεται. καὶ ἁρπάζεται ξύλοις. καὶ καπνῷ πνιγηρῷ ὑποβάλλεται. ὄξος ἐπὶ τοῦ ῥινὸς δέχεται. καὶ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις τὰς μασχάλας καίεται. ξηρᾷ τὰ ὦτα ἐκτέμνεται. τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀποσύρεται. θηρίοις ἐκδίδοται. καὶ τελευταῖον μαχαίρᾳ κατακοπεὶς μελῶν, τῷ Ψυχῷ τῷ Θεῷ παρατίθησιν. ὁ δὲ γενναῖος Πρόβος, μύροις ὠμοῖς τύπτεται. σιδήροις πεπυρακτωμένοις, τὰς πλευρὰς καταφλέγεται. ξύλῳ αἰρεται. τὸν μῶτον καὶ τὰς πλευρὰς, πυρωθεῖσιν ὀβελίσκοις κατακαίεται. καὶ ἑτέραις σούβλαις τὰς κνήμας διατέμνεται. καὶ τελευταῖον μαχαίραις καὶ αὐτὸς κατακοπεὶς, τὸ μακάριον τέλος ἀπηνέγκατο. Ἀνδρόνικος δὲ ὁ θεῖος, ξύλῳ αἰρεται. καὶ σιδήροις ὀξέσι τὰς κνήμας χαράσσεται. καὶ τὰς πλευρὰς κατακεντᾶται. ἄλατι τὰς ὠτειλὰς ἀναβρίβεται. τὸν γλῶσσαν καὶ τὰ χείλη ἐκτέμνεται. καὶ χεδὸν ὅλον τὸ σῶμα κατακοπεὶς μαχαίραις, καὶ αὐτὸς τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ παρατίθησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας Μάρτυρος καὶ παρθένου Δομνίνης.
Ἡ Μέλη Δομνίνα καὶ πόθῳ ἐξαρθρωμένη, Οὐκ ἐν ἀληθείᾳ, πίστιν ἐξαρνωμένη. Τὴν ἠγωνίσατο ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως. καὶ παρασᾶσα Λυσίᾳ τῷ ἡγεμόνι, ἐν τῇ Ἀναζαρβέων πόλει, τύπτεται ἐν πρώτοις βεμβύροις ὠμοῖς. καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι, τὰς πόδας καταφλέγεται. εἶθ' ὕπως θλᾶται ῥάβδοις. καὶ ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας. καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀποῤῥιφεῖσα, τῷ Ψυχίῳ τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Παρθένου.
Ἡ Ἁγία αὕτη ὑπῆρχεν, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Δεκίου, καὶ Οὐαλεριανοῦ, ἐκ Πόλεως Ῥώμης. ἣν δὲ μνηστεύσα μετὰ καὶ ἑτέρων Παρθένων ἐν Μοναστηρίῳ τινί. διαβληθεῖσα ὑπὸ τῷ Ἡγεμόνι, καὶ παρασᾶσα ἔμπροσθεν αὐτοῦ, μετὰ κλοιοῦ σιδηροῦ τύπτεται εἰς τὸ πρόσωπον. καὶ γυμνοῦται, καὶ ὑπὸ πυρὸς κατακαίεται. ἐπιραινομένων ἐπαύω αὐτῆς, πίσσης καὶ ἐλαίου, καὶ τεάφης. εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς μασχὰς τέμνεται. καὶ τὰς ὄμυχας ἀνασπᾶται. καὶ μετὰ ταῦτα, τὰς χεῖρας κόπτεται, εἶτα τὰς πόδας. τὰς ὀδόντας ἐκριζοῦται. καὶ τελευταῖον, τὸ διὰ ξίφους τέλος δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ πρεσβείᾳ.
Ὦδὴ, ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.
Τίνων ἀφαίρεσιν, ὑπέρσης χαίρων Τάραχε ἐνδοξε. ὡς ἀνήκοος δῆλος, τοῖς κλίμασι τοῖσι δι' ἀμφιέστατον. καὶ τὰς ἀνάσσων, πληρώσαντος κράζομεν, ἀνύμνητος ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Ἐνόμενοι Μάρτυρες, καὶ ταῖς βασάνοις καταικιζόμενοι. φαιδρᾷ διανοίᾳ, τοῖς

παραμόμοις αὐτεκατέχητε. ὑ μιχηφόροι, γενόμενοι φάλετε. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρ Ἀρτίσματι Ἅγιοι, σεσωσμένων αἱμάτων, πλαθείσης τὰς αὐθράκας. κατασβέσαντά δρόσον, ἡμῖν ἐμθέου βλύζετε χάριτος. ὑ ἰαμάτων προχέετε ῥεύματα, τοῖς ἀφημοῦσιν ὑμῶν, τὴν μνήμην παύτοτε.

Θεοτοκίον.

Κ Ἐμοῦται ἐμ μήτρᾳ σε, παρθένων κόλπων μὴ ἀφιστάμενος, ὁ πλήρέστατος Λόγος, Σ σαρξ ὁράται, ὑ βρέφος τίκτεται. ᾧ μελῳδοῦμεν Παρθενε γενόμενοι, ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν.

Ὠδὴ, ἡ. Ἑ ωταπλασίως κάμινον.

Λ Ελαμπρυσμένοι σίγμασι, καὶ ὡραῖοι ἐν κάλλεσι, τῆς καλλοποιοῦ Μακάριοι ἀθλήσεως. Κυρίῳ παρίστασθε, σεφανηφόροι παύτοτε. ἀίγλης τῆς ἐκεῖθεν πεμπομένης πλουσίως. πληρούμενοι ὑ πόθῳ, μελῳδοῦντά ἀπαύστως. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Μ Ἐν ἑαυτῷ μαινόμενος, ὁ παράνομος Τύραννος, ὡς νενικημένος ταῖς ὑμῶν ἐντάσεσι, τομῶς ἀποφαίνεται, θανατωθῆναι ξίφει ὑμᾶς. τῷ δημιουργῷ Σ Λυτρωτῇ μελῳδοῦντας. οἱ Παῖδες ἀλογεῖτε, Ὑμνεῖς αἰνεῖτε.

Ν Ἱ τῆς Τριάδος πρόμαχοι, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες. οἱ τῆς ἀληθείας τὸν κρυμὸν σκεδάσαντες, τῇ θερμῇ τῆς Πίστεως, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια. αἵθη τὰ τόρπεμα, τοῦ νοητοῦ Παραδείσου. λιμνάζων τῶν ἐν ζάλῃ, οἱ ἀκλόνητοι φύλοι, Ἀνδρόνικος ὑ Πρόβος, Σ Ταράχος τιμάσθω.

Θεοτοκίον.

Ξ Τὴν Ἀσωμάτων τάξεσι, συνὴ Μαρτύρων στρατεύμασι. συνὴ τοῖς Ἀποστόλοις, Σ Προφήταις ἅπαντες. τὴν πάντων δεσπόζουσαν, τῶν ποιημάτων Δέσποιναν. ὡς τῶν Χερουβὶμ ἁγιωτέραν καὶ μείζω, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα, ἀσεβῶς ἀνυμνοῦμεν. Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ο Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ ὑ Λυτρωτῇ ἀνεβόα. οἱ Παῖδες ἀλογεῖτε, Ὑμνεῖς αἰνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ι Σχυσαν σώμασι φθαρτοῖς, ἀφθαρσίαν τοῖς ἀγῶσι προσκτήσασθαι, οἱ γενναιότατοι, ὑ τοῖς Ἀγγέλοις ἐξωμοιώθησαν. τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, λαβόντες ἀσάλευτον, Πρόβος ὑ Ταράχος, καὶ Ἀνδρόνικος Χριστοῦ οἱ θεράποντες.

Ω Φθητε ἀθράκες πυρὶ, τῷ αὐλῷ μυστικῶς ἀπατώμενοι. ὑ κατεφλέξατε, ὑλώδη πλανίαν Μεγαλομάρτυρες. καὶ ἀναλάμψαντες ὡς φῶς, τὴν Κτίσιν αὐγάζετε, Σ περισώζετε. ἐκ κινδύνων καὶ παθῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η Μόρον ἄγει Ἑορτὴ, ἑτησίαν ὑ λαμπρὰν ὑ χαρμόσυνον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν θείαν ταύτην ὑμῶν πανήγυριν. Σ σωναγάλλονται ὑμῖν, Προφῆται Ἀπόστολοι, καὶ πάντες Μάρτυρες, ἀθλοφόροι νικηταὶ μεγαλώνυμοι.

Ψ Ῥῆτε πρὸς φωτοειδῆ, Παραδείσου ἀθλοφόροι σκηνώματα. περιβαλλόμενοι λαμπρὰν ἐσθῆτα ἣν ἐξυφάνατε, πολυειδέσιν αἰκισμοῖς, ὑ θρόμῳ παρίστασθε, τῷ Παντοκράτορος, ὑπὲρ πάντων ἐκτενῶς ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Φ Εἰσαίμε Σῶτερ ὁ τεχθείς, ὑ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν. ὅταν καθίσῃς κρίναι τὰ ἔργα μου. τὰς ἀνομίας παρορῶν, Σ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἁμαρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς, Σ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

Φ Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπορρήτου, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Π Ολυειδεῖς οἱ Μάρτυρες, αἰκισμοὺς ὑπενεγκόντες, πολλῷ ἐπάθλῳ ἔτυχον Σ βραβείῳ τῆς νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος. Ταράχος ὁ θεόφρων, ὑ Πρόβος Σ Ἀνδρόνικος, οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὧν

ῶν τῳ σεπτῳ, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους τιμῶμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων:~

Θεοτοκίον.

Ἅ Μαρτύρων πελάγει με, ἐν παθῶν ἐν τῇ ζάλῃ, διλυεκῶς πονούμενον, πρόφθασον Θεοτόκε, τῇ παμβλκεῖ σου δυνάμει, ἐν διάσωσον τάχος. ἐν πρὸς λιμένα ἵθυμον, μετανοίας με ὅπως δοξολογῶ, σὸν τόκον ὃν ἔτεκες ἀπορρήτως, ἐν σε τὴν Θεομήτορα, ἀσεβῶς μεγαλύνω:~

Εἰς τὸν ϗ. πρ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ϛ Τραυθέντες τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ γῆς τερπνὰ κατελίπατε. ἐν τὸν σαυρὸν ἐπ' ὤμων ἄραντες, καὶ διὰ βασάνων πολυπλόκων, αὐτῷ ἠκολουθήσατε. ἐν ἁμαρτίαν Βασιλέων ἐν Τυράννων πολλῶν, μὴ ἀρνησάμενοι αὐτόν. Ἄγγελοι τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν κατέστεψαν, πεπαῤῥησιασμένοι τῇ ψυχῇ, ἐν φαιδρῶς εἰς τὸν νυμφῶνα, τὸν μέγαν εἰσεληλύθατε. Πρόβε, τὸ κλέος τῶν Μαρτύρων. Ταράχε, τῶν δαιμόνων ὀλοθρευτά. ἐν Ἀνδρόνικε, νίκη τῶν πιστῶν. παῤῥησίαν ἔχοντες, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἔδοξας σημείωσιν.

Ϙ Ὁ χαῦνον ἐν ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ μετάβαλε, τῆς ψυχῆς μου Παράμωμε, εἰς ῥῶσιν Ϗ δυνάμιν. τοῦ φόβου ἐν πόθῳ, ποιεῖσθαι Ϗ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ. ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. καὶ κλῆρον τὸν ὑραῖον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπρόσιτον, διὰ σοῦ ἀπολήψομαι, ἀῤῥαιμόμνος παντότε:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ϝ Ἡ γνῦται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος μυγείσης σου, τῆς πλάνης Πολυέλεε, Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ῥαίσιν Αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀμαχράζουσα. δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, δόξα τῇ θείᾳ σαυρώσει σου. Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Μνὶ τῷ αὐτῷ, ιγ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Κάρπου, ἐν Παπύλου. π. ἦχος α'.

Παράφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Κ Ἀρετὰς προσελόμενοι Θεῷ, τῇ διδασκαλίᾳ σου. τοὺς σεσωσμένους Ἀοίδιμε, σωτὴρ δὲ καρπωμα, ἱερὸν προσηνέγκας, Μαρτυρίου αἵματι, παμμάκαρ φοινιχθεὶς ἱερώτατε. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρηνεύειν, Ϗ τὸ μέγα ἔλεος:~

Φ Οἱ μὲν ἐπερείσαντες Χριστῷ, ἀκλινεῖς ἐδείχθητε, ταῖς προσβολαῖς τῶν κολάσεων, οἰκείοις αἵμασι. πλαμῶν τὰς προμάχους, ἄρδην κατακρύψαντες, ἐν σὺν Παραδείσου σκηνώσαντες, οἱ ἱερώτατοι, ἱερεῖα ὡς ἀμώμητα, ὡς τῆς θείας, ἀμπέλου βλαστήματα:~

Μ Τρὸς δυνατώτερον τὸν μὲν, ἐξαφθέντες Μάρτυρες, ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, Κάρπε καὶ Πάπυλε. μοναὶ φωστῆρες, τὸ πῦρ ἀπεσβέσατε, εἰδώλων δυσφημίας ἐν χάριτι. δρόσῳ τῆς πίστεως, καὶ αἵματων ταῖς προχύσεσι, τὸν χειμάῤῥουν, ῥυφῆς ἐκληρώσασθε:~

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Ω Ἄξιος ἐν θεότητος, τὸν Οὐρανὸν, σὺ εἶδες Ὄσιε ἀμφιγνόμενος. ἐν τὸν Κύριον ἐν θρόνῳ καθήμενον. Ϗ Χερουβὶμ ἐν Σεραφὶμ περικύκλῳ αὐτῷ. ἐν παρὰ σοῦ πάλιν ἡμεῖς φωτισθέντες, τὸ ἱερόν σου ποίμνιον Κάρπε βοᾷσοι. αἴτησαι εἰρηνεύειν τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστασις Χριστέ.

Φ Ἡ πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, Παρθένε ἀπατίθημι. μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθὴ, ῥυθμίσαί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἑκάστην πολεμούντων με:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μ Ἀνέστατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς σαυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα. οἴμοι πῶς πάσχεις παντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια;

Εἰς τὴν Ὄρθρον, ἡ σωτήρια ἦλθ. Καμόνιδα τῆς Ὀκτωήχου. ἐκ τῶν Ἁγίων. ἡ ἀκροστιχίς.

Καρπῷ τὸν αἶνον, σὺν Παπύλῳ προσφόρῳ.

Θεοφάνους, Ὦδὴ, α. ἦχος, π. β.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Καταγαθῦναι τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς Χριστέ, ἀμάρχυ Θεότητος, τὴν ζοφώδημου ψυχήν. ἐκ δοθῆναι λόγον μοι αἰτῶ, τὸ ἀξίως τὰς σοφὰς ὑμνῆσαι Μάρτυρας.

Παρρησιάμενοι πᾶσαν τὴν γενεάν, Ἀθληταὶ ἀπόλαυσιν, ἐκτορώσατε ὑμῶν, τὸν μὸν πρὸς οὐράνιον ὁδὸν, διὰ ἀσκήσεως τὸ πρὶν, ἐκ μυῶν διὰ αἵματος.

Ἀδίως ἦχθητε πάντα, πρὸς πειρασμὸν, ὑποσπῶναι Παύσοφοι, δυναστείαν θεϊκὴν, δι' ἧς ἐκ τὴν ἅπασαν ἰσχύν, τῶν ἐχθρῶν καταβαλόντες, κλέος ἤρασθε.

Θεοτοκίον.

Ἀλαιωθέντα τὸ πρίν με τῇ συμβολῇ, τῆς δολίας ὄφεως, ὁλωλότα ὁ Θεὸς, καθορᾷν μὴ φθορὰν με ἐν σοὶ, κατοικήσας τῇ σεμνῇ, ἐκαινοποίησεν.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Σὺ τὸ τῆς Κτίσεως ἀληθῶς, κατ' εἰκόνα τηρήσαντες, ὡκ ἐκάμψατε γόνυ, αὐτιθέοις τῶν ἐθνῶν, σεβάσμασιν ἀλλ' ἀνεχῆ, αἰτησάτω, ταῦτα κατεσφάλατε.

Ἡ δυσσεβεῖ τοῦ Δικαστοῦ, οἱ γενναῖοι προσάξει, αἰδητῶς γυμνωθέντες, ἐνεδύσαντο Χριστόν. δι' ὃν ἐκ ὠσθρικοὶ, πεδηθέντες, ἤγοντο ἀλύσεσιν.

Ῥῶν τὸ ἄφεκτον ὑμῶν, πρὸς αὐτὸν τῆς ἐλπίδος, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν μυκτὶ ἀγγελικαῖς ἐπισασίαις θαῤῥεῖν, ἐν βασάνοις, ἐνδοξοι προβέπεται.

Θεοτοκίον.

Ὀσφῦσαν Δέσποινα δεινῶς, τὴν ψυχήν μου τῷ πλήθει, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, θεράπευσον τῇ θερμῇ, πρεσβείᾳ σου πρὸς Θεὸν, καὶ τὰ πάθη ἴασαι τοῦ σώματος.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ. ἐκ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Ὅπλοις πίστεως καθοπλισμένοι, διελύσατε τὰς παρατάξεις, τῶν ἀθέων ἀθλοφόροι παμάφθημοι. ἐκ ἀφθαρσίας τὸ σέφος ἐδέξασθε, Μαρτυρικὸν διαμύσαντες δίαυλον. Κάρπε Πάπυλε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτήσασθε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἶα γέγονας σκιὰ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομήτωρ. τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα. τὸν ὑπὸρ πάντας ἐμὲ δὲ γενόμενον, ῥύπτωμενόν σαρκὸς πλημμελήμασι. ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, τοῖς ἐμθέοις μάμασι, παρέχουσα σεμνὴ, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀμώμως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον πῶς πάσχεις, θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ῥίζαι ἔνδοξοι, Θεῷ προσήξατε, ἀθλοφόροι θυσίαν τὸν ἄμωμον, πίστει Ἀγαθόδωρον, ἀποκρυσάμενοι ἐχθρὸν, τὸν ἀπάτωλον ἀγαπήσει Χριστόν.

Ὦ τοῦ ὄφεως, μανεὶς ὁ Τύραννος, δεσμᾶσθαι σε ἐκέλευσε τὰς πλευράς, Κάρπε καταξέεσθαι. αὐθις δὲ φλέγεσθαι πυρὶ, τὸ σῶμά σου διέλυσε.

Τμνῶμα Πάπυλε, ἐπιποθήσας ἰδεῖν, τοῦ Δεσπότου πρὸς ὕψος ἁρπασθεὶς, ἐξέστης δὲ δέδοικας. ὅτε πυρὸς ἀπειλοῦντος, ὑπεχώρησας Θεοπρεπῶς.

Θεοτοκίον.

Ῥῶν ἐκπλάγχνωσον, Θεὸν ὁρῶσαν, ὁ Ἀδὰμ ὡς ἐν ζόφῳ τῷ τῶν παθῶν, Δέσποινα ἐβόασοι, σῇ μεσιτείᾳ τῶν δεινῶν, τοῦ θανάτου με ἐξάρπασον.

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Πίων ὥσπερ τῶν ἀσεβῶν, βέλη τὰς τῶν λίθων βολίδας, δέσμιος ὢν σὺ ἐλόγισαι, Πάπυλε θρασυμάκαρ, ἐνδεδυμένος φολίδι, τῆς πίστεως τὴν ὅπλως ἀκαταμάχητον.

Νε-

Ἐκρὸς γεγενῆται ὁ ἐχθρὸς, ἐμ τῇ καρτερίᾳ σε Μάκαρ, ἐ ϛαθηρᾷ γενναιότητι· κράτος γὰρ θεόθεν περιεβάλλε σαφῶς, διὰ ἃ διττὰς πολέμους Καρπε ἐνίκησας·

Τόματα θηρῶν ὡς Δανιὴλ, Μάρτυρά ἐφράξατε ὅπλοις, ἐνθέοις Καρπε ἐ Πάπυλε. τὰ τοὺς δὲ κηρύττειν Θεοῦ ὑπαρχειν ὑμᾶς, γενναίως ἀθλοφόρους, πίϛει ἐδείξατε·

Θεοτοκίον.

Γὸν Θεὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, τίκτειν Ἡσαΐας σε μόνῃ, προανεφώνει ἀνόλωτε. τὸν δι' ἀνομίαν καταξιώσαντα, ἡμῖν ὁμοιωθῆναι, ἐ ἀπαλλάξαι φθορᾶς·

Ὠ'δὴ, ϛ'. Τῷ βίῳ τὴν θάλασσαν.

Ευρόμενοι πνεύματι, ἐ τῷ δρόσον παρ' αὐτῷ, δεχόμενοι ἀήττητοι. ἐμβληθέντες ἀσβέϛῳ ἐκκαυϛικῇ, ὅδ' ὅλως ἐφλέχθητε, ἀλλὰ ταύτῃ ὡς λίθος ἀπειργάσασθε. Ἀνασι κατηρδάσας, διδαγμάτων τὰς ψυχὰς, τῆς ἀσεβῶν ἀοίδιμε. ἐ διὰ τοῦτο ἄφθορον ὁ Χριϛὸς, πηγνύσε αὐέδειξε, τῆς θαυμάτων ἐν Κόσμῳ παραοίδιμε·

Ρυθύμως αὐέκραζον, ὡς ἐκ ϛόματος ἑνὸς, οἱ ἀθλοφόροι Κύριε. ἀλιμὸς ἀδὲ θλῖψις ἀδιωγμὸς, τῆς σῆς ἡμᾶς Δέϛοτα, δυνηθῇ ἐκχωρίσαι ἀγαπήσεως·

Θεοτοκίον.

Ἀδὰμ τὸν προπάτορα, γυναικεία συμβολὴ, πάλαι μὴ ἐθαμάτωσε. μνῆ δὲ Θεὸς ἐνηνθρώπησε χωρηθεὶς, ἐζώωσε Δέϛοτα, Ϛ Τὸν φωτὸς αὖθις ἀπειργάσατο.

Ο' Εἱρμός.

Οὗ βίᾳ τὴν θάλασσαν, ὑψωμένην καθορῶν, τῆς πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ ἀδίῳ λιμενίσε προσδραμὼν, βοῶσοι αὐάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μὲ πολυέλεε.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ο' ὑψωθείς.

Σθεναρὸν πολυτελῆ ὁ Δέϛοτης, καὶ κρίνῳ βρύσαν κρουνὸς ἁμάτων, τοῖς ϛῆ γῆς παρέχετο τὰ λείψανα ὑμῶν· μόσας μὲν καθαίροντα, παθημάτων ποικίλων. χάριν δὲ βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς ἀνυμάως. διὸ συμφώνως Καρπε τὴν ὑμῶν, Πάπυλε πόθῳ, τελοῦμεν παννύχιον. Ο' Οἶκος.

Προαιώνιος Θεὸς, σοφίᾳ τε ἐ Λόγος, μορφὴ μὲ τὴν ὁμοίαν ἀπέλασον. ἐ δι' ὃν λόγον σοφίας ὡς Θεὸς, τοὺς μιμησαμένους διὰ πόθον ὁλικῶς, τὰ θεῖά σε παθήματα, ἀμυμονῆσαι προθύμως, ὡς ὑπὸ σὲ Δέϛοτα τῇ ὅλῳ, ἐπαξίως τῇ ἀγώνων τὰς ἀμοιβὰς ἀπολαμβανομένους. ἐνταῦθα γὰρ πίϛῳ οἱ δῆμοι κυκλοῦνται, τῇ λειψάνων τὴν σορὸν, τὴν ἀνεξίαν δρέπονται ἀεὶ, συμφώνως ἐπιτελοῦντα, Πάπυλε Καρπε ἡμῶν τὴν παννύχιον·

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιγ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καρπε, Παπύλε, Ἀγαθοδώρε, Ϛ Ἀγαθονίκης.

ἐ. Καρπῷ Παπύλῳ τοῖς Θεοῦ καρποῖς δύο,
Πᾶς πυλεὼν τιμηθείσιν ἰωσίγη Πόλις.
Ἀγαθόδωρον δωρεῶν πληθὺς μένει,
Πρὸς πληθὺν ἀθλήσαντα δεινῶν μαϛίγων.
Οὐκ ἐμποδώσοι Μάρτυς Ἀγαθονίκη,
Τὸ θῆλυ πρὸς τὸ θεῖον ἐξίφους τέλος.
Καρπον σὺν Παπύλῳ δεκάτῃ τετάρτῃ ἔκταμε χαλκός.

Τε τοι οἱ ἅγιοι τοῦ Χριϛοῦ Μάρτυρες ὑπῆρχον ϛὸν Δεκίου Βασιλέως, ἐ Οὐαλεριανοῦ αὐθυπάτου Ἀσίας, ἰατροὶ τὴν τέχνην· ὧν ὁ μὲν ἅγιος Καρπος, Ἐπίσκοπος ἦν Θυατείρων. ὁ δὲ Πάπυλος Διάκονος, ὑπ' αὐτῷ τοῦ Καρπου χειροτονηθείς. κρατηθέντες μὲν παρὰ τοῦ ἄρχοντος, καὶ ὁμολογήσαν σὺν ὅπλον παῦτων τὸ ὄνομα τοῦ Δεϛότου Χριϛοῦ, ἐ ἀναγκασθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐ μὴ πεισθέντες, προσεδέθησαν ἵπποις· καὶ περιεπάτουν ἔμπροσθεν τοῦ ἅρματος, συρόμενοι πρὸς τὰς Σάρδεις, κἀκεῖ κρεμασθέντες ϛῆ ξύλου, ξέονται. ἐ ὁ Ἅγιος Ἀγαθόδωρος δοῦλος ὢν τοῦ Ἁγίου, ἐ ἀκολουθῶν αὐτοῖς, θείᾳ Ἀγγέλου ἐνισχύσαντος, Ϛ αὐτὸς τὸν Χριϛὸν ὡμολόγησε. ἐ κρεμασθεὶς, ῥάβδοις τύπτεται σφοδρῶς. καὶ ἄπω τυπτόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο. ὁ δὲ ἅγιος Κάρπος κρεμάμενος, ὑπεμειδίασε. καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ ἄρχοντος, τίνος χάριν ὦ Καρπε ἐμειδίασας; εἶπεν. ὅτι εἶδον τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου μου, καὶ ἐχάρην. ὁ δὲ Πάπυλος δεσμεῖται πάλοις τέσσαρσι, Ϛ εἰς ὕψος αἴρεται, Ϛ λίθοις βάλλεται, ἀβλαβὴς διὰ-

διαμείνας. μεθ' ταῦτα ἀχθεντὰν οἱ Ἅγιοι ἅμα, ὕπτιοι ἐπὶ τριβόλοις σύρονται, τυπτόμενοι ἄνωθεν, καὶ θηρίοις βορὰ ῥιπτόμενοι. καὶ λέων τότε ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγγόμενος, καὶ ὠρυόμενος, διεκώλυε τοὺς διώκοντας τῆς τοιαύτης ὠμότητος. οἱ δὲ βύσαντὰν τὰ ὦτα, καὶ κρημνίσαι αὐτοὺς σιδηραῖς καθηλώσαντὰν, ἐν τῇ καμίνῳ ἐμαπέρριψαν. ἔνθα καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Παπύλου ἀδελφὴ Ἀγαθονίκη ἀξαμένη, συνεισῆλθεν αὐτοῖς. ἐπεὶ δὲ τὸ πῦρ, καταραγέντος ὑετοῦ, ἐσβέσθη, καὶ οἱ ἅγιοι ἄφλεκτοι καὶ ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φλωρεντίου.

ε. Ὡ θάρσος οἷον Μάρτυρος Φλωρεντίου, Πρὸ τοῦ φλόγα βρέχοντος, ὥσπερ πρὸς δρόσον.

Ἅγιος Μάρτυς Φλωρέντιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης. Χριστιανὸς δὲ ὤν, καὶ ζηλωτὴς τοῦ καλοῦ, ὕβριζε καὶ διέβαλλεν ἐπὶ παύτων τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων. ἐπεσπείσατο δὲ τοὺς χριστιανοὺς τῇ πρὸς Χριστὸν πίστει. καὶ παντοίως ὡδήγει πρὸς τοῦ τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν ὀργασίαν. ὕπατος δὲ ποιῶν, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς χώρας Ἡγεμόνος. καὶ ἐρωτηθεὶς, τὸν μὲν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὡμολόγησεν ἐμπρόσθιον παύτων, ὄντα Θεὸν προαιώνιον καὶ ποιητὴν τοῦ παντός. τοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων θεοὺς, ξύλα, λίθους, χρυσὸν, ἄργυρον, χαλκὸν, σίδηρον, εἴδωλα ἄψυχα καὶ αἰσθητὰ. καὶ ταῦτα εἰπὼν, τύπτεται σφοδρῶς. εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξέεται. καὶ πυρὰς ἀναφθείσης μεγάλης, ἐμβάλλεται ἐν αὐτῇ, χαίρων. καὶ προσάχόμενος ἐν αὐτῇ, καὶ εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐτελειώθη:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκόρου.

ε. Τιμηθεὶς ὁ Διόσκορος αἰχμεῖ Δία, Τὸν μὴ λαβόντα ψυχαπωλείας κόρον. Ἔτους ἤθλησεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ. γένος μὲν ἦλκων ἐκ Σκιωποληίδος, καὶ τῆς δοκήσης κατὰ τὰς πόλεις τοῦ βιλάτου ἀξίας ἐπειλημμένος. ἔτος ἡγησάμενος τὰ τοῦ βίου παύτα ὡς σκύβαλα, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ μόνον, παῤῥησιάζεται. καὶ παραστὰς Λυσιμάχῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ τοῦτον καταβρυπήσας, μᾶλλον δὲ καταγελάσας, καὶ εἰς ὕδὸν θέμενος τὰς αὐτοῦ ἀπειλάς τε καὶ θωπείας, ἐπειδὴ καὶ πῦρ αὐτῷ προσῆγε καὶ τροχιστήρια, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βασάνου εἴδη περιενόει, καὶ παύτα ὑπῆρχον εἰς ὕδὸν καὶ ἀμενόργητα, ξίφει τοῦ κεφαλοῦ αὐτοῦ ἐκτέμνει:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα Πατρικίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ε. Θλίψεις ὑπομονὰς Εἰκόνων θείων χάριν,
Χαίρει χαρᾷ Νικήτας, οἷαν οἱ Νόες.

Τέτος γενηᾶται ἐν τῇ Παφλαγόνων χώρᾳ, παρὰ ἀσεβῶν καὶ φιλοθέων γονέων. φασὶ δὲ αὐτὸν ἀπογονον εἶναι, Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης. ἐκδοθεὶς δὲ καὶ παιδαθεὶς, ἐν τῇ βασιλαύσῃ εἰσῆλθε, δεκαεπτὰ χρόνων ὑπάρχων. Εἰρήνης δὲ τότε τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας κρατύσης, καὶ τὸν παῖδα ἀναμαθύσης ἀνδρὸς εἶναι, ὡς παρὰ τοῦ γονέων ἀνεχιθέντα, ἀπελάβετο. καὶ δι' ὀλίγου πρῶτος ἐν τοῖς παύτων γίνεται. καὶ φθάσας τὸ τοῦ Πατρικίου ἀξίωμα, στρατηγὸς Σικελίας προβάλλεται. ἔκτοτε ἂν καλῶς καὶ θεαρέστως βιώσας, καὶ βουλόμενος ἀποκαρῶσαι, οὐ συνεχωρεῖτο παρὰ τοῦ κρατύντων, τότε Νικηφόρου, καὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Σταυρακίου. ὕστερον δὲ κρατήσαντος τοῦ Βασιλέως Μιχαὴλ, μόλις ἔτος παρακληθεὶς, κατέμαυσε, Μοναχὸν μὲν γενέσθαι, πόλεως δὲ μὴ ἐξελθεῖν. ἀλλ' εἰς τὸ λεγομένου χρυσοῦ πόρταν δοὺς αὐτῷ Μονῷ, τοῦ λεγομένου Χρυσομίτου, προσμένειν ἐκέλευσε. πεντήκοντα δὲ χρόνων ἦν, καθ' ὃν καιρὸν ἀποκαρεὶς, ἀμάδοχος ὁ Βασιλεὺς τούτου γέγονεν. ἐν ταύτῃ τῇ Μονῇ διῆγεν ἄχρι τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου. ὡς δὲ ἐώρα τὰ κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων γινόμενα, ἐξελθὼν τῆς πόλεως, εἰς προάστειον ἀπῆλθεν, ὃ αὐτὸς ἐν τῇ Μονῇ ἐδωρήσατο, καὶ συγκατέμιξεν ἑαυτὸν τοῖς ἑκατοις Ἀδελφοῖς, συνεθίων καὶ συγκοπιῶν αὐτοῖς. ἐπεὶ δέ τινα διαβολεῖς

τῷ

τῷ θεομάχῳ χαριζόμενοι προσήγγειλαν, Εἰκόνα κεκτῆσθαι τὸν τοῦ Σωτῆρος, ὃν ἐκ πίστεως ἀπὸ Ῥώμης ἔλαβεν, ἀπεσάλη τῆς τάξεως αὐτοῦ τις, λόγοις οὐκ αἰσιμνίοις, ἀλλὰ δι' ἀπειλαῖς ἐκφοβῶν, καὶ ἀπαιτῶν δοθῆναι οἱ τιμὴν σεβασμίαν Εἰκόνα. ὡς δ' οὐκ ἔσχε τοῦτον καταπειθῆ, ὀλέσοτε ἀποκριμόμενον ὡς οὐκ ἐμὴ αὕτη ἡ σεβασμία Εἰκὼν, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς ἱεροῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀφορισθεῖσα κειμηλίοις. ἁρπάσας ἕτερον ἀδελφὸν, ἵνα τὸ δειχθῆναι αὐτῷ τὸ ζητούμενον, εἰσῆλθεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. καὶ λαβὼν τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα ὡς μῖσός τι, ἔῤῥιψεν ἀτίμως ἐν τῷ βεστιαρίῳ αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἅγιος τοῦτο ἰδὼν, ἐκ βάθους ἐστέναξεν, ἀρχὴν πειρασμῶν τοῦτο λογισάμενος. ἐπεὶ δὲ ἀποχωρεῖν ἔμελλεν ὁ ἀποστελεὶς, ἠξιοῦτο μὴ δόλως τὸν Ἅγιον ἐξέρχεσθαι τῆς ἐκείσε. Θεοφίλου δὲ ἑτέρου μετὰ ταῦτα τὴν Βασιλείαν καταχόντος θεομάχου. καὶ τότε τὰ κατὰ τὴν Ἁγίαν Εἰκόνων οὐκ ἀμελῶς μετερχομένου, ἀπεσάλη καὶ πρὸς τὸν Ὅσιον Θεοδόσιός τις ὕπατος εἰρηκὼς ἐμπόδιον τῆς παραινεθέντων. ὁ Βασιλεὺς κελεύσει δι' ἐμοῦ, ἢ τῷ Πατριάρχῃ Ἀμωρίου κοινωνῆσαι, καὶ ταῖς Εἰκόσι μὴ προσκυνεῖν, ἢ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἐξορισθῆναι τῆς ὧδε. καὶ ὁ Ἅγιος. τῷ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου Εἰκόνα, οὐ παύσομαι ἀεὶ προσκυνῶν, κἂν ὑμεῖς ἀπαρέσκησθε. τὸν δὲ Ἀμωρίου ἐπόρ ἐν τῷ καθεσηκότι εἰμὶ, οὐκ ὁμολογῶ Πατριάρχην, ἀλλὰ μοιχόν. λοιπὸν, ἔξόριζε, σφάττε, ποίει ὃ βούλει. καὶ αὐτίκα ἐξώρισεν αὐτὸν ἐκεῖσε. ὁ δὲ Ἅγιος τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς ἀδελφοὺς, εἰς ἕτερον προῆλθε προάστειον ἀλλαχοῦ κείμενον. καὶ διαβιβάσας ἐκεῖσε τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν ἄχρι τῆς Πεντηκοστῆς, καταλαμβάνει τὸ παστέχιον. ἐπεὶ δὲ δόγμα ἐξετέθη, μὴ ὑποδέχεσθαι τοὺς φεύγοντας χριστιανοὺς, στενοχωρηθεὶς ὁ Ἅγιος, πρὸς Εὐβοίαν ὑπέστρεψεν. ὡς δὲ καὶ ἐκεῖσε διὰ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν ἔφοδον ἐδυσχέραινον, ἦλθε πρὸς αὐτὸν τις Νικόλαος, προσγενὴς ὢν αὐτῷ, λέγων, ὅτι μικρὰν ἀνεῖν ἀνάπαυσιν, ἔπορ ἀφικέσθαι βουληθῇ πρὸς τὸ παρ' αὐτῷ ὂν προάστειον Ζευλουπᾶς ὕπως καλούμενον, ἐκεῖσε παρεγένετο. ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τινὰ μιάσματα γέγονεν αὐτῷ, ἢ κοιμωμῆσαι, ἢ μεταμάσσω γενέσθαι. μεταβὰς δὲν ἐκεῖθεν, ἀφίκετο πρὸς Κατισίαν. καὶ τοπίον μικρὸν ἀνοῖν, ἐξωμήσατο τοῦτο, καὶ εἰς ὄνομα τοῦ Ἀσωμάτων δεσπόσαντος Ναὸν, ὀλίγους ἱκανοὺς μετὰ τοῦ σωζομένου αὐτῷ Ἀδελφῶν καλῶς δ' ἐπιτρέψως διαβιβάσας ἐν αὐτῷ, τελευταῖον εἰς τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν ἀφίκετο Μοναστήριον. ἐν ᾧ καὶ τοὺς Μοναχοὺς κατηχήσας, καὶ ἐπάξαμενος, τὴν ἑαυτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν προχειρίσατο, ἐξεδήμησε. πολλὰ καὶ ζῶν δ' μετὰ θανάτον θαύματα πεποιηκὼς, περὶ τὰ ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη γεγονώς:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βενιαμὶν τοῦ Διακόνου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ Γορδιανοῦ Βασιλέως Πέρσων, ὁ Βενιαμὶν Διάκονος ὢν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλοὺς Πέρσας καὶ Ἕλληνας μεταβαλὼν πρὸς θεοσεβείαν, ὡς κακοποιὸς διεβλήθη. διὸ δὴ τυφθεὶς ἐμβάλλεται τῇ εἱρκτῇ. δύο δὲ ὁμιλητῶν παραδραμόντων αὐτῷ ἐν τῇ φυλακῇ, πρέσβυς Ῥωμαίων ἀφικόμενος πρὸς τὸν Βασιλέα Πέρσων, μαθὼν περὶ τούτου, τὸν Βασιλέα ἠτήσατο, ἀφεθῆναι τὸν Βενιαμίν. ὁ δὲ Βασιλεὺς, εἰ ἀποχέσθαι ἔφησε τοῦ διδάσκειν τοὺς μάγους τὸν χριστιανισμόν. καὶ ὁ πρέσβυς· φυλάττειν ἅπαντος τὰ προσεταγμένα ὑπὸ Βασιλεῦ, ὡς ἀναγκαῖον, ἀπεκρίματο. ὁ δὲ Βενιαμὶν, ὡς τοῦ τοῦ πρέσβεως ἠκροάσατο παραινέσεως, ἀδυνάτου ἔφησε, μὴ μεταδοῦναί με τοῦ φωτὸς οὗ μετέλαβον. ὅσης γὰρ ἄξιον τιμωρίας τὸν κατακρύψαντος τὸ τάλαντον, ἢ τὸν ἱερὸν Εὐαγγελίων διδασκαλίαν σαφῶς ἡμῖν παρισᾷ. ἀλλὰ τούτων μοι, οὐδὲν τυνικαῦτα· ἐμὲ δὲ ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι. ἐκεῖνος δὲ πάλιν τὰ συνήθη δρῶν διετέλει. οἷς χαλεπήνας ὁ Βασιλεὺς, εἴκοσι καλάμους ὀξυνᾶς, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐμπῆξεν ὄνυξιν· ἐπεὶ δὲ ἑώρα, ὡς παίγνιον τῷ

τὴν τιμωρίαν ἡγούμενον, ἔτορον κάλαμον ὀξυώτας, ἐνέβαλε τῷ παιδογόμῳ τέτε μορίῳ, ⁊ τῦτο συνεχῶς εἰσάγωντε ⁊ ἐξάγωντε, ἀφορήτες ἀλγηδόνας τῷ Ἁγίῳ εἰργάζετο· μετὰ δὲ τὴν τιμωρίαν ταύτην ὁ θηριώδης ⁊ ἀπαμβρωπος ἐκεῖνος, ῥάβδον παχεῖαν ὅλης ἔχυσαν παντοχόθεν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἕδρας τέτε ἐκέλευσε. ⁊ ὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο ὁ γενναῖος ἀγωνιςής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῦ Ἁγίε Μάρτυρος Ἀμμιγόνε, διὰ πυρὸς τελειωθέντος.

Ὃ. Τεθμήξομαί σοι τῆς ἐκεῖθεν Χειρέμου,
Τὴν ὧδε καῦσιν Ἀμμίγονος προκείμων.

Τοῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

Ὠιδὴ, ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὸν κάμινον.

Ὁδῶν Μάρτυρες καθήλωσιν ὑπέςητε, κρηπίδωμ παμσεβάσμιοι. πορεύομενοι, ἐν ὁδῷ ⁊ ἀδόντες Θεῷ. σωτείψαντες κύριον ὡσαννὰ ᾠδὴν χέον, τῆς ἀσεβείας ἀσεβῆ, πίστιν ἐρρύσατε:

Πῦρ Ἡλίου ἀθλῆντες ἀμελάμψατε, Μάρτυρες ἀξιάγαστοι. ⁊ τῆς πλάνης τε, τῷ Εἰδώλων ἅπασαν ἀχλὺν, σαφῶς ἐδιώξατε πίστις, θεογνωσίας φωτισμὸν ἀεὶ δωρέμενοι:

Ἀβροτάτῳ φλόγα μέλλησαν ἀμάτωτε θαι, ἐν ταύτῃ τε βληθῆναι ὑμᾶς. ἡ Παμόλβιος καθορῶσα ἔκραζε Χειρῷ· χορῦ μὴ ςρήσῃς με τῷ σῷ, Ἀγαθονίκη Ἀθλητῶν, ὁ τῷ Πατρῴων Θεός:

Θεοτοκίον.

Σακνώτον πηγὴν ἐβλάςησε παρθένον Δέσποινα, κατέχομεν οἱ δῦλοί σε. Σ βοήθειαν, Σ ςρῶμα ὀχύρωμα Ἁγνὴ, Σ τεῖχος ⁊ σκέπην ἀγαθὴ. μὴ ςρηθείημεν ἀεὶ σῆς ἀμυνήσεως:

Ὠιδὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τοὺ παραδοθέντας Καρπον καὶ Πάπυλον, καθορῶσα ἡ Μάρτυς Ἀγαθονίκη θύμῶς. πόθῳ πρὸς αὐτὸς, συνελθῦσα χορεύσασα, οἵ ⁊ τὴν Τριάδα, τυπῦντες ἐφρυάττετο:

Ἠσπάζετο τὸν τῆς Δεσπότε ἀμαλαβόντες σοφοὶ, ὑπὸ τῷ αἱμάτων καθικετεύετε. ὅθεν Σ ὑμεῖς, ἐκτμηθέντες τὰς χάρας ὁμῶς, ἐν χορσὶ Κυρίε, παρέθεσθε τὸ πνεῦμα:

Γκρεμοὶ τῷ αἱμάτων ὑμῶν παμάφημοι, ῥαντισμός τε ⁊ ἄκος ἡμῖν γεγόμασι. τὴν Εἰδωλικὴν πλάνην κατεξωλόθρευσαν, Θεὸν τῷ ἁπάντων, κηρύττεσι γνησίως:

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε τὸν ἀσυμπάθητον, ἣ τεκῦσα Σωτῆρα ἴδε τὴν κάκωσιν. καὶ τὸν ςεναγμὸν τῦ λαῦ σε Σ τάχυνον, τῦ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι:

Ὁ Εἱρμός.

Κφλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, ⁊ δικαίᾳ θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χειρὶ μόνῳ τῷ βέλεσθαι. σὲ ὑπερυψῦμεν, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας:

Ὠιδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνατον.

Ωτὶ τῷ θείῳ μῶ πλησιάζοντες, πρεσβυτικαῖς αὐγαῖς τὴν Ἐκκλησίαν φωτίζετε. τὴν ἐσκοτισμένην ⁊ ἀγνοίας δεσμὶ, δόξαν εἰκονομάχων ἀποδιώξαντες. καὶ τὴν ὀρθοδόξῳ πρὸς Θεὸν πίστει ςηρίξαντες:

Ἁθρῶν Δαιμόνων ςίφη διώκετε, ⁊ πειρασμῶν ἡμᾶς ἀπολυτρῦσθε Μακάριοι. μαλακίας πάσης ⁊ μοσήματος, τὺς ὑμῶν τῷ Τεμένει προσρέχοντας. μάσει ἀπαλλάττετε Θεῦ, Καρπε ⁊ Πάπυλε:

Ὀλὶ δακρύων με μὴ ἀπώσησθε, ὦ ξυωνοὶς Ἁγίων Ἀθλοφόρων ὡς ἔχοντες, παῤῥησίαν μῶ πρὸς τὸν Δεσπότην Χειρόν. σκότος με ἀφαρπάσαν, τῦτον αἰτίσασθε, ⁊ τῦ ἀκηράτε φωτισμῦ καταξιώσατε:

Θεοτοκίον.

Δὶ προσάγωσοι πόθῳ Δέσποινα, ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων με ὁ τάλας Σ δέομαι. τῦ βορβόρε ῥῦσαί με τῷ ἔργων με, πάντας δὲ τὺς ἐν πίστει αὐθήμερτάς σε, τῆς ἐκ δεξιῶν τῦ σῦ Υἱῦ, δόξης ἀξίωσον:

Ὁ Εἱρμός.

Εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνατον. ὃν οὐ τολμᾷ, Ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σῦ δὲ Παρθένε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνομεν. σὺν ταῖς οὐρανίαις ςρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐξα-

Ε'ξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τρόμητες Παμμακάριστοι, Θεῷ τῷ παντοκράτορι· Σ' ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενοι Α'θλοφόροι, Καρπε Χριστοῦ Γ'οράρχα, ϗ Πάπυλε Α'οίδιμε, στεφαμηφόροι Μάρτυρες, ὑπὲρ τοῦ ὑμῶν ἐκτελέσαντος, μέμνησθε πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἡ μόνη Θεομήτορ, ἀπαύστως μακαρίσωμεν. οἱ σεσωσμένοι τῷ ταύτης, ὑπερφυεῖ θείῳ τόκῳ. ἀξιοχρέως μέλποντες, τὴν Θεοτόκον Δέσποιναν. λύτρον ἡμῖν γὰρ τέτοκε, πλημμελημάτων ἀρχαίων, Χριστὸν Τριάδος τὸν υἱόν.

Μνεῖα τοῦ αὐτοῦ, ἰδ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, ϗ Κελσίου, ϗ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ. κῶ. ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γ' τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐκομίσαντο. ὁ γενναιόφρων Ναζάριος, ὁ μέγας Προτάσιος, σὺν Κελσίῳ τῷ σοφῷ. ὁ Θεόφρων Γερβάσιος, ὃς ὑμνήσωμεν, ὡς γενναίους ὁπλίτας ὡς τῆς ἄνω, Βασιλείας κληρονόμους, ὡς ἐθελοθύτα θύματα.

Τ'φημείσθω Ναζάριος, ϗ τιμάσθω Προτάσιος, Σ' ὁ θεῖος Κέλσιος, Σ' Γερβάσιος. οἱ ἀγκλεῶς ἀθλήσαντες, καὶ πλανίου μειώσαντες, Σ' Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, ἁρμῶς ἀριθμούμενοι ϗ θεώμενοι, κτ' μέθεξιν θείαν ϗ τῆς νίκης, τὰς στεφάνους ἐκ παλάμης, χαρικτικῆς κομισάμενοι.

Θεόφρων Ναζάριος, τῷ ἐνθέῳ κηρύγματι Πόλεις διαφθόμενος κατεφώτισεν. ὃν μιμησάμενος Κέλσιος, τὸ κλέος ἐκτήσατο, τῆς ἐνθέων ἀρετῶν, συμπατήσας τὸν δόλιον. πάντες ἅπαντες, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν ὡς ἀστέρας, ὡς φωστῆρας τοῦ ἐν σκότει, ϗ ἰατροὺς τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ Ὁσίᾳ, Ὅμοια.

Αἷς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, φωτοφόρος γέγονας ἀειάγαστε. καταφαιδρύνων τὰ σύμπαντα. τῷ κάλλει τῆς λόγων σου, καὶ διδάσκων ἀνυμνεῖν, τὸν Σωτῆρος τὰ θαύματα, ἃ εἰργάσατο. θείᾳ δυνάμει, ϗ τὰ πάθη, ἃ ὑπέσχεν ἑκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐκκλησία λαμπραύνθητι, ϗ τὰ τέκνα σου κάλεσον, ὑψηλῷ κηρύγματι σοὶ ἀφραίνεσθαι. ἡ γὰρ κιθάρα τοῦ Πνεύματος, ἡ λύρα ἡ σύνθεος, συγκαλεῖται μυστικῶς, εἰς ὄρχησιν ἅπαντας, τὰ μελίρρυτα, ϗ θεόφθεγκτα ταύτης τῆς ἀσμάτων, μελῳδήματα προθεῖσα, Κοσμᾶς ὁ θεῖος ἔνδοξος.

Ἀλπιγξ γέγονας Ὅσιε, κελαδῶν τὰ σωτήρια, τοῦ Χριστοῦ παθήματα καὶ τὰ θαύματα, ϗ τῆς Παράκλητου τὴν κοίμησιν, Σ' πάντας ἀνυμνήσασα, ἡδυφθόγγοις σου Κοσμᾶ, Σ' ἀοιδίμοις τοῖς ῥήμασι. διὸ πάντες σε, καταχρέως τιμῶμεν ἀνυμνοῦντες, τὴν παράφημον Σ' θείαν, καὶ ἱεράν σου μετάστασιν.

Δόξα, ἦχος, πλ. Βυζαντίου.

Α'θύματα τὰ λογικὰ, Ναζάριον Προτάσιον, Γερβάσιον ϗ Κέλσιον ἀνυμνήσωμεν. ὅτι πᾶσαν Τυραννίδα μανίαν, σὺν τοῖς Εἰδώλοις κατήργησαν. διὸ ταῖς ἀγκάλαις αὐτῶν Χριστὸς ὁ Θεὸς, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δώρησαι, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κύριε ἐλέησον. ϗ κανηφορῶ.

Ε'δοικα τὴν τῆς ἀποφάσεως ὥραν, ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου ὅλον δαπανήσας ὡς ἄλλος, τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς πώποτε. ἀλλὰ προφθάσασά μου, πρὸ τέλους Μητροπάρθενε, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, τὴν ψυχήν μου ἐλεύθερωσον.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱὲ, Σ' τῷ Πνεύματι συνάναρχε. πῶς τὰς σὰς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἡ τοσαύτη σου, πτωχεία Χριστὲ ὁ Θεός; παρισταμένη τῇ σῇ Σταυρώσει, ἀνεβόα ἡ Παρθένος.

Εἰς τὸν ϗ. τῆς Ὀκτωήχου.

Α'πολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τῆ Ὁσίᾳ, ἦχος, πλ. δ.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἦσμεν θεὸν ἡμῶν. Καθέδρα τῆς Ὀκτωήχου εἰς τὸ Ἅγιος, δύο. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πιστῶς ἀνυμνῶ, Μάρτυρας σεφηφόρους.

Γ'ωσήφ. Ὦδὴ, ά. ἦχος, δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἰσῶς ἀθλήσαντάς, Σ τὸν ἀγῶνα τελέσαντάς, τῆς νίκης τὸν στέφανον, συναγειρόμενοι ἐδέξασθε. Θεῖοι Μάρτυρες, τῷ θείῳ ὑμῶν μνήμῃ, ὅθεν ἑορτάζομεν, ἐπαγαλλόμενοι:

Στίφος πορφύρεον, Πνεύματος θείου τὸ πέλαγος, ἀβρόχως διήλθετε, Μάρτυρες Ἔνδοξοι τῆς κολάσεως, καὶ μετὰ πρὸς θεῖον ὅρμον, τῆς ἄνω λαμπρότητος κατεσκηνώσατε:

Ταύρους ὤμους θώρακα, ἐνδεδυμένοι Μακάριοι, ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον, κατεπαλαίσατε, μετ' σώματος, βασάνους πολυπλόκους, καὶ θάνατον ἄδικον καθυπομείναντες:

Θεοτοκίον

Ἡνώμενον χωρήσασαν, τὸν προαιώνιον Κύριον, ἐν μήτρᾳ Παναμώμου, Κόρης ὑμνήσωμεν. ὅτι γέγονεν, οὐρανῶν πλατυτέρα, Θεὸν σωματώσασα, διὰ ἀγαθότητα:

Ἕτερος Κανὼν, τοῦ Ὁσίου, ἦχος, ὁ αὐτός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Σὺ θεῖος ὡς φωτοφόρος Ὅσιε, πᾶσιν ἐξέλαμψας, φωταγωγίαις Μάκαρ τῆς λαμπρῶν, καὶ παμσόφων ῥημάτων σου. ὑφ' ὧν καταφωτίζεσθαι, πάντας ἀνυμνοῦσί σου Κοσμᾶ αἴτησαι:

Ῥιάδος τῆς ὑπερθέου γέγονας, σάλπιγξ θεόφθογγος, ἀναφωνοῦσα πᾶσι τὰ σεπτὰ, καὶ σωτήρια δόγματα. καὶ τὰς ψυχὰς ἐφραίμυσα, τῆς ὀρθοδόξου Παναοίδιμε:

Ὑδόλως τοῖς σοῖς βλεφάροις δέδωκας, ὕπνον Μακάριε, ἕως ὅ ὅντως ἔφθασας σαφῶς, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον. παρ' ὃ τῷ χάριν ἔλαβας, τῆς ἀληθοῦς Πάτερ μονήσεως:

Θεοτοκίον.

Ἀρδευόμενος καὶ μετὰ τόκον ἔμεινας. αὐτὸν γὰρ τέτοκας, τὸν Ποιητὴν τῆς ὅλων καὶ Θεὸν, ἀσωμάτως καὶ ξένως ἡμῖν, ἐπιφανέντα σώματι, Θεογενήτορ Μήτροπάρθενε:

Ὦδὴ, γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Σὺ βόρυας θείοις γεγονότας, ἀμπέλου τῆς θείας ἀληθῶς, ἀθλήσεως προχέουσιν, οἶνον ἡμῖν οἱ Μάρτυρες, πνευματικῶς ἀφραίνοντα, τὰς διανοίας ἐν χάριτι:

Τοὺς ῥῶς αὐτετάξω τῷ διώκτῃ, Ναζάριε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, προσάττοντι κιβδήλοις σε, θύειν Θεοῖς Παμόλβιε, τῷ ὡς ἀρνίον θυέσθαι, ἑτοίμως ἔχοντι Ἔνδοξε.

Ἰ'μέσεως πάντας συμφωνίᾳ, ὑμνήσωμεν σήμερον πιστῶς, Ναζάριον Προτάσιον, Γερβάσιον καὶ Κέλσιον, τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, γεγενημένους ἐν Πνεύματι:

Θεοτοκίον.

Ὃν προετύπωσε Σκηνώσεσθαι μέλλουσαν Ἁγνὴ, Θεοῦ Ἅγιον σκήνωμα, ἐν ᾧ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν, ἁγιασμὸν δωρούμενος, πᾶσιν ἡμῖν ἐπελάσεται:

Ἄλλος. Εὐφραίνεται Σοὶ σοί.

Ἐπ' ὤμων ἄρας Σοφὲ, τὸν τοῦ Κυρίου σου Σταυρὸν ἔκραξες. Κόσμῳ κἀγὼ ἐξαύρωμαι, σάρκα καθηλώσας τῷ φόβῳ σου:

Σχεδὸν ῥοῦς τῆς ῥυφῆς, πᾶσι προχέεις τὰ σεπτὰ μάθματα, ἄρδων ἀεὶ Ὅσιε, φρένας Σ ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε:

Χάρις ἡ τοῦ Θεοῦ, ἐπισκιάσασα ἐν σοὶ Παμσόφε, ἄλλον ἡμῖν ἔδειξε, θεῖον χρυσορρόαν τοῖς φθέγμασι:

Θεοτοκίον.

Τρέως ἐν ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν. σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Παναμώμε:

Ὁ Εἱρμός.

Ἐφραίνεται Σοὶ σοι, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, σύ μου ἰσχὺς Κύριε, Σ καταφυγὴ καὶ στερέωμα:

καὶ ἦχος, ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀρτύρων τετράκτυν, ἱερῶς ἀθλησάντων, τῇ θείᾳ καὶ σεπτῇ, ἑορτάζομεν μνήμῃ· ῥυθμοῦντες τὰ θαύματα, καθ' ἑκάστην ὡς μάθματα· ἅπερ βρύουσιν, ἐκ τῆς τιμίου λειψάνου· ἀποπαύοντες, τὰς τῆς πίστεως ἀσθενείας, διωάμει τοῦ Πνεύματος:

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ὅμοιον.

Λύρα τῆς σεπτῆς, καὶ Ἁγίας Τριάδος. Κοσμᾶς ὁ ἱερὸς, μελῳδῶν ἐνδόξως ἦκε. τὸ μέλος τὸ χρισάγιον, σὺν αὐτῷ ἡμῖν βοήσωμεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μεν. ὁ Πατὴρ Υἱὸς, καὶ Θεὸν Πνεῦμα τὸν Κόσμον, σὲ εἰρωύσομ, ἐ τὸν Σατὰν ὑπὸ πόδας, ἡμῶν ταχὺ σώτειψομ:~

Καὶ μιῶ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ω Τίσε ἀγαθὴ, τὸν ἐν σκότει ψυχήν με, καταύγασον Ἀγνὴ, καὶ τὴν πώρωσιν λῦσον· ἐ δίδαξον πράττειν με, τὸ Υἱόν σε τὸ θέλημα, ὅπως ἄφεσιν, τὸν τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, ἄρω Παμάχε, ἐ τὸ πυρὸς τὸ ἀσβέστε, ἀχαΐς σε ῥυθήσομαι:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥῶσάσε Χριστὲ, ἡ παμάμωμος Μήτηρ, μεκρὸν ὡς ταυρὸν, ἡπλωμένον ἐβόα. Τίέ με σωμάρχε, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη; διὰ τῆς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχραύτων χειρῶν σε, Οἰκτίρμον πλασούργημα:~

Ὠδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Πῶ σὴν ἱκεσίαν ὁ πόθος, τῆς Ἁγίων Μαρτύρων σε, ὑπερβαίνει πάντα, Λόγε λογισμὸν τὰ παλαίσματα. ἐ οἱ ἀνδρεῖοι ἀγῶνές, ἐ τὰ ἔπαθλα, ἃ παρέχε μομίμως, αὐτοῖς ἐμαθλήσασιν:~

Ἵαν γνώμην διαφόροις, αἰκιζόμενοι σώμασιν, οἱ Χριστὸν ὁπλῖται, ὑπερβολικῶς ἐπεδείξαντο, ἵνα Θεὸν ἐν σαδίῳ ὡμολόγησαν, ἐ πολύθεον, πλανῶν σαφῶς ἐξηφάνισαν:~

Ἀζαρίε Γόρβασίε, Προτασίε Κελσίε τε, τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, Ἄγγελοι τὸν πάλαι ἐθαύμασαν. πῶς ἐν σαρκὶ τῷ ἀσαρκῳ συμπλεκόμενοι, κατηδάφησαν τὸν τὸν εἰς γῆν αὐθεκώτατα:~

Σγενναῖοι στρατιῶται, ὡς ἀήττητοι Μάρτυρες, οἱ Χριστὸν ὁπλῖται, ὡς τῆς ἀσεβείας ὑπόμαχοι. τὰς ἀραμίας σκιωμάχους, ἐκληρώσασθε. Σ χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀεὶ ἐπαγάλλεσθε:~ Θεοτοκίον.

Ἡ κόσμου τὰς παγίδας, ὁ ὑπὲρ θεος ἄχραντε, Θεοτόκε κόλποις σε ἀχράντοις καθέζεται. θείαν καθέδραν τοῖς πᾶσιν ἀγαθότητι, ἑτοιμάζων ἐ δόξαν, ἀεὶ διαμένουσαν:~

Ἄλλος. Ἐπαρθένευσε.

Ἔγραψε ὡς κάλαμος σὲ ἡ γλῶσσα, παμάλη θῶς γεγένηται, ἄριστα Παμμάκαρ, γράψας ὡς ἐν πίνακι. Χριστὸν τὰ σέβασματα, Σ σωτηριώδη παθήματα:~

Ἀνυμνούμενος ὡς φοίνιξ ταῖς θεωρίαις, τῆς ἀρετῆς ὑψήκομον, δένδρον καθορᾶθης, γλυκασμὸν σωτήριον, παρέχων τοῖς μέλπουσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ψηγορίᾳ τῆς λόγων σε Θεοφάντορ, τὰς τῆς Παμάχε ὑμνήσας, καὶ πάντων Ἁγίων, ἑορτὰς λαμπροτάτας, κραυγάζων γηθόμενος, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε:~

Θεοτοκίον.

Κατὰ φύσιν ἀλάθορος τὴν ἰδίαν, δέλου μορφὴν ἐνανθρώπησε, χρηστότητος πλούτῳ. Μήτηρ Ἀειπάρθενε, ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν, ὅλον προσλαβὼν τὸν ἡμέτερον:~

Ὠδὴ, ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Γνίαις τὸ σῶμά σου, Ναζάριε ὡμίλησε, στρέβλαις ἐ βασάνοις πολυπλόκοις, μύρον ἀνῶδον ὅθεν πηγάζει ἡμῖν· καταναιδιάζων τὰς ψυχὰς, πίστει ἀδιστάκτως σε, τῆς τιμώντων παράφημε:~

Ἁγίσμασιν αἱμάτων σε, κατέσβεσας τὸν ἄθρακας, τῆς πολυθείας ἀθλοφόρε. θείων θαυμάτων πυρὶ δὲ παύσοφε, ὕλην παθημάτων χαλεπῶν, φλέγεις θείᾳ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος Ναζάριε:~

Ἀνάθη τὰ πρέοντα, ὁσίως ἐν θέᾳ γνώσεως, τῆς θεογνωσίας τὰς λειμῶνας, τῷ Παραδείσῳ δένδρα τὰ ἔγκαρπα. τὰς πρεικαλλεῖς ἐ φωταυγεῖς, Μάρτυρας ὑμνήσωμεν, ἐ πιστῶς μακαρίσωμεν:~

Μνήσθω Ναζάριος, μεγαλυνέσθω Κέλσιος, ἅμα Προτασίῳ ὁ γενναῖος, ἀναφημείσθω Γόρβασιος, οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀκλινεῖς, σύλοι ἐ θεμέλιοι, ἀῤῥαγεῖς χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Ὀμφαία τὸ πρόσταγμα, ἡ τὸν Ἐδὲμ φυλάττουσα, μῶτα τοῖς πιστοῖς Ἀγνὴ παρέχει, σημειωμένοις τιμίῳ αἵματι, πάλαι κενωθέντι πλευρᾶς, λόγχης ἐκκεντήματι, τοῦ ἐκ σοῦ ἀμνειλάμτος:~

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τὸν ὡσπερ παμφανῆ, ἑωσφόρος ἀνέτειλας. σὺ ῥήμασι καταυγάζεις, τῆς πίστεως τὰς καρδίας, βολίσι τῆς αἱμάτων σε.

Σὺ

Τ᾽ ὦστορ ἀειςάς, τῇ σφενδόμῃ χρησάμενος, τῶν λόγων σου Θεομάκαρ, τὰ ἥβῃ αἱρετιζόμτων, κατέβαλες φρυάγματα:~

Ἵς ὅμτως ἐξεπέμψ, τὰς σὰς πόμπας δωμήσεται, ἀγῶνάς τε ἐς ἱδρῶτας, ἐκασίως ὃς ἔτλης, σαρκὸς ἔξω γενόμενος;

Θεοτοκίον.

Οὗς οὐκ Ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, τὸ ἄφραστον ὁρμηνεῦσαι, ἐς παράδοξον θαῦμα, τῇ τόκῳ σε Παναχράντε.

Ω, δὴ, ς΄. Τῶ θείᾳ ταύτῃ.

Γ᾽ σαὶ πορεῖαι ὦμ ὕδασιν, ἐγένοντο παμμάκαρ Ναζάριε, ἐς οὐκ ἐμώλυνθησε, τύτοις τὸ ἴχνη ὦμ πνεύματι, ἔπῃ δωσάμει πάντας, ἐχθρὸς κατήχθωας:~

Ωμάτων πάθη αἰσχρὰ, τῇ θείᾳ ἐθράπευσας χάριτι, Μάρτυς Ναζάριε. μύρον ἀῶδὰν πηγάζεις δὲ, τοῖς τῷ σεπτῷ λειψάνῳ σὺ προσελάζεσι:~

Οφῶς ὁ θεῖος Προτάσιος, ὁ μέγας τε σὺν τύτῳ Γερβάσιος, πλῆτον ἐπίκηρον, ἐς δωσαρείαν πατήσαντάς, τῆς αἰωνίς δόξης κατηξιώθησαν:~

Θεοτοκίον.

Οὐς μόμους Κόρη ἐκαίνισας, τῆς φύσεως Παρθένε κυήσασα, Θεὸν ἀθάνατον, σαρκὰ θνητὴν ὠμδυσάμενον, ἵνα θνητὸς θεώσῃ δι᾽ ἀγαθότητα:~

Ἄλλος. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τ᾽ τὸν Ἄβελ, παρεζήλωσας φόνῳ τὰς ἀπαρχὰς, ἥβῃ σῷν λόγῳν, ὡς θρεμμάτων θυσίας Κοσμᾶ προφανῶς. προτιθεὶς εἰς βρῶσιν, ἥβῃ ἀσμάτων τὰ μέλη τὰ κάλλιστα:~

Ἀρτυρίᾳ σωειδήσεως ἔτλης τὸν βίον σου, θυσιάζων, Ἰσαὰκ ὦστορ ἄλλον τὸ πρόθυμον, Ἀβραὰμ ὠμθέως, ἀληθῶς μιμησάμενος πάνσοφε:~

Ναβάσεις, ψυχοσώστους ὑπέθου ὡς κλίμακα, Πατριάρχης, ὧν ἑώρα τὸ πάλαι Κοσμᾶ πλανωγῶς, ἀμελκύων πάντας, ἡδυφθόγγοις βαθμίσι σου ἄθετα:~

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλλίπης, ἱλεῶσθαι Παρθένε τὸς δούλους σου, τὸν Τίόν σου, τὰς ὅλας ἐξαλείφειν πταισμάτων ἡμῶν, ἥβῃ ὀρθὰ φρονέντων, Θεοτόκον σε κόρη πανύμνητε:~

Ο΄ Εἱρμός.

Βόησε, προτυπῶν τὸν ταφὸν τὸν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ὦμ τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ ἥβῃ δωσάμενος:~

Κοντάκιον, ἦχ. α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Ἀρτύρων τὸν Χριστὸν, τὸν τεθρίαθμον δόξαν, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἀφημίαις ἀσμάτων. Ναζάριον, Προτάσιον, ς Γερβάσιον Κέλσιον. ὅτοι ἤθλησαν, μέχρι τομῆς σὺν θανάτῳ. ὅτοι σέφανον, τῆς ἀφθαρσίας λαβόντες, αἰτῆσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο΄ Οἶκος.

Ὦν ἀθλοφόρων τὸν ἄθλησιν, τὰ παλαίσματα, σὺν τὸν εὔδοξον θάνατον, δεῦτε φιλέορτοι ἅπαντες, ὕμνοις ἐγκωμίων σὺν ᾠδαῖς ἀφημήσωμεν, τὸν τεθρίαθμον φάλαγγα. τὸν σοφὸν Προτάσιον, σὺν τύτῳ Γερβάσιον, ς τὸν θεῖον Ναζάριον, ἅμα Κελσίῳ τῷ θεηγόρῳ ς μέσῳ πεφυκότι. ὅτι πᾶσαν ἥβῃ Ἑλλάδα, ἀπετέφρωσαν μανίαν. καθομολογήσαντες Χριστὸν, Θεὸν μέγαν, πρὸ ἥβῃ αἰώνων βασιλεύοντα σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, μῶν δὲ μετὰ θάνατον αἰτῆσι σωθῆναι ἡμᾶς:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιδ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γερβασίς, Ναζαρίς, Προτασίς, καὶ Κελσίς.

Τὸν Ναζάριον ς σωάθλους ῥεῖς ἅμα,
Θεῷ προσῆξε, Ναζαρηνῷ τὸ ξίφος.
Σὺν τρισὶ Ναζάριος τμήθη δεκάτῃ γε τεταρτῇ.

Τ᾽τοι ἤθλησαν ὦμ Ῥώμῃ, μετὰ τὴν τελείωσιν ἥβῃ Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐπὶ Νέρωνος τῦ Βασιλέως, παρὰ Πέτρε τῦ Ἀποστόλε ὁδηγηθέντες πρὸς τὴν ἀσέβειαν. ὦμ δὲ τῷ εἴκοσῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῦ, ὁ Ἅγιος Ναζάριος διὰ ἥβῃ πόλεων Ἰταλίας διερχόμενος, ς κηρύσσων, πολλὰς πρὸς τὴν πίστιν ἐχειραγώγησε. διὰ δὲ χρόνων δέκα κατέλυσεν εἰς πόλιν Πλακεντίαν, ἔνθα κατέλαβε τὸν Ἅγιον Προτάσιον ς Γερβάσιον βεβλημένους ὦμ φυλακῇ, ὑπὸ Ἀνηλίς ἄρχοντος. σὺν ἐξωθεῖται τῆς πόλεως. ς ἐλθὼν εἰς πόλιν λεγομένην Κίμελιν, προσλαμβάνεται τὸν ἅγιον Κέλσιον ῥιπτῆ ὄντα παῖδα,

καὶ

ὲ αὐτίκα παρὰ Δειμοβίου φρυρεῖται. εἶτα ἐκεῖθεν ἀπολυθεὶς, ἔρχεται μετὰ Κελσίου εἰς τὰς πόλεις Τιβερίου, ἀναγγελιζόμενος. ὲ συλληφθεὶς ὑπὸ Νόρωμος δεσμεῖται, ὲ θηρίοις ἐκδίδοται. Ϛ περισωθεὶς, πάλιν καταλαμβάνει τὴν Μεδιόλανον, καὶ εὑρίσκει ἐν τῇ εἰρκτῇ περιόντας τοὺς ἁγίους Γερβάσιον ὲ Προτάσιον. ὲ αὖθις παραπέμπεται ἐν Ῥώμῃ παρὰ Ἀνυλίου. ὅθα σωτηρίας γίνεται αἴτιος τῷ πρὸς Παῦλον αὐτοῦ Παύλῳ, ὲ εἰς Μεδιόλανον ὑποστρέψας, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, ἅμα Γερβασίῳ, Προτασίῳ, ὲ Κελσίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Παύλου ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ, Ἐπισκόπου Μαϊουμᾶ, τοῦ Ἁγιοπολίτου.

ᾗ. Ἀπῆλθε Κοσμᾶς ὅθα πᾶσα τερπνότης.

Μέλη λιπὼν τερπνότατα τὴν Ἐκκλησίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σιλβανοῦ.

ᾗ. Μετῆλθεν αὐχὴν Σιλβανοῦ τομὴν ξίφους,

Καὶ τεῦθεν ὤφθη Σιλβανὸς τομεὺς πλανήτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Αὐσελάμου.

ᾗ. Τὸ πῦρ ὑπελθὼν ἐμπαθὲς ζήλῳ Πέτρος,

Τὸ τῆς πλανήτης πῦρ, σβεννύει τῆς δυσθέου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου.

ᾗ. Ἀνδρεῖος ὲ ἀθλητὴς ἐν τῷ Ἀμφιθεάτρῳ τῆς Ῥώμης, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνισάμενος, ὲ πολλὰ παθὼν, ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Πρεσβυτέρ

χόμενοι, τοῖς δεομένοις χάριτι, τῆ Σωτῆρος ἀθλοφόροι :~

Θεοτοκίον.

Φ Ωτειμότατον παλάτιον ἁγιάσμενος, Θεὸς πῶ μήτραν σε, ταύτην κατῴκησεν, Τίνας ὀργαζόμενος, φωτὸς Παράμωμε. τοὺς κραυγάζοντας, ὁ τῆς Πατρῴων Κύριος, ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ :~

Ἄλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Γ Πὶ τὸ ὄρος ἀνελθὼν, Πάτερ ἀρετῆς ἐκομίσω, μόμον Θεοῦ ὥσπερ Μωσῆς, πλαμηθέντας ἐφείλκυσας εὐθέτα. μελῳδῶν ἀξιάγαστε, ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατρῴων ἀλογητὸς εἶ :~

Ϯ Τ῾μὴν αἱρέσεως δειμὶ, ἔγνωσας φαρμάκῳ τῆς λόγων. τῆς σῶν δογμάτων μελῳδῶν, ἐπιμίκιον ὕμνον τῷ κτίσαντι. ὑπόρυμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἀλογητὸς εἶ :~

Η Ηγὴ Θεόβρυτος ἡ σὴ, Πάτερ ἀναδέδεκται γλῶσσα. φλογιζομέναις ἐκ παθῶν, ταῖς ψυχαῖς, αἳ πιθσαι κραυγάζουσιν. ὑπόρυμνητε Κύριε, ὁ Θεός :~

Θεοτοκίον.

Ω Σ κιβωτόν σε ἐν σκηνῇ, κλίμνητε τοῦ Λόγε ὑμνοῦμεν. κῆπον ἀθοῦητα τὸν Χριστὸν, τῇ τοκετῷ ἀνωδίαν ᾧ φάλλομεν. ὑπόρυμνητε Κύριε :~

Ὠδὴ, ἡ. Παῖδας διαγαγὼν.

Ο Ῥιζόμενοι πρὸς τὴν ἐκ Παρθένε, ἐκλάμψαντα παραδόξως μέγαν Ἥλιον, Μάρτυρες ἀήττητοι, φῶς ἐξηκατίσατε, καὶ τὸ τῆς πλάνης χάριτι, σκότος ἐλύσατε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπόρυψθτε :~

Γ Ὡ μνος ἡ πάλαι τὰς ἀγῶνας, κηρύττει Ναζάριε πολύαθλε. ἡ Κωνσταντινόπολις, ᾄδει τὰ τρόπαια, τὸ ἰσχύν σε λείψανον πίστει κατέχουσα. ἐν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, ἐν ὑπόρυψθτε :~

Ο Θεῖος Ναζάριος πηγάζων, τὰ μύρα τῆς χάριτος προχέπεται, πάντας τοὺς προστρέχοντας, πίστει ἀπαρύσασθαι, εἰς φωτισμὸν ἐν κάθαρσιν, ἀνακραυγάζοντας. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα :~

Υ Μᾶς τὰς γενεαίας ἀθλοφόρους, Ναζάριον Κέλσιον Προτάσιον. αὖθις τὸν Γερβάσιον, πρέσβεις πρὸς τὸν Κύριον, δυματωτόρους ἔχοντας, πόθῳ κραυγάζομεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε :~

Θεοτοκίον.

Ϛ Ρχὶ σωθείσοι κατ᾽ οὐσίαν, ὁ πᾶσι τὸ εἶναι παρεχόμενος. ὅλον με ἀνέπλασεν, ὅλον ἀνεκαίνισε, παλαιωθέντα Παράμωμε, ταῖς παραβάσεσι. διόσε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλος. Λυφωτὰ τῆ παντός.

Κ Αθαρθεὶς τὴν ψυχὴν παναοίδιμε, ἀνεδείχθης δοχεῖον τοῦ Πνεύματος. ἐν φωτισμῷ πληρούμενος, κατεφώτισας πάντας, μέλπειν ἀξίως, ἀλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~

Ϟ Οῖς ἐπαίνοις σε γέφειν μὴ θνόντες, πρὸς τοὺς σοὺς ἀναβλέποντες Ὅσιε, χάριν αἰτοῦμεν ἀφωθεν, δωρηθῆναι ποθοῦσι ξυμνῆσαι, τὴν σὴν εὐσημον μνήμην Μακάριε :~

Ν Τ῾μν αὐλίζη τὰ ἄνω γηθόμενος, σὺν χοροῖς τῆς Ἁγίων πανόλβιε, ὧν τοὺς λαμπρὸς ἀγῶνας τε, ἐν τοὺς ἄθλους ἀνύμνεις πόθῳ κραυγάζων. ἀλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~

Θεοτοκίον.

Ξ Λασμὸν τῆς πταισμάτων μοι δώρησαι, ἐν κακῶν ἀπόχλυ Παναμώμητε, ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σε, Θεοτόκε Παρθένε ἀλογημένη. τῆς πίστων ἡ βεβαία αὐτίληψις :~ Ὁ Εἱρμός.

Υ Γρωτὰ τῆ παντὸς παντοδυάμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, ἐν ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα, ἀλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον :~

Ὠδὴ, θ᾽. Εὖα μὴν τῷ τῆς παρακοῆς.

Σ Χύϊ μαρυόμενοι Χριστοῦ, τῆ κλίσαντος τὴν κακίαν τῆς ἀλάστορος, κλίναντες τότω τὸν αὐχένα, τὸ τέλος διὰ ξίφος ἐδέξασθε, λυθέντες τῆς σαρκὸς μεγαλώνυμοι, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ω Ῥαῖοι ἐν σίγμασι σαρκὸς γεγόνατε, ἐν Ἀγγέλοις ὡμοιώθητε. μὴ δὲ παρίσασθε τῇ πάντων, γηθόμενοι ἀεὶ ὡραιότητι. μεθέξεσι σαφῶς καλλωνόμενοι, ὡραιοτάταις παναοίδιμοι :~

Η Μείοις ἐν τρόπαιν ὑμᾶς ἐκόσμησε, ἐν πρὸ τέλους παναοίδιμοι, καὶ μετὰ τέλος ὁ

Δε-

Δεσπότης, Ναζάριε Προτάσιε Κέλσιε, Γερβάσιε ἀήττητοι Μάρτυρες, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε:~

Ἴτε πόθῳ τιὼ ὑμῶν, ἡ σύμπασα ἐκτελοῦσα μνήμιν σήμερον. χαίρουσι Μάρτυρες ἐ παῦτες, Προφῆται σιὼ ἡμῖν ἑορτάζουσι. μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, τὸν ἀὐργέτιν παμμακάριστοι.

Θεοτοκίον.

Ὡμολόησοι τὸν θεῖον Γαβριὴλ, προσάγομεν, γεγηθότες Κόρη παῦαγνε. χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη, Μαρτύρων Α'ποσόλων τὸ καύχημα. ἐ παῦτων τῶν πιστῶν διάσωσμα, Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ ἀὐτος.

Δὸ μοῦ ἐπέλαμψον ἡμῖν, ἀὐφρόσυνος, θεία μνήμη ἐ παῦαγαθος, παῦτας ἀὐφραίνουσα ἀξίως, Κοσμᾶ τὸν θαυμασὸν ἐ θεόφρονος, τὸν θεῖον μελῳδὸν ἐ ῥισμάκαρος, ὃν ἐπαξίως ἀὐφημήσωμεν.

Α'ερίν ἰαμάτων εἰλήφως παῦόλβιε, ὁ μεθέξει θείου Πνεύματος. λῦσον τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, τὰ μέφη τῶν παθῶν ἀποδίωξον. πρὸς ῥίβας ἀὐθυπορεῖν με ἀὐόδωσον, τὰς ὁδοὺς ἀξιάγαστε.

Ὅμοις καθεπόμενοι τοῖς σοῖς Μακάριε, ἐ ξυμνῆσαι προθέμεθα, σὲ πρὸς τὰ ἄῤῥω ἐκδημίαν. βεβαίας ἀὐτιδόσεις ἐλπίζοντες, λαμβάνειν παρὰ σοῦ ἀξιοῦμεν, τὸν σεφοδότην ἱκετεύοντος.

Θεοτοκίον.

Εὕρωσον ἡμῶν τὴν τῆς ψυχῆς ἀθανέαν, Θεομῆτορ τῇ δυνάμει σου· λῦσον τὸ βάρος Παναγία, ἐπιτιθέμενον τοῖς δούλοις σου. ἡ Κόσμῳ Δικαιοσύνης τὸν Η'λιον, ἀμόρφωτος ἀὐτεῖλασα:~

Ὁ Εἱρμός.

Τ'α μὴ τῷ τῆς παρακοῆς μολύσματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν ἀὐλογίαν ἐξεύρησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Ἡ τετράκτυν χορείαν τῶν Α'θλοφόρων. Ναζάριον Γερβάσιον σὺν Κελσίῳ. ὕμνοις ἐγκωμίοις καταστέφωμεν, καὶ τὸν κλεινὸν Προτάσιον. ὑπὲρ τοῦ Κόσμου γὰρ ἅπαντες, ἐξιλεοῦνται τὸ θεῖον:~

Εἰς τὸν ἅ. πρ. προσόμοια, ἦχος, ά.

Τῶν ὁραίων παγμάτων.

Ὁ Παμφαέστατος λύχνος, ἐ τηλαυγέστατος. ἡ μελῳδὸς κιθάρα, ἡ μύρα τῶν ὀσμῶν, τοῦ Πνεύματος λογίων, πᾶσιν ἡμῖν, τὰς αὐτοῦ παρατίθεται, μελῳδικὰς ἀὐωχίας, ἐ δι' αὐτῶν, καταὐφραίνει τὰς θεόφρονας:~

Ὁ Μουσοργέτης ἡ λύρα, τοῦ θείου Πνεύματος. ἡ ἀηδὼν ὁ τέττιξ, ὁ τῶν θείων ἀσμάτων, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἄδει τερπνῶς, ἐκδιδάκων τὰ πρᾶτα. ὁμοθεοπρεπῶς τοῖς ὕμνοις δοξολογεῖν, τὴν Τριάδα τὸν ὑπέρθεον:~

Τῇ ταῖς αὐύλοις οὐσίαις, ὡς παρισάμενος, τῷ τῶν ἁπάντων Κτίσῃ, ἐ Θεῷ θεῖε Πάτερ. Κοσμᾶ τῶν ἐκτελούντων, μνήμην ποιοῦ. τὴν φαιδραμένου παρήγυριν. τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ὁ παντοίων περισάσεως.

Ὁ. Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Α βιτικοῖς ἄσμασι, τὸν Πνευματικὸν Α'σματοφόρον, ἀὐφημήσωμεν λέγοντες. Ὄρθρου χάρις ὁμοῦ χείλεσίν σε Πάτερ. ἐ ἀηδὴς ἐχθὴ ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. καλλιγραφοῦσα ἡμῖν, μέλη τὰ σωτήρια, δι' ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν, ἐ τῆς ἁγίας Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον, ἀσματικῶς δοξολογεῖν διδασκόμεθα, αἰτούμενοι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ μοῦ, Θεοτοκίον.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Ε'δοικα τὴν τῆς ἀποφάσεως ὥραν, ὁμ ἀμελείᾳ τὸν βίον μου, ὅλον δαπανήσας ὡς ἄλλος, τῶν ἀὐθρώπων πώποτε· ἀλλὰ προφθάσασα μοῦ, πρὸ τέλους Μητροπάρθενε. ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, τὴν ψυχήν μου ἐλεύθερωσον:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς ἐ Υἱὲ, ἐ τῷ Πνεύματι συνάναρχε. πῶς τὰς σὰς ἀλώβητους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἡ τοσαύτην σου μοῦ ταπεινώσεως ὑπεραγάθε; περισαμένη τῇ σῇ σαρκώσει, ἀμέβοα ἡ Παναμώμος:~

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ αὐτῷ Μιωῖ, ιέ. Τὸ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Λαζιαμοῦ, Πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης Ἀμτιοχείας. Πλ. ἦχος, δ.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὁγῳ θείας χρώσεως, πεπλυτηκὼς διὰ πίστεως, τὰς πίστας ἐβεβαίωσας, πολύπλοκα βάσανα, Σ θυμὸν Τυράννων, φθεῖραι θαρσαλέως, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀγαλλίασιν. διόπερ μακαρίζομεν, Λαζιανὲ ἀξιάγαστε. καὶ τὴν θείαν σου σύμβορον, ἐκτελοῦμεν παννύχιον :~

Ἱρκτὴν πολυχρόνιον, ἐ βιαιότατον θάνατον, ἐκαρτέρησας Ὅσιε, ἱμᾶσι πεδόμενος, ἐ λεπτοῖς ὀστράκοις, κεντούμενος Μάκαρ, ἐ ἀσιτίᾳ χαλεπῇ, μακρᾷ τε δίψῃ ἐκπιεζόμενος. διόπερ ἡ ὑραμίος, φυφὴ σαφῶς διεδέξατο, ὡς ἀήττητον Μάρτυρα, Ἀθλητὰ γενναιότατε.

Ὅλπος σε θαλάττιος, Λαζιανὲ εἰσδεξάμενος, μεθ' ἡμέρας ριάκοντα, τῇ χθόνῳ ἐκδίδωσιν. Γωγαῖ ὡς πάλαι, θηρὸς ὑπεργία, πρὸς θεοτίμητον ταφὴν, καὶ ἱαμάτων θείαν ἀμάβλυσιν. Μαρτύρων ἀκροθίνιον, τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα. διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε, πρεσβεύτὰ τῇ ψυχῶν ἡμῶν :~

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε παμύμνητε. ἐ πάντα τὰ ῥαύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ὁμαποκάθαρον Ἁγνὴ, ἐ τῶν νοός μου σῶσον τὸ ἄσατον. ὅπως τὴν δωασείαν σου, ἐ τὴν μεγάλην αὐτίλημψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, ἐ ἀχρεῖος οἰκέτης σου :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκρύμνον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ παμάχιος Δέσποινα, ἐ μεκρῦπτα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα. καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἐκπλητομένη θρηνοῦσα ἔλεγε. τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτήρια πλήν. Καὶ μὲς τῆς Ὀκτωήχου, δύο, ἐ τῶν Ἁγίων, εἷς. Θεοφάνους. Ὦ δὴ, ά. ἦχος, δ.

Ἀσωματοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Οφίᾳ καὶ χάριτι καὶ δυνάμει, Πνευματικῇ Λαζιανὲ, ἐκλάμψας ἐφώτισας, λαὸς ἐ πρὸς ἐπίγνωσιν, Χριστοῦ Μάρτυς ὡδήγησας :~

Πλοις ἀσεβείας σε θωρακίσας, ὁ τὴν ἀθυμίαν ἡμῶν, φορέσας ὡς εὐσπλαγχνος, ἀήττητον εἰργάσατο, ἐχθρῶν Μάρτυς παλαίσμασιν :~

Ψος πρὸς ὑραμίον τὸν εἰς βάθος, κακοπιστίας Ἀθλητὰ, πεσόντας ἀμείλκυσας, δικτύοις τῇ ὑμθέωσε, δογμάτων ἀξιάγαστε :~ Θεοτοκίον.

Ὁγῳ τὸν ἀίδιον Πατρὸς Λόγον, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον, ἀσπόρως σωμέλαβες, Ἁγνὴ Σ ἀπεκύησας, ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν :~

Ὦ δὴ, γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ἶκον, ἀρετῶν λαμπρότητι, Μάρτυς τὴν ψυχήν σου, τοῦ Θεοῦ ἀπετέλεσας. πῶν εἰδώλων τὰ τεμένη, προσαύχαῖς σε κατηδάφισας :~

Μνεις, πειρασμοῖς βαλλόμενος, Μάρτυς ἐ βασάνῳ, ἀλγεινοῖς πιεζόμενος. πῶν τοιούτων ὡς ἀόργητον, ἀγαθῶν σε ἀξιώσαντα :~

Ὥμα, αἰκισμοῖς παρέδωκας, Μάρτυς τὴν ψυχήν σου, ἀσφαλῶς διετήρησας. θῦμα ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, σεαυτὸν προσάξας παντίμον. Θεοτοκίον.

Ὄρνις, βρέφος ἀποτίκτεται, ὁ δημιουργήσας, τοὺς αἰῶνας βουλήματι, ὧν ὑμνοῦμεν ὡς Θεοτόκον Σ ἀπαύστως μακαρίζομεν :~ Ὁ Εἱρμός.

Ὄχον, δυνατῶν ἠθετήσε, ἐ οἱ ἀθετοῦντες περιεζώσαντο δυνάμιν. διὰ τοῦτο ἐνισχύθη σοὶ Κυρίῳ ἡ καρδία μου :~

Καθ. ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν ἐ Λόγον.

Ὦ τῆς χάριτος λόγῳ τὰς τῶν πιστῶν, ἐπαλείφων καρδίας Λαζιανὲ, ἀθλεῖν παρεσκάσας, ἐ τροπῶσθαι τὸν Τύραννον. ἐ καλῶς τὸν δρόμον, τελέσας τὸν σὸν θεον, ἐπὶ τέλει δόξης, Μαρτύρων ἠξίωσαι. ὅθεν σωμελοῦντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τιμῶμεν ἀοίδιμε, τὸν Σωτῆρα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆρα δοξάζομτάν, Α'θλοφόρε παμάΰφημε. πρέσβάνε Χριςῷ:~

Θεοτοκίον. Ο"μοιον.

Σ Παρθενόμ Σ μόνλω ὰμ γναικὶ, σὲ ἀσωρως τεκοῦσαμ Θεὸμ σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομλμ, γνεαὶ τῆν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ὰμ σοὶ τῆς Θεότητος. Σ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸμ Κτίςλω ἐ Κύριομ. ὅθεν τῆν Α'γγέλωμ, ἐ ἀνθρώπωμ τὸ γνῶς, ἀξίως δοξάζνσι, τὸμ παμάγιομ τόκομ σν, ἐ συμφώνως βοῶμενοι. πρέσβάνε τῷ σῷ Τἱῷ, ἐ Θεῷ:~

Η' Σταυροθεοτοκίον. Ο"μοιον.

Αρεςώσης σν Κόρη ὰμ τῷ Σταυρῷ, ἐ ὁρώσης τὸμ σὸμ Τἱὸμ ἐ Θεὸμ, ςαυρόμλμομ Α"λλαμτε, ἀμεβόας ωαράττνσα. καὶ παρειὰς προσβρέχνσα, τοῖς δάκρυσιμ ἔλεγεν. πῶς ὰμέγκω ταῦτα, ἐ τ' ἄλλα τῆν ὕβρεωμ. ὄξος, Σ καλάμν τὰς τύψεις. ῥαπίσματα πάλιμ δὲ, κολαφίσματα ῥήσεις, τῆς πλάνρας ὀξορύγματα, ἡ αὐωδίμως κνήσασα. μνῶ δὲ αἱ ὀδύναι ς ὀρρῶς, ψυχλὶ ἐκρύχνσι βλέπνσαμ, Δέωτοτα τὰ παθήματα, ἅπορ θέλωμ ὑφίςασαι.

Ω'δὴ, δ'. Ο' καθήμενος ὰμ δόξη.

Σχυρῶς κτ' τῆς πλαμῆς, ὰμεδέχθης Μακάριε. Σ πολλῶμ ἀλείπτης, θείνς πρὸς ἀγῶνας ἑκάςοτε. ~ τομομῆ δὲ βασάνωμ, τλὰ ὰμίσχυρομ, ἐταπείνωσας Μάρτυς ἰσχνὰ τῷ ἀλάςορος:~

Πλωθεὶς ξάνὶ τῷ ξύλν, ἐ ἱμάσι τειρόμενος. ἐ λιμῷ ἐ δίψει, τῇ πολυχρομίῳ τηκόμενος. καὶ λεωτοτάτοις ὸςρακίοις, ἐκκεντύμενος. ἐκαρτόρησας, Λουκιανὲ ἀξιάγασε:~

Ο'μομ θεῖομ καταγγέλλωμ, ὰμομῦντας ἐπέςρεψας. ἐ πιεῖμ προθύμως, πόμα Μαρτυρίν ὑπέδειξας. μεθ' ὧμ εἰς θείας ἐπαύλεις, κατεσκνώσας. ὰμρυφῶμ τῷ ξύλν, τῆς ζωῆς παμαοίδιμε:~

Θεοτοκίον.

Κ γαςρός σν ὰμαλάμψας, τῆς Θεότητος Η'λιος. τὰς ὰμ σκότει Κόρη, τῆς πολυθείας ἐφώτισε. τὰς ὰμ σκιᾷ τῷ θαμάτν, κατελάμπρυνεν. ᾧ κραυγάζομλμ, δόξα Χριςὲ τῇ δνάμει σν:~

Ω'δὴ, έ. Α'σεβεῖς ὰκ ὄψονται.

Τρπολήσας Ο"σιε, ἀκαύθας τῆν παθῶν, δὶ ἱδρώτωμ ἀσκητικῶν. ταῖς ῥοαῖς κατέσβεσας τῆν ἀγώνωμ σν. ἀσεβείας κάμινομ, γνναιόφρομ παμμακάριςε.

Γ'κισμοῖς βαλλόμενος, μιφάσιμ ἀλγεμῶμ. διαμένεις πρὸς τὸμ Θεὸμ, ἀτενίζωμ Α"γιε, σώζειμ δνάμενομ. ὃ χορσὶ τὸ πνεῦμά σν, ὰμαπέθν ἀφραιρόμενος. Ακρωθινίτας ἤλεγχεν, Θεὸν τὰς δνασεβεῖς, ἐ μακραῖς ἐ ὀδνηραῖς, ἀλγηδόσιμ Ε"μδοξε, περικυκλόμενος, τῷ Χριςῷ προσήγγισας, ὃ τὸ πάθος ἐξεκόμισας.

Θεοτοκίομ.

Ετὰ τόκομ ἄφθορος, διέμεμας Α'γμὴ, ἐ φθορᾶς γνῶς τῆν βροτῆν, ὡς Θεὸμ γνμήσασα ἠλάθόρωσας. διὰ τοῦτο πίςεισε, ὀρθοδόξως μακαρίζομεν:~

Ω'δὴ, ς'. Θύσωσοι, μτ' φωνῆς.

Βρόχως, τῆν βασάνωμ διέβης τὸμ κλύδωνα. τῇ παλαικεῖ δὲ παλάμῃ, ἐκ βυθοῦ τὸ σῶμά σν διεσώθη, τοῖς ποθοῦσιμ, ἀσιτὲς Θεομάκαρ ὁρώμενομ:~

Γάπῃ, τῷ Χριςῷ πυρπολόμενος Ε"μδοξε, μέχρι θαμάτν αὐτέςης, τῆν Τυραμνίδα Παύσοφε διὰ τοῦτο. Βασιλείας, Ούρανῶμ ἠξιώθης γηθόμενος:~

Ητῶας, ἐκ γαςρὸς Γ'ωναῦ ὁ ῥυσάμενος, ῥημοῤῥύσαμτα σώζει, σὲ βυθοῦ θαλάσσης καθυπεργόμτωμ, ὰμαλίωμ, τῆν θηρῶμ μεθ' ἡμέρας ῥιάκομτα:~

Θεοτοίκομ.

Γμνύσε, πειςοραῖ ἐ μόνλω ὰμίαμτομ, ὁ καθαρὸς εὗρε Λόγος, ἐ ἐκ σοῦ τεχθῆναι ἠδόκησε, Παναγία, Θεομῆτορ Παρθένε παμάμωμε:~

Ο' Εἱρμός.

Τ'σωσοι, μτ' φωνῆς αἰνέσεως Κύριε. ἡ Ε'κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνωμ λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δὶ οἴκτομ, ἐκ τῆς πλάνρας σν ῥύσαμτι Αἵματι:~

Κομτάκιον, ἦχ, β'. Τῶ ὰμ πρεσβείαις.

Ο'μ ὰμασκήσει τὸ πρότόρομ λαμπρωθέντα. Σ ὃν ἀθλήσει τὸ δάτόρομ φαιδρωθέντα. παμτὰν ὡς φως ῆρασε φαιδρότατομ, Λαϊκιανὲ τοῖς ὕμνοις ὰδόξως γεραίρομεν. πρεσβεύωμ μὴ παύσῃ, ὑπὲρ παμτωμ ἡμῶν:~ Ο' Οἶκος.

Νώσει τῇ θεία καθωπλισμένος, Σ τὸμ μὲν θεία δόξῃ ἐλλαμφθείς, Α'θλητὰ τῷ

Πνεύματι ἐλλαμπόμενος, μάχαιρα ὤφθης ἐξελθωμένη, τὰ ζιζάνια πάντα ἀρδην, ἐκτέμνων αἱρετικῶν τὰ ἀλλόφυλα δόγματα Ἐν δοξε. ὁ κήρυξ τῆς ἀληθείας, πρὸς ζωὴν ὑπαλείφων ἅπαντας, τοὺς ἀσεβῶς προσιόντας σοι, ἐκ κινδύνων δὲ λυτρώσαι καὶ θλίψεων, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, εἰ. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Λεκιανῆς Πρεσβυτέρᾳ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

℣. Ἄρτου σβέσει Λεκιανὸς αὐτέχει,
Τὸ ζῶντος Ἄρτου, μὴ σβεσθῆναι θέλων.
Λιμῷ Λεκιανὸς δεκάτῃ θανὼν, ἡδέτε πέμπτῃ.

Τὸν τοὺς ἀσεβῶν γονέων ὑπάρχων Τιός. μὴ τῶν τρόπων ἀποβίωσιν, πάντα τοῖς δεομένοις σκορπίσας, τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν ἐσχόλαζε. διὸ καὶ πολλὰς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν. καταλιπὼν δὲ τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν Νικομήδειαν καταλαβὼν, τοὺς φόβῳ κολάσεων κατολιγωροῦντας τῆς πίστεως, ὑπήλειφε πρὸς τὴν ἀγῶνας. εἰς κάλλος δὲ γράφειν σπουδάσας, βιβλίον κατέλιπε τῇ Νικομηδέων Ἐκκλησίᾳ γεγραμμένον σελίσι ῥιζωταῖς, περιέχουσαν πᾶσαν τὴν παλαιὰν τε καὶ τὴν νέαν Διαθήκην. τοσοῦτον δὲ γέγονεν ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὥς τε τὴν πόλιν διερχόμενος, οἷς μὲν ἤθελε, θεωρητὸς ἦν, τοῖς δὲ λοιποῖς, ἀθεώρητος. περὶ τούτου μαθὼν ὁ Μαξιμιανὸς, καὶ αἰσχυνθεὶς τὸ πρόσωπον ὀφθῆναι αὐτῷ, ὑπὸ παραπετάσματος αὐτῷ διαλέγεται. καὶ γνοὺς τὸ τῆς γνώμης αὐτοῦ ἀμετάθετον, μακρὸν αὐτῷ καταδικάζει λιμόν. σὺν πολλὰς δὲ ἡμέρας βρώσεως καὶ πόσεως μὴ μεταλαβὼν, ἐν τῇ φρουρᾷ ἐτελεύτησε. τὸ δὲ σῶμα τούτου, προσάξει τοῦ Ἡγεμόνος, ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ. δελφὶς δὲ τοῦτο προσάξει Θεοῦ σὺν τῷ ὤμων φορῶν, τῇ χέρσῳ παρέπεμψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Σαβίνου Ἐπισκόπου.

ℵ. Ἰσάγγελον Σαβῖνος αὐβιὸς βίον,
Θαμὼν σωτῆρι τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων.

Ὁ Μακάριος Σαβῖνος, διὰ τὸν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, γέγονεν Ἐπίσκοπος. εἶτα τοὺς θορύβους μισῶν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων. καὶ τοσοῦτον ἡγωνίσατο, ὡς καὶ θαυμάτων πολλῶν αὐτουργὸς γενέσθαι, δαίμονας ἐλαύνειν, ἔτι δὲ καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. πολλοὺς δὲ ὠφελήσας, καὶ πείσας Κόσμον ἀφεῖναι καὶ γονεῖς, καὶ Χριστῷ δουλεύειν, ἐν εἰρήνῃ ἀπεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βαΐσου, Ἐπισκόπου Ἐδέσσης.

Τῶν τοὺς ὄντων Ἁγίοις Πατήρ ἡμῶν, οὐκ ἐν Ἐδέσσῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Φοινίκῃ, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαΐδι διέλαμψεν. ἐν τούτοις γὰρ πᾶσιν ἠξίωτο γέγονε. καὶ ὁ τότε Βασιλεὺς Βαλεντιανὸς, διὰ τὸ εἶναι τὸν Ἅγιον ζηλωτὴν τοῦ ὀρθοῦ δόγματος, πρῶτον μὲν, εἰς Ἄραδον τὴν μῆσον οἰκεῖν αὐτὸν προσέταξεν. ἐπειδὴ δὲ ἔμπροσθεν συρρέοντα πρὸς αὐτὸν πλῆθος οὐκ ὀλίγα, εἰς Ὀξύρυγχον, τὴν Αἰγυπτίαν ἐξέπεμψε Πόλιν. ὡς δὲ κἀκεῖ τὸ τούτου κλέος συμήγειρεν ἅπαντας, ἔσχατον εἰς φρούριον τοῖς ἐκείσε γειτνιάσι βαρβάροις, ὃ δὴ Οὐραιῶν ἄξιος ἀπήχθη Πρεσβύτης. ἐν δὲ τῇ Ἀράδῳ φασὶ τὴν ἐκείνου μέχρι καὶ σήμερον διατηρεῖσθαι κλίνην, πλείστης ἠξιωμένην τιμῆς. ἐν ταύτῃ γὰρ οἱ μοσθυτὰν κατακλινόμενοι, ὑγείαν διὰ τῆς πίστεως δρέπονται. μυρία δὲ σημεῖα ὀργασάμενος, ὡς προείρηται, πρὸς Κύριον μετὰ παῤῥησίας ἀπῆλθε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις Μοναχοῦ τινος καὶ Μάρτυρος, καὶ ὠφέλιμος διήγησις.

Ὁμαχός τις ἦν ἐν σκήτει, ὑπήκοος Πατρὶ καὶ χρόνους τινάς. ἔτους φθάνοντος τὸν μισοκάλου δαίμονος τῆς ὑπακοῆς ἐκπεσόντος, ἔξῆλθε χωρὶς αἰτίας τινὸς ἐπιβλαβοῦς ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ γέροντος, καταφρονήσας δὲ τῆς ἐπιτιμίας, ἐπιτιμηθεὶς διὰ τὴν τῆς ὑπακοῆς ἀθέτησιν. κατελθὼν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πόλει, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ ἐκείσε ἄρχοντος, ἀποδυθεὶς δὲ τὸ Μοναχικὸν σχῆμα, ὡς κατεπείγοντος αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. ὡς δὲ ὅλως εἶχε τοῦτον καταπειθῆ, βασάνοις μὲν πρῶτον, ἔτυψεν ἀφειδῶς. εἶθ' ὕστερον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὅπως τῷ κεφαλῇ αὐτῦ ξίφει ἀποτμηθῆ-
ναι προσέταξεν. ὃν δὲ λαβόντες οἱ παρι-
στάμενοι, ἀπέτεμον τῷ κεφαλῇ αὐτῦ,
τὸ σῶμα αὐτῦ ἔξω τῆς πόλεως ῥίψαντες
τοῖς κυσί. τῦτον φιλόχριστοί τινες, νυκ-
τὸς καταλαβόσης, ἀνελάβοντο, καὶ μύ-
ροις καὶ ὀθονίοις εἱλίσαντες, ἔθεντο μὲν
γλωσσοκόμῳ, καὶ ἀπέθεντο ὡς Μάρτυ-
ρα ἐν τῷ τῦ Ναῦ Θυσιαστηρίῳ· ἐπιτελε-
μένης δὲ τῆς θείας Μυσταγωγίας, καὶ
τῦ Ἱεροκήρυκος ἀναβοῶντος, τὸ Ὅσοι
κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμε-
νοι προέλθετε. πάντων ὡρῶντων, αὐτο-
μάτως τὸ γλωσσόκομον ἤρχετο ἀφ' ἁν-
θρωπίνης χειρός· καὶ ἔμενεν ἐν τῷ Ναρθη-
κι τῆς Ἐκκλησίας ἄχρι τῆς Ἀπολύσεως.
καὶ πάλιν αὐτομάτως εἰσερχόμενον ἵστα-
το, ἐν ᾧ προετυπώθη τόπῳ ἵστασθαι. τῦ-
το γινόμενον ἐξέπληττε τὺς ὁρῶντας.
ὅπερ ἀναμαθὼν καί τις τῶν ἀδιακρίτων,
ἐδεήθη τῦ Θεῦ περὶ τύτου, καὶ ταχείαν
τὴν λύσιν ἐδέξατο. Ἄγγελος γὰρ ἐπισὰς
φησὶ πρὸς αὐτόν. τί ἔκθαμβος γέγονας
σὺν τῷ γεγενημένῳ; ὐκ ἔλαβον οἱ Ἀ-
πόστολοι τῦ Χριστῦ ὡς οἶδα ἐξυσίαν τῦ
δεσμεῖν καὶ λύειν, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν οἱ
καθεξῆς μαθηταὶ τύτων; ἔτος ὃν τὸ αἷ-
μα αὐτῦ ὑπὸρ Χριστῦ ἐκχέας ἀδελφὸς,
καὶ ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ μὴ συγχωρύμενος
κεῖσθαι, τῆς Προσφορᾶς τελεσθείσης, ὑ-
πὸ Ἀγγέλυ διώκεται ἄχρι τῦ Νάρθηκος.
τῦ δεῖμος γὰρ τῦ σωασκητῦ σε τῆς ὑπακοῆς
ἐκπεσὼν, ὡς μαθητὴς αὐτῦ γεγονὼς, καὶ
ἀλόγως δεσμάθεὶς ὑπ' αὐτῦ, ἐκεῖθεν
ἀπαίρεται δεδεμένος. καὶ ὡς μὴ Μάρ-
τυς, τὸν Στέφανον ἔλαβεν. ὡς δὲ τὸν
δεσμὸν ἔχων, ὐ συγχωρεῖται ἔνδον κεῖ-
σθαι, τῆς Προσφορᾶς τελεσθείσης, εἰ μὴ ὁ
δήσας λύσει αὐτόν. ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ
θεῖος Πρεσβύτης, λαβὼν τὴν ῥάβδον ἀ-
πῆλθε πρὸς τὸν ἀσκητήν. καὶ ἐξυφάσας αὐ-
τῷ τὸ παῦ τῆς ἱστορίας, συγκατῆλθε μετ'
αὐτῦ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. καὶ τὸν Ναὸν
ἐν ᾧ τὸ λείψανον ἐναπέκειτο τῦ Μάρτυ-
ρος καταλαβόντες, καὶ τὴν θήκην παραοί-
ξαντες τῦ Μάρτυρος, τὴν συγχώρησιν ὁ-
μῦ ἐποιήσαντο. καὶ τῦτον κατασπασάμε-
νοι, ἔστησαν εἰς δοξολογίαν. καὶ τῆς θείας
Μυσταγωγίας τελεσθείσης, μεμένηκεν ὁ
Μάρτυς ἀσάλευτος ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ κεί-
μενος, ἕκτοτε καὶ μέχρι τῦ νῦν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῦ Ἁγίυ Μαρτύρυ
Σαρβίλυ, καὶ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Τραϊανῦ τῦ Βασιλέως, ὁ
Ἅγιος ἦτος Σαρβίλος ἑωρᾶτο ἐν τῇ εἰδώ-
λυ, ὑπὸ Ὀσίυ Ἐπισκόπυ κατηχηθεὶς,
ἐβαπτίσθη μετὰ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐ-
τῦ. διαβληθεὶς δὲ ὡς χριστιανὸς τῷ ἄρχον-
τι τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως, παρέστη τῷ τύ-
του βήματι. καὶ ἐν πρώτοις προσέταξεν αὐ-
τὸν ῥαβδίζεσθαι. τῦ δὲ Ἁγίυ πολλὰ κα-
ταμωκωμένυ, καὶ ἐλέγχοντος αὐτόν τε καὶ
τὰ τύτου σεβάσματα, ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀπο-
στείλαντα αὐτὸν Βασιλέα, μανίᾳ πολλῇ
συνεχεθεὶς, ὐχ' ἅπαξ, ἀλλὰ δὶς καὶ δὶς, ἀλλ'
ἑπτάκις τῦτον ἑκάστη περιόδῳ, βυρσί-
νοις ἔτυπτε, χειράγραις ἔξεε, καὶ λαμπά-
σιν ἔφλεγε. καὶ τύτων γενομένων, τῦ Ἁ-
γίυ πρὸς Θεὸν ἀτενίζοντος, καὶ προσευχο-
μένυ, ἐκκύφιζε τὰς ὀδυνὰς αὐτῦ, ὁ τῆς δυ-
νάμεως Κύριος. ἰδὼν δὲ ὁ Τύραννος τὸ
γενναῖον τῆς τύτου καρτερίας, καὶ πάλιν
προσθεὶς, ἦλος ἐνέπηξε τῇ τύτου κεφαλῇ.
εἶτα πρισθεὶς, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων ἀλώβητος
διαφυλαχθεὶς, ἐξέπληξεν ἅπαντας.
ταῦτα θεασαμένη Βεβαία ἡ τύτου ἀδελ-
φὴ, πρόδωκεν αὐτὴ ἑαυτὴν τῷ Τυράννῳ
χειραγωγὸν καταγγέλλυσα. ὁ δὲ μαστί-
ξας ταύτην ἱκανῶς, τῇ εἱρκτῇ ἐνέβαλε.
τὸν δὲ Ἅγιον ἀπηώρησεν ἐκ μιᾶς χειρός.
εἶτα τὴν δορὰν τῦ σώματος αὐτῦ ἀποδύ-
σας, καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀμπεῖ, ἀποτεμεῖν
καὶ ἀμφοτέρων τὰς κεφαλὰς προσέτα-
ξεν. ἀφελόμενοι δὲ τότε κρυφίως πιστοί
τινες τὰ τύτων λείψανα, κατέκρυψαν
ἐν τῇ γῇ, δοξάζοντες καὶ εὐλογῦντες τὸν
Θεόν. Ἀμήν.

Τῶν αὐτῶν Ἁγίων πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Τ'μῶν ῥημάτων σε σοφὲ, Τύραννος διώκ-
της μὴ φόρων. Θανατοῖ σε καὶ βυθῷ θα-
λαττίῳ προσρίπτει τῷ ἀῤῥωσοι, προξε-
νῶν ὡς ὐκ ὤφετο, Βασιλείαν εἰς αἰῶνας καὶ
θείαν δόξαν :~

Ἡ προσκυνήσας τοῖς γλυπτοῖς, γόμυ δὲ
μὴ κάμψας εἰδώλοις, εἰς πῦρ ἐβλήθης

θλιβόρον, εἰς βασάνων εἰσῆλθάν τινι κάμινον, δροσιζόμενος πνεύματι, δροσοβόλῳ δυνάμει θεόφρον Μάρτυς.

Ν Ἐμεκρωμένης Σ βυθῷ, τῆς ἑλληνικῆς ἀθεΐας, καταποθέντας τοὺς λαούς, ζωηφόροις σε λόγοις ἀμείλικυσας. μελῳδῶν ἀξιάγαστε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἀλόγητος εἶ:~

Θεοτοκίον.

Τ' λογημένος ὁ καρπὸς, τῆς ἀλογημένης γαστρός σε. ὃν ἀλογοῦσιν Οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις βοτῶν τὰ συγκήματα. ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη:~

Ὠδὴ, ἡ. Παῖδας διαγεῖς.

Ι Μῶ μοναστῶν τοὺς ἐκτακέντας, τῷ ἄρτῳ τῶν λόγων σε ἐγκείρας· μόνον σέβειν Κύριον, Ἄρτον τῆς ζωῆς ἡμῶν, Λυκιαρὲ ὑπέδειξας, ᾧ πάντα φάλλομεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ὄργανα:~

Ω Ξένων πραγμάτων τελεθέντων, ἐν σοὶ Λυκιαρὲ Μάρτυς ἀοίδιμε. κόλπος γὰρ θαλάττιος, σῶμά σε τὸ Ἅγιον, ἐφ' ἑκατὸν δεξάμενος, οὐκ ἐλυμήνατο. τῇ χρόᾳ διασώζει δόμων σε, ῥεῖθρα ἁμάτων, ἐκβλύζων τοῖς ποθοῦσι:~

Α πήσας δεινὰς μηχανουργίας, ἐχθρὸν τὸν ἀπατεῶνα τῇ ἀθλήσεισι· ἦρθης πρὸς περίοδον, ὕψος ἀξιάγαστε. καὶ τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας, βοῶν τὰ τάγματα. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ὄργανα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας:~

Θεοτοκίον.

Αἰ γλῶσσαι Παρθένε καρδίαι, ἀγγελικὴ Θεοτόκον σε κηρύττομεν. Κύριον γὰρ ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, Σ ὃν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καταυγάζομενον· ὃν πᾶσαι Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας διαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐμβριθόμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν ἤγειρε φάλλουσαν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ὄργανα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὠδὴ, θ'. Ἕνα μὲν τῶν τῆς παρακοῆς.

Α μπεισον Σοφὲ τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, μέθος παθῶν διασκεδάζον. φωτίζον ἀσεβῶν τὰ συγκήματα, καὶ φλέγον τῶν δαιμόνων στρατεύματα, ὃ ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε:~

Λ ύθης τοῦ σώματος δεσμῶν Μακάριε, Σ πρὸς ὕψος ἐπεραίωσε, χαίρων ἀνέπτης καὶ ἐπώφθης, ὡραίοις τῶν στιγμάτων τορπώμασι, Θεῷ τῷ Ποιητῇ ᾧ παρίστασαι, μετὰ Μαρτύρων ἀθροιζόμενος:~

Μ άρτυς ἡμᾶς Λυκιαρὲ σωτήριον, ἀφημῆσαι τότε σήμερον, ἄθλοις λαμπρὸς καὶ τοὺς ἀγῶνας, τῷ μέχρι τέλους γενναιότητα. θαυμάτων τε τῷ χάριτι τῷ ἀφθόνῳ, ὃν ἐπαξίως μακαρίζομεν:~

Θεοτοκίον.

Οφίας δοχεῖον ὑπὸρ μὲν τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη Παράγμε. ἔμψυχος θρόνος τε καὶ πύλη. διόσε τῶν βοτῶν τὰ συγκήματα, Ἀγγέλων τε δοξάζει στρατεύματα, μόνη τῶν πάντων ὑπερέχουσα:~

Ὁ Εἱρμός.

Τ' μὲν τῷ τῆς παρακοῆς μολύσματι, τῷ καταράν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τῷ ἀλογίαν ἐξήμησας, ὅθεν σε πάντα μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συμπέμπων.

Ν ομικῆς ὡς ἔμπλεως, χάριτος καὶ σοφίας, Λυκιαρὲ Παμάκαρ, τὴν θεόπνευστον Μάρτυς, Γραφὴν ἡρμήνευσας πᾶσαν. πλανῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων, ἐλέγξας τὴν πολύθεον, καὶ ψευδώνυμον γνῶσιν, τὴν δὲ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ἠνύφρανας ἀθλοφόρε. φαιδρυνόμενον ἐν τοῖς λόγοις σου, ὀρθοδόξων τὰ πλήθη:~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λὸς ἐγένου Παράγμε, τῆς Θεότητος ὅλης, τὸν τῆς Τριάδος γὰρ, τέτοκας ἀπορρήτως, διπλοῦν τῇ φύσει Παρθένε, ἐν μιᾷ ὑποστάσει. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σῶσαι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐκ πειρασμῶν, καὶ κινδύνων Δέσποινα Θεοτόκε. σοὶ γὰρ τὸ χαῖρε κράζομεν, προσασία τοῦ Κόσμου:~

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μιᾷ τῷ αὐτῷ, ιϛ'. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Λογγίνᾳ τῆ Ἑκατονταρχᾳ.

Πρ. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ὁν βροτὸν χρηματίσαντα, καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσαντα. καὶ Ἡλίᾳ ἔλαμψιν ἀμαυρώσαντα. καὶ ἐκ πλάγιας αἱμαβλύσαντα, σωτήριον ἄφεσιν, κατιδὼν μετὰ λήξεως, τῆ ἀγνώμονος, Ἔνδοξε, ὡμολόγησας. καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην ἐκύσιος, ὑπομείναντα τὰ πάθη, δι' ἀπαλγχνίαν ἀμέριστον:

Ἡν κατάκαρπον ἄμπελον, Χριστὸν ξύλῳ θεούμενος, ἀρτημένῳ Ἔνδοξε Σπηγάζουσαν, οἶνον ζωῆς καὶ ἀφέσεως. τὰ χείλη ὑπέθηκας, τῆς καρδίας καὶ πιὼν, ἀφροσύνης πεπλήρωσαι τῷ κατὰ πικρον, ἁμαρτίαν ἐμέσας, ὡς ἐχέφρων, ὡς τῆ χείρονος τὸ κρεῖττον, περιφανῶς προελόμενος.

Ἀματώσας τὸν Τύραννον, ἀτολμίᾳ τῆ λόγωσας, πρὸς σφαγὴν ἑκούσιον ἀυτομόλησας. ἃ δειλιάσας παράφημε, Λογγῖνε τὸν θάνατον, τῷ ἀθανάτου ζωῇ, προξενοῦντά σοι χάριτι. ὅθεν πίστεως, τῇ παιέορτον μνήμῃ ἐκτελοῦμεν, δυσωπητάς σε πρὸς βάθει, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον:

Δοξα, ἦχ, π. β'. Γωάννου Μοναχοῦ.

Ἐν τῷ πάθει σου Χριστὲ, τὸν μαὸν θεωρήσας διαῤῥαγέντα, Λογγῖνος ὁ Ἑκατόνταρχος, Υἱὸν Θεοῦ σε τοῖς Ἰουδαίοις ἐκήρυττεν. ὅθεν οἱ δεινοὶ τῷ θείαν κάραν αὐτοῦ τεμόντες τῷ ξίφει, ἐν κοπείᾳ ἔῤῥιψαν. γυνὴ δὲ ταύτῃ ἀρέσασα, τὰς κεκλεισμένας κόρας αὐτῆς τῷ ὀμμάτων ἀνέῳξε. μεθ' ἧς καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι. ὁ τοῦτον σεφανώσας, ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσαντα. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φώτισον. τοῦ δοξάζειν σε Θεὸν, τὸν ἐν σαρκὶ προσκλωθέντα, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς:

Καὶ μιῶ. Θεοτοκίον.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Ὁ μόνος ὑπὲρ ἅπαντας, Υἱὸς ἀνθρώπων ὁ τάλας, μόνος ἐπλημμέλησα, τὰ ἐλόγω ἄφθεγτα, καὶ ἀκόσματι, μηδαμῶς Ἀνάξαντε, φορητὰ πέλοντα. διὰ τοῦτό σε Δέομαι, σύγγνωθι Δέσποινα, σύγγνωθι δός μοι μεταμοίαν. δός μοι ἐξομολόγησιν, δός μοι σταγμὸς τε καὶ δάκρυα. ἵνα διὰ τούτων, σωτηρίως τε καρδίαν μου ἀεὶ, κράζω τὸ ἥμαρτον ἥμαρτον, ἐλέησόν με σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁμφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τῷ καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον. σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον. πλευρᾷ τε ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλωμένον. καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζε βοῶσα μητρικῶς. τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινόν μυστήριον;

Εἰς τὸν ᾱ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχ, π. β'. Γωάννου Μοναχοῦ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστηκὼς, καὶ τὰ γενόμενα σκοπῶν, τὸν σταυρωθέντα Χριστὸν ξύλῳ Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, ἑωρακὼς ἐβόας πρὸς αὐτόν. ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου Κύριε· διὸ καὶ ὁ Σωτὴρ ἐφώνησε. Μακάριος εἶ Λογγῖνε. Σὺ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰς γενεάς.

Καὶ μιῶ. Θεοτοκίον.

Τεκνόμορος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡν πᾶσαν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, Παρθένε ἀπατίθημι. μὴ παρίδῃς ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθή. ῥυθμιζόμενόν με ἐν τάχει, παθῶν τῆς ὁμοχλούντων, καὶ καθ' ἑκάστω πολεμούντων με:

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὸν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Παναμωμος Θεοτόκος, κρεμαμένον μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε:

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτήριος στιχολογία. Καθίσμα, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Ἁγίᾳ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ Λογγίνου μέγιστον ὑμνήσω κλέος.

Γωσήφ. Ὦδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ῥοῦθραῖον πέλαγος.

Ἀῖς θείαις φωταυγείαις Ἐνδόξε, περιλαμπόμενος. σὺν τοῖς Ἀγγέλων τάξεσι Χριστῷ, τῷ Θεῷ παριστάμενος· τὸν φωτοφόρον μνήμην σου, τοὺς ἐκτελοῦντας καταφαίδρυνον:

Ο Τ'δεύσε τῆς πρὸς Θεὸν ενώσεως, Μάρτυς ἐχώρισε. κεχωρισμένον ὅμτα σαρκικῆς, ἡδονῆς διὰ πίστεως. καθαρῶς τῷ ὀρθοτι, τῷ ἀκροτάτῳ ἐνηδόμενον·

Α Φράσων Θεῷ τῷ ζῶντι ενδοξε, Λογγῖνε παμσοφε. μεκροῖς ξοανοις Μάκαρ ὠδαμῶς, συ λαβρείαν προσέμεινας. διο πρὸς ἀτελεύτητον, θαματωθεὶς ζωὴν κατέλυτησας·

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ὁ τῆ Θεᾶ ἐν μήτρᾳ σε, λόγῳ σωμείληται. τῆς ἀλογίας ῥύσασθαι βροτοὺς, βεληθεὶς ἀγαθότητι. Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἀλογημένη Παναμώμητε·

Ω ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται Ἐπὶ σοί.

Ν Ωρίσας Ἐπὶ Σταυρῷ, Υἱὸν Θεῦ τὸν ἀληθῆ Κύριον. ὑπὲρ ἡμῶν πάσχοντα, τότῳ συ Λογγῖνε ἐπίστευσας·

Η ὡς ὥσπερ πίων ἡ σὴ, ψυχὴ λαβοῦσα λογικὰ ὁρμήματα. ἔφαχυ σοφὲ ὤμον, θείας ἀσεβείας ἐβλάστησεν·

Ἐστίφ τῷ τῦ Σταυρῦ, τὸ ῥῷ βασάνῳ διελθὼν πέλαγος. τὺς γαλλικὺς ἔφθασας, Ε'μδοξε λιμένας γηθόμενος·

Θεοτοκίον.

Ν Οσῦσάμε τὴν ψυχὴν, ταῖς ῥῷ παθῶν ἐπαγωγαῖς ἴασαι, Μήτηρ Θεῦ Παμάγιε, Ἐπὶ σωτηρίαν κατεύθυνον·

Ο Εἱρμός.

Ε Υ̓φραίνεται Ἐπὶ σοὶ, ἡ Ε'κκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύμε ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ Ἐπὶ σοὶ πρέσβευμα·

Ναὶ ἠχ, πλ. Τὴν σοφίαν Ἐπὶ Λόγον.

Τ αυρωθέντα κατεῖδε τὸν Λυτρωτὴν, Ἐπὶ αὐτῦ ταῖς ἀκτῖσι καταυγασθείς. τὸ σκότος ἀπέφυγε, ἀγνωσίας βαθύτατον. Ἐπὶ σωτηρίαν χωσιν, σαυτὸν μετερρύθμισας. πιστωθεὶς ὡς ἔστι, Θεὸς ὁ ὁρώμενος. ὅθεν καὶ ἀθλήσας, τοῖς χοροῖς ἠριθμήθης, Λογγῖνε Μακαρίε, τῶν Μαρτύρων γηθόμενος. μεθ' ὧν παύτοτε ενδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ·

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

Η ψυχή με Παρθένε τὸν ταπεινὸν, τὸν ἐν ζάλῃ τῦ βίυ ῥῷ πειρασμῶν, μὴ ὡς ἀκυβέρνητον, πορευόμενον Παναμώμε. ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φαυλύσαν ὑπέραυτλον. καὶ εἰς πυθμένα ἄδυ, πεσεῖν κινδυνεύσαν. φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σε πρεσβείᾳ, Ἐπὶ σῶσον παρέχυσα, τὸν λιμένα τὸν ἄδιον, ἵνα πίστει κραυγάζωσοι. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ῥῷ πταισμάτων δῦναι μοι τὴν ἄφεσιν. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δῦλός σε·

Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Ο μ ἀμνὸν Ἐπὶ ποιμένα Ἐπὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωρῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύσσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα με φλέγονται, ὁρώσης σε τὴν σταύρωσιν. ὧ πόθ ομένης, διὰ σπλάγχνα ἐλέυς, Θεὲ ὑπόβαγαθε. ἀνεξίκακε Κύριε, ἡ πίστως ἐκβοήσωμεν. σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, Ἐπὶ σταυσμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν. τοῖς προσκυνῦσίν σε τὰ παθήματα·

Ω ὠδὴ, δ'. Ε'παρθένευσε ἰδοῦσα.

Ο Χυρώτατον κτησάμενος ἐν τῇ πίστει τὸν λογισμὸν Μακάριε, ἀφύχυρον πλαμῆς. ἔλυσας ὀχύρωμα, Λογγῖνε Ἐπὶ ἔκραζες, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε·

Ψωθέντα Ἐπὶ τῷ ξύλῳ προσηλωθέντα, τὸν ἀπαθῆ θεώμενος, Κύριον τῆς δόξης τὸν τον ὡμολόγησας, Υἱὸν Θεῦ ενδοξε, πάσχοντα οἰκείῳ θελήματι·

Α ραιμόμενον τὸν θανάτον τῷ θανάτῳ, τὸν ἀπαθῆ θεώμενος, ἔπαυσας Λογγῖνε, δι' αὐτὸν τεθνήξασθαι, Ἐπὶ ζῶν μὴ θάματον, σὺν τοῖς δικαίως ἐναθλήσασιν.

Θεοτοκίον.

Ν Ωθέντα καθ' ὑπόστασιν, ἐν γαστρὶ σε, Ἐπὶ γεγονότα ἄνθρωπον, Ἄχραντε τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, διπλῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις δεκνύμενον·

Ω ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ με φῶς.

Η πάσης ἀληθῶς, γεγονὼς παρεπίδημος, ἐν σίγμασιν ἀθλοφόρων, ὡραιώθης Λογγῖνε, Ἐπὶ γλῶ πραέων ὤκησας.

Ε Σχυσας τῷ Σταυρῷ, τῇ δυνάμει φραξάμενος, ἀφύχυρον τῇ Τυραννίδι, ἀθλοφόρε Λογγῖνε, τροπώσασθαι ἀπόμοιαν.

Τ ήσας ἐν ἀσφαλεῖ, θεμελίῳ καρδίας σε, ἀήττητε τὰς κινήσεις. πειρασμῶν ἐπικλύσει, ἀσάλευτος διέμεινας·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνῳ τῷ Θεῷ, ἀπειραύδρως κυήσασαν, ὑμνήσωμεν Θεοτόκον. δι' αὐτῆς οἱ σωθέντες, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ, ς'. Θύσωσοι.

Ῥητε, καὶ τὴν γῆν σαλευθεῖσαν θεώμενος· ἐν τῇ τοῦ πάθους ἡμέρᾳ, ἀπιστίας φάσεως ἐσαλεύθης. καὶ τῇ πίστει, ἐμιδρύνθης Λογγῖνε τῆς χάριτος:

Ὁσίων, ἀληθῆ καὶ τελείαν καὶ ἔμφρονα. ἀμαλαβεῖν ἠδυνήθης, καθορῶν τῷ κτίσιν ἀλλοιουμένῳ. καὶ πρὸς θείαν, ἠλλοιώθης Λογγῖνε ἐπίγνωσιν.

Πέφης, χαλεπῶν τιμωρίαν γηθόμενος. καὶ τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἀδιστάκτῳ γνώμῃ τμηθεὶς Λογγῖνε. διακόπτων, κεφαλὰς δυσμενῶν διὰ πίστεως:

Θεοτοκίον.

Ἀραμον, καὶ προρρίζως Παράμωμε ἐκτιλον. τὰς ἀκανθώδεις ἐμμονίας, τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ καρποφόρον. ταύτην δεῖξον, μεστεύσασα Κόρη Παράμωμε:

Ὁ Εἱρμός.

Σωσοι, μὴ φωνῆς αἰτέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'. Ἐπέφανης.

Τρόσωπον γέγηθεν ἡ Ἐκκλησία. ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα. σύμμαχον τὸ κράτος Χριστὲ σου φρέωμα:

Ὁ Οἶκος.

Ὁ Οὐρανὸν σκότει πολλῷ, τὴν γῆν τε σειομένην, καὶ πέτρας ῥηγνυμένας, μαθὼν τὸ καταπέτασμα, σχισθὲν εἰς δύο θεωρῶν, ἐν τῷ θείῳ πάθει τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀθλητὴς, Θεοῦ Υἱὸν αὐτὸν ἐμαρτύρησε, πάσχοντα τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ λαγχνίᾳ, ἀπαθῆ δὲ ὄντα τῇ Θεότητι, καὶ δόξῃ, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ θείῳ, σωζόμενα τὰ παῦ διακρατοῦντα, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ Βασιλέα. ὅθεν ἐν χαρᾷ Λογγῖνος ἀνακραυγάζει. σύμμαχον τὸ κράτος Χριστὲ σου φρέωμα:

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιϛ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου:

Ἆ. Τὸν Θεόν σε λέγω Χριστὲ καὶ πάλιν, Λογγῖνος ὡς πρὶν, τέμνεται τὸν αὐχένα.

Ἑκτῃ καὶ δεκάτῃ Λογγίνου ἄρα κατέπεφθην.

Ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος ἔτους. ἐκ τῆς χώρας Καππαδόκων, Ἑκατοντάρχης ὑπάρχων, ὑπὸ τὸν Πιλάτον ὢν, τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας. προσετάγη δὲ παρ' ἐκείνου, ὑπηρετῆσαι εἰς τὰ τίμια πάθη τοῦ Χριστοῦ σταυρωσιν. καὶ μὴ ἧσσον ὑπ' αὐτὸν ἑκατοντάρχης, φυλάξαι τὸν τάφον μὴ τῆς κακοδοξίας, ἥτις ἔτι τάγμα στρατιωτῶν. ἰδὼν δὲ τὰ ἐπὶ τῷ Χριστοῦ γενόμενα θαύματα, τόν τε σεισμὸν, καὶ τὴν ἡλίου εἰς σκότος μεταβολὴν, τοὺς ἀνοιγέντας τάφους, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν νεκροὺς ἐκπηδήσαντας, τὰς σχισθείσας πέτρας· ἀνεβόησε μέγα, εἰπών. ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν ὅτος. ὅθεν καὶ τὰ διδόμενα αὐτῷ ἀργύρια παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀναστάσεως, ἀπεσείσατο μεθ' ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, οἳ καὶ ὕστερον σὺν αὐτῷ ἐμαρτύρησαν. καταλιπὼν ἂν τὴν ἐπικειμένην αὐτῷ στρατείαν, καὶ τὴν οἰκείαν χώραν καταλαβὼν, ἀποστολικῶς τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε Θεόν. πεισθεὶς ἂν ὁ Πιλάτος, μᾶλλον δὲ διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων χρήμασι, διὰ γραμμάτων κατηγορεῖ τοῦ Λογγίνου πρὸς τὸν Τιβέριον, ὡς κατέλιπε τὴν οἰκείαν στρατείαν, καὶ ὡς ἐν τῇ παρρησίᾳ αὐτοῦ διάγει, τὸν Χριστὸν καταγγέλλων Θεόν. τέμνεται ἂν αὐτίκα τὴν κεφαλὴν μὴ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν, τοῦτο τοῦ Τιβερίου κελεύσαντος, καὶ ἦχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐκ Καππαδοκίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὴν πληροφορίαν λαβεῖν τὸν Πιλάτον καὶ τοὺς Ἰουδαίους τῆς αὐτοῦ αἱρέσεως. ἐφ' ᾧ τὸν Πιλάτον λαβεῖν τὰ συμπεφωνημένα καταχώμυται δὲ πρὸ τῆς πόλεως ἡ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐν κόπρῳ τινί. χρόνοι δὲ πολλοῖς ὕστερον, γυνή τις ἐκ Καππαδοκίας τὴν ἀμόργειαν ἀποβαλοῦσα τῆς ὀφθαλμῶν, καὶ τὴν ὀπτικὴν ἀπολέσασα δύναμιν, τὰ Ἱεροσόλυμα κατέλαβε μεθ' Υἱοῦ μονογενοῦς, ὡς ἐν τοῖς Ἁγίοις τόποις εὑρεῖν δυνησομένη τῆς πηρώσεως ἴασιν. προσελθοῦσα δὲ αὐτῷ καὶ τῆς ἀποβιώσεως

τῆ παιδὸς, διπλῆ ἐφαγῴδει τὴν συμφοράν. ὅμαρ δὲ ταύτῃ ἐπιφανεὶς ὁ Μακάριος Λογγῖνος, ἐς ὃς εἴη χωρίσας αὐτῇ, ὅ σὺθα κέκρυπται ἡ τότε κεφαλὴ μιανύσας, ὅ προσεφάμιλλος αὐτῇ αὐορύξασαν ταύτην λαβεῖν, καὶ ὕπω τυχεῖν τῆς ἱάσεως, ὅ τὸν Υἱὸν αὐτῆς ἐν δόξῃ ὄντα θεάσασθαι. ἐπεὶ πρὸς ταῦτα πρόθυμος ἐγένετο ἡ γυνὴ, ἐς τὸ κάπρον ἀρᾶσα, ἐς ταῖς χοροῖς διασκάψασα, τὴν κεφαλὴν αὐείλετο. ἐς ἐκ τῆς ἀβλεψίας, τὴν ἐμέργειαν ἔλαβε, καὶ τὸν Υἱὸν ἐν δόξῃ ὅμαρ ἰδεῖν σωόμενα τῷ Ἁγίῳ, ἐς τῆς παρ' αὐτῷ τιμῆς ἀπολαβόμενα. ἐν μιᾷ δὴ σορῷ, τό,τε λείψανον τῆ παιδὸς, ἐς τῆ Ἁγίᾳ τὴν κεφαλὴν κατατίθησι. τῆτο γὰρ παρ' αὐτῆ προσετέτακτο, τὴν Καππαδοκίαν κατέλαβε, παθῆσα τῷ Σαὺλ παραπλήσια. ὃς, τὰς παρικὰς ὅρκους ζητῶν, Βασιλείαν ἄρατο. καὶ αὐτὴν τῶν ὀφθαλμῶν τὴν πήρωσιν ἀποβαλέσθαι ζητῆσα, καὶ τότε τετύχηκε, ἐς θρόμοτε προσάτλω τὸν Ἅγιον ἔκτοτε ἄρατο. ὅθεν ἐς Ναὸν τῷ Μάρτυρι περικαλλῆ αὐεγείρασα, κἀκεῖ τὸ Μαρτυρικὸν καταθεῖσα λείψανον, πηγὰς ἰαμάτων ὅ αὐτῇ, ὅ πᾶσι τοῖς πιστοῖς κατεπλήτησεν, εἰς δόξαν τῆ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησῆ Χριστῆ. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων δύο Μαρτύρων τῶν σωματαιρεθέντων τῷ Ἁγίῳ Λογγίνῳ.

Φθαρτὴν στρατείαν ἐκλελιπῶτα ξίφει. Δυνὰς σωάθλων ἐστράτωθη Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεοντίου, Δομετίου, Τορεντίου, ἐς Δόμνινου.

ϐ. Τρεῖς Λεόντιε τὰς σωαθλῆντας ἔχων, Λεοντιόν τι τῆς πυρᾶς ἄλλῃ μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαλῆ.

Μαλὸς βραχεῖαν γῆς λιπὼν παροικίαν, Πόλιν κατοικεῖ τὴν μακραὶ κατοικίαν.

Τῆτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μαλὸς, καταλιπὼν πλῆτον ὅ συγγένειαν, ἐν ὄρεσι ἐς ἀοικήτοις τόποις προσεκαρτέρει, μυρίαις ὅ ἀλυσπνίαις, ἐς πάσαις ἄλλαις κακοπαθείαις χαίρων. ὧν δὲ τὸ εἶδος αὐτῆ ἀεὶ χαροποιὸν, θαύματα ἔξαίσια τῇ ἐπικλήσει τῆ Χριστῆ ὀργαζόμενος. λεπρὰς καθαρίζων, δαίμονας ἀπελαύνων, τυφλοῖς τὸ βλέπειν χαριζόμενος. ἐς ταῦτα μὲν, ἐποίει ἔτι ζῶν. ἀπελθὼν δὲ πρὸς Κύριον, ἐς τὸ σῶμα αὐτῆ τῇ γῇ καταλιπὼν, ὠδες μύρον ἀπὸ τότε πηγάζειν, εἰς ἴασιν ἐς ἀποτροπὴν παντὸς ἁμαρτίας σωματήματος, ἐς μοσημάτων ἀνακέσεως, ἐκ Θεῆ χάριν εἴληφε. τὸς γὰρ δοξάζοντάς με φησὶν ὁ Κύριος, δοξάσω. ᾧ ἡ δόξα ἐς τὸ κράτος, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῶν αὐτῶν ἁγίων πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ν Ομίμως Μάρτυς, ἐμαθλήσας ἀνδρείᾳ γνώμῃ ψυχῆς. πάσας ἀνομήτων ἡδυπαθείας τὰς βύλας, ἐς μομίμως ἐξεφαύσω. ἀλογημένος εἰ ἀναβοῶν, τῆς δόξης ὁ Κύριος:—

Η Θεία χάρις ἐπιφοιτῶσα τοῖς λειψάνοις σε. πᾶσαν ἀλγηδόνα λύει τῶν ἀσεβῶς, προσιόντων σοι Μακάριε, ὅ κηρυττόντων σε, ἀληθείας ἀήττητον Μάρτυρα:—

Θ Αρκὸς ὑμνῳδὸς, ἐκ ἐφείσω Λογγῖνε διὰ Χριστόν. θύειν ἀπηρνήσω, δαίμοσι ἐς σαυτὸν, τῷ Θεῷ θυσίαν ἄμωμον, χαίρων προσήγαγες, διὰ ξίφους τμηθεὶς ἀξιάγαστε:— Θεοτοκίον.

Ι Σχναθαράσε, ὁ καθαρὸς Λόγος κατῴκησε Κόρη, διὰ σὲ καθαρὰν τὴν μολυσμὸν, τῶν ἀνθρώπων προελόμενος. ἀλογημένος δὲ ὁ καρπὸς, τῆς κοιλίας σε πέφυκεν:—

Ω, δὴ, ή. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Κ Οιμήσας τὸ πρὶν τὰς τῆς σαρκὸς, κνημήσεις ἐνδοξε, ταῖς ἐλκηγόρσεσι. ταῖς πρὸς τὸν Κύριον ὕμνωσας, τὸν γλυκὺ ὕμνον ἀοίδιμε. θαματωθεὶς διὰ Χριστὸν, τὸν ὦτὸ ξύλε Σταυρῆ, ἀφυπνώσει θεία, μεκροῖς τὴν ζωὴν ἀναβλύσαντα:—

Λ Ὀγχη κεντηθέντα τὴν πλευρὰν, Μακαριώτατε, ἐς αἷμα βλύσαντα, Θεὸν ἑώρακας ἄνθρωπον, διὰ σπλάγχνα λογισάμενα. ἐς κατεφρόθης τῷ αὐτῆ γλυκείῳ ὄρωτι ἀναμέλπων, παύτα τὰ ὄργανα ὑμνεῖ τε τὸν Κύριον:—

Μ Ἔσεσας πυρὰν εἰδωλικὴν, αἵματων ῥύμασι, Λογγῖνε παύσοφε. ἐς κατενέπρησας ξόανα, καὶ ἀνίδρυτα σεβάσματα,

τῷ

τῷ θείῳ ζήλῳ τῇ ψυχῇ ἀμαφλεγόμενος. ἐ κραυγάζωμ, πάντα τὰ ὄργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:~

Ο Ὄμματα καρδίας φωτισθεὶς, ταῖς θείαις λάμψεσι, τῶ ἀμαυρώσαντος, Ἡλίῳ πάνσοφε ἔλαμψιν, τῇ ἀχλῶ Λογγῖνε ἔλιπάς. τῆς δυσσεβείας ἐ φωτὴρ, ὤφθης φωτίζων ἡμᾶς, τὸς βοῶντας, πάντα τὰ ὄργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:~

Θεοτοκίον.

Τόματι ἐ γλώσῃ ἐ ψυχῇ, ἀνακηρύττωσε Θεογενήτειρα. Σ ἱκετεύωσε ἄχραντε, τῇ καρδίαν μȣ κατάγασον, τῷ φωτισμῷσȣ ἐ δεμνῷ, σκότος με λύσωσαι. ἐκ βοῶντα, πάντα τὰ ὄργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χ Εἶρας ἐκπετάσας Δαυὶδ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετῇ περιζωσάμενοι, οἱ ἀσεβείας ὀρᾶσαι, Παῖδες κραυγάζοντά. ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ὄργα Κυρίȣ τὸν Κύριον:~

Ὠδὴ, θ'. Λίθος ἀχειροτμητος.

Ἰ Σχύς μȣ ἐ ὕμνησις Λόγος, ὁ ἐν Σταυρῷ χεῖρας ἁπλώσας, Μάρτυς τοῖς ἀνόμοις ἐβόας, αὐτῶ τὸ πάθος τὸ παμμακάριστον, ἀξιομίζων θανάτȣ, ἐθελοσίως καθυφίσαμαι:~

Σ περικαλλὴς ἀθλοφόρε, χαριτωθεὶς Μάρτυς Λογγῖνε. ὅλος ὡραιότατος ὤφθης, καὶ τῷ ὡραίῳ Λόγῳ παρίσασαι. τὰς ἀνοιβὰς τῆ πόνωσȣ, πλȣσιωτάτως κομιζόμενος:~

Ε τὸν διαυγίᾳ φαιδρύντα, Ἥλιον ἄδυτον Λογγῖνε. καὶ μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, τὴν Οἰκȣμένην πᾶσαν φωτίζομτα. Σ τῇ ἀχλῇ σκεδάζομτα, τῆς ἀγνωσίας μακαρίζομεν:~

Ῥθης πρὸς μονὰς Οὐρανίȣς, ἐ τοῖς χοροῖς συνηριθμήθης, πάντων τῆ Ἁγίων Μαρτύρων, μεθ' ὧν Λογγῖνε Μάρτυς μνημόνȣε, τῆ ἀσεβῶς τὴν μνήμην σȣ, ἑορταζόντων παμμακάριστε:~

Θεοτοκίον.

Ω τὸς οἰκητήριον ὤφθης, τῶ ἀνεσπέρȣ Θεοτόκε. δι' ἃ οἱ ἐν σκότει ἐ σκιᾷ, τῆς ἁμαρτίας φῶς ἐθεάσαντο· διό μȣ φωταγώγησον, τὰ τῆς καρδίας αἰθητήρια:~

Ὁ Εἱρμός.

Ι Η͂θος ἀχειροτμητος ὄρȣς, ἐξαλοξάντȣσα Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωάψας τας διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ο Ῥῶν τὸν πάντων Κύριον, ἐ Θεὸν ἀφυπνȣντα, τῷ Σταυρῷ θελήματι, κλονȣμένῳ πᾶσαν, καιρῷ τῶ πάθȣς Κτίσιν, ἀθλοφόρε Λογγῖνε, σὺν τῇ λῃστῇ ἀγωμόμοι, ὡμολόγησας τῶτον, Υἱὸν Θεȣ̃. ὑπὲρ ὃ ἐ χαίρων ἐσφαγιάσθης, ἐ μὴ ὡς Μάρτυς ἄριστος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις:~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κ Ἐμῶται ἐν τῇ μήτρᾳ σȣ, ὁ πληρέστατος Λόγος. κόλπων παρθένων Ἄχραντε, ὃν ἐκτὰς ἀπορρήτως, ἐ σαρξ ὁρᾶται καὶ βρέφος, τίκτεται Θεοτόκε, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτȣε, λυτρωθῆναι κινδύνων, ἐ πειρασμῶν, ἐ πταισμάτων Δέσποινα καὶ γενέτης, τὸς ἀσεβῶς κηρύττοντας, τὴν Θεὸν σε Μητέρα:~

Μνήμη τῇ αὐτῇ, ιζ'. Τȣ Ἁγίȣ Προφήτȣ Ὡσηέ, Τȣ Ἁγίȣ Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέȣ τȣ ἐν τῇ Κρίσει.

Κ. Τȣ Προφήτȣ. Ἦχος, α'.

Παράφημοι Μαρτύρων.

Ο Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Πατρὸς, τὸ ἐκπορευόμενον· διὰ τῆς σῆς γλώττης ὥρισε, Χριστὸν τὸν μέλλοντα, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, παρουσίαν ἔσεσθαι. ἐπὶ ἀνακαινίσει τῆς κτίσεως, καὶ μὴ τὸν ἔκβασιν, θεωρȣμένου τῆ προρρήσεως, σȣ Προφήτα, τὸν μνήμονα γθραίρομεν:~

Η γνώμη πορμάνσαν τὸ πνεῦμα, ἀπὸ σȣ φιλαμάρτητε, φύσιν ἡμῶν μνησάμενος, τῆς βεβηλώσεως, ἐλυτρώσω ταύτην, σεαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, σωάψας ὑπὲρ νοῦν ἀδιάῤῥηκτον. ἐ τȣτο σύμβολον, ὁ Προφήτης σȣ γενόμενος, τὰς πνευματικὰς πόρμας, σωφρόνως ἠγάγετο:~

Προφήτα θεοπρέπισε τὰς σὰς, ῥήσεις μὴ θεώμενος. πεπληρωμένας τῇ χάριτι, καὶ πορισάμενος, τῷ Θεῷ τῆ ὅλων, ὑπὲρ

παν-

παντων πρέσβευε, τῆ πίστει ἐκτελέντων τὴν μνήμωσιν. τούτοις αἰτούμενος, τῆ πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, καὶ εἰρήνην καὶ βίου διόρθωσιν.

Ἕτερα ἅπ. τοῦ Ὁσίου, ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἀθλητήν.

ΟΙ τῶν πόνων ἱδρῶτα σὺν, τῆς ἀσκήσεως σύνδεξε, πρὸς Μαρτύρων στάδιον ἐκκαλούμενοι. πλήρη Ἀνδρέα τὴν ἔφεσιν, ἀνθρώποις ἐπεδείξω σφοδρότατα. ἀλλὰ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

ΙΌσος ἄλλος ὑπόστιμος, γεγονὼς διὰ πίστεως, οὐχ ὑπέστης θραῦσιν, ἀλλ' ὡσὶ γῆς κυλιόμενος, τῆς πίστεως σύνδεξε, ὁμαλίσας τὴν ὁδὸν, ἀνεπίβατον τεθείκας καὶ κατέστρεψας, τῆς δοκήσεως Μάκαρ Κοπρωνύμου, καὶ φαυλοτάτην ὤφθη δόξαν, σεσαθρωμένον θεμέλιον.

Ποσόλων τοῖς δόγμασι, τεθραμμένος Μακάριε, καὶ Πατέρων ἐνθέων τοῖς διδάγμασι, τὸ σαρκωθέντος ἐτίμησας, Θεὸν τὸν ὁρώμενον, ἐν συμβόλοις ἱεροῖς, καὶ σεπτοῖς καὶ μορφώμασιν. ὅθεν σύνδεξε, ὑπὲρ τούτου ἀθλήσας ἀνοσίας, ἀνεδείχθης ὁσοφότης, καὶ τῆ Μαρτύρων καλλώπισμα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τελείως Παράσχεσθε, ὑπερχόμενον μετάνοιαν, τῆ ἐμοῦ ποιήσασθαι, παραστάσεων. ἀλλ' ὡς ἐκάμε ἡ φαύλη μου, τῆ κακῶν σωτηρία. διὰ τοῦτο σοὶ βοῶ, καὶ προστίτω καὶ δέομαι, σύμε Δέσποινα. ζήλου τῆς τοιαύτης τυραννίδος, ὁδηγοῦσα πρὸς τὰ κρείττω, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνόμως ἡ κυήσασα, τὸν ἀρνίον τὸν ἄμωμον, τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐλθόντα ἆραι, πάντες τῶν Κόσμον Παράσχεσθε. οἰκείῳ σὺν αἵματι, τὸν σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ ζωῶσαν τὰ πράγματα, σύμε σύνδουλον. γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ζήλει τῶν σῶν τόκων, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. τῆς Ὀκτωήχου.

Τροπάριον, τῆ Προφήτου, ἦχος, β'.

Τὸν Προφήτην σου τὸν μνήμην Κύριε,

Καὶ τῆ Ὁσιομάρτυρος, ἦχος, δ'.

Ἐσκητικῶς προγυμναθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τοὺς μοναχοὺς τῆς δυσμενῶν παρατάξεις, τὴν παμπληθίαν ὤλεσας Παμμάκαρ τῶν Σταυρῶν· αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεκδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῆς τῆς πίστεως ξίφει. Σὺ δὲ ἀμφοῖν ἐξέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα ἀοίδιμε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτήριος πλήν. Καθίσμα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Ἁγίων, δύο. Ὁ Καθίσμα τῆ Προφήτου. ἦ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὡσηὲ μέλπω τοὺς θεοπνεύστους λόγους.

Θεοφάνους. Ὡδὴ, α'. ἦχος, α'.

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ.

Σὺ θεηγόρος ἀληθῶς, ὁ Προφήτης Ὡσηὲ· τῷ ζωοδότῃ παρεστὼς, ἐκτενῶς ἱκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων, ἅπαντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὗ τῆς ψυχῆς τὸν ὀπτικὸν, ἐκκαθάρας μολυσμοῦ, κατηξιώθης προορᾶν, τὴν μελλόντων πλάνην ὡς, καὶ προλέγειν ἀψευδῶς, ἅπερ τὰ ἐκβησόμενα.

Τῆς προνοήσεως πηγὴ, ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τὸν θεηγόρον Ὡσηὲ, προφητείας ποταμὸν, ἀνέδειξε τοῖς πᾶσι, βρύοντα τὰ θεῖα διδάγματα. Θεοτοκίον.

Ἐπιφανέντα τὸν Χριστὸν, ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς. ἐκ τῆς Αἰγύπτου προφανῶς, ὁ Πατὴρ ἐκάλεσεν. Ὡσηὲ ὡς προεῖπε, παλαιὸ θεοπτικώτατος.

Ἕτερος Κανὼν, τοῦ Ὁσίου, ἧ ἡ ἀκροστιχίς. Ἀνδρείας ὑμνῶ τὸν φορύμνυμον πόθον.

Γωσήφ. Ὡδὴ, α'. ἦχος, β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἐνδεικνύμενος τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, Πατὴρ δηλωσάμενος. τῷ λογισμῷ ἀνδρείας ὡς ἐπώνυμος, Τυραννίδα ὠμότητα, καταπάλαισας, καὶ νομίμως ἐνίκησας. ὅθεν σε συμφώνως, πίστει συνελθόντα μακαρίζομεν.

Οὗτος ὡς ἀνθραξ πυρωθεὶς, θερμηθεὶς Πνεύματος. τὸν παγετὸν τῶν παθῶν διεσκέδασας. κρυμοῖς τῶν αἱμάτων δὲ, πῦρ ἀπέσβεσας δυσσεβείας ἀλλότριον. μέγιστε Ἀνδρέα, ὁμολογητὰ θεομακάριστε.

Ἐσμὰθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, Πατὴρ ἐκ νεότητος, τὸν σὸν Σταυρὸν ἀναλαβὼν

γυ-

γηθόμενος. τότῳ ἠκολούθησας, ἁρπασάμενος, σεαυτὸν διὰ πίστεως, καὶ ὁμολογίας, ⁊ τελειοτάτης ἐμαθλήσεως:~

Θεοτοκίον.

Ἀθυμίας ὕπνῳ τὴν ψυχὴν, παύτοτε βαρύμενος, Ἁγνὴ τὴν σὴν Παρθενομήτορ ἅλωσιν, προσρέχω αὐτίληψιν. πρὸς ἐλπήγορσιν, μεταμοίας διέγειρον τῆς αἰωμιζύσης, τότε ῥυομένην με κολάσεως:~

Ὠδὴ, γ'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Τήσει θεοπρεπεῖ, ⁊ διδαγμένος τας θείας ἐκφαντορίας. ἐθμῶν τὴν κλῆσιν, σαφῶς προηγόρευσας Προφῆτα, Πνεύματι Ἁγίῳ τυπύμενος:~

Σόμενα προορᾷν, ὡς ἐμεσῶτα Θεόφρον ἠξιωμένος. τῇ Ἰουδαίων, σαφῶς τὴν ἀπόπτωσιν προεῖπας, ⁊ τῇ μομικῶν τὴν διάβασιν:~

Τρῶσαι τὸν Ἰσραὴλ, ὄκ ἐν πολέμῳ Σ τόξῳ ⁊ παμοπλίᾳ. ἀλλ' ἐν Κυρίῳ Θεῷ παντοκράτορι προέφης, σαρκωσιν τῶν Λόγου σημαίνων ἡμῖν:~ Θεοτοκίον.

Ἀρδεύνε χαῖρε Σεμνὴ, ἡ συλλαβοῦσα τὸν Λόγον σωματωθέντα. τὸν τῷ ἰδίῳ ἡμᾶς λυτρωσάμενον ἐκ πλανης, Αἵματι Ἁγίῳ καὶ σώματι:~

Ἄλλος. Ἐμπέτρα με τῆς πίστεως.

Ῥείσας τῶν μοῦς σου τὰς βάσεις Πάτορ, ἐμ πέτρᾳ τῆς ἀγάπης Χριστὸ δὸ ὅλως. προσωμάσεσι σεσάλευσαι ἁμαρτίαις, βοῶν τῷ Κτίσῃσου, σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ⁊ ὄκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε:~

Ἄσεις ⁊ πρὸ τέλους ⁊ μετὰ τέλος, πηγάζων βοηθεῖς τὰς ἐν ἀθενείαις. ⁊ πράγματα ἀκάθαρτα ἀπελαύνεις, Ἀνδρέα Ὅσιε, βοῶν τῷ Κτίσῃσου, ὡς ὄκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε:~

Σκήσεως τοῖς δάκρυσι λελουμένος, ἐν αἵμασι Μαρτύρων ἐκαλλωπίσθης. Σ ὅλος ὡραιότατος δεδειγμένος, βοῶν αὐέδραμόν, πρὸς τὸν ποθούμενον, ὡς ὄκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀρχὰς ἐν ὁμοιώματι γεγονότα, Παῖδος τὸν ὁμοούσιον Θεὸν Λόγον. ἐκύησας Παμάμωμε ὑπὲρ λόγον, Παρθένος μείνασα, μετὰ τὴν κύησιν, διὰ τοῦτο πίστει σε μακαρίζομεν:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἀνεῴχθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ φάλλειν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ⁊ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε:~

Πλ. δ. ἦχος, ἀ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πέκλινας τὸ οὖς, τῷ λαλοῦντι Προφῆτα. ⁊ παύτων μυηθεὶς, τῆς μελλόντων τὴν γνῶσιν. Χριστὸν προεσήμανας παρουσίαν τὴν σὴν θεόν. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντά σε, τὸν Λυτρωτὴν ἀνυμνοῦμεν, τὸν σὲ μεγαλυνάντα:~

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. ἦχος, πλ. δ.

Τὴν σοφίαν ⁊ Λόγον

Ἑρμηνεύμως Ἀνδρέα ὡς ἀληθῶς, κρατυνόμενος πίστει τῇ ἀσεβεῖ. Μαρτυς ἀξιάγαστε, ὡς Χριστῷ συνεπόμενος. Μομασῶν τὰς χορείας, ἐφαίδρυνας πράξεσι. ⁊ Ὁσίων τῆς δόξης, ἐδείχθης ἐφάμιλλος. ὅθεν Σ Μαρτύρων, ὑπελθὼν τὰς ἀγῶνας, γενναίως ἐνήθλησας, καὶ μιμήμως ἠείσθυσας, Πρωτοκλήτου συνάμυμε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι:~

Θεοτοκίον.

Ογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν. ⁊ σύνωμ κραυγάζωσοι, ἐκ καρδίας Παμάκαρ ἐβόησα σοι· ἐν ἐμοὶ θαυμάσωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος. ⁊ τῆς σῆς ἀπωλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος. ⁊ τῆς οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον, ⁊ δός μοι μεταμοίαν, ⁊ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· πρόσβαλε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀθελκόμενον Λόγε ἐν τῷ σταυρῷ, ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων γνώμῃ σκαιᾷ. ὁρῶσα ἡ Μήτηρ σου ⁊ δακρύσασα ἔλεγε. ⁊ κοπτομένη σπλάγχνα, ἐθρήνει κραυγάζουσα· καὶ σπαραττομένη καρδίας, ἐβόα στενάζουσα· οἴμοι τῇ τεκούσῃ, Θεὲ ὑπομάραγθε. πῶς μὲν θέλω ὑφίσασαι, τῶν προσώπου ῥαπίσματα. πῶς δὲ πάλιν ἐμπτύσματα, καὶ τὸν ἄδικον θανάτου. φεῦ μοι τῇ τεκούσῃ Τέκνον, σταυρῷ ὁρώσησε, ἥλοις πηγνύ-

Δημόσιο Κεντρικό Αρχείο

γνύμφον. ὃς γὰρ πάρεις ὁ φύσει, ὑπάρχων φιλάνθρωπος·

Ὠδὴ δ. Κατενόησα παντοδύναμε.

Σὲ τὸ θεοπτικώτατον, ὄμμα τῆς Ἐκκλησίας, κηρδωΐοις σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε·

Ὁ λαμπρότατον καὶ φορητότατον, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, πανάβρωτε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε·

Κειμένῳ πάντων περιστάμενος, ὡς σύνθεος Προφήτης, παθῶν με ῥῦσαι ταῖς ἱκεσίαις σου· Θεοτοκίον.

Πορφύρεον νάκας Ἀειπάρθενε, τῆς Ἀγγέλων τὰς τάξεις, τὸν Κτίστην τούτων κυοφορήσασα·

Ἄλλος. Ἐλεύθας ἐκ Παρθένου.

Πάνσοος, γεγονὼς τῆς Χριστοῦ διατάξεως, τὸ τούτου ὁμοίωμα, Πάτερ σεπτῶς προσεκύνησας. ὅθεν ὁ παράνομος, σὲ πολυτρόποις αἰκίαις ἐθαμάτωσεν·

Τείμιος, ἀρετῆς ἀνδρία γενόμενος, ἐν τάφῳ μὲν κείμενος, ἀνωδιάζεις τὰ πρόσωπα. τῆς προστελαζόμενοί σοι, ἐν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ Πάτερ Ὅσιε·

Οσίησας τὰ, Μακάριε τὸν παγκάκιστον Ὅσιε. ἀθλίως τὴν αἵρεσιν ἐν παῤῥησίᾳ διήλεγξας. πρόμαχος γενόμενος, τῆς ὀρθοδόξων ἀνδρῶν ἀξιάγασε. Θεοτ.

Σὺ εὔφορον, ἐγεώργησας χάριτος ἄσταχυν. τὸν φέροντα ἅπαντας, τοὺς ὀρθοδόξως τιμῶντάς σε. Δέσποινα παντύμνητε, τὸν ἐκ τῆς σῆς σαρκωθέντα μήτρας Κύριον·

Ὠδὴ ε. Ἐκ νυκτὸς ὀρθριζόντων.

Ὑμπαθῶς κινούμενος ἐδίδαξας ἡμᾶς, τὴν τοῦ Θεοῦ μακροθυμον, ἀπολαγχνίαν ἐν χρηστότητα. δι' ἧς φείδεται πάντων, Προφῆτα θεσπέσιε·

Ἁματώσας θάνατον αἰσχύνη ὁ Χριστὸς, ὡς ἠσφήσω πρόῤῥησις, Θεοφάντορ προεμήνυσε. Σὺν ὧν ταῖς ἐν ᾅδου ψυχαῖς ἐδωρήσατο·

Κυθοῦ παιδεύματος, Προφῆτα Ὅσιε. προσευχαῖς ἐξάρπασον παῤῥησίαν ἀκατάσχετον. πρὸς Χριστὸν κεκτημένος, Θεόφρον παμόλβιε. Θεοτ.

Τῶν ὅλων Κύριος ἐν πάντων Βασιλεύς, ὁ τῷ Πατρὶ συναπάρχος, ἐκ τοῦ χοὸς ὃν γέγονε. Θεοτόκε Παρθένε, καὶ σαρξ ἐνηνθρώπησεν·

Ἄλλος. Ὁ τῶν φωτισμός.

Ὁ μὲν σκοτασμὸν, βδελυξάμενος Πάτερ τῆς ἁμαρτίας. ὅλος ἀπαλάμφεις τῆς ἀπαθείας φῶς καθορᾶσθαι. ἐν φωτίζεις τοὺς πίστει, προσιόντας τῷ θείῳ τάφῳ σου, ταῖς τοῦ ἰαμάτων αὐγαῖς, θείᾳ χάριτι·

Ὅλος Θεοῦ, καταγώγιον ὤφθης, καλῶς βιώσας. ἐν γενναιοφρόνως ἀθλήσας Πάτερ. καὶ νῦν ἐν τάφῳ, κατακείμενος μένεις, σῶος Μάκαρ ἐν ἀδιάλυτος. παντὸν διαλύων, πίστων τὰ μυστήρια·

Ἐμπνικῶς, ἀειᾴδουσα Παμμάκαρ καὶ δαιμόνων, ἐν καὶ ἀνθρώπων αἱρετιζόντων. αἰωνιζόσης, ἠξιώθης ἀνθρείας· Σ' σεφανοῦν Ἀνδρέα ὕμνοις, μετὰ πόθου πάντων, πίστει μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἔρεις Χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις ἀῤῥήτῳ κυοφορίᾳ. ἐναγκαλιζόμενον τὰς κακίας, καθυπαχθέντας. ἐν τῷ πλάνῳ ἀθλίως, δηλοθέντας Κόρη παντύμνητε. ὅθεν ὡς Θεὸν σε Μητέρα δοξάζομεν·

Ὠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Ροδεπτείζων τὰ μέλλοντα, Ὅσιε Πανμακάριστε. τὴν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Λόγου, ἐδήλωσας κάθοδον.

Ἐκρωθέντας τοῖς πταίσμασιν, ἡ ζωὴ ἡ ἀθανάτος. ἐκ τῆς κενεώνων τοῦ ᾅδου, ὡς ἔφης ἀνήγαγεν·

Ομικῶν τὴν αἵρεσιν, Ἰουδαίων τὴν ἔκπτωσιν. ἐν τῆς ἐθνῶν τὴν πάσιν, Προφῆτα ἐδήλωσας· Θεοτοκίον.

Κατρός σε ἀπέτεκε, Θεὸς Λόγος Παμάκαρε. σαρκὶ δι' ἡμᾶς ἀπορῥήτως, φορέσας ὡς εὔσπλαγχνος·

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐνφρανθῆσε ὁ νόμος ἔθετο, ὑπὸ τοῦ Δεσπότου Ἀνδρέα φρονούμενον. καὶ τὸ αὐτοῦ φιλάττοντα, ἀπαράβατον θέλημα·

Ἡγνισμένης σαρκὸς ἐκ ἐφόρτισας, ταῖς κατατομαῖς τῆς μαγίγων Μακάριε. ἀλλ' ὥσπερ ἄλλος πάσχοντος, ἑκατόρρεις ἐν θέως ῥωννύμενος·

Σὺ πολύτιμος ὄλβος κρυπτόμενος, Πάτερ φανερῶσαι ὑπ' ὄψεσι κείμενος. τῆς ἀνε-

ἀσεβῶν ἐ θαύμασι, παύτας καταπλητίζεις τὰς τιμῶντάς σε:~ Θεοτοκίον.

Ν Ὁρᾷς σε λυχνίαν προέβλεπε, πάλαι ὁ Προφήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον, Χριστὸν Ἀγνὴ βαστάζουσα. δι' ὃν παύτων ἡμεῖς ἐφωτίσθημεν:~ Ὁ Εἱρμός.

Ν Ἀνύσω ὡταισμάτων κυκλύμενος, τὴν ἀμεξιχμίαστον τῆς ἀσωτογαγχμίας σε, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε:~

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Ὁρτάζει σήμερον, ἡ βασιλεύουσα πόλις, ἑορτὴν ὑπερλαμπρον, τῆς φωτοφόρου σε μνήμης. ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν ἐ χώραν. χαίρει γὰρ ὡς κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολύαθλόν σε σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ:~

Ὁ Οἶκος.

Ε Ντὶ ὅπλων Σταυροῦ ἀράμενος παμένδοξε. αὐτὶ θώρακος δέ, τὴν πίστιν ἐνδυσάμενος. πρὸς πάλην ἐξῆλθες, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐ ὁρωμένων Μάρτυς αὐτόκλητος. ἐ τούτων κατέβαλας τὰς παρατάξεις θείῳ Πνεύματος. ὃν ἐμφορηθεὶς πλουσίως Ὅσιε, καί μοι παράσχου βραχεῖαν χάριν, φωταγωγοῦσαν μου τὸν νοῦν, ἀξίως τὴν ὑμνῆσαι τοὺς γενναίους ἀγῶνας, ὀρθοδοξίας φωστήρ:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιζ'. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ.

Ἦ. Θεὸν τυποῖς μητέρα γῆς πορνεύριας, Πόρνη σωαφθεὶς, ὃν Προφήτα μυῶν βλέπεις.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ὡσηὲ μέχρι τριετίζον.

Σ Ἐρμιωνεύεται σωζόμενος, ἡ φύλαξ, ἡ σκιάζων. ἔτος ἰῶ Τιὸς Βενρεὶ ἐκ Γαλεμὼθ, φυλῆς Ἰσάχαρ. ἐ πολλὰ προφητεύσας κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπέθανε, Σ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. ἐ ἔδωκε τέρας ἥξειν τὸν Κύριον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐ ἀνθρώποις σωσαμενος ραφῶναι, ὅτε δύει ὁ Ἥλιος ἐν Σιλὼμ, μεριθῇ εἰς δύο μόρη. Σ γενήσονται δώδεκα δρυμὸν ἀκολουθοῦσαι, ἐ ἐπακούσεται τῷ ἐπὶ γῆς φανερωθέντι Θεῷ, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Ἅ. Ἀμφοῖν ποδῶν σῶν Ἀνδρέα τμηθεὶς ἄνα,

Ἀθλήσεως σῆς ἐκπεραίρεις τὸν δρόμον.

Τ ετος ὁ Μακάριος καὶ πατὴρ ἡμῶν Ἀνδρέας, γύμνημα ἐ θρέμμα γέγονε τῆς ἀνομωτάτης τῶν πόλεων Κρήτης. γονέων εὐσεβῶν ἐ φιλαρέτων. καλῶς δὲ ἀνήγετο ἐν αὐτῇ. ἐ διάπυρος τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν, κατέχη ὀργάτης. Ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, ὡρῶν τὸ τοῦ Θεοῦ ποίμνιον λυμαινόμενον ὑπὸ τῆς τῶν εἰκονομάχων αἱρέσεως, ἤγων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Τυράννου τῆς συμμορίας αὐτοῦ. ἐλθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει, παῤῥησιάζεται τὴν ἀλήθειαν ἐ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ ἀπτοήτως ἐλέγχει. ὁ δὲ τὴν παῤῥησίαν οὐκ ἐνεγκὼν, ἐγκόπτει αὐτίκα λέγοντι τῷ γενναίῳ, καὶ συλλαβὼν αὐτὸν τοῖς παρεστῶσι διακελεύεται. ἔνθεν δὲ ἄρα φονώσαις χερσὶ καὶ βαρείαις αὐθις ἐφορμήσαντα. οἱ μὲν, αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ τῶν χειρῶν λαβόμενοι, ἄλλοι τῆς ἐπωμίδος, τοῦ χιτωνίσκου τε. ἕτεροι ὑβριστικῶς μάλα, ἐ ὅπως μὴ μάλιστα τῷ κελεύσαντι χαρίσωνται, πρὸς τὴν γῆν καταβάλλουσι τὸν τοῦ διαύγειαν ὑψηλόν. καὶ ὁ πρότερον μεθίεσαν ἕλκοντα, ἕως αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς, μετὰ τὸ ἀνύσθαι ἀποχρώντως τὴν παῤῥησίαν τοῦ ἀθλητοῦ, ἀνεθῆναι τοῦτον ἐκέλευσε. τοῦ δὲ Ἁγίου πολλὰ μὲν ἐ ἄλλα διεξιόντος τῷ Βασιλεῖ περὶ τῆς Ἁγίων Εἰκόνων, καὶ ὅτι οἱ εἰς τὰς βασιλικὰς στέγας ἐξυβρικότα προσιόντος, ὦ Βασιλεῦ, ὡς εἰς αὐτὰς ὑμᾶς παροικήσαντας, ἐχάταις περιβάλλετε τιμωρίαις. πόσης ἀπειλῆς θείκης ἂν μεθέξει γενήσεσθε, οἱ κατὰ τῆς Εἰκόνος τοῦ Θεοῦ συβρίζοντα; λίαν ἐκκαυθεὶς ὁ Τύραννος, γυμνωθῆναι τὸν Ἅγιον κελεύει. καὶ χοιρίοις διαταθέντα, σφοδρῶς μαστίζεσθαι. οὗ γενομένου, τὸ ὑποκείμενον ἔδαφος τοῖς ἐξ αὐτοῦ ῥύαξι τοῦ αἵματος ἐφοινίσσετο. ἀνεθεὶς δὲ καὶ μήτε δωρεαῖς ἢ ἀπειλαῖς ἐνδοὺς ὁ γενναῖος, λίαν ὡμῶς καὶ αὖθις αἰκίζεται. καὶ τὰς πλευρὰς διορύττεται, καὶ τὸ

σῶμα

σόμα λίθοις θλᾶται. ἐ τῇ φυλακῇ παραπέμπεται. ἔνθ' ὄντι δ τῇ ἑξῆς παραστὰς τὸν Ἅγιον, ἐπεὶ αὐτολμότερον ἐθεᾶτο, ταῖς μάστιξι καὶ αὖθις ἐκέλευε παίειν. ὃ γενομένου, κατεξέοντο μὲν αὐτοῦ αἱ σάρκες, ἐ διωρύττοντο ταῖς πληγαῖς, ἐ τὰ πλείω τῶν σαρκῶν ὑφηροῦντο. τέλος δὲ χοιμίοις τὰς μακαρίους δεθεὶς πόδας, ἅμα τῷ ἐδάφει κ' πάσης ἔλκεται τῆς λεωφόρου, εἰς τὸν τῶν κακούργων τόπον ῥίπτειν τῶν ἑλκόντων ἐπειγομένων. ὕστερον δὲ τῆς Μάρτυρος ἑλκομένης, ἰχθύας ἄρτι τὶς τῆς θαλάσσης ζωγρήσας, τοὺς μὲν ὠμοὺς τῇ ἀγορᾷ προθεὶς, αὐτὸς δὲ ὑποτίμως κιμηθεὶς δαίμονος, ἐ κοπίδα μακελλικὴν ἐκεῖθεν ἁρπάσας, θατέρου ποδὸς τῆς ἱερᾶς σώματος μέσον κατενεγκών, ἔσηκέτε τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τῷ Μάρτυρι, ἐ πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μοναὶς παραπέμπει. τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, εἰς τὸν τῶν κακούργων ἀποῤῥίπτεται τόπον. ἁγιασθὲν δὲ τῶν ἐκεῖσε σωμάτων ὑπάρχον μέχρι πολλοῦ, δώδεκά τινες ἄνδρες δαίμοσι κάτοχοι, ἐκ διαφόρων τόπων τῆς Πόλεως ὡς ἐκ σωθήματος ἀπελθόντες, εὗρον τὸ σῶμα ἀνεπιμέλητον, ἐ ἀτίμως κείμενον τὸ κομιδῇ τίμιον. οἵτινες τοῦτο προσλαύσαντες, τῷ ἴασιν ἐρύγησαν αὐθωρὸν, μισθὸν τῆς ἀνέσεως, τῷ θεραπείαν δεξάμενοι. καὶ τοῦτο λαβόντες, ἐν ἱερῷ τόπῳ, ᾧ Κείσις τὸ ὄνομα, καταθάπτουσιν, εἰς δόξαν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀναστασὶς τοῦ τιμίου Λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἐ δικαίου Λαζάρου.

ᾗ. Ἄνοιξα Χριστῷ τῷ φίλῳ πόλις πύλας,
Λάζαρε δεῦρο χρῃζομένῳ λέγει.

Μακάριος ἐ ἀοίδιμος ἐν Βασιλεῦσι πιστότατος Λέων, ζήλῳ θείῳ κινηθεὶς ὡς πρὸ ἔντιμος ἐπιπνοίας, πρῶτον μὲν Ναὸν δειμάμενος κάλλιστον τῷ Δικαίῳ· εἶτ' ταῦτα ἀποστείλας ἐν τῇ νήσῳ Κύπρου, εὗρε τὸ Ἅγιον ἐκείνου λείψανον ἐν τῇ Κυτιαίων Πόλει, ὑπὸ γῆν κείμενον, χιλιοστὰ χα παρωχηκότος χρόνου, ἐν μαρμαρίνῳ λάρνακι. ἐν ᾗ ἐγκόλαπτα γράμματα ἑτρόγλωσσα, Λάζαρος ὁ τετράημερος καὶ φίλος Χριστοῦ. αὐτίκα ἔνθεν ἁραμένος τὸν τίμιον θησαυρὸν, ἐ ἀργυρᾷ σορῷ ἐνθέμενος, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπέθετο·

ᾗ. Εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ τιμίου Λειψάνου.

Κρύπτουσα μεκρὸν Λαζάρου Ῥώμη μέα,
Ἄλλη παρ' ἡμῖν δέκνυται Βηθανία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σωσταδέλφων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, ἐ Δαμιανοῦ, Λεοντίου, Ἀνθίμου, ἐ Εὐτροπίου.

ᾗ. Ἐκ τοῦ γένους Ἄραβας, ἐκ δὲ τοῦ ξίφους
Θείους ἀεθλητὰς οἶδα τοὺς Ἀναργύρους.
Λεοντίου τμηθέντος ὤλετο πλάσμος
Λεοντομύρμηξ, ὡς Γῶβ βίβλος λέγει.
Ἄνθιμος Εὐτρόπιος ἐκτετμημένοι
Ἀνθοῦσι λαμπρὸν, καὶ παναὐτρεπὲς μάλα.

Ῥεῖς εἰσιν αἱ συζυγίαι τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ ἐ Δαμιανοῦ· ἀμφοτέρων τοῖς αὐτοῖς ὁμόμασι καλυμένων, ἐ τῇ ἰατρικῇ τέχνῃ μετερχομένων, καὶ τῇ προσηγορίᾳ τῆς ἀναργυρίας ἐχόντων. οἱ μὲν γὰρ ὑπῆρχον Υἱοὶ Θεοδότης γυναικὸς ἁγίας καὶ πιστῆς. οἵτινες ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθησαν, ἐ κατετέθησαν ἐν τόπῳ καλυμένῳ Φορεμαῖ. οἱ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ διῆγον ἔχοντες διδάσκαλον φθορέα. ὃς μετὰ δόλου ἀναγαγὼν αὐτοὺς εἰς ὄρος, ὡς δῆθεν βοτάνας συλλέξοντας, λίθοις φονεύει. οἱ δὲ, ὧν καὶ ἡ παροῦσα μνήμη, ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἀραβίας, τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ ὄντες. διήρχοντο δὲ κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἀναργύρως τοὺς ἀσθενοῦντας θεραπεύοντες, ἐ προφάσει τῆς τέχνης, τὸν Χριστὸν καταγγέλλοντες. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, παρεγένοντο ἐν Αἰγαῖς, πόλει τῆς Λυκίας· καὶ παραστάντες Λυσίᾳ τῷ Ἡγεμόνι, ἐ τυφθέντες ἀνηλεῶς καὶ ἀπανθρώπως, τῷ τῆς θαλάσσης βυθῷ ἀποῤῥίπτονται. περισωθέντες δὲ θείᾳ ῥοπῇ, ἐ ἅμα τῇ ξηρᾷ ἀνεθέντες, αὖθις ἐν καμίνῳ πυρὸς ἀποῤῥίπτονται. ἐ ἀβλαβεῖς διαφυλαχθέντες, σταυρῷ ἀνατίθενται. ἐ τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, οἱ Μακάριοι ἕξ τοι πανάδελφοι.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου, Ϛ Δαρείας.

ᾱ. Κἂν ἐμπέσωσι ζῶντας εἰσδιώκτας βόθρου,
Ζῶσι Χρύσανθος ἐν Πόλῳ, Ϛ Δαρεία.

Τ῾ τοι ὑπῆρχον Θεῶ Νουμεριανοῦ Βασιλέως. ὧ δὲ ὁ μὲν Χρύσανθος, Υἱὸς ἄρχοντος Ῥωμαίων συγκλητικῶ. ὁ γίμεται Χριστιανὸς παράτιμος Ἐπισκόπου ἐν φυλακῇ κρυπτομένω. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὁ Πατὴρ αὐτοῦ, ἐγκλείει αὐτὸν εἰς σκοτεινὸν φυλακὸν, καὶ καταδικάζει λιμῷ, εἶτα καταναγκάζει λαβεῖν γυναῖκα· καὶ δίδωσιν αὐτῷ Δαρείαν τιν᾽ φιλόσοφον, ἧσαν ἐξ Ἀθηνῶν. ὁ δὲ Ἅγιος ἰδὼν αὐτὸν, ἐχρήσατο ὡς ἀδελφῇ. Ϛ συνεβουλάσαντο μεῖναι παρθένοι ἕως θανάτου. εἶτα ἐβαπτίθη καὶ αὐτή. καὶ ἐδίδασκον ἀμφότεροι τὸν λαὸν περὶ ἀληθείας Ϛ σωφροσύνης. ἠγανάκτησαν δὲ οἱ Ἕλληνες, ὅτι τὰς γυναῖκας αὐτῶν πείθουσι καταλιμπάνειν αὐτοὺς, ἐ μηκέτι ἄδεσθαι τῷ Χριστῷ· Ϛ διέβαλλον αὐτοὺς τῷ Ἐπάρχῳ. Ϛ παραδίδονται τῷ τριβούνῳ Κλαυδίῳ· Ϛ ἄγονται ἔξω τῆς πόλεως. Ϛ βασανίζονται διαφόρως. εἶτα εἰς βόθρον βορβορώδη ἐμβάλλονται ἀμφότεροι. ἐ καταχωσθέντες, Ϛ καταπατηθέντες, τελειοῦνται·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κλαυδίου τοῦ Τριβούνου, τοῦ τιμωρήσαντος τοὺς Ἁγίους. ἐ τῆς Ἁγίας Ἱλαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

ᾱ. Σιγῶν θάλασσαν Κλαύδιος τιν᾽ τῆς πλαγῆς,
Ἔμβολον θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάγιον.
Ἱλαρία τιμηθεῖσα τιν᾽ κάρα ξίφει,
Θεοῦ πρόσωπον ἱλαρώτατον βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίων Μαρτύρων καὶ παίδων αὐτῆς Μαύρου, καὶ Ἰάσωνος.

ᾱ. Σὺν αὐταδέλφῳ τέμνεται Μαύρῳ κάρα,
Ἀδελφὰ τούτῳ συμφρονήσας Ἰάσων.

Ἅγιος Κλαύδιος ὅτος, παραλαβὼν ἀπὸ τοῦ Ἐπάρχου Κελλερίνου ἐκ τῆς Βασιλείας Νουμεριανοῦ, τιμωρήσασθαι Χρύσανθον καὶ Δαρείαν, ὡς εἶδε τὸν Ἅγιον Χρύσανθον ἀπὸ τῆς δημίων αἰκιζόμενον διὰ ῥάβδων ἀκανθίνων, καὶ τοὺς μὲν δημίους ἀτομένους, αὐτὸν δὲ ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πάσχοντα, καὶ μὴ ἴχνος μωλώπων ἔχοντα τοῦ σώματος· γνοὺς, ὅτι τὸ ὑπεράνθρωπον τοῦ θαύματος, ἐκ θείας δυνάμεως πάντως δυνάμεως, προσέπεσε τοῖς ποσὶ τοῦ Ἁγίου, ζητῶν συμπάθειαν. καὶ αὖθις ὑπὸ τοῦ Ἁγίου κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη, αὐτός τε ὁ Κλαύδιος Τριβοῦνος, καὶ Ἱλαρία ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Ϛ οἱ δύο Υἱοὶ αὐτῶν, καὶ πάντες οἱ φίλοι αὐτῶν, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ. ὡσαύτως καὶ οἱ στρατιῶται μετὰ πάντων τῶν οἰκείων αὐτῶν. ἀλλ᾽ ὁ Βασιλεὺς Νουμεριανὸς ταῦτα μαθὼν, ἐκέλευσε, λίθον μὲν δεθῆναι ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ τοῦ Τριβούνου, ἐ τῇ θαλάσσῃ ῥιφθῆναι. πάντας δὲ τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε. ἐ τὸν μὲν βουλόμενον ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, κεφαλικῇ ἀποκεῖσθαι τιμωρίᾳ ἐν θεάτρῳ. καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Κλαύδιος ἐν τῇ θαλάσσῃ ῥιφθεὶς, τὸ τέλος τοῦ Μαρτυρίου ἐδέξατο. οἱ δὲ τούτου Υἱοὶ, καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες οἱ τὸ Ἅγιον δεξάμενοι Βάπτισμα, δραμόντες χωρὶς τινὸς ἐπερωτήσεως, καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἀπετμήθησαν τὰς αὐτῶν κεφαλάς. ὧ δὲ πάλαιον ἀγχοῦ τῆς τοῦ Ἁγίου αἱμορρόου, ὅπου οἱ Χριστιανοὶ ἀκαθάρτους, ἐν τούτῳ κατέθεντο τὰ τούτων Ἅγια σώματα. ἡ δὲ Ἱλαρία ἰδίως ἐνεπέθετο τὰ σώματα τῶν Υἱῶν αὐτῆς. καὶ συχνάζουσα προσήδρευε τῷ τάφῳ. κρατηθεῖσα δὲ καὶ αὖθις, καθείλκετο βιαίως. ἐπεὶ δὲ διὰ παρακλήσεως, μικρὸν ἀφήθη παρὰ τοῦ καθελόντος, τὰς χεῖρας εἰς Οὐρανοὺς ἄρασα, ἐ προσεύξαμένη, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ. ὅπου ἰδόντες οἱ δήμιοι ἐξεπλάγησαν. κἀκεῖθεν ὑπεχώρησαν. δύο δὲ παιδίσκαι μαθοῦσαι τὸν θάνατον τῆς Κυρίας αὐτῶν, ἔθαψαν Ϛ ταύτην πλησίον τῶν Υἱῶν αὐτῆς, εἰς δόξαν Θεοῦ. ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα τιμὴ Ϛ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω,'δὴ, ζ'. Α'βραμιαῖοι Παῖδες
εἰ καμίνῳ.

Ψ 'Πρφυεῖ φωτισμῷ, Ω'σηὲ τὸν μὲν φωτιζόμενος. τῇ μελλόντων Μάκαρ τιὼ γνώσιν ἐπλούτισας, τῷ Δεσπότῃ κραυγάζωμ. ἀ'λογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γ Τ' ὰμ χορσὶ Προφητῶν, ὡμοιώθης πληθύμας ἀθαμάτε. τας ὁράσεις Σῶτερ, ποικίλως μορφούμενος, τοῖς σοὶ πίστει βοῶσιν. ἀ'λογητὸς ὁ Θεός:~

Μ Οὗ Γ'σραὴλ σὺ πηγὴ, σωτηρίας προχέουσα μάματα· ποταμοὶ εἰρήνης, Χριστὸν προκηρύττουσα, Ω'σηὲ ᾧ βοῶμεν. ἀ'λογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Θεοτοκίον.

Ο 'Ε'ξ αἱμάτων Παρθένε, αἱμαλάμφας ἐκ σοῦ σεσωμάπται, Θεομήτορ Κόρη, δι' ἄφατον ἔλεος. ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν. ἀ'λογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Α'λλος. Α'μτίθεον πρόσαγμα.

Ψ 'Τόμενα κύματα τῆς πομηρίας, τὸν μὲν ἐκ ἐσάλευσαν, τὸν σὸν Α'μδρέα Ο'σιε. εἰ πέρας τῆς γνώσεως, Χριστῷ ἱσάμενος. ὅθεν πᾶσιν ἄκλυστος λιμὴν, χειμαζομένοις σαφῶς γεγένησαι:~

Ε Ωραῖς συζητήσεσιν ὁ δολιόφρων, τὸν μὲν σκοτιζόμενος, συλῆσαι ἐπειρᾶτο, δογμάτων λαμπρότησι καλλωπιζόμενον· ὤφλησε δὲ γέλωτα Σοφὲ, πληθεὶς αἰσχύνης τῇ παρουσίᾳ σου:~

Ο 'Νέσσου ταῖς μάσεσι, ταῖς θειοτάταις, καθωραϊζόμενος Α'μδρέα ἀξιάγασε, ἀσφαλῆ ὁλόφωτον, πᾶσι σε ἔδειξε. θαύμασιν ἑκάστοτε πιστοὺς, φωταγωγοῦντα ἀμώμητάς σε:~

Θεοτοκίον.

Ε Λὸς ἐλλημάτισας, Θεοῦ τὸ ζῶντος, εἰ ᾧ τιὼ κατοίκησιν ἀῤῥήτως ἐποιήσατο, Παρθένε Παμύμητε, ὁ Οὐρανὸς κατοικῶν. Σ δι' ἀγαθότητα πολλὴ, βροτὸς γενέσθαι καταδεξάμενος:~

Ω,'δὴ, ή. Τὸν εὐφλογὶ πυρός.

Ψ 'Πῦρ καταλήψιν, ἡ Προφήταις δοθεῖσα, παρὰ τῆς θείας δωρεᾶς προγνωστικὴ ἐνόργεια, ἐ μελλόντων γνῶσις, ὑμνεῖτε Κύριον, ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς:~

Γ Τόμα θεόπνευστον, κεχτημένος ἐ γλῶσσαν, θεηφορῆσαν Ω'σηέ. θεοσεβείας αἴγλη, φωταγωγοῦσα μέλπεις, ὑμνεῖτε Κύριον, ἐ ὑπερυψοῦτε:~

Μ Αμπρῷ κηρύγματι, θεηγόρε Πσοφῆτα. τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, τοῖς ἐπὶ γῆς προέφης, τιὼ γνώσιν τῶν μελλόντων, ὑμνεῖτε Κύριον, ἐ ὑπερυψοῦτε:~

Θεοτοκίον.

Ο 'Σωαΐδιος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς Λόγος, ἐκ τῆς Α'γίας σου γαστρὸς, σωματωθεὶς ἐπέφανεν, Α'γνὴ τοῖς βοῶσιν, ὑμνεῖτε Κύριον.

Α'λλος. Κάμινος ποτέ.

Π Α'θη τῆς σαρκὸς Σοφὲ προθαματώσας. ἀσκητικοῖς ἐπ' ἀγωνίσμασιν, ἤθλησας σφοδρότατα. τοῦ Σωτῆρος τὸ ὁμοίωμα, ἐ τῆς Παρθένου παμτοτε, Ο'σιε τῶν Α'γίων, τιμητικῶς ἀναζόμενος:~

Ο Ι' μαιωδῶς καὶ Χριστοῦ λυτῆρά σου θῆρες, ὡς ἄγριοι ἐπέθεντο, Πάτερ θαματῶσαί σε. ὅθεν σύρομτες ἐ παίομτες, ἀπέῤῥιψαν εἰς βάραθρα, Μάρτυρα ἀληθείας, σε προφανῶς ὀργαζόμενοι:~

Θ Αύμασι πιστὸς, ὡς μάμασιν ἀρδαύεις. Σ φυγαδαύεις Παμμακάριστε, πομηρίας πνεύματα, Σ καθαίρεις ἀῤῥωστήματα. τιὼ χάριν τῆς ἰάσεως, ἄνωθεν δεδεγμένος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν:~

Θεοτοκίον.

Ω "Φθης Οὐρανῶν, Παρθένε πλατυτέρα, Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου χωρήσασα, τὸν πᾶσιν ἀχώρητον. ὃν ἱκέτευε λυτρώσασθαι, ἐ μοχθείας Α'χραντε, Δέσποινα ψυχοφθόρους, τοὺς ἀσεβῶς ἀμυμήτας σε:~

Ο' Εἱρμός.

Κ Α'μιμος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλομτας. ἀ'λογεῖτε πάντα τὰ ὄργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ω,'δὴ, θ'. Χαίροις τὸ τῆς παρθενίας.

Ε 'ρας ὡς Προφήτης εἴληφας, Ω'σηὲ δεξάμενος, σέφανον ἀπρεπείας, τῷ Θεῷ παμμακάριστε:~

Ο 'Λῳ τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ Χριστῷ παμάριστε, δίδου ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῷ τὸν ὑμνοῦντί σε:~

Υ 'Μνος σοὶ Α'γγέλων τάγμασιν, Ω'σηὲ παρέσχηκας, τὸν Δεσπότιν γεραίρων, ζήσας πολιτείαν ἰσάγγελον:~

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ὡσαι βεληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ Σωτὴρ
καὶ Δεσπότης, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, σάρ-
κα τιμὴ ἡμῶν ἐνεδύσατο:~

Ἄλος. Ἀρχὴ Γενικήτορος.

Ἀν Πάτερ Ὅσιε τὸν δρόμον σου ἐτέλεσας.
τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τηρήσας ἄμωμον. δι'
ἧς ἐμαθήτευσας μιμήτως, σέφος διπλοῦν,
ἄνωθεν ἐδέξω. ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀσ-
κητὴς ἀκατάγωγος:~

Σκεῖμον ἡδύπνοον, ὡς ῥόδον Πάτερ
ἐβλάστησας, ἐν λειμῶνι τῆς θείας σαφῶς ἀσ-
κήσεως. καὶ ἀνωδιάζεις ὡς κέδρος, μαρτυ-
ρικῶς, κατηγλαϊσμένος Ἀμδρέα παμόλ-
βιε, μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα.

Ἡμείους καὶ τόρασι σαφῶς ὡραϊζόμενος, ἀ-
διάλυτος μένεις πάντων ἐπ' ὄψεσι, κεί-
μενος παμμάκαρ Ἀμδρέα. καὶ τὰς ψυ-
χὰς, φωτίζων τῶν πίστει, θόρμῃ προ-
σίοντων σοι, καὶ ἀεὶ μακαριζόντων σε.
Μόραν ἑόρτιον καὶ θυμηδίας ἔμπλεων,
τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἄγοντες σήμερον,
πίστει ἐκβοῶμέν σοι, Πάτερ ταῖς πρὸς
Θεὸν, ἁγίαις λιταῖς σου. πασῶν ἡμᾶς
λύτρωσαι, τῶν τοῦ βίου περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Ὄντως οἰκητήριον ἡ μήτρα σου γεγένηται.
τοῦ φωτίσαντος Κόσμον αὐγαῖς Θεότη-
τος. καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος, ἀπὸ
τῆς γῆς, Παναμωμε Κόρη, τελείως διώ-
κοντος. διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν:~

Ὁ Εἱρμός.

Πάρχα Γενικήτορος Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος.
σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε.
τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, σωταγαγεῖν,
τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὸν παύμνητον,
Θεοτόκον μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σλίαν ὑπερθαύμαστος, Ὅσιε θεηγόρε.
ἡ ἐν Θεῷ δοθεῖσά σοι, πνευματέμφορος
χάρις, δι' ἧς προεῖπας Προφήτα, ἐμφανῶς
τὸν Σωτῆρος, τὸν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν.
τὸν Σταυρὸν Σου τὰ πάθη καὶ τὴν σεπτὴν,
θείαν ἐξανάστασιν. Ἰσραὴλ δὲ, τὸν ὄντως
ματαιόφρονα, ἐξολόθρευσιν ἄρδην:~

Τῇ Ὁσίᾳ. Ὁμοιον.

Ἀνδρέαν τὸν καλλίμικον, ἀνυμνήσωμεν
πάντες, ἐνθέως ἑορτάζοντες, τὴν σε-

πτὴν αὐτοῦ μνήμην, οἱ ἀσεβεῖς μετὰ πό-
θου. ἔτος γὰρ τοῦ Σωτῆρος, τὰ σεπτὰ ἐκ-
τυπώματα, τῶν Ἁγίων τε πάντων πα-
νσεβῶς, ἡμῖν ἀνεκήρυξεν ὄθεν σέφος,
ἐν Οὐρανοῖς ἐδέξατο, σὺν Ἀγγέλοις χο-
ρεύων:~

Θεοτοκίον.

Ἐ προεδήλωσε Παναγνε, προελθεῖν ἐκ λα-
γόνων, χειρωτικῶν ὁ ἀμνικος, ῥάβδος τοῦ
Ἰεσσαί, βλαστήσασα παραδόξως. σὲ Προ-
φῆται καὶ νόμος, Μητέρα προεκήρυττον,
τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων καὶ Ποιητοῦ. ὃν δυ-
σώπει παύσασθαι Παναγία, σωθῆναι τοὺς
ὑμνοῦντάς σε, ἀχράντε Θεοτόκε:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ἰνδ. Τῇ Ἁγίᾳ Ἀποστόλῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ. Πρωτος ἦχος, πνευμα δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Ἰσε ὁμολογῶ Ἀπόστολε, Οὐρανόν; ὅτι
τὴν δόξαν διηγήσω τοῦ Θεοῦ. ἀστραπήν;
ὅτι τὸν Κόσμον καταυγάζεις φωτισμῷ;
μεφέλην; ἐπομβροῦσαν θεῖα μάματα.
κρατῆρα, τῆς σοφίας ἐνθεώτατον; οἶ-
νον ἡμῖν ἀναβρύοντα, τὰς καρδίας
ἀφραίνοντα, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἰσε μὴν προσέπτω θεόληπτε; ποταμὸν,
ἐκ Παραδείσου προερχόμενον ἡμῖν; κιβω-
τὸν, τῆς διαθήκης ἣν διέθετο Χριστός;
φωστῆρα, μοναῖον φῶς ἀπαστράπτοντα;
λυχνίαν, Ἐκκλησίαν καταυγάζουσαν;
ἄρτον ζωῆς, θείαν τράπεζαν, ποτήριον
θείου Πνεύματος; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἰσε μὴν Θεόπτα καλέσωμεν; λειτουργὸν
τῶν μυστηρίων, δραστικώτατον Χριστοῦ;
τῆς σκηνῆς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀρχιτέκτονα
σοφόν. τὰς πλάκας, λατομοῦντα τὰς τῆς
χάριτος; τὸν νόμον, γεγραφότα τὸν
καινότατον; τὸν ἐκ Σιὼν προερχόμε-
νον, καὶ διὰ σοῦ κηρυττόμενον; ἱκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἰσε μὴν καλέσωμεν Εὔδοξε; θησαυρὸν
τῶν οὐρανίων χαρισμάτων ἀσφαλῆ; ἰα-
τρὸν καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἀκρι-
βῆ; τοῦ Παύλου, συνεργάτην καὶ συνέκδη-
μον; τὰς πράξεις, Ἀποστόλων ἐκτιθέ-
μενον; πολλὰ Λουκᾶ τὰ ὀνόματα, ἡ ἀρε-

τησοι πεποίηκεν. ἱκέτευε, τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἴσε θεορρήμον προσφθέγξομαι; Μαθητὰ, ὅτι ἡμῖν ἀνήγγελίσω τὸν Χριστόν; ἰατρὸν, ὅτι τὰ πάθη θεραπεύεις τῆς ψυχῶν; λυχνίαν, μονὸν φῶς ἀπαστράψασαν; κρηπίδα, Ϛ θεμέλιον τῆς πίστεως; σὺ γὰρ ἡμῖν διεχάραξας, τὸ παράσεμνον Εὐαγγέλιον. ἱκέτευε, τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἴσε μωῦ προσέπω θαυμάσιε; θεωρὸν τῆς σοφίας διδαγμάτων ἀψάδη; συγγραφέα πρακτικὸν τῆς Ἀποστόλων διδαχῆς; Ϛ σύλον, ἀσεβείας ἀκατάσειστον, ἢ πύργον Ἐκκλησίας ἀκατάλυτον; πολλάσι τὰ προτρήματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. ἱκέτευε, τῦ σωθῶναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα. ἦχος, πλ. β'. Ἀπολυτίκιον.

Πόσολε Χριστῦ Ϛ τῆς θείων δογμάτων Συγγραφεῦ. Ϛ τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα. σὺ ὡς ἀληθῶς, τὰς ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας, καρδίας εἰσδύσας ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀπωλείας, ἰάσας θεηγορίαις, διέσωσας ὡς ἐκ σάλου τρικυμίας. ὁπαδὸς γενόμενος τῦ ὁσίου τῆς ἐκλογῆς Παύλου, ἀλλὰ Ϛ μιμητής. ὅθεν αἰτῆμεν σε, λυτρῶσαι ἀξιάγαστε, τῆς Ἀντιοχέων τὸ ἐγκαλλώπισμα. πρέσβευε τῷ Σωτῆρι Ϛ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐκτελέντων τῶν ἀεισέβαστον μνήμων σε:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρισμάκαρος ἀμέσης Χριστέ.

Ριας ἀπειροδώρους μονὰς ἡ βρισυπόστατος. ταῖς πρεσβείαις, τῦ σεπτῦ σου Μαθητῦ, Ϛ θείου Ἀποστόλου, Ϛ τῆς Ἀειπαρθένου, σῶσον ἡμᾶς τὸς ἀνυμνῦντάς σε:~

Εἰς τὸν δ. δ. ἦχος, πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Ἄρις τοῖς χείλεσί σου Λουκᾶ, πηγὴν γλώσσῃ ἐξεχύθη Ἀπόστολε. Ϛ γλῶσσα, πυρὸς ἐδείχθης, λόγους ἐκπέμπων φωτὸς, τοῖς φωτὸς ἀξίοις, τῷ κηρύγματι βολίδας φλεγούσας δὲ, τοῖς τὸ σκότος ποθήσασι. γράφων διδάσκων, τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον. Ϛ ὁσμὴ ζωῆς, τοῖς ζωὴν ὄντως θέλουσιν. ὤφθης ὡς Παῦλος ἔφησεν, ὃν ἔχων διδάσκαλον, ὁσμὴ θαμά-

τυ δὲ πάλιν, τοῖς μὴ ζωὴν ἀγαπήσασιν. ἀλλ' ἡμῖν εἰρήνην, Ϛ ζωὴν Ϛ φῶς παράσχου, Ϛ μέγα ἔλεος:~

ϛ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Γνωμεν ἐκ τῆς λόγων τῶν σῶν, καθὼς πρὸ ἔφης, τὴν τῆς λόγων ἀσφάλειαν. ὧν ἔφης εὐθέως Μύστα, ἐπεὶ πρὸ γράψαι ἡμῖν, περὶ τῶν πραγμάτων ἐπεχείρησας. ὧν πεπληροφόρησαι, Ϛ καθὼς σοι παρέδοσαν, οἱ πρῶτοι αὐτόπται, ὧν καὶ σὺ ἴσος γέγονας. ὑπηρέτης τε, τῆς τῦ Λόγου σαρκώσεως. ὧν μετὰ τῶν ἁγίων, εἰς Ἐμμαοὺς ἔβλεψας, Ϛ καιομένη καρδία, μετὰ Κλεόπα συνέφαγες. αὐτῦ θείας θρέμμης, Ϛ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων, τὰς ψυχὰς πλήρωσον.

ξ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Χ Αἶρε ὁ μόνος γράψας ἡμῖν, τὸ Χαῖρε χαίρων τῆς Ἁγνῆς Εὐαγγέλιον. Ϛ ταύτην Κυριοτόκον, ἐπόμενα τὸν Βαπτιστὴν, ἐν γαστρὸς ὃν γράφεις, Ϛ τὸν σύλληψιν. καὶ Λόγου τὴν σάρκωσιν, πειρασμοὺς καὶ τὰ θαύματα. λόγους Ϛ πάθη, τὸν σταυρὸν Ϛ τὸν θάνατον, Ϛ τὴν ἔγερσιν, ἣν πρὸ εἶδες Ϛ ἀνόδου. Πνεύματος τε τὴν κάθοδον, Κηρύκων τὰς πράξεις τε, Ϛ ζαιρέτου τῦ Παύλου. ὃν πρὸ ἐδείχθης συνέκδημος, Ἀκέστορ Ϛ Μύστα, Ϛ φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ἣν φρούρει παντότε:~

Εἶτα τὸ παρὸν ἰδιόμελον τῆς Ἀποστόλου. ξ. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσίν σου.

Ἦχος, δ. Βασιλείου.

Ω τῆς σοφίας ἁλιευτικῷ καλάμῳ, τὸς μονῆς θαλάσσης βυθὸν ἀνιχνεύων, Ϛ θαυματηφόρου βυθοῦ, τὰς τῶν πιστῶν ψυχὰς ἐζώγρησας, λυτρῶν παμμακάριστε. ὅθεν τῷ Παύλῳ μαθητευθεὶς, ὅλως ἐκάθηρας τὴν σαυτῦ καρδίαν, τῇ ἐπιλάμψει τῦ Πνεύματος. Ϛ τοῖς δόγμασι σου τὰ ἔθνη ἐφώτισας, τὰ τῶν παθῶν μυσήματα, τοῖς θαύμασιν ἰατρεύσας. Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δυσωπῶν, τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. β.

Ἀπόσολε Ἀ[illegible]ῦ, ἅγιε Μαθητὰ, ὀργάνα τῦ Σωτῆρος, Ϛ θεράμβε τῶν αὐτῦ παθημάτων. ὁ τὴν Κτίσιν τῇ πίστει διαδραμὼν Ϛ τῆς πλάνης τὰ ἔθνη σωταγαγών. καὶ

Θεῷ

Θεῷ προσενέγκας, ὡς θυμίαμα καλὸν, εἰς Οὐρανὸς ἀνωδοθείς. διὸ παρισάμενος τῷ Κριτῇ, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀμομήτου ἡμῶν, καὶ ἀμόρφου Κρίσεως, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως:~

Καὶ μυῶ, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Παράγμε Χριστὸς ὁ Κύριος. ἐκ τῆς σῆς μήτρας προελθὼν ἐμὲ ἀνθυσάμενος, τῆς πρώτης κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλάθρωσε. διόσοι Παράγμε, ὡς τὴν Θεὸν Μητέρα τε καὶ Παρθένον ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως τὸ χαῖρε τῆς Ἀγγέλου, χαῖρε Δέσποινα, προστασία Σκέπη καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Τροπάριον. Ἦχος, γ'.

Πόθεν Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ μεστώσασαν τῷ σωτηρίαν τῷ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε. σὺν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Τίός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος:~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, εἰς ς'.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α'. Ἦχος, πλ. δ'. Εἱρμός.

Κεκομμένη τῷ ἄτομον ἔτεμε. Σὺ εἶδεν Ἥλιος γῆ, ὧν ὄκ ἐθεάσατο. ἀλάστορα ἐχθρὸν, τὸ ὕδωρ κατεπόντισε. καὶ ἄβατον διῆλθεν Ἰσραήλ. ᾧδὴν ἀνεμέλπετο. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ἧς ἀνωτάτω σοφίας τὸ σῶμα σου, κρατῆρα θεῖον σοφὲ, παντὰς ἐπισάμενοι, Ἀπόστολε Λουκᾶ. τὸν μέγαν καὶ ἀπόῤῥητον, τῆς χάριτος πλουτοῦντά θησαυρὸν, προθύμως ἀνυόμεθα. τῷ Κυρίῳ ψάλλοντά, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ἐξαγωγῶν σοι Χριστὸς τὰ ἀράμια, καὶ θεοπνεύστους γραφὰς, ἀνέσωσε διανοίγων σοι Ἀπόστολε Λουκᾶ, καὶ Μύστην ἀναδείκνυσι. καὶ Κήρυκα σοφὸν τῷ ὑπὸρ μέν, αὐτόμως ἀνακράζοντα. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Χειροτονεῖσε τῷ Παύλῳ συνέκδημος, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, Λουκᾶ πανμακάριστε, τῇ χάριτι αὐτοῦ ἐνθέως διαλάμποντα. καὶ ἴχνεσιν αὐτοῦ ἀκολουθεῖν, αὐτῷ συναναβοῶντα. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Θεοτοκίον.

Ἧς ἀνεκφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς παναμήτορος Ἀγνῆς, τὸν τρόπον διεσάφησας. Ἀπόστολε Λουκᾶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐλήλυθε σαφῶς γὰρ ἐπ' αὐτῷ, καὶ Λόγος ἐπεσκίασεν, ᾧ συμφώνως ψάλλομεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὸ ἐν τὸ στερέωμα τῷ προσρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖσε τὸ πνεῦμά μου:~

Οὗ τὸ Εὐαγγέλιον, Λουκᾶ θεσπέσιε ἄνωθεν. ἀπατολῶν, ἐπισκεφαμένων, τὰς ἀνθρώπων παρείσησιν:~

Ράξεις ἐνθεώτατα, διαπραττόμενος ἄνεισε, πανσεβῶς, τὰς τῶν Ἀποστόλων γραφικῶς ἀνιστόρησας:~

Αὖλος ὁ Μακάριος, τῶν ἐγκωμίων σοι ἔπλεξε, τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς σὰς ἐπαίνους, ἐπιστέλλων ἐξέθετο:~

Θεοτοκίον.

Ἐν μυῶ μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Ἄχραντε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ μυῶ σωζόμεναι:~

Κα. Ἦχος, γ'. Τὸν ὡραιότητα.

Δοιπορήσας σοι μετὰ τὴν ἔγερσιν. Λουκᾶ πανίερε σὺν τῷ Κλεόπα λοιπόν· ἐπὶ τὴν Πόλιν Ἐμμαοὺς συζήτησιν ποιούμενος σοι ἐπέστη ὁ Κύριος τῇ μορφῇ ἀνεπίγνωστος. αὖθις δὲ δεξάμενος, τὴν ἀρτου ἐπίδοσιν, ἐπέγνως τὸν Σωτῆρα ᾧ πρέσβευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον Κάθισμα, Ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Σὺν συνέκδημος Παύλου ἀναδειχθεὶς, τὰς ποικίλας κινδύνους καρτερικῶς, ὑπέμεινας Παράφημε, τῷ Κυρίῳ Ἀπόστολε. καὶ τὸν δρόμον ἀθλήσει, τελέσας τὴν πίστεως. σὺν αὐτῷ ἐν ὑψίστοις, ἀνάφαινε Μακάριε. ὅθεν καὶ τῷ Κόσμῳ, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, κηρύξας ἐφώτισας, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, Λουκᾶ πανσεβάσμιε, πρέσ-

βάνε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς τῶν παιδισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δίς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ μ Οὐρανίων πύλην ἐ κιβωτὸν, τὸ παμάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, μεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν ἀμάκλησιν. τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ ἐ ἄφεσις, τῆς ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ Σ Θεῷ, τῆς παιδισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν ἄχραντον τόκον σου.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Πέφνης ἐφ' ἵππους τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, ἐ ἐδέξω χορούς σου Ἰωΐας αὐτῶν. ἐ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου. τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὤφθης τῇ αὐγῇ, πεφωτισμένος τῷ Πνεύματος. ἠξιώθης χορούς σου τοὺς μόνους αὐτοῦ, τοῖς θεοφίλοις ἄνεσα διατυπώσασθαι. τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χάρις ἀρρύσα, τῷ Παρακλήτου σε σκιώμα, ὄξεχύθη πλουσίως σοῖς χείλεσι. ἐ τῆς εἰρήνης Κήρυκα πᾶσιν ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γώνων τῷ Παύλῳ, ὡς κοινωνὸς ὤφθης Ἐνδόξε, τῆς σεφανώσεώς ἐνδίκως ἠξίωσαι. τῆς Βασιλείας τέτοτε σωαγαλλόμενος, συμφώνως κραυγάζετε. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τρώσου τὸ κάλλος, τῆς διανοίας ὁ Κύριος. ὡς ταῖς θείαις ἀκτίσιν ὡραίως διαλαμπύσης, Κήρυκά σε προχειρίζεται, τοῖς πίστει κραυγάζουσι. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Αθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῆς θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος ἐ Μήτηρ ὡς ἔφησε. τοὺς δὲ πεινῶντας, θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ, ε'. Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προσάγμασί σου.

Ὡς τὸ μονοτὸν, τὴν καρδίαν σου δεξάμενος τῶν μολυσμάτων ὡς τὸ πρὶν καθαρθείς, ἀγάπης μόνῳ. τοῖς πᾶσι Λαοῖς μετέδωκας:

Τὰ ταῖς ἁρπαπαῖς, ταῖς τῆς χάριτος παμόλβιε. κατηυγασμένος καθωράθης σαφῶς πυρίμη γλώσσῃ, ἐνθέως Λαοῖς φθεγγόμενος:

Αὐλῷ τῷ σοφῷ σωοδαύλει ἐπεπόθησας. ἀγαπητὸς γὰρ προσηγόρευσαι, ὡς ὑπηρέτης Εὐαγγελιστὰ τῆς χάριτος:

Θεοτοκίον.

Αἴροις ἀληθῶς, Παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ τῆς προμήτορος ἀμάκλησις. Σ τῆς καταράς ἡ λύσις τῆς τῶ προπάτορος.

Ὠδὴ, ς'. Τὴν δέησιν ἐχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἰς ὄρος τῆς ἀρετῆς Ἀπόστολε, ἀναβὰς τῷ ποθουμένῳ ὡμίλεις. ἐ ὡς Μωσῆς θεογράφους τὰς πλάκας, ἐγγεγραμμένας δακτύλῳ τῶ Πνεύματος. ἐδέξω Μακάριε δέλτας, Λαοῖς τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλε:

Ὁ μ Κόσμου σαῖς διδαχαῖς ἐφώτισας ὡς Ῥήτωρ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας. ταῖς γὰρ αὐγαῖς τῆς ἀκτίστου Τριάδος, πεπυρσαυμένος ὡράθης θεόληπτε. ἐ γέγονας ὡς ὁ ἀστὴρ, δαδουχῶν Οἰκουμένης τὰ πόρατα.

Ἀς μόσους μὲν τῆς ψυχῶν θεότμητος, ἰαράσεις τῆς σωμάτων ὡς πάλαι, ἐμπιαθεὶς, ἐράμοθεν τὸ δῶρον. ἐ ὡς πλουτήσας τὴν χάριν τῶ πνεύματος. ὁ Παῦλος γάρσε μαρτυρῶν. ἰατρὸν γεγονέναι παρίστησιν:

Πέβλεψεν ἐπὶ σὲ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀμάκαν μίζωσιν. ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα ποιήσας θεογενήτορ ὡς ἔφης Παμάμωμε. ἐ ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αθητὴς γενόμενος τῶ θείω Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, ἐ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον:

Ὁ Οἶκος.

Σ ἰατρὸς ἐ Μαθητὴς, Λαοῖς ἠγαπημένος. μυστικῇ χειρουργίᾳ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ἐ τὰ τῶ σώματος ὁμοῦ ἴασαι, ἐ δός μοι κατὰ πάντα ἀνεκτεῖν. ἐ σὺν τῇ παναοιδίμου γηθόμενος γοραίρειν, παρήγυρίν ὄμβροις τε δακρύων, ἀντὶ μύρων

τὸ

τὸ σεπτόμ συ ⸗ παύτιμον σῶμα καταβρέχειμ· ὡς φήλη γὰρ ζωῆς ἐγγεγραμμένη, τῷ μαῷ τῷ θαυμαστῷ τῶμ Ἀποστόλων, πᾶσιμ ἐκφωνεῖ, καθάπερ ⸗ σὺ τὸ πρῶτον. Τὸ θεῖον γράψας Χριστὸ Εὐαγγέλιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιή. Τῦ Ἁγίυ Ἀποστόλυ ⸗ Εὐαγγελιστῦ Λουκᾶ.

ᾱ. Εἰς Ἐμμαοῦς βλέπειν σε κἀμὲ πείθει εἰργόμην.

Λουκᾶς λέγει, φανῶς σὲ μὴ Χριστὸ βλέπω.

Ὀγδοάτη πόρατος βίυ ἔμμορε Λουκᾶς.

Οὐκᾶς ὁ μέγας Εὐαγγελιστὴς, ὃς ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας τῆς μεγάλης, ἰατρὸς τὴν τέχνην. ⸗ ἄκρως τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστάμενος ἐπιστήμην. ὅτος μὲν Θήβαις τῆς Βιωτίας διάγων, Σιαβάντος ἐπὶ Τραϊανῦ βασιλέως, μετύχε τῷ Ἁγίῳ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ. ⸗ πιστάσας τῷ Χριστῷ, ἀπώσατο τὴν πρώην πλάνην. καὶ τὴν περὶ τὰ σώματα θεραπείαν ἀφεὶς, τὴν τῶν ψυχῶν προσελάβετο. συνεγράψατο δὲ ⸗ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, πρὸς Θεόφιλον τινὰ ἡγεμόνα πιστάσαντα εἰς Χριστὸν ὑπαγορεύσαντος αὐτῷ τῦ Ἁγίυ Ἀποστόλυ Παύλυ. ἔπειτα ἐξέθηκε ⸗ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων πρὸς τὸν αὐτὸν Θεόφιλον. μετὰ δὲ τὸ ἐγκαταλιπεῖν τὸν Παῦλον, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βιωτίας. ὡς φασὶν ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀπεπαύσατο. ἐν ᾧ δὲ τόπῳ κατετέθη τὸ σῶμα αὐτῦ, δοξάζων ὁ Θεὸς τὸν ἴδιον θεράποντα Σὺν ἄτλῳ, κολύρια ἔβρεξαν ἐπάνω τῦ μνήματος αὐτῦ, σύμβολον τῆς ἑαυτῦ ἐπιστήμης. ὅθεν ⸗ γνωριμώτερος γέγονεν ὁ τάφος αὐτῦ τοῖς πᾶσιν. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ὁ τῦ μεγάλυ Κωνσταντίνυ Υἱὸς, μετακομίζει ἐκ Θηβῶν τὸ λείψανον αὐτῦ, διὰ Ἀρτεμίου τῦ μεγάλυ Διακόνυ Αἰγύπτυ ⸗ Μάρτυρος. ⸗ κατατίθησιν αὐτὸ ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑπὸ τὴν ἱεραν τράπεζαν, μετὰ Ἀνδρέου ⸗ Τιμοθέου. φασὶ δὲ αὐτὸν, πρῶτον τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Θεοτόκυ, ἐν ἀγκάλαις φορέσαι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ἐκ σηρῦ, ⸗ ἑτέρας δύο ζωγραφῆσαι. προσφόρειν τε αὐτὰς τῷ Ἀποστόλῳ τῇ Μητρὶ τῦ Κυρίυ, ἣ ἀρεστὸν ἐστὶν αὐτῇ. ⸗ αὐτὴν φάναι ⸗ εἰπεῖν, τὸ, ἡ χάρις τῦ ⸗ ἐμῦ τεχθέντος διὰ ἐμῦ, μετ' αὐτῶν, ὡσαύτως, ⸗ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ⸗ κορυφαίων τὰς ἁγίας εἰκόνας. ⸗ ⸗ ἐκείνυ, εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκυμένην ⸗ ⸗ τὸ τοιῦτον καλὸν, ⸗ ἀσεβάν, ⸗ παύτιμον ἔργον·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ ἁγίυ Μάρτυρος Μαείμυ τῦ γέροντος.

ᾱ. Γέρων Μαεῖμος ⸗ ἐλέγχει γραπτῷ πλάνῃ.

Τόλμη μεάζουσα, ⸗ τελειῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Ἰουλιανῦ, τῦ ἐν τῷ Εὐφράτῃ.

Τῦτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰουλιανὸς, καταλιπὼν τὸν κόσμον, ἀπῆλθεν ἐν ταῖς ὄχθαις τῦ Εὐφράτυ ποταμῦ, ⸗ ἀνρὼν ἐκεῖσε ⸗ ἠλαιον, τὸν μοναχικὸν ἐν τύτῳ διῆγε βίον. τῦτον πολλοὶ ζηλώσαντες, προσρύησαν τῷ σμικροτάτῳ ⸗ ἠλαίῳ, ⸗ καλύβας πηξάμενοι γύρωθεν, μέχρι τῶν ἑκατὸν γενόμενοι σιτίζόμενοι τὰ παραπλήσια τῷ διδασκάλῳ. ἦτος ὁ θαυμάσιος, ⸗ δράκοντα ἀπέκτεινε, καὶ ὕδωρ ἐν γῇ ἀνύδρῳ, βλύσαι πεποίηκεν. ἦτος ⸗ εἰς τὸ Σίναιον ὄρος ἐλθὼν, ἐν τῇ πέτρᾳ ᾗ Μωσῆς ὁ νομοθέτης εἶδε τὸν Θεὸν ὡς ἰδεῖν δυνατὸν ἰδεῖν, Ἐκκλησίαν ᾠκοδόμησε, ⸗ μέχρι τῦ νῦν περίεστιν. ἀλλὰ Σὺν τινὶ τῦ δυσσεβῦς καὶ ἀποστάτυ Ἰουλιανῦ ⸗ τοσοφιστῦ ἀπὸ τῶν Πέρσων πολλοὶ δεδοικότες, ἐπεὶ παρεκάλουν γυμνώσκοντες αὐτὸν τοῦ Θεοῦ δοῦλον γνήσιον, οὗτος ἐπὶ δεκάτῳ ἡμέραν τινὶ πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἁγίαν προσευχὴν ἐπεκτείνας, οὐ μόνον διὰ σὲ, ἤκουσεν, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρων πολλῶν, παμμύχους παρακλήσεις καὶ δεήσεις, ὁ μιαρὸς καὶ δυσσεβὴς Ἰουλιανὸς ἀποσφάττεται. μετὰ δὲ χρόνους τινὰς, τῦ Μακαρίυ Μελετίυ ⸗ ἐξ Ἀντιοχείας διωχθέντος, προσεκαλέσαντό τινες τὸν Μακάριον τοῦτον, εὐχῆς καὶ παρακλήσεως, Σὺν παρηγορίας πολλῶν ⸗ ἕνεκα. καὶ συνθέμενος καὶ ἀπερχόμενος, προσεδέχθη ἐν ὁδῷ παρὰ γυναικὸς φιλοθέου, ⸗ ἐπεὶ κατα-

κατακληθέντος εἰς δεῖπνον τοῦ Ἁγίου, ὅπερ εἶχεν ἑστιατὰν παιδίον ἡ γυνὴ μονογενῆ, ἐν τῇ τραπέζῃ ἀχολούμενον, μικρὸν ἔξω ὀφθαλμῶν παρελθὸν σωέβη πεσεῖν τῇ τῷ φρέατι. ἡ τιμία γυνὴ γνοῦσα μὴ τοῦτο, μηδὲν δὲ, τὸ παράπαν, ἀλλοιωθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ φρέαρ σκεπάσασα, μεγαλοψύχως διηκόνει. ὁ τὸν Ἅγιον τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντα, παρεκρύσατο διὰ μόσον ἐπισυμβᾶσαν. τοῦ δὲ, ἐπιμελῶς τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντος ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐλθεῖν ἐν ἀλογίας ἀπολαῦσαι, γνωστὸν ἐγένετο τὸ πραχθέν. αὐθέως δὲ τῆς τραπέζης ἔξαναστὰς, καὶ τὸ κάλυμμα τοῦ φρέατος ἀποῤῥίψας, ὡς εἶδε τὸ παιδίον ἀλλόμενον ἐν τοῖς ὕδασιν ὑγιὰ, καὶ οἷα πέζοντι τῇ χειρὶ προσεοικὸς, ἀχθῶναι τοῦτο διάτιμος τῶν παρῳρεθέντων ἐκέλευσε. ἐν τούτῳ γενομένῳ, καὶ τὸ παιδίον ὁρωτώμενον, ἀδεντὶ δεινὸν παθεῖν ἔφασκεν, διὰ τὸ κεφίζεσθαι τοῦτο καὶ αἰέχεσθαι, ὑπὸ τῶν προσομιλούντος αὐτὸ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ προσπαίζοντος γόνυσι. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀντιόχειαν κατήχθη εἰς τὸ σπήλαιον ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος τότε ἐμαπεκρύπτετο. ἐν πλήθους ὄχ ὀλίγου συῤῥάψαντος πρὸς τὸ σπήλαιον, χάριν τῆς ἐκ τοῦ Ἁγίου ὠφελείας ἐν ἀλογίας, λαύρῳ πυρετῷ συνεχεθεὶς ἔτος, ἔκειτο ἀδρανές τι πνέων καὶ νεκρὸν ἄπνους. ὡς δὲ οἱ περὶ αὐτὸν ὤχλουν πολλοὶ εἶναι τοὺς ἔξωθεν προσμένοντας λέγοντάς, ἐν ἐπιδεομένους τῆς ἀλογίας, ἐὰν συμφορὴ ὑμῖν ἡ ὑγεία ἀπεκρίματο, δώη ταύτην παύτων ὁ Κύριος, ἐν προσλξάμενος ἀνέστησεν αὐτὸς αὐτὸν, ἐκ τοῦ λαμπροτάτου πυρετοῦ, διὰ τὴν τοῦ πλήθους ὠφέλειαν. ὁδεύοντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ποτὲ, ἐπὶ τὰ βασίλεια ἀπερχομένῳ, τὶς κατακείμενος ὢν, προσεγγίσας τῇ σισύρᾳ αὐτοῦ, αὐθέως ἀνέστη, ἀκολουθῶν αὐτῷ ὡς ὁ πάλαι χωλὸς, τῷ Πέτρῳ ἐν Γωάννῃ, καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑπεξήλθεν, ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὴν ἀσκητικὴν αὐτοῦ παλαίστραν, διὰ τῆς Κύρου τὴν πορείαν ποιούμενος. οἱ δὲ τῆς πόλεως Κύρου κρατήσαντά τὸν Ἅγιον εἰς παράκλησιν, ἔλεγον τῷ Θεῷ δόξα, Ἀγέρωχον τιμὰ αὐτὸ τὸ Ἐπισκόπου ἡμῶν προσδοκῶμεν, δυσσεβῆ ἐν ὀλέθριον. πρόσμεινον μεθ' ἡμῶν, ἐν βοήθησον ἔτι δυνάσαι, μήποτε τῇ σομύλῳ αὐτοῦ γλώσσῃ αὐτὸς ἐν λόγοις τισὶ διαστρέψῃ ἡμᾶς. ὁ δὲ προσμείνας, ἐν ἀχλὺν παμπύχιον ὀλίγων συμελθόντων ἐκτελέσας, θεηλάτῳ ὀργῇ τοῦτον ἀπέκτεινε, μιᾶς ἐν μόνης ἡμέρας ζωὴν ἐπῳδυνον ἐάσας τούτῳ. ὑποστρέψας δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐν χρόνους ἱκανοὺς διαρκέσας σὺν αὐτοῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν·

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἁιδὰν Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλαίως, ἐν εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλλον βοῶντάς, ἀλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῶς λοιπὰ τε Ἁ Κλεόπα, ἐμφαίνεται Δεσπότης ἐκ τοῦ τάφου. ἁμαρτὰς γὰρ αὐτοὺς ἐδίδασκε κραυγάζειν, ἀλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥίζαν τοῦ βίου διαῤῥέχων, σωσοδάνητα τὸν Λόγον εὗρας Μάκαρ. ὀραίων σκηνῶν ἀνοίγοντάσοι πύλας, ἀλογητὸς εἶ κράζοντι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γῦρα τοῦ Πνεύματος ἐδείχθης, μελῳδήματα θεόθεν φθεγγομένη, τοὺς ἀνθρώπους Λοιπὰ φωτίζουσα βοῶντας. ἀλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ἀσώματος ἐβόασοι Παρθένε, σὺ αὐτῷ δὲ πιστοὶ, βοῶμεν σοι τῷ τόκῳ. ἀλογημένος Παναγιε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας·

Ὠδὴ, η'. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἐσφράγους ὡς πλάκας δεδεγμένοι, τὰς σὰς βίβλους πιστῶς καταρυφῶμεν, τὸ φωτισμὸν τῆς χάριτος παμόλβιε. Κύριον ὑμνοῦντά, καὶ ὑπερυψοῦντά, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ιερατικὴ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ψ Σὸ ργαμῷ τὸ πνεῦμά σε τῇ γλώττῃ, κεχρισμένον, φωτίζει τὰς ἀνθρώπους, μυσταγωγῶν τῆς χάριτος τὰ δόγματα, Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Γ Τυεδέθης τῇ σχέσει μετὰ Παύλου, θεορρῆμον, Λουκᾶ τῷ θεηγόρῳ, καὶ ξυνωρὶς πανσόφιμος ἐδείχθητε, Κύριον ὑμνοῦντε, καὶ ὑπερυψοῦντε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θ Εοπλόκῳ σαγήνῃ σε τῷ λόγῳ, ἐφαπλώσας, τοὺς πλανῇ κρατουμένους. τῷ φωτισμῷ τῆς πίστεως ἐζώγρησας, Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κ Ἐλισάβετ Μητέρα σε Κυρίου, προσεφώνει Προφῆτις δεδειγμένη. τὸν βαπτιστὴν καὶ πρόδρομον βαστάζουσα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας :~

Ὠδὴ, θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ο Ῥως παρῆλθε τῆς φύσεως, τὸν Δημιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῷ Κόσμῳ γέγονας. διόσε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Π Ἔστης Λουκᾶ τῆς ἐφέσεως, τὸ πρὸ ὀρεκτοῦ οἷα φθάσας τὸ ἔσχατον, καὶ τέλος μακαρίᾳ σαφῶς ἐπέτυχες, λυθέντων πρὸς ἐσόπτρου, τῆς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσι.

Ρ Α'μπας τῷ Κόσμῳ ὡς ἥλιος, ἐμθεαστικῶς τῇ Τριάδι παρίστασαι. σὺν Παύλῳ τῷ Θεόπτῃ, Λουκᾶ παμάφημε. μεθ' ὅσε θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν :~

Σ Γ'γλῃ Λουκᾶ τῇ φωσφόρῳ σε, τοὺς σοὺς ὑμνητὰς φαιδρυνθῆναι δυσώπησον, καὶ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην Παμμάκαρ βράβευσον. ὅπως σε Θεηγόρε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν :~

Τ Αίρων Λουκᾶ μνῆ παρίστασαι, τῷ παμβασιλεῖ, τῷ σεφανῷ κοσμούμενος, τῆς θείας ἀνθρεπείας καὶ ὡραιότητος. διόσε Θεορρῆμον ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Υ Ὁ γὸν ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τὸν σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας. διόσε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθοῦσιν.

Φ Ουκᾶ Χριστὸ Ἀπόστολε, μύστα τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐθνῶν διδάσκαλε, μετὰ Παύλου τοῦ θείου, καὶ τῆς ἀχράντου Θεοτόκου, ἧς τὴν θείαν εἰκόνα, ἐκ πόθου ἀνέστησας. ἐκδυσώπει Θεόντα, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε καὶ τελούντων, τὴν ἱεράν σου κοίμησιν, πανσόφε μυστολέκτα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δ Ἑτοιμα πάντων Ἄμαυτα, πρόφθασον ἐν κιμδυίοις, πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, παρέσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς τελευταίας ἡμέρας, μὴ σταθῇ ἡμᾶς λάθη. μὴ ἅδης μὴ ἀπώλεια. βῆμα τὸ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ φοβερὸν, ἀνάθητους ἅπαντας παραστῆναι ὡς Θεομήτωρ Δέσποινα, ὅσα θέλεις αἰτοῦμεν :~

Εἰς τοὺς αἴνους, ἦ. προσόμοια. ἰσῶμεν, ἦ. δ'. Ἦχος, α'.

Νεφέλην σε φωτός.

Χ Ριστὸν τὸν Μαθητὴν, τὸν τῆς Εὐαγγελίου Συγγραφέα σοφώτατον. σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τὸν ὡραῖον, χαρακτῆρα ἔμψυχον πιστοί. ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἅπασαις ὁ ἔπαινος, Λουκᾶν τὸν Ἀπόστολον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἐκήρυξε τὸν Θεὸν τὰ παράδοξα θαύματα, φωτίσας τοὺς ἐπὶ γῆς, θεολογίας ἀκτῖσι διὰ τῆς χάριτος :~

Ψ Τχῶν ἀφικνῇ, ὑπὲρ τὴν τῶν σωμάτων ἐκμαθὼν, ἐπιστήμην Σοφὲ καὶ κατ' ἄμφω, παγκαλῆς ἀνεδείχθης, τὴν τοῦ Θεοῦ σοφίαν ἐμπνεύσθεις. ἐν ᾗ καὶ θρασπάσων ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, Λουκᾶ παμμακάριστε. καλεῖς πρὸς ἐπίγνωσιν, τροφοῖς πρὸς τὸν ἔρωτα τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἀνθρώπους ἑκάστοτε. ἀνάγεις εἰς οὐρανὸν, καὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις, τῶν ἀνθημένων σε.

Ω Γκίστρῳ λογικῷ, τοὺς ἐν βάθει ἀγνοίας, ὡς ἰχθύας εἰσδύσαντας, ἑλκύσας εἰς ἐπίγνωσιν θείαν, τῷ Χριστῷ ὀφώμιον καλὸν, προσηγάγω Παμμάκαρ, τιμὴν ἀξιόχρεων, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, Λουκᾶ ἱερώτατε. διὸ καὶ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας, σοφὸς Εὐαγγελιστής. ἐξηγητὴς τῶν πρακτέων ἔργων τῆς χάριτος :~

Ἦχος, π. δ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.
Λέοντος μαΐστορος.

Λ Εὔτε πᾶσα Κτίσις, τὸν ἀληθῶς Γαβριὴλ πνεύματικὸν Σ τὸν Σωτῆρος μαθητὴν, Λουκᾶν τὸν ἀοίδιμον ἐν ᾠδαῖς ἀφυμνήσωμεν. ὅτος γὰρ ἀθείας τὴν μόσον, τῷ ἐπιχρίσματι τῆς Χριστοῦ κολυμβήθρας ἐθεράπευσε, καὶ ποταμοὺς θεοβρύτων μαμάτων ἐκ στόματος, ἐμψυχωμέναις χώραις, τῆς Εὐαγγελίου κατήρδευσεν. ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν Οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός.

Λ Αβιτικῶς σωελθόντες, οἱ πιστοὶ ἐν ἄσμασι τῷ μυστικῷ Ῥήτορι τοῦ Λόγου, Λουκᾶ ἐκβοήσωμεν. ἡ γλῶσσά σου κάλαμος γραμματέως ἐδείχθη, Χριστοῦ τοῦ ὀξυγράφου ὡραΐζων τὰς ὄψεις, πρὸς τὴν γνῶσιν τῆς ἐθνῶν, τῆς θείας ἐπιγνώσεως, ἐν ᾗ ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τῆς σωματοστόλωσου τὰς πράξεις συνεγράψω. διὸ παρεστάμενος τῇ Τριάδι καὶ Θεῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Οἱ μαρτυράσαντες Κύριε.

Ε Γὼ εἰμὶ τὸ ἄκαρπον δενδρον Παράμωνε, τὸ μὴ καρπεῦον καρπὸν σωτήριον. διὸ Σ βέμω τὴν ἐκκοπὴν, μήπως βληθῶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ὁ ἄθλιος. ὅθεν σοι προστίτω τότε ῥῦσαί με, καὶ καρποφόρον δεῖξον, Ἄχραντε τῷ Τίῷ σου τῇ μεσιτείᾳ σου :~

Εἰ βούλεται ὁ προεστὼς, δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιθ. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Γωὴλ, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Οὐάρε. Εἰς τὸν Προφήτην, ἦχος, π. δ.

Ω τῆς παραδόξου θαύματος.

Ο θεῖον Πνεῦμα ἐκλέχυται ὡς ὁ σεπτὸς Γωὴλ, προφητεύων ἐθέσπισε. παρ' αὐτοῦ κινούμενος, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας. καὶ μυστηρίων θείων φανερώσιν, ἀποκαλύπτει καὶ προφητεύσιν, οἱ τὴν ἐμοργεαν, τὴν αὐτοῦ δεξάμενοι, καὶ θείᾳ αἴγλῃ φωτιζόμενοι, καὶ θείᾳ χάριτι :~

Θ Εηγορίας ἀπλέως, ὁ θαυμαστὸς Γωὴλ. ὡς πηγὴ ἐκπορεύεται, τὰς ψυχὰς ἀρδεύουσα, ἐκ τοῦ οἴκου σου Δέσποτα, καὶ γλυκασμὸν ἡμῖν ἀπεστάλαξε, τὰς διανοίας καταγλυκαίνουσα. ὅλος μεταρσιος, γεγονὼς τῷ Πνεύματι δι' ἀρετῆς, ἀνακεφαλιζόμενος, πρὸς θεῖον ὕψωμα :~

Π Ροφητικῇ παῤῥησίᾳ σου, καὶ μορφῇ πρὸς Θεὸν Γωὴλ οἰκειότητι, δι' ἧς τὰ ὁράματα, κατοπτεύεις θεάματα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἱλεώσαι, τῶν ἐκτελεσμάτων πίστει τὴν μνήμην σου, λύσιν αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων Ἔνδοξε, καὶ μετοχὴν, θείων ἀπολαύσεων, καὶ μέγα ἔλεος :~

Ἑτέρα τῆς Μάρτυρος, ἦχος, π. β'.
Οὐλίου ἀποθέμενοι.

Ἄ Θλος θεασάμενος, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, θάρσος θείᾳ ἔμπλεως, γεγονὼς εἰσέδραμεν εἰς τὸ στάδιον. καὶ Χριστὸν Οὐαρε, δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γεγονότα ἀνεκήρυξας, μὴ πτήξας θανάτου, μὴ δὲ τὰ προκείμενα βάσανα. διὸ καταικιζόμενος, καὶ ἀνηλεῶς συγκοπτόμενος, ἔχαιρε τελείως, μοι ἀποσκοπούμενος Σοφὲ, τὴν διαμονὴν εὐκλειαν, τοῖς Θεοῦ ποθήσασιν :~

Α Ρκας σὺ τοῖς αἵμασιν, καταπιστεύσας ἑώρας. καὶ ὡς ἄλλος πάσχοντος, Ἀθλητὰ διέκεισο γενναιότατε. προσδεθεὶς ξύλῳ δ', σταραγμὸς ἐν ἔγκας, τῶν ἀδόμων καρτερώτατα. Θεοῦ εἰς χεῖρας δὲ, πνεῦμά σου τὸ θεῖον παρέδωκας· ἐκπλήξας τοὺς ὁρῶντάς σε, ταῖς ἀπερισκέπτοις ἐμφάσεσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, μεγάλως ἀεισάμενοι σοφὲ, καὶ καθελόμενοι τὸν Τύραννον, Οὐαρε τοῖς πόνοις σου.

Ἄ Λείφουσα μύροις σε, ἡ θαυμαστὴ Κλεοπάτρα, ὑπὸ γῆν κατέθετο· καὶ Ναὸν παράγιον ἀνεδείματο. ἑορτὴν ἄγουσα, θαυμαστῷ Οὐαρε, καὶ πιστῶς σε λιταβύσασα. ἧς τὸ παιδάριον, μονῇ στρατεία κατήλεξας. καὶ δόξῃ κατεκάλυψας, καὶ χοροῖς Ἁγίων συνέταξας. ὑπὲρ τῆς μερίδος, ἀξίωσον ἡμᾶς τοὺς ἀσεβῶς, τῷ σῷ τελοῦντας πανήγυρι, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ο μος ὑπὲρ ἅπαντας, Υἱὸς ἀνθρώπων ὁ τάλας, μόνος ἐπλημμέλησα, τὰ καὶ λόγῳ ἀθε-

ἄφθεγκτα ζ ἀκέσματι, μηδαμῶς Α"χραντε, φορητὰ πέλοντα, διὰ τοῦτόσε καὶ δέομαι. σύγγνωθι Δέσποινα, σύγγνωθι, ζ δόσμοι μεταμοίαν, δόσμοι ἐξομολόγησιν. δόσμοι σταγμὸς τε Σ δάκρυα. ἵνα διὰ τούτων, σωτείβων τὴν καρδίαν μου ἀεὶ, κράζω τὸ, ἥμαρτον Κύριε, ἐλέησόν με σῶσόν με :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀείσατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ Μαθητῇ. Σ κλαίουσα ἐβόα, οἴμοι πῶς πάσχεις παγτων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια :~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου εἰς, ζ τῶν Ἁγίων. Ὁ καθὼς τῶ προφήτου. ἢ ἀκροστιχίς.

Χρησμὸς Γωὴλ, τῷ Προφήτῃ θαυμάσω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α. ἦχος, β.

Δεῦτε λαοί.

Ὁρὸς ἡμῖν, τῶν Προφητῶν συναφραίμεται. ἐγκωμιαζομένοις, τῷ ἁραμόφρονος, Γωὴλ θεοφάντορ. μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι Μάκαρ δυσώπησον :~

Ἡ μα Θεὸς, προκαταγγέλλων θεσπέσιε, τὴν χαλεπὴν ἐμιήνυσας, ὀργὴν ζ σύδικον. τὴν ἐκ τῆς ἀσεβείας συμβᾶσαν τῷ λαῷσου, τῷ ματαιόφρονι :~

Θαυμαστὴ, Σ φωτοφόρος τῷ Πνεύματος, ζωοποιὸς ἐπίπνοια, σοὶ ἐπεσκίασε. ζ μέλλοντων τὴν γνῶσιν, ἐμέπνευσε Προφήτα μακαριώτατε :~ Θε.

Ἐ ἡ σκιὴ, τῷ Μαρτυρίου προέγραψε, πολυειδῶς τυπούμενον, ἀποδεικνύουσα, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀρέστως Θεομήτορ, Παράγγελμα Δέσποινα :~

Ἄλλος εἰς τὸν Μάρτυρος. ἢ ἀκροστιχίς.

Ἄθλησ ἐπανείλου, Οὐάρδ κλέος μέγα.

Γωσὴφ. Ὠδὴ, α. ἦχος, π. β.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ναφανεὶς ἐν τῷ ὕψει τῆς τῷ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Οὐάρε. ὡσπερ ἥλιος φαιδρὸς, ἀστραπαῖς ἐλάμπρυνας τὸν σὸν, παλαισμάτων τὰ τῆς γῆς Μάκαρ πληρώματα. Ἔρως ἀγάπης, Παμμάκαρ καταχεθεὶς, τῷ γλυκεῖῳ ἔρωτι, ἀπηρμήσω σεαυτὸν. ζ πρὸς πᾶσαν βάσανον σαρκὸς, προσεχώρησας σθρῥῶς ἀγωνισάμενος :~

Ἐλογισμένος τῶν θείων ἀγωνιστῶν, τοῖς δεσμοῖς σωέδησας, Ἀθλοφόρε σεαυτὸν, ζ τῆς πλάνης ἔλυσας δεσμὰ, σαθηρᾷ ὑπομονῇ πολλῶν κολάσεων :~

Θεοτοκίον.

Ὑπερβάσιος Λόγος σοῦ ἐν γαστρὶ, ὑπὸρ λόγον ὤκησε. Σ τεχθεὶς θεοπρεπῶς, τῶν Μαρτύρων Ἀχραντε χορὸς, ἐπεστάσατο μεθ' ὧν ὑμνολογοῦμέν σε :~

Ὠδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ὑμνοι τοῖς σοῖς σοφοῖς δόγμασι. μηνύσαν Προφήτα ζ θεσπεσίαν, ἀσεβῶς ἀνακηρύττομεν, εἰς τὸν οἶκον Κυρίου πορευόμενοι :~

Ἰ ταῖς σαῖς διδαχαῖς ἀκολουθήσαντες, ἐξ ὅλης καρδίας Σ διανοίας. ἐν κλαυθμῶτε καὶ δεήσεσι, τὸν Θεὸν ἐκζητοῦμεν ἀξιάγαστε :~

Πέφυκας ἡμῖν τῷ παντοκράτορος, Δεσπότου, Προφήτα μακροθυμίαν. ζ τὴν θείαν ἀγαθότητα, διεγράψωσας τούτῳ Σ χρηστότητα :~

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλάβαστρον Ἁγνὴ Θεὸν ζ ἔτεκες, τὸν Λόγον ἀφράστως σεσαρκωμένον. ἐν Προφήταις τὸν λαλήσαντα, καὶ τελέσαντα τούτων τὰ κηρύγματα :~

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Πληθὴ γνώμη σαθηρᾷ, τὰς ἀθρείας ἀγῶνας. μαρωθεὶς ταῖς ἐλπίσι, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. ζ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ, ταῖς παμσόφοις, Μάκαρ παρεμπέσεσιν :~

Τὸν τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, ἐμαθλήσατο μείμως, καθορῶν τὸν ἐκείνων, ἐπεδείξω ἀθρόως, σθρῥότητα ὁμιλῶν, πολυρρότοις, Οὐάρε κολάσεσι :~

Ἐν πίστει ὁρᾷ, Οὐάρε ὡς γενναῖος, στρατιώτης ἀρέθης. ζ κατέσφαξας πλήθων, ἀθλήσας ξίφει Σοφὲ, πολεμίων, νίκας ἀνελόμενος :~

Θεοτοκίον.

Ἀρθενε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, τὸ βαρύτατον σκότος, ζ τὰ πάθη τῶν παθῶν, τῷ φωτισμῷ τῆς ἐν σοὶ, δυσωπῶσε, χάριτος ἀπέλασον :~

Ο Εἱρμός.

Ὑκέτι μ ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μ, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῆς πίστεως σ ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐπὶ τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σ:~

Κα. ἦχος, δ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὧν μολυσμῶν προκαθαρθεὶς τῆς καρδίας, δοχεῖον ὤφθης καθαρὸν θεορρήμον, τὸ Παναγίου Πνεύματος Προφῆτα Ἰωήλ. ὅθεν καθυπέδειξας, ἀληθείας τὸν χιῶνα, καὶ προανεκήρυξας, τὸν Σωτῆρος καὶ Κτίστου, τὸν ἐν σαρκὶ ἐπέλευσιν ἐν γῇ, τὸν ἐπ' ἐσχάτων φανέντα τοῖς ἔθνεσιν:~

Ἕτερον τῆς Μάρτυρος, ἦχος, ἀ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οὐς ἄθλους τῆς σεπτῆς, θεωρήσας Μαρτύρων. καὶ τούτων τὰ δεσμὰ, ἀσπαζόμενος πόθῳ, εἰς ὕψος ἀνέδραμες, Μαρτυρίου παμθαύμαστε. Ξύλου γὰρ, ἁρπαθεὶς τὰς αἰκίσεις, ἐκαρτέρησας. ἕως εἰς χεῖρας Κυρίου, τὸ πνεῦμα παρέδωκας:~

Καὶ μοῦ. Θεοτοκίον.

Νύμφαντε Ἁγνὴ, Θεοτόκε Μαρία. ἡ μόνη τῆς πίστεως, προστασία καὶ σκέπη. κινδύνων καὶ θλίψεως, καὶ δεινῶν περιστάσεων. πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα. κρεμάμενον μέσον, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. πῶς σ' ἐγκώσου, τὸν ὑπὲρ λόγον τέκνον, συγκατάβασιν, καὶ τὸ ἑκούσιον πάθος, Θεὲ ὑπομένατε;

Ὡδὴ, δ. Εἰσακήκοα Κύριε, τὸν ἀκοήν.

Λεως γενοῦ Κύριε, τοῖς ἀσεβῶς, πρός σὲ μετανοοῦσιν, ὡς μόνος οἰκτίρμων καὶ πολυέλεος:~

Σ προήγγελας Ἔμβοξε, παρὰ Θεοῦ, ἐκχέεται τὸ Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἤδη πιστεύσασαν:~

Τὸ Πνεύματος κάθοδος τοὺς μαθητὰς, σοφίσασα Κύριε, τοὺς σοὺς θεηγόρους λόγους ἐτέλεσεν:~ Θεοτοκίον.

Ἐλυτρωμένοι Παναγνε, τῇ ζοφερῷ, τῆς Ἅδου κενεώνων, τῷ θείῳ τόκῳ, σὲ μακαρίζομεν:~

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Τίοις στίγμασι καλλωπιζόμενος, ὡραιότατος ὤφθης τῷ Θεῷ, Οὔαρε ποθούμενος. τῷ σεφανώσαντί σε, κορυφῇ ἀξιοθαύμαστε:~

Κείῳ Ἔμβοξε προσαρτώμενος, εἰς γῆν τεταμένος τὰς χαλεπὰς, πόνους ἐκαρτέρησας. διὸ ὧν τῷ ἀπόνῳ ζωῇ, ἐκληρώσω ἀγαλλόμενος:~

Ομίμως βλέποντά σε οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐμακάρισαν Μάκαρ ὁμοίως, λόγοις παρεθάρρυναν. μεθ' ὧν τοὺς πόνους τοὺς μακροὺς διανύσας με μακάρισαι:~

Θεοτοκίον.

Λύος Δέσποινα παθῶν ἀνάγαγε, καὶ τῆς ταλαιπωρίας τῷ λογισμῷ. τῶν ἀλογισμάτων με, Θεοῦ τὸν μόνον καθαρῶς, ἵνα πίστει μακαρίζωσε:~

Ὡδὴ, ε. Τῆς νυκτὸς διελθούσης.

Οὗ Χριστοῦ ὁ Προφήτης, τῷ ἔλαίῳ πᾶσι, τοῖς πιστοῖς προλέγων ἐκήρυττεν, ὅτι ἥξει σώσει, ἀνθρώπων τὸ γένος. τῆς ἐκ τῶν εἰδώλων πλανήσεως:~

Λικῶς ἀναβλύσας, Ἔμβοξε Προφήτα, πρὸς τὰ ὑπὲρ μοῦ διαφοραν, Προφητείας τῷ χάριν, εἴλκυσας ἐκεῖθεν, καὶ δικαιοσύνῃ ἐκήρυξας:~

Πὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, πρέσβευε σωθῆναι, πάσης ἐπηρείας παιόλβιε, Ἰωὴλ σὺν τῆς θείας, χάριτος καὶ αἴγλης, καταξιωθῆναι δυσώπησον:~ Θτ.

Αγαγία Παρθένε, Δέσποινα τοῦ κόσμου. τοὺς σὲ Θεοτόκον κηρύττοντας, ἐξ ἀνέρων πταισμάτων ῥυσθῆναι δυσώπει, καὶ βιωτικῶν περιστάσεων:~

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ευρῶσαι μάσεσι θεϊκαῖς, καὶ τοὺς ἀνοδύτους παραγμοὺς, φορεῖς γενναίῳ φρονήματι. Οὔαρε παράτπων τὸν τῆς ἁλάστορος, καρδίαν τοῦ κακίαν δημιργήσαντος:~

Περιδέξιος ἀθλητὴς, βλέπων ἐκπιπτούσας εἰς τὸν γῆν, τὰς ἑαυτοῦ σάρκας ἔχαιρε, τὰς ἀνομιζούσας μοὶ λαμπρότητι, σὺν θείας ἀντιδόσεις προφαντάζομενος.

Μῶσε Κύριε ὁ Θεὸς, καὶ δοξολογῶ καὶ προσκυνῶ, τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενος, τῶν ἡτοιμασμένων τοῖς σὲ ποθήσασιν. ὁ Μάρτυς ἐν τῷ πάσχειν, Οὔαρος ἔκραζεν:~

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ἠναφαμεῖσα τῇ Χερουβὶμ, καὶ τῇ Σεραφὶμ ὡς ἀληθῶς, ἁγιωτάτη Παρθένε, πάντας τοὺς πιστῶς σε μετὰ μακαρίζοντας, ἁγίασον καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὠ'δὴ, ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ἔρευσι τῇ σῇ δογμάτων πηγαὶ τῆς θεηγορίας. καὶ τὸν ψυχοτρόφον γλυκασμὸν, σάλευσιν Ἔμβοξε. ἀρδεύουσαι, τοὺς πιστῶς τιμῶντας:~

Ῥοῦσε τῆς Προφητείας γλυκύτητα ἀποστάλου. καὶ Θεοσεβείας Ἰωὴλ, κήρυκα παμσοφον, γραφίζουσι, θεηγόρε Προφῆτα:~

Ῥῆσον σαῖς ἱκεσίαις Θεοῦ Προφῆτα ὡς ἔχων, θείαν παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε, τιμῶ ἐνδόξου καὶ ἀοιδίμου μνήμης:~ Θεοτοκίον.

Ὡ'τισον ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ ἄδυτον τοὺς καρδίας, τῇ δοξολογοῦντῳ σε πιστῶς ἄλραντε Δέσποινα. καὶ τὸν ἐκ σοῦ, ἀπορῥήτως τεχθέντα:~

Ἄλλος. Τοῦ βίου τῶν θαλασσῶν.

Ἡμάρτων ἠλόγησας, παραμόνιε Δικαστὰ, καὶ τῶν πυρᾶν ὑπέμεινας, τῇ αὐτοποίστῳ πόνῳ καρτερικῶς, πολύαθλε Οὐάρε, πρεσβεύτα τῇ σῇ πίστει αὐυμνοῦντάς σε:~

Τὸν ἔλκειν Τύραννος, ὁ παράφρων ταῖς πληγαῖς αὐηλεῶς συγκόπτων σε. ἕως Θεοῦ εἰς χεῖρας τῶν ἱδρῶ, ψυχὼν ἐναπέδωκας. καλλοναῖς λαμπρωθέσαν τῇ ἀγῶνων σε:~

Ψώθης μιμούμενος, ἐπὶ ξύλου τὸν Χριστόν. καὶ σὺν αὐτῷ κρεμάμενος, τῶν σῶν ψυχὼν παρέδωκας τῷ Θεῷ. τῷ σὲ σεφανώσαντι, Ἀθλοφόρε μονίμως ἀεισάσαντα:~ Θεοτοκίον.

Τροπούμενον Δέσποινα, ἐν πελάγει τῇ δεινῶν, χειμαζομένῳ παντοτε, τῶν ταπεινῶν ψυχών μου, καὶ γαλήνιον, πρὸς ὅρμον ἐνάγαγε. ἀδιαπτώτως σε γνώμῃ μακαρίζουσαν:~

Οὗ βίου τῶν θαλασσῶν, ὑψουμένων καθορῶν, τῇ πειρασμῶν τῷ κλύδωνι. τῷ ἀδύτῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶσοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τῶν ζωήν μου πολυέλεε:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιθ'. Τῶ Ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ.

Ἀ. Ὁ γῆς Ἰωὴλ ἐκβαγωδήσας πάθη, Μετῆλθεν ἐκ γῆς, τόπον κρείττω πάθους.

Ἐ μηεικαιδεκάτῃ μόρος ἀμφ' ἑκάλυψεν Ἰωήλ.

Ὁ Σ ὁρμηνεύεται ἀγάπη Κυρίου, ἢ ἀρχὴ, ἢ ἀπαρχὴ Θεοῦ. ὅτος ὢν ἐκ σπέρματος Ῥουβίμ. ἀληθῶς, τῷ Μεθομορφῶσαντι. καὶ προφητεύσας περὶ λιμοῦ καὶ ἐκλείψεως θυσιῶν, καὶ πάθους δικαίου Προφήτου, δι' αὐτοῦ αἱμακαιμιζομένης εἰς σωτηρίαν πάσης τῆς γῆς, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἀ. Ξεσμοὺς ἀπείρους καρτερήσαντος Οὐάρου. Σατανᾶ πλανῆς ἔξαρχος ἀναί μοι λέγει.

Ὁ Τ'ητος ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως στρατευόμενος ἐν Αἰγύπτῳ, γόνος ὢν ἐπισήμου καὶ λαμπροῦ καὶ εὐσεβοῦς. ἐγκλειστὸν τῶν δέτιμον Ἁγίων ἑστὼς τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ χρόνου πολλοῦ, ἐπιμελέτο αὐτῶν ὁ Ἅγιος Οὐαρος καθ' ἑκάστην. σὺν δὲ τῶν ἑστὼς αἱμαπαυσαμένων, προσέταξεν ἑαυτὸν ὁ Ἅγιος αὐτ' ἐκείνου, καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα μετὰ τῶν λοιπῶν ἀχθεὶς, τύπτεται ῥοπάλοις, καὶ ἐπὶ πολὺ ξέεται τὰς πλευρὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις, ἐπὶ πέντε ὥραις παραταθείσαις, τῷ ψυχὼ τῷ Κυρίῳ ἀποδίδωσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαδῶθ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, κ'. καὶ ῥ'. Μαρτύρων, ἐν Πέρσιδι τελειωθέντων.

Ἀ. Σαδῶθ ὁ θεῖος τῶν καράν τμηθεὶς ξίφει.

Θεοῦ Σαβαὼθ, μνῶν παρίσταται θρόνῳ. Δεκὰς δεκαπλῆ Μαρτύρων συμμαρτύρων,

Καὶ δὶς δέκα θυσίαν πληγέντων ξίφει. Ἀσιλούντος Σαβωρίου ἐν τῇ τῆς Πέρσων χώρᾳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν ἦτος Ἐπίσκοπος ἐκεῖσε ὤν, ἐν μιᾷ τῶν ὑπὸ τῶν Βασιλέως μοιρίᾳ, καὶ τὸν τῶν Χριστοῦ λαὸν ἐκδιδάσκων τὰ εἰς ψυχικὴν ὠφέλειαν σωτήρια, τιμᾶς δὲ ἐκ τῶν Περσῶν ἀπεραίσκετος βαπτίζων, διεβλήθη τῷ Βασιλεῖ, καὶ προσαχθεὶς αὐτῷ,

καὶ

Σ μὴ πειθεὶς προσκωμῆσαι τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ, τῶτε ὕδατι ἐ τῷ πυρὶ, πρῶτον μὲν, τύπτεται ῥάβδοις. εἶτα τέμνεται ἀπὸ τῦ μετώπυ, ἄχρι τῦ ὀμύχωνος, ἐ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῦ δόρματος αὐτῦ, λῶρον ἕνα, ἔχοντα δακτύλυ πλάτος. Σ αὖθις βυμάροις τύπτεται. ἐ ἐπ' ἀκανθῶν Σ σκωλώπων κυλίεται. ἐ εἰς κοχλίαν αὐτὸν ἀποσφίγγυσι. ταῦτα δὲ πάντα γενναίως ὑπομείνας, τὸν Βασιλέα πλέον ἐξέμηνε. βληθεὶς δὲ εἰς φυλακὴν, πάλιν ἄγεται εἰς ἐρώτησιν. ὑγιὴς δὲ ἀνευρεθεὶς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, ἐκρεμάθη κατὰ κεφαλῆς. ἐ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις, κατατιτρώσκεται ὅλον τὸ σῶμα. Σ ἐπεὶ ὁ μὲν Ἅγιος εἰς ᾅδου ταῦτα ἐλογίζετο, ἤκουσε δὲ ἐ τῦ Βασιλέως ἐπαπειλῆντος σκορπίσαι τὰ μέλη τύτυ, πιστὸν τῷ Θεῷ μυ αὐτέφησε. διαμερίζονται οἱ Χριστιανοὶ τὰ λείψανά μυ, Σ ὃς ἐὰν ἐπικαλέσηται τὸν Θεὸν ἐν τῷ ὀνόματί μυ, σωτηρίαν ἀνήσει. ἐ παράνυς τὴν γλῶτταν τέμνεται. ὄμματα δὲ ἐ χεῖρας εἰς ἀγρὸν ἐκτείνας, ἐ καθ' ἑαυτὸν προσάξάμενος, φωνῆς ἐξ ἀγρῦ ἤκουσε λεγύσης. ἡ αἴτησίς συ πεπλήρωται, ἐ ἰδὲ ἔση λαλῶν. ἐ φυείσης αὐτῷ γλώσσης ἑτέρας, ἐδόξαζε τὸν Θεόν. ταῦτα βλέποντες οἱ λαοὶ, ἐξεπλήττοντο. ἐ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριστὸν, ἄνδρες χίλιοι ἑβδομήκοντα, καὶ ἕτεροι διακόσιοι. ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς ὅτι πολλοὶ δι' αὐτῦ προσέρχονται τῷ Χριστῷ, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν αὐτῦ ἀποτμηθῆναι προσέταξεν. ἐπεὶ δὲ ἐ ἕτεροι ὐκ ὀλίγοι ἀνεβόησαν λέγοντες. Βασιλεῦ, Σ ἡμεῖς Χριστιανοί ἐσμεν, ἐ κατ' αὐτῶν ἀπειλήματο. ἐ λαβόντες αὐτὸς οἱ στρατιῶται, ἀπήγαγον ἐπὶ τὸν τῆς σφαγῆς τόπον. ἐ προσάξάμενος ὁ Ἅγιος, ἐ κατασφραγίσας αὐτὸς, ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἴκοσι, αὐτὸς πρῶτος ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ἐ καθεξῆς οἱ λοιποί·

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ τὴν κάμινον.

Ἐκπορευομένη, ἐκ τῦ οἴκου Κυρίυ Σ ποτίζυσα κρήνη, ὡς προέφης προῆλθε, Προφῆτα παμσεβάσμιε·

Ὃν μὴ χειμάρρους τῶν ἀνόμων, σιτοφόρον εἰργάσω, τῆς δυσφῆς ὁ χειμάρρους, Ἰωὴλ ὡς προεῖπεν· ἀλλ' ὑμνητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὰ πάντα ποιήσας, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένυ, διεσώσατο κόσμον, ἀσεβῶς ἀνυμνῦντα. ἀλλ' ὑμνητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ἄλλος. Δροσοβόλον μέν.

Ἀμπρωθύντασε ἀγώνων ἐπιδόσεσιν. ἡ Κλεοπάτρα Ἐνδόξε, σωσεκόμισεν, ἀναμενὴ κλέος διὰ σὲ, τῆς πίστεως ἄξιον σαφῶς. ἣν ἀνεδείξατο θερμῶς, εἰς σὲ τελείως μοι·

Πιχέυσά σοι δάκρυα, ἐ μύροις ἀντίμως ὑπαλείφυσα. κατακρύπτεισε, ὑπὸ γῆν ἡ παύσεμνος γυνὴ, ἀνθάψαντα γυμνὸν πονηρῶ, καὶ ταῖς ἐκ τάφυ ἀγραπαῖς φωταγωγῦντα ἡμᾶς·

Τὴν ἀνέδωκεν ὁσίως θεραπεύσασα. σὲ τὸν Χριστῦ θεράποντα ἡ ἀείμνηστος, ἕως ὤφθης πρόξενος αὐτῇ, σοφὲ βασιλείας ἀραμῶν. ἣν ἠξιώθη διὰ σὲ, σὺν τῷ φιλτάτῳ Υἱῷ·

Θεοτοκίον.

Τυπτεύβντα με ἀνέρροις παραβάσεσι, Παρθένε μεσιτείᾳ σου. καινοποίησον, ἰαρρύσά μου τὴν ψυχὴν, καὶ λόγον παρέχουσα βοᾷν, ἀλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα·

Ὠδὴ, η'. Τὸν πάλαι δροσίσαντα.

Πέδειξας Ἐνδόξε, μεταμοίας τὰς ῥόπας. ἐμφανῶς, τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον ἐγγυώμενον τὰς πίστεις πρὸς αὐτὸν, προσιόντας Σ ψάλλοντας. ἀλογεῖτε Σ ὑπερυψῦτε, αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἐράσμιος γενόμενος, τῷ Κυρίῳ Προφήτα Ἰωὴλ. τὰ τύτυ μυστήρια, ἐπιστάθης προφητεύων τοῖς λαοῖς. ἀνυμνῦσι καὶ λέγυσιν, ἀλογεῖτε ἐ ὑπερυψῦτε, αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας·

Φέσεις προχέυσι, τῶν Ἰάδα θαυμάτων ποταμὸς, Ἀποστολοι σύνοδοι, τῦ Κυρίου ὡς προέφης Ἰωὴλ, τὰς βοῶντας ἀρδεύοντα, ἀλογεῖτε καὶ ὑπερυψῦτε, αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας· Θεοτοκίον.

Πόσασιν σωθέτομ, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστὸν, Παναμωμε τέτοκας.

διὰ-

διαμείμασα Παρθένος καθαρά. ὃν ὑμνῦντὰ κραυγάζομεν. ἀλογεῖτε ἐ ὑπερυψῦτε, αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Η Ἡρικῶν ὑπαχθύσας Μάρτυς δεήσεων, ἀραμίῳ κρατεία λαμπρῶς ἐκράτυνας. παῖδα τὸν σεπτὸν, καὶ τῆς σῆς συμμεθέξοντα, ἔδειξας ἀνδρείας, ἀῤῥήτῳ συμπαθείᾳ :~

Θ Ξύλον Αἰγύπτωσε ὅλβον ὥσπερ πολύτιμον. μετηγάγετο Μάρτυς καταπλουτίζοντα. θείαις δωρεαῖς, Κλεοπάτρα ἰάσεων πᾶσαν Παλαιστίνην, τὴν πόθῳ σε τιμῶσαν :~

Ι Εγνωσὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς σοὺς διηύυσας, κρατιῶτα γενναῖε τοῦ Παντοκράτορος. καὶ ὡς μιμητὴς, παρ' αὐτοῦ ἐκρεφάνωσαι, Οὔαρε παμμάκαρ, τῶν ἀθλοφόρων κλέος.

Θεοτοκίον.

Κ Μαρτίας σιωάπτω ἐφ' ἁμαρτήμασι. ὃ τὸ μέλλον ἀ φείττω φρικτὸν μυστήριον. μέκρωσον Ἀγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὴν πώρωσιν. ὃ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ἐπίστρεψόν με σῶσον :~ Ὁ Εἱρμός.

Λ Ἐφλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας. ἐ δικαίᾳ θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, γ'. Ἡ ἐν ἁραμοῖς ἀλογημένη.

Μ Ετὰ Προφητῶν ὡς ὑποφήτης, χαρμονικῶς ἐν ἐπαραμίοις, μνῶ ἀφραίμῃ σκηνώμασιν :~

Ν Ωθεν ἡμᾶς μνῆ ἐποστάνοις, τοὺς ἀσεβῶς σε δοξολογοῦντας, Θεηγόρε παρόλβιε. Υ ψηλὸν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, ὁ Ἰωνὰ διὰ μετανοίας, θεοφρόνως ὑπέδειξεν. Ῥῆ.

Ρ Ῥῶσας ὑμᾶς τοὺς πεστωκότας, Μήτηρ Θεοῦ. εὐστολαγχνον Δεστότην, σωτῆρα γεννήσασα :~

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτον.

Σ Χνὸν καθεῖλάν τῆς πολεμήτορος. τὸν θεῖκὸν σαφῶς, περιζωσάμενος δυνάμιν. ἀθλητὰ γενναιότατε Οὔαρε. ὅθεν σε ἀνυμνοῦμεν ἴασιν ἄφθορον, ἐκ τῶν σῶν λειψάνων οἱ πιστοὶ ἀπαῤῥυόμενοι.

Σ Φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος. πάσῃ τῇ γῇ ἡ μνήμησ ἔκπλωται Οὔαρε. σελασφόροις φωτίζουσα λάμψεσι. σὲ τῶν σεπτῶν ἀγώνων, παύτας παρύφημε. καὶ τὸν σκοτασμὸν τῶν καρδιῶν ἀποδιώκουσα :~

Τ Ὸν σοὶ ἀγράπτορτα θεασάμενον, δόξῃ πολλῇ, τὸν ἴδιον Υἱὸν ἡ φιλόμαρτυς. τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐμεγάλυνεν, ὃν Σ γνησιωτάτως, Μάρτυς ἐδόξασε, μέγιστον προστάτην ἀνύμνως καταπλουτίσασα.

Η Γῆ ἐν ᾗ σὸ τὸ καρτερώτατον, σῶμα Σοφὲ, κατάκειται ἐμθέως ἡγίασται. ἀλλὰ δίδου ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου. λύσιν ἁμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, Οὔαρε καὶ παύτων δυσχερῶν, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φ Αμεὶς Παθνὲ ἐκ σοῦ ὁ Κύριος. τῆς φωτεινῆς μεφέλης, τῆς Αἰγύπτου τὰ ξόανα. παντελεῖ ἀπωλείᾳ παρέδωκε. πλῆθος δὲ ἀθλοφόρων, ταύτην ἠξίωσε. φορεῖν μιμουμένους, τὰ αὐτοῦ σεπτὰ παθήματα.

Ὁ Εἱρμός.

Θ Εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτον, ὃν οὐ τολμᾷ, Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σὲ δὲ Παρθένε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνομεν, σὺν ταῖς ἁραμίαις κρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν :~

Μνὶ τῷ αὐτῷ, κ'. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, πρ. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τ Ῥαμίαις ἐλλάμψεσι φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῆς πλάνης ἔφυγε σκότος. Ἔνδοξε. Σ τῷ φωτὶ προσεπέλασας, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. καὶ ταῖς χάρισιν αὐτοῦ, καταυγάζεις τὰ πάθη. διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς Σ κινδύνων, λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου :~

Ἐ Πιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, πνευθεὶς γνῶσιν ἔνθεον, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην ἔγνως Ἀρτέμιε. ἐ τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, παμσόφως διήλεγξας. ἐ ὡδήγησας λαὸς, εἰς Θεοῦ τὴν ἐπίγνωσιν. δι' ὃν ἠθλησας, Σ τὸ στέφος ἐδέξω τῶν καμάτων λυτρωθῆναι. ἱκετεύων διαφθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~

Πολυ-

ΤΟλυβρόποις κολάσεσι, χαλεπαῖς μαστιγώσεσι, παραδοὺς αἰκίζεται τὸ πολύαθλον, ⁊ καρτερώτατον σῶμά σε. θεόφρον Α'ρτέμιε ὐκ ἠρνήσω τὸν Χριστὸν, ἀ ξοανοῖς ἐπέθυσας. ἀλλ' ὑπέμεινας. ὡσπερ πάσχοντος ἄλλου αἰσθανόμενον, τὰς μελλούσας αὐτιδόσεις, ⁊ ἀθανάτου εὐκλείας.

Δόξα, ἦχος, β'. Τῶ σταυρῶ.

Ο'ν μοσχοκτόνα φωστῆρα τῆς πίστεως, Α'ρτέμιον τιμήσωμεν. ὅτι ἤλεγξε Βασιλέα τὸν ἔχθιστον. ⁊ τῷ αἵματι τῶ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὴν Ε'κκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν. ὅθεν ⁊ ἀπέλαβε, ἣν ἰαμάτων τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τοῖς πιστῶς προστρεχόντων, ἐν τῆ σορῶ ἣν λειψάνων αὐτοῦ :~

Καὶ μυῶ. Θεοτοκίον.

Ο'τε ἐκ τοῦ ξύλου σε μεκρόν.

Κέκτηνται ⁊ αἰτίληψις ἡμῶν. ἣν χρισταμῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιὰ, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἀλλὰ ⁊ μυῶ ⁊ ἀεὶ, τῶν ἀλαλήτοις δεήσεσι σου μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, ἐκ περιστάσεως πάντας, ὅτι σὲ μετὰ Θεὸν, ἔχομεν αἰτίληψιν μόνην, οἱ χριστιανοὶ καὶ καταφύγιον :~

Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Ο'τε, ἡ παράνομος ἀμμαὴ, ἅρμα τὸν αὐτῆς ἐθεώρει, ἑλκόμενον πρὸς σφαγὴν, θρηνοῦσα ἐμεκόπτετο βοῶσα ὀλολυγμοῖς, τίσοι δῆμος ἀχάριστος, γλυκύτατον τέκνον, πάλαι αὐτάπεδωκεν; ὁ ἀπολαύσας σου οἴμοι, ἣν πολλῶν δωρημάτων. πῶς δὲ ⁊ τὸν πόνον ὑποίσω, ὅτι θέλων ταῦτα μυῶ ὑφίστασαι;

Εἰς τὸν ⁊. ⁊. τῆς Ο'κτωήχου.

Α'πολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῆ.

Εἰς τὸν Ο'ρθρον, ἡ συνήθης ⁊ιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ο'κτωήχου, ⁊ τῆς Α'γίας, εἰς ⁊'.

Ω'δὴ, ά. ἦχος, β'.

Ε'ν βυθῶ κατέστρωσε ποτέ.

Ο'ν ἀγῶνα Μάρτυς τὸν καλὸν, ὡς ἀγωνισάμενος. ⁊ τὰς λαμπρὰς στεφάνους κομισάμενος, τῶ φωτὶ παρίστασαι, φωτιζόμενος κατὰ μέθεξιν ἄϋλον. ὅθεν δυσωπῶμεν, φώτισον ἡμᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

ΗΦαιδρύνθη Μάρτυς ἑορτὴ, πάντας συμεκάλεσε. χαρμονικῶς εἰς παιδαισίαν σύμβολον, προθεῖσα τοὺς ἄθλους σου, τὰ παλαίσματα, τὴν ἀνδρείαν τὴν ἔνστασιν. ὧν καταθυμῶμεν, πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζομεν :~

ΝΕκρωθέντα Μάκαρ ἐν σταυρῶ, τὸν ἀκατάληπτον, σωματικῶς καταληφθέντα Κύριον, τῆς ζωῆς τὸν αἴτιον. ἐθελουσίως ἐπεπόθησας μέχρωσιν, τὴν διὰ βασάνων. ὅθεν ἀθανάτου δόξης ἔτυχες :~

Θεοτοκίον.

Αρχωθεὶς ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, Λόγος ὁ ἀσώματος, ὑπερβολῆ φιλανθρωπίας Παναγνε. πάθει προσωμίλησε. ⁊ ἀπαθείαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ω'δὴ, γ'. Ε'ξέστησεν ἡ ἔρημος.

ΗΕ Αρτύρων καλλωπίζεσθαι, τοῖς στεφάνοις Ε'νδοξε, ἐπιποθῶν ὑπερήγκας, ἣν μαγίγων Σ ἣν στρεβλώσεων, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας θείᾳ χάριτι :~

Ο Τὸν κέντρον τὸν πύργον, τῆς σῆς καρδίας πανσοφε, ἡ σφοδροτάτη πρόσρηξις. ἣν βασάνων Σ γὰρ ἐσήκτο. μονῆρη ἐπὶ πέρας τὸν ἀσάλευτον :~

Ι'κείῳ αἰσθητῶς νεκρούμενος, ⁊ μιφάσι πανθοῦν, ἣν σταυραγμῶν κυκλούμενος. σοῦ τὸ ὄμμα πρὸς δυναμένον, ἐντεύξεσι σώζειν ἀξιάγαστε :~ Θεοτοκίον.

Εσάρκωται βουλήματι, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα σοῦ παναχράντων Κύριος. διασώζων ἀνθρωπότητα. ⁊ Μαρτύρων τοὺς δήμους ἐπεστάσατο. Ο' Ειρμός.

Ξένωθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ χείμων Κύριε. ἡ ἣν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ε'κκλησία τῆ παρουσίᾳ σου. ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου :~

Καθ. ἦχος, δ'. Ο' ὑψωθεὶς ἐν τῶ σταυρῶ.

Ο'ν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀήττητον. καὶ καθαιρέτην τοῦ ἐχθροῦ γενναιότατον. τὸν ἐν μεγίστοις τόλμαις ἐκλάμψαντα. ἅπαντες Α'ρτέμιον, ἀνυμνήσωμεν. βρύει γὰρ ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πόθῳ. Σ καταπαύει πάθη χαλεπὰ, καὶ ἣν ἐν θλίψει ἀνθρώπων προΐσταται :~

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δόξα,

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Στ. Ὅμοιον.

Ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος. ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ. Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ, οὕτως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. καὶ σωτῆρος μητρὶ φάλλομεν αὐτῷ. ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τὰς δούλας σου·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν ἐξ ἀπαρχῆς τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα. ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τεκοῦσα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ. ἤμοιρε ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀγαθέ. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, οὕτω ἀνόμως μοῦ δὲ, θέλων σταυρῶσαι. ὑμνῶσε μακρόθυμε·

Ὠδὴ, δ'. Ἐλήλυθας.

Ἰαμένος, τὸν ταθέντα ἐν ξύλῳ θελήματι, ὑψώθης τειρόμενος, καὶ ὠμωτάτως ξεόμενος, καὶ ἀποδυόμενος, τὰς δορματίους χιτῶνας τῆς μερόπων.

Ἰάπτοισε, τῆς σαρκὸς καὶ δεινῶν ἡ ἐπίτασις, τῷ ἄπονον λῆξαι μοι, Μάρτυς σαφῶς προεξένησαν. ἧς μοῦ ἐμφορούμενος, ἅπαντα πόνον κατοφίζεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εὐαγγέλῳ, γεγονότι τῷ ἄθλῳ λαμπρότητι, χαίρουσι δι' Ἀγγέλοισι, πέμπει προφήτην τὸν ὁραῖον, ἄρτον ἡ ζωὴ ἡμῖν, ἐμβαπτίσασα Μάρτυς παιδοποίησε. Στ. Ἀρθέντος, μετὰ τόκον ἁμίαντε ἄφθορε, Θεὸς σωτήρησεν. ὁ ἀνθρώπους ἐν μήτρᾳ σου, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναλαβέσθαι δι' ἄκραν ἀγαθότητα·

Ὠδὴ, ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Ἀμπὰς φωταυγὴς, καθορᾶθης πυράτος Ἀρτέμιε, πιστοὺς καταυγάζουσα. καὶ τῆς πομπείας ἀπελαύουσα, τὰ ζοφώδη καὶ σκότους, πεπληρωμένα πυράματα.

Πέτρᾳ ζωῆς, τῆς ψυχῆς τὰ βήματα πηξάμενος. ταῖς πέτραις σφιγγόμενος, καὶ τοῖς ἀλγεινοῖς περικυκλούμενος. ἀληθὴς ἀθλοφόρος, ἀκλόνητος διέμεινας.

Παρῆλθες σεπτῶς, ὡπλισμένος πυράματος δυνάμει. βροτόλοιμον ὀξύτητος, Μάρτυς ἀθλοφόρε κατεφρόνησας. ἐν αὐτοῖς συμπατήσας, τὰ κέντρα τοῦ ἀλάστορος. Στ. Ταφὴν καὶ ταφὴν, ὁ ἐκ σοῦ θελήματι τεχθείς, δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Δέσποινα, μάρτυρα σὺν πρώτοτον Ἀρτέμιον, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ὡς κραταιὸς εἰργάσατο.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἱερεῖον καὶ θῦμα ὁλόκληρον, Μάρτυς προσενήνοχας σαυτὸν Ἀρτέμιε. τῷ ἐκουσίῳ σταυρώσει, εἰς ἡμῶν δεξαμενῇ ἀνάκλησιν·

Ἐνδότοις πληγαῖς σωφρονούμενον, σῶμά σου Ἀρτέμιε τὸ καρτερώτατον, τῷ ψυχικῷ ἀγωνίσαι, διετήρεις τῇ πίστει ἀλώβητον·

Ὀδυνημάτων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι, Μάρτυς πειρασμῶν καὶ παθῶν τε καὶ θλίψεως, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, μιμητὰς τοῦ Σωτῆρος Ἀρτέμιε· Θεοτοκίον.

Εἱμαζόμενον σάλῳ τῶν θλίψεων, καὶ κλυδωνιζόμενον ἐπαναστάσεσι, βίκυμιῶν διάσωσον. Θεοτόκε Παρθένε τοὺς δούλους σου· Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τῷ ἀνεξιχνίαστον, τῆς ἀνομίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε·

Κοντάκιον. Ἦχος, β'. Τὰς ἀσφαλεῖς.

Ὃν εὐσεβῆ καὶ σεφηφόρον Μάρτυρα. τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια. συνελθόντες ἐπαξίως ἐν ὑμνῳδίαις ἀνευφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι. θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον. πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν·

Ὁ Οἶκος.

Τίς τὰς ἀγῶνας ἐξαρκέσει ἐξειπεῖν Ἀθλοφόρε; ἢ τοὺς πόνους τοὺς σοὺς, ὅσον ἀνδρείως ὑπέμεινας διὰ τῆς πίστεως τοῦ Κυρίου; καὶ τῆς χάριτος ἧς πόρ κατηξιώθης; οὐκ ἐξαρκεῖ διηγήσασθαι σῶμα ἀνθρώπινον. σοφίαν γὰρ ἐνδεδυμένος καὶ ἀνδρείαν, τὸν πλοῦτον ἐμίσησας καὶ τὴν ἀξίαν τὴν πρόσκαιρον. στρατηγός τε φανεὶς γενναιότατος. Πρεσβεύεις γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν·

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κ'. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Ἦ. Ὁ παντὸς λαμπρὸς Ἀρτέμιος ἐν βίῳ. Τιμηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς ὑπέρτατον κλέος. Εἰκάδι Ἀρτέμιος πυκιμόφρων ἀυχένα τμήθη.

Οὗτος

Τ῀τος ὁ Μακάριος Ἀρτέμιος, Δὺξ ἐ Αὐγουσάλιος Ἀλεξανδρείας γενόμενος, καὶ Πατρίκιος τιμηθείς, ὑπὸ τῦ μεγάλυ Βασιλέως Κωνσταντίνου, τῦ δὲ ἀποστάτου Ἰουλιανῦ δραξαμένυ τὴν βασιλείαν, ἐ τὸς χριστιανὸς τιμωρουμένου ἐν Ἀντιοχείᾳ, αὐτόκλητος εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ Μακάριος ἔρχεται. ἐ τὴν παρανομίαν αὐτῦ διελέγξας, τύπτεται βεμβύροις ὠμοῖς. ἐ ῥιβόλοις ὀξέσι τὸν μῶτον ξέεται. ἐ ὀγκίνοις τὰς πλευρὰς ἐ τὰ βλέφαρα διαπείρεται. ἐ ὑπὸ λιθοξόων μεγίστης πέτρας διαιρεθείσης, μέσον ἐμβάλλεται. ἐ τῆς πέτρας μέσον ἀπολειφθείς, ὀφθαλμῶν στρέβεται. τὰ ἔγκατα τῇ γῇ συνελαύνεται. ἐ τελευταῖον, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Ἐκ τῦ θαύματος τῦ Ἁγίυ μερικὴ διήγησις.

Ἦν τίς διδύμυς ἔχων λίαν ᾠδυνωμένους, ἦλθε πρὸς τὸν Ἅγιον κλαίων, ἐ τὴν ὑγείαν ἐπιζητῶν. ἔπεσεν ἔμ στρωμνῇ μέσον τῦ Ναῦ. ἐ μικρὸν ἀφυπνώσας, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος, ὑπόδειξόν μοι τὸ πάθος συ. ὁ δὲ, ἐσχημάτισεν ἑαυτὸν εἰς ὑπόδειξιν. καὶ τῦ ὄγκου τῶν διδύμων ταῖς ἀμφοτέραις χερσὶν ἀφυῶς περιδραξάμενος, ἔσφιξεν ὅσης δυνάμεως εἶχεν. ὁ δὲ ἀθενῶν μεγάλως ὠδυνήθεις, καὶ τὸ οὐαὶ ἀνακράξας, ἔξυπνος γενόμενος, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ δοξάζων ἐ ἀνυμνῶν τὸν Θεόν :~

Τόρος δὲ πάλιν κήλας ἔχων ῥεῖς ἐν τοῖς διδύμοις, ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἅγιον ἐ παρακλαύσας, ἀνεκλίθη πρὸς ὕπνον, ἐ φανεὶς αὐτῷ ὁ Ἅγιος, ἐ τὸ πάθος γυμνώσας καὶ ψηλαφήσας ταῖς χερσὶ, κατεσφράγισεν αὐτόν. ἐ μύξας τὴν πλευρὰν αὐτῦ, ἀπῆλθεν. ὁ δὲ ἀθενῶν ἔξυπνος γενόμενος, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ :~

Τόρος δὲ πάλιν ὑδροκήλην ἔχων μεγάλην, τῷ Ἁγίῳ προσῆλθε. ἐ τότε κατ' ὀλίγον ὕπνος ὁ Ἅγιος μετ' ὀλίγυς τὸ πάθος περιχίσας, δυσωδίαν ὑ μικρὰν τῦ ὑγροῦ κενωθέντος προσέφερεν. ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ ἀθενῶν, εὗρε μὴν ἑαυτὸν ὑγιῆ, τὸς δὲ χιτῶνας αὐτῦ ἐ τὸ ἔδαφος, δυσωδίας ἐ σήψεως πολλῆς ἐ ὑγρότητος γέμοντα.

Ἄλλος δὲ πάλιν μετρίᾳ ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐλθὼν τῦ καταλόγυ τῶν θαυμάτων τῦ Ἁγίυ ἀποστόλυ διηγουμένυ, ἠκροάσατο. ἐ ἐν τῇ Ἀφρικῇ συγγενῆ κεκτημένος, βάρει τῶν διδύμων τὸ ζῶν ἀπολεγόμενον, ἀδιστάκτως πιστεύσας ὑ τὰ πρὸς παμμυχίδα ἐπιτήδεια συλλέξας, ἔδραμε πρὸς τὸν Ἅγιον, ἐ πληρώσας τὴν παμμυχίδα, ἐ ἔλαιον ἐκ τῆς φωταγωγῦ λαβὼν, ὑπέστρεψεν ὅθα προσδεχθεὶς καταμένων. ὁ δὲ Ἅγιος τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καταλαβὼν τὸν Ἀφρικὸν, ἐ τῇ κλίνῃ τῦ πάσχοντος ἐπιστὰς, φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἐπειδὴ ὁ σὸς συγγενὴς περὶ σῦ ἐν τῷ Βυζαντίῳ με ἠξίωσεν, ἔσο ἀπὸ τῦ νῦν ὑγιής. ὁ δὲ διϋπνισθεὶς, εὗρεν ἑαυτὸν ἐν ἀληθείᾳ ὑγιῆ. ἐ τῷ παντοκράτορι Θεῷ, ἐδίδυ δόξαν, μὴ γνοὺς δὲ παρὰ τίνος τὸ τῦ θαύματος γέγονεν ξένισμον, τὴν ἡμέραν σημειωσάμενος, ἐ τῷ μιμνησκόντι προσγενεῖ τὴν αὐτῦ ὑγείαν δηλώσας, ἐξέπληξε τὸν τὸν ἀκύσαντα. ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐν ᾗ ἡ παμμυχὶς ἐγένετο ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐν Ἀφρικῇ τὸν μοναχὸν ἰάσατο, ἐ δραμὼν πρὸς τὸν Ἅγιον αὐθις, ἀξίαν ἐδίδυ τὴν εὐχαριστίαν. ἐ τοῖς παρῦσι τὸ θαῦμα ἐκδιηγούμενος, γράφει παραθὺς τῷ ἰαθέντι, τήν τε ἀκολουθίαν τῦ πράγματος, ἐ τὸ τῦ Ἁγίυ ὄνομα.

Τόρος πάλιν ἐν τοῖς αὐτοῖς παιδογόνοις βαρέι ὑ φορητῷ πιεζόμενος, ἐ προσμένων τῷ τῦ Ἁγίυ Ναῷ, ὑ μικρῶς ὤχλει τὴν ἴασιν ἐπιζητῶν. ὁ δὲ Ἅγιος φανεὶς, λέγει πρὸς αὐτόν. ἄπελθε εἰς τὸν χαλκέα Ἰωάννην τὸν γειτονοῦντά σοι, ἐ τῆς κήλης συ τῷ ἄκμονι τότε ἐπιτεθείσης, αὐτὸς ἐκπυρώσας τὴν σφῦραν καὶ δὸς αὐτὴν μετὰ δυνάμεως, ἀθέως ἰάσεταί σε. τῦ δὲ, πρὸς τὴν ὑπατασίαν πάσχοντος, ἐ μὴ βουλομένυ τῦτο ποιῆσαι, ὁ Ἅγιος αὐθις αὐτῷ τὰ αὐτὰ ἐπισκήπτει. ὁ δὲ, ἐ ἔτι ἐδυσχέραινε. ἐ πάλιν φανεὶς ὁ Ἅγιος, ἔφη αὐτῷ. πίστευσον ἀδελφὲ, εἰ μὴ ποιήσεις ὅπερ σοι εἶπον, οὐκαμπότε ἰαθήσῃ. ὁ δὲ, ἐ μὴ θέλων, προσῆλθεν ἐξ ἀνάγκης τῷ χαλκεῖ. ἐ τῆς κήλης ἐπιτεθείσης τῷ ἄκμονι, τῇ καταβάσει τῆς πεπυρωμένης σιδηρᾶς σφύρας ἐπεὶ καὶ σωθεσάλη πρὸς ἑαυτὸν, ἀφεὶς τὸ πά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πάθος γέγονεν. ἐφ' ᾧ τὸν ἄκμονα Σ μόνον ὑπὸ τῆς σφύρας κρυβῆναι. καὶ κεῖνοι τὸ παράδοξον ἐκπλαγέντα τοῦ θαύματος, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ τῷ δοξάσαντι τὸν Μάρτυρα ἀνέπεμψαν :~

Ἀλλὰ Σ ἐκ πίστεώς τις κηρὸς λαβὼν καὶ ἔλαιον, τῷ πρὸς τὸν Ἅγιον διώδευε τείβον, καὶ διερχόμενος, ἠρωτήθη παρὰ τοῦ ῥᾴστου τῷ ῥαπτικῷ τέχνῃ μετερχομένου, τοῦ πορδὴ προσφιλέστατόν οἱ κηρὸς φορῶν καὶ ἔλαιον; τοῦ δὲ, περιταθῶς φήσαντος. εἰς τὸν Ἅγιον Ἀρτέμιον ἀπέρχομαι λειτουργήσων. μικροῦ ἐκείνου παρελθόντος, ἀνέκραξεν ὁ ῥάπτης γελοίως λέγων. ὁ δεῖνα ὑποστρέφων φόβεμοι κήλῳ. ὁ δὲ, ἀφικόμενος πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ τῷ θείᾳ ἐκτελέσας μυσταγωγίαν, ὑπέστρεφεν οἴκαδε. ἐν ὅσῳ δὲ τῷ προκειμένῳ αὐτῷ τείβον ὥδευε, καὶ οἱ δίδυμοι τοῦτο ὑποχαλᾷν κάτω ἤρξαντο, καὶ διὰ τοῦ διασήματος, δι' οὗ τὸν προσφιλῆ ῥάπτην καταλαβεῖν ἔμελλε, τούτων ἐξογκωθέντων, μόλις ἠδυνήθη πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. ἐπεὶ ἄφωνος ἐχεδὸν ἄπυος ἦν, εἰς λόγους Σ μάχας ἄμφω τὰ μόρια γεγόνασιν, ἐξ αἰτίας τοῦ γέλωτος τῷ κήλῳ τῷ ῥάπτῃ ἀποκομίσαι, τοῦ παθόντος ἐμπαλιν τηλικοῦτο βάρει πάθους ὑποπεσεῖν, καὶ διαβεβαιουμένου, μὴ ἄλλως παθεῖν, εἰ μὴ τὰ ληρώδη ἐκεῖνα καὶ γέλωτος ἄξια ἐξεφωνήθησαν ῥήματα. Σ τούτων ὕπνῳ διαμαχομένων, καὶ τῶν παρόντων πυνθανομένων παθεῖν περὶ τῆς μάχης, τοὺς διδύμους ἔχων βεβαρυμένους, διηγούμενος τὸν τρόπον Σ τῷ αἰτίαν τοῦ πάθους, εἰς βεβαίωσιν τούτου καὶ τῆς ἀληθείας, καθίσας ἃ ἐμεδέδετο μὴ θυμῷ πρὸς τὸ ὑποδεχθῆναι τοῖς ὁρῶσιν ὁ πέπονθε διὰ τῆς ἐπιλαλιᾶς τοῦ ῥάπτου, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιᾶ. ὁ δὲ ἑταῖρος αὐτοῦ ῥάπτης τὸ ὠὰ ἀνακράξας, ὑπέδειξε πᾶσι τῷ ἀθρόως ἐξογκωσιν ἐπελθοῦσαν τοῖς διδύμοις. παυτὰν δὲ οἱ παρόντες τῇ ἀθρόαν μεταβολῇ Σ διάβασιν εἰς ἐκεῖνον ἰδόντα τοῦ πάθους, ἐθαμβοι γενόμασιν. ἀνέπεμψαν δὲ τῷ Θεῷ καὶ τῷ θεράποντι αὐτοῦ, τῷ εὐχαριστίαν. τῷ δὲ ἀναδεξαμένῳ τὸ πάθος, θαρσεῖ ἔλεγον καὶ μὴ λυποῦ ἀδελφὲ, δικαία ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ, ὁ γὰρ ἐζήτησε, ἔλαβε :~

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἥττητον φρόνημα, ἀῤῥαγες ἄτλω, ψυχῆς καρτερότητα, Ἀρτέμιε κτησάμενος, ἐχθρῶν παμεργάματα, Μάρτυς κατήργησας, μέλπων ἐμμελέστατα. ὁ ὢν ἀνύμνημένος ὑπερένδοξος :~

Ὅσιος ἦν αἱμάτων σου, τῷ ἐπιρμένῳ, βασανῶν κατέσβεσας πυρὰν θεομακάριστε. Σ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος περιχεόμενος, χαίρων ἀνεκραύγαζες. ὁ ὢν ἀνύμνημένος ὑπερένδοξος :~

Ἀσέων χαρίτας, ἀναπηγάζων, παθῶν ὑπεκκαύματα, σβεννύεις θείᾳ χάριτι, διώκεις δὲ πνεύματα ἐπισασίαις σου, Ἔνδοξε Ἀρτέμιε. διὸ μεγαλοφώνως σὲ μακαρίζομεν :~

Θεοτοκίον.

Ἐκροῖς τὸν πηγάσαντα, ἀθανασίαν, Παρθένε Παναμωμε, θεοπρεπῶς ἐκύησας. αὐτὸν ὑμῶν ἱκέτευε, τοῦ θανατῶσαι ἡμῶν τὰ πάθη τοῦ σώματος Ἁγνὴ, Σ αἰωνίου καταξιῶσαι ζωῆς :~

Ω, δὴ, η'. Κάμινος ποτέ.

Ἀξίοις σφοδραῖς, Ἀρτέμιε τὸ σῶμα, ἐκδαπανώμενος ὑπηνέγκας, ἐμαποσκοπούμενος, τῷ ἀντίδοσιν τῷ μέλλουσαν. ὧν μέμεισοι κραυγάζομεν, Ἔνδοξε ὁ Δεσπότης, ὃν δι' αὐτὸν πάσχων Ἅγιε :~

Ἵνασι τοῖς σοῖς, ἡ γῆ καθιγιάσθη, ἰατρεῖον ἀνάδεικται, σῶμα τὸ πολύαθλον, πᾶσαν νόσον πᾶσαν κάκωσιν, πᾶσαν δαιμόνων παύτοτε, βλάβην ἀποδιῶκον, σοὶ προσφώνουντα Ἀρτέμιε :~

Ὅσιος ἀθλητής, ἐδείχθης τῷ Κόσμῳ, ἀσεβοφρόνως ἀπωσάμενος, τὰ ὑπερκόσμια, βραχυτάτῳ ἐξωνούμενος, τιμίῳ σου Ἀρτέμιε, αἵματι ἀνακράζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον :~

Κλυσμὸς λιμῷ, χειμαζομένοις ὤφθης, Σ θαλαττεύουσιν ἑκάστοτε, κινδυνεύουσι Σ θλίψεσι, καὶ παθήμασιν Ἀρτέμιε. ὧν ἐξ διασωζόμενοι, χάριτι ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον :~

Θεοτοκίον.

Ρ Ἐύσαμτας ἡμᾶς, πικρᾷ τῇ ξύλῳ βρώσει, ϛ συμπτωθέντας ὀλιθήματι, Παμάγμε αὖέπλασας, Πλαςουργὸν ἀποκυήσασα, Ϛ Λόγον ἐμυπόςατον, Ἄχραντε ᾧ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον :~

Ο' Εἱρμός.

Κ Ἀμιγος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐμόργειας διεμέριζε, τῷ θείῳ προςάγματι. τὸς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τὸς δὲ πιςοὺς δροσίζουσα, ψάλλομτας. ἀὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, γ'. Ἀρχὴ γενικήτορος.

Ι Δεῖν ἐφιέμενος, τὰ κάλλη τὰ Οὐραμία. φαιδρόμενα Κόσμου κάλλη παρέδραμόν, ϛ καλλοποιΐᾳ τοῦ ἄθλου, ὡραϊθείς, Ἀρτέμιε Μάρτυς. καλῶν τὸ ἀκρότατον, ἀφραιμόμενος κατείληφας :~

Ψ Σ ὄρθρος ὡς ἥλιος, ἡ μνήμη σου φωτίζουσα, τοῦ πιςῶν τὰς καρδίας Μάκαρ αὖέτειλε. σὺ γὰρ ϛ φωτὸς ϛ ἡμέρας, φωτοειδὴς, ὤφθης κληρονόμος, σκεδάζων Ἀρτέμιε, τὴν ὁμίχλην τοῦ ψυχῶν ἡμῶν.

Ϛ Κιρτήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύοντες. Ἀρτεμίου τὴν μνήμην τοῦ θείου Μάρτυρος, ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαςῷ, ὅτι ἐν Ἁγίοις, Ϛ καθαγιάζομτι, τὸς ἐν πίςει τιμῶντας σέβομτας :~

Η Θήκην σου βρύουσα, ἀπαύςως τὰ ἰάματα, τὸς πιςὸς προσκαλεῖται πόθῳ ἀῤῥύσασθαι, εἰς σωματικὴν ὠφελίαν. εἰς ψυχὴν, ὅμτως σωτηρίαν. Παμμάκαρ Ἀρτέμιε, πρεσβεύτα τοῦ ἀφημέμτων σε :~

Θεοτοκίον.

Φ Ωτίμε καταύγασον, τὸ σὸ προσώπου Κύριε, ῥαθυμίας τῷ σκότει συγκαλυπτόμενον, ἔχων δεισωπῆσαί σε Λόγε, τὴν ἀληθῆ, Ἁγνὴν σου Μητέρα, Ἀγγέλων λαμπρότητας, καὶ τὸν ἔνδοξον Ἀρτέμιον.

Ο' Εἱρμός.

Ζ Ἀρχὴ γενικήτορος Υἱὸς Θεὸς Ϛ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφαυε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, σωαγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν παμύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν :~

Ε'ξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μ Ἀρεσκὼς Ἀρτέμιε, τῇ Ἁγία Τριάδι, ϛ ἀγραπαῖς λαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν πλησίως, ὃς Οὐραμοῦ ἐποπτάνεις, τὰς τιμῶντάς σε πόθῳ μεγαλομάρτυς Ἔνδοξε, συμμαχῶν θείοις ὅπλοις, ὡς τοῦ Χριςοῦ, ϛρατιώτης ἄριςος ἀθλοφόρε, τῷ ϛαυροφόρῳ Ἄνακτι, κατ' ἐχθρῶν πολεμίων.

Θεοτοκίον.

Γ Ἐγνωμένη Παμάγνε, Θεοτόκε Παρθένε, Χριςιανῶν τὸ καύχημα, τῇ Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ ἀθλοφόρων τὸ κλέος, κράτος τεῖχος ϛ σκέπη, ϛ ὀχυρὸν προπύργιον, φύλαξον καὶ προςάτις, καὶ βοηθὸς, ἐν κινδύνοις φαίνου τοῖς σοῖς δούλοις. ἐν σοὶ γὰρ ἐγκαυχώμεθα, προςασία τοῦ Κόσμου :~

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιὼν τοῦτο, ἐν ᾧ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἀλληλούϊα.

Μνὶ τῷ αὐτῷ, κά. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου, π. ἦχος, δ.

Ο' ϛ ὑψίςου κληθείς.

Ι Λαρὸς τὴν ψυχὴν Ϛ τὴν καρδίαν, ὅτε τε ὁ ἔνθεος ὁρῶς κατέρρωσε, ϛ ἱεραῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαγαλλιᾶται, τῇ κοσμικῇ σε θορύβῳ ἔπεισε. τότε ὁπλισάμενος ϛαυρῷ τὴν δυνάμιν. κτ' δαιμόνων ἐχώρησας, Παμμάκαρ πάλης, ϛ αὖεπλέξω μίκης διάδημα, ϛ μυῶν αὐλίζῃ ταῖς λαμπρότησι, τῇ Ἁγίῳ μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, φωτισμὸν Ϛ εἰρηνεύειν, ϛ τραυμάτων ἀπολύρωσιν :~

Α Ἷς φωτοβόλοις ἀκτῖσι παραδόξως, Πάτερ ἀξιάγαστε τῇ ἰαμάτωσου. φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, τῇ μοσημάτῳ, διασκεδάζων σκότος βαθύτατον. ἐν τεύθεν σε ἥλιον ἄλλον γνωρίζομεν, Ϛ μομαζόμτων ἐδραίωμα, καὶ ποδηγέτην, τῇ σωζομένῳ θείῳ ἐν πνεύματι. καὶ μυῶν τὴν μνήμην, ἐκτελοῦμέν σε, τὴν φωταυγῆ Ϛ σωτήριον. Ὅσιε Ἰλαρίωνος τραυμάτων, διὰ σοῦ λύσιν λαμβάνομτες :~

Ι' ἐγκρατείας τοῦ σώματος τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς Ϛ ἀπαθείας ταῖς τροπώσει, κεν' ἐσμνημονος, χάριν ἐδέξω ἰᾶσθαι Ὅσιε, μεθ' ἁγίων πάντων

πωμ ἐν πμάματι τὰ ἀῤῥωςήματα, ἐ ἀπελαύμειμ τὰ πμάματα, τῆς πομηρίας, ἐ διασώζειμ τὰς προσίοντας σοι. ὅθεν χοροί σε μακαρίζουσι, μομαζόμτων Σοφὲ ἀξιάγαςε, ἐ τιμᾷ πᾶσα Κτίσις, Ἱλαρίωμ τὰς ἀγῶμάς σε :~

Δόξα, ἦχος, β'. Ἀ'ματολίκ.

Κ μετητός σε φόρωμ τελειότητος φρόμημα, ὑπέθε σεαυτὸμ Ἱλαρίωμ τῷ ζυγῷ τῦ Χριςῦ, ἐ τὸμ βίομ ζηλώσας τῦ θείυ Ἀ'μτωμίμ, τοῖς ἴσοις μέροις τῆς ἀρετῆς ἀφομοιόμενος, κατέτηξας τῷ σαρκα σκιρτῶσαμ ὡς πῶλομ, ὡς ὄφελομ ψυχῇ καθυποτάσσεσθαι τὸμ τῆς ἀσκήσεως δρόμομ ἐξετέλεσας. ἀλλ' ὦ μακαριώτατε Πάτερ, Σ θαυματυργὲ θεοφόρε, τοῖς τῷ μνήμῳ σε ἐκ πόθε τελοῦσιμ, αἴτησαι ἱλασμὸμ Σ τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ μῦ, Θεοτοκίομ.

Ο'τε ἐκ τῦ ξύλυσε.

Ἅλω, τῷ ζωῷ μυ ὁμ κακοῖς, καταδαπαμήσας ὁ τάλας, μῦ κατελείφθω Ἁ'γμὴ, πάσης ὅμτως ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως. προσεγγίζομτα βλέπω δὲ, τὸμ θαάτομ οἵμοι, τρέμω τὸ κειτήριομ τῦ σῦ Υἱῦ Σ Θεῦ, ὅπερ, ἐξελοῦ με Παρθένε, ἐ πρὸ τῆς αἰάγκης ἐκείμης, Δέσποιμα ἐπίςρεψομ Σ σῶσόμ με :~

Σταυροθεοτοκίομ. Ο'μοιομ.

Ἤθραξ, ὃμ προεῖδεμ ὁ κλειμὸς, πρῴω Ἡσαίας σαρκῦται, ἐξ ἀπειραμδρυ μηρός. μάματι τῦ φύσαμτος αὐτὸμ γεμήτορος, Σ τεχθεὶς σφαγιάζεται, ἑκὼμ ὁ τῦ Κόσμυ, αἴρωμ ἁμαρτήματα ἀμμὸς ὡς ἄμωμος. ὅθεμ, ἡ ἀμμὰς ἐ παρθένος, τῷ τομ ᾧ σαρκῷ καθορῶσα, λύπης τῇ ῥομφαίᾳ ἐτιτρώσκετο :~

Εἰς τὸμ ᾱ. ᾱ. τῆς Ο'κτωήχυ.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Νάματος Ἁ'γίυ πλήρης γεμόμενος, ὁ ὅσιος Ἱλαρίωμ, τὰς τῶμ δαιμόμωμ ἐπιμοίας κατήργησε. τῷ σαρκῷ γὰ ὁπλισάμενος, Σ ἐν τύτῳ θαῤῥῶμ, πάσας τὰς μόσυς λόγῳ ἐθεράπευε, ψυχῶμ μὴ, τὰ πάθη. σωμάτωμ δὲ, πᾶσαμ μαλακίαμ. αὐτῷ ταῖς ἱκεσίαις Χριςὲ κατάπεμψομ, καὶ ἡμῖμ τὸ ἐλεός σου, ὡς φιλαμθρωπος :~

Καὶ μῦ. Θεοτοκίομ.

Οἱ Μαρτυράσε Κύριε.

Γὼ εἰμὶ τὸ ἄκαρπομ, δεμδρομ Παράμωμε, καὶ τὸ μὴ καρπεῦομ καρπὸμ σωτήριομ. διὸ καὶ τρέμω τὴ ἐκτομὴ, μήπως βληθῶ, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεςομ ὁ ἅθλιος. ὅθεμ σοι προαιτίωτω τότε ῥῦσαί με, καὶ καρποφόρομ, δεῖξόμ με τῇ μεσιτείᾳ σε :~

Σταυροθεοτοκίομ. Ο'μοιομ.

Τ' φόρω τέκμομ βλέπειμ, τὸμ τῷ ἐγρήγορσιμ, πᾶσι διδόμτα ξύλῳ ὑπμώσαμτα· ὅπως τὸς πάλαι ἐκ παραβάσεως καρπῦ, ὕπμῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπμώσαμτας, θείαμ Σ σωτήριομ ἐγρήγορσιμ, παράσχῃς ἡ Παρθένος, ἔλεγε θριωδοῦσα. ἰὼ μεγαλώομεν :~

Ἀ'πολυτίκιομ, ἦχος, πλ. δ'.

Τ αῖς τῶμ δακρύωμ σε ροαῖς.

Εἰς τὸμ Ο'ρθρομ, ἡ σωτήθης πλ. δ'. Οἱ καμόμάτ τῆς Ο'κτωήχυ, Σ τῦ Ἁ'γίυ, εἰς ς'. ἢ ἀκροστιχίς.

Τ ὸ φαιδρὸμ ὑμῶ, Παμμάκαρ σῶμ θαμμάτωμ.

Ω'δὴ, ᾱ. ἦχος, β'.

Ε'μ βυθῷ κατέςρωσε ποτέ.

Ο'μ φωσφόρομ Σ φωτοειδῆ, βίομ σε Μακάριε, περιχαρῶς ἀφημὶ προθυμούμενος. τῇ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἱλαρότητι φαιδρυμθῶμέ πρέσβευε, ἐ τῆς ἁμαρτίας, Πάτερ τῷ κατήφειαμ ἀπέλασομ.

Ἁ'λοῤῥόπως Μάκαρ τῷ Θεῷ, χαίρωμ προσεχώρησας, ἔξω σαρκὸς καὶ τῦ Κόσμυ γεμόμενος, καὶ τὸμ μὲμ ἀθόλωτομ, τεταμυῖμ δὶ ἐγκρατείας ἐτήρησας, τὸ τῆς ἀπαθείας, σῶθεομ ἐμτεῦθεμ μηκ ὐσάμενος.

Ἀμωμάταις σὺ μαρμαρυγαῖς, περιαυγαζόμενος, τῆς ἀρχικῆς Σ ἀκτίσε θεότητος, παῤῥικῆς ἠλόγησας, ἀθείας Σ πολυταράχομ ἄγνοιαμ. ταύτης ἀπεςράφης, μόμῃ τῇ Τριάδι σωταζόμενος :~

Θεοτοκίομ.

Ἀνατείλας Η'λιος ἐκσῦ, Μῆτερ ἀειπάρθενε. ὁ ἐκ Παρὸς πρὸ αἰώμωμ μόμενος, Σ τῷ ὁρωμένῳ δὲ, παραδόξως περιγραφόμενος σώματι, τῷ τῆς ἀσεβείας, φέγγει τὰς αὐθρώπυς κατεφώτισεμ :~

Ω δὴ, γ. Ἐμ πέρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἰ Ὠμνος παθῶμ τὰς ἐπαμαρτάσεις, θεραπεύω ἀσκήσεσιμ Ἱλαρίωμ, ἐμαφάμας αὐτοῖς ἀμακράζωμ. ὄκ ἔστιμ Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶμ, Σ ὄκ ἔστι δίκαιος, πλεῖόσκ Κύριε:~

Δ Ερματίμους μεκρώσεως τὰς χιτῶμας, ἀπέξυσας τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας. ἐξύφαμας ἱμάτιομ σωτηρίκ, βοῶμ τῷ Κτίσμκσι, σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶμ, καὶ ὄκ ἔστι δίκαιος, πλεῖόσκ Κύριε:~

Φ Ὠμμύμβιος ἐλπίδι τῇ αἰωμίῳμ, καὶ Θεῷ προσαγόμενος Θεοφόρε, παλάμαις τῶ Θεόφρομος Ἀμτωμίκ. ὃμ ἐκμιμύμβιος, φωστὴρ γεγόμησαι, Ἱλαρίωμ θαύμασι, λάμπωμ Ὅσιε:~

Ο Παῦτα τῇ βελήσει μόμῃ μορφώσας, τὸμ ἄμθρωπομ ἠξίωσε μορφωθῆῦαι, πλατυτόμβιος ὃμ μήτρᾳ σου Θεομῆτορ. ᾧ μῶ κραυγάζομεμ, σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶμ, καὶ ὄκ ἔστιμ Ἅγιος, πλεῖόσκ Κύριε:~

Ὁ Εἱρμός.

Ε Ἐν πέρᾳ με τῆς πίστεως στρεώσας, ἐπλάτυμας τὸ στόμά μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἠνοίγθη δὲ τὸ πνεῦμά μου, καὶ τῷ ψάλλειμ. ὄκ ἔστιμ Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶμ. καὶ ὄκ ἔστι δίκαιος πλεῖόσκ Κύριε:~

Καὶ ἦχ, πλ. δ. Τὴμ σοφίαμ Σ Λόγομ.

Ἀ Ἐντωμίᾳ τῇ θείᾳ ἐζηλωκὼς, τὸμ ἀμάρετομ βίομ πράμματικῶς, ἐπ' ὤμωμσε ἔλαβε, τὸμ Σταυρὸμ τῆς Κυρίκσε. καταλιπὼμ τῆς βίκ, τὴμ ἅπασαμ μέριμμαμ, τῇ τῶ παθῶμ μεκρώσει, τῷ Πράματι ἕζησας. ὅθεμ καὶ τῷ Κτίσμι, παραδόξωμ θαυμάτωμ, ἐπλήρωσας Ὅσιε, τῇ τῆς Πράματος χάριτι, Ἱλαρίωμ Πατὴρ ἡμῶμ. πρέσβεκε Χριστῷ τῷ Θεῷ:~

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ μῦ, Θεοτοκίομ. Ὅμοιομ.

Η Ἡμ Οὐρανίομ πύλῃμ καὶ κιβωτόμ. τὸ παράδοξομ ὄρος τὴμ φωτεμὴμ, μεφέλῃμ ὑμνήσωμεμ, τῷ ἀκατάφλεκτομ βάτομ. τὸμ λογικὸμ Παράδεισομ, τῆς Εὔας τῷ ἀνάκλησιμ, τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιομ, ὅτι σωτηρία, ἐμ αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶ ἀρχαίωμ ἐγκλημάτωμ. διὸ καὶ βοῶμεμ αὐτῇ. πρέσβεκε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶμ παθημάτωμ ἄφεσιμ δωρήσασθαι, τοῖς ἀσεβῶς προσκυμοῦσι, τὸμ παράγιομ τόκομ σκ:~

Σταυροθεοτοκίομ. Ὅμοιομ.

Ε Ἐν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σαρκικῷ, ἡ παράμομος Μήτηρ τὸμ Λυτρωτὴμ, ἐθρήνει δακρύσσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο, καὶ συμοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε. καὶ πρὸς αὐτὸμ ἐβόα, Τέκμον καὶ Κύριε, πῶς ὁ ἀμομώτατος, Ἑβραίωμ δῆμος, ἀδίκως προσπήγμυσι, τῷ σταυρῷ σε Μακρόθυμε; πῶς Σ θέλωμ ὑφίστασαι, τῇ προσώπῃ ραπίσματα; ὄξος καὶ τὴ ῥήσιμ πλάρας. χολήτε οἵμοι καὶ ἥλους Μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα τῇ θείᾳ βελήσει σκ:~

Ω δὴ, δ. Τ' μνῶσε, ἀκοῇ ὁ Κύριε.

Ν Εκρώσας τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τὴμ χειμάῤῥῃμ τῆς ἀμομίας Ἱλαρίωμ Ὅσιε. δαιμόμωμ τε τὰς μεθοδείας φυγών. ἐμ γαλήνῃ θείᾳ Πμεύματος, Πατὴρ ἀμαπέπαυσαι:~

Υ Ἐάτωμ ἐπιῤῥοίαις Ὅσιε, ἀρδόμενος Ἱλαρίωμ. τὴμ τῆς ψυχῆς ἄρουραμ, πολύκαρπομ τῇ γεωργίᾳ σαφῶς, τῶ Σωτῆρος πᾶσιμ ἔδειξας, τῶμ ἀσκητῶμ πληθύας τὰ συστήματα:~

Μ Εθέξει τῶ Ἁγίκ Πμεύματος, κρατυνόμενος Ἱλαρίωμ, πομηρίας πμεύματα, κατέῤῥαξας Σ τῇ δυμάμει Χριστῶ, ἀθεμήτας ἐθράπευσας, προφητικὴ πλατύσας καθαρότητα:~

Θεοτοκίομ.

Ν Εόμσε καὶ παστάδα ἔμψυχομ, Θεομῆτορ ἀϋλογημύνη. καὶ μοητὴ τράπεζαμ. λυχνίαμ καταμοῶμεν ὄντως, τοῖς ὁμ σκότει ὀξαμέτειλε, τῆς Παρθενικῆς ὑσίας τὸ ἀπαύγασμα:~

Ω δὴ, ε. Ο φωτισμός.

Ω Σὰρκαπὴ, καθαρότητι βίκ καὶ πολιτείᾳ, τῇ τῶμ Ἀσωμάτωμ ὁμοιωσύνῃ, λάμψει ὁμ Κόσμῳ, τὸμ τῶ σκότους προσάτλω, ἀπελαύμεις Θεομακάριστε, τῷ τῆς ἀσεβείας φωτὶ λαμπρυόμενος:~

Α Ρτοδαπαῖς, διαλάμπωμ Θεόφρομ θαυματουργίαις, καὶ χάριτι θείᾳ πεφωτισμένος, πᾶσιμ ἐμφώθης, θησαυρὸς Ἱλαρίωμ, ἰαμάτωμ Πατὴρ θεόληπτε, ἄλλος τὶς προφήτης Θεῦ γμωριζόμενος:~

Αἶγλη

Γ'γλη τῶν σῶν, ἱλαρώτατε Πάτερ κατορθωμάτων, τὰς ἐσκοτισμένας ἐχθρῶν δυνάμεις καταδιώξας, Ϛ τῆς τύπων μανίας, ἀφαρπάσας τὲς σοὶ προσρέχοντας. θείαις δαδυχίαις, πρὸς πίστιν ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Γαμ ἡμῖν, ὁμ δυσὶ ταῖς ὐσίαις καθορωμένων, ὑπόστασιν μόνην Εὐλογημένην, τίκτεις ἀφράστως, τὸν Θεὸν Θεοῦ Λόγον, σαρκωθέντα δι' οἰκτον ἄφατον. ὃν τὸν ὑμνοῦσι, φρυκῶσαι τὲς δάλας σου.

Ω, δὴ, ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ομαρχίαν λαβόντων Θεότητος, τὸ τῆς ἀναρχίας πολύαρχον ἤλεγξας, εἰδωλικὴ δυσσέβειαν, καταργήσας Θεόφρον τῇ χάριτι.

Ἀνατείλας ὡς φοῖνιξ ἠνθύθησας, ὁμ τῇ Ἐκκλησίᾳ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, τῇ τῶν καρπῶν γλυκύτητι, κατάφραίμων πίστων τὰ πληρώματα.

Ἀθαιρέτης ἐδείχθης ἀήττητος, τῶν τῆς πομπείας πτωμάτων ἀοίδιμε, πλουτοποιὰ χαρίσματα, πρὸς Θεὸν Γλαρίωνα δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Πειραίδρως Παρθένε ἐκύησας, ϗ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθῶς Θεότητος, τὸν Υἱὸν ϗ Θεὸν σου τὰ σύμβολα.

Ο' Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τῷ ἀφεξιχμίαστον τῆς ἀνομίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ἀναγαγέ με ὁ Θεός.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Η' Παρθένος σήμερον.

Σὺν φωτὶ ἦρα ἄδυτον, τῷ νοητῷ σε Ἡλίῳ, συνελθόντα σήμερον, ἀνυμνοῦμεν ἐν ὕμνοις. ἔλαμψας τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας. ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον ὕψος. Γλαρίων, διὸ βοῶμεν, ὦ Πάτερ χαίροις, τῶν ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Ο' Οἶκος.

Ῥαθεὶς τῷ Χριστῷ τὰ θεῖα παραγγέλματα. μισήσας σαρκὸς ϗ Κόσμου τὴν ἀπόλαυσιν, προσῆλθες προθύμως αὐτῷ, ϗ ἐγένου ἀστὴρ, φωτίζων τὰ πράτα, τῇ αἴγλῃ τῶν Πνεύματος. διὸ προσπίπτω, καθικετεύουσε. φώτισον καμοῦ τὲς ὀφθαλμὲς τῆς ψυχῆς, τῷ ἀνυμνῆσαι τὲς σὲς ἀγῶνας, ὃς ἐπεδείξω ϗ ἐπὶ γῆς διὰ τὸν μέλλοσαν ζωήν. ἧς περ νῦν ἀπολαύων, μνήσθητι τῶν ἐκβοώντων. Ω' Πάτερ χαίροις, τῶν ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κὰ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

ᾨδὴ. Ἐν δάκρυσι πολλοῖς Ϛ πόνοις ἀπείρας κάτω,

Γλαρίωνα θρίζε, μοῦ χαίρων αὔω.

Γράτα Γλαρίωνα κοιμήσατο εἰκάδι πρώτῃ.

Ὁ Ὅσιος ὅτος ἐν τῇ Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐν τῇ Γαζέων Πόλει γνωρισθεὶς ϗ ἀναγραφεὶς, Υἱὸς γνησίων γονέων ἀπίστων. ἔρωτι δὲ παιδεύσεως, ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν. ϗ παιδευθεὶς, ϗ τὸν εἰς Χριστὸν πίστιν δεξάμενος, ζηλωτὴς τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου γέγονε, ϗ ἔμεινε παρ' αὐτῷ χρόνον οὐκ ὀλίγον. ϗ ὁρμηθεὶς ἐν τῇ πατρίδι μετὰ τὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ τελευτὴν, τὰ προσόντα αὐτῷ πάντα, τοῖς πτωχοῖς διένειμεν. εἶτα δὲ καταλαβὼν τὴν ἔρημον, ϗ ἄκραν ἄσκησιν ὑπελθὼν, πολλῶν θαυμάτων γέγονεν αὐτουργός. ϗ πολλὰς διαμείψας πόλεις ϗ τόπους ϗ χώρας, ἕως τὸν βίον διέλυσε, βιοὺς τὰ ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γαΐου, Δασίου, Ϛ Ζωτικοῦ.

ᾨδὴ. Εἰς ἁλμυρὸν θαλόντες ἄνδρες ῥοῦν ὕδωρ,

Γλυκαίνουσι πηγῆς πίνουσι χειμάρρουν αὔω.

Τοῦτοι οἱ Ἅγιοι ἐν Νικομηδείᾳ διάγοντες, ϗ παῤῥησιασάμενοι, τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπικείμενα, κατέσρεψαν. ὡς δὲ ἐγνώσθησαν, πᾶσαν πεῖραν βασάνων ὑπέμειναν, ϗ ξύλοις αἰκισθέντες, ϗ τὰς πλευρὰς καταξανθέντες σιδηροῖς ὑφάσμασιν, εἶθ' ὕστερον λίθοις ἐν τοῖς φυλακίοις αὐτῶν βληθέντων, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπορριφησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων ϗ Θεοφανῶν Μαρτύρων, Ἀνδρέου, Στεφάνου, Παύλου, ϗ Πέτρου.

ᾨδὴ. Τρεῖς ὁ Στέφανος στεφανίτας μίαν ἔσχες,

Τὲς σοὶ σωσαθλήσαντας ἕξ νόος εἵφρες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, ὑ Σωκράτους Πρεσβυτέρου.

ῆ. Ὁ Σωκράτης ἔσταλδε ὀφθῆναι Λόγε, Τετμημένος σοι Σωκράτης ὑφοκράτης.

Ἕτεροι, τῆς Μάρτυρος.

Τῇ Θεοδότῃ ἐκ ξίφους τετμημένῃ, Θεῷ δοτῇ ἔγκωμεν ἀγκῖ θυσίαν.

Η Ἁγία Θεοδότη ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως, ἀγενῶν γονέων ὑπάρχουσα, ἐκ τῆς χώρας τοῦ Πόντου. ἐν ἀσκητηρίῳ δέτιμι ἀπελθοῦσα, ὑ ἡσυχάζουσα, διεγνώσθη. Σ κρατηθεῖσα παρὰ τοῦ Ἄρχοντος τῆς Καππαδοκίας, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐκ δάντορος κρεμασθεῖσα, ξέεται, Σ εἰς φόρμον ἐκπυρωθέντα ἐμβάλλεται. ἡ τοῦ Χριστοῦ δὲ χάριτι διασωθεῖσα, ἄγεται παρὰ τοῦ Ἄρχοντος ἐπὶ τὸ Βυζάντιον. εἶτα ἐν Ἀγκύρᾳ, ἔνθα ἦν ὁ Πρεσβύτερος Σωκράτης. ὃς, τῇ Ἑλλύωμ παμδήμῳ ἑορτῇ ἐκτελούντων τοῖς δαίμοσι, ὑ προσκυνούντων τοῖς εἰδώλοις, ζήλου πληθεὶς, ὑ τὸν βωμὸν κατασρέψας τῇ θυσιῶν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. ἡ δὲ Ἁγία Θεοδότη ἀναγκασθεῖσα θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθεῖσα, διὰ ξίφους τρωθεῖσα, τελειοῦται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐκράτης, ξίφει τελειοῦται :~

ῆ. Αἷμα βραχέως τοῖς πρὶν ὄμβροις δακρύων,

Κυρίῳ, σωτῆρας εὔκρατον κράσιν Μάκαρ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ω δὴ, ζ. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Ἡμάτων ὁ φθόγγος σου, Σ τῶν θαυμάτων, ἡ χάρις ἡ σὴθεος, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν γῆν Πάτερ Ὅσιε. θεοσεβείας πυρσῷ, πᾶσιν ἐπιπέμπουσα πιστοῖς, τῶν ἰαμάτων τὴν ἱλαρότητα :~

Ταυρῷ τειχιζόμενος, τῷ τοῦ Σωτῆρος, ἀλώβητος ἔμεινας, ἀλόγως ἐφορμήσαντος, δαιμόνων φρυάγματος. Σὺ δὲ Παῦσοφε. οἶδε γὰρ ὁ ὕψιστος Θεὸς, περιφρουρεῖν τὸν ἑαυτοῦ θεράποντα.

Ψ Σήλος ἀκράδαντος, Οὐρανομήκης. ὡς πύργος ἀσάλευτος, ὡράθης δι' ἀσκήσεως. πυρσεύων τὰ θαύματα, διδοὺς ἰάματα, βρύων θεῖα δόγματα, πηγὴ ἐξ ἀενάου τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς.

Θεοτοκίον.

Ν Εφέλη Παρθένος σε δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἔτεκε, Παρθένος διαμείνασα. τῷ πάθει τοῦ σώματος προσομιλήσαντα. ἄνθρωπον γενόμενον Χριστέ. δι' ὑπερλαγχνίαν Σου συγκατάβασιν :~

Ω δὴ, ἡ. Κάμινος ποτέ.

Θ Ρόνος ἀληθῶς, αἰθήσεως ἐγένου, θεία σωτῆρα λαμπρυνόμενος. καὶ θείοις προστάγμασι, θεοφρόνως ὁδηγούμενος. Σ ἀρετῇ λαμπόμενος. Ὅσιε Γλυκέως, τῆς ἀσκητῆς ἐγκαλλώπισμα :~

Ῥῆμα μυστικὸν, τὸ ὄνομα βασάζων, τὸ τοῦ Κυρίου ὤφθης Ὅσιε, δι' ὀργῶν λαμπρότητος, ὑ θαυμάτων ἐπιδείξεως. Σ καθαρᾶς βιώσεως, Ὅσιε Γλυκέως, τῆς ἀσωμάτου ὁμόσκηνε :~

Ι Οθετηθεὶς, τῇ χάριτι τῇ θείᾳ, συγκληρονόμος Θεοῦ γέγονας. καὶ πλοῦτον Οὐρανίων Βασιλείας ἀπολαβών, ἀπείληφας Θεοπρεπῶς. κράζων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ὀργα τὸν Κύριον :~

Θεοτοκίον.

Ὄρος μόνον, ἐκλεκτὴ Παρθένε, ὁμομασμένον Υἱὸν τέτοκας. ἀτμοῖς τῆς Θεότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνωδιάζοντα, καὶ τῆς φθορᾶς ῥυόμενον, κράζοντας ἀνύμνειτε, πάντα τὰ ὀργα τὸν Κύριον :~

Ὁ Εἱρμός.

Α μνος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε. τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας. ἀνύμνειτε πάντα τὰ ὀργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ω δὴ, θ'. Ἀναρχον Γενήτορος.

Γίων σκιρτήματα, χοροβατεῖν ἠξίωσαι. τὸν ζωὴν διαμύσας ἁγίως Ὅσιε. ὅμοιος πεφιλωμένος Γλυκέως, σοὶ φιλάμπαν, ἀμέτοκε φέγγος. ὑ ἡ τούτου σύζυγος, Εὐφροσύνη σε δέδεκται :~

Ὧν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ δεξάμενος. ὑ ζωῆς αἰωνίου σαφῶς λαβόμενος. ὑ τῆς καλλονῆς Γλυκέως, τῆς ὑπὲρ νοῦν, Πάτερ ἀνοίρησας. ὑπὲρ ὑμνούντων σε, τὸν Δεσπότην καθικέτευε :~

Ὡς

Ψ Σ κέδρος ὑψήκομος, δι' ἀρετῆς ὑψώμενος. ἐμ αὐλαῖς Γ' λαρίωμ Θεοῦ πεφύτευσαι. ἐ ὡς κεκλεισμένος δὲ κῆπος, ὡς ἀθαλὴς, παράδεισος ὤφθης. ὡς πηγὴ ἁματα, Γ' λαρίωμ ἀμαβλύζουσα·

Θεοτοκίομ.

Ν Τμφὼμ ἐχρημάτισας, τῆς ὑπὸρ μῆμ σαρκώσεως, τῆς τοῦ Λόγου Παρθενέ Θεογενήτρια. περιβεβλημένη ἐμ δόξῃ τῆς ἀρετῆς, Σ πεποικιλμένη. διόσε Παράμωμε, Θεοτόκομ καταγγέλλομεν·

Ὁ Εἱρμός.

Ἀ Ναρχος Γενήτορος, Υἱὸς Θεὸς ἐ Κύριος. σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖμ ἐπέφανε. τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, σωαγαγεῖμ, τὰ ἐσκοτισμένα. διὸ τὴν παύμνητομ, Θεοτόκομ μεγαλύνομεν·

Ἐξαποστειλάριομ.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο Ἱλαρόμου Πάτερ, ἐ καθαρώτατομ ὁρῶ, τῆς διανοίας ὁ παύτων, γυμώσκων τὰς ἐμθυμήσεις· φως ήρα Κόσμῳ δεικνύει, σὲ μοναζόντων τὸ κλέος·

Θεοτοκίομ.

Ο Υ̓μ ποιητὴν τῆς αἰώνων, Σ τῆς Ἀγγέλων Δεσπότην. ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τὸν ἱκέτευε δεῖξαι· τῆς δεξιᾶς παράστασ, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας·

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἴσωμεν, ᾱ. δ'. ἐ ψάλλομεν ᾱ. ἦχος, πλ. β'.

Ὁ Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Ο Υ̓͂λως ἀνακείμενος, διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ. σάρκα μὴν ἐμέκρωσας, ἀρετῆς ἀσκήσεσιμ ἐκ μεότητος· τῆς ψυχῆς ὅμμα δὲ, θεωρίαις Πάτερ, φωτοβόλοις ἀεπτέρωσας. διὸ γενόμενος, θείων δεκτικὸς διαδόσεων, ἰάσεων χαρίσματα, ἐ θεοσημείας ἐπλούτησας. πᾶσι διαμένων, τοῖς χρήζουσι πλουσίως δωρεὰς, ἐ παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὸρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν·

Γ' γλῳ τὸν ῥισήλιομ, φωτιστικῶς δεδεγμένος, Γ' λαρίωμ Ὅσιε, αἰθητὸς ὡς Ἥλιος διελήλυθας. τὰ τῆς γῆς πόρατα διαπερώμ πᾶσι, τὰς ἀκτῖνας τῆς θαυμάτων σου. διὸ Προφήτωσε, ἐ θαυματουργὸν ἀνεκήρυττον. καὶ θεῖομ καὶ θεόληπτον, οἱ τῆς ἀπορίας μετέχομτες. Σ τῆς ἰαμάτων, Θεόφρομ ἀπολαύομτες τῆς

σῶν, ἐ σωτηρίαν καρπούμενοι, ταῖς διδασκαλίαις σου·

Β Γ' ου τὴν τρυφότητα, ἐ τὰ ὁρώμενα παύτα, ὑπόρβας τῇ χαρίτι, Σ πρὸς τὰ μοόμενα ἐ ἀσάλευτα. μεταβὰς Ὅσιε, καθαρῶς τῷ μόνῳ, καθαρῶς προσωμίλησας. μοὸς ὀξύτητι, ἐ τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι. ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, ἐ μετὰ τῆς ὕλης ὁρώμενος. ἐ μιῷ τῇ Δεσποτῇ, τῇ ὅλῳ παρισάμενος Χριστῷ, ἐμ παῤῥησίᾳ ἱκέτευε, ὑπὸρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν·

Δόξα, ἦχος, β'.

Ο Ἱλαρόμου Πάτερ, ἐ καθαρὸμ τοῦ βίου ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τὸ πρᾶον ἐ ἡσύχιομ, μομὴν πεποίηται ἐμ σοί· Σ γέγομας οἰκητήριομ θεῖομ. ἐ διὰ τοῦτο σὺν Ἀγγέλοις ἐμ Οὐρανοῖς αὐλίζῃ Μακάριε·

Καὶ μῦν, ἦχ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ο Υ̓͂λος, ἡδομῶν φθοροποιῶν. ὅλος πεπλησμένος παντοίων, κακῶν γεγένημαι. ὅλος ὁ ταλαίπωρος, ἐκ παίδων βέβηλος. ἕως γήρως ἀμύνδοτος, κακῶν τῆς συνήθων. ἀλλὰ ἦρον τὰ, τὰ ἁμαρτήματα Κόσμε, ἀπορρήτως τεκοῦσα, τοῦτον καθικέτευε δῦναι, τῆς πλημμελημάτων μοι τὴν ἄφεσιν·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ζ Γ' λῳ, τῷ Σταυρῷ σε Γ' ησοῦ, προσαρτηθέντα ὁρῶσα ἡ ἀπειρόγαμος. ἔκλαιε ἐ ἔλεγε, τέκνον γλυκύτατον. ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τῷ προσφάτῳ Παθεῖ; σωτεῦσον, ἐ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα Πάθη σου δοξάζοντες·

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ.

Ω Μνασθῶμεν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Γ' λαρίωμ Πατέρα ἡμῶν. διὰ γὰρ σοῦ τὴν ῥίζαν τῶν ὄντως ἀθέων, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, ἐ ἐχθρὸν θεσπεσίως τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ μῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ Μαρτυρήσου Κύριε.

Γ' λόγωμεν ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια. τὰ

ὄργα δέμου εἰσὶ παμμίαρα, καὶ τί ποιήσω πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστωσε καὶ Κύριον ὅπως σὺν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Παράγνως ὡς εἶδέ σε, Σταυρῷ κρεμάμενον ἑθελουσίως, καταμοῦσα τὴν δυσωδίαν, λύπῃ συνείχετο Χριστέ. Σὸν δυρομένη ἀγέβόασοι. τέκνον μήμε λίπῃς τὴν τεκοῦσάν σε. δόσμοι λόγον Υἱέ μου, μήμε σιγῶν πάρελθῃς, Λόγε Θεοῦ τὴν δέλωσε:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κβ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀβδησοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἁγίων Μαρτύρων. Καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης τῆς ἐν Νικαίᾳ. Ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὁ Λος, ἀνακείμενος Θεῷ, θείων πληρωτὴς προσταγμάτων ὤφθης Ἀβδησοῦ. χάριν δὲ δεξάμενος ἐξ ὕψους Ἅγιε. μυστηρίων ἀπήλλαξας, ποικίλων ἀνθρώπους, δαίμονας ἀπέλασας βωμοὺς κατέαξας. γνῶσιν ἐνέφυτευσας θείαν. τοῖς τὴν ἁγνωσίαν ἀθλίως, πρώην κινδυνεύουσι Μακάριε:~

Θ Εῖον, διδαγμάτων ἀστραπαῖς, ἔλυσας πολύθεον μύκτα Πάτερ Ἀβδησοῦ. ὄρθρος δὲ ἀρέτειλας, Υἱὸς ἡμέρας τελῶν· τοὺς ἐν ζόφῳ ὑπάρχοντας, τὸ πρὶν Ἱεραρχα, θαύματα παράδοξα ἐπιδεικνύμενος· ὅθεν, τὴν Ἁγίαν σου μνήμην, πίστει ἑορτάζομεν πάντες, ἀνυμνολογοῦντά σε θεόπνευστε:~

Κ Άνει, σὺν σοὶ θαυματουργῶν, οἶνόν τε καὶ ἔλαιον Πάτερ, ἐξ εἴδους ἔτρεψας. ὧν σας πηγὴν σὺν τῷ προσέρχεσθαι, ἀμιγῆ θείᾳ χάριτι, θερμῶν δὲ ὑδάτων, χάριν δι' ἐντεύξεως, βλύσαι πεποίηκας, μόσεως, θεραπεύοντα πάσας, τὴν προσερχομένων σὺν πίστει, καὶ μακαριζόντων σε Ἀβδησοῦ:~

Ἕτερα, τῆς Ἁγίας, Ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἅ Ραμόμε προστάγματος, τῷ Θεῷ πεθαρχήσαντά σε, Παῖδά σε οἱ Μακάριοι κατεφρόνησαν· ἐξ δεσμὰ θέντά σε διέλυσας, τῆς πλάνης τὸν σιδερον, καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξους ἐκτελέσαι. καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαι, τῆς Βασιλείας ἀπόλαυσιν:~

Ἐ Αυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάζοντά σε κατεκρύπτεσθε. ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντά σε ἰσχὺν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν, οἷς δὲ κείμασιν, ὁ φιλάνθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται:~

Τ Ὸ κειρίῳ μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προσίθεται. ὡς γὰρ τελευτήσαντά σε, ἐκηδεύοντο, ὅπως καὶ μοὶ ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο. εἰς γὰρ πίστωσιν μεκρῶν, ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον, ὅπερ γινόμενά σε οἱ ταύτῃ ἀθετοῦντά σε, ἀποφράττονται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας:~

Δόξα, Ἦχος, γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἱ Ερέως Ὁσίε, παμμακάριστε Πάτερ, θαυματουργὲ θεράποντα Χριστοῦ Ἀβδησοῦ, προφητικῷ ἐκλάμψας βίῳ, καὶ ἀποστολικῶν ἀξιωθεὶς χαρισμάτων. τῷ Σωτῆρι λειτουργῶν, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως. πρέσβευε ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Ἄ Γγελον χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυκας· τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκφώνησμα. τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἡ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος. διὰ τοῦτό σε προσκυνοῦμεν Παρθένε:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥ Ω͂σα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἠλάλαξες βοῶσα, ποθεινότατόν μοι Τέκνον, πῶς ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος, πλ. δ.

Εὖτε πᾶσα Κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, καὶ ἐν φωναῖς ἀλαλαγμοῦ, αἶνον

Θεῷ

Θεῷ ἁμαρτέμψωμεν. τῷ πρὸ τῆς κοιμήσεως ἀφάσει, τὴν ἀφάσιν ἡμῖν ἐμφανίσαντι. Ϛ τὰς πρὸ τριακοσίων δύο Ϛ ἑβδομήκοντα τετελευτηκότας χρόνων, Ἁγίους Παῖδας ἑπτὰ, δι' ἱκεσίας ἀσεβοῦς Βασιλέως ἀφανίσαντι ἐκ χοὸς, εἰς πτῶσιν ἀπίστοις ἐχθροῖς, ϗ αἰχμάλωτον αἰώνιον. δόξαν δὲ ϗ ἔπαινον τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. οἶδε γὰρ Κύριος, δοξάζειν τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας. θέλημα γὰρ ποιεῖ τῶν φοβουμένων αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. ὁ μόνος εὔσπλαγχνος Ϛ φιλάνθρωπος :~

Καὶ μνῶ. Θεοτοκίον.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος.

Χ Αῖρε Θεοτόκε Δέσποινα, χαῖρε Θεοῦ κατοικητήριον ἅγιον, χαῖρε θεῖον ὄχημα, τοῦ Λόγου θεοχώρητε, τὸ θεόστικτον χαῖρε παλάτιον. θεοπάροχον χαῖρε θησαύρισμα. θάλαμος ἔμψυχος. Θεοῦ θεία τράπεζα, καὶ κιβωτὸς Ϛ δοχεῖον ἄμωμον, τοῦ θείου Πνεύματος :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὦ μυστηρίου καινοῦ. ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἣν Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ θεωρεῖσθαι, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε κράζουσα. οἴμοι Τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Καμόμα πίστεως.

Καὶ τὸ, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡσυχήσας ἔλεγε. Καθίσμα τῆς Ὀκτωήχου, εἰς, ϗ τῶν Ἁγίων, δύο. ϗ ἀκροστιχίς.

Ἀβρικὸν μέγιστον ᾄδω κλέος.

Γωσήφ. Ὡδὴ, ἦχος, β'.

Δεῦτε λαοί.

Γ Γλῆ φαιδρᾷ, τῆς φισηλίου Θεότητος, καταυγασθεὶς Ἀβρίκιε, φῶς ἐχρημάτισας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζων. Ϛ πᾶσαν τῶν δαιμόνων, λύων σκοτόμαιναν :~

Β Ἴον ἐν γῇ, ἔχων Παμμάκαρ Οὐραίιον. μετ' σαρκὸς ὡς ἄσαρκος, πολιτευσάμενος. Ϛ τὰ πάθη νεκρώσας, Ϛ τῆς Ἰορδανίτιδος, χάριν δεξάμενος :~

Θεο-

Γ Ἔχων ἐν σοὶ, Πάτερ τὸν λόγον φθεγγόμενον, τῆς ἀλογίας ἔλυσας, τὰς ματαιόφρονας, τῶν δαιμόνων τεμνήν, ϗ ξόανα τῆς πλάνης, κατασφενδόνισας :~ Θτ.

Φ Ἠτοιμασαι σὺ λέγειν ἃ θεσπίσι, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν. Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι' ἀγαθότητα :~

Ἕτερος Καμών, τῶν Μαρτύρων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν ἑπτάφωτον Μαρτύρων σέβω χάριν.

Γωσήφ. Ὡδὴ, ἀ. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ῥυθραῖον πέλαγος.

Ψ Ἠν θείαν ϗ φωταυγῆ παννύχιον, ὑμῶν τοὺς σέβοντας, ὡς τῷ μεγάλῳ Μάρτυρι φωτὶ, παρεστῶτα δεόμεθα. περιφανῶς πρεσβεύσατε, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθαι :~

Η Νίκα τὸ δυσσεβὲς καὶ ἄλογον, ἔμπωτε πρόσαγμα, παρακελεύου θῦσαι βδελυκτοῖς, τῷ Θεῷ τοῖς προσάγμασιν, ὠχυρωμένοι Μάρτυρι, ἀπαρασάλευτοι γενόμενοι :~

Ν Ηστείαις ϗ προσευχαῖς προσήχθητε, κατακρυπτόμενοι. Ϛ ἑαυτοὺς πρὸς πάλιν δυσμενῶν, ἑτοιμάζοντα Ἅγιοι. ὅθεν ὑμᾶς ὁ Κύριος, ἀπαραλώτους διεφύλαξεν.

Θεοτοκίον.

Γ Γνώρισε καθαρωτάτη Παρθένε, πάσης τῆς Κτίσεως. ὁ καθαρὸς ἐμφώκησεν ἐν σοὶ, ξενοικῆσαι βουλόμενος, τὴν ἐν Ἀδὰμ οἰκήσασαν, παραμομίαν ὡς φιλάνθρωπος :~

Ὡδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κ Αὶ λόγοις ἱεροῖς ϗ ἀποδείξεσι, θαυμάτων Ἀβρίκιε παράδοξα, τοὺς τὴν πλάνην θαλαττεύοντας, σωτηρίας πρὸς ὅρμον καθοδήγησον :~

Ε Ἄσεις ἐνεργῶν τελῶν ξένοις, δαιμόνων ἀπείργων τὰς φαντασίας. σωτηρίας πᾶσιν αἴτιος, τοῖς πλησίον προσάτευσε γενέσθαι :~

Ο Λόγος ἱερὸς, ὁ βίος σύνθεος. ὁ τρόπος, τοῖς θαύμασι διαλάμπων, ἐζωήσε Πάτερ σύνδοξος. καὶ ὁ θαυμάτων τίμιος γεγένηται :~

Θεοτοκίον.

Ϫ Παρχωρ ὁ Θεὸς τὸ πρὶν ἀόρατος. ὡράθη, Παρθένε δι' ἀϖωλαγχνίαν, ἐκ γαστρός σε σωματούμενος. διὰ τοῦτο σε πίστει μακαρίζομεν:~

Ἄλλος. Εὐφραίνεται Θεῷ σοί.

Ϯ Ροσήχθητε Βασιλεῖ, ὁμολογῆσαι δυσσεβεῖ Μάρτυρι, τὸ τοῦ Θεοῦ ὄνομα, τοῦ ἐν Οὐρανοῖς βασιλεύοντος:~

Ϩ Ἡμ πίστιν περιφανῶς, ἐνδεδυμένοι ὡς φαιδρὸν θώρακα, τοῖς τοῦ ἐχθροῦ βέλεσιν, ἄρωτοι ἐμείνατε Μάρτυρι:~

Ϫ Ἐντέυχνητε ἀϖδείκτως, τῷ παρανόμῳ Βασιλεῖ Ἅγιοι. σέβας ὑμῖν ἄλογον, φέρειν τοῖς εἰδώλοις προσάττοντι:~ Θε.

Ϥ Ορέσας με ἐκ τῆς σῆς, θείων αἱμάτων ὁ Χριστὸς Ἄχραντε. καταχολὼν χάριτος, πάλαι γυμνωθέντα ἐνέδυσεν:~

Ὁ Εἱρμός.

Ϭ Υφραίνεται Θεῷ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύμμαχος Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ τερέωμα.

ϖα. ηχ. πλ. Τῷ σοφίαν καὶ Λόγον.

Ι Ἐραρχήσ ἐδέχθης χείσμα σεπτὸν, περικείμενος Πάτρῳ θεουργικῶς. Καὶ πάντας ἐμ χάριτι, τελειοῦμ ἱερώτατε. δωρεαῖς δὲ θείων, θαυμάτων κοσμούμενος, ἐνεργεῖς σημεῖα, καὶ θαύματα ἄπειρα. νόσους θεραπεύων, καὶ τοὺς δαίμονας φλέγων, καὶ πλήθη πλανώμενα, Θεῷ στερέφων Ἀββακούμ. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ:~

Δόξα, τῆς Ἁγίων, ἦχος, δ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ϣ Σ φύλοι ὑπάρχοντες τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. τὰ τείχη ἐρρήξατε τῆς ἀπιστίας Σοφοὶ, ἑστάφωτοι Μάρτυρι. ὅθεν πρὸ τοῦ θανάτου, τῷ Ἑλλήνων μανίαν, πάλιν δὲ μὴ πότμον, τῆς αἱρέσεως ζάλλων, ἐλάσαντα πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ϧ Καίνισας Ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου. φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῆς γηγενῶν τὸν θνητὸν, ὀσίαν καὶ ἤγειρας. πάντας ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε καταχρέως μακαρίζομεν πάντα. Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ϻ Ἀρθενε Παμακωμε Μητηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ρομφαία διηλθέσω τὴν παναγίαν ψυχήν. ἰδοῦσα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὅπερ ἀνυμνημένη, δυσωπεῖσα μὴ παύσῃ. συγχώρησιν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ, δ'. Τὸ μῶσε ἀκοῇ.

Ϻ Εγάλως, σιὼ καθέδραν Ὅσιε κατεκόσμησας Ἱεραρχα. μεγάλως καὶ θαύμασι διέπρεψας, καὶ πολιτείᾳ λαμπρᾷ. διὰ τοῦτό σε Ἀββάκκιε, ὁ Θεὸς ἡμῶν μεγάλως ἐδόξασεν:~

Ϭ Λέος, θελητὴν τὸν Κύριον ἐπισάμενος Θεοφόρε. θερμῶς αὐτὸν ἠτήσας, εἰς ἴασιν Σωτηρίαν πολλῶν, τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐκβλυσιν, τὸ θαυμαστὸν ποιήσασθαι Ἀββάκκιε:~

Ι Ομίμως, τὰς ἀγόμας χάριτι ἀπετέλεσας διαμοίρας, ἐμθέμενος ταύταις καὶ, Ἀββάκκιε τὸν λόγον σωτῆρον σαφῶς, ὡς καλῶν σωρὰς ἐθόρισας, φάχων ἑκατοστάομτα θεοπρεπῶς:~

Θεοτοκίον.

Ι Ἀσω, σωτριβὲν Παμάκωμε Σὺ τὴν πάλαι ταλαιπωρίαν, τῶν γηγενῶν τέξασα, τὸν βασάσαντα τὰς νόσους ἡμῶν, διὰ ἀϖωλαγχνίαν ἄφατον θεόνυμφε:~

Ἄλλος. Δι' ἀγάπησιν σὴν κτισθέντων.

Ϣ Ραιώθησαν οἱ παῖδά σου ὡραιοτάτως, τῷ τοῦ παντὸς Δεσπότῃ, οἰκειούμενοι ὅθεν. πᾶσαν ἀπεκρύσαντο, κακίαν τοῦ ὄφεως.

Ϯ Ἃς πλουσίας ἐκδεχόμενοι ἀντιδόσεις. πάντα τὸν πλοῦτον πᾶσι, πενομένοις κενοῦσιν. ὅλβον ἀντικτώμενοι, οἱ Ἅγιοι ἄφθαρτον:~

Ο Ἰ ἀγενείαν τὴν ἄνω ἠγαπηκότα, ἐξ ἀγενῶν γονέων, γενηθέντα θεόλως. εἵλοντο δυσγενείαν κακῶν ἐπισύρεσθαι:~

Θεοτοκίον.

Ν Ὸν βρέφος ἀπεκύησας τὸν προόντα, γεγηρακότα Κόσμον, νεργοῦντα Παρθένε, θείαις ἐπιγνώσεσι, διό σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ φωτισμός.

Ϭ Τήσας τὰς σὰς, Χριστὲ πέρας καρδίας θεόφρον πόδας. τοὺς ὑποπεσόντας, τῇ ἀπωλείᾳ, καὶ σέβας λίθοις ἀποτεμόντας Μάκαρ θείοις λόγοις σέβειν ἐδίδαξας, πέρας Ἰησοῦν, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν:~

Τὸν

Ο μ ἰαρὸμ τῇ ποικίλως μοσύμτωμ ἐς σωτηρίαμ. παύτωμ πλαωμσύωμ τὼ ὁδηγίαμ, τὼ μυροθήκω, τῇ σεπτῇ χαρισμάτωμ, τὸ δοχεῖομ τῦ θείου Πμύματος, τὸμ Ἱερομύςω, τιμῶμεν Ἀββάκιομ:~

Ἱμος εἶ, τῇ προςάξει σε σκάει μετὰ ἐλαίυ, εἴδος τε ἑτέρυ ἐμβεβλημσύα, καιρῷ ἰδίῳ, ἀμιγῆ παραδόξως, ἐκκαιμῦται τὼ ὑπερβάλλυσαμ, χάειμ σε δηλῦμτα, θεόφρομ Ἀββάκιε:~

Θεοτοκίομ.

Ο μοι ἐμ σοὶ, παραδόξως Παρθσύε καιμοτομῦμται· τίκτεις γὸ ἀπόρως Θεὸμ Σωτῆρα, ἐς διαμσύεις, παρθσυάυσα πάλιμ, ξσύομ θαῦμα, ὅθεμ Μητόρα σε, τῦ Ἐμμαμυὴλ ἀσεβῶς καταγγέλομεμ:~

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μυ φῶς.

Αξιμιλιαμὸμ, Ἰωαμμίμ Ἰάμβλιχομ· Μαρτῖμόμτε τὺς φως ῆρας, τὺς τὰ πόρατα παύτα, φωτίζομτας τιμήσωμεμ:~

Ἰμέσωμεμ πιςοὶ, Ἀμτωμῖμομ τὸμ σύνδοξομ. Ἐξακυςοδιαμόμτε, Διομύσιομ πόθῳ, τὸμ παύσοφομ δοξάζομτάς:~

Ἑόμτως Ϛ φθαρτῶμ, ἀπηλλάξαθε Ἅγιοι. τὰ ἄφθαρτα ἐς μηδόλως, παλαιύμσνα ὄθεμ, ἀξίως μακαρίζεσθε:~

Θεοτοκίομ.

Ἡμ πώρωσιμ Ἀγμὴ, τῆς ψυχῆς μυ διάλυσομ. ἐς δίδυμοι ἀναισθήτως, τῦ Τἱῦ σε προσέχειμ, τοῖς θείοις ἐπιτάγμασιμ.

Ὠδὴ, ϛ. Ἐμ ἀβύσσῳ τωταισμάτωμ.

Ἐξέωας εἰς δύσιμ ἐπέδραμάς, τῆς δαιμομικῆς καὶ δειμῆς ἐμοχλήσεως, τὼ βασιλίδα Οσιε, ἀπολύωμ δυμάμει τῦ Πμύματος:~

Ἑμος Κόσμυ ὀφθεὶς ἱερώτατε, ξσύα Ϛ φρικτὰ ἐπετέλεσας θαύματα, Ϛ περιὼμ ἐμ σώματι, καὶ τῶμ τῆδε ἀπαφας Ἀββάκιε:~

Ἐσραπόμορφος Πάτερ ὁρώμεμος, τὰς δαιμομικὰς καθυπέταξας φάλαγγας, σέγειμ τὼ σὼ Ἀββάκιε, ἀπειλῶ μὴ θεμύσας θεόπμυςε:~ Θεοτοκίομ.

Ἰὰ σῦ Παναγία Θεόμυμφε, οἱ μενεκρωμσύοι ζωῆς ἠξιώθημεμ. ἐς τῇ φθορᾷ δουλάομτες, ἀφθαρσίαμ σαφῶς ἐπλουτήσαμεμ:~

Ἄλλος. Θύσωσοι, μετὰ φωμῆς

Ἔπρθεμ, εἰδωλικῦ πελάγους ἐκπλέομτάς. οἰακιζόμενοι ὅπλῳ, τῦ Σταυρῦ λιμσύας τὰς αἰωμίυς, ἀθλοφόροι, μωῶ ἐφθάσατε θέσει θεύμενοι:~

Αἱμομτάς, ϛαλαγμοῖς τῇ δακρύωμ τὸ ἔδαφος. τῇ πρὸς Θεὸμ ἱκεσίᾳ, ἐκοιμήθητε χόμοις πλείοσι. Ϛ τὼ παύτωμ, ἁμας αὐτὰς δηλῦτε αὐάσασιμ:~

Θαῦμα, πῶς οἱ χόμοις ὑπμώσαμτάς πλείοσι, τὼ ἐσομσύω ὰμ πλείοις, ἁμάσασιμ ἀβεβαίαμ, βεβαιῦμται, Αἱρετικῶμ ἐμφράττομτάς ϛόματα:~

Θεοτοκίομ.

Ἐκρωσομ, τῆς σαρκός μου Παρθσύε τὸ φρόμημα. ἡ τὼ ζωὼ τετοκυῖα, τὼ θαμάτῳ θαμάτομ καθελῦσαμ. ἐς τὺς Παῖδας, παραδόξῳ ἐγόρσει δοξάσασαμ:~

Ὁ Εἱρμός.

Τ σωσοι, μτ' φωμῆς αἱρέσεως Κύριε. ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόμωμ λύθρῳ κεκαθαρμσύη. τῷ δ' οἰκτομ, ἐκ τῆς πλάυρας σε ῥύσαμτι Αἵματι:~

Κομτάκιομ, ἦχος, πγ.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Σ Ἱόρεα μέγιςομ, ἐς Ἀποςόλωμ σύσκημομ, ἡ Ἐκκλησία γοραίρει σε ἅπασα, ἡ τῇ πιςῷμ Ἀββάκιε. ἰῷ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, περιφύλαττε Μάκαρ, ἀκαταγώμιςομ ἐς ἀκλυδώμιςομ, ἐξ αἱρέσεως πάσης ματαιόφρομος, πολυθαύμαςε:~

Ὁ Οἶκος.

Σ πολύς σε ὁ πλῦτος τῆς χάρτος, ἀριθμὸς δὲ ὐκ ἔςι τῆς δόξης σε. ἐκ μὴ ὅμτως γὸ παύτα παρήγαγάς, ὁρατὰ Ϛ ἀόρατα Κύριε. αὐτὸς ἅμ φιλαύθρωπε δώρησαι, τῇ βεβήλῳ καρδίᾳ μυ αἵμεσιμ θείαμ, ὁ ὑπ' Ἀγγέλωμ ἀπαύστως ὑμνύμενος. ἵμα τὸμ Ἱοράρχω τιμήσω, τὸμ ὡς ἀληθῶς πολυθαύμαςομ:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κβ'. Τοῦ ἐμ Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶμ Ἰωαμμικίυ Ἐπισκόπυ Ἱεραπόλεως.

Ν. Δὺς Ἀββάκιος χῦμ χοὶ θμητῷ μόμῳ, Θεὸς Θεῷ πρόσεισοι, τῷ φύσει θέσει.

Ἐκάδι δευτερίᾳ Ἀββάκιος ὤχετο γαίης. Τ τος γέγομεμ Ἱεραπόλεως Ἐπίσκοπος, Φρυγίας Σαλυταρίας, ϛῶ τῆς Βασιλείας

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

λείας Μάρκου Ἀμφιμίου, θαυμάτων πολλῶν καὶ ἰάσεων αὐτουργός. οἵτινος δὲ Σελαΐου μετὰ καὶ ἑτέρου εἴδους ἐν ἀγγείῳ βληθέντος αὐτῷ, ἀσύγχυτον φυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν κρᾶσιν πεποίηκε δι' εὐχῆς. καὶ λίθον μέγιστον προσέταξεν ἀμακομισθῆναι παρὰ τοῦ δαίμονος ἀπὸ Ῥώμης εἰς Φρυγίαν. ὃν δὲ αὐτὸς ἐφίλησε, τῷ τάφῳ αὐτοῦ προσέπηξε. καὶ θερμὰ ὕδατα διὰ προσευχῆς ἀπὸ τοῦ τῆς γῆς λαγόνος ἐξήγαγεν. οὕτω βιώσας ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Ἑπτὰ Παίδων τοῦ ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Γαμβλίχου, Μαρτιριανοῦ, Διονυσίου, Ἀμφιμίου, Ἐξακουστοδιανοῦ, Σωσθενίου.

Παῖδες λιπόντες πρὸς μικρὸν μακρὸς ὕπνους,
Ὕπνωσαν αὖθις τὸν μετ' εἰρήνης ὕπνον.

Οἱ τοίνυν Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, καὶ καιρὸν λαβόντες βυλάσσεσθαι, τὰ πάντα αὐτοῦ πτωχοῖς διαμείψαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ. ἀξιόμενοί τε, τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆναι τῷ Βασιλεῖ, ἀπέθεντο τὰς ψυχάς. ὡς δὲ τοῦ Δεκίου ἀναζητήσαντος τούτους, πρὸς τὸ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, μετὰ τὸ ἀναχωρῆσαι εἰς Ἔφεσον, καὶ τινὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθεὶς, ἐκέλευσεν, ἀναφραγῆναι τοῦ σπηλαίου τὸ στόμιον. ἔκτοτε οὖν, τριακοσίων ἑβδομήκοντα δύο χρόνων παρῳχηκότων, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, αἱρέσεως ἀναφυήσης, περὶ τοῦ μὴ εἶναι ἀνάστασιν. ὁ Βασιλεὺς βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τοῦτο καὶ Ἐπισκόπους τιμὰς τῇ αὐτῇ αἱρέσει ἁλίσκεσθαι, διηπόρει, τί διαπράξαιτο. ὅμως περιβαλλόμενος, καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν καταχώσας, ἐθρήνει. παρακαλῶν τὸν Θεὸν, ὅπως φανερώσηται αὐτῷ τὸ ζητούμενον. ὃ παρεὶς οὐκ ὁ Κύριος τὰ τούτου δάκρυα. ἀλλ' ἔπεμψε τοιῷδε τρόπῳ οἰκονομίας. ὁ τοῦ ὄρους Κύριος, ἐν ᾧ τὸ σπήλαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μάνδραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ. καὶ κυλίσαντι λίθους ἐκ τοῦ σπηλαίου, καὶ συμβαλόντι ὅτῳ Θεοῦ προσάξαι, ἀνέῳξαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες Ἅγιοι Παῖδες ἑστῶτες. καὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἤδη χθὲς ὑπνώσαντες. μηδ' ὁπωσοῦν ἀλλοιωθέντες, ὡς μηδὲ τοῦ περιβλήματος αὐτοῦ ᾧ ἐνεδέδυτο, τὸ σιμόλον ἐκ τῆς γῆς παραβλαβέντος. καὶ πλεῖον ὅτι καὶ Δέκιος ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρήσασθαι. Θεοῦ μνήμης ἔχοντες περὶ τούτου, πρὸς ἑαυτοὺς ὡμίλουν, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ πρὸς τοὺς ἑτέρους λέγοντος. εἰ καὶ κρατηθῶμεν ἀδελφοὶ, σῳζώμεθα ἀνδρείως. καὶ μὴ προδώσωμεν ἡμῶν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως. ἀλλὰ σὺ ἀδελφὲ Γάμβλιχε, ἄπελθε, ἐξώρησον ἄρτους, πλὴν πενιχροτέρους. ὀψὲ γὰρ, ὀλίγους ἐνέγκας, καὶ πρόσφορον ἐκοιμήθημεν. μάθε δὲ, καὶ τί βούλεται περὶ ἡμῶν ὁ Δέκιος; ἀπελθὼν δὲ ὁ Γάμβλιχος ἐν τῇ Πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν. ἰδὼν δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτίσματα ἠλλαγμένα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους παρηλλαγμένους, ἐδόκει ὄνειρον βλέπειν, ἢ ἐν ἐκστάσει γεγονέναι. ἀπελθὼν δὲ ὅμως πρὸς τοὺς πωλοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους. καὶ δοὺς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀργύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἐκώλυεν. ὡς δὲ εἶδε τοὺς πωλοῦντας ἀποδεικνύοντας ἀλλήλοις τε καὶ ἑτέροις τὸ ἀργύριον, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας, καὶ φάσκοντας, θησαυρὸν εὑρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγόμενον, τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγῳ τινὶ τύπῳ φερομένου. χρόνῳ σωρευχέθη καὶ ἀφανίᾳ, νομίζων, ἀναγνωρισθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι καταχθεὶς Δεκίῳ τῷ Βασιλεῖ. καὶ τοίνυν προσαγαγὼν, ἱκετηρίαν λέγων. δέομαι ὑμῶν Κύριοί μου. ἐπεὶ τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν ἔχετε, λάβετε καὶ τοὺς ἄρτους. μόνον ἄφετέ με ἀναχωρῆσαι. οἱ δὲ, δέξον ἡμῖν ἔλεγον τὸν θησαυρὸν, καὶ ποίησον κοινωνούς. εἰδὲ μὴ, παραδίδομέν σε εἰς θάνατον. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ σιμόν ὁρῶντες τοῦτον, τῷ βραχίονι κλοιὸν ἐπέθεν-

θεντο, καὶ ἐπὶ τὴν λεωφόρον ἔλκον. καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀμθύπατον ἤγαγον, καὶ παρέστησαν εἰς ἐξέτασιν. ὁμ ἔτος ἐδὼν ἤρετο, διήγησαι ἡμῖν ὦ μειρά, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν εὗρες, καὶ ὅσος ἔτος, καὶ πῶς; ὁ δὲ ἀπεκρίματο. εὕρημα μηδέποτε ἀνρεῖν, ἀπὸ τῆς γομέων δὲ κεκτεῖσθαι. καὶ τί μοι δοκεῖ τὸ συμβαὶν γινώσκω. καὶ ὁ Ἀμθύπατος, καὶ ποίας πόλεως εἶ; ὁ δὲ, ἐκ ταύτης ἔφησεν εἶναι, ἐαὶ ἡ Ἔφεσος αὕτη ἐστίν. καὶ ὁ Ἀμθύπατος. καὶ τίνες εἰσὶν οἱ γονεῖς σου; ἐλθέτωσαν πρὸς ἡμᾶς. καὶ τῆς ἀληθείας διαγνωσθείσης, πιστεύσομεν σοι. ὁ δὲ, ὁ δεῖνα ἐστὶν ὁ Πατήρ μου ἔλεγε, καὶ ἡ δεῖνα ἡ Μήτηρ μου. καὶ ὁ δεῖνα προσγενὴς, καὶ ὁ δεῖνα πάππος. καὶ ὁ Ἀμθύπατος πρὸς αὐτόν. ξένα καὶ ἀμύπόστατα ὀνόματα, καὶ ἔξω τῆς κτίσεως ὀνομαζομένων λέγων, πιστεύθῆναι δύνασαι. Γάμβλιχος εἶπεν. ἐαὶ τῷ ἀληθείαν λέγοντί μοι δὲ πιστεύεις, ἕτοιμον εἰπεῖν δὲ γινώσκω. ὁ Ἀμθύπατος εἶπεν, ἀσεβέστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾷ, πρὸ τριακοσίων χρόνων καὶ ἐπέκεινα τυπωθῆναι ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως. καὶ σὺ μειρόπος ὤν, μήπω τριακοστὸν ἔτος φθάσας, πῶς τόλμεις ἀπατῆσαι ἡμᾶς; τότε Γάμβλιχος πεσὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει λέγων. δέομαι ὑμῶν Κύριοί μου, ἐπατέμοι, πῶς ὁ Δέκιος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ Πόλει ταύτῃ; οἱ δὲ πρὸς αὐτόν. ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέκιος οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν χρόνων γέγονε. καὶ ὁ Γάμβλιχος. καὶ διὰ τοῦτο Κύριοί μου ἐξεπλάγητε, ἀλλὰ ἀκολουθήσατέ μοι, καὶ δείξω πάντως τοὺς σὺν ἐμοὶ, ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἴσως, πιστωθήσονται οἱ λόγοι μου. ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅτι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐφύγομεν. καὶ τῇ χθὲς ἐλθὼν ἀγοράσαι ἄρτους, εἶδον, ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν ταύτῃ τῇ Πόλει. ταῦτα εἶπε. καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαξίμος ἀκούσας, λέγει τῷ Ἀμθυπάτῳ. ὑπολαμβάνω, ὅτι θαυμασίῳτι σωέβη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ. ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ὁμοῦ σὺν αὐτῷ. καὶ πορευθέντες μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ σπήλαιον πρῶτος ὁ Γάμβλιχος. εἶθ' ὕστερος ὁ Ἐπίσκοπος. καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη γραφεὶς τῆς θύρας, εἶδε γλωσσόκομον ἐσφραγισμένον, δύο σφραγῖσιν ἀργυραίαις. ὅπερ ἔθεντο Ῥάφιμος καὶ Θεόδωρος ὡς χρησταμοὶ, ἀποσταλέντες μετὰ Σάλλωμ παρὰ Δεκίου, ἐπὶ τὸ ἀποφραγίσαι τὸ σπήλαιον, γράψαντες ἐν αὐτῷ τὰ περὶ Ἁγίων ὑπομνήματα, ὑπογραμμάσαντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα, ἐν πυξίοις μολυβδίναις. σπασχθέντων ἁπάντων τῶν προκειμένων σὺν τῷ Ἀμθυπάτῳ, ὑπέδειξεν αὐτοῖς. καὶ ἀνοίξαντες, εὗρον τὰς μολυβδίνας πυξίδας. καὶ ἀναγνόντες, ἔξέστησαν ἅπαντες. καὶ εἰσελθόντες ἔνδον τοῦ σπηλαίου, εὗρον τοὺς Ἁγίους, καὶ ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν. καθήσαντες, ἠρώτων αὐτούς. οἱ δὲ, διηγήσαντο ἐν πρώτοις μὲν περὶ αὐτῶν. εἶθ' ὅπως τὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου ἀνδραγαθήματα. καὶ ἔξέστησαν ἅπαντες, καὶ ἐδόξαζον τὸν περὶ θαυμασίων Θεόν. τότε ὁ Ἀμθύπατος σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ δῆλα τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν. ὁ δὲ Βασιλεὺς χαρᾶς πληθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῇ πολλῇ τὸν τόπον κατέλαβε, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς περὶ Ἁγίων πόδας, πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐμαπέσμηχε. καὶ ἠγαλλιᾶτο, καὶ ἔχαιρεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι ὁ παρεῖδε Κύριος τὴν δέησιν αὐτοῦ. ἀλλ' ὑπέδειξεν αὐτῷ ὀφθαλμοφανῶς τὴν περὶ νεκρῶν ἀναστάσιν. προσομιλοῦντος δὲ τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Ἁγίων ἅμα τοῖς Ἐπισκόποις καὶ ἑτέροις ἄρχουσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ Ἅγιοι μικρὸν ἐμαπομυσάξαντες, τούτων ὁρώντων, πρὸς Κύριον αὖθις ἐξεδήμησαν. τότε ὁ Βασιλεὺς δοὺς ἅμφια πολύτιμα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱκανὸν, ἐφ' ᾧ γενέσθαι γλωσσόκομα ἑπτὰ εἰς τιμὴν τῶν Ἁγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆναι ἐκέλευσεν. ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τῷ Βασιλεῖ ἐμφανισθέντες ἔλεγον. ἔασον ἡμᾶς ὦ Βασιλεῦ ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἄπαξ ἀνέστημεν. γνομένης δὲ σωάξεως οὐκ ὀλίγης Ἐπισκόπων τε καὶ ἀρχόντων, ὁ Βασιλεὺς καταθεὶς τοὺς Ἁγίους ἐν τῇ γῇ, ὡς οὗτοι δι' ὑπατείας ὑπέστησαν, καὶ χαρμόσυνον ἑορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν τε μικρὰν τοῖς πτωχοῖς τῆς Πόλεως Ἐφεσίων πεποίηκε, καὶ πάντα

τὸν

τὸν λαὸν ἐχαροποίησε τὸν ὑπ' αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος, ἐ τὰς ἐμ φυλακαῖς καθειρχθέντας Ἐπισκόπους, διὰ τὸ κηρύττειν τῷ αἱρέσεσιν, ἀνεκαλέσατο, καὶ κοινὴ παρὰ πάντων γέγονεν ἑορτὴ, ἀλλογούντων τε ἐ δοξαζόντων τὸν Θεόν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου Ἐπισκόπου, ἐ Ἡρακλείου Μάρτυρος, Ἄμμης τε ἐ Ἐλισάβετ, Θεοδότης, Σ Γλυκερίας.

Η Τιμηθεὶς ὁ σεπτὸς Ἀλέξανδρος αὐχένα,
Κ αὶ Μάρτυς ὄντως, οὐ θύτης Χριστοῦ μόνον.
Θ εοδότῳ ἄγχουσιν Σ Γλυκερίαν,
Θ εοῦ γλυκείας ἠγαπηκυίας δόσεις.
Σ τόμῳ καλῶς ἐ θῶμεν αὐχένας ξίφει,
Α' θλοφόροι λέγουσιν, ἀλλήλαις δύο.

Θ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος Ἐπίσκοπος ὤν, ἐ πολλὰς διδάσκων ἐ ἐπιστρέφων ἐ βαπτίζων, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος. ἐ πολλὰ τιμωρηθεὶς ἐ ξεσθεὶς, ἐ ἀναγκασθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, οὐκ ἐπείσθη. ἰδὼν δὲ τὴν καρτερίαν αὐτοῦ, Ἡράκλειος ὁ στρατιώτης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. ἐ πολλὰ ἐ αὐτὸς τιμωρηθεὶς πρότερον, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. θαυματουργήσας δὲ ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος, ἔτι δὲ ἐ γενόμενος ἐκ θεοῦ πληγῶν ὑγιὴς, τῇ τοῦ Κυρίου ἐπισκέψει ἐ χάριτι, ἐπεστάσατο πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ἐ γυναῖκας τέσσαρας, Θεοδότην Σ Γλυκερίαν, Ἄμμαν Σ Ἐλισάβετ. αἰτιμάσ ἐμώπιον τοῦ Ἡγεμόνος, ἐλέγξασαι τὴν θεὸν εἰδώλων πλάνην, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. ὕστερον δὲ πάντων ἐ ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος, τῷ ξίφει κρυθεὶς, ἐτελειώθη.

Τ αῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις :~

Ω'δὴ, ζ'. Εἱρμός χρυσῆς.

Σ θεῖος ποιμὴν, ὡς θαυμάτων αὐτουργὸς τυφλοῖς τὸ βλέπειν. ἐπτέρυξε Πάτερ ἐχωρήγησας, τὴν ἀκοὴν τοῖς κοφώσασι, καθαρσίων λειτροῖς, ἀνδρομίαν τοῖς χωλοῖς ἀναμέλπουσιν. ἀλλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τοῦ Πατέρων ἡμῶν :~

Η ρύττεται τὸ σὸν, τέρας τέργμα Σοφὲ εἰς τὸν αἰῶνα. θερμῶν ὑδάτων ἡ ἀνάβλυσις, βωμὸς τῷ τάφῳ σου κείμενος. ὃν ἐκ τῆς Ρ'ωμαίων μεγίστης, μετωνέγκατο Πόλεως, τὸ πονηρὸν ἐξελαθὲν πνεῦμα Ἀβάκκιε :~

Α ὔταρκες, προσηγήσω ὑψηλὸς ἐμ θεωρίαις. Σ ἐμοργείαις Σ δυνάμεσιν, ἀποδεχθεὶς ἱερώτατε, καὶ τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως, θεράπων ᾧ κραυγάζομεν. ἀλλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τοῦ Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τ έχθη ἐκ σοῦ, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων. διττοῖς οὐσίαις ἐ θελήσεσιν, οἷα Θεός τε ἐ ἄνθρωπος, Κόρη γνωριζόμενος πᾶσι, τοῖς ἐμ πίστει κραυγάζουσιν. ἀλλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τ ὸν Γ'αμβλίχῳ, Ἐξακουστὸν διαφανῆ Μαρτυριαφόρον. Ἀ'μπωμίμον ἐ τὸν ἀνακλητὴν, Γ'ωαννίνην Διονύσιον. Μαξιμιλιανὸν, τοὺς τοῦ Χριστοῦ τιμήσωμεν Μάρτυρας :~

Γ κεκρυμμένοι, τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότι ἠκούσατε. παῦσαι φθορέως τὸν φόρον τοῦ δυσσεβοῦς, κεκρυμμένως ὅθεν θηκέαντο, τὴν φοβεράν τυπώσατε αἴσθησιν :~

Γ'αις δ' ὅλως, παραφορήσωμεν κατεκάμφθητε. σέβας τοῖς εἰδώλοις μέμαι θεοσυγὰς, διὰ τοῦτο πίστει σέβομεν, ὑμῶν τὰ λείψανα, ἁγιασμὸν λαμβάνοντα Ἅγιοι :~

Θεοτοκίον.

Φθης Ἀγγέλων, Θεοκυήτορ ὑπερέχουσα. ὄφθης Ἀθλητῶν κραταίωμα ἀληθῶς, ὤφθης Παράκλησις διάσωσμα, τῶν γινωσκόντων σε, παρελήφθη τοῦ Λόγου λοχεύσασα :~

Ω'δὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιδέξιος ποιμὴν, ἡ ἀκένωτος πηγὴ τῶν ἰαμάτων. Ἐκκλησίας ὁ σῦλος, ὁ τῶν πιστῶν σηκὸς, ὁ μέγας, ἀστὴρ ὁ πολύφωτος. ὁ ἱερομύστης, Ἀβάκκιος τιμάσθω. Τ ὸν ὄντως φοίνικα ψαλμικῶς, ἐξανθήσας ἐν αὐλαῖς Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐπληθύνθης ὡς κέδρος, καὶ ὡς ἐλαία Σοφὲ, ἐφάνης, ἐλαίῳ τῶν ὀργάνων σου. πάντων ἱλαρύνων τὰ πρόσωπα ἐμ πίστει :~

Ῥ ως ἐπάνω πρακτικῆς, πολιτείας ἐμφανῶς καθάπερ Πόλις. ἐγωρίσθης κειμένη, ἐ βυθισθεῖσαν τὸ πρὶν, τῇ πλάνῃ

Ὅσιε

Ο'σιε τὴ Πόλιμ σου, Πόλεως τῆς ἄνω, δεικνύεις κληρομόμον:~ Θεοτοκίον.

Δὲ ἡ κλίμη Σολομῶν, ἵν κυκλῶσι δυνατοὶ τῆς θεοπνεύστου, μιῶ γραφῆς αἱ προρρήσεις, ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ Θεὸς, σαρκώσει θείᾳ ἀνεπαύσατο, ἡ ἀνύμνητος κεχαριτωμένη:~

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Αἴρει Ἐφεσίων ἡ λαμπρὰ, σαφῶς Μητρόπολις, ὑμᾶς πλουτήσασα, πρὸς τὸν παράγαθον Ἄγιοι, πρεσβάτας ἐ αὐτιλήπτορας. ξένον ὀφθέντας ἐπὶ γῆς, τοῖς πᾶσι θέαμα, τῇ ἐγέρσει τῇ παραδόξῳ, δι' ἧς ἐδοξάσθητε:~

Γρυπνοι ὡράθητε ἡμῶν, μετὰ τὸν κοίμησιν, παύσοφοι φύλακες, κατακοιμήσαντες κύματα, ἀπιστίας καὶ ἐμφράττοντες, αἱρετιζόντων ἐφαμῶς ἄθεα ῥόματα, παραδόξως, μύσει Θεοῦ ἐκτελοῦντες θαυμάσια:~

Ἡγμυται ὑμῶν πρὸ τῆς ποδῶν, ὁ πλάνος κείμενος, νεκρὸς αἰσθητος, ὁ πρὶν καυχώμενος ἄνεμα, ἐ οἰήσει σκοτιζόμενος. μεγαλύνεται Χριστὸς ὁ μεγαλύνας ὑμᾶς ᾧ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:~

Ἐρολογίαις ἱεραῖς, ὑμνολογήσωμεν τοὺς παῖδας σήμερον, οὓς πρὸ κατέστεψε Κύριος, ἀμαράντοις διαδήμασι, καὶ ἐμεγάλυνε, πολλῶν θαυμάτων λάμψεσι, μεγαλοδώρητας, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:~ Θεοτοκίον.

Οσοῦσαν Παρθένε τὴν ἐμὴν, ψυχὴν θεράπαινον, καὶ τὸν νόητόν μοι παθῶν, ἀποπλυνον βόρβορον. ἐ τῷ βήματι παράστησον, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὅλον σωζόμενον, ἵνα μέλπω, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο' Εἱρμός.

Εἴρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ ἀσεβείας ῥᾶσαι, παῖδες κραυγάζοντες, ἀνύμνειτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ὠδὴ, θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Σφωταγώγησέν σε ὁ βίος, ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες. ὡς λίαν θαυμαστὴ ἡ πρὸς Θεὸν, μεῦσις ὁμοῦ Σ οἰκείωσις. ὡς μεγίστη ἡ χάρις, ἣ ἄνωθεν δοθεῖσά σοι Σοφέ. διὰ τοῦτο ἐν πίστει, τιμῶμέν σε Ἀβράκιε:~

Ε' τὸν ὁμόσκηνον πάντων, τῆς Ἁγίων Μαρτύρων, τὸν σωθρονον τῆς θείων Μαθητῆς, Πατριάρχων τὸν ὁμότιμον. Προφητῆς Σ Ὁσίων, καὶ τῆς ἐπουρανίων λειτουργῶν, τὸν συνόμιλον πίστει, γοραίρομεν Ἀβράκιον:~

Παναγία σε μνήμη, ἀπλουμένη ἐν Κόσμῳ, φωτίζει τῆς ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς, φέγγει πλουσίως ἐν χάριτι. ὧν τελοῦντάς ἐκ πόθου, παθῶν ἡμᾶς ἐ σκότους πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι, δεόμεθα Ἀβράκιε:~

Θεοτοκίον.

Ωτισικλώσε λυχνίαν, ὁ Προφήτης προβλέπει. λαμπάδιον τὸ θεῖον ἀληθῶς, ἐν ἑαυτῇ ἐνεφόρησαν, Παναγία Παρθένε, τὸν μόνον ὑπόρθιον Θεὸν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαντα:~

Ἄλλος. Λίθος ἀχειροτμητος ὄρους.

Δὲ δή τί καλὸν, ἢ τί τέρπνὸν, Δαβὶδ ὁ θεῖος ἀσεβοῦσι. ἀλλ' ἢ τὸ οἰκεῖν ἐν ὁμονοίᾳ, Ἁγίους Παῖδας σεπτὰ σκηνώματα, τῷ πρὸς τὸν Κτίσταν ἕνωσιν, τετηρηκότας ἀδιάσπαστον:~

Φθητε ἐνστάφορος οἶκος, Μάρτυρες θεῖοι τῆς Τριάδος. ἔνδον ἐν σηκλαίῳ θαυμαστῷ, καὶ τῆς εἰδώλων οἴκους συμπτώσαντες. ἐ πρὸς ναὸν Οὐρανίου, ἀσεβοφράνους μετοικήσαντες:~

Κίρτησον Χριστὲ Ε'κκλησία, φύλακες ἑστῶτας βασάζοντάς σε, ἔχουσα Κυρίως τοὺς Παῖδας, δι' ὧν πεπτώκει τείχη ἀΐδρυτα. κακοπιστίας χάριτι, τοῦ τῶν ζώντων μεκρῶν ἐμπνέοντος:~

Μεροφαεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγεῖτε. θείων ἀρετῆς Σ θαυμάτων, φαιδραῖς ἀκτῖσι Παῖδες Μακάριοι. διὸ ἡμῶν φωτίσατε, τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια:~

Θεοτοκίον.

Ε'ρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν πάντα, θείᾳ κατέχοντα παλάμῃ. ὅμπερ ἐκδυσώπει Παρθένε, ἐμὲ τὸν μόνον κατάκριτον, δι' ἀπλαγχνίαν ἄφατον, ἀναγκαλίσασθαι Σ σῶσαί με:~

Ο Εἱρμός.

Ἅ Γθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλοξάτου σε
» Παρθένε. ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωσάψας, τὰς διεφθαρμένας φύσεις. διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἁ Πιτελῶν Ἀββάκιε, τράπεζα καὶ σημεῖα. θερμῶν ὑδάτων ἔκβλυσιν, σαῖς ἀχαῖς ἀπειργάσω, καὶ τῇ προσάξει σε Πάτερ, σὺν νίκῃ σκάνει οἶμος, μετὰ ἐλαίας εἴδετε, βεβλημένου ἑτέρου, θεία ῥοπῇ, ἀμιγῆ προείρχοντο παραδόξως. καιρῷ ἰδίῳ ἕκαστον, εἰς Χριστοῦ δόξαν θείαν.

Ὅμοιον. Τῶν Ἁγίων.

Ἁ Τὴν Γαμβλίχῳ μέλψωμεν, Γωαμίλα Μαρτῖνον, καὶ Ἀμπωλῖνον ἅσμασι, Μαξιμιλιανόν τε, καὶ Διονύσιον ἅμα, τῷ κλεινῷ Ἑξακόσῳ. φαιδρῶς πανηγυρίζοντα, τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μνήμην, ὅπως ἀχαῖς, τέκνων Σ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ταισμάτων λύσιν εὕρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τὴν Σωτῆρος.

Εἰς τὸς Αἶνους, ᾱ. προσόμοια, τῆς Γραφῆς. ἦχος, πλ. δ.

Κύριε, εἰ καὶ κεντηθῶ παρέσχες.

Ἁ Χρισε, σὲ Ἀρχιβρέα ἡ χάρις, τῆς Πνεύματος Ἀββάκιε, πλανῆς καθαιρῶντα τεμένη, καὶ ἁγιάσαντα τῇ χάριτι, Ναοὺς Θεοῦ ἱερὸς, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ τεχθέντος ἐκ Παρθένου, καὶ τὰ πάντα ἁγιάσαντος·

Ἁ Αὔναι, Πάτερ ἐβεβαίωσας πάντας, λόγοις τῆς θείας κηρύγματος, καὶ τὸς πλανωμένους ἀνθρώπους, πρὸς θείαν γνῶσιν ἐπέστρεψας, φωταγωγὸς ἀπλανής, Ἀββάκιε δεικνύμενος, καὶ δαιμόνων καθαιρέτης. διὰ τοῦτο ἀφημνήσθης·

Ἁ Ἔγιος, πᾶσιν ὡς Ἥλιος Πάτερ, τῇ Οἰκουμένῃ ἀνέτειλας, λάμψεσι τῶν πανσόφων σου λόγων. καὶ ἰαμάτων λαμπρότησι, φωταγωγῶν τὰς πίστεις. καὶ σκότος παθῶν πάντοτε, ἐκδιώκων σωφρόνως, τῆς Ἁγίας Μάκαρ Πνεύματος·

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Μνείᾳ τῷ αὐτῷ, κγ΄. Τῆς Ἁγίας Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Γακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. ᾱ. ἦχος, δ΄.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Ἁ Εὔτε τὸ μνημόσυνον, τῆς θεαδέλφου τιμήσωμεν, ὁρῶς οἱ θεόφρονες. ζυγὸν γὰρ δεξάμενος, τοῦ Χριστοῦ προθύμως, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, καὶ Βασιλείας Κύριος γεγένηται. καὶ τούτου τὴν ἀνέκφρασον, οἰκονομίαν πιστεύεται. δι' αὐτοῦ Παντοδύναμε, ἵλασμὸν ἡμῖν δώρησαι·

Ἁ Ἅπτα περιέχησε, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, τοῖς ῥήμασιν ὁ θεόγλωσσος σου. δι' ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς σύνθεσις, πρὸς πᾶσαν ἰδέαν, καὶ ὁδηγούμεθα πιστῶς, πρὸς τῆς Τριάδος θείαν ἐπίγνωσιν. διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχην ἱκέτευε, Γησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ὁ Ὀρθὸν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Γάκωβε, ἀδελφόν σε προσήκατο, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης, Ἱεροσολύμων, Ἱεροφάντορα πιστὸν, καὶ Ποιμενάρχην προχειρισάμενος. καὶ μύστην τὰ ἀπόῤῥητα, ἱερουργοῦντα μυστήρια. ὃν καὶ μὴ καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ἱματι τῷ Μαρτυρίου τὴν ἱερωσύνην κατεποίκιλας, ἱερομάρτυς Ἀπόστολε. τῷ γὰρ πατρυγίῳ τοῦ Ἱεροῦ παρέσεως, Θεοῦ Λόγου ἐκήρυξας, Δημιουργὸν ὄντα τῶν πάντων. ὅθεν νῦν Γεδαίων ῥιφείς, Οὐρανίῳ θαλάμῳ ἠξίωσαι. Ἀδελφόθεε Γάκωβε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τρίμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, Παρθένε ἀπατίθημι. μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθὴ, ῥυσθῆναί με σὺν τάχει, πάθῶν τῶν συνοχλούντων, καθ' ἑκάστην πολεμούντων με·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παράγμος ὡς εἶδεν, Σὺν σταυρῷ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Τέκνον μου ἐγὼ Θεός μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φορεῖς πάθος ἐπονείδιστον.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. προσόμοια, ἦχος, πλ. δ΄.

Κύριε εἰ καὶ κεντηθῶ.

Ἁ Τρε, εἰ ἐν πατρυγίῳ παρέσῃ, τῆς Ἱερᾶς ὁ Γάκωβος, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ λαλήσας, Θεοῦ Λόγον σε ἐκήρυξε, Δημιουργὸν τοῦ παντὸς, Κόσμῳ ἐπιδημήσαντα. ὃ ταῖς πρεσβείαις Σ μὴ παράσχῃ, τὸν φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

β. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἁ Τρε, εἰ ἐν ᾧ τῷ ξύλῳ ἡ κάρα, τῆς Ἀποστόλου σωτέτευται. ἀλλ' ἐν Παραδείσῳ τῷ ξύλῳ, τῷ τῆς ζωῆς μου προσήμεγκται. τῶν γὰρ προσκαίρων λυθείς, αἰωνίως ἀγάλλεται. ὃ ταῖς πρεσβείαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην σε κατάπεμψον·

γ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἁ Τρε, σὲ ὁμολογήσας γνησίως, ὁ Ἀδελφόθεος γέγηθεν, Υἱὸν τὸν Θεὸν τὸν ὑψίστου, εἰλικρινῶς ὁ ἀοίδιμος. τὸς δυσφημοῦντας ἐχθρὸς, κατήχησε καὶ ἔπαυσε. διὰ τοῦτο καὶ σαθλήσας, σοὶ παρεστήκει ἀγαλλόμενος·

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄.

Οὗ Ἀρχιποίμνος Χριστοῦ, ἀδελφὸς χρηματίσας, καὶ διάδοχος, Σ ὁμ Ἀποστόλοις ἐπίσημος, τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἠγάπησας. καὶ τὸ Μαρτύριον ἐκ παιδὸς ἐπεθύμησε Γάκωβε Ἐνδοξε. αὐτὸν ἱκέτευε ἀδιαλείπτως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κύριε εἰ καὶ κεντηθῶ.

Ἁ Δε μου, τῆς σωτετειμμένης καρδίας, τὸς στεναγμὸς Θεομύμφευτε, πρόσδεξαι παρθένε Μαρία, Σ μὴ ἀπώσῃ παράμοιμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἁγνὴ, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος. ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παράγμος, ὡς εἶδεν σταυρῷ κρεμάμενον ἑθελουσίως. καταφοβοῦσά σε τὸν δωροφείαν, λύπῃ συνείχετο Χριστέ. καὶ ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι, Τέκνον μήμε λίπῃς τὴν τεκοῦσάν σε, δός μοι λόγον Υἱέ μου. μήπε σιγῶν παρέλθῃς, Λόγε τὴν δούλην σου·

Τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Ὡ Σὺ τῶν Κυρίου Μαθητὴς, ἀμέσως δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον. ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράβατον. τὴν παῤῥησίαν ὡς Ἀδελφόθεος. τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Εἰς τὸν Ὄρθρου, ἡ σωτήρια ἅλως. οἱ Καμόμες, τῆς Οἰκτωίχης, καὶ τῆς Ἀποστόλου, εἰς, ς΄.

Θεοφάνης. Ὠδὴ, ά. ἦχος, δ΄.

Θαλάσσης τὸ βυθραῖον πέλαγος.

Ἡ Μῦσιν τὴν ἀγαθὴν Γάκωβε, καὶ δῶρον τέλειον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων τοῖς βροτοῖς, χορηγεῖσθαι διδάσκεις σαφῶς. ἧς μεταλαβὼν Ἀπόστολε, τὸς σὲ ὑμνοῦντας καθικέτευε·

Ἡ Ἀγλὴ σὺ φωτισθεὶς Γάκωβε, τοῦ θείου Πνεύματος, Σωτῆρα τῶν μόνος ἐκτισθεὶς, Ἐκκλησίας ῥυθμίζεις ἐθνῶν. ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, Ἱεροφάντωρ πανμακάριστε·

Χ Ορείαν τῶν Ἀποστόλων παῦσοφε, σαφῶς ἐκόσμησας. Ἀρχιβρὰς ὡς πρῶτος γεγονὼς, αὐτουργίᾳ τοῦ Λόγου χριθείς. ὡς Μαθητὴς θεάδελφος, ἱεροκήρυξ μυστικώτατος· Θεοτοκίον.

Ηγνήσε τῶν ἰαμάτων ἐχόμενοι, ἀπαῤῥυόμεθα. ὡς τὴν πηγὴν τεκοῦσαν τῆς ζωῆς, Θεοτόκε παμύμνητε. καὶ τῶν ψυχῶν τὴν ἴασιν, καὶ τῶν σωμάτων τὴν ἀνάκτησιν·

Ὠδὴ, γ΄. Εὐφραίνεται Ἐπὶ σοί.

Τ Φραίνεται ἡ φυλὴ, ἡ τοῦ Γάδα ἐπὶ σοὶ σήμερον. ταῖς τοῦ Χριστοῦ βλέπουσα, σὲ μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτοντα·

Στρὰ θεολαμπὴς, ἡ Ἐκκλησία τῶν ἐθνῶν ἔχουσα, σὲ ἀνέλεγκτον Κήρυκα, θείαις διδαχαῖς σου λαμπρυνέται·

Ὃν μόνον τὸν τῆς ζωῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τέθεικας. ζωοποιῷ Πνεύματι, συμμοδετῶν καὶ φθεγγόμενος·

Θεοτοκίον.

Ν ἔτεκες σὰρκὶ, Παρθενομῆτορ ἐκ Πατρὸς λάμψαντα. τοῦτον Ἁγνὴ Γάκωβος, ὡς Θεὸν τῶν ὅλων ἐκήρυττε·

Ο Εἱρμός.

Τ Φραίνεται Ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου

Χεῖρὲ κράζωσα. σύμω ἰσχὺς Κύριε, Ϛ καταφυγὴ, ἐ σφρέωμα:~

Ϗ. ἦχος, α. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Πόσολε Χεῖρῶ, ἐ αὐτόωτα ἐ Μάρτυς. Γ'άκωβε σοφὲ, Α'δελφόθεε Μάκαρ. τὲς πίσει ἑορτάζομτας, τὸ σεωτόμ σου μνημόσωομ, ἐλάθρωσομ, ἧ σωεχόμτωμ ωταισμάτωμ. ταῖς πρεσβείαις σου, τὲς Οὐραμοὺς ἐμβατάωμ, δωάμει τοῦ Πνάματος:~

Δόξα, ἦχος, π. δ'. Τὴν σοφίαμ ἐ Λόγομ.

Υγγενὴς κατὰ σάρκα τῦ Γ'ησῦ, χρηματίσας πρὸς τότε χάειμ πολλὴν, Α'πόσολε εἰλήφας, καὶ τοῖς πᾶσι μετέδωκας, φωτισμῦ ἐ χρώσεως, παρσόφε Γ'άκωβε, ἐ εἰδώλωμ πλαίλω, ῥιζόθεν αἰρέωασας. ὅθεν σοι τὲ σκότους, προϊσάμενοι πλαίοι, ἀδίκως σε κτείνουσι, τὸμ Σωτῆρα κηρύττοντα, διὰ τῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χεῖρῷ τῷ Θεῷ, ἧ ωταισμάτωμ ἄφεσιμ δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σε:~

Καὶ μήν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σ παράμωμος Νύμφη τῦ Ποιητῦ, ὡς ἀπείραμδρος Μήτηρ τῦ Λυτρωτῦ, δοχεῖομ ὡς ὑπάρχουσα, τῦ Παρακλήτου Παμύμητε, ἀομίας με ὄντα, αἰσχρὸμ καταγώγιομ, ἐ δαιμόμωμ παίγνιομ, ἐμ χρώσει γενόμενομ, ωεῦσομ Ϛ τῆς τότων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸμ οἰκητήριομ, τῦ Παρακλήτου Παράμωμε, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε. δίωξομ τὸ μέφος ἧ παθῶμ, καὶ τῆς ἄμω μεθέξεως ἀξίωσομ, καὶ φωτὸς αἰεωτέρου πρεσβείαις σε:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ μ' Α'μνὸν ἐ Ποιμένα ἐ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωρῦσα ἐμ τῷ σαυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, Ϛ πικρῶς αἰεκραύγαζεν. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιμ, τὰ δὲ ωλάγχνα μου φλέγονται ὁρώσης σε τὴν σαύρωσιμ. ὧπόρ ὑπομένεις, διὰ ωλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπόραγαθε, αἰεξίκακε Κύριε, ἢ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, ωλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, ἐ ωταισμάτωμ δώρησαι τὴν ἄφεσιμ, τοῖς προσκυνῦσιμ αὐτῦ τὰ παθήματα:~

Ὦδὴ, δ'. Δι' ἀγάπησιμ οἰκτίρμον.

Πεβίβασας εἰς θάλασσαμ σὺ τὲς ἵππους τὲς Α'ποσόλους Σῶτερ, ἐ ἐφώτισαμ τὸ ἔθνη πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιμ, ἐλκύσαντες Κύριε:~

Κλίδωτομ ὡς ἔσοπτρομ δεδειγμένος, ἐ πρωτοργὲς ἀκτῖνας, τῆς ἀκτίσης Τριάδος, ἀκριβῶς δεξάμενος, τοῖς πᾶσιμ ἐξέλαμψας:~

Υλιόμενόν σε λίθομ ἡ Προφητεία, ἡγιασμένομ βλέπει ἐ σωτηρίβομτα πλάμης, σαθραὶ ματαιότητα, ἰσχύϊ τῦ Πνάματος:~

Θεοτοκίον.

Ποδὺς Παρθενομήτορ τὴν σὴν γαςέρα, ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος, γενηθεὶς ἀπορρήτως. ἐκ Παρὸς Γ'άκωβομ, Α'πόσολομ δείκνυσιμ:~

Ὦδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τ' Κύριε φωτὸς, ἀγραπλὴν τὸμ Γ'άκωβομ, αἰρέδειξας φρυκτωρῦσαμ. ἐ βροτὲς τῆς ἀγνοίας, ἐ πλάμης ἀπαλάττουσαμ. Ε' Κύριε φωνῇ, ἐλάθρᾳ ἐκήρυξεν, ὁ δίκαιος ἀδελφός σου. μιμητὴς ἐ τῦ πάθους, ἐγένετο κτεινόμενος:~

Ἵς βρότειός σοι μοῦς, ἐγκωμίων ἐφύμνιον, δωήσηται προσκομίζειν, ἀρετῆς λαμπρωθέντι, ταῖς χάρισιμ Γ'άκωβε;

Θεοτοκίον.

Ε' θεῖομ ἀληθῶς, ῥηκὼς ἐμδιαίτημα, κατῴκησεν ὦ Παρθένε, τὴμ ἡμῶμ σωτηρίαμ, ὁ Λόγος προμηθούμενος:~

Ὦδὴ, ϛ'. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Τολήμσε, τῆς μομικῆς ἐμέδυσε κρέττομα. ἐ Γ'όραρχω δεικνύει, Α'αρὼν τοῦ πάλαι τιμιωτέραμ. ὁ δὲ οἰκτομ, εἰς ἀδελφότητά σε δεξάμενος:~

Ῥγαμομ, ἐμοργείαις κρυόμενομ Πνάματος. πᾶσαμ διαφοραμ θέλγων, καὶ Θεῷ προσάγων τὲς σωζομένους, ἐκ δελείας, χαλεπωτάτης γέγομας ἄριστος:~

Ιψήσας, τὸ τῆς ζωῆς ξύλον πηγὴς μάτος. ἐ ποταμὲς αἰαβλύζεις, θεορρήμοσιμ τῆς σῆς κοιλίας, ἁλομένους, τῇ Οἰκουμένῃ τῷ θείῳ Πνάματι:~

Θεοτοκίον.

Τ' αμῷ, παρακοῇ τὸμ θάνατομ ἔτεκεν. ἡ Θεοτόκος ζωὴν δὲ, συλλαβῦσα τέτοκε τὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῳ ἀγήρῳ. καὶ τὸ πάλαι, ὑπὸρ πάντων ἀπέτισεν ὄφλημα:~

Ο Εἱρμός.

Σῶσοι, μετὰ φωνῆς αἰμέσεως Κύριε. ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρω κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥύσαντι Αἵματι:~

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆ Παρθὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεοπρέπεια. πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ πίστιν οἰκονόμον. τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν, ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἰάκωβε:~ Ο Οἶκος.

Ὁν νόμον σε τῆ Ἰωσὴφ, καὶ Ἱεροσολύμων τὸν πρῶτον Ἱεράρχαν, Ἰάκωβε θεόπτα, καὶ τῆ Κυρίου ἀδελφὸν, ὕμνοις ἐγκωμίοις ἀνυμνοῦμεν ἀσεβῶς, καὶ πίστει ἀνακράζομεν. δώρησαι ἡμῖν δώρημα τέλειον, ἐκ τῆς Παρθὸς τῶν φώτων. καὶ ἀπέλασον τὸν θλίψιν, τὸν ἐπερχόμενον σὺ ἐμεγάλυνας ἐκ πλήθους πταισμάτων. ἐπῆραν γὰρ οἱ ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν τὸν πτόρμαν. καὶ ἐκύκλωσαν ἡμᾶς Ἰσμαηλῖται. ὧν θραῦσον ταχὺ τὰ τόξα ἱεροφαντορ. ἵνα σε πάντες τιμῶμεν Ἰάκωβε:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κγ'. Τῆ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Ἑξ. Κληθεὶς ἀδελφὸς τοῦ κατακαίτου ξύλου, Θυμήσεις δι' αὐτὸν, παμμάκαρ κρυθεὶς ξύλῳ.

Ἑβδόμῳ Ἀδελφόθεον φιτάτη ξύλῳ εἰκάδι πλῆξαν.

Τέτος ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, πρῶτος Ἐπίσκοπος ἐν Ἱεροσολύμοις ἐγένετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου χειροτονηθεὶς, καὶ πρῶτος τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔγραψε, καὶ ἐξέθετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ταύτην διδαχθείς. ἣν τινα Λειτουργίαν ὕστερον, σωτομωτέραν ἐποίησεν ὁ μέγας Βασίλειος. καὶ μετ' αὐτὸν ὁ θεῖος Χρυσόστομος, διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαν. ποιμαίνων δὲ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίαν, καὶ πολλὰς διδάσκων ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐπιστρέφων αὐτὰς ἐπὶ τὸν Κύριον, εἰς ὀργὴν ἐκίνησε τὰς Ἰουδαίας. κρατήσαντες δὲ αὐτὸν, ἔρριψαν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ Ἱεροῦ, καὶ ἀπέκτειναν. περὶ δὲ τοῦ λέγεσθαι Ἀδελφόθεος, φέρεται τοιοῦτος λόγος ἐκ παραδόσεως. τοῦ Μνήσορος Ἰωσὴφ μερίζοντος τὴν γῆν αὐτοῦ, τοῖς ἐκ προτέρας γυναικὸς παισὶ, καὶ βουλομένου μερίδα ποιήσασθαι καὶ τῷ ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Υἱῷ καὶ Θεῷ, οἱ μὲν ἄλλοι οὐ κατεδέξαντο. ὁ δὲ Ἰάκωβος λαβὼν αὐτὸν εἰς τὴν μερίδα συγκληρονόμον, ἐκλήθη, οὐ μόνον Ἀδελφόθεος, ἀλλὰ καὶ δίκαιος:~

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερμανίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἑξ. Εὖρες μεταξὺ τὴν παλαιὰν ἀξίαν, Γερμάνιε Πρόεδρε Ῥώμης τῆς μέσης.

Ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γερμανὸς, Υἱὸς γέγονε Μιχαὴλ Βασιλέως, καὶ Προκοπίας τῆς Βασιλίσσης, ἀδελφὸς Θεοφίλου, καὶ ἔγγονος Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως. ἀνυμνος δὲ γενόμενος, εἶτα καὶ Μοναχὸς ἀποκαρεὶς, καὶ Ἡγούμενος τῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου Μονῆς, τῆ τότε μὲν ἐπικαλουμένη Ἀμτέλλου, μετὰ δὲ Σατύρου. εἶτα προεχειρίθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἐκράτησεν ἔτη ἑνδεκα καὶ μῆνας πέντε. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξεβλήθη ὑπὸ Μιχαὴλ Βασιλέως, ἀντ' αὐτοῦ Παρθιάρχου προβαλλομένου Φώτιον πρωτοσπαθάριον, καὶ πρωτασηκρήτιν, γενόμενον πρότερον Μοναχόν. εἶτα ἐξεβλήθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ Βασιλέως Βασιλέως, καὶ ἀπεκατέστη πάλιν Γερμάνιος. καὶ ἐκράτησεν ἔτη δέκα, καὶ πάλιν ἐξεβλήθη. καὶ ἐγένετο Στέφανος ὁ ἐν Ἁγίοις. ὁ δὲ Ἅγιος Γερμάνιος ἀπελθὼν ἐν τῇ Σατύρου Μονῇ, ἐν εἰρήνῃ ἀπεπαύσατο:~

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

Ἑξ. Ἔρημον ἠγάπησας οἰκεῖν παμμάκαρ. Θεῷ ὁμιλεῖν καταμόνας τῷ μόνῳ.

Ῥεῖς τινες ἡγιασμένοι γόμοντες, Σόργιος, Γῆμος, καὶ Θεόφιλος, ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀσκληπιοῦ τοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, ὁμονοήσαντες ἐπ' ἀγαθῷ ποτὲ λογισμῷ, σκοπὸν ἔχον

ἄχρι τέλους τοῦ περίγειον ταύτῃ διελθεῖν. καὶ τῆς πορείας ἀρξάμενοι, ἀλλεπάλληλα ἤυρισκον δεινά. πῆ μὲν, ὑπ' ἀνθρώπων, πῆ δὲ, ἐκ θηρίων. θλιβόμενοι, κακουχόμενοι. ἐξ αὐτῆς ἔστιν ὅτε, τῆς ἐκ τοῦ ἀγρίου βοτάνης τροφῆς ὑστερούμενοι. τέως ὁδὸν ἡμέρων ἐκ ὀλίγων διαβιβάσαντες, κατέλαβον τόπον τινὰ, πορείαν ἀνθρώπου μιμούμενα. δι' ἧς ἐξ ὠδηγήθησαν εἰς σπήλαιον ἀπελθεῖν, φαινόμενον ἐγκάτοικον ἔχειν ἄνθρωπον, διὰ τὸ, κεκοσμημένον ἀνεθῆναι. ἐν ᾧ εἰσελθόντες, προσεκαρτέρουν, ἰδεῖν τὸν τούτου οἰκήτορα. μετὰ μικρὸν δὲ, ἀνωδίας τινὸς αἰσθόμενοι, εἶδον ὁμοίωμα ἀνδρὸς ἐστολισμένον ταῖς οἰκείαις θηρείαις. ἔστος δὲ ἐπὶ ὁ ὅσιος τοῦ Θεοῦ Μακάριος ὁ Ῥωμαῖος. ὀρχόμενος δὲ ἔστος ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἤρξατο μακρόθεν αὐτοῦ. καὶ ῥίψας ἑαυτὸν ὁ γέρων χαμαὶ, προσηύξατο, ἐκραξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει. εἰ ἀπὸ Θεοῦ ἐστὲ, ἐμφανίσθητέ μοι. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίμονος, ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν ταπεινῷ. ἐκεῖνοι δὲ ἀπεκρίναντο. ἀλόγησον ἡμᾶς δοῦλε τοῦ Θεοῦ. Χριστιανοὶ μὲν ἐσμεν, ἐν τῷ διαβόλῳ ἀπεταξάμεθα. τότε ὁ γέρων ἀναστας, ἔρχεται πρὸς αὐτούς. καὶ διαχωρίσας τὰς ῥίχας ἀπὸ τῆς ὄψεως αὐτῶν, ἀλόγησεν αὐτούς. ἦσαν δὲ αἱ ῥίχες αὐτῶν λευκαὶ ὡσεὶ χιών. τὸ δὲ σῶμα αὐτῶν, ὡς δέρμα χελώνης. ἐκ δὲ τοῦ πολλοῦ γήρους, κεχαλασμέναι ἦσαν αἱ ὀφρύες αὐτοῦ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. καὶ οἱ ὄνυχες τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν πλέον εἶχον τῆς συνηθείας. αἱ δὲ ῥίχες τοῦ πώγωνος αὐτῶν, μέχρι τῶν ποδῶν αὐτῶν, καὶ ἤρξατο ὁρωτᾶν. πόθεν ἐστὲ τεκνία μου; καὶ διὰ τί ἐλήλυθατε ἐν ταύτῃ; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ πάντα τὸν σκοπὸν αὐτῶν. ἀπεκρίθη δὲ ἐκεῖνος. τεκνία μου, οὐκ ἔστιν ἐν γενητοῖς τίς δυνάμενος καταμοῆσαι τινὶ δυνάμει τοῦ Θεοῦ. ἐγὼ γὰρ ὁ ἀνάξιος ἐπαίδασα τοῦτο ποιῆσαι. καὶ διὰ νυκτὸς ἐφάνη μοι τίς λέγων μοι. μὴ θελήσῃς πειρᾶσαι τὸν πλάσαντά σε. οὐ δυνάσαι γὰρ πλέον διελθεῖν τοῦ τόπου τούτου. καὶ εἶπον, διὰ τί Κύριέ μου; ὁ δὲ εἶπεν. ἀπὸ μίλια εἴκοσι τῶν ὧδε, ἔστι τεῖχος σιδηροῦν. ἐν ᾧ ὁμόδρομον τούτου τεῖχος χαλκοῦν. ἐν ἔσωθεν τούτου εἰσὶ τιμαὶ, ἀπὸ μὲν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἕως τοῦ ὀμφαλοῦ ἀνθρωποι. τὸ δὲ ἦθος λέοντος. καὶ ἡ κεφαλὴ, δράκοντος. ἐν αἱ χεῖρες δράκοντος, ἐν κρυσάλλου ὁμοίωμα. πύργια ξίφη κατέχοντες. φυλάσσοντες τοὺς τόπους ἐκείνους, τοῦ μηδένα ὑπερβλῶναι τὰ ὁμόδρομα. ταῦτα ἀκούσαντες ἐκεῖνοι, ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Σὺ δὲ λοιπὸν πρὸς ἑαυτόν, ἐν λέγει αὐτοῖς. τεκνία μου, ὑποχωρήσατε μικρόν. ἔχω γὰρ δύο παιδία ἐνταῦθα, πρὸς ἑαυτὸν ὀρχόμενα, μήπως ξενισθέντα ἐν ὑμῖν, ἀδικήσωσιν ὑμᾶς. ἐν ἰδοὺ δύο λέοντες ἐλθόντες ἐκ τῆς ὁδοῦ ἡμῶν δρομαῖοι, ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὠρυόμενοι. ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ φόβου ἔπεσον χαμαί. ἐν ἐπιθεὶς αὐτοῖς ὁ γέρων τας χεῖρας, λέγει. τεκνία μου, ἐκ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐλήλυθάσι τινες πρός με. ἀλλὰ μηδὲν αὐτοὺς βλάψητε. καὶ αὐτοὺς ὁ γέρων γραφεὶς πρὸς τοὺς Μοναχούς, λέγει. δεῦτε ποιήσωμεν ἀδελφοὶ ἑαυτοῖς ὑμῶν. ἐν ὡς ἀφέντησαν οὗτοι περιδεεῖς, δραμόντες οἱ λέοντες, περιέλειχον τοὺς πόδας αὐτῶν. τῇ δὲ ἑξῆς λέγουσι τῷ Ἁγίῳ, εἰπὲ ἡμῖν πῖμιε Πάτερ, πῶς ἐνταῦθα ἐλήλυθας; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν. ἐγὼ Τίτος ἐγνόμην Ἰωάννου τινὸς Ῥωμαίου Συγκλητικοῦ. ἐν ἐμνήσθην τοῦτό μοι οἱ γονεῖς γυναῖκα, ἐμοῦ μὴ βουλομένου. ἐν ἐγένοντο οἱ γάμοι. ἐν ὅτε ἡμᾶς ἐγκλείειν ἔμελλον εἰς τὸν κοιτῶνα, τοῦ λαοῦ παίζοντος ἐν ὀχλοῦντος ὀλίγως, ἐξῆλθον μόνος ἐγὼ σωπηρῶς. ἐν ἐκρύβην ἐν οἰκήματι γυναικὸς χήρας ἐφ' ἡμέρας ἑπτὰ, θρηνούντων ἐκείνων ἐν ζητούντων με. μετὰ δὲ ταῦτα μέσης νυκτὸς ἀναστας, ἦλθον παρὰ τὴν ὁδὸν, ἐν εὗρον τινὰ γηραιόν. ἐν εἶπον πρὸς αὐτόν. πῦ πορεύῃ Πάτερ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπέ μοι. ὅπου αὐτὸς ἔχεις τὸν νοῦν σου, ἐκεῖ πορεύομαι. καὶ ἠκολούθησα αὐτῷ. καὶ διὰ ἡμερῶν ἑπτὰ, ἦλθον ἐνθάδε σὺν αὐτῷ. πρότερον οὖν ἡμέρων, τῆς πρὸς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου, κοιμωμένων ἡμῶν, ἅμα τῷ διῦπνισθῆναι με, ἀπῆλθον ἐξ ὀφθαλμῶν μου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μι. ἐ ἠρξάμιν κλαίειν, Ϛ λυπεῖσθαι. ἐ αὐθέως ἐφανήμοι, λέγων. ἐγώ εἰμι Ρ'αφαὴλ ὁ Α'ρχάγγελος. μὴ ἔν δειλιάσης. ἀλλὰ δὸς δόξαν τῷ Θεῷ. ἤδη γὰρ διῆλθες τὰ σκοτεινά, ἐ ἐλήλυθας εἰς τὸ φῶς. ἐ ταῦτα εἰπὼν, ἤρθη ἀξ ὀφθαλμῶν μι. ἐγὼ δὲ αὐθέως ἠρξάμιν ὀδύειν. ἐ μετὰ πέντε ἡμέρας ἦλθον ὠθάδε. ἐ εὗρον ἐν τῷ σηλαίῳ τούτῳ λέαιναν μεγαλ. ἐ τὰ δύο λεοντάρια ἐπ' αὐτῇ κλαίοντα ἐ κοπτόμινα, μὴ ἀνείσκοντα θηλάσαι. καὶ λαβὼν, ἔθρεψα αὐτὰ ἐκ τῶν ἀκροδρύων, ὡς γνήσιά μι τέκνα. τὴν δὲ λέαιναν ὀρύξας, κατέχωσα ὑπὸ τὴν γῆν. ἐ μετὰ τὸ ποιῆσαί με χρόνους δύο, ἤξελθον ὥραν ἑβδόμην, ἐκάθισα μετὰ τῶν σκυμνίων τούτων. καὶ ἰδὲ σκάνιον ἐν τῇ γῇ εἶδον κείμενον, ψιλώτατον παύ ἐ ἀέριον. ἐ ἤξέστιν ἐν τῇ διανοίᾳ μι, ἐ εἶπον. πόθεν ἐστὶ τοῦτο; τὴν δὲ ἐξῆς ἀνείσκω πάλιν πέδιλα σημεῖα. ἐ ἐπ' ἀμφοτέροις ἐκπλαγεὶς, ἐ περιβλεψάμινος, εἶδον γυναῖκα καθεζομένην ἐπάνω πέτρας, ἐ ἱματισμῷ χρυσίῳ πολυτελεῖ κεκοσμημένην, Ϛ ἀνδηδῆσαν. Ϛ λέγω αὐτῇ. πόθεν παραγέγονας; ἐ τί ὄνομα τὸ διαβολικὸν τοῦτο σχῆμα; ἡ δὲ, ἔκλαιε πικρῶς, λέγουσα. ἐγὼ ἡ ταλαίπωρος, θυγάτηρ εἰμὶ Ρ'ωμαίων τινὸς συγκλητικοῦ, ἐ ἠνάγκασάν με οἱ γονεῖς μου γάμῳ συζυγθῆναι, ἐμοῦ μὴ βουλομένης. καὶ ἐκφυγοῦσα ἀπὸ τοῦ σωδέσμου, τούτων μηδενὸς ἐπιγινώσκοντος τὴν φυγὴν, πλανῶμαι ἐν ὄρεσι καὶ σηλαίοις. ἀλλὰ ἐ μοῦ ἐν τοῖς ὀρίμοις τόποις, ἐ παρείμι, μὴ γινώσκουσα, πῦ ἀπέρχομαι. μὴ ἔν βουλήσῃ με τὴν δύλωσιν. ὅτι κἀγὼ πλάσμα Θεοῦ εἰμί. αὕτη δὲ ἦν πειρασμός. καὶ διελέγετό μοι τέχνῃ, κἀγὼ οὐκ ἤδειν. εἶπον δὲ πρὸς αὐτήν. πῦ βούλει ἀπελθεῖν; ἐπειδὴ κἀγὼ οὐκ ἐῶσε ὧδε εἶναι μετ' ἐμοῦ. ἡ δὲ εἶπεν. ἐν τῇ ὀρίμῳ ταύτῃ ἦλθον κατοικῆσαι. ἐ λαβὼν αὐτὴν, ἐν τῷ σηλαίῳ ἤγαγον, Ϛ δέδωκα αὐτῇ φαγεῖν ἐκ τῶν ἀκροδρύων ὧν ἤθιον. Ϛ τὰ δάκρυα αὐτῆς κρημνὸν ἔῤῥεον. κἀμοῦ ἡ ψυχὴ σώφρονος γέγονεν. ὀπτωνίκα δὲ ἡ ἑσπέρα κατέλαβε, Ϛ τὴν ἑσπερινὴν τελέσας

ἀχλὴν, ἀνεκλίθην εἰς τὴν γῆν ὀλίγον ἡσυχάσαι. ἐ ἤρξατό με ταράσσειν ὁ Σατανᾶς. Ϛ ὁ μηδέποτε ἐπιθυμήσας τινὸς ἁμαρτίας σαρκικῆς, ἠράσθην τῆς γυναικὸς, ἐ ἠβουλήθην συγγενέσθαι αὐτῇ. ἐ ἰδὲ ἄφνω ἀφανὴς ἐγένετο ἀπ' ἐμοῦ. ἐ γνοὺς, ὅτι ἥμαρτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἶπον. ἥμαρτον ἐνώπιόν σου Κύριε, ἐλέησόν με. ἐ τελείως εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, εὗρον τὴν ἁμαρτίαν μου, ὅτι πολλὴ λίαν σφόδρα. ἐ γὰρ αἱ δὲ τὰ λεοντάρια ταῦτα ἤρχοντο πρός με ἐπὶ ἡμέρας δέκα, καθὼς πρώην ἐποίουν. ἐσκόπησα μεταμάσης γενέσθαι, μήπως πάλιν πλανηθῶ, ἐ ἀπορρίψω ἀπὸ προσώπου Κυρίου. ἐ αἰτησας, ἤξελθον τοῦ σηλαίου τούτου. ἐ περιπατήσαντός μου ὁδὸν ἡμέρων δύο, ἐπέστημοι Α'γγελος Κυρίου, λέγων. πῦ πορεύῃ Μακάριε; ἐ εἶπον αὐτῷ. ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου ἀποδιδράσκω. ἐ εἶπέ μοι ὁ Α'γγελος, ἵνα πειρασμὸν βασάσαι οὐκ ἠδυνήθης; ἀποσράφηθι εἰς τὸ κελλίον σου. ἐ εἶπον αὐτῷ. τίς εἶ Κύριε; Ϛ εἶπεν. ἐγώ εἰμι Ρ'αφαὴλ ὁ ὁδηγήσας σε ἐν τῇ ὁδῷ. ἐ ταῦτα εἰπὼν, ἀφανὴς ἐγένετο ἀπ' ἐμοῦ. Ϛ ἐπιστρέψας ἐν τῷ κελλίῳ τούτῳ, ἔκλαιγον πρὸς Κύριον, τεσσαράκοντα μυχθήμερα μὴνας τελέσας. ἐ ἀνασας, εἶδον τὸ σηλαίον τοῦτο, ἔχον φῶτα εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας. ἐ ἄνδρα ἠμφιεσμένον πορφύραν, ἐ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐκ λίθων πολυτίμων. ἐ ἔψαλλεν ᾠδὴν παράδοξον. ἐ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, ὡς ὄχλου, πολλοῦ ψάλλοντος, ἐ ὁπωνίκα τὴν ᾠδὴν ἐπλήρωσεν, ἀνωδία γέγονε φοβερά. ἐ αὐθέως ἀφανής μοι ἐγένετο ὁ φανείς. ἀπορχομένου δὲ αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἐγένοντο ἀστραπαὶ ἐ βρονταὶ ἐ σεισμοί. κἀγὼ ἐκπλαγεὶς, ἄφωνος ἐγενόμην τεσσαράκοντα ὀκτὼ χρόνους. ἰδὲ ταῦτα ἠκούσατε ἀδελφοί. ἐὰν δυνήσθε ὑπομεῖναι, μείνατε πρὸς ἡμᾶς. εἰ δ' οὔ, ὁ Κύριος ὑμᾶς ὁδηγήσει. ἐ ἀπέλυσεν, εἰπών. σώζεσθε ἐν εἰρήνῃ πράγματικὰ τέκνα ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχόμενοι. ἐ διέσωσαν αὐτὸς οἱ λέοντες ἡμέρας τρεῖς. οἱ

Καταφιλήσαντες τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτῶν, ὑπέστρεψαν πρὸς τὸν γέροντα. οἱ δὲ Μοναχοὶ ὁδεύσαντες πρὸς τὴν Οἰκουμένην ἡμέρας τινάς. καὶ ποταμὸν καταλαβόντες, καὶ μικρὸν ἀφυπνώσαντες, ἡρπάγησαν ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, καὶ ἀπετέθησαν ἐν Ἱερουσαλήμ. ἔξυπνοι δὲ γενόμενοι, καὶ καταμοήσαντες, ὁποῖον καὶ πόσον διάστημα ὡς ἐν ὁμείρῳ διῆλθον, ἐδόξαζον τὸν Θεόν. καὶ προσδεξάμενοι ἐν σιωτόμῳ, καὶ προσκυνήσαντες ἅπαντας τοὺς ἁγίους τόπους, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Μονὴν αὐτῶν, ἐκδιηγούμενοι πρὸς τοὺς ἄλλους οἷς ἔπαθον, καὶ εἶδον καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Μακάριον·

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῷ ὑπορρύῳ πυρσούμενος. θείου παρουσίᾳ Πνεύματος μυστικῶς, ὁ Ἰάκωβος ἐβόησεν, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου καὶ Κύριος·

Ἐκ τῆς ὕψους πρόνοιᾳ βιαίᾳ τὸν Ἰάκωβον. γλώσσῃ πυριμόρφῳ φθέγγεσθαι τῷ Θεῷ, μεγαλεῖα παρεσκάσασεν, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου καὶ Κύριος·

Ἧς θεωρίας τῆς πρακτικῆς ἐκτιθέμενος, δέλτον ἐκ πυξίδος ὥσπερ πνευματικῆς, τοὺς ἀνθρώπους ἐβελτίωσας. εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος·

Θεοτοκίον.

Ἁρμοπλάσας Κόσμον ἐν μήτρᾳ σου Θεόνυμφε. θείας λειτουργίας δείκνυσι τελεστὴν, τὸν Ἰάκωβον κραυγάζοντα. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις παμάκαρε Δέσποινα·

Ὠδὴ, η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Εἴρας ἐκπετάσας κραταιὰς, τοὺς Ἀποστόλους σου Σῶτερ εὐλόγησας. ἐπανερχόμενος Δέσποτα, πρὸς τὸν ἀνάρχον Πατέρα σου. καὶ παρεσκεύασας αὐτοὺς μετ' εὐφροσύνης βοᾶν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Ὅπερ ἐπηγγείλω ἀψευδῶς, τοῖς Ἀποστόλοις σου Πνεῦμα ἀπέστειλας. τότε Ἰάκωβος Δέσποτα, τῇ λαμπρότητι λαμπόμενος. τὴν Οἰκουμένην ἀκτῖσι, καταγλαΐζει φαιδρῶς, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Θεοφίλου Ἰάκωβε σοφὲ, τὸν ἀνυπόστατον ἔσχες διδάσκαλον· μυσταγωγήσας σε ἄρρητα, καὶ ἀνέκφραστα μυστήρια. καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαὸς, μέλπων διήγειρας, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Θεοτοκίον.

Ὅρος ἐκφανθεῖσαν μονοτὸν, Παρθένε ἀληθῶς, Προφήτης βλέπει σε. ἐκ σοῦ ὑπόρτιμος λίθος γάρ, ἐκτμηθεὶς περιεσώσατο, τὸν Οἰκουμένην ἀληθῶς, ἀνθρώπους ἁλλάξας, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Ὁ Εἱρμός.

Εἴρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετῇ περιζωσάμενοι. οἱ εὐσεβείας ὁδηγοὶ, Παῖδες κραυγάζοντες, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Ὠδὴ, θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Εὔτε τὸν πρωτόθρονον πάντες, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωστῆρα, ὑμνοῦμεν Ἰάκωβον ὕμνοις, ὡς Ἱεράρχην Θεοῦ Κήρυκα. τὸν φερωνύμως δίκαιον, ὁμοπάθειαν μεγαλύνομεν·

Εἰς κοίμησιν ὡς φανέντα, ἀτελευτήτου Βασιλείας. καὶ Θεοῦ κληθέντα ἀδελφὸν, καὶ πολιτείαν ἐπαληθεύσαντα. προσηγορίᾳ δείξαντα, σὲ μεγαλύνομεν Ἰάκωβε.

Ῥόμῳ περιζώμενος Μάκαρ, σεφανηφόρος τῆς Τριάδος. πίστει τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, τοῦ ἀκηράτου καταρυθμίσαι γερῶν. Ἀρχιερεῦ Ἰάκωβε, τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε·

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἀπειρογάμως Θεοφάντορ. ταῖς μυσταγωγίαις σου σαφῶς, Θεὸν διδάσκεις σεσαρκωμένον Λόγον. εἰς ὃν πίστει ἀνύομεν, μὴ ἐπαξίως μεγαλύνομεν·

Ὁ Εἱρμός.

Ἰθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλοξάντων Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωτὰς, τὰς διεφθαρμένας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σὺ Ἱεράρχης πρώτιστος, τῆς καινῆς Διαθήκης. ὡς μέγιστος Ἀπόστολος, ὡς σοφὸς θεοφόρητος, καὶ Μάρτυς ὢν ἀληθείας.

παρὰ

παρὰ παύτας πλυτήσας, ἐξαίρετον ἀξίωμα, ἀδελφὸς τῦ Κυρίου, μῶ πρὸς αὐτὸν, λίθοις αἱμαρύμφος μετετέθης, παρ' ἧμῖν Γ'άκωβε, λύσιν αἴτει τῶν πταισμάτων :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φοβερὰ τῆς κρίσεως, ⁊ μεγάλη ἡμέρα, μῶ ἐπὶ θύρας ἔστηκεν, ὅρα πρόσεχε μήφε· ψυχή μυ Σ ἐκ καρδίας, πρόστεσον τῇ Παρθένῳ, Σ μόνῃ Θεομήτορι, δάκρυσιν ἐκβοῶσα, πάσης Α'μὴ, τιμωρίας ῥῦσαί με δυσωπῶσε, καὶ δεξιοῖς προβάτοις με, σώταξον τῦ Τἱῦσυ :~

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰσῶμεν ἤ. δ'. ⁊ ψάλλομεν τὰ παρόντα ῥία προσόμοια, ἦχος, ά.

Τῶν ὑραμίων ταγμάτων.

Ὦν ἀυσεβύντων τὰ πλήθη, μῶ ἱδραὶ ἑορτὶ, χαρμονικῶς τελῦντάς, ἀλαλάξωμεν παύτάς. πιστῶς αὐάφημῦντάς, ψαλμοῖς Σ ᾠδαῖς, τὸν Θεάδελφον σύμβορον, ⁊ Μαθητὶ τῦ Κυρίυ ὅστις ἀεὶ, ἱκετύει τῦ σωθῆναι ἡμᾶς :~

Ἧς κατὰ σάρκα Κυρίυ ἐπιδημίας σοφὲ, ἀδελφὸς αὐεδείχθης, μαθητὴς ⁊ αὐτόπτης, τῇ θείῳ μυστηρίῳ, φυγας σὺ αὐτῷ, ὦ Αἰγύπτῳ γενόμενος. σὺ Γ'ωσὴφ τῇ Μητρί τε τῦ Γ'ησῦ, μεθ' ὧν πρέσβυε σωθῆναι ἡμᾶς :~

Ὦν Α'ποστόλων ὁ δῆμος, σὲ ἐξελέξατο. ἱδρατύειν πρῶτον, ὦ Σιὼν τῇ Α'γίᾳ, Χριστῷ τῷ ἀὐθεντῃ. ὡς ὄντα αὐτῦ, τῆς κατὰ σάρκα γενητήσεως. καὶ ἀδελφὸν σωσοδίτῳ καὶ ὀπαδὸν, τῇ ἰχνῶν αὐτῦ Γ'άκωβε :~

Δόξα, ἦχος, ά. Βυζαντίυ.

Ἐν τῇ πυρίμῃ αἴγλῃ τῦ θείυ Πνύματος φωτισθείς, τῆς ἀυσεβείας ὤφθης θεῖος ζηλωτὴς, Α'δελφόθεε Γ'άκωβε. ὅθεν ⁊ στολῶσε μονικῆς ἱερωσύνης, ὡς Α'ρῶν τῷ πάλαι τιμιωτόραν ὑμέδυσεν, ὁ δι' οἰκτον εἰς ἀδελφότητα δεξάμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, Α'ποστόλων σύνδοξε, τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ μῶ, Θεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ Α'κολυθία τῦ Ὄρθρυ, καὶ Α'πόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κδ'. Τῦ Α'γίου Μεγαλομάρτυρος Α'ρέθα, ⁊ τῆς συνοδίας αὐτῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἤ. ⁊'. ⁊ ψάλλομεν, ἤ. προσόμοια. ἦχος, ά.

Παράφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Βραίως ὡμότητι τῶν σῶν, ἀνδρείαν ἀνέθηκας, Μάρτυς Α'ρέθα παράφημε, ⁊ θείᾳ χάριτι, νικηφόρος ὤφθης, καὶ χορὸν προσήγαγες, Μάρτυρων τῷ Χριστῷ στρατόμενον. ἐκ πάσης Ε'νδοξε, ἡλικίας συγκροτύμενον, ⁊ ἐκ γένους παντὸς σωιζόμενον :~

Ῥέθα παμάνδοξε τόρπιλι, χορείαν στησάμενος, τῇ ἱδρῶτι συμμαρτύρων σου, μεθ' ὧν ἠγώνισαι, τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν δρόμον τέλυσας, τῆς σῆς ἀνδρειοτάτης ἀθλήσεως. Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῶν εἰρηνίων, ⁊ τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἀρθενοι μεανίδες Χριστῷ, ἔρωτι πυρύμεναι, τῆς ἀθενείας τῆς φύσεως, ἐπιλαθόμεναι. καὶ δυνάμει θείᾳ, προφανῶς ῥωννύμεναι, τῶν πλανήτων τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, μὴ δειλιάσασαι, τῇ βασάνων τὸ ἐπίπονον, ⁊ καμίνυ, τὸ πῦρ μὴ τοσύμεναι :~

Δόξα, ἦχος, δ'. Α'ποστολίυ.

Σματικῶς τὸν Ποιμενάρχην, σύμβορον πιστοὶ, ὁμοφρόνως τιμήσωμεν, Α'ρέθαν τὸν ἐνδοξότατον, μετὰ τῆς συνοδίας αὐτῦ, ὅτι ἤλεγξε Βασιλέα παρανομήσαντα, ⁊ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ὑπὲρ Χριστῦ τῆς ὁμολογίας. ὅθεν ⁊ πύρινον μέφος κατέφλεγεν ἀπὸ προσώπυ τῆς γῆς, διελέγχων τῇ παρανόμων τὴν ἀσέβειαν. διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τὰς σὰς ἀθλοφόρυς ἐνισχύσας πρὸς σὲ δοξολογίαν. ⁊ ἡμᾶς διάσωσον ὡς τῇ ὅλων Δεσπότης, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίφεων, πρεσβείαις τῶν Α'γίων σου :~

Καὶ μῶ, Στ. Ε'δωκας σημείωσιν.

Ὁ μύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρυ καρδίας μυ, Θεοτόκε παμύμνητε, ⁊ πάντα τὰ φαύματα. ⁊ τὰ ἔλκη ταύτης τ

ἐξ ἁμαρτίας, ἁμαποκάθαρον Ἀγνήν. ἐ τὸ μρός μς ϛήσον τὸ ἄϛατον. ὅπως τὴν δωαϛείαν σς, Ϛ τὴν μεγάλην αὐτίλημψιν, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀληθείας οἰκέτης σς :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔδωσε ὁ Ἥλιος, ἐ ἡ Σελήνη φιλανθρωπε, Σοὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυψαν, τῆς Δικαιοσύνης, Ἥλιε Χριϛέ μς, Ϛ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεκλονήθη φόβῳ τῆς κράτους σς. ἡ Μήτηρ σς τὰ σπλάγχνα δὲ, τιρωσκομένη ἐβόασοι. Γνῶθι ὑπεράγαθε, δόξα τῇ σπλαγχνία σς :~

Εἰς τὸν ᾱ. ϗ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ.

Ἡμαρτηκαὶ ἄπιϛον, κακοβουλίαν Ἑβραίων προδιαγνώσαντά. ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος τόλμῃ ὑπὲρ Χριϛοῦ μαρτυρίσαι ἠγωνίσαϑε. ὡς γὰρ ἔκπαλαι ἐν μόνῳ, τὸν ἐξ Αἰγύπτου σώσαντα, ἐν ἐρήμῳ παρώργησαν, Ϛ τοῦτον ϛαυρῷ κατεδίκασαν. ὅπως μοῦ ἐ ἐν ὑμῖν, ἔργῳ τὸν λόγον παρῆλθον. ἀπιϛίαν ζηλώσαντες, ὑμᾶς τῷ πυρὶ κατεδίκασαν. ὑμεῖς δὲ ὁμοφρόνως ἀνδρείας, τῇ καρτερίᾳ ἐμαθλήσαντά, φοβεροὶ ἐν Μάρτυσιν ἀνεδείχϑητε. παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς Θεὸν, αἰτήσαϑε ῥυσθῆναι, ἐκ πταισμάτων πολλῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. Ϛ. Οἱ μαρτυράσας Κύριε.

Ἐξαρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος, τοῦ βροτοκτόνου τοῦ πολεμοῦντος με, ἐν ὑποκρίσει καταπιεῖν ὁλοτελῶς. σώζριφον τὰς μύλας τούτου δέομαι, ἐ τὰ μηχανήματα διάλυσον. ὅπως ῥυσθεὶς τῆς τούτου ὀμύχου, μεγαλύνω τὴν δωαϛείαν σς :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥῶσάσε ϛαυρούμενον ἐ θανατούμενον, ἡ Θεοτόκος οἴμοι ἐκραύγαζε. πῶς τας ὀδύνας φορεῖς γλυκύτατε Τέκνον; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἡ λόγχη σου. φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μς τὸ πάθος σς. ὅμως ὑμολογῶσε. θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον :~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α.

Τας ἀλγηδόνας τῆς Ἁγίας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σιωπήσης ἔλεγε. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἐ τῆς Ἁγίας. ᾗ ἡ ἀκροϛιχίς.

Μαρτυρικὴν σῴδην θεοτρόπεα μέλψωμεν ὕμνοις.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α. ἦχος, π. δ.

Ἅσμα ἀναπέμψωμεν.

Ἄρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριϛοῦ, Ἀρέθα παμμακάριϛε ταῖς ἱκεσίαις σου. ἐ τῶν σὼ σοὶ Μαρτύρων, τὸν μόνον με καταύγασον. ὅπως ὑμῶν ὑμνήσω, τὴν φωσφόρον ἐ ἔνθεον μνήμην :~

Ἄνω τὸ πολίτευμα σαφῶς, ἐν Οὐρανοῖς κτησάμενος Θεομακάριϛε. Χριϛοῦ τῇ ἐκμιμήσει, σαυτὸν παραδέδωκας. πόϑῳ τῆς Μαρτυρίας, τοῖς αὐτόμοις Ἑβραίοις Θεόφρον :~

Ἧμα παραβας τὸ τοῦ Θεοῦ, Ἑβραῖος ὁ παράνομος, ἐ ἀδικώτατος τὴν θεόλεκτον ποίμνην, Χριϛοῦ ἐλυμήνατο. ὅμως εὐϑύνεται δίκην, τῇ δικαίᾳ ἐ θείᾳ προνοίᾳ :~

Ῥίζαν διοδεύσαν ἀληθῶς, πρὸς Οὐρανὸν τὴν φορέσαν, Χριϛῷ προσήγαγες, Μαρτύρων Ἐκκλησίαν, Ἀρέθα παμάκαρ. πάσης ἐξ ἡλικίας, καὶ ἐκ γένους παντὸς ἠθροισμένην :~ Θεοτοκίον.

Ἄνθρωπος τὴν παράλογον πίϛιν, Παρθένου ἀφήμισεν. τὴν Θεομήτορα τὴν κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον. τὸν εὔδιον λιμένα, τὴν ἀπταίστων πίϛιν σωτηρίαν :~

Ὠδὴ, γ. Οὐρανίας ἀνύδου.

Ὡμνυμένην ὁρῶντες, τῇ τοῦ Χριϛοῦ χάριτι. σὺν τὴν Ἐκκλησίαν Ἑβραίων παῖδες παράνομοι. φθόνῳ τηκόμενοι, ἐν αἰκισμοῖς πολυτρόποις, ἀφειδῶς ἠκίζοντο, μόνε φιλάνθρωπε :~

Ὀβολὸν τὴν γλῶσαν, οἱ δυσσεβεῖς ἔχοντες. ἐ σὲ βλασφημοῦντες τὸν τούτων τοὺς προγεννήτορας, ἐλαυθρώσαντα, τῆς παλαιᾶς τυραννίδος, τοὺς εἰς σὲ πίϛεύοντας, Σωτῆρ κατέσφραξαν :~

Ἀταμόνας ὁ πλάσας, θεουργικῷ μάνατι. συ τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, τὸ τῆς προνοίας σς, βάθος δυνήσεται, καταλαβεῖν ὅπως ποίμνιον, ἡμῖν Χριϛὲ συνήγαγες λύκοις παρέδωκας :~

Ἡ Θεό-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ε Θεόφρων σε ποίμην, βαρβαρικοῖς ξίφεσι. κατατεμνομένη προθύμως ἐπεκαλεῖτόσε. δέξαι τὰ πτώματα, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν Σῶτερ. καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, τῆς Βασιλείας σε:~

Θεοτοκίον.

Ε Κρωθεῖντα με πάλαι, πρὸς τλὶ ζωὴν Παμάχμε, πάλιν ἐπαμήγαγε μόνη τὼ ἀμοπόρατον. ζωὴν γενμήσασα, ἡ προσβαλὼν διῤῥάγη, προφανῶς ὁ θανάτος, ὁ δυσμενέστατος:~ Ὁ Εἱρμός.

Ο Γραμίας ἀψίδος, ὀροφυργὲ Κύριε. καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σύμε σῴζεσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῷ ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῷ πιστῶν τὸ κήρυγμα μόνε φιλάνθρωπε:~

Ἦχος, Δ'. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο Σταυρῷ τῇ δυνάμει καθοπλισθεὶς, τῇ πίστει τειχίσας Πόλιν τλὶ σλὶ, τοῖς ἐθνοις κατήχωσας, τοῦ Τυράννου τὸ φρύαγμα. ὑπομονῆς δὲ τύπος, ἀθλήσεως γενόμενος τῷ Χριστῷ προσήγαγες, ἐν ταύτῃ τὰς Μάρτυρας. ὅθεν συνελθόντες, καταξίως τιμῶμεν, Ἀ'ρέθα ἀείμνηστε, τὴν παένορτον μνήμωσε, Ἀ'θλοφόρε Μακάριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων:~

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡ Σπαράμωμος μύμφη τῆς Ποιητῆς. ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τῆς Λυτρωτῆς. δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τῆς Παρακλήτου Παράμωμε. ἀμοιβῶν με ὄντα αἰσχρὸν καταγώγιον. καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν χοίρου γενόμενον. σωτεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι. λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε Ἀ'κήρατε. δίωξον τὸ μέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀενάου πρεσβείαις σου:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Νορχόμενος Σωτὴρ ἐν τῷ σταυρῷ, ἀγαθότητος πλούτῳ φύσει Θεὸς, ὁρῶσα ἡ Κτίσις σε, ἀκατάληπτε ἔβρεμε, καὶ κλονουμένη πᾶσα, τῷ φόβῳ σωείχετο. Ἰουδαίων δῆμος, Πιλάτῳ ἐκέκραγε. ἄρον ὡς κακοῦργον, σταυρῷ ξύλαρτησον, καὶ ἥλοις καθήλωσον, καὶ τῇ λόγχῃ ἐκκέντησον, καὶ θανάτῳ κατάγαγε, καὶ τοιαῦτα σε πάσχοντα, ἡ Μήτηρ σου ὡς ἔωρα δειμῶς, ἐβόα Δέσποτα φεῦμοι μακρόθυμε, ὡς ἐκπλήττομαι τὴν ἄκραν σου συγκατάβασιν.

Ὠδὴ, δ'. Σύμε ἴσχυς Κύριε.

Γ Υμναγωγὴ, κραταιουμένη τῷ Πνεύματι. Χορεία θεία Ὑπέρλαμπρος Μαρτυρικὸς δῆμος καὶ στρατὸς, ὁ τροπαιοφόρος Ἀ'ρέθας ἔχων ταξίαρχον. ὑμνείσθω φιλοτίμως, σὺν τῇ μελῳδύμτῳ, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Ἐ Πὶ τῆς σῆς, συγκροτουμένη συνέσεως, ἡ Θεόφρων, Πόλις σου Παμόλβιε, τῇ πολιᾷ λάμπουσα σεμνῇ, πρὸς τὰς παρανόμους, ἀνδρείως διηγωνίσατο. Χριστὸν ἀναμένη, μελῳδεῖ τῷ Σωτῆρι. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Ν Ὁμῷ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι. πεφραγμένον, νόμον τὸν τοῦ γράμματος, τὸν ἀναιροῦντα ἡ ἀσεβὴς, Πόλις ὑπερέσχε, τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι, καὶ τρόπων ἀγνεία, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ο Ὄντως Θεοῦ, Πόλις ἐδείχθης ὑπόστιμε. καὶ Μαρτύρων, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ περὶ σοῦ, ᾄδεται φαιδρῶς. μοῦ δεδοξασμένα, μεγάλα καὶ ἀξιάκουστα. χορὸν γὰρ μελῳδοῦντα, τῷ Δεσπότῃ προσήγαγε, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Θεοτοκίον.

Δ Αβιτικῆς, ἐκ Βασιλίδος ἐβλάστησας, συγγενείας, τὸν παμβασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀμαλάμψαντα. ἐγέννησας Παρθένε, Θεοτόκον διόσε, θεοφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν:~

Ὠδὴ, ε'. Γματί με ἀπώσω.

Ο Θεόλεκτος δῆμος, καὶ θεομακάριστος ἀγωνιζόμενος. καὶ θερμῶς ἀλλήλους, ἐνισχύοντάς καὶ σωαγωνίζοντες. ὑπὲρ τῶν ἀνόμων, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθῆναι, ἀνδρείως οἱ καλλίνικοι ἔλοντο:~

Ε Υρωθεῖντά τῇ πίστει, καὶ τῆς ἀσεβείας τῷ ζήλῳ Σωτὴρ πυρούμενοι. οἱ θρασυνθέντα σε, παρανόμως τὸν φόβον οὐκ ἔσχηξαν. καὶ τῇ σῇ ἀγάπῃ, εἰλκυσμένοι ἑκουσίως παρέδωκαν:~

Θεοῦ

Θ Εὖ θείᾳ προμοίᾳ, ⁊ τοῖς ἀμφίκτοις τῆς σοφίας κείμασιν. ἀλαθεύτῳ πᾶσαν, τὴν ζωὴν αὐτῆς δῆμος ὁ σύθεος, πρὸς τὰς παραμόμους, Ἑβραϊκὰς μιαιφορίας, ἀνθαρσῶς οἱ γενναῖοι ἐχώρησαν:

Γ Πὶ σοὶ πεποιθότες, ⁊ πεπιςώκοτες ἐν τῇ ἀναστάσει σου, οἱ σοὶ Σῶτερ μῦσαι, οὐκ ἐείζομεν οὐδὲ κραυγάζομεν. Σὺ γὰρ ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς σῆς ὁμολογίας, ἀμνηρέθησαν οἱ γενναιότατοι:

Θεοτοκίον.

Θ Θεὸν Θεὸς Λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Παρὶ σωναίδιος. ἀσπλαγχνίας πλήτῳ, ἐν γαστρίσι σκηνώσας ἐσαρκώσε. ⁊ βροτὸς ἐφανη, ἐπὶ τῆς γῆς, σαρξὶ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε παντύμνητε:

Ὠδὴ, ϛ'. Ἰλάθητί μοι Σωτήρ.

Ψ Ὦ Αἵματι τῷ Χριστοῦ, σημειωθέντες οἱ Ἅγιοι. τὰ αἵματα ἑαυτῶν, προθύμως ἐξέχεαν, οἱ Ἔνδοξοι Μάρτυρες. Σὺν μοὶ βασιλεύειν, σὺν αὐτῷ κατηξιώθησαν.

Γ Γρηγορίως προφητικῶς, ἐλάλησεν γλῶσσαι φελλίζουσαι. ἐκήρυττον τὸν Χριστὸν, μητέρων φελλίσματα, Παρθένοι θεόφρονες, ὑπὲρ ἀσεβείας, ἑαυτὰς Θεῷ προσηνέγκαν:

Ρ Ἀγήσεταί σοι τὸ φῶς, ἀπατελεῖ τὰ ἱμάτια. πλησίως παρὰ Θεοῦ, Ἀρέθα θεσπέσιε, πρὸς ὃν ἐξεδήμησας. ἀποζάζω ἔτι, τὰς ἱδρῶτας τῆς ἀθλήσεως.

Μ Ληθύς σοι Μαρτυρικὴ, ἐμθέως Χριστὲ προσηνέχται. περικύκλωσον χοροὶ, Ἁγίων χορεύοντες, αἰτῆται τὴν ἄφεσιν, τῶν ἁμαρτημάτων, τοῖς αὐτὴν ἀεὶ δοξάζουσιν:

Θεοτοκίον.

Γ Ἐλαμψεν ἐκ Σιὼν, ἡ τοῦ Υἱοῦ ἀνάπαυσις. τὸ πρόβλημα τῆς σαρκὸς, καθ' ἕνωσιν ἄῤῥητον, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, ⁊ τὸν Κόσμον κατεφώτισεν:

Ο' Εἱρμός.

Ι Ἰλάθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. ⁊ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. Σὺ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου:

Κοντάκιον. Ἦχος, δ'. Ἐπαφανὴς σήμερον.

Υ Φροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, σοῦ Ἀθλοφόρε ἑορτὴ, ἐν ᾗ ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον:

Ο' Οἶκος.

Ψ Ὸν μόνον φωτισον Χριστὲ, τῇ αἴγλῃ τὸν ἀγώνων, Ἀρέθα τοῦ γενναίου, καὶ παύτων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀθλησαύτων σὺν αὐτῷ. πρῶτος γὰρ ἀπαύτων ἀνεδείχθη ὁ στρατός, φανδρῶς παραταξάμενος, κατὰ τῶν ἀθετούντων τὴν σάρκωσιν, σοῦ τὴν ὑπὲρ φύσιν. σαρκωθέντος ⁊ τεχθέντος, ἵνα ἡμᾶς λυτρώσῃς τῆς πλάνης, καὶ δείξῃς ἀπλανῶς τοῖς βλομένοις διοδεύειν, τὴν ὁδὸν τοῦ Μαρτυρίου, ὧν ἀθληταὶ ἐβάδισαν ἀνυμνοῦντες, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον:

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κδ'. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, ⁊ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Η. Τ μνηθεὶς, Θεῷ προσήνεγκε Μάρτυς Ἀρέθας,
Πολλοὺς ὁμοίως Μάρτυρας τετμημένους.
Ἀρέθα εἰκάδι συν γνωστοῖσι τετάρτῃ τιμήθης.

Ο Ἐκτος ὧν πρῶτος τῆς πόλεως Νεγρᾶς, ἐν Αἰθιοπίᾳ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γερίμου. τῆς μὴν Αἰθιοπίας βασιλεύοντος Ἐλεσβαὰ τοῦ χριστιανικωτάτου, τῶν δὲ Ὁμηριτῶν, Ἑβραίου τινὸς, Δουναάμ. ἡ δὲ τοιαύτη χώρα, παρὰ μὲν τῇ θείᾳ Γραφῇ, Σαβᾶ λέγεται, παρὰ δὲ Ἕλλησιν, Εὐδαίμων Ἀραβία. τοῦ δὲ Ἐλεσβαὰ τὸν Ἑβραῖον ὑποτάξαντος, ⁊ φύλακας ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ καταστήσαντος, ἐπαφρᾶς ὁ Ἑβραῖος, ἀφεῖλεν αὐτὸς, ⁊ πρὸς τὴν Νεγρὰν πόλιν ἀφέδραμεν. ὧν ⁊ πολιορκήσας, οὐ δυνάμει, ἀλλ' ἐπιορκίαις, Χριστιανοὺς ἅπαντας ἀφεῖλεν ἀνδρας τε ⁊ γυναῖκας. τότε ὁ Ἅγιος Ἀρέθας πρότερον πάντας ἐπιστηρίξας τῇ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστει, εἰς ἔσχατον γῆρας ἐλάσας, ὡς μηδὲ δύνασθαι περιπατῆσαι, ὥστε ⁊ ὅτε παρεδόθη πρὸς τὸ ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν, βαστάζόμενος ἀπαχθεὶς ἔχαιρε. ⁊ τὴν διὰ ξίφους ἀποτομὴν λαβὼν, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη μιᾶς γυναικὸς, καὶ τῶν βρέφους αὐτῆς. ὧν ἰδὼν τὸ βρέφος ἐν τῷ πυρὶ, ἐπιῤῥίψαν ἐν τῇ φλογὶ ἑαυτὴ, τελειοῦται:

Η. Τῇ

ἅ. Τῇ μητρὶ πρὸς πῦρ ἡσύχως τεφρωμένῃ,
Φωμαΐς ὑποψελλίζομ, εἶπεσκεν βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σεβαστιανῆς.

ἅ. Σεβαστιανὴ τῇ τομῇ βλύζει γάλα,
Οὐχ αἷμα καὶ σαρξ, ὡς πῦρ οὖσα πρὸς ξίφος.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομετιανοῦ, ἐν Πόλει Μαρκιανοῦ διάγουσα ἡ Ἁγία Μάρτυς Σεβαστιανὴ, διεβλήθη πρὸς Σρήγιον Ἡγεμόνα ὡς Χριστιανή. ἐν ᾧ παρασήσας, ἐπεὶ ὁμολόγησεν ἡ Ἁγία, τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἶναι μαθήτριαν, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἐξ ἐκείνου προσήκατο, καὶ ἕτοιμος εἶναι Σ ὑπὲρ Χριστοῦ ἀποθανεῖν. ἐν πρώτοις μὲν, σφαίραις μολυβδίναις τύπτεται κατὰ παντὸς τοῦ σώματος, καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται, ἐν ᾗ καὶ ὤφθη ὁ Ἀπόστολος αὐτῇ, λέγων. ἀθύμει, καὶ μὴ λυποῦ. δεῖ γάρσε δέσμιον ἀπελθεῖν ἐν τῇ Πόλει σου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν. καὶ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἐξαγαγὼν αὐτὴν ὁ Ἄρχων τῆς φυλακῆς, καὶ κάμινον ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατέκρινεν. ἡ δὲ Ἁγία ῥιφεῖσα ἐν τῇ καμίνῳ, ἐφ' ἱκανὸν ἔσα, καὶ ἀβλαβὴς διαμείνασα, ἐξῆλθεν. ὥστε θαυμάζειν πάντας καὶ ἐξίστασθαι. προσευχομένης δὲ αὐτῆς, γέγονεν ἦχος μέγας ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ χάλαζαι. ὥστε καὶ τὸ πῦρ σβεσθῆναι, καὶ πολλοὺς κινδυνεῦσαι καὶ τὸν Ἡγεμόνα φάγειν μετὰ τῶν λοιπῶν. μετὰ ταῦτα λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἡγεμών. τίς εἶ; καὶ τίνα τὰ κατὰ σέ; καὶ ἐκ ποίας Πόλεως τυγχάνεις; ἡ δὲ Ἁγία ἐσιώπα. μαθὼν δὲ ἐκ τῶν παρεστώτων, ὅτι ἐκ τῆς μητροπόλεως Ἡρακλείας ἐστὶ, παρέπεμψεν αὐτὴν δέσμιον τῷ ἐκείνου Ἡγεμόνι. Ἄγγελος δὲ Κυρίου φανεὶς αὐτῇ, λέγει. θάρσει θύγατερ Θεοῦ, δεῖ γάρσε Πομπηϊανῷ Ἡγεμόνι παραστῆναι. ἀλλ' ἐγὼ μετὰ σοῦ εἰμί. Σ ἀπελθοῦσα εἰς Ἡράκλειαν, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι. ὃς καὶ κρεμάσας αὐτὴν ξύλου, ἀφειδῶς ἔξεσεν ἄχρις ὡρῶν τριῶν. καὶ αἱ μὲν σάρκες αὐτῆς ἀποτεμνόμεναι, μύρου ἀῶδίαν ἀπέπεμπον. ἐκείνη δὲ ξεομένη, σωτηρίως προσηύχετο. ὥς τε λέγειν πάντας, σῶμα ἄψυχον πάσχειν. καταγαγὼν δὲ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ μαγκάνου, θηρίοις ἀφίεται πρὸς βοράν. καὶ λέων ἀπολυθεὶς παμμεγέθης, ἦλθε πλησίον τῆς Ἁγίας, καὶ ἀναλαβὼν ἀνθρωπίνην φωνὴν, προσάξει Θεοῦ σοὶ διορθώσει τὸν ἀσεβῆ, τὴν μὲν Ἁγίαν ἀφήκεν, τοὺς δὲ ἀθέους ἤλεγχεν. εἶθ' ὕπως λέαινα ἀπολύσας παίδημον, ἔδεντι λύσεν. ἐλθοῦσα γὰρ καὶ αὕτη, ἔσηκεν εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς Ἁγίας. καὶ ἵσαντο ἑκάτερα τὰ θηρία, ὡσανεὶ ἀρνία ἄκακα. ἀπορήσας δὲ ὁ Ἡγεμὼν, δέδωκεν ἀπόφασιν κατ' αὐτῆς. καὶ ἐξαγαγόντες ἔξω τῆς Πόλεως, ἀπέτεμον τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν, γάλα πηγάσασαν αὐτὶ αἵματος. τὸ γὲμ Ἅγιον αὐτῆς σῶμα σὺν τῇ κεφαλῇ, ἐμβαλὼν ὁ δυσσεβὴς εἰς σάκκον, Σ μόλιβδον τριακοσίων λιτρῶν, καὶ ἐπιμελῶς ἀσφαλισάμενος, ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου, τοῦ σάκκου διαῤῥαγέντος, τὸ σῶμα τῆς Ἁγίας διεκόμισεν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ῥησίῳ. Ἀμμία δὲ Συγκλητικὴ, τοῦτο διαμυηθεῖσα, συμβόσιν εἰλήσασα καὶ μυρίσασα, ἐν ἰδίῳ τόπῳ τοῦ Ῥησίου ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ἅ. Εἶφησε Χριστὸς, ὡς Πέτρῳ, Σ τῷ Πρόκλῳ,
Οὕτω θαμόρτι, βόσκε τὰ πρόβατά μου.

Ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Πρόκλος, ἀλαβὼν ὧν καὶ ἐνάρετος, ἐχειροτονήθη παρὰ τοῦ Ἁγίου Σισινίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἐπίσκοπος Κυζίκου. ἀπελθὼν δὲ, καὶ μὴ δεχθεὶς παρὰ τῶν ἐκείσε ὄντων Κληρικῶν, ὑπέστρεψεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸν μεταξὺ σχολάζων χρόνον. τελευτήσαντος δὲ Μαξιμιανοῦ τοῦ Πατριάρχου, ἔτι τοῦ λειψάνου αὐτοῦ κειμένου ἐν τῷ Ἱερατείῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, προχειρίζεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἐνθρονίζεται κατ' αὐτὸν τὴν ἁγίαν ἡμέραν τοῦ σωτηρίου Πάθους τὸν μεγάλου Πέμπτου. καὶ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἐπισκοπήσας ἔτη δώδεκα καὶ μῆνας, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Θεῦ συγκατάβασιν.

Ἁ Γμάτων οἱ χείμαρροι, τῆς Ἀθλητρίας σου αἵματι ἐκραύγασαν· τὰς ἰάσεις τοῖς πίστει, τὴν τούτων μνήμην γοραίρουσι, καὶ σοὶ τῷ Κτίστῃ, προθύμως κραυγάζουσιν· ἄλογητος ὁ Θεὸς, ὁ τῆς Πατρίδος ἡμῶν.

Μ Ητρὸς οἰκτίρμονες, ὡς τετρωμέναι τῆς σῆς ἀγάπης Χριστέ· οὐκ ἐφείσαντο παίδων, ἀλλ' ἐμιμήσαντο καταφλεγόμενοι, σοὶ τῷ Δεσπότῃ ἐκραύγαζον λέγουσαι· ἄλογητος ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατρίδος ἡμῶν.

Ὡράισαν ἅπασαι, οἱ Ἀθλοφόροι τὴν τῶν ἀθέμων βουλὴν, ὡς τῇ θείᾳ σωτείρᾳ, καὶ ἀγχιμοίᾳ κατακοσμούμενοι, καὶ γεγηθότες, ἐσφάττοντο ψάλλοντες· ἄλογητος ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁ μπάδας ἀθλήσεως, καὶ Παρθενίας φαιδρῶς ἀνάψασαι, εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα αἱ νικηφόροι ἀγαλλιώμεναι, σὺν ταῖς φρονίμοις Παρθένοις κραυγάζουσιν· ἄλογητος ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τ χῶν καθαρτήριον, καὶ σωτηρίας ὑπάρχεις πρόξενος· τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεὸν Μητέρα σε καταγγέλλουσι, καὶ τῷ Τίῷ σου, συμφώνως κραυγάζουσιν· ἄλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ, η'. Ἐστερεώθη κάμινος.

Ο Υ̓κ ἐν τῷ νόμῳ πέφυκε, προφανῶς ἡ τελείωσις· ἀλλ' ἐν τῷ Χριστῷ ἡ σωτηρία δέδοται· ἐβόων οἱ Μάρτυρες, τοῖς θεοκτόνοις λέγοντες· ὅθεν γεγηθότες, αἱμαρόμενοι πάντες, καὶ θυήσκομεν προθύμως, καὶ αὐτῷ μελῳδοῦμεν· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ ραγωγεῖ τὸ μήπιον, καὶ διδάσκει τοὺς ἄφρονας· πρὸς τὸν σὸν εἰκόνα, καθορᾷν τὴν ἄχραντον, καὶ πίστιν εἰδέξασθαι, τῆς ἐν γῇ παρουσίας σου, καὶ διαλαθὸν τῶν παρανόμων τὰς χεῖρας, τὴν φλόγα ὑπεισῆλθεν, τῇ τεκούσῃ συμψάλλων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς οἱ Μάρτυρες, ἀσεβῶς ἠγωνίσαντο· ἐν οὐρανοῖς παρὰ Χριστοῦ τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξαντο· χαρμονικῶς ἀπάραντες, τῶν ἀφραινομένων σῶμα ἡ κατοικία, τῶν πίστει μελῳδούντων, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐ νικηκότες Ἅγιοι, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα, καὶ τοὺς ὑπάρχοντας, τοῖς αὐτοῦ θελήμασι, πρὸς τὸν Παντοκράτορα, καὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, μετὰ παῤῥησίας καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου, μετέστητε βοῶντες· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Π ῦρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου Παμάχαιρε, τῶν ἐλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοώντων σοι, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογούντων Παμάχαιρε· τῶν ἁμαρτημάτων, αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Π ταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τότε ἰδών· τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἐφρίξε πᾶσα ἀκοή.

Ἑ τοιμοι δόξης τῆς Χριστοῦ, κοιμωμήσαντες θαυμάτων γεγόνατε, Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ Βασιλείας τῷ διαδήματι, κατεκοσμήθητε φαιδρῶς, Θεῷ δὲ παρίστασθε, ὑμῖν αἰτούμενοι, σωτηρίαν ψυχικὴν ἀξιάγαστοι· Ὁ μνοῦμεν ὑμᾶς Χριστοῦ, στρατιῶται καὶ ἀήττητοι Μάρτυρες, Ἀρέθα πανσοφε, καὶ σοὶ προθύμως οἱ συναθλήσαντες· σὺν ἀθλοφόροις γυναιξὶ, παρθένοι μεάμιδες· διὸ δεόμεθα, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε· Ἅγιος πρόκειται ἡμῖν, Ἐκκλησίατε Μαρτύρων θεόλεκτος, δεῦτε φιλόθεοι, μετ' ἐγκωμίων τούτους ὑμνήσωμεν· ὡς νικηφόρους ἀθλητὰς, ὡς θείους θεράποντας, ὡς ἱκετεύοντας, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον· Θ εῖον Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωήν μου καὶ κυβέρνησον Δέσποτα, τῶν θεραπόντων σου, ταῖς ἱκεσίαις, τῶν ἀγαπώντων σε· καὶ καταξίωσον αὐτῶν, γενέσθαι συμμέτοχον, τὰς ἁμαρτίας μου, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος·

Θεοτοκίον.

Κλώσμα γέγομας Θεῦ, τὸν ἀχώρητον ὰ μήτρα χωρήσασα, ὲ τὸν πεῖν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον ἡμῖν γεγένηκας. ὅν μὴ δυσώπησον Ἀγνὴ, ὑπαισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ὰ πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσιν:~

Ο' Εἱρμός.

Φθεῖξε πᾶσα ἀκοὴ, τὸν ἀπόῤῥητον Θεῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν κατῆλθε, μέχρι ὲ σώματος. παρθενικῆς ἁπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν:~

Ε'ξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥέθα παμακάριστε, σὺν τοῖς συνάθλοις πρέσβευε. Χριστῷ βραβεῦσαι τῷ Κόσμῳ, ὁμόνοιαν ὲ εἰρήνην. τῇ ἀσεβείας Κράτοσι, ὲ Βασιλεῖ θεόφρονι, μεγαλομάρτυς Ε"νδοξε, καὶ ἱλασμὸν τοῖς τελοῦσι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην:~ Θεοτοκίον.

Θαρεῖσαν ἀνεκαίνισας, τὴν φύσιν τῦ προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, ὲ ἀπειραμβρως τεκοῦσα, τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως, ὃν ῥηθέντες ὕμνησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε:~

Η' λοιπὴ Α'κολουθία τῦ Ο"ρθρου, καὶ Α'πόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κέ. τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίου, Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου, ππ. ἦχος, δ'.

Ω'ς γενναῖον ὲν Μάρτυσιν.

Ι' τὸν δρόμον τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, μαρτυρίου Στέφανον ἀνεδύσαντο, Μαρκιανὸς καὶ Μαρτύριος. οἱ πύργοι οἱ ἄσειστοι, Ε'κκλησίας οἱ μαζοὶ, οἱ τὸ γάλα τὸ ἄδολον, ἀναβλύζοντες. οἱ φαιδροὶ μαργαρῖται, οἱ φωστῆρες, οἱ τὴν Κτίσιν ταῖς ἀκτῖσι, τῆς ἀσεβείας πυρσεύοντες:~

Ἵαν χρώμιλλα προφθάσσα, ὲ τὸ σὺν συμφρονήσασα, ἡ δυὰς ἡ σύνθεος, τὴν διαίρεσιν, τὴν τῦ Α'ρείου διέλυσε, διδάσκουσα σέβεσθαι σωσίδιον Παῖδα. τὸν Υἱὸν ὲ συναΐδιον, ὲ τῷ Πνεύματι, ὲν μονάδι μιᾷ Τριάδα, καὶ Τριάδα, ὲν μονάδι μιᾷ φύσιν, ῥητοῖς προσώποις ἀμέριστον:~

Ο' Παδοὶ ὲ ὁμόδοξοι, μιμηταὶ ὲ ὁμόζηλοι, τῦ ἱεροκήρυκος Παύλου ὤφθητε, ὲ τῇ ἐκχύσει τῦ αἵματος, ἐχθρὸς ἐκβυθίσατε, ὲ αἱρέσεων δεινῶν, ὀξηραίνατε χείμαῤῥον, καὶ ἐδείχθητε, ποταμὸς ἀσεβείας, καταρδεύων, τὴν Χριστοῦ τοῦ Ε'κκλησίαν, Μαρκιανὲ καὶ Μαρτύριε:~

Δόξα. ἦχος, ά. Γόρμαν.

Αθηναὶ ὲ ὁ παδοὶ γεγονότα, τῆς τῆς ὁμοουσίου Τριάδος ὁμολογητῆ ὲ κήρυκος, ὲ σὺν αὐτῷ ὑπὲρ αὐτῆ διωκόμενοι Μακάριοι, τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπὲρ αἱρετικῶν γλωσσαλγιῶν προεκείματε. ὅθεν καὶ μαρτυρικοῖς στεφάνοις κοσμηθέντα παρὰ Θεῦ, ὲ παῤῥησίαν λαβόντα, πρεσβεύσατε τῆ ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην ὑμῶν:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν ὀράνιων ταγμάτων.

Νῦν σαθρᾷ ὀλισθήσας, γυμνὸς κατάκειμαι, ὲ πρὸς τὸν σὸν Παρθένε, καταφεύγω γαλήνην, ἐκ ζάλης ἁμαρτίας Σ πειρασμῶν, πολυτρόπων με λύτρωσαι, ἵνα ὑμνῶσε τὸν χάριν θεοπρεπῶς, Θεοτόκε Α'παρθένε:~

Σταυροθεοτοκίον. Ο"μοιον.

Πὸῤ ἡμῶν ὁ Υἱός σε παθεῖν ὠνέσχετο, ἵνα τῷ τότε πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃς Θεοτόκε. ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε παντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, Σ ψυχῆς, Σ τε σώματος πρεσβείαις σε.

Εἰς τὸν ππ. τῆς Ο'κτωήχου.

Δόξα, ἦχος, γ'.

Ι' ερομοναχοὶ τῆς Ε'κκλησίας φωστῆρες, καὶ Τριάδος ὑπέρμαχοι, Μαρκιανὸς ὲ Μαρτύριος. τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως, τὰς αἱρέσεις βεβλημένοι, ὀρθοδοξίας φωτὶ, τὸν Κόσμον κατεφαίδρυναν. Παύλῳ πειθαρχήσαντες, ἰσαποστόλῳ, ποιμενικῶς ὲ διδασκάλῳ, τῇ ἀληθῶς δογμάτων, Α'ρείου ὲ Νεστορίου, καθεῖλον τὴν διαίρεσιν. Σαβελλίου ὲ Σεβήρου τὴν σύγχυσιν ἐκτρεπόμενοι, τριαδικῶς θεολογήσαντα μονάδα, ὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Θεὸν, ὲν δυσὶ ταῖς φύσεσιν ἕνα Υἱόν, ἀσεβῶς πᾶσιν ἀνυμνεῖν οἱ παναοίφημοι ἐκήρυξαν. διὸ στεφάνους

τῆς

τῆς μίκης ὑραμόθεν κομισάμβροι οἱ θεοτέσιοι, αἰτῆνται ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον.

Ἐν γωναιξὶν Ἁγία Θεοτόκε Μήτηρ αὐύμφυτε, πρέσβευε ὅν ἔτεκες Βασιλέα καὶ Θεὸν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον. Μεγάλη τῆ Σταυρῆσε Κύριε ἡ δυνάμις.

Ῥῶσα τὸν ἐκ σῆ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμβρον ὀξύλῳ, ὠλάλαζε βοῶσα. ποθεινότατόν μοι Τέκνον, πῶς ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τὸ καλλωπίσαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν;

Ἀπολυτίκιον.

Ἰ Μαρτυράσου Κύριε, ἐν τῆ ἀθλήσει αὐτῶν, τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σῆ τῆ Θεῆ ἡμῶν. ἔχοντάς τὴν ἰσχύσε, τοὺς Τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν ἐ δαιμόνων, τὰ ἀῒσχυρα θράση. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης ἐκτενολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. ᾗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δεῦτε οἱ πρόσισω Μάρτυσι μελῳδίαν.

Γ'ωσήφ. Ὦδὴ, ά. ἦχος, δ'. Ὁ Εἱρμός:

Ῥιζάτας κραταιὰς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τειμῶδες, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελῴδημα:~

Ἰόλῃ τῷ φωτὶ, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐλλαμπόμενοι ἀεὶ, φωστῆρες ἀπλανεῖς, χρηματίζετε Ἅγιοι. ὅθεν πίστει τὴν φωσφόρον, ἑορτὴν ὑμῶν σήμερον, ἐκτελοῦντες φαιδρῶς ἀγαλλόμεθα:~

Δεῦτε τὸν Θεὸν γῆς, ἀναλάμψαντα Λόγον, ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, ποθοῦντες Ἀθληταὶ, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον. τοῦτον καθομολογοῦντες, βιαιότατον θανάτου, λογισμῷ σοφρονεστάτῳ ὑπέστητε:~

Οὗ Παύλου τῷ σοφῷ, θεηγόροι δεχθέντες, ὀπαδοὶ ἐ φοιτηταὶ, ὁμότιμον Πατρὶ, τὸν Υἱὸν ἐκηρύξατε. ὅθεν ξίφεσι τμηθέντες, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, ἀθλοφόροι τῇ γῇ ἡγιάσατε:~

Θεοτοκίον.

Ὃν ἄναρχον Υἱὸν, τῇ Θεῇ συλλαβοῦσα, ἐσωμάτωσας Ἁγνὴ, γενόμενον βροτὸν, διὰ ἔλεος ἄφατον. ὅθεν τοῦτον προσκυνοῦντες, ἀσεβῶς σε δοξάζομεν, τὴν αἰτίαν τῆς παντων θεώσεως:~

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ῥθοδοξίᾳ, λαμπρυόμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι, τὸν Ἀρείου σκοτασμὸν, ὁλοχόρως διεφύγετε, Μάρτυρες παγκόσμιοι τοῦ Παντοκράτορος:~

Σὸν τὸν Λόγον, τῷ Πατρὶ δογματίσαντες Ἅγιοι. κατεκρίθητε θανεῖν, Μαρκιανὲ ἐ Μαρτύριε, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν μετέβητε:~

Τρατολογίᾳ, ὁρᾷ τοῖς Ἀγγέλοις συνήφθητε, ἐ Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, περιφανῶς ἠριθμήθητε. ὅθεν τὸν σεπτὸν ὑμῶν μνήμην γοραίρομεν:~

Θεοτοκίον.

Ἐποικιλμένη, κροσσωτοῖς ἐν χρυσοῖς, ὡ Βασίλισσα. τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ, ἐκ δεξιῶν μοῦ παρίστασαι. Δέσποινα πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν δούλων σε:~

Ὁ Εἱρμός.

Υ̓κ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆς Παρθένου, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεῦ, ὑμνοῦμεν ἔγνωμεν Ἅγιος, πλὴν σε φιλάνθρωπε:~

Καὶ ἦχος, γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὃν ὁμούσιον τῷ πρὸ αἰώνων Πατρὶ, Υἱὸν ἐ Κύριον σύσαρκον Λόγον Χριστόν. ἀνακηρύττετε σαφῶς, ἀδιαιρέτως Ἅγιοι. ὅθεν μέχρις αἵματος, ὑπὲρ τούτου αὐτέστητε, πᾶσαν σκληρότητα, τῇ Ἀρείου δυσσέβειᾳ. διὸ ἐν παῤῥησίᾳ ὑπάρχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. ἐ νῦν, Θτ. Ὅμοιον.

Καταμότητον ἐ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει δέσποινα Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ φρικτὸν μυστήριον. τὸν γὰρ ἀπερίγραπτον συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου. ὃν παύτοτε Ἁγνὴ, ὡς Υἱὸν σε δυσώπει, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀπειρόγαμος Ἁγνὴ ἐ Μήτηρ σου. Χριστὲ ὁρῶσά σε νεκρὸν κρεμάμενον. ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς θρηνολογοῦσα ἔλεγε. τί σοι αὐταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος;

δῆ-

δῆμος ἐ ἀχάϊστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σε, Οἰκτίρμον δωρεῶν ἀπολαύσας; ὑμνῶσε τὴν θείαν συγκατάβασιν:~

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν μεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ ἐ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σε:~

Ὡμαλαίᾳ διανοίᾳ, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν ὀρθοδοξίαν, Μάρτυρες Κυρίου κρατυνάντες, μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτελέσατε, τῆς αἱρέσεως τὸν σκοτασμὸν ἀφανίσαντες:~

Τὸν Λόγον μὴ κηρύξας, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, ὡς μαφεὶς ἀφρόνως, Μάρτυρες μάταις ἀπηγχόνισαι, ἧφ ἱδρῶν ὑμῶν πόνων, ἐ βεβύθισαι, ἧφ αἱμάτων ταῖς ἐπιῤῥοαῖς θεία χάριτι:~

Τραυθέντες τῷ Κυρίῳ, διὰ πίστεως Ἅγιοι, ἐ ἀθλήσαντες, τοῖς ἐπουρανίοις στρατεύμασι, συναριθμήθητε ὅθεν μακαρίζεσθε, σταυγμὸς ἡμῶν, καὶ φωτισμὸς χρηματίσαντες:~

Γαμζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προσχέοντες, τῆς ὀρθοδοξίας, ἐ τὸς ἀσεβεῖς διαῤῥέφοντες, Μαρκιανὸς ὁ γενναῖος, ἐ Μαρτύριος, ἀθρημείθωσαν, χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν:~

Θεοτοκίον.

Ἐρὸς πάλαι Προφήτης, ὄρος θεῖον ἐκάλεσεν, ἀρεταῖς Παρθένε, Παράγμε διόλου κατάσκιον, ἐξ οὗ σωτήριος Λόγος, πεφαμβρῶται, εἰς ἀνάπλασιν, ἐ φωτισμὸν ἧφ ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὠδὴ, ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ὀφθαλμῶν ὤφθητε, δογμάτων ὀπαδοί, Παύλου θείου ἱδρυγοῦ, ἐ τὸς τρόπους Μάρτυρες ἐκμιμησάμενοι, καρτερῶς ἠθλήσατε, ἐ νομίμως κατεξέφθητε:~

Σὺ ἀστέρες λάμπετε, ἐν ὕψει τῆς ὀρθοδοξίας, Ἐκκλησίας περιφανῶς, σκότος τὸ βαθύτατον ἀποδιώκοντες, τῆς Ἀρείου Ἅγιοι, γενναιότατοι αἱρέσεως:~

Ἀκροθέντες Ἅγιοι, τοῦ βίου τῶν τερπνῶν, ὡκειώθητε τῷ Χριστῷ βραχυτάτῳ αἵματι, ἐ τὴν ἀσάλευτον, Βασιλείαν ἐνδοξοι, ἀθλοφόροι ἐκληρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῶς Θεὸν Υἱὸν, ἐκύησας Ἁγνὴ, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι Θεογενήτρια. ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὠδὴ, ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἡμᾶσι Ποιμένος θεοσόφου, σοφοὶ ἀκολουθοῦντες, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τηρεῖτε, Μαρκιανὲ ἐ θεῖε Μαρτύριε, ὑπὲρ ἧς ἐσφαγιάσθητε:~

Γίμιος ἐνώπιον Κυρίου, ὁ θανάτος ὡράθη, ὑμῶν Ἅγιοι σοφοὶ ὁπλῖται, ὅθεν τιμαῖς, ἐπισίοις ἐνδοξοι, ὑπὸ πάντων μακαρίζεσθε:~

Μᾶς τὸς γενναίους ἀθλοφόρους, Μαρκιανὲ παμμάκαρ, ἐ Μαρτύριε πηγὴν θαυμάτων, ἣ τῇ Χριστῇ Ἐκκλησίᾳ ἔχυσας, αἰωνίως ἐπαγάλλεται:~

Θεοτοκίον.

Τόματι Σ γλώσσῃσε Μητέρα, παραληθῶς Παρθένε, τὸ Θεὸν ἡμῶν ὁμολογοῦμεν. αὐτὸν Ἁγνὴ, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε:~

Κοντάκιον ἦχος, β'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Γνησιάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην Ἄρειον καθείλετε. ἄῤῥωτον τηρήσαντά, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν. Παύλῳ συνεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ. ὅθεν σὺν τούτῳ εὕρατε ζωήν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι. Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὑπηρέτα ἀσεβεῖς, Θεὸν τὸν φιλανθρωπον, δυὰς ἀλογημένη, προφθάσατέ με τάχος λυτρούμενοι δεινῶν με, λόγον μοι σοφίας χορηγοῦντά, τὴν ὑμῶν αὐάφθαρτον ἄθλησιν, ἣν ὑπὲρ τῆς Πίστεως Ἅγιοι, γνώμῃ ἀδιστάκτῳ ἔτλητε, τῶν τεφανῶν ἐτύχετε τῶν ἐπουρανίων. χορεύοντες τῶν Ἀθλητῶν ἐ Ἀποστόλων, Διδασκάλων καὶ σεπτῶν Ἀρχιερέων, χαίρετε ἀεὶ, ὡς Κήρυκα θείου Λόγου, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι:~

Τῷ

Τῷ αὐτῷ Μιλὶ, κέ. τῆς Ἁγίων Μαρτύρων ἐν Νοταρίῳ Μαρκιανῆ, ἐν Μαρτυρίῳ.

ἦ. Χριστὸν καλάμους τοὺς Νοταρίους μόει,
Εἰς αἷμα τὸ σφῶν, ἐκ ξίφους βεβαμένους.
Πέμπτῃ Μαρκιανὸν τάμον εἰκάδι Μαρτύριόν τε.

Αὐλου τοῦ ὁμολογητοῦ παρχιαρχοῦντος Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐπεὶ αὐτὸς ὁ ἐν Ἁγίοις Παῦλος ὑποφόριος ἐν Ἀρμενίᾳ γενόμενος, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο, ἀποπνιγεὶς παρὰ τῶν Ἀρειανῶν. ἐν αὐτοὶ δὲ ἔτοι οἱ Ἅγιοι διὰ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, ἀναιροῦνται μαχαίρᾳ, ἐν θάπτονται ἐν τῇ Μελανδησίᾳ πόρτῃ, ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει, τοποθεσίᾳ τοῦ δαυτόρου. ὧν τὸν Ναὸν μετὰ ταῦτα ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐκ βάθρων ἤγειρεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου.

Ἔτος αὐτόκλητος πρὸς τοὺς Τυραάννους ἀπελθὼν, ἐν τὸν Χριστὸν ἀληθινὸν Θεὸν, ἐν τοῦ παντὸς Ποιητὴν κηρύξας πεπαῤῥησιασμένως, ἐξέπληξεν ἅπαντας. ἐν τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ ἰδόντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐμαπέῤῥιψαν. Γυνὴ δὲ ἀλαβὴς ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀναλαβοῦσα τὸ Ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, μύροις ἐν ὀθονίοις εἱλήσασα, ἐν ᾧ κατεσκάσαν ἀκτηίῳ οἴκῳ ἐνεταφέθετο. ὃ ἐν τῇ καταθέσει, πολλὰς ἰάσεις γεγόνασι, ἐν μέχρι τοῦ μὴ γίνονται, εἰς δόξαν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν, Ἀμήν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλλερίου.

ἦ. Οὐαλλερίου τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει,
Τομῆς βραχείας, ὡς πόσα σέφη λάβοι.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου.

ἦ. Εἰς δὺς τὸ πῦρ χόρευε Μάρτυς Σαβῖνε,
Θείαν χορείαν, πρόξενον θείων σέφους.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλερίου, ἐν Χρυσάφου.

ἦ. Διττοῖς ἀθλητὰς ἡ τιμωρία ξίφος,
Ἠγκυμένοις ῥύφημα τὴν τιμωρίαν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶς, ἣν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν ὁ Ἅγιος Πέτρος.

ἦ. Ποῦσοι Ταβιθᾶ ; Πέτρος εἰ γὰρ ἦν πάλιν,
Ἤγειρεν αὖσε, ἐν θαυμάσας ὡς πάλαι.
Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐβραιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν. ἐν ὑμνοῦντες ἔψαλλον, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ἐμπλησθέντες καλῶς, τὸν ἱερὸν Ποιμένα, ὀρθοδοξίᾳ καλλωπισμένοι, χορὸν ἀνηρέθητε. κακοδοξούντων μάτην, παμάχλεις ὁπλῖται :~

Νομοθεσίας Θεοῦ ἀπαραβάτους πίστει, διατηροῦντες θεῖοι Μάρτυρες, μιμήσασθε ἠθλήσατε. τῶν χειρῶν ἀνόμων, ἀναιρεθέντες ξίφει :~

Ἐτὰ ταφὴν ἱεράν, τῶν προσιόντων πίστει, ὑμῶν τῷ τάφῳ τὰ μυσήματα, ἐμπάτητε Ἅγιοι. ταῖς πρὸς τὸν ζωοδότην, ἁγίαις μεσιτείαις :~

Ἐκ τῆς πηγῆς μυστικῶς τῆς ἱερᾶς πλυθέντες, τὴν θείαν χάριν τῆς ἀσεως. πιστοὺς καταρδεύετε. τῶν μυσημάτων πᾶσαν, ξηραίνοντες πλημμύραν :~

Θεοτοκίον.

Ἐλυτρωμένοι τῷ σῷ, Θεογενήτορ τόκῳ, τῆς αἰωνίου κατακρίσεως. τὸ Χαῖρε σοι κράζομεν ἀεὶ, ἐν λογημένη καὶ κεχαριτωμένη :~

Ὠδὴ, ἑ. Λυτρωτὰ τῶν παντός.

Ὥσπερ δύο ἀμνοὶ σφαγιάζεσθε, τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ὁμοούσιον, Πατρὸς ἀνακηρύττοντες, ἐν βαπτίζῃ τῇ ἄνω προσευχόμενοι, ἀθλητῶν ὁμηγύρει σωτάττεσθε.

Τραυμάτων θανάτου τοῦ Πυρός, ἐξεμάρσαν πλανῆς τὸ φρύαγμα, ἐν καρτερῶς ἀθλήσαντες, τοὺς δεινῶς παρεθέντας ταῖς ἀσεβείαις, οἱ σεπτοὶ θεράποντες Μάρτυρες :~

Ἄριστοι τῶν πιστῶν χρηματίζοντες, τῶν παθῶν ἡμῶν ἅγιοι Μάρτυρες, τὰ χαλεπὰ μυσήματα, ἐν τὰς ἐπαμαρτάσεις τῶν ἁμαρτίας, θεραπεύσατε θείαις δεήσεσιν.

Δό-

Δόξα.

'Νυμνῆμεν Πατρὸ ἀγενήτον, τὸν Υἱὸν ϗ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. μίαν θεότητα μίαν. πάντα τὰ ὄργα, ἀλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐκρωθέντας ἡμᾶς ἀμελώσας, τιλῦ ζωλῦ ἧς ἁπάντων κυήσασα, Θεοκυῆτορ Δέσποινα, ἧς Μαρτύρων ἡ δόξα Ϗ τῶν ἀνθρώπων, τὸ διάσωσμα ϗ περιτείχισμα.

Ὁ Εἱρμός.

Τρωτὰ τῆ παντὸς Παντοδυνάμε, τὰς ἐν μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας ϗ ἐδίδαξας μέλπειν, πάντα τὰ ὄργα ἀλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὖα μὴ τῷ τῆς παρακοῆς.

'Σχυῖ μαρόμενοι Χριστὲ, τὸν θάνατον Ἀθλοφόροι οὐκ ἐπτήξατε. ἀλλὰ προθύμως ὑποθέντα, τοῖς ξίφεσιν αὐχένας ἰθύσατε, γενναίως τὸν ἀγῶνα τὸν σθένος, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

'Σ δύο ἀρὰς φαεινοὶ, φωτίζετε Οἰκουμένης τὰ πληρώματα, θείαις τῶν ἄθλων λαμπηδόσι. Μαρκιανὲ σοφὲ ϗ Μαρτύρι, τὸ σκότος τῆς ζοφώδους αἱρέσεως, μιῇ τῆ Ἀρείᾳ ἀπελαύνοντα.

Τεφάνῳς τῆς δόξης ἐκ Θεοῦ, νικήσαντα τὸν τυφλώσαντα Μακεδόνιον, ἤδη ἁλίσκεσθε ἀξίως, ϗ θρόνῳ τῶ Δεσπότου παρίστασθε. ἡμῖν ἁμαρτίων ἐξαιτούμενοι, λύσιν τελείαν ἀξιάγαστοι.

'Μνήμη ἡ σθένος ὑμῶν, αὐέτειλε τῆ Ἡλίᾳ τηλαυγέστερον. πάντων φωτίζουσα καρδίας, τῶν ταύτην ἐκτελούντων Μακάριοι, οἳ ἐνδύσωσθε τὸν Κύριον, σκότους τυραννίδος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ὡτὸς Οἰκτίρμον Ἀγνὴ ὑπάρχουσα, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας φώτισον, ἀμαυρωθείσας ἁμαρτίαις, ϗ σκότος ῥαθυμίας βαθύτατον ἀεὶ περικειμένας Παναμώμε, ὅπως σε μακαρίζωσε.

Ὁ Εἱρμός.

Τῷ τῆς παρακοῆς μολύσματι, τὸν γαστέρα εἰσφρήσατο, σὺ δὲ Παρθένε ἔσωσε, τῷ τῆς χυοφορίας βλαστήματι, σαρκὶ τὸν ἀλογίαν ἐξώθησας, ὅθεν σὲ ὑμνοῦντα μακαρίζομεν.

Ὀκτώβρ.

Ε'ξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀρχιαμὸς ὁ παῦσοφος, ϗ Μαρτύριος ἅμα, τὸ τῆ Ἀρείᾳ ἔκφυλον, δόγμα ϗ μανιῶδες, καθεῖλον χάριτι θείᾳ, τῆς Ἁγίας Τριάδος. ὑπὲρ ἧς ϗ ἐμάθλησαν, ϗ ὡς Μάρτυρες θεῖοι, σέφος λαμπρὸν, πρὸς Χριστὸν δεξάμενοι τῆ Σωτῆρος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῶν αὐτὸν ἀφνεύντων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ε'κιβωτὸν ϗ τράπεζαν, ϗ λυχνίαν ϗ θάμνον, ϗ ὄρος ϗ παλάτιον, θρόνον κλίμα Ϗ πύλην, τῆ Βασιλέως τῆς δόξης, τιλῦ Ἁγίαν Παρθένον, Ϗ Θεοτόκον ἅπαντες, αὐυμνοῦμεν ἐκ πόθε, χριστιανῶν, σκέπη γὰρ ὑπάρχεις ϗ σωτηρία, ϗ ἀῤῥαγὴς ὑπέρμαχος, ϗ προστάτις ϗ φύλαξ.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὄρθρε, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κς'. Τῆ Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίᾳ τῆ Μυροβλήτῃ. Ϗ ἡ Ἀνάμνησις τῆ γεγονότος Σεισμοῦ. Ἐωθεινὰ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. τὸ, ά. Ἀντίφωνον. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ᾱ. ἦ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ὦ τῆ παραδόξε θαύματος.

Ὦ τῆ παραδόξε θαύματος, ἐν Οὐρανῷ Ϗ ἐν γῇ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ ἤυγασαι, Δημητρίε τῆ Μάρτυρος. ἐκ τῶν Ἀγγέλων ἐπαίνοις θέφεται, ϗ ὑπ' ἀνθρώπων ἄσματα δέχεται. ὧ οἵου ἠθλησε, πῶς καλῶς ἠγώνισαι, δι' ὃν ἐχθρὸς, πέπτωκεν ὁ δόλιος, Χριστῶ νικήσαντος.

Ὦ τῆ παραδόξε θαύματος, ταῖς τῶν θαυμάτων βολαῖς, τῆ Ἡλίε φαιδρότερον, εἰς ἀεὶ Δημήτριος, διαλάμπει τοῖς πόρασιν. ὑφ' ἁπάντων φωτὸς λαμπόμενος, ϗ τῷ ἀδύτῳ φωτὶ τερπόμενος. οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, θέφη ἀπηλάθησαν, βαρβαρικὰ, μόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἤττηνται.

Ὦ τῆ παραδόξε θαύματος, ὑπὲρ Χριστῶ λογχάθεις, ὁ ῥισμάκαρ Δημήτριος, πρὸς ἐχθρὸς ἑκάστοτε, ῥομφαίᾳ ὤφθη δίγαμος, ἀποθερίζων ἐχθρῶν γαυρίαμα, καὶ

ζ καταράστων δαιμόνων φρύαγμα. ῷ ἐκβοήσωμεν, Ἅγιε Δημήτριε, σκέπε ἡμᾶς σῇ τιμῇ ἀεισέβαστον, μιμήμασι γοργαίρουντας:~

Τ Ὑργος ἀσεβείας πέφιλωας, ὀρειερισμένος σοφρόσι ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως, πειρασμοῖς ἀμάλωτος, ζ κινδυνίοις ἀκλόνητος. μετὰ σοφοδρᾶ γὰρ σάλῳ ζ κλύδωνος, σοὶ τῷ ἀθέῳ προσρῆξαν κύματα, σιωπῇ κατέβαλον, ἀκλινῆ φρόνημα, μαρτυρικῶ, στέφει γὰρ ἐπόθησας, ἐγκαλλωπίζεσθαι. Κεφ. ξγ'. 15

Α'θει τὸ πάθος μιμήμασι, τὸ ζωηφόρον Χριστῷ, παρ' αὐτῷ τιμῇ ἐμφύγειαν, τῷ θαυμάτων εἰλήφας, ἀθλοφόρε Δημήτριε, ζ διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας. πολλῶν κινδύνων αὐτοὺς ῥυόμενος. ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ᾧ μὴ παύσασαι, δόξης πληρόμενος:~

Ἰ ματι τῷ σῷ ταζόμενος, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ, τῷ τὸ Αἷμα τὸ τίμιον, διὰ σὲ κενώσαντι, προσλιπέχθης Δημήτριε, Σ κοινωνόμενος δόξης εἰργάσατο, ζ Βασιλείας αὐτῷ συμμέτοχον, ὡς ἀεὶ ζήσαντα, κ' τὰ ἀλάστορος, ζ τὰ δεινὰ, τότε μηχανήματα, τελείως σβέσαντα:~

Δόξα. ἦχος, δ'. β'. Βυζαντία. Κεφ. ξδ'. 1.

Η μόρον συγκαλεῖται ἡμᾶς, τὸ Ἀθλοφόρου, ἡ παγκόσμιος πανήγυρις. δεῦτε οὖν φιλέορτοι, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν τιμῇ μνήμῃ αὐτοῦ λέγοντες. χαίροις ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαῤῥήξας διὰ τῆς Πίστεως. τιμῇ δὲ ἀῤῥεία τοῦ Πνεύματος, σεαυτῷ περιθέμενος. χαίροις, ὁ καταργήσας τὰς ἐπιμοίας τοῦ παραμόνου, τῇ ἰσχύι τῇ δοθείσῃ σοι παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ. χαίροις, ὁ λογχαθεὶς πλευρᾷ τῷ μελῶν, τὸ μακάριον πάθος πνευματικῶς ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τῷ Χριστῷ. ὃν καθικέτευε, ἀθλητὰ ἐγκαλλώπισμα Δημήτριε. λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὀργῆς καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ζ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μῶ, Θτ. Τίς μὴ μακαρίσει σε, ἡ τὸ παρὸν, πρὸς τὸ, Φοβηθῶ σε Κύριε.

Α μαγία Δέσποινα, τοῦ Κόσμου βοήθεια ζ ἐλπὶς Χριστιανῶν· σὲ μῶν ἐκδυσωποῦμεν, ζ σὲ παρακαλοῦμεν ἀγαθή· ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτησάντων ζ ἀπεγνωσμένων, τὸν Υἱόν σου ζ Κύριον, ἵλεων ποιῆσαι Θεοτόκε· ἔχεις γὰρ τὸ δυνάσθαι, τῇ μητρικῇ σου πρὸς αὐτὸν χρωμένη παῤῥησίᾳ. πρόφθασον Ἄχραντε. πρόφθασον μεσιτεύσουσα. Σῶσαι τὸν λαόν σου τῆς ὀργῆς ἀπειλῆς. διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μὴ παρίδῃς τοὺς ὑμνοῦντάς σε:~

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ζ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.

Π Ἴβλεψον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ Κύριε· ζ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἁγίου σου ζ δόξης. πῦ ὅτι τὸ πλῆθος τῆς ἐλέους σου Σ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἠμέλησε ἡμῶν Κύριε; σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ Πατήρ. ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς. ζ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς. ἀλλὰ σὺ Κύριε Πατὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς. ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἔκλη. τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου. ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιόν σου. οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου. ἐγενόμεθα ὡς ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν Οὐρανὸν, ῥόμος λήψεται ἀπὸ σου ὄρη, Σ τακήσονται, ὡς κηρὸς κήκεται ἀπὸ πυρός. ζ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους σου. Σ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου. ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται. ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα, ῥόμος λήψεται ἀπὸ σου ὄρη. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλὴν σοῦ. ζ τὰ ὄργανα σου ἀνθρώπινα. ζ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσί σε ἔλεος. σωθήσεται γὰρ ἔλεος τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. καὶ μῶν Κύριε Πατὴρ ἡμῶν σὺ εἶ. ἡμεῖς δὲ πηλὸς, Σ σὺ ὁ πλάστης ἡμῶν. ὀργὰ χειρῶν σου πάντες ἡμεῖς. μὴ ὀργίζου ἡμῖν Κύριε ἕως σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἀλλὰ μῶν ἐπίβλεψον Κύριε, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς:~

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 2.

Α'δε λέγει Κύριος. ἐμνήσθην ἐλέους μητρός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου,

ἠκολούθησαί σοι τῷ Ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ. τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γενημάτων αὐτοῦ. πάντες οἱ ἐσθίοντές αὐτὸν πλημμελήσουσι. κακὰ ἥξει ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος. ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακὼβ, ζ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ. τάδε λέγει Κύριος. τί εὗρόσαν οἱ Πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ. ζ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῆς ματαίων, Σ ἐματαιώθησαν; Σ οὐκ εἶπον, πῦ ὅτι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ὀρήμῳ, ἐν γῇ ἀπείρῳ ζ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ, ζ ἀκάρπῳ ζ σκιᾷ θανάτου; ἐν γῇ, ἐν ᾗ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἄνθρωπος. ὧδε κατῴκησεν Τίς ἀνθρώπος ἐκεῖ; ζ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Καρμήλου, τοῦ φαγεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, ζ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. καὶ εἰσήλθετε, ζ ἐμιάνατε τιμῇ γῇ μου, ζ τιμῇ κληρονομίαμου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. οἱ Ἱερεῖς οὐκ εἶπον, πῦ ὅτι Κύριος; ζ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου, οὐκ ἠπίσαντό με. ζ οἱ ποιμένες ἠσέβησαν εἰς ἐμέ. Σ οἱ Προφῆται προεφήτευον τῇ Βάαλ, ζ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. διὰ τοῦτο ἔτι κρινῶ ὑμᾶς, λέγει Κύριος. ζ πρὸς τοὺς Τίους τῶν Τίων ὑμῶν κρινῶ, διέλθετε εἰς νήσους Χεττιείμ, Σ ἴδετε. ζ εἰς Κηδάρ, ζ ἀποστείλατε ζ μάθετε σφόδρα. ζ ἴδετε, εἰ γέγονε τοιαῦτα. εἰ ἀλλάξωνται ἔθνη Θεοὺς αὐτῶν, Σ αὐτοὶ οὐκ εἰσὶ Θεοί. ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τιμῇ δόξαν αὐτοῦ, ἣς οὐκ ὠφελήθησονται. θαυμάζετε ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος:~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. γ. 1.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, ζ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. ζ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, ζ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δὲ, εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν, ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, ζ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας, προσεδέξατο αὐτούς.

Σ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι. καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη ζ κρατήσουσι λαῶν. καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος, εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, ζ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, ζ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~

Εἰς τιμὴν Λιτὴν, πρῶτον τῆς Ἁγίας τῆς Μομῆς, εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, ἦχος α'.

Γεωργίου Σικελιώτου.

Τ'φραίμ ἐν Κυρίῳ Πόλις Θεσσαλονίκη. ἀγάλλε Σχόινε, πίστει λαμπροφορῦσα. Δημήτριον τὸν παγκόσμιον Ἀθλητὴν Σ Μάρτυρα τῆς ἀληθείας, κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν. ἀπόλαβε ζ θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα. καὶ βλέπε καταράστους τῷ βαρβάρῳ τὰ θράση. ζ ἀχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀμάκραξον, Κύριε δόξα σοι:~

Ὁ αὐτός. Ἀματολίου.

Η' τῷ ἀσμάτων τροπμότητι, τιμῶντες φαιδρύνωμεν ἡμέραν, ζ ἑορτάσωμεν τὰ Μάρτυρος ἀγωνίσματα. πρόκειται γὰρ ἡμῖν εἰς ἀθυμίαν ὁ μέγας Δημήτριος. καὶ γὰρ τὰς τῷ Τυράννῳ ἐπιφοράς αὐτοῦ ἀνδρείως ἐλῶν, πρὸς τὸ στάδιον προθύμως ἤλατο. ζ τὰ μιτητήρια ἀθλοθέτου ἀπενεγκάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα. ἦχος, β'. Γρηγορίου.

Τ'ς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεύμα σου Δημήτριε Μάρτυς σοφὲ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον. σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος. ζ ἐν σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στερρός. λογχαθεὶς δὲ τιμῇ πλευρᾷ, τιμῇ ἀκηράτου σου πανσεβάσμιε. μιμήμενος τὸν ἐπὶ ξύλου ταφησόμενα, εἰς σωτηρίαν πάντος τοῦ Κόσμου. τῷ θαυμάτων εἴληφας τιμῇ ἐμφύγειαν, ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως. διόσου σήμερον τιμῶντες ἑορτάζομεν, τὴν σὴν δοξάσαντα Κύριον:~

Καὶ μῶν, Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τ'ν μεγίστην μυστηρίου, βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τιμῇ Θεότητα, ἣν ὑπ-

μᾶμαι τὴν ἀνθρωπότητα. ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ φύσεως μὲν πύλας, ἠνοίξεν ὡς ἄνθρωπος. παρθενίας δὲ κλεῖθρα, ἀ διέρρηξεν ὡς Θεός. ἀλλ' ὅπως ἐκ μήτρας προῆλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν. ὅπως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη. ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθεν, κτλ. τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα. αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, καὶ οὐκ ἀνοιγήσεται, καὶ οὐδεὶς διελεύσεται δι' αὐτῆς. εἰ μὴ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος·

Εἰς τὴν Π. Ἰδιόμελα, τῆ Σεισμῆ, ἦχος, β'.

Συμεὼν τῆ Θαυμασορείτη.

Ἧς γῆς σωταραττομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ τὰ ὄρη συσείονται Κύριε. ἀλλ' ὡς πλαγχνίας ὄμματι, ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῇς ἡμῖν. ἀλλὰ ὡς πλαγχνισθεὶς τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, τῆς φοβερᾶς ἡμᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλεύθερωσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος, πλ. β'. Σωσάσεισας τὴν γῆν, Συνεταράξας αὐτήν.

Οὐρὸς εἶ Κύριε, καὶ τίς ὑπομενεῖ τὰς δικαίας σου ὀργάς; ἢ τίς σε δυσωπήσει, ἢ τίς παρακαλέσει Ἀγαθέ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ Οὐράνια τάγματα, Ἄγγελοι Ἀρχαὶ Ἐξουσίαι Θρόνοι Κυριότητες. τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶσιν. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε. τὰ ὄργανα τῶν χειρῶν σου, μὴ παρίδῃς Ἀγαθέ. διὰ πλάγχνα ἐλέους, σῶσε Πόλιν κινδυνεύουσαν.

Ὁ Ὁσίου βλέπων τὴν γῆν.

Ἰμάσθη τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ σεισμοῦ ἀπειλῆς κατάχωσιν ἤκουσε. σὺ δὲ τῷ μεσταύρωτι σημείῳ τῶν κύτους, τὴν διὰ τῶν Γωμᾶ αἰτάσασιν, ἣ μετανοίᾳ παρακαλεῖ. ἀλλ' ὡς ἐκείνους βοὴν λαβὼν, μὴ μηπίων καὶ κτημῶν, οἰκτείρας προσεδέξω, ἡμᾶς παιδευομένους, δι' ἧς ἡμέρᾳ Ἀναστάσεως, φύσαι σου ἐλέησον.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, ἦχος, πλ. Ἀπολύτιον.

Χεὶ μὴν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἄμωμος ἀοίδιμε Δημήτριε, τὴν Οὐράνιον Ἱερουσαλὴμ κατοικητήριον. ἧς τὰ τείχη, ἐν ταῖς ἀχράντοις χοροῖς, τῷ ἀοράτῳ Θεῷ ἐζωγράφηται. ἔχει δὲ τὸ παρόντιμον, καὶ ἀθλητικώτατον σῶμα, τὸν περίκλυτον τοῦ Ναοῦ Θεοῦ γῆς, ταμεῖον ἄσυλον θαυμάτων. μυροθήκην ἀλείπτηριον. σὺν θα προσρέχοντάς, τὰς ἰάσεις ἀρυόμεθα. φρούριον Παράμυθιμε, τὴν σὲ μεγαλύνουσαν Πόλιν, ἀπὸ τῆς ἐναντίων προσβολῶν. Παῤῥησίαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Νύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί. Μῆτερ Θεοῦ τῆς ὑψίστης, σῶν οἰκετῶν παράκλησιν δέξου Παράμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων. μὴ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς·

Τροπάριον. ἦχος, γ'.

Ἐγὼ ἄρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ Οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. ὡς ὅν Λυαίῳ καθεῖλες τοῖς ἔπαρσιν, εὐσταδίῳ θαῤῥαλέως τὸν Νέστορα. ὅπως Ἅγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον, ἦχος, πλ.

Ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ κατάπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου. πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε·

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. κάθισμα, ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μνήσθη σύνδουλε, Μάρτυς Δημήτριε, ἐφαίδρυνε σήμερον τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. καὶ πάντας σωθῆναι ἔσπευσε, ἄσμασιν ἐπαξίως, ἀθλήσει σε Θεόφρον. ὡς ὄντως στρατιώτην Θεοῦ καθαρεύοντα. διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Ὅμοιον.

Θλίσεως καὶ χειμῶνος, Μάρτυς Δημήτριε Χριστὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας ἐχθρὸν τὸν αἰχμητὴν πλανήσαντα δόλῳ μου, καὶ αὐτῷ καταργήσας, γέγονας ἐν πίστει, εὐσεβείας ἀλέκτωρ. καὶ νῦν τὴν μνήμην σεπτῶς πανηγυρίζομεν·

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε τοῦ πεποιθότος ἐπὶ σέ. ἡ μόνη κυήσασα, ἀπορρήτως ὁ λόγος

Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. τῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις Ἀποςόλοις δυσώπει. δοῶναι τῇ Οἰκυμένῃ ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην. καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίυ διόρθωσιν:~

Μετὰ τῶν, β'. ἦλο. κα. ἦχος, πλ. α.

Τὸν σωμάρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Ἀ Διςάκτῳ τῇ πίςει ὁ ἀθλοφόρος Χριςοῦ, τῇ Τυραννῳ τὰ θράση καταβαλὼν αὐδεικῶς. ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισε. καὶ τῇ βασάνῳ ἀμοιβὴν, τὴν τῇ θαυμάτων παροχὴν, ἐδέξατο ἐκ τῦ μόνυ, Θεοῦ τῦ ἀγωνοθέτυ, ᾧ καὶ πρεσβεύει ἐλεηθῆναι ἡμᾶς:~

Δίς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χ Αἶρε πύλη Κυρίυ ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προσερχόμενων εἰς σέ. χαῖρε ἀχείμαςε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκῦσα σὺν σαρκὶ, τὸν Ποιητήν σε καὶ Θεόν. πρεσβεύσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνύντων, καὶ προσκυνύντων τὸν τόκον σε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. ἦλ. ἦχος, γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Ὃν συμπαθέςατον Κυρίυ Μάρτυρα ἐκδυσωπῦμέν σε πιςῶς Δημήτριε, ῥῦσαι ἡμᾶς παντοδαπῶν κινδύνων ἐπερχομένων. ἴασαι ψυχῶν ἡμῶν καὶ σωμάτων τὰ τραύματα. θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἅγιε, εἰρήνευσον ἡμῖν τὴν ζωὴν, ὅπως ἀείσε δοξάζωμεν:~

Δίς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θ Εομακάριςε Μῆτερ ἀνύμφευτε. τὸν ἀθανάσαν μὲ ψυχὴν θεράπευσον. ὅτι συμέχομαι πολλοῖς ἐν πταίσμασι Θεοτόκε. ὅθεν καὶ κραυγάζωσοι, σπαραγμῷ τῆς καρδίας μου. δέξαι με Παναχράντε τὸν πολλὰ ἁμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παῤῥησίᾳ κραυγάζωσοι, χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη:~

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ, α. Ἀντίφωνον τῦ, δ'. ἦχου. Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Θαυμαςὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῦ. π. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῦ ἐθαυμάςωσεν ὁ Κύριος.

Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον. ὁ, μ. Δόξα. Ἀναςάσιμον.

Ταῖς τῦ ἀθλοφόρυ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκυ.

Εἶτα, π. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Οἱ Καμόμεν τῦ Σεισμῦ μνήσθητι Κύριε, εἰς ς'. καὶ τῦ Ἁγίυ οἱ δύο, ἁπλᾶ τεσσαρακοντάριον. ὁ Καιρὸς τῦ Σεισμῦ. δὶς ἀκροςιχίς.

Ὦ Χριςὲ τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος.

Γωσήφ. Ὠδὴ. α, ἦχ, πλ. β'. ὁ Εἱρμός.

Ὑ Σὺν ἠπείρῳ παιζάσας ὁ Ἰσραὴλ, σὺν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τῇ διώκτιν Φαραὼ, καθορῶν πομπέμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ἄσωμεν:~

Ὑ Σφοβερὰ ἡ ὀργή σε ἔξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐπὶ τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀμάρτημα ἡμῶν. ἀλλ' εἴης ὡς σε διὸ, ἀεὶ δοξάζομεν:~

Χ Αίρων ἀεὶ καθ' ἑκάςην τὴν παντελῆ, διορθώσει δέσποτα, ὡς πόρ φύλλον ἀτελῆ, διασείεις ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σε πιςὸς φυλάττω Κύριε:~

Ἔ Υ͂σαι σεισμὸς βαρυτάτυ πάντας ἡμᾶς. καὶ μὴ δῴης Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς. τὴν κληρονομίαν σε πολλοῖς, παροργίζσαν κακοῖς, σὲ τὸν μακρόθυμον:~

Θεοτοκίον.

Ἱ Κετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεῦ. τὰ συμπαθῶς δεικνύσσα σεισμὸν, βαρυτάτυ σῶσον πόλιν καὶ λαὸν, συμπαθῶς δεικνύσσα σεισμὸν, βαρυτάτυ Σῶσον πόλιν καὶ λαὸν, φθορᾶς, ἡμᾶς ἀπάλλαξον:~

Ο Καμὼν τῦ Ἁγίυ. δὶς ἀκροςιχίς.

Τῷ καλλιμίκῳ προσλαλῶ Δημητρίῳ.

Θεοφάνης. Ὠδὴ, α. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ῥοῦθραῖον πέλαγος.

Ὃν θεῖον τῦ Μαρτυρίυ σέφανον, ἁψάμενος, περὶ Θεὸν χοροὺς ἀςραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος. καὶ φωτισμῦ πληρύμενος, Μάρτυς ἀοίδιμε Δημήτριε. Σὺ ὅντα τῆς ἀληθείας Μάρτυρα, Σὺ μέχρις αἵματος, ἠγωνισμένον Μάκαρ καρτερῶς, καθηράμτε τὴν σύγκασιν, πρὸς τὰς ἀγῶνας δείξαντα, σὲ ὁ Δεσπότης προσεδέξατο:~

Κ Αχίας τὸν ἀρετῶν κατέῤῥαξας, πρὸς γῆν Δημήτριε, μαρτυρικῶς λόγ καθελὼν, θείκης ἀγαθότητος. ταῖς ὑπ' αὐτῦ δι' μεσιν, εἰς τῦτο Μάκαρ δωρεμένος.

Θεοτοκίον.

Ἅ Μήτηρ καθ' Θεὸς τὸ πρωτότοκον, ὑπάρχων γέγονε, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπάτωρ ἔχυσα,

Θεοτόκε Παρθένε, σαρκὶ λαβὼν καθ' ἕνωσιν, τὴν ὑπὲρ λόγον δ διαμοίραν.
Ἕτερος Καρὼν τῆ Ἁγίᾳ, ποίημα τῆ Ἁγιωτάτῃ ἡ οἰκημένικῆ Πατριάρχᾳ κυρῆ Φιλοθέᾳ, ὑπόθεσιν ἔχων ἐγκωμίων ὁμοῦ ἡ δεήσεως, τὸ ἱερὸν αὐτῆ Μύρον. ἧ ἀκροστιχίς.
Μ ύρῳ μονῆ προσπλακεὶς, μύρον γίνῃ.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Φιλοθέου.
Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, ὁ αὐτός.
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Μ Εἰς μὲν Δημήτριε, δ δόξα θεία γεγένησαι. τῆς μάρτυρας γὰρ πρόβατον, καὶ γὼ τῆς φίλης σου. διὸ δέξαι μὲ, τὸν ὕμνον σεφηφόρε, κροτοῦντα τῆ μύρῳ σου, τὴν χάριν σήμερον:
Ἦλθον Δημήτριε, λαμπρῶς Μαρτύρων τὸ στάδιον. ἐλαίῳ ἀλείψας σε, τῆ ἀρετῆ τὴν ψυχήν. καιρῷ δ' ὅπῳ δὲ, πεσὼν μυριάς γενναίε, δ μύρῳ τὸ σῶμά σου κρύον ἀπέδειξας:
Ἐυμάτων βορβόρῳ με, δ δυσωδίας Δημήτριε. ἀπόσμηξον δέομαι, τῆ ἀκαθάρτων παθῶν, ἡ τῷ μύρῳ σε, λαμπρῶς ἀνωδύνους, Χριστῆ μύρον ποίησον, ἄξιον σκήνωμα:
Σὲ μύρον μὴ ἔφησε, Δαβὶδ ὁ θεῖος ἐν πνεύματι, τὴν ἔμωσιν Ἔνδοξε, τῶν ἀδελφῶν τὴν τερπνὴν, τὰ δὲ μύρα, Σοφὲ τὴν μίαν Κτίσιν, σωτῆρι πρὸς ἕνωσιν μύρῳ τῆ κρείττονος.
Θεοτοκίον.
Ἀφεῖσα Παρθένε μύρῳ τῆ θείῳ ἀλάβαστρον, καὶ σκεῦος ἐξαίρετον τῆς ἀνωδίας Χριστῆ. ἱκέτευσε, παθῶν τῆς δυσωδίας, βορβόρῳ τελύτωσαι τῆς ἁμαρτίας με. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.
Τὸν ἐξ ἁγίων ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῆ πίστει σε ἀγαθὲ, ἡ στερεώσας αὐτὸς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου:
Τῇ μαχαίρᾳ ἔκαμε ἡμῶν, κακῶς διακειμένων, δ ἀφεὶ τὴν ὀργήν σου, συγκινήσαντων καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ. ἀλλὰ φείσαι, Δέσποτα τῆ δάλωσε:
Τοσείσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν, μεθετῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀθέμειαν ἡμῶν, σπερίζεσθαι ἐν τῷ σῷ, θείῳ φόβῳ, θέλων ὑπάρχειν:
Ἐμμώσας θανάτου πικροῦ, ἡ σεισμὸς βαρυτάτους, δ πληγὰς ἀνεκέστους, ἁμαρτίας ἀδελφοὶ, ἐκφύγωμεν δ Θεὸν, μετανοίας, τρόποις ἐκμελίξωμεν:
Θεοτοκίον.
Μόνη ὕσα ἀγαθὴ, τὸν παράγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς ἀνάγκης τοῦ σεισμοῦ, ῥυσθῆναι πάσης ὀργῆς, Θεοτόκε, Ἄχραντε δεόμεθα:
Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.
Ἐλόγισαι παρ' ὕδον, τὸ τῶν Τυραννῶν παρὰ σοὶ πρόσταγμα, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον ὑδ', πάντων Ἀθλοφόρε προέκρινας:
Τρυφία φωτοειδὴς, τῆ Μαρτυρίᾳ ἐν σκηνῇ γέγονας, θείῳ φωτὶ λάμπρυσα, Μάρτυς ἀθλοφόρε Δημήτριε:
Ἀσεσῶν σε πηγὴν, ἡ ἱερὰ ἡ θαυμαστὴ Πόλις σου, δ θησαυρὸν ἄσυλον, πάσης ἀφροσύνης πεπλήτηκεν:
Θεοτοκίον.
Ὠμνος τὴν μορφὴν, τὴν σαρκωθεῖσαν τῶν βροτῶν Παράκλησιν, ταύτην ἐκ σοῦ ἐνδύεται, μείνας ὅπερ ἦν ὁ φιλάνθρωπος.
Ἄλλος. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε. Ἀμάτων ἐπέβης ζωηρύτων, βαπτίσματι θείῳ καθαρθείς. αἵματι δὲ λουσάμενος, Μαρτυρικῷ Δημήτριε, κράσιν καινὴν τετέλεκας, πυγὴν τῶν μύρων γενόμενος.
Μέγας φρουρὸς Θεσσαλονίκης, ὡς μέγας Κυρὸς ποταμὸς, τέρπεις λαμπρῶς τὴν Πόλιν σου, τῆ μύρου τοῖς ὁρμήμασιν. ὡς θεῖα δὲ σκηνώματα, καθαγιάζεις τὰ σύμπαντα:
Πόλισσα Μάρτυς ὥσπερ κρήνη, ματάων ὁρᾶται ζωτικῶν. ὡς ῥεύματα τὰ μύρα σου, ποταμηδὸν προχέουσα. θαλάττας τῶν αἱρέσεων, ἡ τῶν παθῶν κατακλύζοντα Ὁ μύρον Χριστὸς ἐν τῇ ψυχῇ σου, Δημήτριε ρεῦσαι μοντῶς. ὡς χείλεσι σοῖς μέλεσι, μύρα πηγὴν ἔδεχε, τῆς χάριτος τῆ Πνεύματος, σεπτὸν δεκτήριόν σε σκήνωμα:
Θεοτοκίον.
Δὸς ἡ Παρθένος ἀπαρράξει, τῷ παντὶ Δεσπότῃ ἡ Τίῳ. καλὸς εἶ ὁ νυμφίος μου, ἰδοὺ καλὸς ὡραῖός τε. εἰς τὴν ὁσμὴν τῆ μύρου σου, σπεύδῃ δραμεῖσθαι ὀπίσω σου:

Καταβα. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.
Κάθισμα, τῦ Ἁγίου. Ἦχος, πλ.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τ'σεβείας τοῖς βόθροις καταπλυθῆ, ἀσεβείας τὸν πλάσαντα καταβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τῆ Τυραννίδι τὰ θράση. ἐν τῷ θείῳ πόθῳ, τὸν μὲν πυρπολούμενος, τῆ εἰδώλῳ τὸν πλάσαντα, εἰς χάος ἐβύθισας. ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν θῆ ἀγώνων, ἐδέξω τὰ θαύματα. ἐν πηγάζεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Δημήτριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, θῆ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ασιλεῖ θῆ αἰῶνι ἀνάρεστος, Βασιλέως ἀνόμου κατέσαν βουλὴν, ἐξεκλινας Ἔνδοξε, ἐν γνώμῃ τοῖς σὰς ἐπέθυσας. διὰ τοῦτο θῦμα σαυτὸν προσενήνοχας, τῷ τυθέντι Λόγῳ, ἀθλήσας γενναιότατα. ὅθεν καὶ τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ἐξωρύχθης, τὰ πάθη ἰώμενος, θῆ πίστει προσιόντων σοι, ἀθλοφόρε Δημήτριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, θῆ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Ἕτερον. Ἦχος, δ'.
Οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ.

Η'ς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου, ὅτι ἠλέησας ἡμᾶς Σ' ἐρρύσω, φιλανθρωπίας πέλαγος δεικνύων Χριστέ. μὴ ἀχαριστοῦμέν σοι, παιδαγωγούντας ἐκκλῖναι, ἀπὸ θῆ κακῶν ἡμῶν, θῆ ἡμᾶς θανατούντων. ἀλλ' ἐπιβλέψας οἰκτίρμον ἡμᾶς ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ τῆς Τεκούσης σε:~

Ὡσὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς Σ' Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀμακράζουσα. ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ὑμνῶ Κύριον ἑορτάζουσα:~

Αλάσεις Κύριε, τὸν γλυκὺ βλύζοντα. ἐν δρασμῷ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα σπεύδεσθαι, σαλευομένους τρόποις λαΐς, τῆ δολίᾳ πολεμήτορος:~

Η' θεία μάσεισα, κλονεῖς τὰ ὕμπαντα. ἐν δομεῖς τὰς καρδίας θῆ Σῇ γῆς, κατοικήτων Δέσποτα. τῆς ἔμ δικαίας σου ὀργῆς, ἀλλὰ Κύριε τὰ κύματα:~

Οκτώβρ.

Τ' δ' ὅλως ἔχοντάς, εἰς μνῆμ τὸν φόβου σου. ἐκφοβεῖς τὰς καρδίας θῆ Σῇ γῆς, μόνε ἀσυμπάθητε. ἀλλὰ σωτήρως ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἐλέη σου θαυμάσωσιν.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε Δέσποινα, Θεοῦ γεγωσκότας, ἐν Ἁγίῳ Ναῷσου, χεῖρας οἰκτρὰς, αἴρομεν εἰς δέησιν. ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν, ἐν παράσχου σὴν βοήθειαν:~

Ἄλλος. Ἐπαρθένως ἐτέκου.

Εμίσησε τὸ ψεῦδος τῆς ἀσεβείας, ὁ τῦ Θεοῦ παμύψιστος, θεώμενος Λόγος. δόξη ἐξεφαύσωσε, Δημήτριον φάλλοντα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θωμόμενος παλάμῃ τῇ ζωηφόρῳ, πρὸς τὰς λιμένας ἔφθασας, τὰς γαληνοτάτας, ἐν θα μὴν γηθόμενος, κραυγάζεις Δημήτριε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:~

Κατὰ τῆς πλάνης τὸ τρόπαιον ἀράσας, μίσητικὸν διάδημα, τῆς δικαιοσύνης, εἴληφας Δημήτριε, κραυγάζων τῷ Κτίσῃ σου, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:~

Θεοτοκίον.

Σ θῆ κτίσματων ἁπάντων ὑπερτέρα, Μήτηρ Θεοῦ γενέσθαι, μόνη ἠξιώθης. τὸν γὰρ γεννήσασα, τὸν Κόσμον ἐφώτισας, τῆς θεογνωσίας τῇ χάριτι:~

Ἄλλος. Τὸν ἀρχιερέα σου.

Ῥημον ὡς βότρυσε Μάκαρ Χριστὲ, θείας ἐξ ἀμπέλου δρεψάμενος. ἐμαρτύρησε, Μαρτυρίου τοῖς λαοῖς, τὸ καταῤῥεῦσαν γλεῦκος δὲ, μύρον θείαν βρύσιν εἰργάσατο.

Οὗ μένεις Νυμφίε μου τῦ τὸν σκληρὸν, σὺ ἐν μεσημβρίᾳ κατέπηξας; ὁ σεφανίτης, ἀνέβαν τῷ Χριστῷ. εἰς τὸν ὄρθρον θῆ μύρων σου, μύρον ἐκδραμοῦμαι ληφόμενος:~

Ἑύματα Δημήτριε πλάνης δεινῶς, κλύσας θῆ αἱμάτων σου ῥάσμασι, ἁμαρτιῶν μου, ἐν παθῶν τὰς ποταμοὺς, εἰς τέλος ἀποξήραμον, μύρων σου τοῖς ῥάσμασι δέομαι:~

Θεοτοκίον.

Ἔγεμοι Νυμφίε μου λέγει γραφῶς, τῦ ποτὲ ποιμαίνεις τὰ πρόβατα; Νύμφη κράζει τῷ Νυμφίῳ ἐν Τίῷ. ἡ ὄρθρον γὰρ θῆ μύρων σου, πάντας τοὺς φιλῦντάς σε ἐλκύσον:~

Καταβασία. Τὸν ἀρχιερέα σου.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὦ θείῳ φέγγει σε ἀγαθὲ, τὰς τῇ ὀρθρι-
ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι. σὲ εἰδέναι Λόγε Θεὸν τὸν ὄντως
» Θεὸν, ἐκ ζόφου τῇ πταισμάτων ἀνακα-
λύμενον·

Αἰ σὺ καρδία σείθητι μοῦ, βλέπουσα Θεοῦ
τὰ ἀπέλλω, ἐπικειμένω καὶ βόησον.
φείσαι τοῦ λαοῦ σου Δέσποτα Κύριε, καὶ
παῦσον τὴν δικαίαν ὀργήν σου ἀπολαγ-
χνε·

Λοὺ καὶ Πόλιν ὑπὲρ τοῦ σοῦ, Αἵματι
ἐκτήσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῷς εἰς ἀπώλειαν,
ἀλλ τοῦ σωταράσσειν τὴν γλῶν, σεισμῷ φο-
βερῷ, χορὸς τῇ Ἀποστόλων καθικε-
τεύσει·

Ὁδός σου Δέσποτα τὰς ὀρθὰς, χρώμη ὑπε-
κλίναντάν σε βλῇ, εἰς ἀγαμάκτησιν βέ-
πομεν, σὲ τὸν συμπαθῆτε ἐλεήμονα.
ἀλλ ἵλεως Οἰκτίρμον γενοῦ τοῖς δούλοις
σου. Θεοτοκίον.

Τὴν βοηθείας ἦλθε καιρὸς, μοῦ καταλλα-
γῆς χρεία Ἀγνὴ, πρὸς τὸν Τἱόν σου ἐλεήμονα Κύ-
ριον, ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρουκότας ἡμᾶς, ἐλεήσῃ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσηται.

Ἄλλος. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Τὸν πόθου θεϊκοῦ, ἐν καρδίᾳ δεξάμενος.
πῦρ ἔσβεσας τῆς ἀθέου, τῇ εἰδώλων μα-
νίας, ἀοίδιμε Δημήτριε·

Τόμενος ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων ἐπίφανον,
Δημήτριε ταῖς ἀχαῖς σου, περισκέπων
τοὺς πίστει, Σ πόθῳ ἀφιερώμενός σε·

Ἱ πίστει πρὸς τὸν σὸν, ἐπιγόμενοι τέμενος,
Δημήτριε μυρίων παθῶν ψυχοφθόρων, σωτόμως ἀπαλλάττονται·

Θεοτοκίον.

Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος, σὸς
γίνεται Θεομῆτορ, ὑπὸ μόνητε καὶ λό-
γον, Τἱός σοι ὁμοούσιος·

Ἄλλος. Ἑξάρη τὰ σύμπαντα.

Μέγας ἐν Μάρτυσι, Δημήτριος τοῖς αἵ-
μασιν, ἱδρῶτας κοράσας τῇ ἀγώνων. μύ-
ρον τὸ θεῖον ἡμῖν ἐσκάσατο. πυρὶ τῷ τοῦ
Πνεύματος καλῶς, ἐφήσας τὸ φάρμα-
κον, εἰς ψυχῶν καινὴν κάθαρσιν·

Ωμάτων τὰ τραύματα, καὶ τῇ ψυχῶν
Δημήτριε, ὡς πὸ αὐτιδότῳ δραστηρίῳ,
μύρῳ καθαίρεις τῷ ἐκ τοῦ τάφου σου. ἰὸν ἀ-
ποπλύνων μοντὸν, ζήλῳ τοῦ Δεσπότου
σου, σαλαγμοῖς τῇ αἱμάτων σου·

Τρὸς ἐμεργέστερον, τὸ μύρον σου Δημήτριε,
πᾶσαν διαρρέον Ἐκκλησίαν, βλύζει πη-
γάζει, ζῆτε καὶ δρᾷ μυστικῶς, τοῖς πί-
στει προσρέχουσιν αὐτῷ, φλέγον τὰ μο-
σήματα, κ διῶκον τοὺς δαίμονας.

Θεοτοκίον.

Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, Κόρη σκηνώσας εἴρ-
γασαι, ταύτην μυροθήκην καινὴν μύρου.
ὅθεν παρθένοι Ἁγίῳ θείῳ ψυχαὶ, ὀ-
πίσω σου ἔδραμον θερμῶς. ἐ καλὴ βοῶσαί
σοι, ἐ καλὴ Κόρη Δέσποινα·

Καταβασία. Ἑξάρη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ, ς'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐ βίᾳ τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην θο-
ρῶν, τῇ πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ ἀ-
δίῳ λιμένι προσδραμὼν, βοῶσιν ἀνάγα-
γε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε·

Τὸν ἔχοντά Δέσποτα, παῤῥησίαν δυσω-
πεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σου. τοὺς ἐκ-
λεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμὴν, κινοῦμεν
παράκλησιν, δὶ αὐτῶν τῆς ὀργῆς σου ἐλεῆ-
σαι ἡμᾶς·

Τὸν ἔγνωμεν Κύριε, ὡς ἠθέλησας ἡμᾶς,
καὶ ἐδαμῶς συνέχωσας, ἀπὸ τὴν γῆν
συμπτώμασι χαλεποῖς, πολλὰ πλημ-
μελήσαντας. ἀχαρίστως διότε μεγαλύ-
νομεν·

Ροσάττεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς
γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα, οἱ ταπει-
νοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῇ, τῆς κρείττονος φά-
σεως, τῷ σῷ φόβῳ Λόγε σχηματιζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Γία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον μοι, τὸν
σὸν λαὸν οἰκτείρησον. ἐ μητρικαῖς πρεσ-
βείαις τὴν καθ ἡμῶν, Θεοῦ ἀγανάκτη-
σιν, μεταποίησον τάχος δυσωπουμένη σε.

Ἄλλος. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Υμφώνως, συνελθόντες ὑμνοῦμεν Δη-
μήτριε, τὸν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐ
θαυμάτων πλήρη χαρισμάτων τοῦ Ἁ-
γίου, καὶ σεπτοῦ Παμμακαρίστου Πνεύ-
ματος·

Τὸν σὸν μου, τὰς σειρὰς τῇ πταισμάτων
πρεσβείαις σου, ὡς γὰρ ἀήττητος Μάρτυς,
παῤῥησίαν ἔχεις, πρὸς τὸν Δεσπότην. ἐ
γὰρ οἶδα, καταφυγὴν ἐ σκέπην Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Ἄ Σπιλον, τὴν ἀκαμπῆ ἐν μέσῳ φλογὸς μένουσαν· ὡς καθαρώτατον κείμενον, καὶ κοιλάδων αὖθις ὦ Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ἐν τῇ γαστρί σου λόγος ἐσκήνωσεν.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἄ Οὐρὸν τῆς θείας βαπτίσματος, λουσάμενος, ἐχρίσθης ἀοίδιμε, μύρον τῆς Πνεύματος, ὃ τηρηθέντες ἀμόλυντον, τῆς σῆς πλευρᾶς τὸ αἷμα, μύρον εἰργάσατο.

Ἄ Νάσσα δεῦρο πλησίον μου, ψυχὴ τῆς Δημητρίου προσφθέγγεται, νυμφίος Κύριος, οἶκον τὸν μάρδα εἰσέλθωμεν, καὶ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου μεταλάβωμεν.

Κ Αἷμα Δημήτριε κράζει σοι. νυμφίος ὁ Χριστὸς τὰ τελούμενα, ὁ χειμῶνι λέλυται, δεῦρο τὸ ῥόδον ἐξιώθησαν. εἰς τὴν ὀσμὴν ὃν φίλος δράμε τὸν μύρων μου.

Γ Γῶ φησιν ὁ ὁρώμενος, ἐγὼ νυμφίε σου ἄνδω ὀπίσω σου, ὀσμὴ γὰρ μύρων σου, πάντων τὸν μύρων ὑπερέχεται. ἥτις ἡμῶν τὸ αἷμα, μύρον εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Θ Αμάτῳ θανάτου λέλυται, ζωὴ ἀπὸ τοῦ τάφου ἀνέτειλε, τῷ ξύλῳ τόκῳ σου, νόμων λυθέντων τῶν φύσεων. Μαρτύρων δὲ τὸ αἷμα, μύρον γεγένηται.

Καταβασία.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον, Γ' διόμελον, ἦχος, β'.

Ο Ἷς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν. ὁ δοὺς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν Πόλιν σου ἄτρωτον. αὐτὸς γὰρ ὑπάρχεις τὸ κήρυγμα.

Ο' Οἶκος.

Ο Οὗτον τὸν μέγαν, πάντες συμφώνως οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ὡς ὁπλίτην Χριστοῦ καὶ Μάρτυρα τιμήσωσεν. ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἀναβοῶντες, τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ τῆς Οἰκουμένης. ῥῦσαι ἡμᾶς, τοῦ Σεισμοῦ τῆς ἀνάγκης φιλάνθρωπε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ κήρυγμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κδ'. μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, τοῦ Μυροβλύτου, καὶ θαυματουργοῦ.

Ἀ. Δημήτριον μύττουσι λόγχαι Χριστέ μου.

Ζηλοῦντα πλευρᾶς λογχομύκτου σῆς πάθος.

Εἰκοστῇ μελίαι Δημήτριον ἔκτῃ ἀμείλον.

Τ Τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος Πόλεως, ἀσεβῆς ὢν ἀνῄρητο, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν διδάσκαλος πίστεως. ἐπιδημήσαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ τῇ Θεσσαλονικέων, κατεσχέθη ὁ Ἅγιος ὡς τὴν ἀσεβείαν διαβόητος. σεμνυομένου δὲ τοῦ Βασιλέως ἐπίτιμα αὐδεὶ Λυαίῳ τύραννα, καὶ προβεπομένους τὰς τῆς χώρας ἐξελθεῖν, καὶ διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν. ἦν γὰρ ὁ Λυαῖος, μεγέθει σώματος καὶ ῥώμην τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερβάλλων. μεθ' ἡμίας τινὰς, τὸν πίστιν Χριστιανὸς, τύραννα Νέστωρ, προσελθὼν τῷ Ἁγίῳ Δημητρίῳ ὄντι ἐν τῇ φρουρᾷ, ἔφη. δοῦλε τοῦ Θεοῦ, βούλομαι συμπλακῆναι τῷ Λυαίῳ, ἀλλ' εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ. ὁ δὲ τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ κατασφραγίσας τὸ μέτωπον αὐτοῦ. καὶ τὸν Λυαῖον φησὶ νικήσεις, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσεις. τούτοις ὁ Νέστωρ τοῖς ῥήμασι θαῤῥήσας, αὐτέσχη τῷ Λυαίῳ. καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ κατέβαλεν, ἀποκτείνας αὐτόν. διὰ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς αἰχμωθείς, ἐπεὶ ἐρρύμησας τὸ πρᾶγμα ἔμαθεν, ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τόπῳ, λόγχαις τὴν πλευρὰν διαπαρῆναι ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον Δημήτριον πρῶτον, ὡς αἴτιον γενόμενον τοῦ τοῦ Λυαίου σφαγῆς. καὶ τούτου γενομένου, ἀφῆκεν ὁ Ἅγιος τὴν ψυχὴν, πολλῶν θαυμάτων καὶ ἰάσεων παραδόξων μετὰ τὴν τελευτὴν γενόμενος ποιητής. εἶτα τοῦ Βασιλέως κελεύσει, καὶ ὁ Ἅγιος Νέστωρ ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Ἐκ τῆς μεταφράσεως.

Ἴ Σχε μὲν τὰ τοῦ Μάρτυρος οὕτως. καὶ ὁ μὲν κρὸς αὐτοῦ κτὶ γὴν ἔρριπτο. μετὰ δὲ ταῦτα, τιμῶντων φιλοχείρων τὸ τίμιον ἀμελόμενον λείψανον, ἄλλαβῶς περιέλλουσι. εἶτα καὶ κόμην περιβάλλοντες ἐν αὐτῷ, ἄλλαβῶς θάπτουσι καὶ θεοφιλῶς. εἶτα

δέτις τῶν οἰκετῶν τῆ Ἁγίᾳ παρεσώσαυτῷ, ὅτε τὴν μακαρίαν σφαγὴν ὑφίστατο, καὶ ὡς οἷόν τε τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο αἷμα εἰς τὸ θεῖον τῆ Μάρτυρος ἀφελόμενος ἐπώμιον, ἀλλὰ ἐν ὤμοις ἐφόρει καὶ χεῖρα δακτύλιον, τῷ μαρτυρικῷ αἵματι δ' τοῦτον περιχρίσας, πολύτι χρῆμα τοῖς τόπασίν εἰργάζετο δι' αὐτοῦ, ὡς πλήρη γενέσθαι τῆς τοιαύτης φήμης τῶν τόπασίν, τὴν Πόλιν Θεσσαλονικέων ἅπασαν. ὅθεν οὐδὲ εἰκὸς ἦν ταῦτα, ὅτε Μαξιμιανὸν λαθεῖν, ὅτε τὸν φθόνον ὑπενεγκεῖν, ἐ διὰ τοῦτο χειροῦται παραυτίκα ὁ θαυμάσιος ἔτος οἰκέτης, λοῦπος τόμα, ἐ αἱρεῖται. χρόνα δὲ παραῤῥέοντος, ἐ τῶν σημείων διαφερόντων, Λεόντιός τις ἀνὴρ, τὴν τε δόξαν λαμπρὸς, τὴν τε πρὸς Χριστὸν πίστιν μάλα θερμὸς, μόσῳ βαρυτάτῃ κάτοχος γίνεται, ὡς τὸν θάνατον χρήματι μισθίζειν ἐπιεικῶς ποθεινότατον. ἐ ἐπεὶ ἰατροὶ μὲν φανερῶς ἠττῶντο, τὸ δὲ πάθος διὰ παντὸς ἤκμαζε, πρὸς τὸν θεῖον τῆ Μάρτυρος καταφεύγει Ναόν. δ' ἀθὺς ἅμα τῇ καταθέσει τῆ μοσθέντος, ἐ ἡ τῆ Μάρτυρος διὰ τῶν ἐκείνου χειλέων ἀνάκλησις, δ' ἡ τῆ μοσήματος, ἀχρὴς ὑπόθεσις ἠκολούθησεν. ὅπω ταχέως Λεόντιος τῆς θεραπείας τυχὼν, ταχεῖαν ἐ αὐτὸς ὡς εἶχε τὴν ἀμοιβὴν ἀποδίδωσι. καὶ τὸν μικρὸν οἰκίσκον, ὃς τὸ ἱερὸν εἶχε τοῦ Μάρτυρος σῶμα βραχέως κομιδῆ δ' ὄντα τοῖς περιβόλοις τε τῆ λιθρῆ ἐ τῆ σανίδι ἀπηλλαγμένον καταῤῥέψας αὐτὸς, Ναὸν ἐν τῷ ἄστει Θεσσαλονίκης, ἐξ αὐτῶν ἐδείματο τῶν κρηπίδων. ὃς ἐ μῶν ὁρᾶται μέσον τῆ σανίδι καὶ τῆ δημοσίᾳ λιθρῆ κάλλιστα διηρμένος. μέλλων δὲ ὁ φιλοσεβὴς ἔτος ἀνὴρ ἐ πρὸς τὸ Ἰλλυρικὸν ἀπιέναι, ἔνθα καὶ τὴν τῆ Ἐπάρχου ἀξίαν διέπει, καίτοι τῶν μερῶν τῆ ἱερῆ σώματος λαβεῖν βουληθεὶς, ὥστε κἀκεῖσε Ναὸν τῷ ἀνελεῖ Μάρτυρι ἀνεγεῖραι, ὃν ἔχε σωλάδοκοῦντα τὴν Ἅγιον. ἀλλὰ μυκτηριᾶς αὐτὸν ἐπιφανείας, ἔργα τῆ ἐγχειρήματος. διὰ ταῦτα καὶ τὴν δεύτερον ὁρμᾶται πλοῦν ὃ λέγεται, τὴν χλαμύδα τοῦ Μάρτυρος σεπτοῖς αἵμασι τοῖς ἐκείνου πεφοινιγμένην. καίτι τῆ ἐπωμίδος λαβὼν, ὃ σήμηθεν Ὡράριον ὀνομάζειν, καὶ κιβωτῷ τιμίᾳ, τὰ ἀληθῶς τίμια καταθέμενος. ὅπω τῷ Μάρτυρι μὲν τὸν πόθον ἀφοσιοῖ, ἑαυτῷ δὲ, τὴν μεγίστην περιποιεῖται ἀσφάλειαν, ἀμέλει καὶ τὴν ἐπὶ τὸ Σύρμιον, ὥρᾳ χειμῶνος διαβαίνειν μέλλων, ἤδη παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆ οἴστρου γενόμενος, ἐπεὶ μέγα τὸ ῥεῖθρον ἔξαιρον ἦν, ἐν ἀθυμίαις ἦν ὁ ἀνήρ. ἐπιφανεὶς δ' ὁ θεῖος Δημήτριος, πᾶσαν ἀθυμίαν ἔφη, πόῤῥω θέμενος τῆς ψυχῆς, ὃ ἐπιφορεῖς κ' χεῖρας ἔχων, διάβηθι τὸν ποταμὸν ἀδιστάκτως. πείθεται τῷ φαντάσματι ὁ Ἔπαρχος. ἐ ἔνθεν τῆ ὀχήματος ἐπιβὰς, ἐχώρει διὰ τῆ ῥείθρου, κ' χεῖρας τὴν σορὸν ἔχων, ἡσυχῇ τῆ ῥεύματος ὑπεχωρεῖτο αὐτῷ. ὅπως δ' ἐν ἀβλαβὴς διελθὼν, ἐ πρὸς τῷ Συρμίῳ γενόμενος, τὴν ἱερὰν ἐκείνην σορὸν μ' τῆ ἐν αὐτῇ θησαυρῆ τῷ παρ' αὐτῆ καινουργηθέντι Ναῷ τῷ Μάρτυρι δίδωσι. πολλῶν δὲ θαυμάτων δηλαδὴ δ' ἰάσεων ἐ παρ' αὐτήν γε τὴν ὁδὸν, πλείστοι, τῆς ἁγιαστικῆς ἐκείνης φερομένης χλαμύδος ἀπήλαυσαν.

Καὶ Μαριανὸν τὸν Ἔπαρχον τῶν Ἰλλυρίων ἕλκει πομφὼ βληθέντι, ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, ἀπειρημένων δ' τῶν ἰατρῶν, ταύτης τῆς νόσου ἀπήλλαξεν, ἐλθόντα πρὸς τὸν Ἁγίου Ναὸν, καθὼς ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐμετείλατο. καὶ ἕτερον ἄνθρωπον τῷ τῆς αἱμορροΐας πάθει κατηχημένον, παραδόξως ἰάσατο. ἐ ἄλλον δαιμονιῶντα. δ' τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην ἀπὸ τῶν Ἀβάρων πολιορκουμένην, ἐῤῥύσατο.

Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Ἄφρων, ὃς Ἕλλινες Φοινίκης ἀποίκους ἀναγράφουσιν, αἰχμαλωσίας τῆς ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἐλυτρώσατο, τούτῳ ἐπιφανεὶς, ἐ τῶν περικειμένων αὐτῷ δεσμῶν λύσας αὐτὸν, δ' μέχρι Θεσσαλονίκης αὐτὸν ὁδηγήσας. τὸν δὲ Ἐπίσκοπον εἰς Ἀφρικὴν παραγενόμενον, καὶ Ναὸν τῷ μεγαλομάρτυρι δειμαμένῳ Δημητρίῳ, δ' περικιβωτίῳ δ' ἄμβωνος διαφορουμένῳ, ὁ Ἅγιος οὐκ ἠμέλησεν, ἀλλὰ γε τῷ Ἐπισκόπῳ κατ' ὄναρ φανεὶς, τῷ μιῷ πλοίῳ τῷ λιμένι προσχώρησιν,

φησιν, ὅσα σοι διὰ φρομτίδος τῶν μαρμάρων ὀξὺν ἐπιφορεται. κἀκ τούτων βλαμένῳ τὰ τῆς χειρὸς προσωρισθήσεται. τῷ δὲ Ἐπισκόπῳ ἀντιχόντι τῷ μακλήρῳ, καὶ τῷ σκοπῷ ἀποτυχόντι, πάλιν ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐμφανίζεται, καὶ φησὶ, τῷ πλοίῳ τὴν πρῶρα ἀποκεῖσθαι τὰ μάρμαρα, ἕκαστον ὀξομομάσας, ὡς εἶχεν εἶδος καὶ σχήματος. ἐπ' ὀνόματι δὲ τοῦ ἀδελφοῦ, Σ συμμάρτυρος Βίκτωρος ὠνηθῆναι. αὐτῷ δ' ἐκείνων ταῦτα δωρήσασθαι μὴ ὡς κτῆμα τὴν Βασιλίδα τῆς τούτων χειρὸς ἀρεθείσης ἐκείνῳ καὶ πληρωθείσης, ἀφιέντε ταῦτα τῷ τῆς νεὼς ἀφηγουμένῳ σαφῶς, ὅπωτε πεῖσαι, καὶ λήψεσθαι. ὃ δὴ καὶ γέγονε·

Τῇ δὲ Πόλει Θεσσαλονίκῃ, ἔλυσε καὶ λιμὸν, καὶ λοιμὸν, τοῖς λιμέσιν ἐπιφοιτῶν, καὶ τοῖς μαυτικοῖς ἐμφαινόμενος, καταίρειν ὡς τάχιστα παρὰ ταύτῃ πατεπισχέπτων. πρὸς τοῦτο καὶ ὀφθαλμοφανῶς δηλαδὴ καθορώμενος, καὶ ὡσὶ πολὺ προπορεύόμενος τῶν μηνῶν, καὶ περαίνω τὸ πέλαγος. Τὸ δὲ ἀοιδίμου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας οἰκοδομήσαντος τὸ θεουργὸν καὶ ἀμώμητον ἔργον, καὶ τὰ ἀπ' αἰῶνος ἅπαντα ἐκεῖσε ἀποκρύψαι ζητοῦντος, μόρος τι τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου αὐτῷ μετακομισθῆναι βουληθέντος, καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντων τεχνιτῶν τοῦ ὀργάνου ἐχομένων, καὶ τῇ μαρτυρικῇ καὶ θεοτιμήτῳ σορῷ τοῦ Μάρτυρος ἐγγισάντων, πῦρ ἀθρόον φωτοβολοῦν παρὰ τὴν τιμίαν καθωράθη σορόν. καὶ φλὸξ ἐκεῖθεν ὀξαλλομένη, καὶ σῶμα τούτοις προσυπαντᾷ, πραιτορίῳ προβῆναι ὀξεργασα. φωνήτε ἐκ τοῦ πυρὸς, τὸ ὀξαίσιον καὶ τραγικὸν διηγηθεῖσα φαῶς, ἔφη, παύσασθε πραιτορίῳ πειράζοντάς. ἀφ' ὧν ἀρδην καταπλαγέντας, τῷ ἐδάφει τὰς ὄψεις κατέμιξαν. χοῦν δὲ μόνον ἐκεῖθεν λαβόντας, ἀπῆλθον. ἃ τὸ μὴ ἥμισυ, τῷ ἱερῷ ἐθησαύρισαν σκυλοφυλακίῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ, τῷ Βασιλεῖ εἰς ἁγιασμὸν ὀξαπέστειλαν, τὰ συμβεβηκότα καὶ εἰρημένα σημαίνοντας·

Ὁ ἀεὶ δὲ βασκαίνων τοῖς ἀγαθοῖς διάβολος, πειρᾶται ποτὲ τῶν καιρῶν, τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην, ἐχθροῖς παραδοῦναι τρόπῳ τοιῷδε. ἐμπρησμὸν κατασκάζει τοῦ κιβωτίου ἐν αὐτῷ τῷ Ναῷ. ἐν ὅσῳ δὲ ὁ ἐμπρησμὸς ἐνηργεῖτο, φθάνει καὶ τὸ τῶν Θλαβίνων ὠμότατον ἔθνος. καὶ πρὸ ὀλίγων σταδίων τῆς Πόλεως, λάθρα κατεστρατοπέδευσε, τοῦ πομπεῖου Σατανᾶ τοῦτο προκινήσαντος. τοῦ δὲ λαοῦ συναθροισθέντος καὶ συναγομένου τοῦ ἐμπρησμῷ, δείσας ὁ τὴν φρομτίδα τῶν ἱερῶν ποιούμενος τοῦ Ναοῦ, μὴ ὁ ἄργυρος τοῦ κιβωτίου, ὃς ἦν διατακεὶς τῷ πυρὶ καὶ τῷ ἐδάφει ἐπιλικμάζων, τῷ ὄχλῳ παραπόλλυται. ὦ φίλοι τε καὶ ἀρχισαὶ ὀξεβόησεν, οὐκ τὸ τεῖχος πολέμιοι, καὶ ἤδη τοῦ ἀπορύττειν ἀπάρχονται. διασκεδάσαι τῷ λόγῳ τὸ πλῆθος ἐκμηχανώμενος, ὡς τε περισῶσαι τὸν ἄργυρον. τὸ δὲ ἦν ἄρα τοῦ Ἁγίου ἐπίπνοια. πιστῶν δ' ὄντι πιστεύσαντες τῷ ἀνδρὶ, Σ παραυτίκα τοῖς τείχεσι προσφοιτήσαντες ἅπαντες, εὗρον τοὺς πολεμίους τὰς ἑλεπόλεις ἤδη τοῖς τείχεσι προσβεβλημένους, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἤδη τοῦ πυρὸς ὀχ' ἥττονι κτῆ τῆς Πόλεως βρέχοντας, ἀπεσόβησαν, εἰς συμμαχίαν τὸν Ἅγιον προσκαλούμενοι. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τοῦ πυρὸς σβεσθέντος, ὁ ἱεροφύλαξ πᾶσι διεφαμίσατο τὸ θαῦμα τοῦτο, λέγων. ὡς ἐκ εἰδήσει τῆς τοῦ πολεμίου ἐφόδου, περιποιήσει δὲ τοῦ Ἁγίου διὰ τὸν τὸν ἄργυρον μὴ διασκεδασθῆναι ὑπὸ τοῦ λαοῦ, σοφιζόμενος τοῦτο αἰτιον. ὀξ ὃ δὴ παρέστησαν τοῖς ὀρθῶς κείμενοι ἐπιστάμενοί καὶ σωτῆναι θείας οἰκονομίας, ὡς προμηθείᾳ τοῦ Ἁγίου, τῇ τοῦ ἐχθροῦ κεφαλῇ περιρέποντος τὰς αὐτοῦ μηχανὰς, κακῶ τὸ κακὸν ὀξιάθη. καὶ διὰ μὲν τῆς πυρκαϊᾶς, τὸν λαὸν διεγείραντος, διὰ δὲ τῆς τοῦ πυρὸς ἀποσβέσεως, τοῦτον θανώσαντος, διὰ δὲ τῆς ἐμπυθείσης τῷ ἱεροφύλακι σωτηριώδους φωνῆς, τῆς τοῦ ἔθνους μιαιφονίας, τὸ τεῖχος καὶ τὴν Πόλιν, σωθῆναι καὶ συμπαθῶς διασώσαντος. Γλουκερίου δέτις κατὰ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν Πρωτοπαθάριος. τοῦ τοῦ Ἁγίου προσεδράνου Ναοῦ, ὀργάνης τῆς ἀρετῆς ἐγμωείζετο· ἔτος ἔφη, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Θεοῦ Μαυρικίου Βασιλέως τοῦ Ἀβλα-

γων

ρωμ πολέμ, τεθεᾶθαι δύο ἀνδρας, εἶδει
Ϛ μεγέθει διαπρεπεῖς, Ϛ οἵους, ἐν προ-
σώπῳ Βασιλέως τιμᾶσθαι ἐ παρίς αθαι,
ἐπεισιόντας μὴ τῷ Νεῷ ἔξωθεν, πρὸς δὲ
τὸ λεγόμενον τρίβολον διαγινομένους. ἀρ-
χὴ δὲ τοῦτο τῆς πρὸς τὸν Ναὸν εἰσόδου. ἐ
μεθόριον ἦν πρὸς ἑωθινὰν αὐτῶ Θεττά-
λων μεγάλων δύο χιόνων, ἐπεὶν τῷ ὑ-
πηρέτῃ ἀγαγαγεῖν αὐτὸς τῷ Κυρίῳ τὸ οἶ-
κον. τότε δὲ τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἱροῦ κιβωτίου
προσελάσαντος, θᾶττον αὐτοῖς διαρά
τας θύρας, τὸν Ἅγιον προσαπαντῆσαί
τε, καὶ προσερεῖν, ὡς τιμας σωθεὶς Ϛ
παρὰ τοῦ Βασιλέως ἥκοντας, διατίθεσθαί
τε τοῦ Βασιλέως τὸ βούλημα. τοὺς δ' αὖτε-
πεῖν, κελεῦσαι τὸν Βασιλέα τῇ σῇ ἀγιω-
σύνῃ, προλιπεῖν τὴν Πόλιν, καὶ πρὸς
αὐτὸν ἀφικέσθαι, ὡς τοῖς ἐχθροῖς ἤδη
διαφευγομένῳ. καὶ ὡς ταῦτα ἀκηκοῶτα
ἐπιδακρύσαι τῷ λόγῳ, τὴν κεφαλὴν ἐπι-
κλίναντα. καὶ ἀφωνίᾳ συνεχθέντα
πολλῇ καὶ μακρᾷ, τὸ βαρος τῆς λύπης
ἦν ἠκασμένῳ, τῷ τοιῷδε σχήματι ἐμδεικ-
νύμενον. οἷς δὴ ἐ τὸν ὑπηρέτην ἀμαθόν-
τα εἰπεῖν. εἰ ἤδειν ἀδελφοὶ τοσοῦτον ὂν
τῆς ὑμῶν παρουσίας τὸ ἀνδρῶδες, οὐκ ἂν ὑμᾶς
τῷ Κυρίῳ μὴ κατεμιμύουσα. καὶ πρὸς τού-
τοις, ὀψὲ Ϛ μόνον ὁρᾶσθαι τὸν Ἅγιον.
οὕτως οὕτω ἤρεσεν, οὕτως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ ἐ
Δεσπότῃ πάντων, τηλικαύτην Πόλιν
ἰδίῳ ἐξηγοράσατο Αἵματι, διαφεῖ-
ναι τοῖς αὐτὸν μὴ ἐπιγινώσκουσιν. οὕτω
δὲ τούτων καταφοιτησάντων, τὸν συμπα-
θέστατον ἀνθυπουργεῖν Μάρτυρα. Ϛ
τὴν ἀπόκρισιν τῷ Δεσπότῃ πάντων κα-
τεπισκέψαι προσευχεῖν, ἔχουσαν οὕτως·
οἶδα τὰς οἰκτιρμούς σου φιλάνθρωπε Κύ-
ριε, μικρῶν τε καὶ τὴν σὴν ἀγαμάκτησιν,
ἣν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ὑπανάπτουσιν. οἶ-
δάσι τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τὴν ἁμαρτωλῶν
τεθεικότα, καὶ τὸ ἴδιον Αἷμα ὑπὲρ τού-
των ἐκχέαντα, καὶ μηδαμοῦ τὴν δόξαν
σου ταύτην παρεμποδισθῆναι ταῖς ἁμαρ-
τίαις ἡμῶν. Ϛ ἐπεὶ καὶ μὲ τῆς δε τῆς Πό-
λεως κατέστησας φύλακα, σὲ τὸν Δε-
σπότην μιμήσομαι, τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ
τούτων θήσομαι, καὶ ἀπολλυμένοις, ἀ-
πολεθήσομαι· τὸ ὁμοίως γὰρ ἐπικέ-
κληται, καὶ σοῦ οὐκ ἀπέστη, καὶ ἥμαρ-
τον. ἐ αὐτὸς Θεὸς ἐ ἦν μεταμοήτων.
πρὸς ταῦτα τὸν ἄνδρας ἐπεῖν. ταῦτα ἐ-
ρῶμεν τῷ πέμψαντι, ταῦτα ἀπαγγε-
λῶμεν τῷ Βασιλεῖ, δέος μὴ λυπηθῇ Θεὸν
σέ. τὸν δὲ ταῦτα ὁρᾶν, ἐ αὖθις εἰπεῖν,
Ϛ τῷ κοιμητηρίῳ πάλιν μοσῆσαι. τόθ'
ἱρὸν ἀποκλεῖσαι κιβώτιον, ἔμπροσθεν
ἦν ἀγγελιαφόρων, ἤδη ἐπαπιόντων τοῖς
λόγοις. ταῦτα ὁ ἱρὸς Γλύκερος ἐν ἐκ-
στάσει ὁρᾶν σαφῶς ἐ ἀκούειν, ἢ δι' ὁράμα-
τος ἀφαυδὸν διετείνετο· καὶ ἅμα λέ-
γων, ἀπεῖναι παραθαρρύνων τὸ ἐγκατά-
λειμμα τῆς Πόλεως, κατεπτηχὸς ἤδη ἐ
ἀδρανὲς ὄν, ἐ προηγησαμένῳ λοιμώδει
μοσήματι, τῇ τοῦ ἔθνους ἐφόδῳ, ἄτομον
παύτην ἐ ἐν ἀμηχανίᾳ καθήμενον. ἐπει-
θέτε λέγων μετ' αὐτοῦ εἶναι τὸν Ἅγιον,
Ϛ τῇ αὐτοῦ πρεσβείᾳ διασωθῆναι ἐπλη-
φόρει. καθὰ δὴ Ϛ ἡ τῶν πραγμάτων ἔκ-
βασις πεποίηκεν ὕστερον. Τῇ δὲ μεσκό-
ρᾳ Ὀμνισφόρᾳ τοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῷ προ-
σεδράσομτος, καὶ περὶ τὰς τῶν λύχνων
καὶ λαμπάδων ἁφὰς πορευμένῳ, Ϛ κα-
κουργοῦντος περὶ ταῦτα, ἐ τοὺς κηροὺς καὶ
λαμπάδας ἀποκλέπτοντος, ἐ τοῦτο ἐν
πλεῖστον ποιοῦντος, οὐκ εἴασε τὴν φρενο-
βλαβῆ Ϛ ἐπόλεθρον προαίρεσιν ἀμιάρτητον. ἀλλ' ὅμαρ αὐτῷ ἐπισᾶς, διελέγχει.
Ϛ ὑφηγεῖται τὸ πρακτέον φιλανθρωπό-
τερον. ἔφη γὰρ, ἀδελφὲ Ὀμνισφόρε, οὐκ
ἀρέσκειμοι τὸ δρώμενον ὑπὸ σοῦ ἐπὶ
ταῖς λαμπάσιν. ἴθι γὰρ, τοῦτο ποιῶν,
ὡς καὶ τοὺς προσφόρομτας τὰ μέγιστα ζη-
μιοῖς, ἐ σεαυτὸν εἰς τὸ τῆς ἀπωλείας βά-
ραθρον ἐξωθεῖς. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἦν λαμ-
πάδων ἡμμένων, ἐπὶ πλέον ἴλεῶται ἐ
τὸ θεῖον τῷ προσάγοντι. θᾶττον δὲ ἀφαι-
ρουμένων, ὑποτέμνεται μὴ ἐκείνῳ τὸν
ἔλαιον τὸ πρᾶγμα. ὑπαυξάνει δὲ τὸ κα-
τάκειμα ὑφελομένῳ. τούτοις ὁ Ὀμνισφό-
ρος μικρὸν ἐπιχών, αὖθις τῷ ἡμόρῳ τοῦ ὁ-
ράματος χαυνωθεὶς, εἰς ἕνθη ἐπάνεισι τὰ
αὐτοῦ, ἀδεῶς τολμῶν τὰ σωθέντα ἐ ποτέ-
τις ἦν ἀσεβῶν βαθείας νυκτὸς ἐπισᾶς,
κηροὺς προσήγαγεν ἀμεγέθεις ἐ διαφα-
νεῖς· τούτοις ἄλλος ὁ Ὀμνισφόρος, προσῆλ-
θεν ἅμα τῷ ἁφθῆναι προσαφελέσθαι, με-

ταβαί-

ταβάντος ἤδη τὸ ὀξαμενὸ. ἀλλ' ὅραμοι τὸ τῦ Α'γίυ προμηθό. ἅμα τῷ τλὼ χεῖρα ἁπλῶσαι πρὸς τὰς κηρὰς, φωμὶ ἐμβριθῆ ὁ Α'γιος ἀποκειμένης ἀμαπέμψας σορῦ ἔφη. πάλιν τὰ αὐτά; ταύτῃ βληθεὶς ὁ Ο'μησιφόρος, ἐπὶ τὸ ἔδαφος κατλυέχθη πτῶμα δειμὸν, ἐμβομπηθεὶς τῷ δέει ἐ τῇ βολῇ τῆς φωμῆς. ἕως τὶς τῆ τῦ Κλήρυ ἐ σωμήθωμ παρελθὼν, ἀφέσησε τῦ πτώματος, ἐ τῆς ἐκφάσεως ἐπαμήγαγεν. αὐτὸς δὲ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, ὡξωμολογεῖτο ἐπὶ παύτωμ τῆς τε ἰδίας ἀφροσώνης τὸ τόλμημα, ἐ τλὼ τῦ Α'γίυ περὶ αὐτὸν κηδεμονίαν τὸ πρότορον, ἐ παιδείαμ μ' φιλαμθρωπίας τὸ δάτορον. ὡς μὴ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ ἐ ἑτόρυς ὠφεληθῆναι τῷ θαύματι:~

Τῇ αὐτῇ ἡμόρᾳ, οἱ Α'γιοι Μάρτυρες Α'ρτεμίδωρος, ἐ Βασίλειος ξίφει τελειῦνται.

Η. Α'ρτεμίδωρος ὡ τέλυς ψῆφος ξίφος, Σωίαθλον Βασίλειον εἶχε πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμόρᾳ, ἡ Α'γία Μάρτυς Λεπτῖνα χ' γῆς συρομένη τελειῦται.

Η. Ε'μ γῇ συρεῖσα χόρσὶ δυσσεβοφόρως, Α'φῆκεν εἰς γλῶ Λεωτῖνα σαρκὸς πάχος.

Τῇ αὐτῇ ἡμόρᾳ, ὁ Α'γιος Μάρτυς Γλύκων ξίφει τελειῦται.

Ξίφει προτείνας Μάρτυς αὐχενα Γλύκωμ,
Σπομδὼ γλυκεῖαμ αἷμα σου Χριστῷ χέεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμόρᾳ, μνήμη τῦ μεγάλυ ἐ φοβεροῦ Σεισμῦ.

Ε'σεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὖθις γλῶ Λόγε.

Τῆς σῆς γὰ ὀργῆς οἶκτος ὀξὺ τὸ πλέομ.

Ω' εἴκοσ ᾧ τετάρτῳ ἔτει τῆς Βασιλείας Λέομτος τῦ Γ'σαύρυ, Γ'νδικτιῶνος ἑμμάτης, εἴκοσ ᾗ ἕκτῃ μιὼς Ο'κτωβρίυ, ἐγέμετο Σεισμὸς μέγας καὶ φοβερὸς ἐμ Κωνσταντινυπόλει. ὥστε τὰ ὑπόρφα, Σ τῆ ἄλλων ὡραιότερα οἰκήματα καταπεσεῖν, ἐ πολλὰς συγκαταθλῶαι τοῖς καταπεσοῦσι. διὸ ἐ ἐμ αὐτῇ τῇ ἡμόρᾳ τῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίυ, ποιώμεθα ἐ τλὼ μνήμλω τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἀπειλῆς τῦ Σεισμοῦ, ἀπερχόμενοι μ' Λιτῆς, εἰς τὸμ ἐμ Βλαχέρναις Ναὸμ τῆς Παμάγνυ ἐ Α'γίας ἐμδόξυ Δεσποίνης ἡμῶμ Θεοτόκυ, καὶ ἀειπαρθένυ Μαρίας. ἐκτελοῦμτάς ἐμ αὐτῷ καὶ τλὼ θείαμ Μυσταγωγίαμ. ἧς ταῖς πρεσβείαις ῥυσθείημεν ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς. Σ τύχοιμεν τῆ αἰωνίυ ἀγαθῶμ, ἐμ Χριστῷ Ι'ησῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα ἐ τὸ κράτος εἰς τὺς αἰῶνας τῆ αἰώνων. Α'μήν.

Ω'δὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Δ Ροσοβόλομ μλὴ τὴμ κάμινομ εἰργάσατο, Α'γγελος τῆς ὁσίοις παισί. τὺς Χαλδαίυς δὲ, καταφλέγομ πρόσταγμα Θεῦ, τὸμ Τύραννομ ἔπεισε βοᾶμ. ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῆ Πατρῴων ἡμῶν:~

Ψ Περύμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι ὐκ ἐθαμάτωσας τὺς οἰκέτας συ, ταραγμῷ Σκλόμῳ φοβερῷ, τῆς γῆς ἀλ' ἐφόβησας ζητῆ. τῦ ἐπιστρέψαι τῆ κακῶν, Σ ζῆσαι παύτας ἡμᾶς:~

Γ Ναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀμαπέμψωμεν. ἐ δάκρυα προχέωμεν. ὅπως ἴλεων τὸμ Δεσπότλω ἔξωμεν Χριστόμ. ἐκτρίψαι σεισμῷ παύτας ἡμᾶς, διὰ πληθὼ ἁμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦντα δειμῶς:~

Θ Γ'μοι κράξωμεν ἐ χεῖρας ἐκπετάσωμεν, πρὸς τὸμ Θεὸμ τὸν ὕψιστομ. ἐ παυσώμεθα, τῦ λοιπῦ ποιεῖν τὸ πομηρόμ. ἰδὲ ὁ Σωτὴρ ἀγαμακτῶν, σαλεύει ἅπασαμ τὴμ γῆμ, σκρίξαι θέλων ἡμᾶς:~

Θεοτοκίομ.

Ν Εῦσομ Α'χράντε σωθῆναι τὺς οἰκέτας συ, ἀπολεσθῆναι μέλλομτας, ἐμ ὀργῇ Θεοῦ. ἐ θυμῷ μεγάλῳ Σ φρικτῷ, τῆς μὴ ἐπελθύσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος ἐ πολλῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν:~

Α'λλος. Ε'μ καμίνῳ.

Ε Λαμπρυσμένος, τῇ θείᾳ δόξῃ ἐ τῇ χάριτι, Μάρτυς ἀθλοφόρε λάμπεις φωτοειδῶς, ἐ φωτίζεις τὺς κραυγάζομτας. ἀλογημένος εἶ, ἐμ τῷ Ναῷ τῆς δόξης συ Κύριε:~

Σ πορφυρίδι κεκοσμημένος τῷ σῷ αἵματι, ἔχων αὐτὶ σκήπτρυ Ε'μδοξε τὸμ σταυρόμ, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις μῦν Μάρτυς Δημήτριε. εἰς αἰῶνας Βασιλείαν τὴν μὴ διαπίπτυσαν. Θεοτοκίομ.

Δ Εδοξασμένη πεφωτισμένη Μῆτρπάρθενε, παύτας τὺς τιμῶντάς σε τὴν παρακλη-

θῆ,

Θεοτοκίον.

Ἅμνος ἀτελεῖς, δεήσεις τε πρόσδεξαι, τὰς ἡμῶν Δέσποινα. λῦσον συμφορῶν πικρῶν, ἡμῖν τὸ μέφος, κοιμῶν ἰδίωτε, τῆς Ἐκκλησίας κοίμησον, Ἁγνὴ τὸν κλύδωνα. τῆς βαρβάρου, σκόρπισον τὰς φάλαγγας, καὶ μελλούσης Κολάσεως λύτρωσαι. Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μάρτυς Χριστοῦ Δημήτριε, ὡς ποτὲ τῷ Λυαίῳ, τῷ ὀφρυῷ καὶ τῷ ἔπαρσιν, τὸ ἵππειον θράσος, καθεῖλε χαρίτι θείᾳ, τὴν γενναίαν κρατυίας, σὺν τῷ σαδίῳ Νέστορα, τῷ Σταυρῷ τῇ δυνάμει, ὅτω κἀμὲ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις σου κράτυνον Ἀθλοφόρε, καὶ δαιμόνων παύτοτε, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων:

Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ὁ σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομήτορ Ἄχραντε, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῆς σῶν δούλων, ὅπως εὑρωμεν χάριν, καὶ εὐκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, γένος βροτῶν, ἀπειλῆς σεισμῶν τε τῶν βαρυτάτων, κινδύνων τε ἐξαίρουσα, μυριακῶν σου πρεσβείαις:

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἤχου ὁ. δ. καὶ ψάλλομεν ἅ. προσόμοια, ἦχος, α. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Εὕρομάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, σὺ δεομένους συμπαθῶς ἐπισκέψεως. καὶ ῥῦσαι κεκακωμένους Τυραννικαῖς ἀπειλαῖς, καὶ δεινῇ μανίᾳ τῆς αἱρέσεως. ὑφ' ἧς ὡς ἀϊχμάλωτοι, καὶ γυμνοὶ διωκόμεθα. τόπον ἐκ τόπου, συνεχῶς διαμείβοντες. καὶ πλανώμενοι ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσιν. οἰκτειρον ὦ Παμάκαρ, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, παῦσον τὸν ζάλον καὶ σβέσον, τὸν καθ' ἡμῶν ἀναμάκτησιν. Θεὸν ἱκετεύω, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος:

Εἶχος ἀνθρωπίνοις ἡμῖν, τὰς ἐλεπόλεις τοῦ ἐχθροῦ μὴ πτοούμενος. ἐδόθης τὰς τοῦ βαρβάρου ἐπιδρομὰς καταργῶν, καὶ τοῦ μόσου παύων τὰ συμπτώματα. κραταιὸς ἀκατάβλητος, καὶ θεμέλιος ἄῤῥηκτος. καὶ πολιοῦχος, οἰκιστὴς καὶ ὑπέρμαχος, ἐλλαμπρύνας, τῇ σῇ Πόλει Δημήτριε. ὦ καὶ μῶν Παμμακάριστε, δεινῶς κινδυνεύσαν, καὶ θλιβομένην ἀθλίως. ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύω, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος:

Ἅπαν τὸν ἀρετῶν συλλαβὼν, τῷ ἀθλοφόρῳ ὁ χορὸς ἀναδείκνυται. ἐντεῦθεν τῆς ἀκηράτου μακαρίας ζωῆς, τῷ βυθῷ ἀξίως ἐκληρώσαντο. ἐν οἷς ἀξιάγαστε, διαπρέπων Δημήτριε. καὶ τῇ μιμήσει, τὸν Χριστὸν σεμνυόμενος, καὶ καυχώμενος, τῇ τῆς λόγχης ἰσότητι αἴτησαι ἐκτενέστερον, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, τῶν παθημάτων ῥυσθῆναι, καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, θερμῶς ἱκετεύω, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος:

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ἀναστάσεως Ἱερουσαλήμ.

Ὁ ἐν λόγχαις κληρωσάμενος, τῆς σωτηρίας Πλάστης τῷ χάρῳ. τῆς μυγείσης τῇ λόγχῃ. ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζει ὁ Σωτὴρ ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας ῥεύματα. Δημήτριον τιμήσωμεν τὸν σοφώτατον ἐν διδαχαῖς, καὶ στεφανίτην ἐν Μάρτυσι. τὸν δι' αἵματος τελέσαντα, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον. καὶ θαύμασιν ἐκλάμψαντα πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ. τὸν ζηλωτὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ συμπαθῆ φιλόπτωχον. τὸν πολλοῖς καὶ πολλάκις κινδύνοις χαλεποῖς, τοῖς Θεσσαλονικεῦσι προϊστάμενον. ὃν ὡς τίμιον μνήμην ὑγραίρομεν, δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν. τὸν ἐνεργοῦντα δι' αὐτοῦ πᾶσι τὰ ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα παύτας κράζωμέν σοι. χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν:

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Δίδονται καὶ Ἅγιον Μύρον ἐκ τοῦ Ἁγίου. ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου.

Ὦδὴ, γ'. Ϛ'.

Κοντακιον. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κζ'. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Νέστορος. Πλ. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ τῆ παραδόξῳ θαύματος.

Ἑστορ ἀθλητὰ μακάριε, τὴν παμοπλίαν
Χριστοῦ, σεαυτῷ περιθέμενος. αἰθητῶς
Λυαίῳ μιᾷ, συμπλακεὶς τὸν τύραννον ὤλεσας.
ταῖς ἀοράτοις δὲ τὸν ἀόρατον, λαβαῖς Βελίαρ σὺ σωματώδισας, καὶ ἐθαμάτωσας,
μίκης διαδήματι, ὅθεν τῷ σῷ, κάραν
ἐσεφάνωσεν, ὁ μεγαλόδωρος·

Ὁ γοις ἀθέοις μαρόμενος, Νέστορ σοφὲ
ἀληθῶς, Δημητρίῳ τῷ Μάρτυρος, ἀλαζόνα Τύραννον, ἀνδρικῶς ἐθαμάτωσας. καὶ
τὸν θανόντα καὶ ᾅδην λύσαντα, ὁμολογήσας, Θεὸν ἀθανάτου. θανάτου ἄδικον,
καθυπέρτης ἔμδοξε, ὅθεν ζωὴν, χαίρων
ἀτελεύτητον, ἐκληρονόμησας·

Εἶος μεσίας πέφυκας, σώματος ὥρᾳ σοφὲ, διαπρέπων καὶ χάριτι, θεϊκῇ κοσμούμενος, καὶ ῥώμῃ σεμνυόμενος. ὅθεν Λυαίου λύσας τὴν δυνάμιν, τῇ δυνάσει τοῦ
Παντοκράτορος. χαίρων ἀνήλησας, τοῖς
χοροῖς ἠρίθμησαι, τῶν Ἀθλητῶν, οἷς
συναγαλλόμενος, ἡμῶν μνημόνευε·

Δόξα, καὶ νῦν, Θτ. Ὅμοιον.

Αἶρε παλάτιον ἔμψυχον, περισορὰ λογική. χαῖρε Πόλις τοῦ Κτίσαντος, χαῖρε
καταφύγιον, πῶν πιστῶν καὶ προπύργιον.
ἡ προστασία τῶν πεποιθότων ἐπὶ σοί. Ὁ
σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις. χαῖρε ἡ γέφυρα, πάντας ἡ μετάγουσα πρὸς Οὐρανόν.
χαῖρε παντὸς λόγητε, Ἁγία Δέσποινα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ σταυρῷ
Ἰησοῦ. καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως
Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου.
οἴμοι ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον. πληγὰς ἀδίκως πῶς φορεῖς ὁ ἰατρός; ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ σῇ παραλαγχνίᾳ σου·

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σειρὰ τῶν Ἁγ. Οἱ Καμάνου τῆς Οἰκουμένης καὶ τῆ Ἁγίᾳ ὁ Καμών.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'. Ἅρματα Φαραώ.

Ῥματι φλογερῷ, τῷ σῷ αἵματι σοφὲ,
χαίρων ἐπιβέβηκας. καὶ πρὸς ἁρμόνιον ὕψος, εὐθὺς Ἰησοῦ τὸ ἄχορτον φῶς, μετὰ χαρᾶς ἀνελήλυθας·

Ὡραϊσμένον τὸν τῆς πίστεως σαυτῷ,
Νέστορ περιθέμενος. καὶ τὸν Σταυρὸν ὡς
δόρυ ἔχων ἐν χερσὶ, τὰς τοῦ ἐχθροῦ, φρυάγματα συνέκοψας φάλαγγας·

Ἔσει τῆς τοῦ Χριστοῦ, κρατυνόμενος σοφὲ
νῆς, εὗρον εἰσεπήδησας ἐν τῷ σταδίῳ καὶ
πάσας, ἔλυσας Λυαίου μηχανὰς, καὶ μίκης
βραβεῖον ἔσχες·

Θεοτοκίον.

Τραυλάβων ἐν γαστρὶ, τὸν σωματάρχον
Παντὶ, ἔτεκες ἀπείρανδρε, ὑπερφυῶς
κατὰ σάρκα, μείνασα Παρθένος ὅλως
Ἀχράντη, διὸ σε πάντες γεραίρομεν·

Ὠδὴ, γ'. Ὁ τερεῶν βρυτῶν.

Τραμωθεὶς τῷ κράτει τῆς ἰσχύος, τοῦ τοὺς
μοχλοὺς συντρίψαντος. καὶ τὰς τοῦ ᾅδου
πύλας συνδήσαντος, εἰς τὸ σάδιον εἰσῆλθες. καὶ κραταιῶς συνέτριψας, ἐχθροῦ μηχανήματα·

Παλαιᾶς τῆς πλάνης ἀρχηγέτης, πρὸ
τῶν ποδῶν σου ἔπλωται. μεσιτικῶς γὰρ
πρὸς ἐκτομὴν, προσεχώρησας τοῦ ξίφους,
Νέστορ Μαρτύρων καύχημα, διὸ ἀφημνήσθης·

Ροκαταλύσας θράσος παρανόμων, Θεῷ
θυσίαν ἔθυσας, Μάρτυς τὸ αἷμά σου ἀμοιβὴν, ἱερὰν αὐτῷ παρέχων. διόσε αὐτιμείψατο, πλουσίως χαρίσμασι·

Θεοτοκίον.

Ἡν ὃν Ἀδὰμ τοῦ γένους ἀμορφίαν, ἐπεσαχθεῖσαν βρώματι, κυοφορήσας Ἰησοῦ, ἐν γαστρὶ τῆς Θεοτόκου. ὑπερφυῶς
ἀπέπλασας, τὸ πρῶτον ἀξίωμα·

Ὁ Εἱρμός.

Στερεῶν βρυτῶν καὶ κτίζων Πνεῦμα,
στερέωσόν με Κύριε. ἵνα ὑμνῶσε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ
Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν·

Κα. ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τ' κατεπλάγης τὸν ἐχθρὸν τὴν μανίαν.
οὐκ ἐδειλίασας σαρκὸς ἀλγηδόνας, ἀλλ' ἀτρομήτως ἔδραμες πρὸς πάλην σοφὲ, φέρων τὸ ὑπέρμαχον, τοῦ Σταυροῦ θεῖον
ὅπλον. ὅθεν τὸν ἀλάστορα, παραδοὺς θανατώσας, ἐθανατώθης Νέστορ Ζωῆς, κατηξιώθης Χριστῷ παρεστάμενος·

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος. ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ. οὕτως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. καὶ σωτῆρα μὴν φάλλομεν αὐτῷ. ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τὰς δούλας σου.

Σταυροθ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷσε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄληπτος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μηδικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο τίκτεις θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τοῦ ὅλου, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ, δ. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Δημητρίῳ καταυγασθεὶς, ταῖς φωτοβόλοις διδασκαλίαις. τῆς Ἑλληνομανίας, τὸν ἀχλὺν διέφυγες. καὶ Μαρτυρίου φέγγος ἀπήστραψας.

Πίστιν τὴν ἄλμυραν, παράξας θάλασσαν γλυκασμῷσου, τῆς μοσίμου Νέστορ πίστεως, ἀσεβῶν στρατεύματα, βυθῷ τοῦ σοῦ αἵματος ἀπέπνιξας.

Τυράννου πρὸς ζωὴν, ἐδείχθης δένδρον τῇ ἀκαρπίᾳ, διαφέροντα τοῦ ἀγῶνός σου, τοῦ πιστοῦ τὸ πλήρωμα, Νέστορ Χριστὸν Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ἁγιαστήριόν μοι γενοῦ ἁμαρτημάτων, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας κινδυνεύοντι, Παναγία Δέσποινα, χριστιανῶν βεβαία ἀντίληψις.

Ὠδὴ, ε. Ὄρθρου φαεινόν μοι.

Ὅγιος θείας χώσεως τὴν διαύγειαν, καταυγασθεὶς, Μαρτυρίου στέφανον ὤφθη, Ἔνδοξε Νέστορ ἐβλάστησας.

Ἅμα τῷ λόγῳ σου, ὦ Δημήτριε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθεΐας τὸ ἀνόμημα, ὁ Νέστωρ τὸ μέγα κατέπαυσεν.

Ἀχθρὸν προορώμενον, συμπλεκόμενος τῷ τοῦ Θεοῦ, ἀοράτως συμμαχίᾳ, ἐκέκτησο Νέστορ ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ κυήσασα τὸν Θεὸν ἀνάρρητως. χαῖρε μόνη Θεομῆτορ παναγνεύσασα. χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ, ς'. Ζάλην με λογισμῶν.

Φραγῖδι σημανθείσῃ τὴν καρδίαν, γενναίως κατέτρωσας, τῇ τῆς ἀνδρείας σου δόρυ, τὴν καρδίαν Λυαίου Ἀθλητά. Σὺ χαίρων θανατοῦσαι, διὰ τὴν παύτων ζωήν.

Ἔμφιος ἐκ παγάδος τῆς σαρκός σου, Νέστορ ἐκπεπόρευσαι, γαλαῖς ταῖς ξιφαμθείσαις, ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς ἱερῶν. φαιδρῶς ὡραϊσμένος, τῷ σῷ Δεσπότῃ παρέστης Χριστῷ.

Ψώσας ἐπὶ πέραν σὺν τὰς πόδας, ἀσεβείας ἔστησε, Χριστὸς τῆς ζωῆς ἡ πέτρα. κατάθυμε Νέστορ, πρὸς αὐτὸν πορείας σου, καὶ τὰς ἐχθρός σου κατήχων.

Ἥξόμην τὰς σειρὰς τοῦ ἐγκλημάτων, ἡ Θεὸν κυήσασα. τὸν αἴροντα τὴν τοῦ Κόσμου ἁμαρτίαν, Παρθένε Μαριάμ. ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας, τῆς σωτηρίας ἀνέθηκα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀνέρων πλημμελημάτων. ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, προφθάσας διάσωσόν με.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀθλήσας καλῶς, ἀθανάτου τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι μύρῳ, ὡς στρατιώτης ἄριστος. τοῦ Δεσπότου γέγονας, ταῖς ἀχαῖς Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. σὺν αὐτῷ ἡμῶν Νέστορ σοφὲ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ παύτων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ὦ μὴ Θεοῦ ἀθλήσας Παμμάκαρ, νικηφόρος ἐδείχθης. τὸν ἐχθρὸν τοῖς ποσὶ καταπατήσας δεδόξασαι, στεφανίτης σὺν ταῖς χορείαις τῶν σεπτῶν ἀθλοφόρων Νέστορ ἐφάνης, καὶ Ἀρὴν ὑπερήρθης Χριστοῦ ἀθλητὰ, σὺν Ἄβελ αἷμα τὸ θεῖον σου. ἐν θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος, παρεστὼς σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ παύτων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κζ'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νέστορος.

Ἅπ. Ὁμοῦ Λυαίου καὶ λύμην τὴν τῆς πλάνης.

Κτείνας ὁ Νέστωρ, τέμνεται διὰ ξίφους. Τέτος κομιδῇ μέσος ὢν ἐν ὡραίοις, ἐν χώροις ὢν τῷ μεγαλομάρτυρι Δημητρίῳ, προσδραμὼν ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τόπῳ, πε-

πεσὼν πρὸς τὰς πόδας αὐτῦ. δῦλε τῦ Θεῦ ἔφη, βύλομαι τῷ Λυαίῳ μονομαχῆσαι, ἵ εὔξαι μοι, τὸν Χριστὸν ὁμολόγησας. ὁ δὲ Α"γιος σφραγίσας αὐτὸν τῷ τιμίῳ Σταυρῷ, εἶπε· ἵ τὸν Λυαῖον νικήσεις, ἵ ὑπὲρ Χριστῦ μαρτυρήσεις. ἐλθὼν οὖν τῷ μαγγαύῳ, θεωρῦντος τῦ Μαξιμιανῦ, ἵ εἰπών, ὁ Θεὸς Δημητρίυ βοήθησόν μοι, συμπλακεὶς τῷ παλαμναίῳ Λυαίῳ ἐκείνῳ, καὶ καιρίαν αὐτῷ βαλὼν κατὰ τῆς καρδίας, ἀφῆρηκε, καὶ τῷ Βασιλεῖ ψυχικὴν περιεποιήσατο σύγχυσιν. καὶ αὐτίκα, τὸν μὲν ἅγιον Δημήτριον, προσέταξε λόγχαις ῥωθωνῶαι, ὡς αἴτιον τῆς σφαγῆς τῦ Λυαίυ. τὸν δὲ ἅγιον Νέστορα, τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀμαρεθῶναι·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνὴ Α"γίων Μαρτύρων Καπιτωλίνης, ἵ Ε'ρωτηίδος.

Κ. Κτείνυσι δύλιν ἐκ ξίφυς ἵ Κυρίαν, Δῦλας Τριάδος, τῆς ἀληθῦς Κυρίας.

Εἰκάδι Α'μφίπολον τάμον ἑβδόμῃ ἡδὲ Κυρίαν.

Τ"ταν ὑπῆρχον Θεῶν Διοκλητιανῦ τῦ Βασιλέως Σ Ζιλικιμθίυ Α"ρχοντος Καππαδοκίας. ἵ ἡ μὲν Καπιτωλίνη, ἀγενὴς ὑπάρχυσα καὶ πλυσία, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ, πτωχοῖς διαμείμασα, ἵ τὺς οἰκέτας ἐλευθερίᾳ τιμήσασα, παῤῥησιάζεται πρὸς τὸν Α"ρχοντα, ἵ τῇ εἱρκτῇ ἐγκλεισθεῖσα, ἔωθεν διὰ ξίφυς τιμωρίαν ὑπέστη. ἡ δὲ Ε'ρωτὶς, ἡ Σ δύλη τῆς Α'γίας, ἐπεὶ ἵ λίθοις τὸν Ε"παρχον ἔβαλε, ῥάβδοις τύπτεται. ὡς δὲ Χριστῦ χάριτι ἔμεινεν ἀβλαβὴς, ξίφει τῷ κεφαλῷ ἀποτέμνεται·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἐν Α'γίοις Πάτροις ἡμῶν Κυριακῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινυπόλεως.

Κ. Ο' Κυριακὸς ἐκλιπὼν γλυκὺ ἵ βίον, Πρὸς αὐτὸν ἦκει Κύριον τῇ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Α'γίας Πρόκλης, συζύγυ τῦ Πιλάτυ.

Κ. Ε"χει παρεσῶσάσε Πρόκλα Δεσπότης,
Ο'Πιλάτῳ πρὶν σῷ παρασᾶς συζύγῳ.

Διήγησις περὶ τῆ Ι'βήρων, ὅπως ἦλθον εἰς θεογνωσίαν.

Ε'Ν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνυ τῦ ἐν Α'γίοις Βασιλέως τῦ μεγάλυ, Γωνήτις ἀπαχθεῖσα εἰς τὰς Ι"βηρας, ἄκρως τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ παιδόθεν ἐκπαιδευθεῖσα, ἵ αἰχμάλωτος γενομένη, τῆ αὐτῆ εἵχετο πόνων. ἵ ἐπεὶ τῆς ἰαβρικῆς ἐπιστήμης οἱ Ι'βηρες πάμπαν ἀπαμίζοντο πρὸς ἀλλήλυς, φοιτᾷν εἰώθασιν, ὡς ἀπὸ πείρας ἐπιζητῦντες ἐπὶ τοῖς συμβαίνυσι νοσήμασι τὸν τρόπον τῆς ὑγείας, ἀφίκετό τις πρὸς τὸ ἀξιαίπαινον γυναῖον, παιδίον μόνυ δεινῇ μάστιγι πιεζόμενον ἐπιφορομένη, τὸ πρακτέον τάχα ζητοῦσα μαθεῖν. ἡ δὲ αἰχμάλωτος τῦτο λαβῦσα, ἵ ἀνακλίνασα, προσηύξατο, λυθῆναι τῦ παιδαρίυ τὴν νόσον. ἤκυσεν ὁ τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν εἰδὼς, ἵ παρέσχε μὴ μελήσας τὴν ὑγείαν. ἐντεῦθεν ἡ θαυμασία Γωνὴ, πολυθρύλλητος γέγονεν. ὡς καὶ εἰς ὦτα τῆς τῦ Βασιλέως συζύγυ διελθεῖν τὸ γενόμενον. ἥτις ἵ παραυτίκα ταύτῃ μεταπεμψαμένη, κατείχετο γὰ καὶ αὐτὴ χαλεπῷ πάθει. ἡ δὲ μεριοφρονῦσα Γωνὴ, ἀναξίαν ἑαυτὴν κρίνασα πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀφικέσθαι, καταπεσθεῖσα ἐκ ἰῶ. ἀλλ' ἡ Βασίλισσα τὸ τῆς Βασιλείας ἐπηρμένον εἰς ὄδυν λογισαμένη, πρὸς τὴν δορυάλωτον ἔδραμεν· ἡ δὲ, ἵ ταύτῃ τὴν Βασίλισσαν πρὸς τὴν παμάτελῆ ταύτης κλίνῃ κατακλίνασα, ἐν ᾗ ἵ τὸ παιδάριον, φάρμακον τῦ πάθυς ἀλεξίκακον, τῇ προσάυχῃ προσανιύοχεν. ἡ δὲ Βασίλισσα τῦ πάθους ἀπαλλαγεῖσα, χρυσὸν ἵ ἀργυρον ἵ χιτῶνα, ἵ ἕτερα ἐκ ὀλίγα ἐδίδυ, ὅσα τῆς βασιλικῆς φιλοτιμίας, ἀμοιβομένη τῇ ὅτω ταχέως καὶ κεχαρισμένως τὸ πάθος διώξασαν. ἀλλ' ἡ θεία ἐκείνη Γωνὴ, τύτων μὴ χρείαν κεκτῆσθαι ἔλεγε, μισθὸν δὲ μέγαν ἡγεῖσθαι τῇ τῆς ἀσεβείας ἐπίγνωσιν. καὶ τῷ ἀπαλλάξαντι τῦ πάθυς ἵ σεσωκότι Θεῷ παρεγγυᾶτο Ναὸν ἀνεγεῖραι. τύτων ἐκείνη ἀκύσασα, κατέλαβε τὰ Βασίλεια. ἵ τὸν μὲν Βασιλέα ἐξέπληξε τῷ παραδόξῳ τῆς ἰάσεως· διηγεῖτο δὲ καὶ τὸν τρόπον, καὶ διεβεβαίυ τὸν τῆς αἰχμαλώτυ Θεὸν, τῦτον εἶναι κυρίως ἵ ἀληθῶς Θεόν. καὶ Ναὸν δέεσθαι προσῆκον διὰ τάχυς ἐστὶ, ἵ τὸ-

λομ ἔθνος, εἰς τὴν τότε θρασπείαν μεταθῶναι. ὁ δὲ, τὸ μὲν θαῦμα ἐξεπλήττετο, Ναὸν δὲ δέιμαθαι, οὐκ ἤθελεν. ὀλίγου δὲ διελθόντος χρόνου, εἰς θήραν ἐξελθὼν, οἱ μὲν σὺν αὐτῷ θηρεύοντες, ἀκωλύτως ἐθήρευον. ἕτος δὲ μόνος ὁ Βασιλεὺς ὑπολειφθεὶς, τοῖς τῆς ἀορασίας κατεχέθη δεσμοῖς. ἐν ἀπορίᾳ δὲ γενόμενος, καὶ εἰς μετάνοιαν τὴν ἀπήθειαν λαβὼν, τὸν τῆς αἰχμαλώτου Θεὸν ἐπικαλεσάμενος εἰς ἐπικουρίαν, ἀπηλλάγη τῆς νόσου. καὶ τὴν ἀξιάγαστον δορυάλωτον καταλαβὼν, ὑποδεῖξαι εἰς τὸ χῆμα τῆς οἰκοδομῆς, ἰωτιβόλει. ὃ ἡ μὲν, διέγραφεν. οἱ δὲ τῦ Βασιλέως ᾠκοδόμουν. ἐπεὶ δὲ ὃ πρᾶς ὁ Ναὸς ἤλθε, καὶ ὁ ὄροφος ἐπετέθη, καὶ μόνον ἐδεῖτο τῆ Γ῾ορέων, εὗρε καὶ τότε πόρον, ἡ θαυμαστὴ γυνή. ἔπεισέ τε τὸν τῦ ἔθνους Γ῾βήρων ἡγούμενον, πρὸς τὸν τῆ Ρ῾ωμαίων πρεσβεύσασθαι Βασιλέα, καὶ αἰτήσασθαι, καλῶναι διδάσκαλον εὐσεβείας. ὁ μὲν σωδεξάμενος τὴν εἰσήγησιν, τὺς πρεσβευσομένους ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὴν αἰτίαν μαθὼν, τὺς πρεσβευτὰς φιλοφρόνως δεξάμενος, τῷ Θεῷ ἠυχαρίστησεν. αὖθρα δὲ πίστει καὶ σωφρόσυνῃ βίου κοσμούμενον, καὶ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἠξιωμένον, Κήρυκα τῷ ἔθνει τῆς θεογνωσίας ἐξέπεμψε μετὰ δώρων ὅτι πλείστων. ὃς καὶ ἀπελθὼν, θαύμασι καὶ διδασκαλίαις, πρὸς τὴν ἀκραιφνῆ τῆ χριστιανῶν Πίστιν πάντας ἑλκύσας, καὶ βαπτίσας, καὶ ἱεροὺς Ναὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ Γ῾ορεῖς χρίσας, καὶ πᾶσαν τὴν τῆ Γ῾βήρων χώραν εἰς θεογνωσίαν μετανεγκὼν, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. ἕτος ὁ τρόπος τῆς τῆ Γ῾βήρων πρὸς Θεὸν ἐπιγνώσεως·

Ταῖς αὐτῆ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠ᾽δὴ, ζ᾽. Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωσεῖ.

Καταυγάσας τῆ πίστων τὰς καρδίας, ἀκτῖσι τῆ ἀγώνων τῦ ἀθλοφόρου. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῆ Πατέρων ἡμῶν·

Ἣς ἀσεβείας κατασβέσας τὴν φλόγα, τῇ δρόσῳ τῆ αἱμάτων σου Μάρτυς Νέστορ. εὐλογητὸς εἶ μέλπεις μοι, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Θυσία ζῶσα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, Κυρίῳ προσαγόμενος Μάρτυς Νέστορ. εὐλογητὸς εἶ ἐκραζε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Θεοτοκίον.

Γηγενῆ Χόρην μὴ ἀνεδείχθης, τεκοῦσα ὑπεράγιον Θεὸν Λόγον, ὑπεραγία Δέσποινα, τὸν ἡμᾶς ἁγιάζοντα·

Ὡ᾽δὴ, ἡ. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ἣ τὸ αἷμά σου τὸ σεπτὸν, ἐδέξατο χυθὲν ὑπὲρ Χριστοῦ, οἱ Οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν, ὥσπερ μύμφην ὡραϊσμένην Μαρτύρων χορείαις, τῶν Δικαίων ἁπάντων τὰ πνεύματα, ἐν ἀγαλλιάσει, ὑπεδέξαντο Μάρτυς·

Ψυχῆς σου θεοφιλοῦς, τὸν θάνατον τὸν πρόσκαιρον, οὐδὲν ἡγησαμένης, τὸ δὲ ζῆν ἐν Κυρίῳ ἐκλεξαμένης. ὦ θείας ἀνδρείας, ἀναδρείαν ἐχθρῶν κρατιστότατα, τῶν μὴ ὁμολογούντων Χριστὸν σκληρύνασης·

Ὁ ἀγωνάσου τὸν καλὸν, ἠγώνισαι τὸν δρόμον ἀληθῶς, Νέστορ τετέλεκας σοφὲ, καὶ τετήρηκάς σου τὴν πίστιν. λοιπόν σοι τὸ στέφος τὸ τῆς δικαιοσύνης ἀπόκειται, ὅπερ παρέξει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας·

Θεοτοκίον.

Τ῾ωτοῦμαι σε δυσμενὴς, τὰ θήραρα σὲ ἔχων βοηθὸν, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, σοὶ προσρέχων Θεοκυήτορ. ἐν σοὶ γὰρ καυχῶμαι, καὶ ἐν σοὶ ὑπερβήσομαι Πάναγνε, τεῖχος ἁμαρτίας, σωθεὶς τῇ σῇ πρεσβείᾳ·

Ὁ Εἱρμός.

Ἣ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν. φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων. Τίοὶ τῶν ἀνθρώπων, Γ῾ορεῖς ἀνευλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὠ᾽δὴ, θ᾽. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Ὀρφύραν ἐξ αἱμάτων, βεβαμμένην σου ἱερῶν, φορέσας καὶ κατέχων δεξιᾷ, ὥσπερ σκῆπτρον τὸν Σταυρὸν, συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ Νέστορ Μακάριε.

Ἔπειρος βόρυς ὤφθης, τῆς ἀμπέλου τῆς μονῆς. λαοῖς δὲ Μαρτυρίου ἐκθλίβεις, καταμύξεως ἡμῖν οἶνον, ἀμαβλύσας πρὸ τοῖς Νέστορ πολυάθλε·

Κο-

Ορά̃ω μετ' Α'γγέλω, πρὸ προσώπ τ̃ Γ̃ησ̃. Σ̃ δόξης ἀπολαβὼν τ̃ης αὐτ̃ ϑ̃ῦ τελέυτωσ πιστ̃ως, Νέστορ τὴν μυήμην τὴν σεπτὴν, ἀεὶ μνημόνευε:~

Θεοτοκίον.

Ωτὸς ὤφθης δοχεῖον, τ̃ῦ σκεδάσαντος τὴν ἀχλὺν, τ̃ης πάλαι ἀγνωσίας ἀληθ̃ως. ἁγιάσματος σκηνὴ, χρυσ̃ῆ λυχνία οὐσι̃ῶν ὑψηλοτέρα Α'γνή:~

Ε'ξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκο.

Σ̃ υμφώνως ὑπερήφανον, τ̃ὸν βάρβαρον θρασύτητα, Λυαίε ἔλυσας Νέστορ, Σ̃ ὺν αὐτ̃ῷ ϑ̃ῷ Τυραύνων. ὡσαύτως ϑ̃ῷ ὑμνήτωσε, τὰ ἐμπαθ̃ῆ κινήματα, Μάρτυς Χριστ̃οῦ κατάβαλε, τ̃ὸν ἀπαθείασε ὅπως, Μάρτυς Χριστ̃οῦ αὐυμν̃ῆσον:~

Θεοτοκίον.

Τμήθως τὰ ἐλέησε, φιλάγαθε Παμύμνητε. τ̃ὸν τὸκον ἐκτιρμόσασ, δεῖξον τ̃ῷ μ̃ῷ Θεοτόκε. ἐκ πάσης περιστάσεως, κινδύνων τε τ̃ῆς ϑλίψεως, πάντας ἡμᾶς ἐξαίρουσα. τ̃ῆς ἀπειλ̃ῆς τοῦ Σεισμ̃οῦ τε, τ̃ῆς φοβερᾶς λυτρωμένη:~

Η' λοιπὴ Α'κολουθία τ̃ῆς Ο'ρθρου, καὶ Α'πόλυσις.

Τ̃ῷ αὐτ̃ῷ Μηνὶ, κή. Τ̃ῶν Α'γίων Μαρτύρων, Τορκυάτου καὶ Νεομάχης. τ̃ῆς Ο'σίας Πατρὸς ἡμ̃ῶν Στεφάνου τ̃ῆς Σαβαΐτου. π̃. ϑ̃ῷ Μαρτύρων. ἦχος, δ'.

Ω̃ς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ολυτρόποις κολάσεσιν, ἀνδρικ̃ῶς ὑπομείναντα, τ̃ῆς ἐχθρ̃ᾶς τὴν ἔπαρσιν κατεβάλετε. ὁμολογ̃ηταὶ Μακάριοι, Τυραύνων ἐνώπιον, τ̃ὸν ὀφθέντα δι' ἡμᾶς, ἐν παχύτητι σώματος, καὶ τὰ ἄχραντα, ὑπομείναντα πάθη, ἑκουσίως. καὶ πηγάσαντα τ̃ῷ Κόσμῳ, τ̃ὸν ἴλασμὸν καὶ τὸ ἔλεος:~

Ερωτίῳ συνήσραφε, Νεομῖλλα ἡ σύνδοξος. Νικατ̃ης τε καὶ Σαβίλος οἱ θαυμάσιοι. Φωκᾶς Γ'ορ̃ᾶς σὺν τούτοις τε, μονίμως ἀθλήσαντα, καὶ τὸ πῦρ ϑ̃ῷ αἰκισμ̃ῶν, θείᾳ δρόσῳ τ̃ῆς Πνεύματος, ἀποσβέσαντες. καὶ γενόμενοι πύργοι, εὐσεβείας. καὶ εὐπρόσδεκτοι ϑυσίαι, καὶ προσφοραὶ καθαρώτατοι:~

Σ̃ πολύφωτος Η'λιος, τ̃ῇ Σελήνῃ συνάπτων, Νεομάχη τέτοκας, ὦ Τορκύατε, χορὸν ἁγνὸν ὁρ̃ῶν ἑστηκότα. Μαρτύρων ἐν αἵματι, φοινιχθέντων καὶ φοιδρᾷ, ἀφιστ̃ῶντα τὴν ἔλλαμψιν, σκιωσαμένων τε, εἰς ἀέναον ὁρμὴν λ̃ῆξιν, ἔνθα πάντων, ἀθλοφόρων αἱ ἀγέλαι, περιφανῶς πολιτεύονται:~

Ε'τέρα, π̃. τ̃ῆς Ο'σίας. ἦχος, π̃. δ'.

Ω' τ̃ῆς παραδόξου ϑαύματος.

Α'τρόμητε ϑεοφόρε Στέφανε, θείᾳ φρονήσει τ̃ὸν μ̃ῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τ̃ὸν ϑυμὸν ἀνδρείᾳ τε, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν. δικαιοσύνῃ πᾶσαν τὴν δύναμιν, ψυχ̃ῆς ἰϑυΐας φιλοσοφώτατα. ἅρμα τορπνότατον, ἀρετ̃ῇ σωνήρμοσας, οὗ ἐπιβὰς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος Ο'σιε:~

Α'τρόμητε ϑεορρήμον Στέφανε, ϑεολογίᾳ τ̃ὸν μ̃ῦν, κατελάμπρυνας Ο'σιε, δορυφόρον οἷα πορ, τ̃ὸν ϑυμὸν προτειμένως. κ̃τ̃ βλασφήμων Μάκαρ αἱρέσεων, ἐπιθυμίᾳ ρυφ̃ῆς τ̃ῆς ἄνωθεν. ἧς κατηξίωσαι, μεταχεῖν ϑεοπρέπε, παρεσκηκὼς, θρόνῳ τ̃ῆς Παντανάκτος, καὶ Παντοκράτορος.

Α'τρόμητε ϑεορρήμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τ̃ὸν μ̃ῦν, πιαίνομενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρ̃ῶτον αἴτιον, ἀναβρέχειν ἐποίησας. καὶ κατανάσας παθ̃ῶν τ̃ὸν ταραχον, καὶ τ̃ὰς ϑορύβους ἀποσεισάμενος. μ̃ῦ καθαρότητι, σωνεκράθης πανσοφε, ϑ̃ῷ ἐφετ̃ῷ, ὅντως τὸ ἀκρότατον, ϑεόφρον Ο'σιε:~

Δόξα, Σ̃ ὺν, Κ̃ρ. Ο'μοιον.

Ω̃σόν με σ̃ῶσον Παράκλητε, ἡ τ̃ὸν Σωτ̃ῆρα Χριστὸν, ἀπορρήτως κυήσασα, σὲ γὰρ μόνῃ κέκτημαι, προστασίαν Σ̃ ἄρρηκτον, τεῖχος καὶ σκέπην Σ̃ ἀγαλλίαμα, καὶ τ̃ῆς ψυχ̃ῆς μου ϑείαν παράκλησιν. σὺ δ̃ῦ με λύτρωσαι, ἀκοιμήτου σκώληκος καὶ τ̃οῦ πυρὸς, τ̃ῶν διαιωνίζοντος, Μ̃ήτηρ Χριστ̃οῦ τ̃οῦ Θεοῦ:~

Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Ε' καθηλ̃ωμένον βλέπουσα, ἐν τ̃ῷ σταυρῷ Γ̃ησ̃οῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα ἡ Παρθένος καὶ Μ̃ήτηρ σου. Τέκνον ἐβόα τέκνον, γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως πῶς φορέεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμε-

μενος, βροτῷ τῳ ἀθυμίαν, ἐ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ ἀνωλαγχμίᾳ σε:~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτήρια ἦλθε. Καμὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, ἐ τῶν Ἁγίων, δύο.

Ο' Καμὼν τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ χειμαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας φιλαμάρτωπε, πρὸς μόνον τὸ πέλαγος, τῆς ἀνωλαγχμίας σου ἀτενίζω μου, τὸ ὄμμα τῆς καρδίας. κυβέρνησόν σῶσόν με, τῶν Ἀλοφόρων ἀχαῖς:~

Ἄδυτος Ἥλιος, ὑμᾶς ἀστέρας ἀνέδειξεν, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ. καταυγάζοντας, τῇ λάμψει τῶν ἀγώνων, Μάρτυρες παμάκαρες, ταύτης τὸ πλήρωμα:~

Ἧς πίστεως πρόβολος, τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, Τερεντίος γέγονε, Νιτᾶς τε Σάρβιλος, ἐ Θεόδουλος, Γόραξ Νεομίλλα. Βίλης ὁ θαυμάσιος, Εὐμίκητε καὶ Φωκᾶς:~ Θεοτοκίον.

Ἀρᾶς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ὅλης Θεότητος, ὤφθης Παμάκαρ. ὅθεν πάντες σοι, τὸ χαῖρε τῷ Ἀγγέλῳ, συμφώνως κραυγάζομεν, Θεοχαρίτωτε:~

Ἕτερος Κανὼν, τῆ Ὁσίᾳ.

Θεοφανὲς. Ὠδὴ, ά. ἦχος, β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Οἱ τῆς σῆς Παμμάκαρ διδαχῆς, ῥεῖθρος προσκομίζοντες· τῷ ὀφειλῷ ἀποτέμνομεν Στέφανε, ἐγκώμιον πλέκοντες. σὺ δὲ ἵλεως, δεδεγμένος Παμάκαρ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τῷ τῆς Πνεύματος:~

Ἀληθείῳ ὁρμήματι παθῶν, Πάτερ κατεμάρανας. λογιστικῷ κεχαρισμένος θεόφρονι, ἀμνησίᾳ γὰρ γέγονας. ἀπροσήγορος, προσωπίτης δ' μέγιστος. λόγῳ τε σοφίας, Στέφανε ἐ γνώσεως στεφόμενος:~

Ἐρῶς ἐκόσμησας σαυτὸν Πάτερ διὰ γνώσεως. ἐ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος, θεοῤῥῆμον Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ. καὶ τῆς σῆς ἐλπίδος, ἄριστα Παμμάκαρ οὐ διήμαρτες:~

Ὧν κτισμάτων πέφυκας Ἀγνὴ, παντων ἀοράτων τε, ἐ ὁρατῶν ὑπερτέρα Παμάμωμε. τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ἠυδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σε, ᾧ σωτὴ παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἥλιος ὥσπερ, πολυφώτῳ Σελήνῃ σύνευνος. Νεομίλλης ὁ κλεινὸς, Τερεντίος ἀπεγέννησεν. ἀστέρων ἑπτάριθμον, χορὸν Μαρτύρων Χριστῷ:~

Σωφρονίσας, τῶν μελῶν ἀθλοφόρε Τερεντίε, τῆς ἀπάτης τὰ ὄργανα, καθάπερ χθὲς ἐξελέπτυνε. σοὶ δὲ προεξένησε, δόξαν τῷ ἄφραστον:~

Ἐχθυσωμένοις, ἀπατῶσα Εὐμίκη ταῖς πορύξι, τῶν ἀνόμων ἑαυτῶν, τὰς παμιαργίας ἐξέφυγες. ἐ σύνδουλος ἐσκήνωσας, παγάδος τῆς μοναπῆς:~ Θεοτοκίον.

Ἐ ἡ σοφία, τὸν Θεὸν καθαρώτατον σκήνωμα, ἁγνὴν ἐκ σῶν, ἁγνῶν αἱμάτων σεσάρκωται. καὶ μετὰ τῶν κτίσιν, ἄφθορον ἔδειξεν:~

Ἄλλος. Ἐξιλάσθησαν ἡ ἔρημος.

Ἐλαμψεν ὁ βίος σου, Θεοφόρε Στέφανε, ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, ἐν τῷ Κόσμῳ ἐ κατεφώτισε, τοὺς σοὶ πίστει ἐ πόθῳ προσαγέχοντας:~

Ὡτίζεται τὰ πλήθη, διδαχαῖς σου Ὁσιε, ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, Θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία σου:~

Ἀθλητὴν ἐπήρησας, τῷ ψυχῶσι πάθεσι, ἐ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, Θεοφόρε Στέφανε τίμιε. διὸ μὴ ἐπαξίως, ἀφημαρτήσε:~ Θεοτοκίον.

Φαῦλης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε παναγεβάσμιε:~ Ο' Εἱρμός.

Ἐξιλάσθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε. ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύσα Ἐκκλησία, τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου:~

Καθ. ἦχος, π. δ'. Τὴν σοφίαν ἐ Λόγον.

Σὰ ἀστέρες Ἡλίου φωτοειδεῖς, Τερεντίου οἱ παῖδες οἱ ἱεροί. ὡς φῶς ἀπατέλλουσι, ἐ τὴν κτίσιν αὐγάζουσιν, ἀθεϊκῶν ἀγνώμων γνοφαίοις πυρσάμασι. πολυθείας ὄμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὅμτως, τὴν μύκτα σκεδάσαμτες. οὓς ἐμ ἀφροσύμῃ, μακαρίσωμεν πίστει, ὡς ὅμτας θεράπομτας, τῷ Θεῷ ἐ βοήσωμεν, Ἀ'θλοφόροι παμάφθημοι. πρεσβάσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶμ πταισμάτωμ ἄφεσιμ δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαμ μμήμμμ ὑμῶμ:~

Ἕτερομ, τῷ Ὁσίῳ. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἀμέσης ἐκ μεκρῶμ.

Ν Αὸμ φωτοειδῆ, τῷ Ἁγίῳ Πμεύματος. τελέσας τὴν ψυχήν, Πάτερ παμόσιε εἶδομ, ἔχες ἀφράστως τὸμ Βασιλέα Χριστὸμ καὶ Κύριομ, εὗρες πλοῦτομ θαυμάτωμ, καὶ κόσμῳ μέμεις χάριμ τὴν ἄφθομομ. διὸ κιμδυμεύω πάντας, ἐ φθορᾶς σωτῆρα τοὺς ὑμμοῦμτάς σε:~

Θεοτοκίομ. Ὅμοιομ.

Π Αρθένε Μαριὰμ, τῶμ Ἀγγέλωμ ἡ δόξα. ὡραΐσμα τερπμὸμ, καὶ γηγενῶμ ὁ κόσμος, δώρησαι τοῖς σὲ ὑμμοῦσιμ, ἁμαρτημάτωμ τὴν συγχώρησιμ. ἵλαθι τοῖς σοῖς δούλοις, ὅτι ὑπάρχεις Ἁγμὴ, ἡ λύτρωσις ἀπεγμωσμένωμ. ὅμτως ἰσχυρὸμ προσφύγιομ ἀμθρώπωμ:~

Σταυροθεοτοκίομ. Ὅμοιομ.

Ρ Ἄωτιλος ἀμμας, τὸμ ἀμμὸμ ἐ ποιμένα, κρεμάμενομ σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα. Τέκνομ μου τί τὸ ξένομ καὶ παρ' ἐλπίδα τοῦτο τὸ θέαμα; πῶς ἡ ζωὴ θαμάτῳ, βροτοῖς ὁμοίως καταδικάζεται; ἀλλὰ ἀμάστηθι ἐκ τῶμ μεκρῶμ, τελήμερος ὡς ἔφησας, ἵμα χαίρωμ δοξάζωσε:~

Ὠδὴ, δ'. Ἐ παρθένευσε ἰδοῦσα.

Σ Ἐ ωτάδελφος χορεία τῇ ἀθλοφόρῳ, σωὶ τοῖς δυσὶ γενήτορσιμ, ἄμωμος θυσία, σοὶ τῷ διὰ σὲ θαυμασῶς, τυθέντι ὡς πρόβατομ, Δέσποτα Χριστὲ προσωυέχθησαν:~

Τ Ὸ Πμεύματός σοι χάρις ὥσπερ ἐμ εἴδει, περιφορᾶς ὁπταμένη Ἐ μδοξε Εὐμίκη. τὸ ἐπικειμένως σε, κωφίζουσα κλύδωμος, τῇ δειμῷ βασάνῳ ἐ θλίψεωμ:~

Παιρόμενομ τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸμ ἀλαζόμα Τύραμμομ, πίστεως τοῖς ὅπλοις. Παμάφθημοι, καθείλετε φάλλομτα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:~

Θεοτοκίομ.

Θ Ελήματι τὰ πάντα δημιουργήσας, δημιουργεῖται θέλων, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων. σώζων Ἀ'πειρόγαμε, τοὺς πίστει κραυγάζομτας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:~

Ἄλλος. Ἐ λήλυθας ἐκ Παρθένου.

Υ Στέφανε, μομαζόμτων ἐγκώμιομ γέφυρα. ἐ λίθομ πολύτιμομ, ἀλλ' ἀρετῇ περικείμενος. ὤφθης γὰρ Μακάριε, θεοχαρίτωτομ ὅμτως ἐμδιαίτημα:~

Η Μῖν σύθεσομ, Θεοφόρε σοφίαμ τετίμηκας. ἣν χαρίτωσε, αὐτῆς γέφανομ ἐλάμπρυμε. δόξαμ τῇ ἀΐδιομ, σοὶ προξενήσασα Πάτερ παμαοίδιμε:~

Π Όθησας, ὁλοκλήροις καρδίας κιμήμασιμ, ὀρεκτὸμ τὸ ἔσχατομ, Κόσμου λιπὼμ τὴν τερπμότητα. πόθῳ δὲ κατάλληλομ, ἐ τῇ ἀπολαυσιμ εὗρες παμμακάριστε.

Θεοτοκίομ.

Ν Εκρώσεως, τὸμ καρπόμμοι ἡ Εὔα προσήγαγε. ζωὴ δὲ γενήσασα, τὴν ἀμπόστατομ Παράγμε, αὖθις με ἀμώρθωσας. διὸ κραυγάζωσοι, δόξα τῇ κτίσει σου Δέσποιμα:~

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ε Κ Κύριε ἔχω, κεκτημένοι οἱ Μάρτυρές σου. φρεβλώσεως ἐ μαχίγων, ἐ πυρὸς ἐ θανάτου, ἀνδρείως κατετόλμησαν:~

Π Αῖδες ἱεροὶ, ὦ θεόδεκτα σφάγια, ὦ σύγκμα διαλύσαν, μηχανὰς πολυπλόκους, ἐχθροῦ τοῦ πολεμήτορος:~

Ι Καὶ τὴν κεφαλὴν, ἀθανάτοις κατέσφαξας, μικήσασα τὸμ τὴν Εὔαν, ἐκμικήσαντα ὄφιν, Εὐμίκη καλλιπάρθενε.

Ω Σ ἄληρομομ ἡμῖν, τοῦ Παμὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγένηκας τοῦ λόγομ, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενομ Παράμωμε.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ.

Ῥ Μὴν τῷ παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, θεοφόρε Στέφανε. ἐ ταῖς θεωρίαις καὶ ταῖς πράξεσι, κατελάμπρυμας πᾶσαν, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιμ.

Ν Οῒ καθαρῷ, ταῖς γραφαῖς ὡμίλησας τοῦ Πμεύματος, θεορρήμομ Στέφανε. ἐ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, σωελέξω τὸμ πλοῦτομ, θεόφρομ Πάτερ Ὅσιε:~

Ο Φίας βυθὸμ, ῥήξας Στέφανε κατέλαβες, ἄρρητομ ὄσομ χρήσιμομ. καὶ τὸμ μαργαρίτην τὸμ πολύτιμομ, διὰ πόμων ἐκτήσω, Παμμάκαρ τὴν τῆς γνώσεως.

Θεοτοκίον.

Δοὺ ὦ γαστρὶ, Θεοτόκε Παῖαγμε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὸρ λόγον ἔχηκας. ὡς πὸρ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὸρ φύσιν δὲ τῶτον Θεογενήτορ τέτοκας:~

Ὠδὴ, ς'. Θυσωσοι μετὰ φωνῆς.

Εἰμεθαι, αἰηλεῶς προσάξας ὁ Τύραννος, ἐ τοῖς ῥοχοῖς σωδεσμεῖσθαι, πολυτρόπως θέας τὰς Μάρτυρας, ἀλλ' ἠχωὺθη. ἀεικτήτως αὐτὰς θεασάμενος.

Ἄρβιλος, Νεομίλλα Φωκᾶς ἐ Θεόδηλος. Βήλης Γόρᾶξ Εὐμίκη, καὶ Νιτᾶς ὁ θεῖος σωὺ Τορεντίῳ. ὡς γενναῖοι, ἀσεβῶς ἀῤῥημείωσαν Μάρτυρὰς:~

Εἰμῶνι, τῆς ὑμῶν εἰσιόντὰς ἀθλήσεως, ὁσμῆς πληρώμεθα θείας, τῆ ὑμῶν ἀγώνων Μακάριοι, τὸ δυσῶδὸν, τῆ παθῶν ἐκ ψυχῆς ἀποῤῥίπτοντὰς:~

Θεοτοκίον.

Βάτος, προετύπω τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὸρ νοῦν σου λοχείας, τῷ πυρὶ διόλου παραγομένη, καὶ μηδόλως, καιομένη Παρθένε παρύμνητε:~

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ παθημάτων.

Γνώμονης φωστὴρ φαεινότατος, Πάτερ ἀναδέδειξαι, λόγοις λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τὰς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προσερέχοντας:~

Ἀκαρίως τὸν βίον διέδραμες, μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, ἐ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε:~

Ὡς καλὸς ὡς ὡραῖός σοι στέφανος, ᾧ μοῦ ἐστεφάνωσαι πάνσοφε Στέφανε, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος. ἐ παθῶν βασιλεύσας παράδοξε:~ Θεοτοκίον.

Πὸρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, ἐ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθῶς Θεότητος, τὸ Τίὸ ἐ Θεὸν σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ παθημάτων κυκλούμενος, τῷ ἀφεξιχνίαστόν τῆς ἀπωλαγχνίας σε, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε:~

Κοντάκιον τῶ Ὁσίω, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀταφυτεύσας ὀρεχθῆ τὸν Παράδεισον. ἐ καταρδεύσας ταῖς ῥοαῖς τῆ δακρύων σου. ὡς τῆς ζωῆς Παραδόξε τῷ ξύλω τυχὼν, σῶσον ἱκεσίαις σου, ἐκ φθορᾶς τὴν σὴν ποίμνην. ῥῦσαι περιστάσεως τὰς θερμῶς σε τιμῶντας. σὲ γὰρ προστάτην μέγιστον Σοφὲ, παντὰς ἐν πίστει Ἐ πόθῳ κεκτήμεθα:~ Ὁ Οἶκος.

Σ καθαιρέτην τῆ παθῶν Ἐ τύπον ὀρθοβίου. ἀλείπτην τε ἀζύγωτον, καὶ ὁμαραγομένων. καὶ ἀρετῆ ὑπογραμμὸν, πάντὰς σωελθόντὰς ἐν τῇ μνήμῃ σου σοφὲ, οἱ φοιτηταί σου κράζομεν, δόξα τῷ σὲ ἀξίως δοξάσαντι, τόρασιν ἀλήκτοις, καὶ σημείοις φοβεροῖς. οὐκ ἐν τῷ νῦν μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τέλος. διὸ ἐκδυσωπεῖν Χριστῷ μὴ ἐλλίπης τοῖς τιμῶσί σε ἀεὶ, καταπεμφθῆναι λύσιν τῆ πολλῶν καὶ χαλεπῶν ἐγκλημάτων. σὲ γὰρ προστάτην μέγιστον σοφέ. Παντὰς ἐν πίστει Ἐ πόθῳ κεκτήμεθα:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κή. τῆ Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀφρικανῆ, Τορεντίε, Μαξίμε, Πομπηίε, Ἐ ἑτέρων ριακόντα ἓξ.

κ. Τέμνεσι Τορεντίον, ὃς βλύσας γάλα Ἐ δεξε καιρὸν Ἐ τετμημένος τόρας. Δειμὶ ὀγδοάτη τε Τορεντίος εἰκάδι τιμήθη.

Τοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίε Βασιλέως, Ἐ Φερτεμάτε Ἡγεμόνος, ἐν Ἀφρικῇ γενηθέντὰς, Ἐ ἀγωνισάμενοι τύπτονται μάγγανοις ὠμοῖς. εἶτα ῥάβδοις, καὶ πυρωθεῖσιν ὀβελίσκοις τὰ νῶτα καίονται. καὶ ἐπιχεομένε ὄξους σὺν ἅλμη, ριχίνοις ὑφάσμασιν ἀμαρίβονται. καὶ δεσμῷ μετὰ τὴν ὁρώτησιν βάλλονται. Ἐ γυμνοὶ ἀπὸ γλῶ σύρονται ἐπάνω πυρός. εἶτα ξέονται, Ἐ εἰς βόθρον ἀποῤῥίπτονται, ὄφεων Ἐ σκορπίων μεστόν. καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντὰς, ξίφει ἐτελειώθησαν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆ Ἁγίων Μαρτύρων Τορεντίε, Νεομίλλης, Ἐ τῆ τέκνων αὐτῆ, Νιτᾶ, Σαρβίλε, Γόρακος, Θευδήλε, Φωκᾶ, Βήλης, Ἐ Εὐμίκης.

κα. Σωὺ ἑπτὰ τέκνοις ἡ δυὰς τῆ συζύγων Τιμὴ μίαν ἡγεῖτο τὴν ἐκ τῆ ξίφους.

Τοι οἱ Ἅγιοι ἐν σὺν οἴκῳ διάγοντες, Ἐ τῷ Θεῷ ἀεὶ ἐν κρυπτῷ λαβόμενοι, διεβλήθησαν, Ἐ παρέστησαν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ

Ϛ τὸν Χριϛὸν ὁμολόγησε, τὰ δὲ εἴδωλα ἐκωμῴδησε. ϗ κρεμασθέντων ξέοντο. εἶτα ὄξει δεινοτάτῳ ταῖς πληγαῖς κατόρρωτίζοντο· ϗ πυρκαϊᾶς κάτωθεν φλογιζομένης, προσυήχοντο σιωπηρῶς, ἀλλήλους ἐπαλείφοντες. ὁ παρεῖδεν ὅμ ὁ Θεὸς τῷ δέησιν αὐτῷ. Ἄγγελοι γὰρ ἀοράτως τοὺς Ἁγίους τῷ δεσμῶν ἠλάθρησε, ϗ τῷ θραπείαν παρεῖχον· τοὺς δὲ ἀσεβεῖς ἔκπληξις ϗ φόβος κατεῖχε. ϗ ἡ φυλακὴ τοὺς Ἁγίους εἶχε. τῇ δὲ ἑξῆς, ῥοπάλοις τύπτονται. εἶτα ἐν ῥοχῷ δεθέντες, τῷ δοκεῖν ἐμαγίζοντο, ϗ ἐν μηδενὶ μηδὲν δεινὸν πεπονθότες, βορὰ τοῖς θηρσὶ παραδίδονται. ὅπως οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ἀβλαβεῖς ἐκ πάντων διατηρηθέντες, λέβησιν ἐκ πίσσης παφλάζουσιν ἐμβάλλονται. καὶ ὁ βρασμὸς τῆς πίσσης, εἰς ὕδωρ μετεβλήθη. ἰδόντες οὖν οἱ δυσσεβεῖς, ὅτι αἱ κολάσεις τοῖς Ἁγίοις αὐτ' ὄδνος ἐλογίσθησαν, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔτεμον·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Φιρμιλιανῷ, Ἐπισκόπῳ Καισαρείας, ϗ Μελχίωνος σοφιϛῷ, Πρεσβυτέρῳ Ἀντιοχείας. οἵτινες καθεῖλον Παῦλον τὸν Σαμωσατέα·

ᾗ. Εἰρωνικῶς θηήσασθε εἰρωνίης τέχνα, Φιρμιλιανὸς ϗ σὺν αὐτῷ Μελχίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννῃ τῷ Χοζεβίτῃ.

ᾗ. Πυθεὶς ἀπείρων πειρατηρίων βίον, Ἰωάννης ἄπειρα λήψεται γέρα.

Τοῦτος ὥρμητο ἐκ Θηβῶν, παῖς γεγονὼς μεγάλων ϗ περιφανῶν γονέων. ἀπεβάλλετο δὲ τὸν ἐν Χαλκηδόνι Σωίοδον, ϗ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀφίστα ἑαυτόν. παραγενόμενος δὲ εἰς τοὺς σεβασμίους τόπους, ἐφ' ᾧ τὸν τίμιον Σταυρὸν προσκυνῆσαι, κωλυόμενος προσεγγίσαι, φωνῆς ἔδοξεν ἐπακοῦσαι, ὅτι οἱ μὴ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ κοινωνοῦντες, ἀνάξιοι τῆς τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσεως τυγχάνουσι. τοῦτο δὲ ἰδὼν ἐν ὁράματι. ϗ διυπνισθείς, τῇ Ἐκκλησίᾳ προσῆλθε. καὶ αὐθέως εἰς τὴν ἔρημον ἐξελθὼν, ἔμεινεν ἐν τόπῳ λεγομένῳ Χοζεβᾶ, ἐν ᾧ ὑπερβάλλουσαν ἄσκησιν καὶ ἀρετῆς ἀνάβασιν ἐκτήσατο, πολλὰ κατεργασάμενος θαύματα, καὶ πολλῶν Μοναχῶν γενόμενος Καθηγούμενος. διὸ ϗ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς ὁρήμου, μακαρίως ἐκοιμήθη·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Φαυρωνίας, θυγατρὸς Ἡρακλείου Βασιλέως, ϗ τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Σάββα. καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυριακοῦ, τοῦ φαιδρώσαντος τὸν τίμιον σταυρὸν, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ϗ Ἑλένης τῆς αὐτοῦ Μητρός.

ᾗ. Μίξας ἐλαίῳ Κυριακὲ παμμάκαρ, Σὸν αἷμα σεπτὸν, μίγμα καινὸν εἰργάσω.

Τοῦτος μετὰ τὸ φαιδρῶσαι τὸν τίμιον Σταυρὸν ϗ πιστεῦσαι, ϗ βαπτισθῆναι, γέγονεν Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων μετὰ Μακάριον, Ϛ παρέτεινεν ἡ ζωὴ αὐτοῦ μέχρι τῆς Βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. ὃς κατὰ τῆς Πέρσων ἐκστρατεύσας, ἀπῆλθε ϗ εἰς Ἱερουσαλήμ. ϗ μαθὼν περὶ τοῦ Ἁγίου, ϗ κρατήσας αὐτὸν, ἑαυτῷ παρέστησε. ϗ ἀναγκάσας θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἠλέγχθη παρ' αὐτοῦ. ὅθεν ϗ ἐκέλευσε κοπῆναι τῷ δεξιᾷ αὐτοῦ χεῖρα, εἰπών. ὅτι ἐπιστολὰς πολλὰς γράψας μετὰ τῆς χειρὸς ταύτης, πολλοὺς ἀπέστρεψας ἀπὸ τῆς Θεῶν. εἶτα ξέεσθαι μόλιβδον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. καὶ μετὰ ταῦτα ἐτέθη ἐπὶ κραβάτου πεπυρακτωμένου κατὰ πρόσωπον. ἐλθοῦσα δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, ϗ αὐτὴ ἐκρατήθη. ϗ κρεμασθῆναι ταύτῃ προσάττει ἐκ τῆς τριχῶν. ϗ ξεομένη, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο. εἶτα ἐμβληθεὶς ϗ αὐτὸς εἰς λέβητα, ἐπλήγη μετὰ ξίφους, Ϛ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Μήτηρ τοῦ Ἁγίου Κυριακοῦ, λαμπάσι φλεχθεῖσα, ϗ ξεσθεῖσα, τελειοῦται.

ᾗ. Φλεχθεῖσα σάρκα Μάρτυς Ἄμμα λαμπάσιν,
Ἀειφαὴς ὑπῆρξε λαμπὰς Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίων Μαρτύρων Κοσμᾶ, ϗ Δαμιανοῦ, ϗ τῆς σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ ἀδελφῶν αὐτῆς.

ᾗ. Ἐκ τοῦ γένους Ἄραβας, ἐκ δὲ τοῦ ξίφους, Θεοῦς ἀρεσθεῖς, οἶδα τοὺς Ἀμαργύρους.

Οὗτοι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Οἵτοι, τῆς Ἀράβων ὁρμώμενοι γῆς, ἐκ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἔμπειροι ὄντες, διήρχοντο κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀμισθὶ τοῖς δεομένοις τὰς ἰατρείας παρέχοντες. καὶ προφάσει τῆς τέχνης, τῷ τοῦ Χριστοῦ καταγγέλλοντες πίστιν, κατὰ τὸν χρόνον Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ. συνελθόντες δὲ ἐν Κιλικίᾳ, παρέστησαν Λυσίᾳ τῷ Ἡγεμόνι ἐν Αἰγαῖς τῇ Πόλει. καὶ τυφθέντες ἀνηλεῶς καὶ ἀπανθρώπως, τῷ τῆς θαλάσσης βυθῷ ἀποῤῥίπτονται. περισωθέντες δὲ θείᾳ ῥοπῇ, καὶ ἐπὶ ξηρᾶς ἀνελθόντες, αὖθις ἐν καμίνῳ πυρὸς ἀποῤῥίπτονται, καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, σαυρῷ ἀναρτῶνται· ἔπειτα, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, οἱ μακάριοι οὗτοι πενταδελφοι:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῷ αἰκισμῶν οἱ θεῖοι Μάρτυρες. δρόσον ἐξ ὑψόθεν εὗρον ἀστομοῦσαι, ἀχαρίστως αὐαμέλποντες. ἀλλ' ἀγνῶς εἰ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε:~

Ῥηρεισμένον, τὸ τῆς ψυχῆς ἔχοντες φρόνημα, πέτρᾳ τῆς ἀρέτου πίστεως τῷ Χριστῷ, τῷ ἀθέων τὰ φρυάγματα. σεισμοὶ οἱ Μάρτυρες, δι' ἀχῆς ἐκτελοῦντες κατέβαλον:~

Ἐναρτηθέντες, καὶ τὰς πλάγας ἀτόμως ξεόμενοι. ὄξει δεινοτάτῳ τε καὶ πυρκαϊᾷ, συμφλεγόμενοι Μακάριοι, πᾶσαν ἐφλέξατε, τὴν ὑλώδη ἀπάτην, ὑμνοῦντες.

Θεοτοκίον.

Περιβάλλομαι, τὸν Οὐρανὸν ἐν μεφέλαις Παμάχραντε. ἄλλον Οὐρανόν σε ἔδειξεν Θεὸς ἐπὶ γῆς, καὶ ἐκ σοῦ περιεβάλετο, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, καὶ θεοῖ με δι' οἰκτον ἀμέτρητον:~

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Τρίζουσιν Ὅσιε τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῆς χάριτος τῷ Πνεύματος λαμπόμενοι. Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων προσώποις ρίζαις, Λόγε τῇ σαρκώσει ὑμνῶν, ἀνοδιάζεις ἡμᾶς παμόλβιε:~

Βίος τῷ λόγῳ σου σωδραμὼν Πάτερ, διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, Παμμάκαρ προεξένησε. σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ παμύτιμε, γέγονας τῷ Κτίστῃ σου βοῶν. ἀλογημένος εἶ, καὶ ὑπερένδοξος:~

Λόγος σου ἄλατι δηρτυμένος. ὁ βίος σου χάριτι Παμμάκαρ λαμπρυνόμενος, ἐφάνη Θεοστέπτε. διὸ τὰς ἄνω μονὰς, ᾤκησας γηθόμενος Χριστῷ. σοὶ παῤῥησίᾳ μοῦ παρίστασο:~ Θεοτοκίον.

Θώρασα Παναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν παράδεισον λιμένα καθοδήγησον. Θεὸν ὡς κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πίστοις, τῆς ἀφθαρσίας τὴν ἀγαθότητα.

Ὠδὴ, η. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Πρὸς κατεπόλμησαν φωτὶ, τῷ θείῳ Πνεύματος καταλαμπόμενοι, λεπτῶν βράσματα ἔδειξαν, ἀσινοῤῥήκτα τῷ ἐνθέῳ, ἀναλυχνῷ ἐξ Οὐρανῶν οἱ θεῖοι Μάρτυρες, δεδεγμένοι, ὃς ἐπαξίως πίστοι ἀνυμνήσωμεν:~

Γέλωτι ἐπέφανε πληθύς, ἐν τῷ σαδίῳ φανδρῶς παραθαῤῥύνασα, ὑμᾶς παράφημοι Μάρτυρες, καὶ τῶν πόνων ὑπεξαίρασα, μεθ' ὧν τῶν παίδων τὴν ᾠδὴν ἀνεκραυγάζετε, ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Γρήγορον ἔχων πρὸς Θεὸν, τὸ ὄμμα Σάρβιλε, τὸ τῆς καρδίας σου, βλεφάροις ἔφερες καύσιμα, διελέγχων τὸν δικάζοντα, τῆς ἀθείας τὴν μυκτὴ περικρατούμενον. ὅθεν πάντες, σὲ ὡς ἡμέρας Υἱὸν μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ἄρρητον ἀδοκίᾳ τὸν Υἱὸν, ἐν μήτρᾳ ἔλαβες ἐπισκιάσαντος, τοῦ Θείου Πνεύματος Ἄχραντε, καὶ τεκοῦσα ὡς πρὶν Παράνυμφος, διαμεμένηκας. πρὸς ὃν ἀπαύστως πρέσβευε, λυτρωθῆναι, πάντα τὸν Κόσμον φθορᾶς Σκολάσεως:~

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Τέφος ἀμπρεπὰν, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθηκε, φερώνυμε Στέφανε. καὶ γὰρ πράξεσι διέπρεψας, καὶ θεωρίαις ἔφανας. κράζομεν ὑπόρυφοι τε, πάντα τὰ ὄργανα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ἄρτυρας Χριστοῦ, Θεόφρον ἀνύμνησας. καὶ τῶν Ἁγίων τὰ συγκήματα, σοὶ τούτοις ἐσκιώσας. ἀθροσμίας ἐμφορούμενος, καὶ θείας ἀπολαύσεως, κράζομεν ὑπόρυφοι τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οὗς ὁ ἀπαθὴς ἐμ μήτρᾳσι σώσται, τῷ ἀμ-
θρωπίνῳ μοὶ Παίδι, σαρκὸς τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον δὲ γενόμενος, αἰώ-
νων ὁ ὑπέρτερος. ὅθεν σε Θεοτόκον, πίστει ἐ πόθῳ δοξάζομεν:~

Ο' Εἱρμός.

Α'μπος ποτὲ, πυρὸς ἐμ Βαβυλῶνι, τὰς ἐμόργειας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
ματι. τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας ὑ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ω'δὴ, Θ'. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Ἀράδεισος ὤφθητε μέσον, ζωῆς τὸ ξύ-
λον κεκτημένοι. κρίνητε προχέουσα χρη-
μοὺς, τῷ ἰαμάτων ἐ ποταμὸς ἀληθῶς, πεπληρωμένοι Ἅγιοι, θείων μαμάτων τοῦ Πνεύματος:~

Ὑ'ργοι τῆς Χριστοῦ Ἐ'κκλησίας, ἐ γαλη-
νότατοι λιμένες, τῷ ἐν τῷ πελάγει τῷ δεινῶν, χειμαζομένων Μάρτυρες ὤφ-
θητε. καὶ τῆς εἰρήνης ῥόφιμοι, καὶ τῷ Ἀ'γγέλων ὁμοδίαιτοι:~

Ὧν ἁμαρτίνων σεφανῶν, ἐπιτυ-
χόντες ἀθλοφόροι. καὶ τοῦ Παραδείσου τὸ πλάτος, χοροβατοῦντες πάσης γνώ-
σεως, καὶ πειρασμῶν λυτρώσασθε, τοὺς ᾠδὴ γῆς ὑμᾶς γεραίροντας:~

Θεοτοκίον.

Τῶν Οὐρανῶν πλατυτέρα, ϛ Χερου-
βὶμ ἁγιωτέρα. πάσης τε τῆς Κτίσεως ὁμοῦ, τιμιωτέρα Θεὸν ὃν ἔτεκες, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, Παρθενομῆτορ, τῷ τιμώντων σε:~

Ἄ'λλος. Ἀ'μαρχος Γενήτορος.

Πόρτιμε Στέφανε μωῦ καθαρῶς ᾠδόμε-
νος. καὶ φυφῆς ἀπολαβὼν τῆς ὑπὲρ σύνοιαν. σὺν τῷ Ἁ'γίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεὸν, χορεύουσι Μάκαρ. τοὺς σοὶ καταφεύγοντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἕλ-
κυσον:~

Ετέρως γηθόμενος πρὸς ἑφετῶν ἀκρότα-
τον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μα-
κάριον. πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος πρὸς τὸν ζωὸν, τὸν ὄντως ἀγήρω. πρὸς φῶς τὸ αὐγοφόρον, Θεοφόρε Πάτερ Στέφανε:~

Ἡ'λιος ἔλαμψας ἐμ Μοναστῶν συγή-
ματι. ἀπαλῶν ἐξ ὀμύχων καθειρόμε-
νος. οἷα πόρ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας. γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁσαπτες πόρρωθεν προβλεπτικῶς τοῖς ὄμμασιν. οἱ Προφῆται σε πάντες προα-
νεφώνησαν, μέλλουσαν Μητέρα γενέ-
σθαι, τοῦ Παντουργοῦ, ἐ πάντων Δεσπό-
του. διόπερ Παμύμνητε, Θεοτόκε μεγα-
λύνομεν:~

Ο' Εἱρμός.

Ἔ'ναρχος Γενήτορος Υἱὸς Θεὸς ἐ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε. τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, σωταγωγῆν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὸν Παμύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν:~

Ἐ'ξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς σωέλθωμεν.

Τὴν Τόρντιφ ἔγραψεν, ἡ σεπτὴ Νεο-
μίλλα. Νίτας Φωκᾶς ἐ Σάρβιλος, Βύ-
λητε ἐ Ἴ'ρᾶξ, Θεόδουλος ἐ Εὐμίκη. τοῦ Χριστοῦ δὲ προθύμως, γενναίως ὑπερή-
θλησαν. καὶ Τυραύνους καθεῖλον οἱ ἀν-
κλεεῖς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες ὡς τιμῶν-
τες, φαιδρῶς παννυχίζομεν, τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μνήμην:~

Ἕ'τερον, τοῦ Ὁ'σίου, Ὅ'μοιον.

Στεφανηφόρε Στέφανε, σὺ δεξάμενος ζέ-
σιν, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀπορράγης τοῦ Κόσμου, τὸν σὸν Σταυρὸν ἄρας Πάτερ, συγκραθεὶς τῷ Χριστῷ δὲ, δι' ἀκειβοῦς ἀσκήσεως, καὶ ἁγνῆς παρθε-
νίας τῶν ὑπὲρ νοῦν, χαρισμάτων Ὅσιε ἠξιώθης. ἐξ ὧν πλουτίζεις Πανσοφε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν:~

Θεοτοκίον.

Ὃν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἁγνῶν σε αἱμάτων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, δυσω-
πῶσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σε, ὅπως εὕρωμεν χάριν, καὶ εὔκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ κείμεθα, γένος βρο-
τῶν, ὡς Θεὸς παρέχων τὰ κατ' ἀξίαν. σὲ γὰρ προστάτιν ἅπαντες, ἔχομεν ἐν ἀγάγκαις:~

Ἡ λοιπὴ Ἀ'κολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀ'πόλυσις.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Τόμος

Τῷ

Τῷ αὐτῷ Μιῶι, κϑ'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας. καὶ τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίᾳ. ἅπ. τῆς Ἁγίας. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναίου ἐν Μάρτυσιν.

Ἀς στρεβλώσεις τῆ σώματος, Σ μαστῶν τιὶ ἀφαίρεσιν, ἐ χειρῶν ὑπέφορα κατορώτατα. τιὶ τῶν ὀδόντων ἐκείζωσιν, πλάγρῶν τιὶ κατάφλεξιν, τῶν ποδῶν τιὶ ἐκκοπιά. Σ τὸν ἄδικον θάνατον, ὅθεν ἔλαβες, τὰς στεφάνας τῆς νίκης, ἀραμίοις, ἐν θαλάμοις κατοικῆσα, Ἀναστασία πολύαθλε:

Ἀρθενίας κειμήλιον, κεκλεισμένος παράδεισος, ἱερὸν ἀνάθημα θεῖον τέμενος, Νύμφη Χριστῆ παρακήρατε, ἔμψυχον ἄγαλμα, Ἀσκησῶν ὑπογραμμός, τῶν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα, κρηνὴ βρύουσα, ποταμὸς ἰαμάτων ἀνεδείχθης, τοῖς τελοῦσίσι τιὶ μνήμη, Ἀναστασία παμάκαρ:

Ὦν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα, τῶν Παρθένων ἀπάνθισμα, τῶν Ὁσίων μέγιστον ἐγκαλλώπισμα. Ἀναστασίαν πολύαθλον, τῆς Ῥώμης τὸ καύχημα, τὸ τρισμάκαρ Θεῦ, καὶ ἀμώμητον σφάγιον, τιὶ ἀκράδαντον, ἀσεβείας κρηπίδα, δεῦτε πάντες, ἀνυμνήσωμεν προθύμως, περιφανῶς ἀθλήσασαν:

Ἕτερα, ἅπ. τῆ Ὁσίᾳ. ἦχος, δ'.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος.

Ἀτρόμητον θεόφρονα Ἀβραμίε, τῆ Ἀβραὰμ μιμητὴς, χρηματίσας ἐν Πνεύματι, μεταστάσης γέγονας, τῆς πατρίδος Μακάριε. σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος. καὶ ἐν οἰκίσκῳ σμικρῷ σωτέκλεισας, χαίρων τὸ σῶμά σου, ψυχιὶ δὲ ἐπτέρωσας, πρὸς Οὐρανόν. ὅθεν τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο:

Ὅσιε Πάτερ Ἀβράμιε, Ἀβραμιαίαν ψυχιὶ, φρονημάτως κτησάμενος, πειρασμὸς ὑπηνέγκας, θεία πίστει ῥωμνύμενος. καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ σνόμενος. ἐπαγγελίας τιὶ γιῶ κεκλήρωσαι. ὡραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν. ὅθεν τιὶ σιὼ, μνήμη ἀφραιμόμενοι, παννυείζομεν.

Ὅσιε Πάτερ Ἀβράμιε, τιὶ ταῖς ἀπάταις δεινῶς, ὑπαχθεῖσαν τῆ ὄφεως, καὶ κατολισθήσασαν, ἀπωλείας πρὸς βάραθρον, δι' ἐπιμοίας θείας ἀνείλκυσας, καὶ σωζομένην Θεῷ παρέστησας. ἧς τιὶ μεταμοίᾳ, πάντες κατεπλάγησαν, οἱ ἀσεβῶς, Κύριον δοξάζοντα, τὸν ὑπεράγαθον. Δόξα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ἢ Σταυροθεοτοκίον, εἰς τὸν ἅπ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ τῆ Ὁσίᾳ. ἦχος, ἅπ. δ'.

Ἐν σοι Πάτερ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτήρια πάλῳ. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν ἁγίων, β'. Ὁ Κανὼν, τῆς Ἁγίας. ἧ ἀκροστιχίς, Τὰς ἀθλήσεις σου Μάρτυς ἀνύμνῳ πόνους.

Γωσήφ. Ὦδὴ, ά. ἦχος, ἅπ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αὐτὸν τιὶ φωτοφόρον, μνήμη σε γεραίρουτι Θεόνυμφε, φωτισμόν μοι παράσχου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος διώκουσα:

Ὅλον ἀπὸ σαρκὸς ἀργαλέων, σεαυτιὶ ἀνέθηκας τῷ Κτίσαντι. καὶ πυρὶ ἐγκρατείας, τὰ τῆ σώματος πάθη κατέφλεξας:

Ὡς πρὸς Μαρτυρίαν, Μάρτυς ἀναστάσεως ἐπώνυμε. ἀνενέχθης παστάδος, μονοτῶς ὡς Παρθένος ἠξίωσαι:

Θεοτοκίον.

Ἐν τιὶ ὑραμομήκη, κλίμακα ἐν ᾗ Θεὸς ἐπεστήριχτο. τὰς βροτὰς ὑραμίας, ὀργαζόμενος Κόρη γεραίρομεν:

Ἕτερος Κανὼν, τῆ Ὁσίᾳ. ἧ ἀκροστ. Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῆ βίον Μάκαρ.

Γωσήφ. Ὦδὴ, ά. ἦχος, ὁ αὐτός.

Τὸν ὑραμὶ διοδεύσας.

Ἀῖς θείαις λαμπόμενος ἀστραπαῖς, τὰς τιὶ φωτοφόρον, ἐκτελοῦντάς σε ἑορτάς. παθῶν ἀμαυρότητος Παμμάκαρ, ταῖς προσευχαῖς σε Ἀβράμιε λύτρωσαι.

Θεῖος ἀνάψας σε τιὶ ψυχιὶ, Ἀβράμιε πόθος, ἐμαπέσβεσε τῆς σαρκὸς, τὰς ἔρωτας Πάτερ καὶ αὐλῶς, ἐπὶ τῆς γῆς σε βιῶσαι ἐποίησεν:

Ἐκρώσας τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, μηνείᾳ καὶ πάσαις κακουχίαις Πάτερ σοφέ. ζωῆς ἠξιώ-

ηξιώθης τῆς ἀμείμπω, ἐν Οὐρανοῖς Θεοφόρε Ἀβράμιε:~ Θεοτοκίον.

Ἀρχὸς ἐξ αἱμάτων σε ἑῶν, Θεὸν Παρὸς Λόγος, ἐσαρκώθη ὑποφυῶς. Παρθενε Μαρία ὃν δυσώπει, τὰ τῆς σαρκός με νεκρῶσαι φρονήματα:~

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἔστασο πρὸ βήματος, Τυραννικὲ Χριστὸν Ἄναχτα ἐν Ποιητῶ. παύτων καὶ Δεσπότω, Θεὸν Λόγον κηρύττουσα.

Ἄλλος τὸ ἐγκάρδιον, τῇ σῇ τῇ μορφῇ Ἐμόδοξε, διαδοθεὶς, σὲ ὡραιοτάτω, τοῖς ὁρῶσιν ὑπέφαινεν:~

Ἄλλον ἀναφαίρετον, τῶν ἱαμάτων σοι δίδωσι, Κόρη Χριστός. οὗ Ἀναστασία, τῷ πανσόφῳ ἠγάπησας:~ Ὄτ.

Λῦσον ἁμαρτίας μου, σῶν πρεσβειῶν πυρὶ σύμφλεξον, Μήτηρ Θεοῦ. δρόσον μοι τῷ θείαν, τῆς ἀφέσεως φορέσασα.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Λοιπὸν ποθήσας, τῶν ὀρεκτῶν ἔχατον. Κόσμου σαρκὸς θεοφόρε ἔξω γεγονέναι. ὅθεν ἀπείληφας, τὴν ὑπερκόσμιον δόξαν, καὶ θείαν ἀπόλαυσιν Πάτερ Ἀβράμιε:~

Ἀὸς ζῶν ἀνεδείχθης, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος. Πάτερ ἐν οἰκίσκῳ τὸ σῶμα συγκλείσας Ὅσιε. ὅθεν ἀπέστραψας, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόνας, ἱερῶς κοσμούμενος Πάτερ Ἀβράμιε:~

Εωργίᾳ τῶν πόνων, τῶν ἀρετῶν ὠρεῖμον. Ὅσιε ἐζηλώθησας φάχω, Πάτερ Ἀβράμιε. ᾧ διαφέρονται, μιμητικῶς οἱ τῷ θείαν, καὶ σεπτῷ σε κοίμησιν πανηγυρίζοντες:~ Θεοτοκίον.

Πῖ σοὶ Παναγία, ὁ τὸν παντὸς αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν ἀνωλαγχνίας θέλων ἐσκήνωσε. καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν:~ Ὁ Εἱρμός.

Τραφίας ἀψίδος, ὀροφύργε Κύριε. Σὺ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σύμπηξον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε:~

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης Ὁσία, νεκρώσασα σαρκὸς ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη. εἰς ὕψος ἀνέδραμες, Μαρτυρίῳ περίδοξον, ἐμαθλήσασα, Ἀναστασία μομίμως. καὶ τὸν δράκοντα καταβαλοῦσα εἰς χάος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος:~

Ὅμοιον. Τοῦ Ὁσίου.

Σὺν πάλαι Ἀβραὰμ, ἐκμιμούμενος Πάτερ. ἐμάκρυνας σαυτὸν, γυναικὸς καὶ σάρκα. πειθόμενος Ἀβράμιε, τῷ καλοῦντι Θεῷ ἡμῶν. ὅθεν ἤσκησας, καὶ τῷ ψυχῷ, λαμπροτόπως, ἐναπέδειξας, τῶν τῆς Ἡλίου ἀκτίνων, θεόφρον παιόλβιε. Ὄτ.

Ἦμβατον ἦν Μωσῆς, ἀκατάφλεκτον εἶδε. τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἁγίαν μεφέλλω, σκιωνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν θεόδεκτον ῥάπεζαν. τὸ παλάτιον, τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως. τὴν ὁλόφωτον, καὶ ἀδιόδευτον πύλην, Παρθένον ὑμνοῦμεν σε:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑμνῶ σε τὸν Σταυρὸν, προσκυνῶ καὶ τὰ Πάθη. δοξάζω καὶ τὴν σὴν, ἀγαθότητα Τέκνον. ἑκὼν γὰρ καθυπέμεινας, ἐπομείδιον θανάτου. τί τὸ ξένον σε, καὶ φρικωδέστατον Σῶτερ, τῆς ἀφράστου, οἰκονομίας τὸ βάθος; ἡ Μήτηρ ἐβόασεν.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ζυγὸν ἐλαφρότατον, Μάρτυς τὸν βαστάσασαν ἐκ νεότητος, σιδηροῦν κλοιὸν προσφορέως, οἱ παρανομοῦντά κατεδίκασαν:~

Ταλαγμοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας ἔσβεσαν ἀθρακας. ὁ πυρσὸς δὲ τῶν θαυμάτων σου, τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἀπετέφρωσεν:~

Τὸν ἐγύμνωσε χάριτος, σῶμά σου γυμνώσας ὁ πονηρότατος, ὑφαντὸν δὲ μᾶλλον ἄνωθεν, ῥάγῃ χιτῶνα προεξένει σοι.

Πρὸ γῆν αἱρομένης σου, πῦρ ἐπὶ τὰ σῶμα Μάκαρ ἐφήπτετο, ὑπεξάστου σου τὸν ἔρωτα, τὸν πρὸς τὸν Δεσπότην καλλιπάρθενε:~ Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον διέμεινας, ἄφθορος Παρθένε ὡς πρὸ γενήσεως. μέσον βρέφος γὰρ ἐκύησας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων γνωριζόμενον.

Ὁ αὐτός.

Εἴθροις Πάτερ δακρύωσε, ψυχικὰς κηλίδας ἀπομιαμένος, θεῖον γέγονας τοῦ Πνεύματος, καὶ σεπτὸν Παμμάκαρ καταγώγιον:~

Ἀγρυ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

Α Γρυπνίαν παμψύχιον, προσευχὴν ἀσύνθετον ἀπροσπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀυπόκριτον, τελείαν πίστιν Πάτερ ἤσκησας. Β Ἀβάτους μυστήρια, καὶ ἀποδιώκειν Ὅσιε Πνεύματα, χάριν εἴληφας Ἀβράμιε, ὡς Θεὸν θεάσασθαι ἀληθέστατος· Ση.

Γ Ἀθυμίᾳ κρατούμενον, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ με βυθιζόμενον, τῇ πρεσβείᾳ σου με λύτρωσαι, Θεοτόκε Μήτηρ Ἀειπάρθενε·

Ὠδὴ, ε'. Ὀρθριζόντως βοῶμέν σοι

Κύριε.

Δ Νάλωτος πυρὶ τῷ ὑλῃ ἐδείχθης Μάρτυς. πῦρ γάρ σε ἐγκάρδιον, θείας ἀγάπης ἐδρόσιζεν·

Ε Ἀπίσματι τὸ πρόσωπον Μάρτυς ὡραιωθεῖσα. ἐχθρῶν ἀπορρύπωσας, δυσειδεστάτων τὰ πρόσωπα·

Ϛ Ἀθεΐσα ἐπὶ ξύλου Θεόφρον Ἀγαθασία. πόθῳ τοῦ Νυμφίου σου, θεῖον πάθος εἰκόνιζες. Θεοτοκίον.

Ζ Μνῆμόνευσε παντὸς μνήστε Δέσποινα Θεοτόκε. Θεὸν ὑπόμνηστον, σαρκὶ ἀπορρήτως κυήσασαν·

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Η Σκατάκαρπον κλῆμα, βότρυας ἐξενίθησας Πάτερ Ἀβράμιε, ἀρετῶν ἐμθέως, καταφύξεως οἶμον πηγάζοντας. καὶ παθῶν τὸν μέθυν, ἐκ τῶν ψυχῶν ἀποσοβοῦντας, καὶ καρδίας πίστιν καταφραίνοντας·

Θ Εἰρασμὸς σοὶ ποικίλος, ὅθεν ὁ παμπόνηρος Πάτερ ἐξήγειρεν. ἀλλ' αὐτὸς τῷ ὅπλῳ, τοῦ Σταυροῦ θεοφόρε ἐμέκρωσας. Ὃ τῆς μίξεως σέβας, παρὰ Θεοῦ δικαίᾳ ψήφῳ, ἐκομίσω θεόφρον Ἀβράμιε.

Ι Γιώτατος οἶκος, Πάτερ θεία Πνεύματος πίστει γενόμενος, ἐδομήσω οἶκον. ἱερὸν καὶ ἀοίδιμον σύστημα, ἀοιδοῦ πλάσης, μεταβαλὼν ταῖς μεθέσεσιν, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ καθιέρωσας· Θεοτοκίον.

ΙΑ Ἡροπάρθενε Κόρη, θείῳ φωτιζόμενοι Πνεύματι Παῖαγμε, ἱεροὶ Προφῆται, ἱεραῖς ἐμ φωναῖσε προηγγείλαν. ἐξ ἧς Θεὸς Λόγος, ὑπὲρ αἰτίαν τε καὶ λόγον, ἐσαρκώθη δι' οἶκτον ἀμέτρητον·

Ὠδὴ, ϛ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τ Ρεβλύσμενον τὸ σῶμα αἰκισμοῖς, ἐδήλου τὸ ὀρθιον, τῆς σῆς προαιρέσεως, πρὸς Θεὸν Ἀγαθασία παιδεύθημεν·

Κ Ρεμάσω μετέωρος πλαγὰς, Μάρτυς ἀποφορήσασα. καὶ ἄπληγον σώζουσα, τῆς ψυχῆς τὸ ἀγωνιῶν ἀξιάγαστε·

Π Ἔφερας μαζῶν τὴν ἐκκοπὴν, πιστὴς διαρρέφουσα, τῷ γάλακτι Ἔνδοξε, τῆς μιμήσεως τῆς σῆς ἐμφαγέστατα·

Θεοτοκίον.

Φ Λαθρωπον κυήσασα Θεὸν, φιλάγαθε Δέσποινα. αὐτὸν καθικέτευε, τῆς γεννήσεως τοῦ πυρὸς λυτρωθῆναί με·

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Χ Ωρήρασε οἱ ἐν σκότει τῆς πλάνης, ἀπλανῶς καθοδηγοῦντα ἀνθρώπους, πρὸς τὰς ὁδὸς, τῆς ζωῆς Θεοφόρε τῆς ζωῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος ἀπέλιπον. γενόμενοι φωτοειδεῖς, διὰ πίστεως θείας Ἀβράμιε.

Ψ Γρύπνως ἐξεμάνισας τὸ θεῖον, ἐπιπέμψας φωτισμὸν σωτηρίας, τοῖς ἐν νυκτὶ, τῆς εἰδωλομανίας, καταχεθεῖσι θεόφρον Ἀβράμιε. ἀνέδειξας πάντας τέκνους, Σοῦ φωτὸς καὶ ἡμέρας ἐν χάριτι·

Ω Σύχωσε τὴν ζωὴν ἐκτελέσας, τὰς ἐν βίῳ πικρίας Παμμάκαρ, τῇ πρὸς Θεὸν, πεποιθήσει παρῆλθες, καὶ γαλήνους πρὸς λιμένας κατήντησας. Ἀβράμιε τῆς Οὐρανῶν, Βασιλείας καὶ θείας λαμπρότητος·

Θεοτοκίον.

Β Ρεμένον μυσαγμῷ ῥαθυμίας, διαφάσισον τῇ σῇ μεσιτείᾳ, Μήτηρ Θεοῦ, καὶ μὴ δῴης ὑπνῶσαι, τῆς ἁμαρτίας Παρθένε εἰς θάνατον. προσάτις γὰρ καὶ ὁδηγὸν, τῆς ἐμῆς σε ζωῆς ἐπιγράφομαι.

Ὁ Εἱρμός.

Η Ν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Γωμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε·

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. ἦχος, γ'.

Η Παρθένος σήμερον.

Ν σαρκὶ ὡς Ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθης. καὶ ἀσκήσας γέγονας, πεφυτευμένον ὡς ξύλον. ὕδατι τῆς ἐγκρατείας καλῶς αὐξήσας. ῥύμασι τῶν σῶν δακρύων ῥύπον ἐκπλύσας. διὰ τοῦτο ἀνεδέχθης, δοχεῖον θεῖον, Ἀβράμιε Πνεύματος·

Ο Οἰ-

Ο' Οἶκος.

Α' φθαρτὰ παριδὼν, τὴν ἀφθαρσίαν
ἐλήφας, τὰς τρυφερὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος ἐμίσησας σοφὲ ἀπὸ βρέφους, ποθήσας ἀγγέλων ὅθεν θαλάμῳ & Κόσμου ἀπέδρασας. συζύγητε εὐκλεῶς, καὶ τῶν γονέων ἐξέκλινας. μόνῳ Θεῷ σοφὲ τὸν ἔρωτα, ἐπιποθήσας καὶ ἀγαπήσας ἐξ ὅλης Πάτερ τῆς ψυχῆς, καὶ διανοίας ἀληθῶς. διὰ τοῦτο ἀμεδείχθης παρθενίας καὶ ἁγνείας, δοχεῖον θεῖον Ἀβράμιε Πνεύματος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κθ'. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

ᾨδ. Κάρας τομὴ λιγγε ῥώμης καρδίας
Βλάστημα Ῥώμης Μάρτυς Ἀναστασία.
Τλῆ Ἀναστασίη ἐμάτην ξίφος εἰκάδι ὀξύ.
Τὴν ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου & Βαλεριανοῦ
τῶν Βασιλέων, & Πρόβου Ἡγεμόνος. Ῥωμαία τῷ γένει, μέαν ἄγουσα τὴν ἡλικίαν, & οἴτινι Μοναστηρίῳ διαρρίβουσα. αὐτὴ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ῥαπίζεται τὸ πρόσωπον. & ἐπ' αὐθράκων πυρὸς ἁπλωθεῖσα, ῥάβδοις μαστίζεται. & ἐπὶ ξύλου κρεμαθεῖσα, μαγκαμοῖς τισὶ πιέζεται, & ὀγγίνοις ὀξέσι καταπείρεται. & κρεμαθεῖσα, καθ' ὅλου τοῦ σώματος ξέεται. & τοὺς μαστοὺς ἐκτέμνεται. καὶ τοὺς ὄμυχας ἐκκρίζοῦται. τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἀκρωτηριάζεται. & τὴν γλῶτταν ἀφαιρεῖται. καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκκρίζοῦται. καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου, & Μαρίας τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ.

ᾨδ. Σαρκὸς μεκρώσας Ἀβράμιε παῦ μέλος,
Θαμὼν σωοικεῖς, τοῖς ἀσάρκοις Ἀγγέλοις.
Ἀφεῖσα σαρκὸς τοὺς ὁρασὰς Μαρία,
Ψυχῶν ὁράσῃ, μυστικῶς περιπλέκῃ.
Τέτος ἐγένετο παῖς χειμαρῶν γονέων.
γυναῖκα δὲ γήμας ἀβλήτως. διὰ τὴν πρὸς Κύριον πόθον καταλιπὼν παῦτα & ἀναχωρήσας, ἑαυτὸν καθεῖρξεν οἴτινι οἰκίσκῳ, πᾶσαν σκληραγωγίαν μετερχόμενος. & μετὰ χρόνους δέκα, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· τελευτήσαντος δὲ τοῦ κατὰ σάρκα ἀδελφοῦ αὐτοῦ, & παιδίον θῆλυ καταλείψαντος ὡσεὶ χρόνων ἑπτὰ, τοῦτο ἀνελάβετο. καὶ πλησίον τοῦ κελλίου αὐτοῦ, ἕτερον κελλίον ποιήσας, ἔθετο. ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ἐπὶ σωτῆρι αὐτὴν περιπεσεῖν τῶν ὠμάτι, & ἐν παιδοχείῳ μετὰ τῶν ἑταιριζομένων γυναῖκας γυναικῶν, στρατιώτης ἅρπαγμα ὁ Ἅγιος ἁρπάζει, & ἐπιβὰς ἵππου, τοῦ σώματος αὐτὴν ἐξήρπασε, & πρὸς τὸν ἴδιον ἀπεκατέστησε τόπον. ἥτις τοσαύτην μεταμοίαν ἐπεδείξατο, ὡς μετ' ὀλίγον χρόνον, μεγάλα θαύματα ἐκτελεῖν. ἀνεπαύσατο δὲ ὁ Μακάριος Ἀβράμιος, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς, καὶ αὕτη ὡσαύτως μετ' ὀλίγον:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κυρίλλου.

ᾨδ. Τὸ πόκεσιν μέλομτος οἶσαν μοι στέφος,
Κύριλλος οἶδα, τὴν ἀπειλὴν τοῦ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σάββας ὁ στρατηλάτης, οὗτος κἀκεῖθεν κοιμηθεὶς τελευτᾷ.

ᾨδ. Σάββας κατ' ἄμφω κλήσεως μορφὴ Σάββας.
Οὗτος κατ' ἄμφω μύττεται λόγχαις μορφὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἄννης τῆς μετονομασθείσης Εὐφημιανοῦς.

Τὴν ἡ Ὁσία Μήτηρ ἡμῶν Ἄννα, γεννᾶται ἐν τῷ Βυζαντίῳ, παρὰ εὐλαβοῦς τινος Διακόνου τοῦ Ναοῦ τῶν Βλαχερνῶν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. ἀπορφανισθεῖσα δὲ τῶν γεννητόρων, ἔσωθεν ἡ Μάννη, αὐθεὶ εὐλαβεστάτῳ συζεῦξαι αὐτήν. ὃ & πεποίηκε. & ἐλθὼν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πρὸς Πατρὸς θεῖος αὐτῆς, ἀνὴρ ἀσκητικώτατος & διορατικώτατος, ὃς καὶ ὑπὸ τοῦ εἰκονομάχου Λέοντος τὴν γλῶτταν ἐκκοπεὶς, λαλῶν δὲ & μετὰ τὸ ἐκκοπῆναι ταύτῃ σαφῶς & ἀνεμποδίστως, ὡς εἶδε ταύτην αὐθεὶ συζευχθεῖσαν, ἵνα τί τὴν πρὸς θεὸν ἀγῶνας & πόνους ἀφορῶσαν ἔφη, αὐθεὶ συνεζεύξασθε; & ἐπαυξάμενος αὐτῆς, ἀνεχώρησε. χρόνων δέτινων παρῤῥυηκότων, & τοῦ δυσ-

δυασεβῆς ἐκείνῳ Βασιλέως εἰς ἅδε ταμεῖα καταχθούτος, Εἰρμίνη δὲ Κωνσταντῖνος οἱ ὀρθόδοξοι καὶ πιστότατοι Βασιλεῖς τὸν Ἅγιον ἐκεῖνον ἐμβρα μεταστελάμβανοι, δὲ οἷα πάθοι ἀμαδιδαχθούτων παρὰ τῷ πρὸ αὐτῷ βασιλάσαντος, τὴν ἀλογίαν ἐκ τούτου ἐλάμβανον, καὶ τὰς ἀρχὰς ἐκομίζοντο. οὗτος δὲ πάλιν τὰ σωτείνοντα πρὸς ἀρέσκησιν Θεοῦ ἐτοθείς, τὴν πρὸς τὰ ἴδια ἐβάδιζε. τότε πάλιν ἰδὼν τὴν Μακαρίαν ταύτην, ἀμβείζης δὲ ἴσχυε τέκνον φησί. πολλαὶ γὰρ αἱ θλίψεις τῆς δικαίων. γινώσκουσα δὲ, ὅτι, μὴ πρότερον γενηθῶσι τὸ ἐκ τῆς κοιλίας σου παιδίον, πρὶν τὸν ἀμβρασον τῷ τάφῳ καλύψεις. ὃ δὲ γέγονεν. μετὰ γὰρ ἕκτον μῆνα τῆς συλλήψεως, τέθνηκεν ὁ ταύτης ἀνήρ. ἡ δὲ, πολλὰ θρηνήσασα, δὲ τῇ λύπῃ ἑαυτὴν κατατήξασα, τὸ μὲν παιδίον ἀπογαλακτίσασα, δέδωκεν εἰς χεῖρας τῆς ἑτέρας θείας αὐτῆς. ἡ δὲ, πρὸς τὰς ἀγῶνας ἀπεδύσατο. ὁποίας δὲ δὲ ἡλίκας, ἴσασιν οἱ μεμυημένοι καὶ ἄκρως τὸν ἀσκητικὸν δρόμον τελέσαντά. ἐν τούτοις οὖν αὐτῆς ὄσης, παραγίνεται ἐκ τῆς Ὀλύμπου, ὁ διορατικώτατος ἐκεῖνος ἀνήρ. αὐτὴ δὲ παρὰ τὰς πόδας αὐτῷ πεσοῦσα, δὲ τὴν ἀλογίαν αἰτησαμένη, ἐδωσαμένη ἐν Κυρίῳ τέκνον ἤκουε. δὲ πῶς τὸ παιδίον; ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος φησίν. ἡ δὲ, τὸ μὲν σῷ, τῷ ἀδελφῷσι καὶ ἀνεργέτημα μετὰ Θεὸν ἀμεθέμην. τὸ δὲ ἕτερον, παρ' ἐμοί ἐστιν. καὶ ταῦτα εἰποῦσα, δὲ ἕτερα τὰ συγχύσεως καὶ καρδίας ὀδυνωμένης ἀμικρῶς ῥήματα, καὶ ἀμφοτέρας τὰς παῖδας τῷ τιμίῳ ἐκείνῳ παρασήσασα γέροντι, εὔξαι ὧ Πάτερ τίμιε, ὑπὲρ τῆς τέκνων, δακρυρροῦσα λιτανεύουσα. ὁ δὲ, οὐ χρείαν ἔχουσι ταῦτα ἀνθρώπου. ἡ δὲ, βαρέως τοῦτο τοῖς ὠσὶ δεξαμένη, καὶ ἐκ βάθους στενάξασα, οἴμοι τῆς ἁμαρτωλῷ ἔφη. τί ἄρα δὲ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν; δὲ ὁ γέρων. οὐκ ἔστι σοι τέκνον, πολλαὶ αἱ θλίψεις τῆς δικαίων; ἐὰν μὴ ἡμεῖς ὑπομείνωμεν, οὐκ ἄρα ποτὲ δικαιωθῶμεν. ὅτω γὰρ ὀρθὸν πρέπον δὲ ἀρέσκον Θεῷ. ἡ δὲ, μὴ Κύριέ μου ἔδοξε τῷ Δεσπότῃ, ἡ τῆς ἀνηλίκων μου παίδων πρὸς τὰ ἐκεῖθεν μετάστασις; δὲ ὁ θαυμάσιος. καλῶς εἶπας ὦ τέκνον· ἐν τάχει δὲ λήψεται ταῦτα ὁ Δεσπότης ὑπὸ σοῦ. δὲ τῷ Θεῷ αὐτὴ ὡς εἰκὸς ἀχαριστήσασα, δὲ τοῖς ποσὶ τοῦ τιμίου γέροντος προσπεσοῦσα, δὲ τὸν ἀνθρωπον κομισαμένη, τὸν τῆς προσόντων αὐτῇ διανομὴν ἀμφοτέραις χερσὶν ἤρξατο. δὲ μετ' ὀλίγον τῆς παίδων τελευτησάντων, δάκρυα ἐπὶ τούτοις ἐκχέασα, δὲ τὰ περιλειφθέντα χερσὶ πενήτων ἀποθεμένη, τὰς Ἐκκλησίας περιέρχεται φωταγωγοῦσα καὶ προσανθρωπούσα. καὶ τὸν σωτακτήριον ἀναζομένη, τέλος μοναχόντιμα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἀράσα, Σ δι' αὐτοῦ ἀποκειραμένη, ἐν τῷ κρυπτῷ μέρει, ἀνδρικὸν ὑπεδύσατο σχῆμα, ἔσωθεν δὲ γυναικείαν. δὲ λαθοῦσα ἐν τοῖς Ὀλύμπου ἀγρέθη μέρεσι, τὴν γυναικείαν σχῆμα ἀπορρίψασα. προσφυεῖσα δέτινι τῶν Κοινοβίων, δὲ εἰσελθοῦσα τῷ πυλωρῷ, προσωμίλει τούτῳ, τῶν ἄλλων προτιμότερον ἔχειν λέγουσα, εἰς ὄψιν τοῦ Προεσώτος ἐλθεῖν. ὁ γοῦν πυλωρὸς προσελθὼν τῷ Προεσώτι κατὰ τὸ σωνηθὲς μηνύσας, δὲ τοῦτον μεταλληθέντα παραστήσαμενος, ἔζήει. τῆς τιμιωτάτης δὲ γυναικὸς πρὸς τὰς πόδας τοῦ Προεσώτος κειμένης, δὲ τὴν σωνήθη ἀλογίαν ἐξαιτουμένης, ὁ Θεῖος ἔτος ἀνὴρ τὴν ἀλογίαν δοὺς, δὲ ἀναστήσας. τίς ἡ πρὸς ἡμᾶς σου ἄφιξις, δὲ τίνος τὸ ὄνομα; ἡ δὲ, τὸ μὲν αἴτιον τῆς προστὴν ἁγίαν ταύτην Μονὴν ἀφίξεως, τὸ προσόν μοι Πάτερ Ἅγιε πλῆθος τῶν ἐπταισμένων, ὅπως ἡσυχάσας, τὸν τῆς ζωῆς μου περιλειφθέντα χρόνον, εἰ καὶ ἀνάξιος, εὕροιμι τὸ θεῖον ἵλεον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. τοὔνομα δὲ, Εὐφημιανός. ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐτήν. εἰ τοιοῦτον ὢν τέκνον λογισμὸν ἔχεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ τὴν σωτηρίαν ποθεῖς, φεῦγε τὴν παρρησίαν. ἀλλότος γὰρ ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις τοῖς ἐμπαθέσι λογισμοῖς. ταῦτα εἰπὼν, δὲ τὴν σωνήθη ἀγχὼν ἐκτελέσας, συνηθέμησε ταύτην τῇ ἀδελφότητι. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ προέκοψε, δὲ ἐπεδίδου τοῖς ἔμπροσθεν ἐν πάσῃ ἀρετῇ, δὲ ταπεινώσει, ὡς Σ ὑποδραμὸς Σ τύπος γενέσθαι τοῖς ἐν πάσῃ τῇ Μονῇ ἀσκουμένοις μοναχοῖς. ὁ δὲ Διάκονος τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, εἰς αὐτὸ

αὐτὸ τοῦτο προκειθεὶς παρὰ τῆς Ἁγίας, οἰκονομήσας πάντα ὡς ὑπέθετο δηλονότι τῷ τοιούτῳ. ἐξῆλθε πρὸς ἀναζήτησιν τῆς Κυρίας αὐτοῦ. Σ ἐντυχὼν τῷ Μοναχῷ τῷ ἀποκειραντι ταύτῃ, ἐπωθάζετο, εἰ ἄρα σωίοιδε, πῦ ὄζιν ἡ τὰ γήϊνα λιποῦσα, δὲ τὰ Οὐράνια ἐπιζητοῦσα; ὁ δὲ, πρὸς αὐτόν. ὅτι δῆλα περὶ αὐτῆς μοι ἐγένετο ὦ τέκνον, οὐκ ἀρνήσομαι. πῦ δὲ μοῦ ἄρα ὄζιν, ἀγνοῶ. ἀλλὰ δεῦρο μικρὸν ἅμα πορεύθωμεν εἰς τόδε τὸ Μοναστήριον. δὲ φθάσαντά, ἔμαθον διὰ τῆς πυλωροῦ, εἴσω τῆς ἀρκύων ἔχειν τὸ ζητούμενον. δὲ ἠξίουν, διαμυυθῆναι ταύτῃ. τῆς δὲ ἐξελθούσης, ὁ Μοναχὸς τὸν Διάκονον ὑποδείξας, ἰδού, φησιν ὁ πιστότατός σου οἰκονόμος, πολλὰ παθὼν εἰς ἀναζήτησίν σου παρέστι, καὶ εἰ βούλει, πορεύθωμεν εἰς τὴν ἡμετέραν Λαύραν. τούτων ἀκούσασα ἡ Ἁγία, καὶ τῷ Προεσώτι τῆς Μονῆς προσελθοῦσα, καὶ τὴν ἀλογίαν ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς λοιπῶν Ἀδελφῶν λαβοῦσα, ἐξῆει ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν ἅμα τῷ Διακόνῳ, σωόντος καὶ τὸν Μοναχὸν εἰς τὴν Λαύραν. ἐν ταύτῃ δὲ ἐφ' ἱκανὸν διατρίψασα, θαυμάτων ἀπείρων αὐτουργὸς ἀνεδείχθη. ἀμέλει τῆς τῆς θαυμάτων φήμης διαδοθείσης, πολύτι πλῆθος ἀποταξαμένων προσδρύη τῇ μονῇ. ἀλλὰ τὸ τῆς τόπου ἐσνωμένον Σ βίαιον, διεκώλυε τὴν τῆς προσδρχομένων ἐπίδοσιν. ὅθεν ὁ τῆς Μονῆς Προεσὼς, θεόθεν ἐμπνεύσθείς, τῷ πανικαῦτα Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, τῷ Ἁγίῳ Ταρασίῳ, δηλοποιήσας περὶ τῆς θαυμασίων ὀργων τῆς Μοναχῆς Εὐφημιανῆς, ὅπως τε διακωδωνηθέντων τῶν θαυμάτων, ὀκ ὀλίγων ἀνδρῶν πλῆθος ἀποταξαμένων προσδρύη τῇ Μονῇ, καὶ μὴ χωρεῖσθαι τοὺς προσδρχομένους, διὰ τὸ παμπύ ἐσνωμένον τῆς τόπου καὶ σμικρότατον διεσάφησεν. εὗρε τὸν Πατριάρχην σωνάδοκοῦντα τῷ ἰδίῳ θελήματι. καὶ λαβὼν διὰ δωρεᾶς αὐτῆς τόπον ὀρείπιον. τὸν μωῦ, ἡ Μονὴ τῶν Ἀβραμιτῶν λεγόμενον, δι' ὀλίγου χρόνου ἐξ αὐτῶν τῶν κρηπίδων φρουτιστήριον ἀποκατασήσας εἰς πολλῶν ψυχῶν σωτηρίαν, ἐν αὐτῷ τὴν Ἁγίαν, τὸν λεπόμενον αὐτῇ χρόνον ἀσκητικῶς διανύσαι παρεσκάσε. Σ τότε γενομένης, Σ τῆς ἀγγελικῆς ἐκείνης διαγωγῆς περιβοήτου τοῖς πᾶσι γενομένης, Σ χρόνου μικροῦ διαγνωσθέντος τῆς κρυπτομένης, εἰς ὅσον ἄρα ποσὸν οἱ καθ' ἑκάστην προσδρχόμενοι περιέστησαν, ἀδυνατον διαγράψαι. ἐπεὶ δὲ πειρασμός τις ἐπισωέβη τῇ Ἁγίᾳ ἀπότιμος τὸ μὴ ὄνειδος Μοναχῆς, ὀργοῖς δὲ δὲ πράγμασι, τὰ πρῶτα φόρμος τῶν προσωκειωμένων τῷ χαιρεκάκῳ δαίμονι. τότε μὴ ὀργον αὐτὸ τοῦτο ἀπαραίτητον κεκτημένης, ταχείας ὕβρεις δὲ αἰσχρὰς ὡς Σ ἀμύχου τῆς Οσίας ἐκχέοντος καὶ κατηγορήματος ἀσαφῶς· κἀκείνης δὲ, αὐτ' ἀδενὸς ταῦτα λογιζομένης, δὲ ὀργησίας ἡγεῖσθαι μᾶλλον τὰ κατ' αὐτῆς λεγόμενα διαβεβαιούσης, γυνὴ τίς θεοφιλὴς, τῶν αἰσχρῶν Σ μισαρῶν ῥημάτων τοῦ ὄντος βεβήλου καὶ φονέως μετὰ ταῦτα ἀποδεχθέντος ἀκούσασα, πρόσεχε φησὶν Ἀδελφὲ, μήποτε ὀκ ἔστιν ὡς λέγεις ἀμοῦχος, οὐδὲ ἐμπαθὴς ὡς ὑπολαμβάνεις, ἀλλὰ γυνὴ καὶ ἀπειθής. Σ σὺ μὴ ἔχεις εἰς κόρδος τὸν γέναμαν τοῦ πυρὸς διασύρων τὸν ἀπειθῆ. τοὺς δὲ ἀκούοντας, μολυίεις. πρὸ χρόνων γὰρ τριῶν γυνήτις τὰ προσόντα αὐτῇ πάντα διαμείμασα, γέγονεν ἀφανὴς, καὶ μήποτε ὂν λέγεις ἀμοῦχον ἐκείνην ὄζει, Σ αὐτὸς εἰς βαράθρον ἀπωλείας τὸν ψυχικόν σου κατάγεις. ὁ γὰρ μυσαρὸς ἐκεῖνος δὲ δόλιος, προσθεὶς καὶ τοῦτο τῇ ἰδίᾳ πομπείᾳ, διεσαφώσε τὸν λόγον εἰς πολλοὺς, τὰς λοιδορίας ἀφείς. ἕως δὲ κατακρημνίσαι τὸν Ἁγίαν εἰς τόπον κατωφορῆ, ὅπως κωφισθέντων ὧν ἠμφίετο, γεγυμνωμένον ἴδῃ, δὲ σχῇ τὸ βέβαιον. ὀκ εἰς μακρὰν δὲ τοῦτο ποιήσας, εἶδε μὴ ὄδεν, γέγονε δὲ ἡμίξηρος ἐκ θείας δυνάμεως. κἀκεῖθεν ἀπαραγὰς πρὸς τὰ ἴδια ᾤχετο. ἐκεῖσε τοίμων καταχθεὶς ὡς κατάδικος, ἐγκλήματι φόνου, τῷ ξύλῳ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς ὡς ἀμαχόμη ὑποπιεσθείσης, τῷ ἐγχωρίως ὕτω λεγομένῳ φύργῃ, τὸν ὀλέθριον καὶ μιαρὰν ἀπέρρηξε ψυχήν. ἡ δὲ Ἁγία, ὡς ἐκ τούτου διαφημισθεῖσα, δὲ τὰ σκαμδαλα φύγουσα, δύο Σ μόνας ἔχου-

σα Μοναχὸς μεθ' ἑαυτῆς, αἰέδραμε πρὸς τὰ μόρια τοῦ σπυρὸς. Σ' ἄρασα Ἐκκλησίαν ὕδωρ Σκηπίων ἔχασαν, κατῴκησεν ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν δύο Μοναχῶν, τοῦτε Εὐσταθίου Σ' τοῦ Νεοφύτου. κἀκεῖθεν πάλιν ἀπάρασα μετὰ παραδρομὴν χρόνων τινῶν, προσκληθεῖσα ἐν τῷ Βυζαντίῳ παρά τινων Μοναχῶν ἐπὶ τὰ μόρια τοῦ ῥέγματος, ἐκεῖσε τὸ λειπόμενον ταύτης τῆς ζωῆς ἔτος διαβιβάσασα θεαρέστως, ἰάσεις τε καὶ θαύματα οὐκ ὀλίγα τοῖς προσιοῦσι χαρισαμένη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς.

Ϯ Τῇ ἡ Ἁγία Μάρτυς διαβληθεῖσα ὡς χριστιανὴ, καὶ παραστᾶσα τῷ Ἄρχοντι, πρῶτον μὲν τύπτεται τὰς ὄψεις, Σ γυμνοῦται ἅπαν τὸ σῶμα. καὶ ὡς θεία μβος ἵσταται ἐπὶ πολλὰς ὥρας αἰκειομένη μέσον τοῦ δικαστηρίου. Σ' ὅπως ἰδὼ μυκτηρίζουσα τὸν τε Ἄρχοντα, καὶ πάντα τὰ σεβάσματα αὐτῶν, εἶτα πολλαῖς βασάνοις ἐκδοθεῖσα, Σ διατηρηθεῖσα ἀβλαβὴς, τελευταῖον ξίφει κατετρώθη. καὶ ὅπω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο:~

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ'. Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Ϯ Ἦχος φωνῆς ἐορταζόντων, οὗθα πέφυκε χοραύεις Ἀθλοφόρε. σοὶ παρθένων χοροῖς τῷ Κτίσῃ μελῳδοῦσα. ἄλογητος εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ϯ Ἑλκυσθλώμενα ὁρῶσα, καὶ ὀμύχων σπαραγμὸν προσκαρτεροῦσα. ἀμνὸς ἔχθης Χριστῷ θυσία μελῳδοῦσα. ἄλογητος εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ϯ Φθης ὡς ἄμπελος Θεόφρον, χεῖρας πόδας τε ὡς κλάδους τεμνομένη. καὶ ἡμῖν μοντὸν τὸν οἶνον γεωργοῦσα, καρδίας τὸν ἀφραίνοντα, μοντῶς Ἀναστασία:~

Ϯ Τὸ ρ ἀΐδητον οὐκ ἐστοχήθης, μεαρίας τελεῖς τοὺς πάλαι μιμουμένη. θείαν δρόσον Ἁγνὴ, ἐδέξω μελῳδοῦσα, ἄλογητος εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Θεοτοκίον.

Ϯ Ὅλον τὸν ἄνθρωπον φορέσας, ὁ ὑπὸρ θεος δίκα τῆς ἁμαρτίας, ἐκ γαστρός σου Ἁγνὴ, προῆλθε σαρκοφόρος, ὃν ἐκδυσώπει πίστευσε, τοὺς τιμῶντας διασῶσαι:~

Ο' αὐτός.

Ξ Ἵνα τῆς ἄνω Βασιλείας, ἐπιτύχῃς καὶ τῆς δόξης τῆς ἀῤῥήτου, πατουμένης σοφὲ καὶ φθειρομένης δόξης, ὡς μυστικὸς καὶ φρόνιμος, κατεφρόνησας ἐμφρόνως:~

Ο Ὁ τοῦ λύκος ὁ παμβέργος, τῷ ἀμνάδος σου ἐπαράξε δολίως. τότε τότου σοφὲ τὰς μύλας διαθλάσας. οἷα Ποιμὴν εἰσήγαγές, μεταμοίας ἐν τῇ μάνδρᾳ:~

Ν Ὁμοίς ὑπείκων τοῦ Δεσπότου, τὸ πλανώμενον ἐζήτησας καὶ εὗρες. καὶ τοῖς ὤμοις τοῖς σοῖς ἀράμενος Παμμάκαρ, οἷα Ποιμὴν εἰσήγαγές, μεταμοίας ἐν τῇ μάνδρᾳ:~

Θεοτοκίον.

Μ Ὁ μνήσθης τοῦ ἑνὸς τῆς Τριάδος, ἀπεγνώμησας ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις. ὃν σαρκάσει μιᾷ ὁρώμενον Παρθένε. ᾧ μελῳδοῦμεν Παναγνε, ἀσιγήτως εἰς αἰῶνας:~

Ω, δὴ, η'. Ἑστὼ πλασίως κάμινον.

Ν Εμικῶς ἠείσθησας, Ἀθλοφόρε παμάθημε. καὶ σὺν τῇ πλανῆς, ἀφεσίμου ῥόπαια, χειρῶν σου ὁρμένη γε, Σ' τοῦ ποδῶν ὑπέφορά. καὶ τῷ μαστῶν Σ' τοῦ ὀδόντων σε Μάρτυς, ἐκείζωσιν ἰὼ ἔχε, ἐν χαρᾷ μελῳδοῦσα. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ο Ὁλαμπὴς ὡς Ἥλιος, παρθενίας λαμπρότητι, καὶ τῆς μαρτυρίας καλλοναῖς ἐζήγραψας, καὶ Κόσμον ἐφώτισας, ταῖς φωτοβόλοις λάμψεσι, σὲ Ἀναστασία, τῆς πολλῆς καρτερίας. προθύμως ἐκβοῶσα, Γερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ϯ Ὁλομαυσαν πάθεσι, τῷ ψυχῷ μου Θεόνυμφε. καὶ ἀμαυρουμένῳ, προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ἐκ τοῦ δεινοῦ καθάρισον. καὶ φωτιστικῇ ἐπισκιάσει σου Μάρτυς, σεμνὴ Ἀναστασία, καταξίωσον ψάλλειν, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ϯ Ἐν τῷ Ἁγνῷ καὶ Ἀμώμου, ἡ Παρθένος τοκέσασα. ἄμωμον καὶ σῶμα Σ' ψυχὴν ἐτήρησεν. παθῶν ὑπεκκαύματα, τῷ μομῇ τεφρώσασα. πέραντε πολλῶν ὑπενεγκοῦσα βασάνων. Σ' μνῶ ἐπεραφίοις ἐν θαλάμοις χορεύει. σὺν σοὶ ἀῤῥαιμομένη, εἰς πάντας:~

Ἄλλος.

Ἄλος. Νικηταὶ τυραννός.

Α 'Πωλείας βόθρῳ, τὴν Ἀγλὴν σωώθησε περισθραύσας, ὁ κακέργος ὄφις. ἀλλ' αὐτὴν ἀνήγαγε Πατὴρ σωφρόνως. ὑμνεῖτε μέλποντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Κ Αἰ ἐν βίῳ Πατὴρ, περιὼν Ἀβράμιε Σὺν τέλος. ἰατρὸς μοσύντων, ἀμεδέχθης Πνεύματος χάριτι θείᾳ. ὑμνεῖτε μέλποντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Κ 'Κακίᾳ Πατὴρ, ἐν δικαιοσύνῃ τε Σὺν σωφροσύνῃ. πίστει διαλάμψας, τοῖς Ἀγγέλοις Ὅσιε συνεριμήθης. ὑμνεῖτε μέλποντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ε 'Εἴθρυ ζωῆντος ὤφθης, παναγίου σκηνώματος ἐξ ἐπιόντα, οἱ θανατωθέντα, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντα. ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ. θ'. Εἱρμὸς Ἅγιος ὁ Οὐρανός.

Ι 'Κείῳ ἀνηρτήθης Λόγῳ Θεοῦ, εἰκονίζουσα πάθος σωτήριον, ἐν ἐκκοπῇ, λύγκας χερῶν σὺν ἐν ποδῶν. ὁδόντων τὴν ἐκείζωσιν, γλώσσης τὴν ἀφαίρεσιν ἐν μαστῶν. Ἀγνὴ Ἀναστασία, Μοναζουσῶν τὸ κλέος, ἐν τῇ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Σ Νύμφη ὡραιώθης καλλοποιῷ, ἁρμοσθεῖσα Νυμφίῳ παθήμασι, καλλοποιοῖς, ἔνδοθεν θαλάμων φωτοειδῶν, ὡς ἐκλεκτὴ ἐσκιώσας, φορέσασα λαμπάδα παρθενικήν. ἐν μυῶν συμβασιλεύεις, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας, Ἀναστασία διαλάμπουσα.

Τ Αλάζουσιν οἱ πόνοι σου γλυκασμόν, ἁμαρτίας πικρίαν ἐξαίροντα, ἡ δὲ σορὸς, βρύει ἰαμάτων τοὺς ποταμούς, καὶ κατακλύζει πάντοτε, πάσας νοσήματα χαλεπά. εἰς δόξαν τοῦ Σωτῆρος, σεμνὴ Ἀναστασία, τοῦ ἐπαξίως σε δοξάσαντος.

Υ 'Ρίζωσαν γυναῖκα τῷ σῷ Σταυρῷ, κρατυνθεῖσαι Χριστὲ παντοδύναμε, καὶ τοὺς ἐχθρούς, καράν πολυμήχανον ἀνδρικῶς, Λόγε Θεοῦ συνέθλασαν, καὶ τοὺς Παραδείσου χαρμονικῶς, τὴν οἴκησιν λαχοῦσαι, θεώσεως μετέχουν, ἐπιπόθως ἀνυμνήσαί σε.

Θεοτοκίον.

Φ Ορέσαντά σε σαρκὶ ἐκ γυναικὸς, ὡς ἐπέγνω ἡ Μάρτυς σου Κύριε, παρθενικαῖς, κατηγλαϊσμένη μαργαρίταις καὶ μαρτυρίου αἵματι, περιλιθισμένη τῷ Χριστῷ, ὀπίσω Μήτρος σου, ἐνδόξως προσηνέχθη, ὡς βασιλεύοντι τῆς Κτίσεως.

Ἄλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Ι 'Δεῖμ κατηξιώθης, Πατὴρ θεοφόρε, τὰ δι' ἐλπίδος σοι πάλαι ποθούμενα. ὃ ὀφθαλμὸς ὁ κατέδε, καὶ ὃς ἐκ ἤκουσεν.

Ω 'Ραῖος ἀπεφάνθης, θείαις ἀγλαΐαις, τὴν ἀρετὴν διαλάμπων Ἀβράμιε. Σὺ τῇ τῆς ὅλων Δεσπότῃ, χαίρων παρέστασαι.

Υ Μνήσθης ταῖς χορείαις, πάντων Ὅσιε, Σοῦ αὐτοῖς τῆς θεώσεως Ὅσιε, ἐπιτυχὼν ἱκετεύεις, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Η 'Μόρφωσαν ἀφροσύνης, ἄγει χαρμοσύνως, τὴν ἱερωσύνου Ἀβράμιε κοίμησιν. ἡ Ἐκκλησία τιμῶσα, τὴν πολιτείαν σου.

Θεοτοκίον.

Φ Ιλάσθητι Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον. ἐν ἀγαθῶν αἰωνίων, μέτοχον ποίησον.

Ἑξαποστειλάριον. Τῆς Ἁγίας.

ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο μαζουσῶν τὸ κλέος, ἐν ὡραιότης Μαρτύρων. Ἀναστασία σὺ ὤφθης, ἐν παρθενίᾳ ἀσκήσασα. ἐν καρτερῶς ἐναθλήσασα, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης.

Ἕτερον, τοῦ Ὁσίου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ψ 'Σὲ λυτρώσω Ὅσιε, τῷ Θεῷ ἐν Σωτῆρι, ἐκ πλάνης κακοδαίμονος, σύγκλημα δυσσεβούντων, Ἀβράμιε Θεοφόρε, καὶ τὴν πάλαι πεσοῦσαν, εἰς ἀπωλείας βάραθρον, καὶ ἡμᾶς ταῖς ἀχαΐαις, ῥῦσαι πολλῶν, πειρασμῶν ἐν θλίψεων ἐν κινδύνων, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντάς σου, τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θ Εοφανὴς Παράδεισος, ὤφθης ἔχουσα μέσον, ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, Ἄχραντε Θεοτόκε, ὃν φαγόντα οὐκέτι, τεθνηξόμεθα ὅλως, ἀλλὰ ζωὴν ἀμείνονα, διὰ σὲ ζῶμεν πάντα, τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον περιφέροντα καὶ νικῶντα, τὸν ἀποστάτην Τύραννον, σὲ ὑμνοῦντα Παρθένε.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, λ'. Τῆς Ἁγίας Ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μαρτυρίῳ ἐν αἵματι, τὴν στολὴν σου Ζηνόβιε, βαπτίσας ἐδόξασε σε ἀπετέλεσας, ἱερωτόραν ἐν χάριτι. μεθ' ἧς εἰσελήλυθας, ὡς σοφὸς Ἀρχιβράβος, τῷ Ἁγίῳ εἰς Ἅγια, θῦμα ἄμωμον, διὰ σὲ τῷ τυθέντι Σοτελεία, προσφορὰ καθαρωτάτη, ἀμεμπτοθεῖς ἱκέτευε.

Ἑορτὴν τοῦ σώματος, τῆς ψυχῆς τὸ λαμπρότατον, κάλλος διεδείκνυσο ἀξιάγαστε, ἱερομάρτυς λαμπρότορον, θεόφρον Ζηνόβιε, Γρέων καλλονὴν, Ἀθλοφόρων τὸ καύχημα, τῷ θαυμάτωντε, ἡ ἀσύμαος βρύσις τῷ πνευμάτων, ἀκαθάρτων ὁ διώκτης, καὶ βραβευτὴς τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Γυμναθλεῖν σοι προέρηται, ἀδελφὴ συμφρονοῦσάσοι, Ζηνοβία παύσοφε ἡ ὁμαίμων σου. τὰ τῷ λεβήτων γὰρ βράσματα, ἀνδρείως ὑπέφερε, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ὃν ἔτυχε, μετὰ σοῦ τῷ σεφανώσῃ, τῷ τῆς νίκης, καὶ τῆς ἄνω Βασιλείας, Ἱερομύστα Ζηνόβιε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Γωσαφὰτ Μοναχοῦ. οἱ δὲ τοῦ Στουδίου.

Σωματικὴν χορείαν, προτιμήσωμεν σήμερον ὡ φιλομάρτυρες, ἀλλὰ τῇ μνήμῃ τῷ παμσεβῶν Ἀθλητῷ, Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας. ἔστι γὰρ τῆς Τριάδος γεγόνασιν ὑπέρμαχοι. καὶ ἐν σταδίῳ ἀνδρείως, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῷ αἵματι ἀπέπνιξαν, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἐνδόξως ἐκομίσαντο. διὸ πρὸς αὐτοὺς ἀναβοήσωμεν, ζεῦγος ἅγιον Κυρίῳ. ἀλογημένη δυὰς καὶ πεφωτισμένη, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, ὑπὲρ τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μετὰ. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀντίληψις καὶ σκέπη μου, ὑπάρχεις Παναμώμητε. Θεοτόκε, σὲ γὰρ ἔχω βοηθὸν, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις, καὶ ταῖς συνοχωρίαις, καὶ σὲ δοξάζω τὴν ἀμώμητον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Παναμωμος, Θεοτόκος κρεμαμένην μυρίκως, ὠδύρετο βοῶσα, Τέκνον καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτήριος πλάξ. Καὶ μάρτυς τῆς Ὀκτωήχου δύο. καὶ τῆς Ἁγίων, εἷς.

Ἰωσήφ. Ὡδὴ, α'. Ἦχος, πλ.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Ῥόμῳ περιζώμενος Θεοῦ, ὡς ἱερὰς ἀνδρόσδεκτος, καὶ Μάρτυς ἄριστος. Ζηνόβιε βρισμάκαρ, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε, μιμήμενον τὴν φωτοφόρον, τῷ τὸν βίον λύσωσαι σκαμδάλων.

Ἰγνὴ φωτιζόμενος σοφὲ, τῆς τρισηλίου λάμψεως, σκότος διέλυσας, Ἑλλήνων δυσφημίας. καὶ φέγγει τῷ λόγων σου πάντας καταφωτίσας, μιᾷ μετέβης πρὸς ἄδυτον φέγγος.

Ἠθραξ δεδειγμένος μοναῖς, πυρὶ προσαπτόμενος τοῦ θείου Πνεύματος. ἀπαύστως τὰς καρδίας, ὑφῆψας πρὸς ὄρεξιν, θείων ἱερομύστα, καὶ τὴν πλάνην, κατέφλεξας πᾶσαν.

Θεοτοκίον.

Αἱ ροὶς ὁ παγάγιος Ναὸς, ὁ πόκος ὁ Θεόδροσος. ἐσφραγισμένη πηγὴ, τοῦ ἀθανάτου ῥείθρου, τὸν ποιμένα σου Δέσποινα. φύλαττε ἐκ παντοίων, πολεμίων ἀπολιορκήτως.

Ὡδὴ, γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ὦ μύρῳ τῆς χρίσεως τοῦ Πνεύματος, κεχρισμένος Ζηνόβιε, ἱεράτευσας ὡς Ἄγγελος. Μαρτύρων Χριστὸν τέλει, κοσμηθεὶς σεφανοῖς.

Τῶν ἐπιμέλειαν δεξάμενος, γεωργίας θείου Πνεύματος. καρποφόρους ταύτας ἔδειξας. διὸ τῆς τοῦ Κυρίου χαρᾶς ἠξιώθης.

Μαίμωσοι σύμφρωνι ἀνδεδειγται, Ζηνοβία Ζηνόβιε. σωθῆναι γάρ σοι προέρηται, καὶ σωθῆναι σοὶ ἀπολαύειν, τῆς σῆς θείας δόξης.

Θεοτοκίον.

Ῥιάδος τὸν ἕνα ἀπεκύησας, τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντα, Παναγία Μητροπάρθενε. αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Εθνική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κανὼν ἦχ, τῇ. Τῷ σοφίαν Σ Λόγον.

Ἡ μ σοφῷ ξωωρίδι τῇ Α'θλητῇ, ἀ-φημήσωμεν πίστει μαρτυρικῶς. Ζωό-βιον ἅπαντα, τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Ζωοβίαν ὡσαύτως, τὸ ζεῦγος τὸ τίμιον, ὡς κρατῆρας θεία, προχέοντας μάματα. ὅθεν ἐπισίως, καθ' ἑκάστω αὐτλῶμεν, πιστῶς τὰ ἰάματα. ἀσεβῶς αμακράζομ-τάν, Α'θλοφόροι παμάφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

Σθενείᾳ βαρείᾳ περιπεσὼν, ἐ δειμῶς ἐμ τοῖς πόνοις κατακαμφθείς, ὑ φορῶ τὸν καύσωνα, τῆς δειμῆς ῥαθυμίας μ. ἀλλ' ὁ εἰδὼς ἑκάστ, Σωτὴρ τῷ ἀθενείαν. Σ ὡς Πατὴρ παιδεύων, τὸς χώμησοι ωταίσαντας. σύμε ξαφάστησον, δωατὸς γὸ ὑπάρχεις, ἰᾶσθαι μοσήματα. τῇ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἡμῶν, ἵνα παύτοτε κραυγάζωμεν. μεγάλασ τὰ ὄργα Σωτὴρ, φοβερὰ τὰ θαυμάσια. λυτρῶσαι γὰρ πιστὸς ξ αὐαγκῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς μόνης Θεόπαιδος.

Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Ν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σαωτικῷ, ἡ παμάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτὴν. ἐθρηνει κραυγάζουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο. καὶ σωοχῇ καρδίας, τας κόμας ἐσπαράττε. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα, Υἱέμου ἐ Κύριε. πῶς σε αὐομώτατος, Ε'βραίων δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ αὐαμαρτητε; πῶς καὶ θέλω ὑφίσασαι, τῇ προσώπ ῥαπίσματα, ὄξος καὶ τὴ ῥῆσιν πλάγας. χολὴν τε οἴμοι καὶ ἥλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα τοῖς θείοις σου Πάθεσι.

Ω, δὴ, δ'. Ε'πέβης ἐφ' ἵππου.

Ψώθης ἐφαμῆς, ἄθλοις σεπτοῖς ὡραιότατος, ἐ ἐδέξω σεφάμου τῆς μίκης σοφὲ, ἐ αἰωμίου ἔτυχὼν ἀγαλλιάσεως. διόσε ἀφημῶμεν, Μάρτυς Γ'ραρχα Ζωόβιε.

Ο'μ ξύλῳ ταθεῖσα, ἐκουσίως μιμούμενος. αμηρτήθης ξέσθης Ζωόβιε. Σ τῆς φθορᾶς Μακάριε, καὶ τῆς μεκρώσεως, ἀπεδύθης τὸ πάχος, ἄφθαρτον στολὴν ἐμδυσάμενος.

Τ'χῆσε ἑδραίᾳ, τὰ τῇ δαιμόνων ἱδρύματα κατεπτώθη. Ναοὶ δὲ ἐῤῥάγησαν, ἀῤ-ραγεσάτῃ πίστει σε ἀφαιζόμενοι, Ζωόβιε Μάκαρ, Γ'ρομαρτύρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ω ξενώσε τόκω, τὸς ἐκ Θεοῦ ξενιτάυσαντας, ἐμ αὐτῷ οἰκειώσω Παρύμνητε. μεγαλοφώνως ὕθενσε πίστει δοξάζομεν. καὶ κραυγάζομεν χαῖρε, παύτων γηγενῶν τὸ διάσωσμα.

Ω, δὴ, ε'. Ι'να τίμε ἀπώσω.

Τῦ θήλεως φύσις, Πμάματι μενάρωται θείῳ Σ ἤχωε, τὸν τὴ Εὔαν πάλαι, τὴ προμήτορα ξαπατήσαντα. καὶ τῆς θείας δόξης, ἐμ Οὐρανοῖς κατηξιώθη, Ζηνοβία τοῖς ἄθλοις ἐκλάμπουσα.

Μβροτόκος μεφέλη, γέγομεν ἡ γλῶσσά σε ὡς διετίζουσα, αὐσεβείας ὄμβρος, ἐ πιστῶν τας καρδίας αρδεύουσα. ἐ πρὸς αὐκαρπίαν, τας διαμοίας ὁδηγοῦσα, ἐμαρέτων Ζωόβιε πράξεων.

Αρθενίας ἀκτῖσι, τῆς φιλησομίας τὸ σκότος ἐμείωσας, ἐ φωτὶ τῇ ἄθλων, ἀθείας τὴ μύκτα ἠφάμισας, Ζωοβία Μάρτυς, τῦ Ι'ησοῦ ὡραία μύμφη, καταγώγιον θεῖον τῦ Πμάματος.

Θεοτοκίον.

Μαρτίας βαρέα, παύτοτε περίκαμαι φορτία Α'χραντε, Σ βοῶσοι τύτων, μεσιτείᾳ με θείᾳ ἐλάφρωσον. σὺ γὸ εἶ προστάτις, ἁμαρτωλῶν δεδοξασμένη, Λυτρωτὴν ἐ Σωτῆρα κυήσασα.

Ω, δὴ, ς'. Τῷ δέησιν ἐκχεῶ.

Δέησις τῆς ἐμθέου ψυχῆς σε, προσεδέχθη ὡς θυμίαμα Πάτερ. εἰς γὸ ὀσμὴν, ἀωδίας Παμμάκαρ, τῇ παθημάτων Ζωόβιε ἐσώσας, τῦ λάμψαντος ἐκ γυναικὸς, Σ τῷ σύμπασαν Κτίσιν φωτίσαντος.

Ω αἵματι τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, καθηγίασας τὴ γλῶ τὸ δὲ πνεῦμα, ἐμ Οὐρανοῖς, αἰελθὸν πρωτοτόκων, τὴ Ε'κκλησίαν ἐμθέως ἐφαίδρυνε, Ζωόβιε Γ'εραρχῶν, καὶ Μαρτύρων περίβλεπτον καύχημα.

Στενώσας τῷ ἀσέβειαν Μάκαρ, πλατυσμῷ τῆς ἀληθῦς ἀσεβείας, καὶ τας ὁδὸς, τας εἰς ταύτῳ φθορώσας, τοῖς πλανωμένοις λαοῖς καθυπέδειξας. ἐ ἔσωσας τὸς χαλεπῶς, θαλαττεύοντας πλαμῆς τοῖς ὕδασιν.

Θεοτοκίον.

Ψ Ῥαίωσον τὴν ψυχήν μου Παρθένε, ἀμορφίᾳ τῶν παθῶν κατεσκυθρωπασμένην, καὶ λογισμοῖς, ἀληθοῦς μεταμοίας, τὴν ταπεινήν μου καρδίαν ὀχύρωσον. καὶ σῶσόν με τὸν σοὶ, ἀδιστάκτως Δέσποινα καταφεύγοντα.

Ὁ Εἱρμός.

Ψ Ἠν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἠ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ψ Ἡς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ ἀσεβείας Κήρυκας· τὴν δυάδα ἀξίως τιμήσωμεν, οἱ θεοπνεύστοις ᾄσμασι, τὸν Ζωόβιον ἅμα καὶ τὴν σοφὴν Ζωοβίαν, οἳ βιώσαντας καὶ σωφρονήσαντας. διὰ τῆς μαρτυρίας δεξάμενοι στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Ψ Ὁ γενναῖον καὶ μέγαν Ζωόβιον, οἱ ἀσμάτων ᾠδαῖς ἀφνημήσωμεν· σὺν αὐτῷ τὴν παρθένον καὶ ἄπταιστον Ζωοβίαν, ὑπάρχει γὰρ σύμαθλος. ἕτοι καθ' ἕλον ἐχθρῶν φρυάγματα, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ κατεφαίωσαν. διὸ περιφανῶς ἐκομίσαντο, βραβεῖον ἀξίως παρὰ Θεοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου, λ'. τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Ζωοβίου, καὶ Ζωοβίας.

ℵ. Σὺγκαρτόρει σοι Ζωόβιε τὸ ξίφος
Ἡ καρτερόφρων, καὶ γυνὴ Ζωοβία.
Τὴν μήτηρ Ζωοβίου καὶ ἀδελφέος, οἱ φιάκος ἦ.

Ο Γέτοι ὑπῆρχον Χριστοῦ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἀσεβῶν γενητόρων τέκνα. καὶ ὁ μὲν Ζωόβιος συλληφθεὶς, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι. ὡς δὲ ἠρωτᾶτο, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ζωοβία. τύπτονται ἂμ ἀμφότεροι, καὶ εἰς λέβητα πίσσης ἐμβάλλονται. διατηρηθέντα δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβεῖς, τὸν διὰ ξίφους δέχονται τελευτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς· καὶ τῆς Ἁγίας Μαρκιανῆς Ἐπισκόπου Συρακούσης, Μαθητῆς τῆς Ἁγίας Ἀποστόλου Πέτρου.

ℵ. Χριστὸν τὸν εὐμενῆ Μαρκιανὸν οἰκέτην
Διὰ βρόχου κτείνουσιν οἱ χειροκτόνοι.

Ο Γέτος χειροτονηθεὶς ὑπὸ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, ἀπεστάλη εἰς Συρακούσας τῆς Σικελίας. ὃς τοὺς τῶν εἰδώλων μανεὶς ἀνθρώπους καταστρεφομένους, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαναγαγὼν, καὶ σημείοις καὶ τέρασι καταπλήξας, τινὲς φθονήσαντες ἀπειργάσαντο. ὅθεν φθόνῳ βληθέντες οἱ Ἰουδαῖοι, μὴ ἐνεγκόντες τὴν παῤῥησίαν αὐτοῦ, κτείνουσιν αὐτὸν θανάτῳ βιαίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Κρομίωνος, Ἰουλιανοῦ, Μακαρίου, καὶ ἑτέρων δέκα ἑπτὰ.

ℵ. Σὺν τῷ Ἀλεξάνδρῳ τῆς Τιτανὶς τὸ ζέον,
Φόβῃ Κρομίωνι, τὸν δ' ἀσέβων Κρόνον.
Ἰουλιανὸς καὶ Μακάριος ξίφει
Ζωὴν ἐφεῦρον τὴν μακαριωτάτην.
Οὐ πῦρ ἀναφθὲν, οὐ ξίφος δειχθὲν Λόγε,
Δὶς πέντε καὶ ῥεῖς ἄνδρας ἐκ σοῦ χωρεῖσον.

Ο Γέτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν, ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως καὶ Ἀλεξανδρείας. πρῶτος δὲ Ἀλέξανδρος ἀναχθεὶς, καὶ μὴ δυνάμενος στῆναι ὀρθὸς, διὰ τὸ, ποδαλγίαν νοσεῖν, σὺν Κρομίωνι οἰκείῳ αὐτοῦ ὄντι, καὶ μίλοις ὀχούμενος, διὰ μέσης θεατρίζονται. καὶ μετεώρως μαστιχθέντα, τέλος, ἀσβέστου ζέοντος κατ' αὐτῶν ἐκχυθέντος, τὰ πνεύματα τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν. Ἰουλιανὸς δὲ καὶ Μακάριος, μετὰ πολλὰς τιμωρίας τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. τῶν δὲ λοιπῶν δεκαπτὼ, οἱ μὲν ξεσθέντα διαφόρως, οἱ δὲ καυθέντα, οἱ δὲ ξίφεσιν ἀποβληθέντα, καὶ τὴν πίστιν αὐτῶν μὴ προδόντα, ἅπαντα τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἀνέκαμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐπρεπίας.

ℵ. Τὸν Εὐπρεπίαν οἷα νύμφην λαμπάδα.

Π ῥὸ πέμπομεν οἴκῳ τοῦ νυμφίου.

Τ ὴν διελθοῦσαν τῷ Ἡγεμόνι Ἀπελλιανῷ ὡς χριστιανὴ, καὶ ὡς ἀχολασμένην ἐν ταῖς φυλακαῖς, καὶ περιποιησμένην τὸν ἀπόκλειστον Ἅγιον· καὶ ἐν πρώτοις μὲν κρεμασθεῖσα, λαμπάσι κατεφλέχθη. ἐλογίζετο δὲ τὴν φλόγα ὡς ὕδωρ. καὶ διεβεβαίου τοῖς πᾶσιν, ἀνδρα ὁρᾷν φοβερὸν κατα-

ψύ-

φύχομτα Σ δροσίζομτα ταύτῳ, ὅμ ἐ οἱ ςρατιῶται ἔβλεπομ. εἶθ' ὕτως σφοδροτέρως κολαθεῖσα, ὲμ αὐταῖς ταῖς βασάμοις, παρέδωκε τὸ πμεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμόρᾳ, τῦ Α'γίου Α'ποςόλου Κλεόπα, Σ τῦ Ο'σίου Παρὸς ἡμῶμ Γ'ωσὴφ, Πατριάρχυ Κωμς αμτιμς πόλεως, καὶ τῶ Α'γίωμ Μαρτύρωμ, Α'ςερίου, Κλαυδίυ, Νέωμος, ἐ τῆς ἀδελφῆς αὐτῶ Νεομίλλας.

Ε. Κ λαύδιος Α'ςέριος ἀλλὰ ἐ Νέωμ
Α'ν θλωμ ξίφυς ὤφθησαμ ἀς ρά̀ς μέοι.
Ε' πὶ ξύλυ ταθεῖσα ἐ Νεομίλλα,
Ξ ύλυ παλαιαὶ ζξορύγεται βλάβῳ.

'Ν υπατείᾳ Διοκλητιαμῦ τὸ πρῶτομ, Η'γεμομεύομτος Λυσίυ τῆς Κυλικίας, ἦσαμ οἱ Α'γιοι ὅτοι χριςιαμοὶ, ἀλλὰ δὴ ἐ αὐτάδελφοι, ἅμα οἰκῆτά̀ ἐ χρήματα ἔχομτά̀ ἱκαμά̀. τῆς μὲμ Μηρὸς αὐτῶ τελαυτησάσης, εἶχομ Μηρμαμ. ἐ μ' ταῦτα τελαυτήσαμτος ἐ τῦ Παρὸς, ωᾗ ἄδυσα ἡ Μηρμὰ ἀποκρδῆσαι τῶ γομέωμ αὐτῶ τὰ πράγματα, προδέδωκεμ αὐτὰς τῷ Η'γεμόμι, ὡς χριςιαμάς. οἱ δὲ μέοι αἰακειμόμεμοι, εἶπομ τῷ Η'γεμόμι. ἡμεῖς μὲν ἤδη καταφρομοῦμεν παύτωμ ὦ Η'γεμὼμ, ἐ σ'υεκα τῆς πίςεως ἡμῶμ παῖ ἐπελθὸμ ἡμῖμ, ὑπομμμοῦμεν. ἡ δὲ εἰς τὸμ τόπομ τῆς Μηρὸς ἡμῶμ ἐκλεγεῖσα ὰ καλῶς, ὰ τὼ θρησκείαμ ἡμῶμ διεκδικῦσα παρέςησε τῷ βήματίσι, ἀλλὰ τὼ παῤῥήσιαμ ἡμῶμ ἐ μηρῥήσιαμ κληρομομίαμ ωᾗ ἄδουσα ὲμαποκρδῆσαι πολλὼ ἦσαμ. ταῦτα ἀκύσας ὁ Η'γεμὼμ, τῦ αὐτῦ ἐφαύη καὶ ὅτος γομόμενος σκοπῦ, ἰδίῳ δικαίῳ. καὶ αὐθέως τὸμ Κλαύδιομ σείραντά̀ ἐκ τεσσαρῶμ, ῥάβδοις τὸμ μῶτομ αὐτῦ κατέξαιμομ. εἶθ' οὕτως ζξ ἄκρυμ τῶ χειρῶμ κρεμασθεὶς, τὰς πόδας τοῖς αὐθραξιμ ὲμεπυρίζετο. ἐ τὰς πλάυρας πλήκτροις κατεχαράσσετο. ἐ ὠς ράκοις αἱατείλαντά̀, κατέφλεξαμ ὲμ παπύροις. ὁ δὲ Α'γιος, ὡς διόλυ ἀκύσωμ ἰῶ, θῦσομ τοῖς θεοῖς, καὶ ἀπαλλάγηθι. ἅπαξ εἰπὼμ, περὶ τῆς τῦ Χριςῦ μου πίςεως, καὶ αὐτῦ τῦ θαμάτυ καταφρομῶ, ποίᾳ ὃ θέλει ἀπεκείματο. καὶ καταγαγόμτά̀ αὐτὸμ ἀπὸ τῦ ξύλυ, τῇ φυλακῇ ὲμαπέῤῥιψαμ. τὸμ δὲ Α'ςόριομ παρέ-

ςησαμ. πρὸς ὃμ ὁ Λυσίας φησὶ, τί σε τὸ ὄμομα; καὶ ὡς σιωπῶμ ἰῶ, θλασθῶσαι τὰς ὀδόμτας αὐτῦ προσέταξεμ. ἀκύσαμ δὲ τὸμ Α'γιομ διὰ τῦ Κήρυκος, θῦσομ τοῖς θεοῖς. ὁ δὲ, ὃ βύλει ὦ Η'γεμὼμ ποιεῖμ, ποίει, αὐτέφησεμ. ἐγὼ γὰ̀ ὰ πώποτε τὸμ Χριςὸμ Σ Θεόμ μυ ἀρμήσομαι. τότε κρεμασθεὶς, κατεξέετο. Σ αὐθρακιας ὑποςρωθείσης, οἱ πόδὰ αὐτῦ κατεφλέγομτο. εἶτα ῥάβδοις μαςίξαντά̀, τῇ φυλακῇ παραδεδώκασι. καὶ τὸμ Νέωμα παρέςησαμ. ὃς κτ' τί τὸ ὄμομα ὁρωτηθείς; ἔφη. τὸ ὄμομα βύλει ὦ Η'γεμὼμ μαθεῖμ, Νέωμ καλῦμαι. πλέομ δὲ τύτυ ζξ ἐμῦ μὴ ἐλπίζης. αὐτάδελφος γὰ̀ ὢμ θῇ πρὸ ἐμῦ τιμωρηθέντωμ, διαιρεθῶσαι ἀπὸ τύτωμ ὰ δύαμαι. ἀλλ' ὑπὸρ τῆς τῦ Χριςῦ μυ ὁμολογίας, ἤδη πρόκειμαί σοι, καὶ μὴ μόμε ποιεῖμ ὃ βύλει. τότε τέμαμά̀ Σ αὐτὸμ, σφοδρῶς ἔτυψαμ, ὥςε ῥώσαντά̀ καὶ τοῖς ποσὶμ αὐτῦ αὐθρακας. τύψαντά̀ δὲ ὡσὶ πολλὰς ὥρας, τῇ φυλακῇ ὲμαπέθεντο, Σ τῇ ἑξῆς προκαθίσαντος τῦ Λυσίυ, παρέςησαμ τὸμ Α'γιομ Κλαύδιομ. καὶ ὁ Λυσίας, εἰ σεαυτὸμ μεθεπίσας ἐ μεταβαλὼμ, ἔφη, κρείττομος γέγομας λογισμῦ, φράσομ ἡμῖμ. ἐ ὁ Α'γιος. τολμηρότερός σοι παρίςαμαι ὑπὸρ τὼ χθά̀, ῥωμαλεώτερος, ἐ θαρσαλεώτερος ταῖς βασάμοις σε γεγομώς. ἐ αὐθέως τὰ ἄκρα τῶ χειρῶμ Σ τῶ ποδῶμ αὐτοῦ, ἀσφαλῶς δήσαντες, ἀπεμώρησαμ. Σ αὐθρέμβολα ἐ χειρολάβας ὲμεγκόμτες, τὰς ἁρμὰς τῶ χειρῶμ Σ τῶ ποδῶμ αὐτῦ ζξήρθρωσαμ. καὶ μετὰ πολλὰς ὥρας τῆς ἁμαρτήσεως, καταγαγόμτες αὐτὸμ ἡμιθαμῆ, τῇ φυλακῇ παρέδωκαμ. καὶ πρὸς τὸμ Α'γιομ Α'ςόριομ παραςάμτα ἀπιὼμ ὁ Λυσίας, σὺ τί λέγεις ἔφη; ἐσκέφω θῦσαι τοῖς θεοῖς, ἐ ἀπαλλαγῶσαι τῆς λοιπῆς τῶ βασάμυ; ἐ ὁ Α'γιος. ὁ Θεὸμ εἰδὼς ἀληθιμὸμ, ἐ πᾶσαμ ἔχωμ ὲμ αὐτῷ τὰς ἐλπίδας, ὰ φρομτίζει θαμάτυ, κἂμ μυρίοις δεμοῖς περιπέσοι. ὁ Λυσίας εἰπε. κρεμάσαντες αὐτὸμ, τὰς πλάυρας αὐτοῦ ξέσατε, καὶ τὰ ἄκρα τῶμ χειρῶμ καὶ τῶ ποδῶμ ἀφαιρεθήτω. καὶ ὀβελίσκοις πεπυρωμένοις τὰς μυρὰς αὐτῦ κατα-

φλέξατε. τούτων ὕπως γινομένων, ὁ Ἅγιος δειλιάσας καὶ φοβούμενος τὴν ὠδίνων, ἰδοὶ ὁ Θεὸς ἃ πράττεις δυσσεβέστατε ἐζεβόησε, καὶ τὴν ἐκ σοῦ ἐκδίκησιν ἀπῄτησε. καὶ ὁ Ἄρχων, τοῦτον μὲν τῇ φυλακῇ ἀπορρίψαι προσέταξεν, τὸν δὲ ἕτερον, εἰς ἐξέτασιν παραγαγεῖν. ὡς δὴ παρέστη ὁ Ἅγιος Νέων, καὶ ὁ αὐτὸς πάλιν ὦν, τέλαντα δὲ καὶ αὐτὸς, τοῖς βασάνοις κατέξανεν. καὶ τὰς πρότερας πληγὰς ἐπαναξάμενος, καὶ ἓν σῶμα τὸ ὅλον σῶμα ἀπαρτίσαντα, τῇ φυλακῇ ἐπαπέρριψαν. τότε καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου ἀδελφὴν Νεομίλλαν ἀχθῆναι ὁ Ἡγεμὼν ἐκέλευσε, καὶ ὡς καὶ ταύτην εὗρεν στρεωτέραν πέτρας τῇ πρὸς Χριστὸν πίστει, τὸ πρόσωπον αὐτῆς τύπτεσθαι προσέταττε. τὰς πόδας τε ἅμα δεθῆναι. καὶ τὰ πέλματα τῶν ποδῶν αὐτῆς, λώροις καταικίζεσθαι. καὶ τούτων ἐπομένων, ἕξ ἄκρων δήσαντα ἀπεκόρησαν. εἶτα τὴν κεφαλὴν ξυρίσαντες, καὶ ἐκ τεσσάρων τέλαντες, λώροις ὠμοῖς κατέξαινον τὰς σάρκας αὐτῆς. μετὰ δὲ ταῦτα ὑπτίαν ἐπὶ τῆς γῆς ἁπλώσαντες, ἀθρακιαῖς τεθείκασι κατὰ τῶν πλαγχνων αὐτῆς ζέουσαν, καὶ τὴν ζωὴν διὰ ταύτης ἀπήλλαξαν. εἶθ' ὕπως τὸ τίμιον αὐτῆς σῶμα σάκκῳ ἐμβαλόντες, κατὰ μέσον τῆς θαλάσσης ἠκόντισαν. τοὺς δὲ Ἁγίους Κλαύδιον, Ἀστέριον, καὶ Νέωνα, ἔξω τοῦ τείχους καρατομήσαντες οἱ στρατιῶται, βορᾶν τοῖς θηρίοις ἔρριψαν. καὶ ὕπως ἐτελειώθησαν οἱ Ἅγιοι καὶ καλλίνικοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ αὐτάδελφοι:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, Τροφίμου, Μάρκου, Γαΐου, καὶ Ἀρτεμᾶ.

Τέτοι οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἰσὶν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, οὓς τῇ πρὸς Θεὸν πίστει πεφωτισμένοι. καὶ ὁ μὲν Τρόφιμος, Ἐπίσκοπος γέγονε δάτορος Ἰκονίου μετὰ Σωσίπατρον. καὶ τότε τὸ ὑστέρημα ἀνεπληρώθη, καὶ τοὺς παραληφθέντας πάντας τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι ἀνεκαίνισε, θαυματουργὸς ἔξαίσιος γεγονώς. ἔγραψε δὲ καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολήν. Μάρκος δὲ ὁ τοῦ Βαρνάβα πρὸς ἀδελφοῦ ἀνεψιὸς, ὃς ὁ Ἀπόστολος ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς μέμνηται, καὶ αὐτὸς, Λαοδικείας Ἐπίσκοπος προκεχείρισο, ἐξολοθρεύσας ἐν τῇ τῆς ἀληθείας κηρύγματι, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα. Γάϊος δὲ, ὁ καὶ Ἰησοῦς, Ἐλευθεροπόλεως Ἐπίσκοπος γέγονε, πάντας ἑλκύσας εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, τῷ λόγῳ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ. Ἀρτεμᾶς δὲ, Λύστροις ἐπισκοπεῖ, πᾶσαν δαιμονικὴν λύσας στραγγαλιὰν, ὡς τοῦ Χριστοῦ δόκιμος ὑπηρέτης. οἵτινες ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας ἀγωνισάμενοι, καὶ πειρασμοῖς καὶ τοῖς τυχοῦσι περιπεσόντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν, τῷ Κυρίῳ παρέθεντο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀριστόβουλος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἁ. Ψυχὰς Ἀριστόβουλος ἁγράσας λόγῳ Θεῷ πρόσεισι, μισθὸν αἴρων τῆς ἄγρας. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἑβροις αἵμασιν κατασβέσας, παναοίδιμε τὸ πῦρ τῆς ἀσεβείας. τῶν θαυμάτων ἡμᾶς ἑκάστοτε δροσίζεις· τῷ μιφετῷ Ζωοδόχε, τοὺς ἐν πίστει σε ὑμνοῦντας:~

Εἴην εἰς χοροστασίας, τὸν ἀθέατον ὡς θέμις ἐθεάσω. τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, φωτίζοντά σε Μάκαρ. ἀσεβοφρόνως μέλποντα, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄρτυς ὁμαίμων συμφρονοῦσα, καὶ τὰ ὅσια συμπράττουσά σοι πόθῳ, τῆς ἐκεῖθεν χαρᾶς σοὶ καταξιοῦται, ὁρμηθεῖσα Ζωοδόχε. μεθ' ἧς πίστει σε τιμῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ὅπως Παρθένε ἀνεδείχθης, ἁγιάσματος ἕξ οὗ Θεὸς ἐφάνη, ἁγιάζων ἡμᾶς τοὺς πίστει μελῳδοῦντας. εὐλογημένος Παράγμε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας:~

Ω, δὴ, η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Τὸν ἐδειλίασας ξίφος Ἰσαὰχ, ὃν ἐπτοήθης κινδυνεύσας, ὁ κατεπλάγης τὸν θάνατον. ἀθανάτου σε δόξης δεικνύοντα μέτοχον:~

Ἔργος μυστηρίων ἀνεδείχθης, καὶ σεαυτὸν ἱστορήσας, θῦμα ἀῴδες γεγενῆσαι. καὶ τῆς ἄνω Ἁπέζης Ζωοδόχε ἄξιον. Αὐτουργίαις ἐκλάμπων Ἰσαάχ, Μαρτυρικὰς λαμπηδόνας περιφανῶς ἐπα-

ἁμαπέσραψας. ἐ τὸν ζόφον τῆς πλάνης εἰς τέλος ἐμείωσας. Θεοτοκίον.

Ὁ μ ἀγεώργητον βότρυν συλλαβοῦσα, ἁμαπηγάζοντα οἶνον Παρθενομῆτορ ἀφέσεως. ἧ παθῶν με τῆς μέθης, ἀπάλλαξον δέομαι:~ Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Γ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σωτῆρι πυρὶ Σ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον. ἀλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ὠδὴ, Θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ι Στασον πρὸ δικαστικῶν, Παμαοίδιμε βημάτων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίῳ φωνῇ, ἀνακηρύττων τὸν Παντοκράτορος. ἐ τὰ παθήματα αὐτοῦ, Σταυρόν τε Σ θανατον, ἐ τὴν Ἀνάστασιν. δι' ἧς ἔσωσεν ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος:~

Ω Θαῦμα πῶς μετὰ σαρκὸς, τὸν ἀσάρκους δυσμενεῖς ἐτροπώσατο, πῶς καταβέβληκε, δι' ἀθενείας τὸν πολυμήχανον. πῶς Οὐρανίοις λειτουργοῖς, σωτήφθη ὁ γήϊνος, ἀγωνισάμενος. ὁ Ζωοδόχος, ὃν μὴ μακαρίζομεν:~

Ω Ματα Μάρτυρες σεπτοὶ, αἰκισμοῖς παντοδαποῖς παρεδώκατε, προσαποβλέποντες, τὴν δι' αἰῶνος μακαριότητα. ἀδελφικῇ γὰρ τῇ ὀργῇ, ὁ θεῖος Ζωοδόχος, μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, Ζωοδόχῳ τῇ σεμνῇ λαμπρυνόμενος:~

Μνήμη σήμερον ὑμῶν, φωταυγία λαμπομένη τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἐπέλαμψε, θαυμάτων χάριν ἁπασράπτουσα. ἰαμάτων ποταμοὺς, πηγάζει ἑκάστοτε, ᾧ ἑορτάζοντες, μακαρίζομεν ὑμᾶς χριστομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ω τισον πύλη τοῦ φωτὸς, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, μακρᾳ ἐλαύνουσα, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον. ἐκ τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, ἵνα μεγαλύνω σε. ἵνα πόθῳ σε ὑμνῶ τὴν Παρθένον:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν κατῆλθε, μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν Ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκριτόθητε.

Ο Ἰμίξας ὀρυθρότομον, τὴν ἱδρῶσιν αἵματι, σολὴν Ζωοδόχε Μάκαρ, Χριστῷ παρίστασαι χαίρων, ὡς Ἱεράρχης σύνθεος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, ἐ μετὰ τῆς ὁμαίμονος, τῆς ἱερᾶς καὶ παρθένου, Σ Μάρτυρος Ζωοδόχου:~ Θεοτοκίον.

Ε κιβωτὸν ἐ τράπεζαν, Προφῆται προηγόρευσαν, τάμνον Σ ῥάβδον ἐ ὄρος, Σ τόμον ἐγγεγραμμένον, παλάτιον καὶ κλίμακα, καὶ γέφυραν μετάγουσαν, εἰς ὕψος θείας χώσεως. ἡμεῖς δέσε Θεοτόκον, ἀξίως ἀνυμνήσωμεν:~

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, λά. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Στάχυος, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου, Ναρκίσσου, ἐ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου. Π. ἧ Ἀποστόλων. ἦχος. α.

Παναοίδιμοι Μάρτυρες ἡμῶν.

Γ ς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος Κυρίου Ἀπόστολοι, φέγγει τῆς χάριτος. καταυγάζων πάντων, τὰς καρδίας Ἔνδοξοι, Σ λύων τῆς ἀπάτης τὸν ζόφωσιν. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, Σ τὸ μέγα ἔλεος:~

Τάχυς ὁ παντόλβιος Χριστὸς, Κήρυξ ἐ Ἀπόστολος, ἐ Ἀπελλῆς ὁ θαυμάσιος, ἐ Ἀριστόβουλος, Οὐρβανὸς Ἀμπλίας, ἐ ὁ θεῖος Νάρκισσος, Τριάδα Παναγίαν κηρύξαντες, ἔθνη ἐφώτισαν, καὶ δουλείας ἐλυτρώσαντο ὃς ἂν πίστει, πάντες μακαρίσωμεν:~

Ω ρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκήνη καθαρώτατα, ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος, πίστει χωρήσαντες. Ἐκκλησίας φύλοι, Οὐρανοὶ περίδοξοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἐ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἕτερα, τοῦ Μάρτυρος. ἦχος. Ὁ αὐτός. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ω ν Οὐρανίων τὰ κάλλη, ποθήσας Ἔνδοξε. τὴν τῶν προσκαίρων δόξαν, εἰς ὄδυνη ἐλο-

ἐλογίσω. διὸ καὶ ἰσαγγέλως, ἐν τῇ σαρκὶ, βιοτεύων ὡς ἄσαρκος. τὰς πολυτρόπους κολάσεις τῆς διωκτῆς, καρτερῶς φέρεις Ε'πίμαχε:~

Ν Ουρανίαις παστάσι, χορεύων Ε'μβόξε, ἐ ἀμβυθῶν τῆς δόξης, τῶ ὅλων Δεσπότῃ. Ε'πίμαχε βρισμάκαρ, δυσώπει αὐτὸν, ὑπὲρ ἡμῶν τῆς τιμωρησε. ἵνα βυθῆς αἰωνίου ἐ τῆς χαρᾶς, σὺν Α'γγέλοις ἀπολαύσωμεν:~

Ωσὴρ λαμπρότατος ὤφθης, Μάρτυς Ε'πίμαχε, τοῖς ἐν σκότει φαίνων, τῆς ἀνομίας τῷ ζόφῳ. τοὺς πάλαι κρατουμένους, φωτίσας ταῖς σαῖς, ἴχναις παραμένεσι. ἐ ἐμαθλήσας μομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, μίσης ἐέφανον ἀπείληφας:~

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

Εταβολίου μοι τὸν βίον, Παρθένε χάρισαι, ἀπὸ τῆς ἐμπαθῶν με, μεταφέρουσα βρότων. πρὸς θείας ἀπαθείας μεῦσιν ὁμῶν, ἐ οἰκείωσιν ἄῤῥητον. πνεῦμα χαρμόσυνον βρύειν με τῷ ψυχῷ, ἀνυμάως μοι παρέχουσα:~

Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Πὲρ ἡμῶν ὁ Τίός σου παθεῖν ἰδέχετο, ἵνα τῶ ἰδίῳ πάθει, τὸν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε. ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε παντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι Σ ψυχῆς, ἐ τοῦ σώματος πρεσβείαις σου:~

Α'πολυτίκιον. ἦχος, γ'.

Α' πόστολοι Α'γιοι.

Καὶ τῶ Μάρτυρος.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ο'ρθρον, μετὰ τὸν σωτήριον ἔλεον. Καθίσμες τῆς Ο'κτωήχου, δύο. Σ τῆς Α'ποστόλου, εἷς. ἔ ἦ ἀκροστιχίς.

Π ιστῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ ὑπηρέτας.

Ι'ωσήφ. Ω'δὴ, ά. ἦχος, δ'.

Σῶ ἦ ῥοπαιῶχος.

Γ'ρεα τοὺς γραίρουτας ὑμῶν, τὸ ἱερὸν θεηγόροι μνημόσυνον καὶ πανηγυρίζοντας, χαρμονικῶς παθῶν ἀχλύος ῥύσασθε. καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς μετόχους ἀργάσασθε:~

Ἄχετην ἑπόμενοι Χριστοῦ, τῶ σαρκωθέντος δι' οἶκτον παντὸς βίου. τύπτε τε προσάξεσι, θεαρχικαῖς καθυπεργοῦντες ὤφθητε. παντων πληρωμένων, Καθηγηταὶ πρὸς ἀσέβειαν:~

Τάχυ ἐ Α'μπλίαν τὸν σοφὸν, ἐ Οὐρβανὸν Α'πελλῆτε ἐ Νάρκισσον. Σ τὸν Α'ριστόβουλον, τοὺς τοῦ Χριστοῦ μαθητὰς χρηματίσαντας. πίστει συνελθόντες, χρεωστικῶς μακαρίσωμεν:~

Θεοτοκίον.

Ο' περιφανὴς ὄρος Θεοῦ, τὸν κιβωτὸν τὸν ἁγίαν ἐ τράπεζαν. τὸν μόνον τε τὸν πάγχρυσον, τὸν καθαρὸν τοῦ Κυρίου παλάτιον. τὸν ἀνύμνητον, ἐν γυναιξὶ μακαρίσωμεν:~

Ε'τερος Κανὼν τῆ Α'γία. ποίημα τοῦ αὐτοῦ Κυρίου Ι'ωσήφ. Ω'δὴ, ά. ἦχος, δ'.

Α'σωμάτοις Κύριε ὁ Θεός μου.

Αἷς θείαις λαμπρότησιν Α'θλοφόρε, τοὺς τὸν φωσφόρον καὶ σεσοφισμένους, τελεταῖς σοῖς παμήγυρι, φωτίζεσθαι ἱκέτευε, Ε'πίμαχε μακάριε:~

Αἴρων προσεχώρησας ταῖς βασάνοις, μὴ πτοηθεὶς τῆς διωκτῆς, τὰ θράση παρόλβιε. ἀλλ' ἔρωτι τοῦ Κτίσου, ἡυφραίνου αἱμαιρόμενος:~

Σ τῆς ζωῆς βήματος Α'θλοφόρε, τὴν παροπλίαν τοῦ Σταυροῦ, φρατυόμενος ὅλος, γενναίῳ φρονήματι, μεγαλύνων τὸν Κύριον:~ Θεοτοκίον.

Σομαίσοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἀφθόρως ἐκ γαστρὸς Παρθένου ἐτέχθης. δι' ἧς ἐ σώζεις ἅπαντας, ὡς μόνος πολυέλεος:~

Ω'δὴ, γ'. Ο' μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σ τάχυς πολύφορος Σοφὲ, ὡράθης λόγῳ γνώσεως, τοὺς τῷ λιμῷ τακέντας τῆς πίστεως, ἐκτρέφων Στάχυς θεομακάριστε. καὶ τροφῆς τῆς κρείττονος, κοινωνοὺς ἐν χαρίτι, ὀργαζόμενος θείου τοῦ Πνεύματος:~

Αγλαΐᾳ τῇ γλώττῃ ἀῤῥυθῶς, χρησάμενος ἠλίωσας, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης Α'πόστολε, Σ προσηγάγω θεῖον ὀφθῆναι, τῷ ἐλθόντι Ναζαρέτ, σῶσαι τὸ πλανώμενον;

Βασιλεῦ Σ Δεσπότη τῆς Κτίσεως:~

Πέτραμες οἷα πόρ ἀγνὴ, ἐῶσα ῥεόμενος. ἐ Βρεταννίας Πόλεις ἐπέφθασας, Χριστοῦ κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον, ἐ φωτίζων χάριτι, Μάκαρ Α'ριστόβουλε, τοὺς πιστῶς δεχομένους τὸν λόγον σου:~

Θεοτοκίον.

Ἁγὰς φωτοφόρος τῇ Χριστῷ, ὁ θρόνος ὑψηλότατος, Θεογενήτωρ ὤφθης Παμάμωμε. ὑμνοῖ γὰρ μόνος ἀπαυσάμενος, τὰς ἡμῶν ἀφείλετο, κόπους ὁ τιμῶν μέλλουσαν, τοῖς ἀξίοις ἠυδόκησεν ἄφεσιν.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν.

Ῥάσος ἀσεβῶν ἡμαύρωσεν, ἐν τῇ παντάνυχίᾳ, τῷ Σταυρῷ ἐγκαυχώμενος. Ῥοπαιῦχος ὁ σφαγίτης, τῷ Χριστῷ Μάρτυς Ἐπίμαχος:

Ὀξὺν παριδὼν τιμῶν πρόσκαιρον, καὶ πρὸς τὰς ἀγῶνας, ἀποδυσάμενος ἔχαιρεν. γενναιόφρων ὡς γενναιότατος, τῷ Χριστῷ Μάρτυς Ἐπίμαχε:

Ὡς μαϊκισμοῖς παρέδωκας, Μάρτυς τῷ ψυχῷ σου, ἀσφαλῶς διετήρησας. θῦμα ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, σεαυτὸν προσάξας παντίμον:

Θεοτοκίον.

Αἴροις, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα. καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός.

Ὀξὺν δυνατῶς ἠθετήσε, καὶ οἱ ἀθετοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου:

Κατ. ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Γῆς ἅπασαν τιμῶν γῶν, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος, ἐξῆλθεν ἀληθῶς, τῷ Κυρίου αὐτόπται, Ἀπόστολοι Ἔνδοξοι, Οὐρβανὲ σὺν Ἀμπλίᾳ τε. Ἀριστόβουλε, καὶ Ἀπελλῆ σὺν Νάρκισσῳ, Στάχυς ἅματε, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἀπαύστως πρεσβεύσατε:

Δόξα, τῷ Ἁγίου, ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Αἷς θείαις λαμπρότησι καλλωπιζόμενος. τὸ σκότος ἐμείωσας τῆς ἀθείας σοφέ. ἀθλήσας δι' αἵματος, ὅθεν τιμῶν παναγίαν, καὶ φωσφόρον σε μιμούμενοι, πίστει ἐπιτελοῦντες, ἐξαιτούμεθα πάντες, λαβεῖν ἡμᾶς ἔλεος, Μάρτυς Ἐπίμαχε:

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γῆ παναμώμητε καὶ ἀπειρόγαμε. ἡ μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν καὶ Λόγον Θεοῦ, ἐν χρόνῳ κυήσασα. σὺν τοῖς Ἁγίοις, σὺν τοῖς Προφήταις δυσώπει, δωρήσασθαι ἡμῖν, ἱλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀρθενίᾳ Παμάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ῥομφαία διῆλθέσω, τιμῶν παναγίαν ψυχῶν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὅπερ ἀνυμνημένη, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι:

Ὠδὴ, δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ἔσφαλας ἐν γῇ δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, ὡς πρὶν ἀκτῖνας μυσικὰς, προσεπαφῆκεν ἐμφανῶς, Στάχυτε, καὶ Νάρκισσον, σὺν Οὐρβανὸν Ἀμπλίαν καὶ Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τοὺς ἐν σκότει φωτίζοντας:

Ἰσχύϊ τῇ θείᾳ δυναμούμενος Πνεύματος, τοὺς κατοικοῦντας εἰς βυθὸν, Τίτος ἀπέδειξας φωτὸς, Ἀμπλία Ἀπόστολε, ἐπιτελῶν θαυμάτων ἔργα παράδοξα, καὶ καταργῶν τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας:

Ἀμάτων ἐνθέων πεπλησμένος ἐξέδραμες, καθάπερ ῥεῦμα Οὐρβανὲ, σωτηριώδες τὰ πικρὰ, σὺν ἄποτα μάματα, ἀποσοβῶν καὶ καταρδεύων ἐν χάριτι, τῶν ἀσεβούντων Παμμάκαρ τὸ πλήρωμα:

Θεοτοκίον.

Ῥάθης Ἀγγέλων ὑπερέχουσα Δέσποινα. τὸν γὰρ ἐκείνοις φοβερὸν, ἀῤῥήτως ἐν γαστρὶ, χωρῆσαι ἀξίωσαι, καὶ ἐν χερσὶ βαστάσαι καθάπερ νήπιον, τὸν ἐνσάρκως καὶ χρόνῳ ἐπέκεινα:

Ἄλλος. Τὰς Οὐρανὰς ἡ ἀρετήσου.

Ἡμῶν τῶν ἀθέων μὴ φρονήσας ἀθεότητα. πρὸς τὰς ἀγῶνας θαρσαλαίως παρετάξατο, ὁ ἀνδρεῖος Ἐπίμαχος, δοκησίσοφα γαυριῶν φιλαθρώπε:

Ἠλπίδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν μαρόμενος, τῶν ἀλγηδόνων ἀνδρείως κατεφρόνησεν, ἀναβοῶν Ἐπίμαχος, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:

Ὡς ἐπιγείων καταπτύσας τιμῶν λαμπρότητα, διὰ θανάτου Βασιλείαν ἐκληρώσατο, ὁ θαυμαστὸς Ἐπίμαχος, δόξαν ἀναπέμπων τῷ ζῶντι Θεῷ. Θεοτοκίον.

Ἐρυθρῶν ταγμάτων ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχοῦμενον, μετὰ σαρ-

σαρκὸς βαςάσασα, χαῖρε Θεοτόκε αμύμφατε:~

Ω, δὴ, έ. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ο Οὖ ποιμένος, τῇ καλῇ τὰ ἀμώμητα πρόβατα, μέσον λύκων, ὑπ' αὐτῆς προφαμῶς ἀπεςάλησαν. τούτους τιθασσεύοντα, Σείσελαύμοντα πρὸς μαῦδραν, τὴν μοντὴν διὰ πίςεως:~

Ο Μέγας σε, Βυζαντὶς Ἀνδρέας κατέςησεν, Ἐπίσκοπον τῆς ἐκεῖσε, πιςῶς ἐκδιδάσκοντα, Στάχυι ὁρώτατε. Σὺ κυβερνῶντα πρὸς λιμένας, τὰς γαλήνας θείᾳ χαρίτι:~

Ἡ Πόρτιμον, ὡς πόρλιθον σε ἔχων ἀκρόγωνον, Ἡρακλείας ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ςηρίζοντα, Ἀπελλῆ Μακάριε. ταύτην ἐν λόγῳ ἀληθείας, ὅθεν ἀξίως ὑμνῆσαι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐλάβες, ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον καὶ ἔτεκες, Παρθένε ἁγνὴ Πάτερ, ἐκ γαςρὸς ἀπεγέννησε, πρὸ αἰώνων Ἀγγελε. ὅθεν ὡς τέτε σε Μητέρα, χρεωςικῶς μακαρίζομεν:~

Ἄλλος. Τὸν φωτισμόν σε Κύριε.

Ω Ρακιωθεὶς τῇ χάριτι, τῷ ὅπλῳ τῆς Σταυρῆς. τοῖς ἀσεβέσιν ἐβόα ὁ Μάρτυς, ξίφος ἤτε πῦρ οὐκ ἐκτεμεῖμε τῆς Χριςῆ ἀγαπήσεως:~

Ο Εὐκλεὴς Ἐπίμαχος, βήματι παρεςὼς, τοῖς ἀνομήσιν ἐβόα ἀθαρσῶς. γνῶ τε Οὐρανὸν Θεοὶ μὴ δρῶντες, ἀσεβεῖς ἀπολέσθωσαν:~

Ο Ἀθλητὴς Ἐπίμαχος, θεόθεν ἐμπνεύθεις, Πατέρα Λόγον, τε Ἅγιον Πνεῦμα, φύσει ἐν μιᾷ, τοῖς ἀγνοῦσι, τὴν Τριάδα ἐκήρυξε:~ Θεοτοκίον.

Ἰς ἄξιον εἶναι δωήσεται, τῇ τόκῳ σε Ἁγνὴ, τὸν ὑπὲρ λόγον παράδοξον τρόπον; φύσει γὰρ Θεὸν, σεσαρκωμένον ὑπὲρ λόγον ἐκύησας.

Ω, δὴ, ς. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Θ Αλάσσας τῷ ἐθνῶν διαταράξαντες, ταῖς θείαις ἐμβάσεσι, διεσώσατε τὰς πάλαι τῇ πικρᾷ, ἅλμῃ συμπνιγέντας τε προσήξατε, τῷ Λυτρωτῇ διασωθέντας θεομακάριςοι:~

Λέκτε θελητὴ Θεὸν ἐκήρυξας, τὴν πλάνης ἠλάθορωσας, θεῖε Νάρκισσε ψυχὰς τῷ ἀσεβῶν, μέγας γεγονὼς Ἀθλητῶν Πρόεδρος, Σφυτεργὸς φυτῷ ὡραίῳ θεομακάριςε:~

Θεὸς Οὐρβανὸς λόγον ζωηρρύτον, καὶ χάριν τῷ ἰάσεως, ἀμαβλύσας ἐφελκύσατο λαὸς, πρὸς τὸν φωτισμὸν τῆς θείας χάριτος. ὡς μιμητὴς τῇ σαρκωθέντος, τε Κόσμον σώσαντος:~

Θεοτοκίον.

Μνήμνησε δι' ἧς ἐδικαιώθημεν, οἱ πρότερον κατάκριτοι. τε σωηφθημεν ἀύλοις λειτουργοῖς, τε τῆ Παραδείσε ἠξιώθημεν, ἐν γυναιξὶν ἀύλογημένη Θεοχαρίτωτε:~

Ἄλλος. Ἐβόησε.

Κ Ατήργησε, τῷ εἰδώλῳ τῷ πλανήτῃ Ἐπίμαχος. τῇ δυνάμει, τῇ σαρκὶ ςαυρωθέντος Χριςῆ τῇ Θεῇ ἡμῶν. τε ςεφανώσε δόξης, ἀληθῶς παρ' αὐτῆ ἐκομίσατο:~

Κ Ατέλιπε, τὰ ἐν Κόσμῳ τε Κόσμον Ἐπίμαχος. τε τὸ σῶμα, ταῖς βασάνοις ἀνδρείως παρέδωκεν, ὑπὲρ τῇ Δεσπότε, τε συν τοῖς Ἀθλοφόροις ἀγάλλεται:~

Κ Οινωνήσας, τῶν Χριςῆ παθημάτων Ἐπίμαχος. τῇ δυνάμει τῇ σαρκὶ ςαυρωθέντος Θεῇ ἡμῶν, τε τῆς θείας δόξης, ὡς αὐτῆ μιμητὴς ἀναδείκνυται:~

Θεοτοκίον.

Τράπησον, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου Θεόνυμφε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σῆ σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν. ὅτι σὲ καὶ μόνην προσασίαν πιςοὶ ἐπιςάμεθα:~

Ο Εἱρμός.

Βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
" δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησῆ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων:~

Κοντάκιον. Ἦχος, β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἰς τὰ τῆ Κόσμε δραμόντες πληρώματα, θεογνωσίας τὸν λόγον ἐσπείρατε. τε φάχων πολύχνυ δρεψάμενοι, Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων προσήξατε, Ἀπόςολοι Χριςῆ παμακάριςοι.

Ο Οἶκος.

Ὦ μ Ἀποςόλων τὴν μνήμην πάντες, ὡς σωτηρίας ἡμέραν ἀφημνήσωμεν μῶν, καὶ ἀσεβῶς μακαρίσωμεν. αὕτη γὰρ πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ, ὡσπερ Ἥλιος λάμπει. φω-

φωτὸς ἀκτῖσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα. καὶ καταλάμπουσα τὰς πόθῳ τούτων τὴν μνήμην ἐκτελοῦντας, Σ πίστει γοραίροντας. διὸ προθύμως σωδράμωμεν, αὐτοὺς καὶ κραυγάζοντας, ἐκ τῆς κιμδυώνων ῥύσασθε ἡμᾶς, Α'πόστολοι Κυρίου παμαοίδιμοι:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, λά. τῆς Α'γίων Α'ποστόλων, ἐκ τῆς ἑβδομήκοντα, Στάχυος, Α'μπλίου, Οὐρβανοῦ, Σ Νάρκισσου.

ᾱ. Σ τάχυς δρεπανῷ τῆς τελωνῆς ὡς στάχυς.

Ε'κ τῆς παρόντος ἐκθεμίζεται βίου.

Σιγᾷ σεμνῶς Πραμμάτων ὡς κολάβων

Η' τετράχορδος τῶν Α'ποστόλων λύρα.

Οὕτω μὲν Α'γιος Α'πόστολος Στάχυς, προχειρίζεται τῆς Βυζαντίου Ε'πίσκοπος, παρὰ Α'μδρέου τοῦ Α'ποστόλου. ᾠκοδόμησε δὲ Σ Ε'κκλησίαν ἐν Α'ργυροπόλει. ἐν ᾗ συνηθροίζοντο πλῆθη χειμαρρῶν ἐκ ἀναριθμητα, καὶ ἐδίδασκεν αὐτά. καὶ ὅτω διαβιοὺς ἔτεσι δέκα ἕξ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. ὁ δὲ Α'γιος Α'μπλίας, Σ Οὐρβανὸς, Ε'πίσκοποι καὶ αὐτοὶ γεγονότα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Α'ποστόλου Α'μδρέου. ὁ μὲν Α'μπλίας, Δυρραχίου, ὁ δὲ Οὐρβανὸς, Μακεδονίας: καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων καθαίρεσιν, ὑπὸ Ι'ουδαίων, καὶ Ε'λλήνων αἱρεθέντα, τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. ὁ δὲ Νάρκισσος διαφόρως βασανισθεὶς, παρέδωκε καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, δι' ὃν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ προθύμως ἐξέχεε:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Α'γίου Μάρτυρος Ε'πιμάχου.

β. Ο ὐ δειλὸς Ε'πίμαχος ὤφθη πρὸς ξίφος.

Α' προσμάχητον σύμμαχον Θεὸν φέρων.

Π ρώτην ἐν τριακοστῇ Ε'πιμάχου αὐχένα κόρσαν.

Τ ὸν λίαν ὡραῖον τὴν ὄψιν καὶ, καὶ ἐν τῷ ἀστεῖ τὴν οἴκησιν ἔχων, ἐκ Πόλεως τοῦ Πηλουσίου. διαβληθεὶς δὲ πρὸς τὸν Η'γεμόνα Α'πελλιανὸν, ἐν Α'λεξανδρείᾳ πλῆθος Α'γίων τιμωρουμένων, ἤδη τῆς θυσίας τελουμένης, δραμὼν ὁ Ε'πίμαχος, κατασρέφειν τὸν βωμὸν ἐπεχείρει. παραυτίκα οὖν θεῖα ξύλα ἁμαρτᾶται. καὶ σιδηροῖς ὄμυξι ξέεται. καὶ λίθοις τὰ ὀστᾶ σωθλάττεται. Γυνὴ δέτις παρεστῶσα ἐκεῖσε, καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχουσα πεπηρωμένον, ἐπέπορ τῷ Α'γίῳ ἀκλινῶς ἐμητνίζε. μέγατι καὶ ἀξιόρατον θαυματουργεῖται ἐν αὐτῇ. ξεομένη γὰρ τοῦ Μάρτυρος, μόρος τί τῶν ἐκείνου σαρκῶν ἐκεῖθεν ἀποσπασθεὶν, διαόριον πῶς φερόμενον, ἀποσάζει τὸ αἵματος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ὁ σταλαγμὸς παγεὶς, ὧ τοῦ θαύματος, φῶς γίνεται ταύτῃ, καὶ ὑγιῆ τὸν ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσιν. ὕστερον δὲ καὶ ὁ Α'γιος ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἐν Α'γίοις Πατρὸς ἡμῶν Ι'ακώβου, Ε'πισκόπου Μυγδονίας, ἑνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Α'γίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Τ ὸν ὁ Α'γιος Πατὴρ ἡμῶν Ι'άκωβος, γέγονεν Ε'πίσκοπος Α'μτιοχείας τῆς Μυγδονίας, τῆς καὶ Νισίκης λεγομένης. δι' ἄκραν δὲ ἀρετὴν, μέγας θαυματουργὸς χρηματίσας, μεκρὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐξαμέρησε. καὶ πολλοὺς ἐξ εἰδωλομανίας εἰς θεογνωσίαν ἐπέστρεψε. καὶ πολλοὺς δι' ἀνθρώπινον φόβον τὸν Χριστὸν ἀρνουμένους, παλινδρομῆσαι πρὸς αὐτὸν παρεσκεύασε. καὶ βίβλον παμύ ὠφέλιμον συνετάξατο. ἐξεικονίζει δέτινα τῶν τῆς βίβλου ταύτης, Θεοδώρητος ὁ τῆς Κύρου Ε'πίσκοπος, ἐν τῇ φιλοθέῳ αὐτοῦ ἱστορίᾳ. ὅτος, πλείστους πειρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν Βασιλέως, καὶ μὴ ὑπενδούς, διήρκεσε μέχρι τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Α'γίων Πατέρων, εἷς ἦν, καὶ τὰ ἐκεῖσε ἀσεβῶς κυρυχθέντα ἐπισφραγίσας μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ βεβαιώσας, εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς τὸν μέγαν Μητροφάνην. Σ τότῳ συγκοινωνήσας, καὶ κοιμηθέντα κηδεύσας αὐτὸν, ὑπέστρεψεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ θρόνον. καὶ μικρὸν ἐπιβιοὺς, καὶ σημείοις διαλάμψας, ἀπεπαύσατο ἐν Κυρίῳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις Θεοδωρήτου Ἐπισκόπου, περὶ βίου Ϛ ἀθλήσεως ὁμολογητοῦ τινος ἀνωνύμου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἀποστάτου Γιλιαμοῦ, μέος τις Γόρεως Τίος, ἀμ δυσεβείᾳ ῥαφεὶς, εἰς τὸν τῶν ἀσεβῶν μετέστη χορὸν τρόπῳ τοιῷδε. Γιώτις ἐπίσημος ἀν ἀλαβείᾳ, ϛ τοῦ τῆς διακονίας ἠξιωμένη χαρίσματος, σωνήθης λιᾷ τῇ τότε Μητρί. αὕτη τοῦτον μτ' τῆς Μητρὸς ἀφικούμενον ἔτι μειράκιον, ἠσπάζετότε, Ϛ ἠρέθιζε πρὸς ἀσέβειαν. τῆς δὲ Μητρὸς τελευτησάσης, ἀφικνεῖτο πρὸς αὐτὴν ὁ μέος, ϛ τῆς σωνήθους διδασκαλίας ἀπέλαβε. παγιωθεὶς δὲ ἤδη ταῖς διδασκαλίαις τῆς Θεοφιλοῦς Γωαικὸς, ἐπωθάμετο, πῶς ἂν δωνηθῶ, τὴν τοῦ Πατρὸς δυσεβαιμονίαν φυγεῖν, καὶ τῆς παρὰ σοῦ κηρυττομένης ἀληθείας μεταχεῖν; ἡ δὲ, χρήσε Πατρὸς φυγεῖν ὡ τέκνον φησὶ, ϛ προτιμήσαθαι τὸν σαυτοῦτε καὶ κείνου Δημιργὸν, ϛ Πόλιν ἑτοίμαν καταλαβεῖν, ἐν ᾗ δωατὸν διαδρᾶναι τοῦ δυσεβοῦς Βασιλέως τὰς χεῖρας. ἐπηγγείλατο δὲ Ϛ δι' ἑαυτῆς προβῶναι τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν. καὶ ὁ παῖς, ὡς ἤκουσε, φησὶ, Ϛ τῇ ἐμαυτῆ παραδώσω ψυχή. ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν, Γιλιανὸς μὴ εἰς τὴν δάφνην Δημοθοινίας ἐπιτελῶν ἀφῆλθε. σωαφῆλθε δὲ Ϛ ὁ τοῦ παιδὸς Πατὴρ ὁ Γόρδις ὤν. ϛ γὰρ σωέπεσθαι εἰωθὼς λιᾷ τῷ Βασιλεῖ, τῷ δὲ Πατρὶ συμμῶ καὶ ἕτος, καὶ ὁ τότε Ἀδελφός. μεωκόροι γὰρ ἦσαν, καὶ τὰ βασιλικὰ ἐδέσματα περιῤῥαντίζοντες. τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ παραγαγὼν ὁ παῖς τὴν τοῦ Βασιλέως γιβάδι, καὶ τὰ ὅπλα κτ' τὸ ἔθος διαῤῥάψας, Ϛ τοῦ μύσους ἐμπλήσας, δρόμῳ χρησάμενος, τὴν Ἀντιόχειαν Πόλιν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὴν θαυμασίαν ἐκείνην γωαῖκα ἀφικόμενος, ἐγὼ μὴ ἦλθον ἔφη, μὴ φλασάμενος τὴν ὑπόχεσιν. σὺ δὲ σωτηρίας ἑκατόρας ἐπιμελήθητι, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἐκπλήρωσον. καὶ παραυτίκα αἰρασα ἄσα, πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον Μελέτιον τὸν παῖδα ἀνήγαγεν. ὁ δὲ, τέως αὐτὸν ἄνω διάγειν, ἐν τῷ καταγωγίῳ προσέταξεν. ὁ δὲ Πατὴρ τὸν παῖδα ἐπιζητῶν, τὴν τε δάφνην περιῆει, καὶ εἰς τὴν Πόλιν ἀφικόμενος, τας ἀγυιάς τε Ϛ τοὺς σωνοπτὰς παντοθεν περιάγων τὸν ὀφθαλμὸν, τοῦτον ἀνιχνεύσαθαι. ὡς δὲν παρεγένετο, οὔθα τὸ καταγώγιον εἶχεν ὁ θεῖος Μελέτιος, ἀναβλέψας, εἶδεν ἐκεῖνον, ἄνωθεν προσκύπτοντα. ϛ δραμὼν εἵλκυσέτε ϛ κατήγαγεν. ϛ εἰς τὴν οἰκίαν ἀπαγαγὼν, πρῶτον μὲν μάστιξιν αὐτὸν καταξάνας. ϛ ὀβελίσκους πυρακτώσας, ταῖς χροΐ, ϛ τοῖς ποσὶ, ϛ τοῖς μώτοις ἐπέθηκεν. ἔπειτα καθείρξας ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ κλεῖθρα ἔξωθεν περιθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὴν δάφνην. ταῦτα ἐγὼ τοῦ ἀνδρὸς πρεσβυτέρου ἤδη γεγονότος ἀκήκοα διηγουμένου. προσετίθει δὲ καὶ ταῦτα, ὡς σῶθις γενόμενος καὶ θείας χάριτος ἐμπλησθεὶς, σωέτριφε μὲν, πάντα τὰ τοῦ Πατρὸς εἴδωλα, ἐκωμῴδει δὲ αὐτοῦ τὴν ἀσθένειαν. ὑγρὸν δὲ εἰς μὲν λαβὼν ὅπερ ἔδραμε, τῆς τοῦ Πατρὸς παρουσίας φειδοῖ, τὸν Δεσπότην ἱκέτευεν ἐπιμεῖναι. Ϛ σωτρίψαι τὰ κλεῖθρα, καὶ τὰς θύρας ἀνοῖξαι. σὺ γὰρ Κύριε σῶνεκα ταῦτα πέπομφα, ϛ δέδρακα, ἔλεγε. ταῦτά μου ἔφη λέγοντος, ἔξέπεσον μὲν τὰ κλεῖθρα, αἱ θύραι δὲ ἠνεῴχθησαν. ἐγὼ δὲ πάλιν αὖθις, πρὸς τὴν γωαῖκα ἔδραμον. ἡ δὲ, χῆμα γυμαικὸς περιθεῖσά μοι. ϛ σὺ αὐτὴ γε εἰς τὴν καμάραν καθίσασα, τῷ θείῳ με πάλιν Μελετίῳ προσήγαγεν. ὁ δὲ, τῷ τῆς Γροσολύμων παρέδωκε Πατριάρχῃ. Κύριλλος δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοῦτον λιᾷ. καὶ ὅπως μυκτὸς εἰς τὴν Παλαιστίνην ὥρμησαμεν. μτ' δὲ τὴν τοῦ Γιλιανοῦ τελευτὴν, ϛ τὸν Πατέρα, ἕτος εἰς ἀσέβειαν ὡδήγησεν, ϛ τοῦτο γὰρ ἡμᾶς μτ' τῆς ἄλλων ἐδίδαξεν. ὡς πρεσβύτης γενόμενος, καὶ τὰ στίγματα ἐν τῷ σώματι περιφέρων, καὶ τὴν ἀσέβειαν ὁδηγήσας, μετῆλθε καὶ αὐτὸς πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς:—

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὦ δὴ, ζ'. Σὲ μοντὴν Θεοτόκε κάμμορον.

Πομονῇ, πειρασμοῖς ἐῤῥύσθητε, ἐχθροὶ πειράζοντος ὑμᾶς, ἐπομβρίαις λόγοις ζωῆς, Ε'μδοξοι Ἀπόστολοι. ὅλον κατεπαύσατε, φλογμὸν τῆς πλάνης κραυγάζοντες ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Περι-

Ερι φαμῶς, ἄρισα βεβύλλυσαι, ϛ τελεώτατα τὰς σὰς, Ἀ ερισόβυλε φοιτήσας, Μάκαρ ξε παίδαυσας, ὡς τὶ ὠμυπόφατον, σοφίαμ χώρισε παιδάυσαμ. τὸν αἰμετὸμ καταγγέλλειμ, Θεὸμ ϛ ὑπερύνδοξομ.

Τῶμ πιστῶμ, ἱερὰ ὁμήγυρις, ἱερωτάταις ὠφωναῖς, μακαρίζεισε Ἀ πελλῆ. τέλος γὰρ μακάριομ, ἔχες πολιτείαμτε, ἀγγελικὼ μέλπωμ παύτοτε. ὁ αἰμετὸς τῶμ Πατρόωμ, Θεὸς καὶ ὑπερύνδοξος.

Θεοτοκίομ.

Ῥῦσαι ἡμᾶς, πειρασμῶμ Σθλίψεωμ, ϛ συμφορῶμ παυτοδαπῶμ. Σ βαρβαρόωμ ἐπιδρομῆς. Δέσποιμα παυύμνητε, ὅπως σε δοξάζωμεμ. ϛ τὸμ ἐκ σὲ τεχθέντα Θεόμυμφε. τὸμ αἰμετὸμ τῶμ Πατρόωμ, Θεὸμ ϛ ὑπερύνδοξομ.

Ἄλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ατα παταῖμ ἀδεικῶς, σὼ τῷ πυρὶ τὶ πλαύσω, τῷ σαυρωθέντι ὁ ἀοίδιμος, ἐβόα Ἐ πίμαχος. ὁ τῶμ Πατρόωμ ἡμῶμ, Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Τ' κατεπλάγη φλογὸς, ὅτε θηρῶμ ἀγείωμ. ὅτε βασάνωμ τὶ ἐπίθεσιμ, κράζωμ Ἐ πίμαχος. ὁ τῶμ Πατρόωμ ἡμῶμ, Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Ὁμομῆς πειρασμῶμ, Θεοῖς ἀψύχοις σέβας, ὁ Μάρτυς ὅλως ὐκ ἀπενείμεν, ἀλλὰ πίστει ἐκραύγαζεν. ὁ τῶν Πατρόωμ ἡμῶμ, Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίομ.

Ν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ, ϛ δροσοβόλῳ καμίνῳ, σὺ προεγράφης Μηροπάρθενε, ἀφράστως κυήσασα, σεσαρκωμένομ Θεὸμ, Ἁγμὴ ὐλογημένη.

Ὠδὴ, ε. Ἐμ καμίνῳ Παίδων.

Ν τῷ Κόσμῳ ὥσπερ ἀστραπαὶ, ἐφάνητε θεῶται, φλογίζοντά τὶ πλάνῳ, τὰς δὲ μέλποντας Υἱὸς, ἡμῶν δεικνύοντα. ὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸμ Κύριομ ὑμνεῖτε, Σ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω μοσίμῳ ἄλατι τῶμ σῶμ, Ἀμπλία διδαγμάτωμ, τῆς πλάνης τὶ σηπεδόνα, ἀπεκάθηρας διὸ, τιμῶντά σε ψάλλομεν. ὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸμ Κύριομ ὑμνεῖτε, ϛ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ν υμφείθω Στάχυς ὁ κλεινὸς, Ἀμπλίας Ἀπελλῆς τε, ϛ Νάρκισσος Οὐρβανός τε, Σ ὁ παμσοφος βοῶν, πιστῶς Ἀερισόβυλος. ὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸμ Κύριομ ὑμνεῖτε, ϛ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίομ.

Ε Σ τεῖχος ϛ καταφυγὴ, ϛ κλίμακα πρὸς ὕψος, μετάγουσαμ τὸ αὐθρώπινομ, Παμάμωμε Ἁγμὴ, εἰδότα κραγάζομεν. ὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸμ Κύριομ ὑμνεῖτε.

Ἄλος. Τὸμ ἐμ τῷ Σταυρῷ σαρκί.

Ἀθος τὸ σεπτὸμ ξενομίζωμ, ἐμ τοῖς σοῖς μέλεσι σοφέ. ὑπέφερα ἀνδρείως, πεῖραμ πολλῶμ βασάνωμ. Χριστὸμ τὸμ Θεὸμ ἡμῶμ ἀνακηρύττωμ.

Τάζουσιμ οἱ σοὶ ἱδρῶτα Μάρτυς, θεοσεβείας γλυκασμόμ. ξαίρομτα πικρίαμ, πλάνης ἀθεότητος διό. Ἐ πίμαχε δοξάζεις, Χριστὸμ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαρᾶ ποιμαῖς προσομιλῶμ, παυτοδαπαῖς παραθέντως, Ἐ πίμαχε παμμάκαρ. κράζωμ ὑπερυψῶτε, Χριστὸμ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσομ μὲ Ἁγμὴ ἡ τὸμ Σωτῆρα, ἀποκυήσασα Χριστὸμ; ἡμῖμ ὁμοιωθέντα ὅπως ὐ αἱμέσεισε ἀεὶ, μακαρίζωμεν ὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

Ὃμ ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα. ϛ ὑποδείξαντα ἡμῖμ, ὅπλομ σωτηρίας. Παῖδες ὑπερυψῶτε, Χριστὸμ τὸμ Θεὸμ ἡμῶμ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, ϛ. Τύπομ τῆς Ἁγμῆς.

Να τὰ τῆς γῆς πληρώματα, πεπληρωμένα, πλάνης τῦ πολεμήτορος, ϛ μεμεσωμένα, σκοτασμῦ ἀθεότητος, τῷ φωτὶ καταυγάσης τῆς χρώσεως. τὰς σὰς σωτηριώδεις, αὐγὰς Οἰκτίρμομ τούτοις ἐπεμψας.

Φθης φορωμύμως Ἐμδοξε, σωτηριώδης σάχυς, σῖτομ τοῖς χρήζουσι, φορῶμ σηειγμὸμ, θεογμωσίας παρέχομτα, ϛ λιμῦ μοητῦ ξαιρύμφομ. τὺς πίστει Σ πόθῳ, ἱεροκήρυξ μακαρίζομτας.

Τόμα τῦ Θεῦ γενόμφος, τὰς τῶν ῥητόρωμ γλώσσας, ἀλάλους ἔδειξας. ϛ ἐκφάυγος τῦ δυσμφοῦς Ἀερισόβυλε, αὐτυμνήσω

ψυ-

σω ψυχας Σ προσήγαγες. Κυρίῳ σεσωσμένας, διὰ τελείας ἐπιγνώσεως:~

Ἡ Δη Οὐρανὸς γηθόμενοι, θεοειδεῖς οἰκήτες, Θεοῦ Ἀπόστολοι. τὸς ἐπὶ τῆς γῆς εἰλικρινῶς ὑμᾶς σέβοντας, ἐ γνησίως ὑμᾶς μακαρίζοντας. μετόχους αἰωνίου, καταξιώσατε λαμπρότητος:~

Θεοτοκίον.

Φ Ἔρεις, τὸν τὰ πάντα φορέοντα, ἐ γαληνεῖς, τὸν πᾶσι φοβερὸν παρέχοντα. μέγα Σ φρικτὸν, τὸ ὑπὲρ μέτρον σου μυστήριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος. Παρθενε Θεοτόκε, ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Εὐα μὲν τῆς παρακοῆς.

Ι Ἰσχύϊ ῥωννύμενος Χριστὲ, Ἐπίμαχε, Ἀθλοφόρε ἐταπείνωσας, κράτος αἰχυρομοιρούμενον. ἐ μίκης τὸ λαμπρὸν ἴσας τρόπαιον, χοροῖς τῶν Ἀθλητῶν σεφανούμενος, ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν:~

Ν Ἔφθη μὲν ὡς κριὸν ἀληθῶς, Ἐπίμαχε, ἡ σὺ θήκη αἱμαβλίζουσα, χάριν θαυμάτων παραδόξων. τὸ μέγεθος τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα τῶν πίστει προσερχομένων σοι πάντοτε, Μάρτυς θεόφρον ἀξιάγαστε:~

Γ Τρέψας πάσας τὸν ἐχθρὸν, Παμάθιμε, τὰς παγίδας ἐ ἀφάνισας, τότε τὸ ὄνομα μετ' ἴσχυος. Χριστὸν ὁμολογήσας ἐνώπιον Τυράννων, ἐ Βασιλέων Ἐπίμαχε, ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν:~

Λ Ίαν λαμπρότερον ἡμῖν, ἔξέλαμψε, σὴ μνήμη παναοίδιμε, πάντων φωτίζουσα καρδίας, ἐν ταύτῃ τῶν πίστει ἀθροιζομένων, παμμάκαρ Ἀθλοφόρε Ἐπίμαχε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν:~

Θεοτοκίον.

Ω τὸς οἰκητήριον Ἁγνὴ γεγενῆσαι. διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε, φώτισον δέομαι τὰς κόρας, τῆς τεταπεινωμένης καρδίας μου, παθῶν ταῖς χαλεπαῖς ἀμαυρότησιν, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζωσε:~

Ὁ Εἱρμός.

Γ Ὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς μολύσματι, τὸν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθενε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὸν ἀλογίαν ἐξώθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον πρὸς. Γυναῖκες ἀκουσάσθητε.

Γ Τάχυς Ἀμπλίας Νάρκισσος, ἐ Ἀπελλῆς ὁ Ἔνδοξος. Σ Ἀριστόβουλος θεῖος, ἐ Οὐρβανὸς οἱ φωστῆρες, μυρῶν παρ' ἡμῶν καταλλήλως, φαιδρῶς ἀνυμνήθησαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῆς πόθῳ ἐπιτελοῦντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην:~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γ Πίβλεψον Παρθένε, εἰς τὴν κληρονομίαν σου. ἐ τῇ ἁμάχῳ σου ταύτην, σωτήριον δυνάστειαν, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα, ἵδρυον ἐ κραταίωσον, τὰ ἔθνη καταπραΰνον. ἐ ἔκχεον τὸν εἰρηνῆν, τοῖς τὰ πόρατα Κόσμου:~

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΤΕΛΟΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1833 [illegible]

Αρ. Εισ. 41629

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

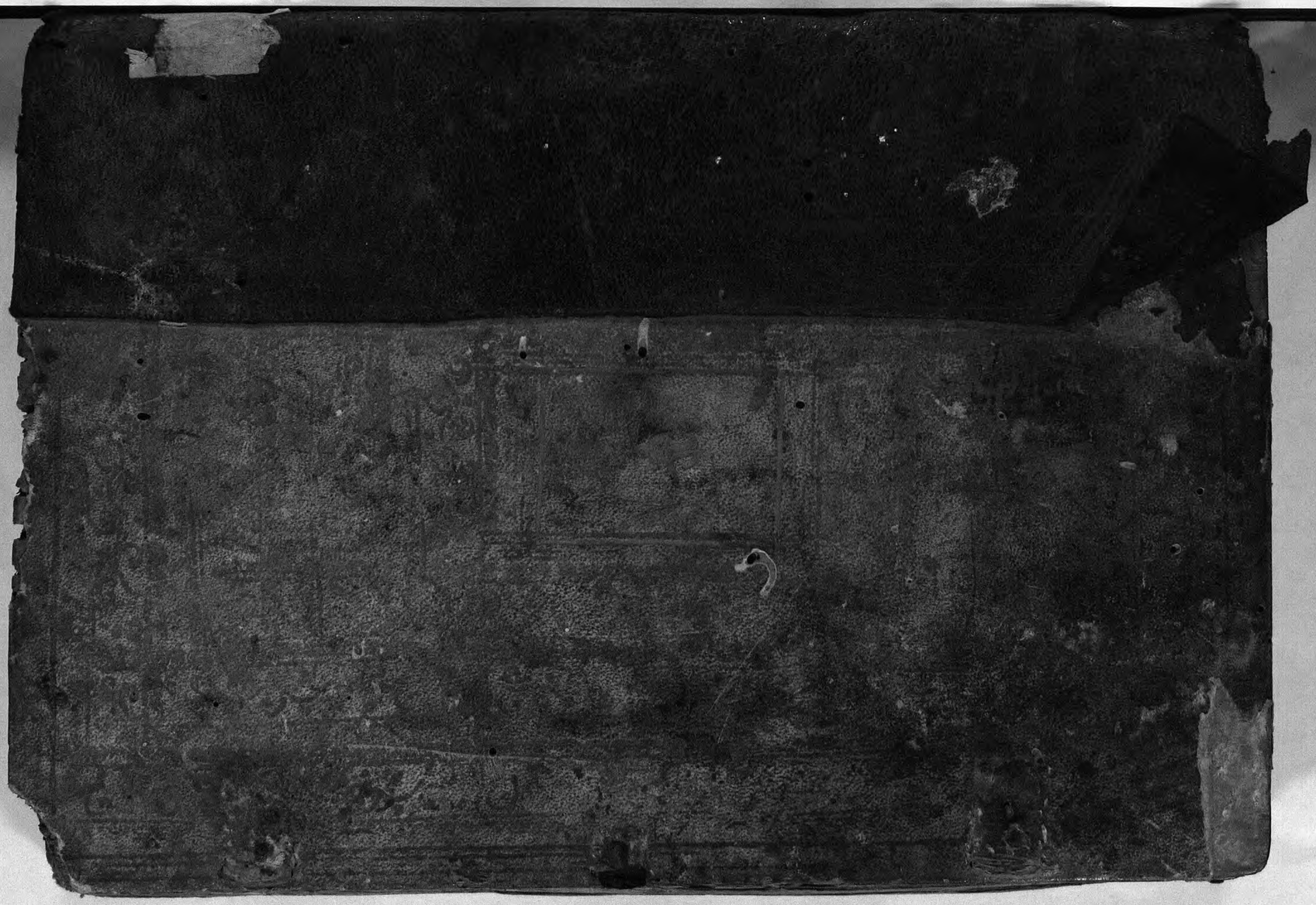

Δημόσια